22 Σεπτεμβρίου 2024

Κυριακὴ ιγ΄ (α΄Λουκᾶ)

Φωκᾶ ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σινώπης (†117)

Φωκᾶ τοῦ κηπουροῦ (†320)

Ἰσαὰκ καὶ Μαρτίνου μαρτύρων

ἦχος δ΄ - ἑωθινὸν β΄

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Προοιμιακὸς

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ργ΄ 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ᾽ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

τὰ εἰρηνικά

Ἦχος λ̇ π̇ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

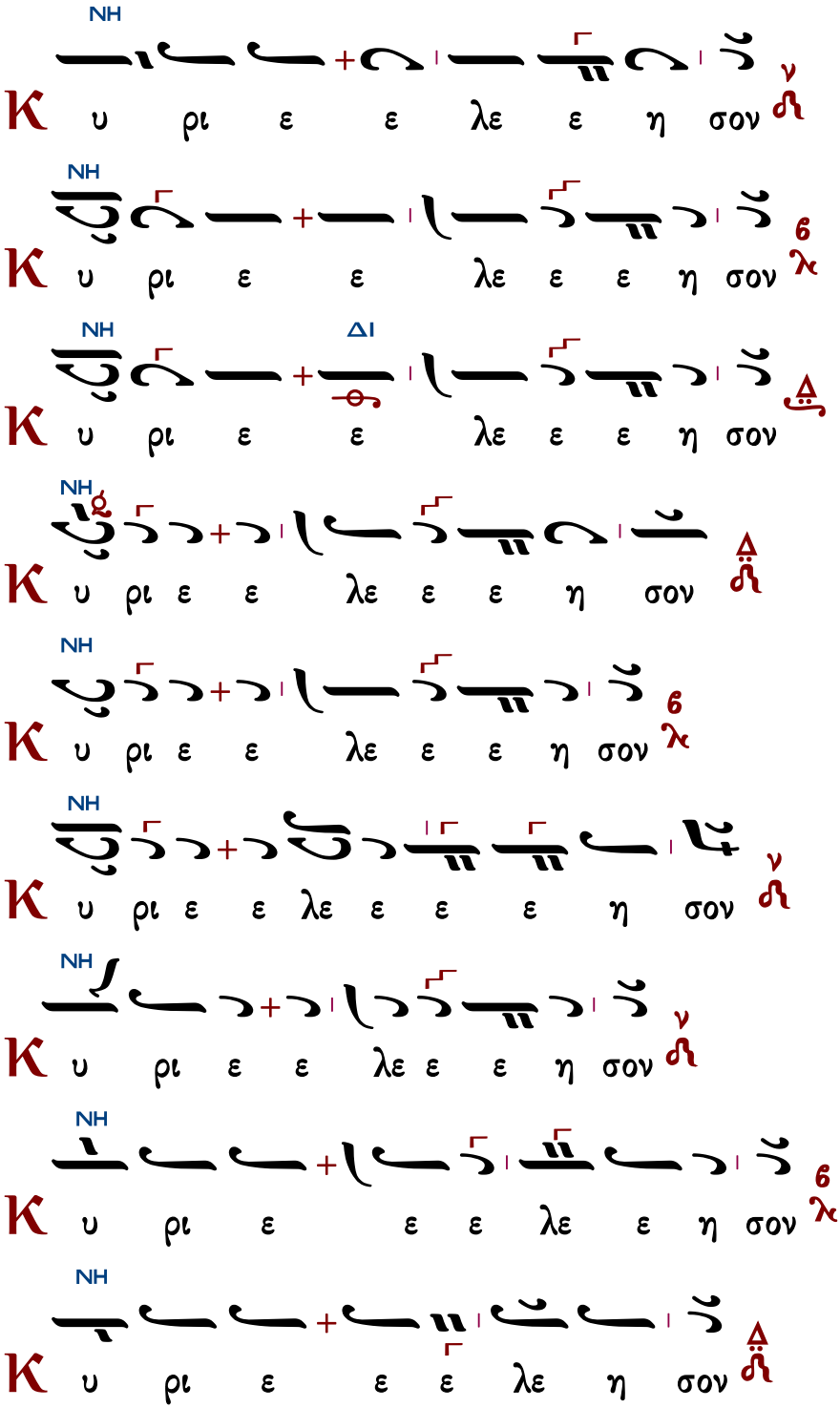

ἕτερα

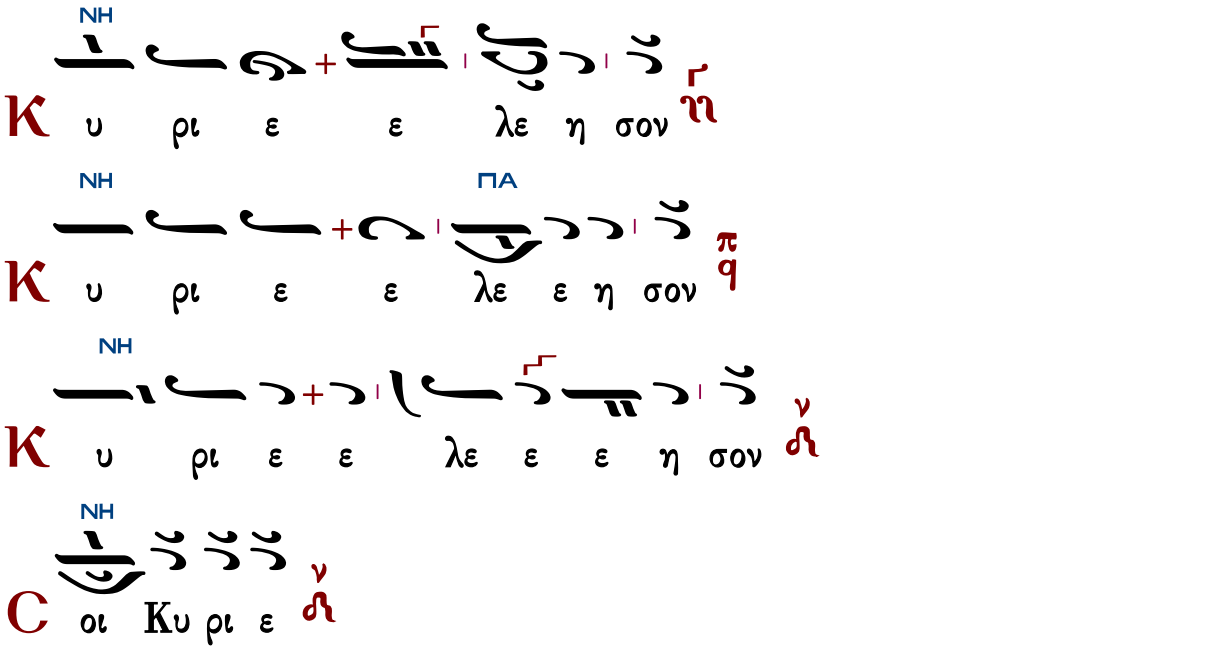

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ ἀ Νη

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

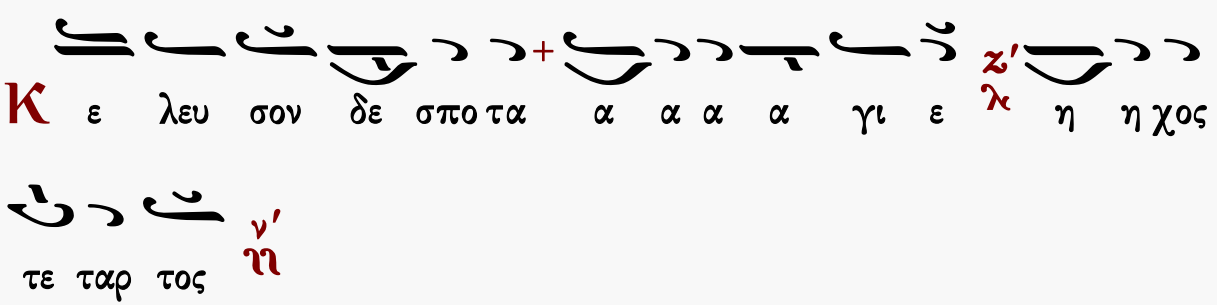

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

ἦχος δ΄

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριήλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμ΄ 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ψαλμὸς ρμα΄ 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Πέτρου Βυζαντίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

ἦχος δ΄

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
Τὸν ζωοποιόν σου Σταυρόν, ἀπαύστως προσκυνοῦντες Χριστὲ ὁ Θεός, τὴν τριήμερόν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν· δι᾽ αὐτῆς γὰρ ἀνεκαίνισας, τὴν καταφθαρεῖσαν τῶν ἀνθρώπων φύσιν παντοδύναμε, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἄνοδον, καθυπέδειξας ἡμῖν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.
Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς, τὸ ἐπιτίμιον ἔλυσας Σωτήρ, τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ ἑκουσίως προσηλωθείς, καὶ εἰς Ἅδου κατελθὼν δυνατέ, τοῦ θανάτου τὰ δεσμά, ὡς Θεός, διέρρηξας· διὸ προσκυνοῦμεν την ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντες· Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
Πύλας Ἅδου συνέτριψας Κύριε, καὶ τῷ σῷ θανάτῳ, τοῦ θανάτου τὸ βασίλειον ἔλυσας, γένος δὲ τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ φθορᾶς ἠλευθέρωσας, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὴν τοῦ Σωτῆρος τριήμερον ἔγερσιν, δι᾽ ἧς ἐλυτρώθημεν τῶν τοῦ Ἅδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζωήν, πάντες ἐλάβομεν κράζοντες· ὁ σταυρωθείς, καὶ ταφείς, καὶ ἀναστάς, σῶσον ἡμᾶς τῇ ἀναστάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Πρίγγου

Στιχηρὰ τοῦ Μηναίου

Τῇ κα' Σεπτεμβρίου, ἀποδίδοται τῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ Ὑψώσεως ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς. Ἡ δὲ τοῦ ἁγίου Κοδράτου ἀκολουθία συμψάλλεται τῇ ἐπαύριον μετὰ τῆς τοῦ ἁγίου Φωκᾶ.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων — ἦχος α' — Στιχηρὰ τοῦ ἀποστόλου Κοδράτου

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

Τῶν οὐρανίων χαρίτων, ταῖς ἐπιλάμψεσι, καταυγασθεὶς ἐδείχθης, ἐν τῷ κόσμῳ Κοδρᾶτε, φωστὴρ πᾶσι προφαίνων, ἀκτῖνας φαιδράς, τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, καὶ διὰ τοῦτο τιμῶμέν σε οἱ πιστοί, ὡς ἀπόστολον καὶ μάρτυρα.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σὺ τὰς εὐθείας πορείας, βαδίσας ἔνδοξε, τῶν σκολιῶν ἐρρύσω, τρίβων τῆς ἀσεβείας, ἀνθρώπους πλανωμένους· ὅθεν πιστοί, ἀπλανῆ σε δοξάζομεν, καὶ ὁδηγὸν καὶ μεσίτην τῆς πρὸς Θεόν, οἰκειώσεως, ἀπόστολε.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ θαυμαστὸς ἐν ἁγίοις, ὑπάρχων Κύριος, σὲ τῇ ἀφθόνῳ δόξῃ, τῶν αὐτοῦ χαρισμάτων, ἐδόξασεν ἐν κόσμῳ, καὶ τῶν ψυχῶν, καὶ σωμάτων παρέσχετο, θεραπευτήν, ὦ Κοδρᾶτε, τοῖς εὐσεβῶς, εὐφημοῦσί σε ἀπόστολε.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων — ἦχος α' — Στιχηρὰ Φωκᾶ ἱερομάρτυρος

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ, λύτρωσις
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Καταβαλὼν τῶν εἰδώλων, τὴν ματαιότητα, τῷ ἱερῷ σου λόγῳ ἐβεβαίωσας πίστει, καρδίας ἀστηρίκτους, καὶ πρὸς ζωήν, ἱεράρχα ὡδήγησας, καὶ ἐναθλήσας νομίμως μάρτυς Φωκᾶ, τοῦ Κυρίου ἐχρημάτισας.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τὴν ἱερὰν διπλοΐδα, βάψας ἐν αἵματι, τῆς ἱερᾶς σαρκός σου, ἱερώτατε πάτερ, διπλοῦς στεφάνους ὄντως, παρὰ Χριστοῦ, ὑπεδέξω πανόλβιε, καὶ σὺν ἀγγέλοις χορεύεις ἐν οὐρανοῖς, ἱκετεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτῖσι, πᾶσαν φωτίζεις τὴν γῆν, τοῖς ἐν θαλάσσῃ πάτερ, βοηθεῖς καθ᾽ ἑκάστην, νοσήματα διώκεις, παύεις ψυχῆς, καὶ σαρκὸς ἀρρωστήματα, παρὰ Κυρίου τὴν χάριν μάρτυς Φωκᾶ, εἰληφὼς θεομακάριστε.

Δοξαστικὸν

ἦχος δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐκ βρέφους ἐγένου τοῦ Κυρίου ἐραστής, Φωκᾶ παμμακάριστε, ἱερομάρτυς Χριστοῦ· τὸ γὰρ ὅπλον τοῦ Σταυροῦ ἐπ᾽ ὤμων ἀράμενος, ἀκλινῶς ἐπορεύθης τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας, δι᾽ ἧς τῶν ἀγγέλων συνέστιος γέγονας, δαιμόνων ἀντίπαλος, καὶ τοῦ κόσμου πρεσβευτὴς ὤφθης διαπρύσιος.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δογματικὸν Θεοτοκίον

ἦχος δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ προφήτης Δαυΐδ, μελῳδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλεῖά σοι ποιήσαντι. Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γὰρ μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπῆσαι εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὑρών, πρόβατον τοῖς ὤμοις ἀναλαβών, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ δυνάμεσι, καὶ σώσῃ Θεοτόκε τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων, τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

ἀργοσύντομον		σύντομον
Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	
Γαβριήλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἴσοδος – Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Σοφία. Ὀρθοί!

ἦχος β΄

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Μέλος Ἀρχαῖον	Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἑσπέρας Προκείμενον

Ἦχος λ π ⸗ Βου

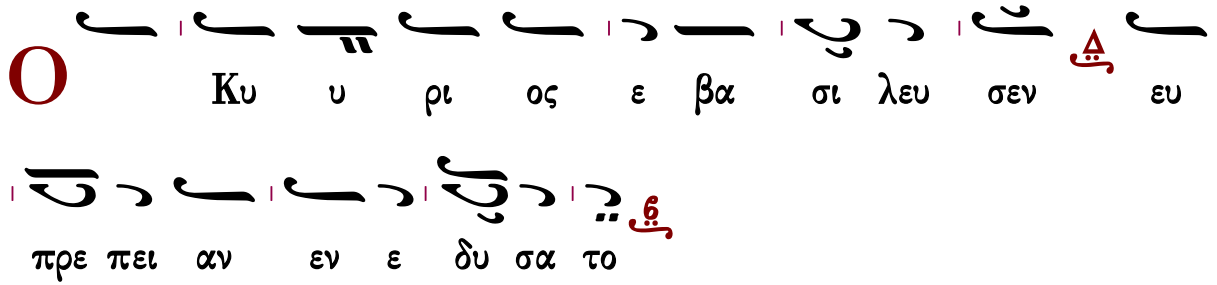

∴ Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. 92:1

∴ Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. 92:1

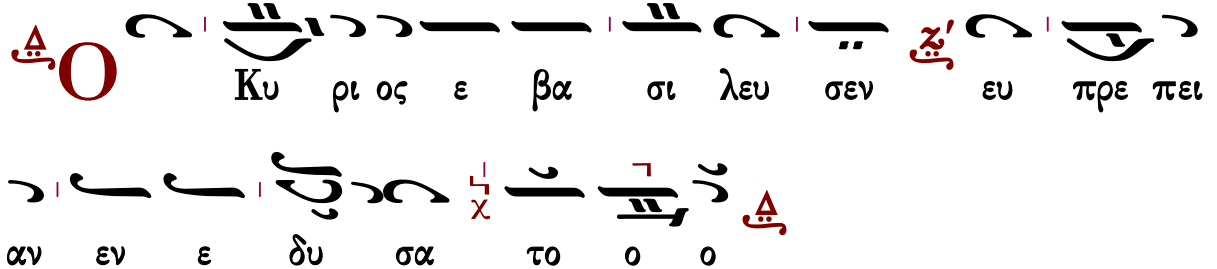

Δεήσεις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων

χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει, ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν του ἁγίου ναοῦ τούτου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὰ πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν των ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων των ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.
Σοί, Κύριε.
Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον

ἦχος δ΄

Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ, τὴν προγονικὴν ἡμῶν κατάραν ἐξήλειψας καὶ κατελθὼν ἐν τῷ Ἅδῃ, τοὺς ἀπ᾽ αἰῶνος δεσμίους ἠλευθέρωσας, ἀφθαρσίας δωρούμενος τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει· διὰ τοῦτο ὑμνοῦντες, δοξάζομεν, τὴν ζωοποιὸν καὶ σωτήριόν σου ἔγερσιν.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου μόνε δυνατέ, πᾶσαν κτίσιν ἐσάλευσας, τεθεὶς ἐν τάφῳ δέ, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις ἀνέστησας, ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν δωρούμενος, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· διὸ ὑμνοῦντες δοξάζομεν, τὴν τριήμερόν σου ἔγερσιν.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Λαὸς παράνομος Χριστέ, σὲ προδοὺς τῷ Πιλάτῳ, σταυρωθῆναι κατεδίκασεν, ἀγνώμων περὶ τὸν εὐεργέτην φανείς, ἀλλ᾽ ἑκὼν ὑπέμεινας ταφήν, αὐτεξουσίως ἀνέστης τριήμερος, ὡς Θεὸς δωρούμενος ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωήν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Μετὰ δακρύων γυναῖκες, καταλαβοῦσαι τὸ μνῆμα σὲ ἐπεζήτησαν· μὴ εὑροῦσαι δέ, ὁλοφυρόμεναι, μετὰ κλαυθμοῦ βοῶσαι ἔλεγον· Οἴμοι Σωτὴρ ἡμῶν, βασιλεῦ τῶν ἁπάντων, πῶς ἐκλάπης; ποῖος δὲ τόπος κατέχει τὸ ζωηφόρον σῶμά σου; Ἄγγελος δὲ πρὸς αὐτὰς ἀπεκρίνατο· Μὴ κλαίετε φησίν, ἀλλ᾽ ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων ἡμῖν ἀγαλλίασιν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου

Θεοτοκίον

ἦχος δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Νεῦσον παρακλήσει σῶν οἰκετῶν πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. Μὴ αἰσχυνθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι, σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων· χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἀργοσύντομο		σύντομο
Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

Ἀναστάσιμον

ἦχος δ΄

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου μαθήτριαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Γαβριὴλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Φωκᾶ ἱερομάρτυρος

ἦχος δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, ἱερομάρτυς Φωκᾶ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι᾽ οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Γαβριὴλ Κουντιάδου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀπόλυσις

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν των ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῴζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ΄)
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β΄)

ψαλμὸς γ΄

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ψαλμὸς λζ′ 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ᾽ ἐμὲ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ᾽ ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ′ 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ΄ 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ᾽ ἐμέ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἱνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ;
Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ᾽ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ᾽ 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ·

εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ′ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β′)

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτή

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (μετά ἀπό κάθε δέησιν)
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος

ἦχος δ΄

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

ἦχος δ΄

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου μαθήτριαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Γαβριὴλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Φωκᾶ ἱερομάρτυρος

ἦχος δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, ἱερομάρτυς Φωκᾶ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι᾽ οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Γαβριὴλ Κουντιάδου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος... Ἀμήν.

Καθίσματα

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

ἦχος δ΄

Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον, καὶ τὴν φλόγα τοῦ ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, αἱ μυροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξίσταντο λέγουσαι· ἆρα ἐκλάπη, ὁ τῷ λῃστῇ ἀνοίξας παράδεισον, ἆρα ἠγέρθη, ὁ καὶ πρὸ πάθους κηρύξας τὴν ἔγερσιν, ἀληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, τοῖς ἐν ᾅδῃ παρέχων ζωὴν καὶ ἀνάστασιν.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ ἦχος δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐκουσίᾳ σου βουλῇ, σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ, καὶ ἐν μνήματι καινῷ, ἄνθρωποι ἔθεντο θνητοί, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον· ὅθεν δεσμευθεὶς ὁ ἀλλότριος, θάνατος δεινῶς ἐσκυλεύετο, καὶ οἱ ἐν ᾅδῃ ἅπαντες ἐκραύγαζον, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει σου· Χριστὸς ἀνέστη, ὁ ζωοδότης, μένων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε. Βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει παρθένος.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν

Ταχὺ προκατάλαβε ἦχος δ΄

Ἀνέστης ὡς ἀθάνατος, ἀπὸ τοῦ ᾅδου Σωτήρ, συνήγειρας τὸν κόσμον σου, τῇ ἀναστάσει τῇ σῇ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἔθραυσας ἐν ἰσχύϊ, τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἔδειξας ἐλεῆμον, τὴν ἀνάστασιν πᾶσι· διό σε καὶ δοξάζομεν, μόνε φιλάνθρωπε.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ ἦχος δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐκ τῶν ἄνω κατελθών, τῶν ὑψωμάτων Γαβριήλ, καὶ τῇ πέτρα προσελθών, ἔνθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, λευχειμονῶν ἀνεκραύγαζε ταῖς κλαιούσαις· παύσασθε ὑμεῖς, τῆς θρηνώδους κραυγῆς, ἔχουσαι ἀεί, τὸ εὐσυμπάθητον· ὃν γὰρ ζητεῖτε κλαίουσαι, θαρσεῖτε, ὡς ἀληθῶς ἐξεγήγερται· διὸ βοᾶτε, τοῖς ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κατεπλάγησαν ἀγνή, πάντες ἀγγέλων οἱ χοροί, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ φρικτόν, πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτός, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν ὁ τρέφων, πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι, καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

Πέτρου Εφεσίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα

ἦχος πλ.α΄

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ᾅδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ᾔσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνῆμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ᾽ ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος, καὶ εἶπε· θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν ἀνάστασιν δέ, ἀποστόλοις εἴπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνῆμά σου, Σῶτερ ἐνηχοῦντο. Ἀγγέλου τρανῶς, πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζώντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τό· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὔᾳ, ἀντὶ λύπης παρέσχες, ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. γ΄

882 Πέτρου Λαμπαδαρίου | 818 Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | 561 Γαβριὴλ Κουντιάδου

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι ηὐλόγηται... Ἀμήν.

Ὑπακοὴ

ἦχος δ΄

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ μυροφόροι, τοῖς ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Εφεσίου

Ἀναβαθμοὶ - Προκείμενον

ἦχος δ΄

Ἀντίφωνον Α΄

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ᾽ αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Ἀντίφωνον Β΄

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, θερμῶς ἐκ βάθους ψυχῆς μου, κἀμοὶ γενέσθω, πρὸς ὑπακοὴν τὰ θεῖά σου ὦτα.

Ἐπὶ τὸν Κύριον ἐλπίδα πᾶς τις κεκτημένος, ὑψηλότερός ἐστι, πάντων τῶν λυπούντων.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Ἀντίφωνον Γ′

Ἡ καρδία μου πρὸς σὲ Λόγε ὑψωθήτω, καὶ οὐδὲν θέλξει με, τῶν τοῦ κόσμου τερπνῶν πρὸς χαμαιζηλίαν.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἔχει τις στοργήν, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ θερμότερον φίλτρον χρεωστοῦμεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, θεογνωσίας πλοῦτος, θεωρίας καὶ σοφίας· πάντα γὰρ ἐν τούτῳ τὰ πατρῷα δόγματα, ὁ Λόγος ἐκκαλύπτει.

Προκείμενον

Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. 6′

∴ Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

Πέτρου Εφεσίου Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Τάξις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.489#

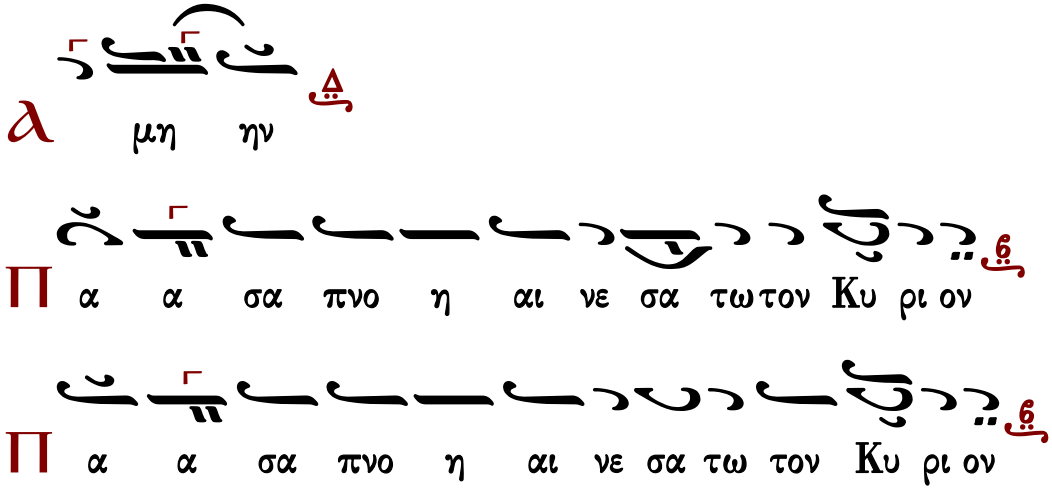

∴ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

α ι νε σα τωπνο η πα σα τον Κυ ρι ο ο ον

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς…
Κύριε, ἐλέησον. (γ')
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 16:1-8
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη, ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν τὸν Ἰησοῦν. 2Καὶ λίαν πρωΐ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. 3Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; 4Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν, ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. 5Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκήν· καὶ ἐξεθαμβήθησαν. 6Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. 7Ἀλλ᾽ ὑπάγετε, εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. 8Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ, ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι᾽ ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ν' Ψαλμὸς

ἦχος β'

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Πεντηκοστάρια

ἦχος β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Ταῖς τῶν ἀποστόλων, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωήν, καὶ μέγα ἔλεος.

Γεωργίου Πρωγάκη I	Γεωργίου Πρωγάκη II	Γαβριήλ Κουντιάδου

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.501#

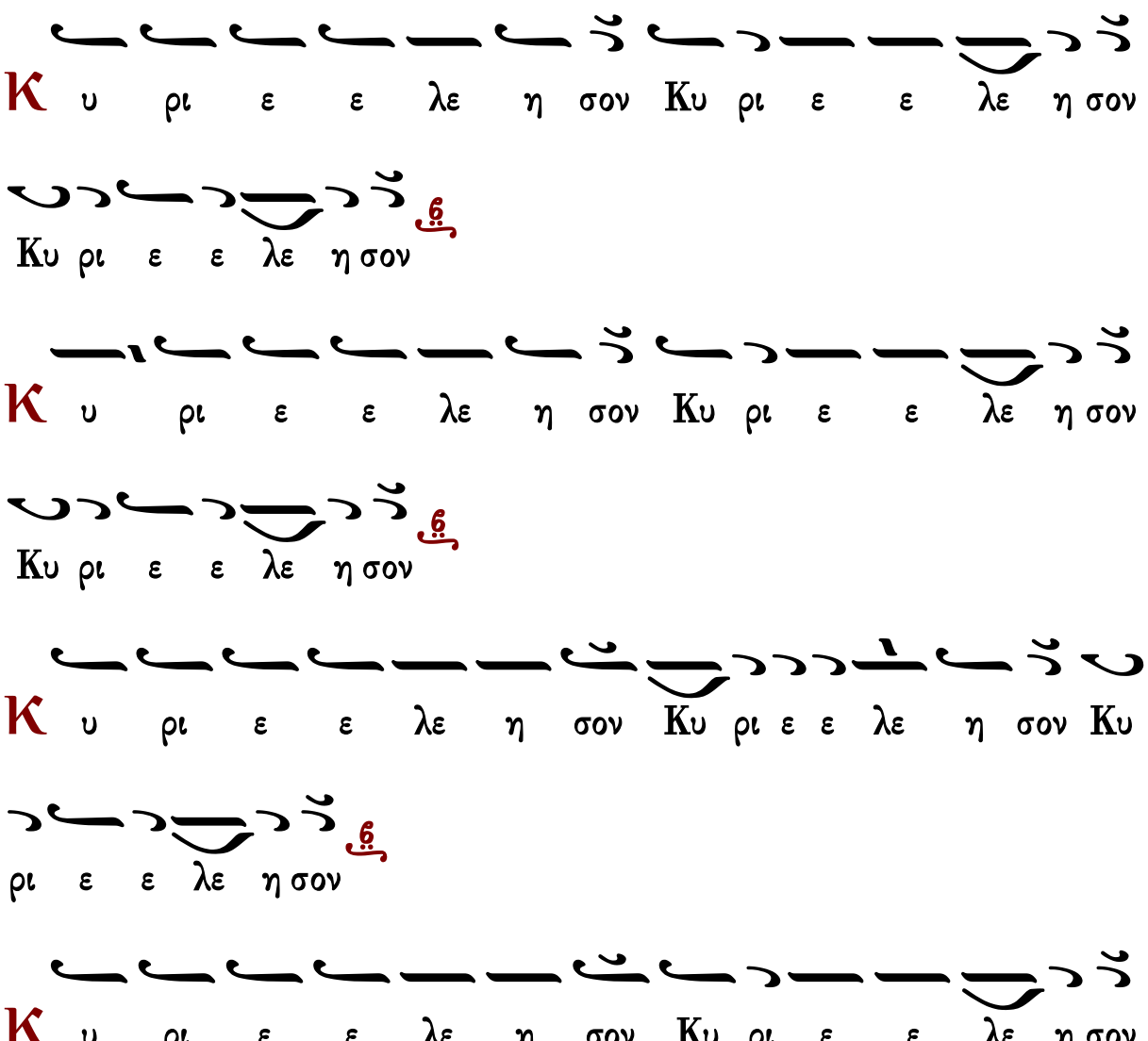

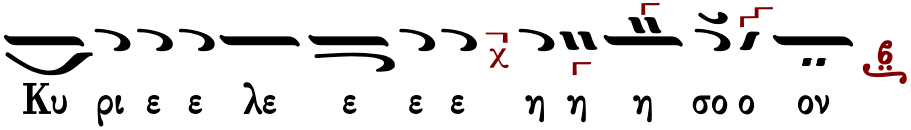

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κανόνες-Κοντάκιον-Οἶκος-Συναξάριον

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ α΄

ἦχος δ΄

«Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.
Ὑψώθης, τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν, ἐπανορθούμενος, ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος, πανωλεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.
Ἐν τάφῳ, σωματικῶς, ἐν ᾅδῃ δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός, ἐν παραδείσῳ δὲ μετὰ λῃστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Ἀσπόρως, τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι᾽ ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν Κοδράτου ἀποστόλου, ᾠδὴ α΄

Δεῦτε λαοί ᾄσωμεν

ἦχος β΄

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.
Στεφηφορῶν, τῷ βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, παρεστηκὼς ἱκέτευε, καταλαμπρύνεσθαι, τοὺς τὴν μνήμην σου ταύτην, φαιδρῶς ἐπιτελοῦντας μάκαρ ἀπόστολε.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἰκοδομῶν, τῷ θεμελίῳ τῆς πίστεως, τῶν εὐσεβῶν τὸ πλήρωμα, ὀχυρωτάταις σου, διδαχαῖς θεοφόρε, εἰδώλων τὴν ἀπάτην, πᾶσαν κατέστρεψας.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱερουργῶν, τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ἱερωτάτοις λόγοις σου, ψυχὰς τῷ Κτίστῃ σου, καθιέρωσας πίστει, ἀοίδιμε Κοδρᾶτε, σθένει τοῦ Πνεύματος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κόρης σαρκί, ἐξ ἀπειράνδρου τικτόμενος, ὁ Ποιητὴς τῆς κτίσεως, μετὰ τὴν κύησιν, ὡς πρὸ τόκου Παρθένον, αὐτὴν διαφυλάττει, καθὼς ηὐδόκησεν.

Κανὼν Φωκᾶ ἱερομάρτυρος, ᾠδὴ α΄

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον

ἦχος δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ὑμνῆσαι, προθυμουμένῳ σήμερον, τὴν θείαν μνήμην σου, φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, τὴν ψυχήν μου καταύγασον, ποιμὴν καὶ μάρτυς ἔνδοξε, τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ ἡμῶν.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Μαρτύρων, περιφανῶς ἐπλούτησας, τὴν θείαν εὔκλειαν ποιμαντικαῖς ἐκπρέψας καλλοναῖς, καὶ φοινίξας ἐν αἵματι, τῆς ἱερᾶς ἀθλήσεως, σοῦ τὴν στολὴν θεομακάριστε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Νευρώσας, τὸν λογισμὸν ταῖς κρείττοσιν, ἐλπίσι πάνσοφε, τὸν ἐν κακίᾳ ὄντα δυνατόν, παντελῶς ἐξενεύρισας, καὶ νικηφόρος ἄριστος, πρὸς οὐρανοὺς Φωκᾶ ἀνέδραμες.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐλύθη, τῶν προπατόρων ἄχραντε, τὸ ἐπιτίμιον· τὸν πρὸ αἰώνων τίκτεις γὰρ Θεόν, νέον βρέφος γινόμενον, καὶ νεουργοῦντα ἅπασαν, τὴν ἀνθρωπίνην ὄντως ὕπαρξιν.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ γ΄

ἦχος δ΄

«Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθὴς ἄμπελος, ἐπὶ σταυροῦ κρέμαται, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς μέγας, ὡς φοβερός, ὡς τὸ τοῦ ᾅδου καθελὼν φρύαγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἄφθαρτος, νῦν σωματικῶς ἐξεγήγερται.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ χαῖρε, προσάγομεν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν Κοδράτου ἀποστόλου, ᾠδὴ γ΄

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε

ἦχος β΄

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τελῶν τὰ φοβερὰ Κοδρᾶτε θαύματα, ἀπίστους εἰς πίστιν θείαν ἐνῆγες, ὡς ἀπόστολος θεόληπτος, ὡς σεπτὸς ἱεράρχης ἱερώτατε.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐνθέοις διδαχαῖς πολλοὺς ἐφώτισας· φωτὸς γὰρ διάκονος ἀνεδείχθης, τοῦ φωτίσαντος τὰ πέρατα, ἱεράρχα Κοδρᾶτε, θείαις λάμψεσι.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγίστων ἀγαθῶν ὑπῆρξας πρόξενος, τῇ ποίμνῃ ἐξαίρων ταύτης τὸ σκότος, τῆς ἀγνοίας, καὶ φωτίζων αὐτήν, παραδόξων θαυμάτων ἐπιδείξεσιν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐσκήνωσεν ἐν σοὶ τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, μὴ φλέξαν τὴν μήτραν σου Θεοτόκε, καὶ κατέφλεξε τὰ πάθη ἡμῶν, καὶ τὴν ὕλην τῆς πλάνης ἀπετέφρωσεν.

Κανὼν Φωκᾶ ἱερομάρτυρος, ᾠδὴ γ΄

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ

ἦχος δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἰάσεις ἐπιτελῶν, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Χριστοῦ ὅσιε, πλάνης ἐχθροῦ ἔσωσας, πόλεις καὶ λαοὺς θείᾳ χάριτι.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ναὸς ὑπάρχων Θεοῦ, εἰδωλικοὺς μάρτυς ναοὺς ἔρριψας, τὴν παντουργὸν δύναμιν, ἔχων συνεργὸν καὶ συνέριθον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Στρατὸς ὡράθη Φωκᾶ, ἀγγελικὸς καὶ φῶς Θεοῦ ἄπλετον, δικαστικῶν θρόνων σε, ἔναντι Κυρίου δοξάζοντος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐκ σοῦ Θεὸς σαρκωθείς, δι᾽ εὐσπλαγχνίαν τοῖς βροτοῖς ἡνωται, καὶ τὴν ἀρὰν ἔλυσε, μόνη παντευλόγητε Δέσποινα.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν…	Ἀμήν.

Καθίσματα

Ταχὺ προκατάλαβε — ἦχος δ΄ — τοῦ ἀποστόλου

Τὸν μέγαν ἀπόστολον, καὶ ἱεράρχην Χριστοῦ, Κοδρᾶτον τὸν ἔνδοξον, ἐν θεοπνεύστοις ᾠδαῖς, πιστοὶ εὐφημήσωμεν· βρύει γὰρ ὡς ἐκ κρήνης, τοῖς ἐν πίστει αἰτοῦσιν, ἄφεσιν ἐγκλημάτων, καὶ παθῶν θεραπείαν, λαβὼν ἐκ τοῦ Ὑψίστου, τὴν χάριν τὴν ἄφθονον.

τοῦ ἱερομάρτυρος

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, ἐν σοὶ σκηνώσασα, πηγήν σε ἀνέδειξε, πολλῶν χαρίτων Φωκᾶ, πλουσίως ἐκβλύζουσαν· ὅθεν καὶ τοῖς πλωτῆρσι, βοηθεῖς καθ᾽ ἑκάστην, πίστει ἐπιζητοῦσι, σὴν βοήθειαν πάτερ, σὺν τούτοις καὶ ἡμῖν, ἱλασμὸν νέμοις θεόσοφε.

Θεοτοκίον

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παρθένε πανάμωμε, τὸν ὑπερούσιον, Θεὸν ἡ κυήσασα, σὺν ἀσωμάτοις αὐτόν, ἀπαύστως ἱκέτευε, ἄφεσιν τῶν πταισμάτων, καὶ διόρθωσιν βίου, δοῦναι ἡμῖν πρὸ τέλους, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμνοῦσί σε κατὰ χρέος, μόνη πανύμνητε.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ δ΄

ἦχος δ΄

«Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.»

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἀνελήλυθας τὰ πάθη μου θεραπεύσων, ἐπὶ Σταυροῦ τῷ πάθει τῆς ἀχράντου σαρκός σου, ἣν ἑκὼν ἐφόρεσας, διὸ σοι κραυγάζομεν. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου.

Ἀναμαρτήτου ὁ θάνατος γεγευμένος, ζωοποιοῦ τε σώματος τοῦ σοῦ ἐπαξίως, Δέσποτα νενέκρωται, ἡμεῖς δὲ βοῶμέν σοι. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε καὶ μετὰ τόκον ὤφθης παρθενεύουσα πάλιν, ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Κανὼν Κοδράτου ἀποστόλου, ᾠδὴ δ΄

Εἰσακήκοα Κύριε

ἦχος β΄

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γηπονήσας τὴν ἄρουραν τῶν καρδιῶν, δρεπάνῃ σου τῶν λόγων, τῆς κακίας ὕλην πᾶσαν ἐξέκοψας.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰαμάτων χαρίσματα, πᾶσιν ἡμῖν ὁ τάφος σου πηγάζει, ἱερὲ Κοδρᾶτε, τοὺς αἰτουμένους σε.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συμπαθῶς ἐπικλώμενος, τῶν δυσχερῶν λυτροῦσαι καὶ κινδύνων, Ἱερὲ Κοδρᾶτε τοὺς αἰτουμένους σε.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς λαμπάσι τῶν λόγων σου, φωταγωγῶν τοὺς πλάνῃ σκοτισθέντας, φρυγανώδη πᾶσαν ἀπάτην ἔφλεξας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐξ ἁγνῶν σου σεσάρκωται, ὁ πλαστουργὸς αἱμάτων Θεοτόκε, καὶ φθαρέντας πάντας ἐκαινοποίησεν.

Κανὼν Φωκᾶ ἱερομάρτυρος, ᾠδὴ δ΄

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα

ἦχος δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Φαεινότατον ἀστέρα σὲ ἐν τῷ ὕψει, τῆς Ἐκκλησίας ἔθετο, Φωκᾶ ὁ Δεσπότης, ἄθλων ἱερώτατε, θαυμάτων τε λάμψεσι, πάντων τὰς καρδίας φωτίζοντα.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ὡμολόγησας τὴν σάρκωσιν τοῦ Δεσπότου, τυραννικοῦ πρὸ βήματος, μάρτυς ἀθλοφόρε, καὶ λαμπρῶς κατήσχυνας, Ἑλλήνων σεβάσματα, καὶ πολυθεΐας τὸ ἄθεον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Κορυφουμένην τὴν θάλασσαν τῆς ἀπάτης, πολυθεΐας λαίλαπι, θείᾳ κυβερνήσει, ἔνδοξε παρέδραμες, λιμὴν γαληνότατος, πᾶσι γεγονὼς θαλαττεύουσιν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ ε΄

ἦχος δ΄

«Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντας σε.»

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ Κύριε πρὸς γῆν, συμπαθῶς κατελήλυθας, σὺ ὕψωσας τὴν πεσοῦσαν, τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, ἐν ξύλῳ ἀναρτώμενος.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ ᾗράς μου Χριστέ, τῶν πταισμάτων τὸ ἔγκλημα, σὺ ἔλυσας τὰς ὀδύνας, τοῦ θανάτου οἰκτίρμον, τῇ θείᾳ ἀναστάσει σου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ ὅπλον ἀῤῥαγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Κανὼν Κοδράτου ἀποστόλου, ᾠδὴ ε΄

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός

ἦχος β΄

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν καθαράν σου ψυχήν, ὁ καθαρώτατος Θεὸς σκήνωμα, τῆς ἑαυτοῦ εὐράμενος δόξης, καθαίρει διὰ σοῦ, ψυχὰς ῥυπωθείσας, δεινοῖς παραπτώμασιν.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ τῶν Ἑλλήνων σοφοί, σοῦ ἡττηθέντες τοῖς σοφοῖς δόγμασιν, ὁμολογεῖν ἐπείσθησαν μάκαρ, Χριστὸν δημιουργόν, Πατρὸς προανάρχου, σοφίαν καὶ δύναμιν.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑποφωνῶν ἱερῶς, τὴν γενομένην τοῖς βροτοῖς ἔλλαμψιν, ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων Κοδρᾶτε, ἐφώτισας λαούς, σέβειν καὶ δοξάζειν, Τριάδα ἀχώριστον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σεσαρκωμένον ἡμῖν, ἐν δύο φύσεσιν Υἱὸν τέτοκας, τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ πάντων αἰώνων, ἁγνὴ γεννηθέντα, ἀρρεύστως ἀχρόνως, ὡς μόνος ἐπίσταται.

Κανὼν Φωκᾶ ἱερομάρτυρος, ᾠδὴ ε΄

Σὺ Κύριέ μου φῶς

ἦχος δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Πορείας τοῦ ἐχθροῦ, προφανῶς ὑπεσκέλισας, ἰθύνων σου τὰς πορείας, πρὸ Θεοῦ θελημάτων, τὰς τρίβους ἱερώτατε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ῥηγνύμενον πληγαῖς, τὸ πολύαθλον σῶμά σου, διέρρηξεν ἀθεΐας, τοὺς δεσμοὺς θείῳ σθένει, Φωκᾶ θεομακάριστε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁλόκληρον Θεῷ προσενήνεξαι σφάγιον, πανεύφημε τῷ τυθέντι, καὶ ἐναίμους θυσίας, εἰδώλων καταπαύσαντι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ, ἑαυτῇ ᾠκοδόμησεν, ὦ Δέσποινα Θεοτόκε, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, τὸν οἶκον ὡς ηὐδόκησεν.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ ς΄

ἦχος δ΄

«Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.»

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἀνῆλθες, ἐν Σταυρῷ δυναστείαν ζωσάμενος καὶ συμπλακεὶς τῷ τυράννῳ, ὡς Θεὸς ἐξ ὕψους κατέῤῥαξας, τὸν Ἀδὰμ δέ, ἀηττήτῳ, παλάμῃ ἀνέστησας.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἀνέστης, ἐξαστράπτων ὡραῖος ἐκ τάφου Χριστὲ καὶ διεσκέδασας πάντας, τοὺς ἐχθροὺς τῇ θείᾳ σου δυναστείᾳ, καὶ τὰ πάντα, ὡς Θεός, εὐφροσύνης ἐπλήρωσας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὦ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα, οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Κανὼν Κοδράτου ἀποστόλου, ᾠδὴ ς΄

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων

ἦχος β΄

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑψηλὸς οὐρανὸς ἐχρημάτισας, δόξαν διηγούμενος, Θεοῦ σωτήριον, ὡς ἱεράρχης ἔνθεος, ὡς κλεινὸς σὺ Κοδρᾶτε ἀπόστολος.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μίαν φύσιν Θεότητος ἄναρχον, μίαν κυριότητα κηρύττων πάνσοφε, πολυθεΐας ἔλυσας, τὴν σκοτώδη Κοδρᾶτε ἀπόνοιαν.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμῳ φύσεως τάφῳ τὸ σῶμά σου, μάκαρ ἱερώτατε, νῦν κατακείμενον, θαυματουργεῖ παράδοξα, ὑπὲρ φύσιν Κοδρᾶτε καὶ ἔννοιαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας βουλήματι, ἄλλον οὐρανὸν ἐπὶ γῆς σε ἀνέδειξε, Θεογεννῆτορ Δέσποινα, καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἐν σκότει ἀνέτειλεν.

Κανὼν Φωκᾶ ἱερομάρτυρος, ᾠδὴ ς΄

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς

ἦχος δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Θάλασσαν, ἀθεΐας ἐξήρανας πάνσοφε, πηγὴν ζωῆς ἀναβλύζων, διδαχῶν ὁσίων, νῦν δὲ θαυμάτων, ἐπομβρίαις, ἀποπλύνεις παθῶν πάντα βόρβορον.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἐπήρθης, ἐπὶ ξύλου δεινῶς σπαθιζόμενος, καὶ ἐξαρθρούμενος μάκαρ, καὶ φωνὴν ἐξ ὕψους σε δυναμοῦσαν, ἐνωτίσθης, ἱεράρχα καὶ μάρτυς πολύαθλε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸ πάθος, τοῦ ἀπαθοῦς Φωκᾶ μιμησάμενος, πάθη ποικίλα ἰᾶσαι, καὶ λυτροῦσαι ζάλης καὶ τρικυμίας, τοὺς πλωτῆρας, ταῖς πρὸς Θεόν σου θείαις ἐντεύξεσιν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὡς ὄμβρος, ὁ σωτήριος Λόγος κεκένωται, ἐν τῇ ἀφθόρῳ σου μήτρᾳ, Παναγία Κόρη, καὶ τῆς κακίας, τοὺς χειμάρρους, θεϊκῇ δυναστείᾳ ἐξήρανε.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς…	Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον

ἦχος δ΄

Ὁ Σωτὴρ καὶ ῥύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ᾅδου συνέτριψε, καὶ ὡς Δεσπότης ἀνέστη τριήμερος.

Γεωργίου Πρωγάκη

Οἶκος

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου, καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν ᾅδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὔᾳ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν

πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς. Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταιὸς Θεός, καὶ ὡς Δεσπότης ἀνέστη τριήμερος.

Συναξάριον

Τῇ κβ΄ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Φωκᾶ τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν λουτρῷ σφοδρῶς πυρωθέντι τελειωθέντος.

Φωκᾶ, τὸ λουτρὸν σμήγματος παντὸς δέχου.
Λουτρὸν γὰρ ἦν ἀγῶνος, οὐ καθαρσίου.
Εἰκάδι δευτερίῃ λουτρὸν πέφνεν ἔνδοθι Φωκᾶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Φωκᾶ τοῦ κηπουροῦ.

Ἤδει χάριν σοι, σοῦ χάριν θνήσκων Λόγε,
Φωκᾶς ὁ μάρτυς τῷ διὰ ξίφους τέλει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰσαάκ, καὶ τοῦ ἁγίου Μαρτίνου.

Χριστοῦ τὸ θάρσος ἐμπνέοντος ὑψόθεν,
Πρὸς τὴν σπάθην ἔσπευδεν ἐκπνεῖν Μαρτῖνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων εἴκοσι ἓξ ὁσιομαρτύρων Ζωγραφιτῶν, τῶν ἐλεγξάντων τοὺς λατινόφρονας Μιχαὴλ τὸν βασιλέα Παλαιολόγον Η΄ καὶ τὸν πατριάρχην Ἰωάννην τὸν Βέκκον, ἄνωθεν τοῦ πύργου πυρὶ τελειωθέντων.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ ζ΄

ἦχος δ΄

«Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Πρὸς ἀφθαρσίαν, ἡ ἀνθρωπότης ἀνακέκληται, θείῳ λουσαμένη αἵματι τοῦ Χριστοῦ, εὐχαρίστως ἀναμέλπουσα· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς ζωηφόρος, ὡς παραδείσου ὡραιότερος, ὄντως καὶ παστάδος πάσης βασιλικῆς, ἀναδέδεικται λαμπρότερος, Χριστὲ ὁ τάφος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ τοῦ ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Κανὼν Κοδράτου ἀποστόλου, ᾠδὴ ζ΄

Εἰκόνος χρυσῆς

ἦχος β΄

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑψώσας τὸν νοῦν, πρὸς τὸ πρῶτον ἀγαθὸν θεοειδέστατος, ναὸς Τριάδος ἐχρημάτισας, καὶ τοὺς ἐν βάθει κακώσεως, ὕψωσας ταῖς ὑψηλοτάταις, διδαχαῖς σου κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συντρίψας ναούς, τῶν εἰδώλων προσευχῶν ἀναμοχλεύσεσιν, ἀνεδομήσω θείῳ Πνεύματι, ναοὺς Θεῷ ἱερώτατε, καὶ τῶν σῳζομένων τὰ πλήθη, προσηγάγω κραυγάζοντα· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πυρίπνοος ὤν, ὡς τοῦ Πνεύματος τὸ πῦρ τὸ θεῖον πάνσοφε, ἐν τῇ καρδίᾳ ἔχων πάντοτε, λαμπὰς ὡράθης φλογίζουσα, πᾶσαν φρυγανώδη ἀπάτην, καὶ τοὺς βοῶντας φωτίζουσα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λυθέντες ἀρᾶς, διὰ σοῦ προγονικῆς θεοχαρίτωτε, καλῶν αἰτίαν σε γινώσκομεν, ὡς τὸν πανταίτιον τέξασαν, Λόγον ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον· ὅθεν βοῶμέν σοι ἄχραντε· Εὐλογημένη εἶ, Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Κανὼν Φωκᾶ ἱερομάρτυρος, ᾠδὴ ζ΄

Ἐν τῇ καμίνῳ

ἦχος δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Θυμὸν τυράννων, οὐκ ἐδειλίασας πάνσοφε, ποίμνης προϊστάμενος δὲ τῆς λογικῆς, ὡς ἀρνίον προσενήνεξαι, τῷ ἀρχιποίμενι, μαρτυρικῶς Φωκᾶ κλεϊζόμενος.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἐδοκιμάσθης, ὡς ἐν χωνείᾳ μάρτυς χρυσός, μέσον ἐμβληθεὶς ἀσβέστου φλογοειδοῦς, καὶ μηδόλως φλογιζόμενος· Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ θεῖος πόθος, προσαναφλέγων τὴν καρδίαν σου, θείῳ δροσισμῷ σε ἔνδοξε συντηρεῖ, ἐν πυρὶ μὴ δαπανώμενον, τῆς ἀθεΐας δέ, ἱεράρχα τὴν ὕλην συγκαίοντα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σεσαθρωμένον, τὸν τῆς ψυχῆς μου οἶκον πανάμωμε, κόρη μετανοίας τρόποις ὡς ἀγαθή, ἀνακαίνισον ἡ ἅπασαν, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τοκετῷ σου ἀνακαινίσασα.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ η΄

ἦχος δ΄

«Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, παῖδες κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χεῖρας ἐκπετάσας ἐν σταυρῷ, τὰ ἔθνη ἅπαντα ἐπισυνήγαγες, καὶ μίαν ἔδειξας Δέσποτα, Ἐκκλησίαν ἀνυμνοῦσάν σε, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, συμφώνως ψάλλουσιν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λευχείμων ὡράθη γυναιξί, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως, καταστραπτόμενος ἄγγελος. Τί τὸν ζῶντα ἐν τῷ τάφῳ βοῶν, ἐπιζητεῖτε ὡς θνητόν, ὄντως ἠγέρθη Χριστός, ᾧ βοῶμεν· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ, σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρί, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες σέ, εὐλογοῦμεν, Μαρία θεόνυμφε.

Κανὼν Κοδράτου ἀποστόλου, ᾠδὴ η΄

Τὸν ἐν καμίνῳ

ἦχος β΄

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐστηριγμένος νοητήν, ἐπὶ πέτραν τῆς ψυχῆς ἔχων τὰς βάσεις, ὑπεσκέλισας μάκαρ, τοὺς Κυρίου ἐχθρούς, καὶ πάντας Κοδρᾶτε ἐστήριξας, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κεκοσμημένην ἀρεταῖς, κεκτημένος τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν, κατεκόσμησας λόγοις, διδασκαλίας ψυχάς, ἐξαίρων ἀκοσμίαν ἅπασαν, εἰδωλομανίας, εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, ὡς ἀπόστολος φαιδρός, ὡς τοῦ ἡλίου τοῦ τῆς δικαιοσύνης, φωτοφανὴς ἀστραπή, Κοδρᾶτε φωτίσας ἁγίασον, τοὺς ἐπιτελοῦντας, τὴν σὴν ἁγίαν μνήμην.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἱερωτάταις σε φωναῖς, ἱερώτατοι Θεοῦ Ἁγνὴ προφῆται, ἐσομένην Μητέρα, προανεφώνουν τρανῶς, τοῦ πάντων δεσπόζοντος ἄχραντε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Κανὼν Φωκᾶ ἱερομάρτυρος, ᾠδὴ η΄

Χεῖρας ἐκπετάσας

ἦχος δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Χάρις σου τοῖς χείλεσι σοφέ, Φωκᾶ ἐκκέχυται· ὅθεν ἐπέστρεψας, λαὸν πλανώμενον ὄφεως, ὑποθήκαις καὶ προσήγαγες, οἷα ποιμὴν ἀληθινός, Χριστῷ κραυγάζοντα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἀκοίμητον ἔχει σε πιστῶν, σοφὲ ὁμήγυρις πρέσβυν κοιμίζοντα, παθῶν θαλάσσης τὰ κύματα, πειρασμούς τε κατευνάζοντα, καὶ ὀδυνῶν παντοδαπῶν ἡμᾶς λυτρούμενον, τοὺς βοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ῥεῖθρα ἰαμάτων ὁ ναός, ὁ σὸς τοῖς χρῄζουσι, πηγάζει πάντοτε, λιμὴν δεικνύμενος ἄκλυστος, καὶ παθῶν φυγαδευτήριον, τοῖς σὲ τιμῶσι, καὶ Χριστῷ μάρτυς κραυγάζουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἵνα σου τιμῶμεν τὸ σεπτόν, Φωκᾶ μνημόσυνον, πανηγυρίζοντες, τὸν ὑπεράγαθον Κύριον, ἐκδυσώπει προθυμότατα, ἀπαλλαγὴν τῶν δυσχερῶν, ἡμῖν δωρήσασθαι, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Νόμου σε ἐτύπου κιβωτός, καὶ στάμνος φέρουσα, τὸ μάννα Πάναγνε, ἡ θεία τράπεζα αὖθίς τε, καὶ λυχνία χρυσαυγίζουσα, εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν τὸ φῶς κυήσασαν, τὸ φωτίζον, θεογνωσίᾳ τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ θ΄

Ἦχος δ΄

«Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τάς διεστώσας φύσεις. Διὸ ἐπαγαλλόμενοι σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὅλον με ἀνείληφας ὅλος, ἐν συναφείᾳ ἀσυγχύτῳ, ὅλῳ μοι διδοὺς ὁ Θεός μου, τὴν σωτηρίαν διὰ τοῦ πάθους σου, ὁ ἐν σταυρῷ ὑπέμεινας, σωματικῶς δι᾽ εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ σοὶ μαθηταὶ καθορῶντες, ἀνεῳγμένον σου τὸν τάφον, καὶ τὰς θεοφόρους σινδόνας, κεκενωμένας τῇ Ἀναστάσει σου, σὺν τῷ ἀγγέλῳ ἔλεγον· ὄντως ἐγήγερται ὁ Κύριος!

Ἁγία Τριὰς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μονάδα μὲν θείας οὐσίας, ἀλλ᾽ ὑποστάσεων Τριάδα, πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνοῦμεν, ἐν ἀσυγχύτοις ταῖς ὑποστάσεσιν, ἰσοσθενῆ ὁμότιμον, ἣν εὐσεβοῦντες μεγαλύνομεν.

Κανὼν Κοδράτου ἀποστόλου, ᾠδὴ θ΄

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν

ἦχος β΄

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡραιωθεὶς διανοίᾳ, τῷ ὡραίῳ Δεσπότῃ, παρίσταται φαιδρότατος ἀεί, ὡς ἱεράρχης θεόληπτος, ὡς ἀπόστολος θεῖος, σὺν πᾶσιν ἀποστόλοις ἀληθῶς, την εἰρήνην τῷ κόσμῳ, Κοδρᾶτε ἐξαιτούμενος.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοῦ Μαγνησία κατέχει, τῶν λειψάνων τὴν θήκην, ὡς θείαν κιβωτόν, καὶ ἐξ αὐτῆς, πᾶσαν Κοδρᾶτε ὠφέλειαν, ἀπαρύεται πόθῳ, σκηναὶ δὲ οὐρανῶν τὴν σὴν ψυχήν, κεκτημέναι σὺν πᾶσιν, ἁγίοις ἐπαγάλλονται.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ φωταυγής σου ἡμέρα, ἡ φωσφόρος σου μνήμη, ἡ ὄντως εὐκλεής σου ἑορτή, πᾶσιν ὡς ἥλιος ἔλαμψεν, ἣν πιστῶς ἐκτελοῦμεν, Κοδρᾶτε ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, δυσωποῦντες εὐχαῖς σου, λαβεῖν καὶ μέγα ἔλεος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φεῖσαί μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρίνειν, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἡ σὲ κυοφορήσασα Χριστέ, ἀποστόλων ὁ δῆμος, καὶ σὺν προφήταις μάρτυρες.

Κανὼν Φωκᾶ ἱερομάρτυρος, ᾠδὴ θ΄

Λίθος ἀχειρότμητος

ἦχος δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἱερολογίαις ἐνθέοις, τοῦ ἱεροῦ δεῦτε ποιμένος, πάντες τὴν πανίερον μνήμην, ἱερωτάτως πανηγυρίσωμεν, τὸν εὐεργέτην κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν καθικετεύοντος.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ὤφθης πυρακτούμενος ζήλῳ, τῷ τοῦ Δεσπότου ὁπηνίκα, μάρτυς τὸ λουτρὸν ὑπεισῆλθες, ἐκκεκαυμένον, ἐν ᾧ τὸ πνεῦμά σου, Θεοῦ ἐπαγαλλόμενος, μάκαρ εἰς χεῖρας παραδέδωκας.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Σὲ ἱεραρχῶν αἱ χορεῖαι, καὶ τῶν μαρτύρων αἱ ἀγέλαι, καὶ τῶν ἱερῶν ἀποστόλων, ἡ συναυλία πάντων δικαίων τε, μάρτυς Φωκᾶ τὰ πνεύματα, ἔχοντα μέσον ἐπαγάλλονται.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἥπλωται ἐν κόσμῳ ἡ μνήμη, ἡ σὴ ψυχὰς φωταγωγοῦσα, τῶν ἀνευφημούντων ἐν πίστει, τοὺς σοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαίσματα, καὶ τὴν γενναίαν ἄθλησιν, ποιμὴν καὶ μάρτυς ἀξιάγαστε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Φώτισον Ἁγνὴ τὴν ψυχήν μου, ἐσκοτισμένην ἁμαρτίᾳ, καὶ αἰωνιζούσης φλογὸς με, καὶ σκότους ῥῦσαι τῇ μεσιτείᾳ σου, ἵνα τὴν σὴν γηθόμενος, ἀνευφημῶ μεγαλειότητα.

Καταβασίαι εἰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου

ἦχος δ΄

α Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

γ Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

δ Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ε Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ς Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

ζ Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν· ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Παίδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀργαὶ	Σύντομοι
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)	Γαβριὴλ Κουντιάδου

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καταβασία θ' ᾠδῆς

ἦχος δ'

Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, ἀύλων νόων, φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνή, ἀειπάρθενε.

	Ἀργὴ	Σύντομος
	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
	Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)	
	Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)	Γαβριὴλ Κουντιάδου

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι... Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάρια

ἦχος β΄

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (γ΄)
Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

ἀναστάσιμον β΄

Τὸν λίθον θεωρήσασαι, ἀποκεκυλισμένον, αἱ μυροφόροι ἔχαιρον· εἶδον γὰρ νεανίσκον, καθήμενον ἐν τῷ τάφῳ, καὶ αὐτὸς ταύταις ἔφη· ἰδοὺ Χριστὸς ἐγήγερται, εἴπατε σὺν τῷ Πέτρῳ, τοῖς μαθηταῖς· ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας, ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται, ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἀθανασίου Παναγιωτίδη

Ἑξαποστειλάρια τοῦ Μηναίου

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε — ἦχος β΄ — Κοδράτου ἀποστόλου

Ὡς μάρτυς καὶ ἀπόστολος, καὶ ἱεράρχης ἔνθεος, Κοδρᾶτε μύστα τοῦ Λόγου, Χριστοῦ κηρύξας τὸ θεῖον, πανσόφως εὐαγγέλιον, πᾶσαν τὴν γῆν ἐφαίδρυνας, ἐκ πλάνης λυτρωσάμενος, τοὺς γηγενεῖς καὶ διδάσκων, τοῦ προσκυνεῖν τὴν Τριάδα.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις — ἦχος γ΄ — Φωκᾶ ἱερομάρτυρος

Ἱεραρχῶν ἀκρότης, καὶ ἀθλοφόρων τὸ κλέος, Φωκᾶ καὶ μέγας προστάτης, τοῖς θαλαττεύουσι πέλων, περίσῳζε ἐκ κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντάς σε μάκαρ.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις — ἦχος γ΄ — Θεοτοκίον

Τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων, καὶ τῶν ἀγγέλων Δεσπότην, ἀποτεκοῦσα Παρθένε, τοῦτον ἱκέτευε δεῖξαι, τῆς δεξιᾶς παραστάτας, μερίδος τοὺς σοὺς οἰκέτας.

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως — Ἦχος λ΄ ἀ Νη — π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου, Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη, Εσπερινός 1991 σ.97-99#

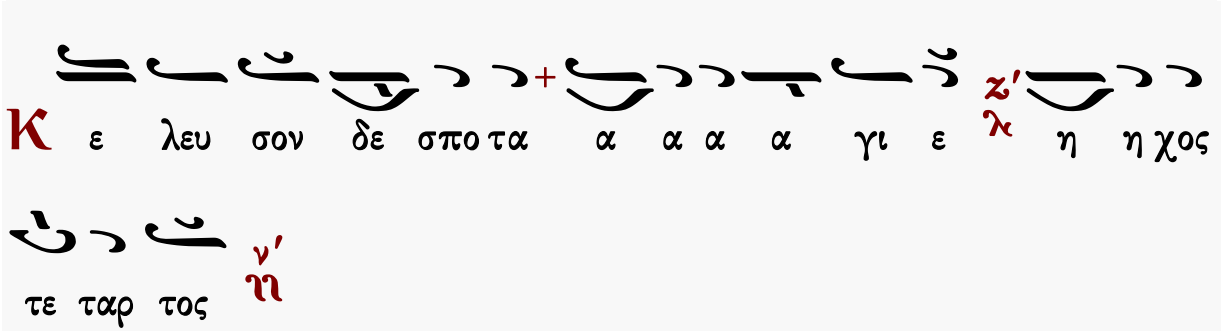

Αἶνοι

ἦχος δ΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Γαβριήλ Κουντιάδου
Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Γεωργίου Πρωγάκη	☜ Τὸν δεσπότην ☞	Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Ἄνωθεν οἱ προφῆται		

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη΄ 148

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ΄ 149

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

ἦχος δ΄

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.
Ὁ σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, παντοδύναμε Κύριε, δοξάζομέν σου τὴν ἀνάστασιν.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
Ἐν τῷ σταυρῷ σου Χριστέ, τῆς ἀρχαίας κατάρας ἠλευθέρωσας ἡμᾶς, καὶ ἐν τῷ θανάτῳ σου, τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα, διάβολον κατήργησας, ἐν δὲ τῇ ἐγέρσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας· διὸ βοῶμέν σοι, ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Τῷ σῷ σταυρῷ Χριστὲ Σωτήρ, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἐκτείνας τὴν χεῖρά σου, φιλάνθρωπε Κύριε, τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἁγίων σου.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.
Τῶν πατρικῶν σου κόλπων, μὴ χωρισθεὶς μονογενὲς Λόγε τοῦ Θεοῦ, ἦλθες ἐπὶ γῆς διὰ φιλανθρωπίαν, ἄνθρωπος γενόμενος ἀτρέπτως, καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπέμεινας σαρκί, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι, ἀναστὰς δὲ ἐκ νεκρῶν ἀθανασίαν παρέσχες τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Στιχηρὰ Ἀνατολικὰ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Θάνατον κατεδέξω σαρκί, ἡμῖν ἀθανασίαν πραγματευσάμενος Σωτήρ, καὶ ἐν τάφῳ ᾤκησας, ἵνα ἡμᾶς τοῦ ᾅδου ἐλευθερώσῃς, συναναστήσας ἑαυτῷ, παθῶν, μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ᾽ ἀναστὰς ὡς Θεός. Διὰ τοῦτο βοῶμεν· Δόξα σοι ζωοδότα Κύριε, μόνε φιλάνθρωπε.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πέτραι ἐσχίσθησαν Σωτήρ, ὅτε ἐν τῷ Κρανίῳ ὁ σταυρός σου ἐπάγη, ἔφριξαν ᾅδου πυλωροί, ὅτε ἐν τῷ μνημείῳ ὡς θνητὸς κατετέθης· καὶ γάρ του θανάτου καταργήσας τὴν ἰσχύν, τοῖς τεθνεῶσι πάσιν ἀφθαρσίαν παρέσχες, τῇ ἀναστάσει σου Σωτήρ. Ζωοδότα Κύριε δόξα σοι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Ἐπεθύμησαν γυναῖκες, ἰδεῖν σου τὴν ἀνάστασιν, Χριστὲ ὁ Θεός· ἦλθε προλαβοῦσα Μαρία ἡ Μαγδαληνή, εὗρε τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, καὶ τὸν ἄγγελον καθεζόμενον καὶ λέγοντα· Τί ζητεῖτε τὸν ζώντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη ὡς Θεός, ἵνα σώσῃ τὰ σύμπαντα.

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ποῦ ἐστιν Ἰησοῦς, ὃν ἐλογίσασθε φυλάττειν; εἴπατε Ἰουδαῖοι, ποῦ ἐστιν, ὃν ἐθήκατε ἐν τῷ μνήματι, τὸν λίθον σφραγίσαντες, δότε τὸν νεκρόν, οἱ τὴν ζωὴν ἀρνησάμενοι, δότε τὸν ταφέντα, ἢ πιστεύσατε τῷ ἀναστάντι, κἂν ὑμεῖς σιγήσητε τοῦ Κυρίου τὴν ἔγερσιν, οἱ λίθοι κεκράξονται, μάλιστα ὁ ἀποκυλισθεὶς ἐκ τοῦ μνήματος. Μέγα σου τὸ ἔλεος! Μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου! Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἑωθινὸν δοξαστικὸν β΄

ἦχος β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μετὰ μύρων προσελθούσαις, ταῖς περὶ τὴν Μαριὰμ γυναιξί, καὶ διαπορουμέναις, πῶς ἔσται αὐταῖς τυχεῖν τοῦ ἐφετοῦ, ὡράθη ὁ λίθος μετηρμένος, καὶ θεῖος νεανίας, καταστέλλων τὸν θόρυβον αὐτῶν τῆς ψυχῆς. Ἠγέρθη γάρ φησιν, Ἰησοῦς ὁ Κύριος· διὸ κηρύξατε τοῖς κήρυξιν αὐτοῦ μαθηταῖς εἰς τὴν Γαλιλαίαν δραμεῖν, καὶ ὄψεσθε αὐτόν, ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὡς ζωοδότην καὶ Κύριον.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου

Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Ἀθανασίου Παναγιωτίδη	Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Ἐλευθερίου Γεωργιάδη		Κωνσταντίνου Λάμπρου

Θεοτοκίον

ἦχος β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἅδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὔα ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (γ΄)

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι

τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός.

Ἅγιος ἰσχυρός.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σύντομοι		Ἀργαί
Πέτρου Λαμπαδαρίου	ἦχος δ	Πέτρου Λαμπαδαρίου [ἅγια]
Μανουήλ Πρωτοψάλτου		Πέτρου Λαμπαδαρίου [λέγετος]
Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου		
Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου		
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη [ἅγια]		

Ἀναστάσιμον τροπάριον

ἦχος δ΄

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν, ᾄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν, καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Μιχαήλ Χατζηαθανασίου	Χρήστου Τσακίρογλου
	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας	

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ἀμήν.

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

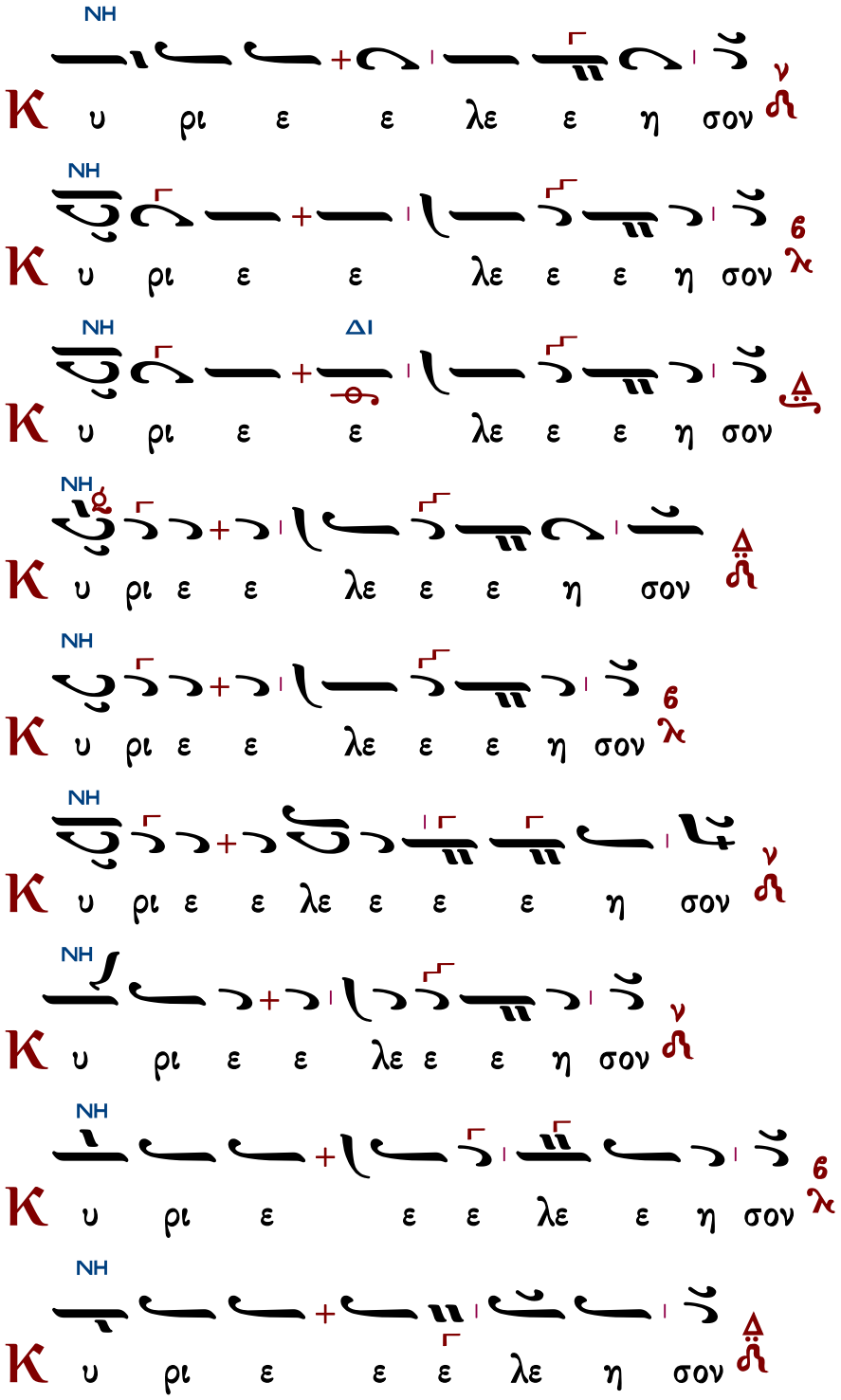

ἕτερα

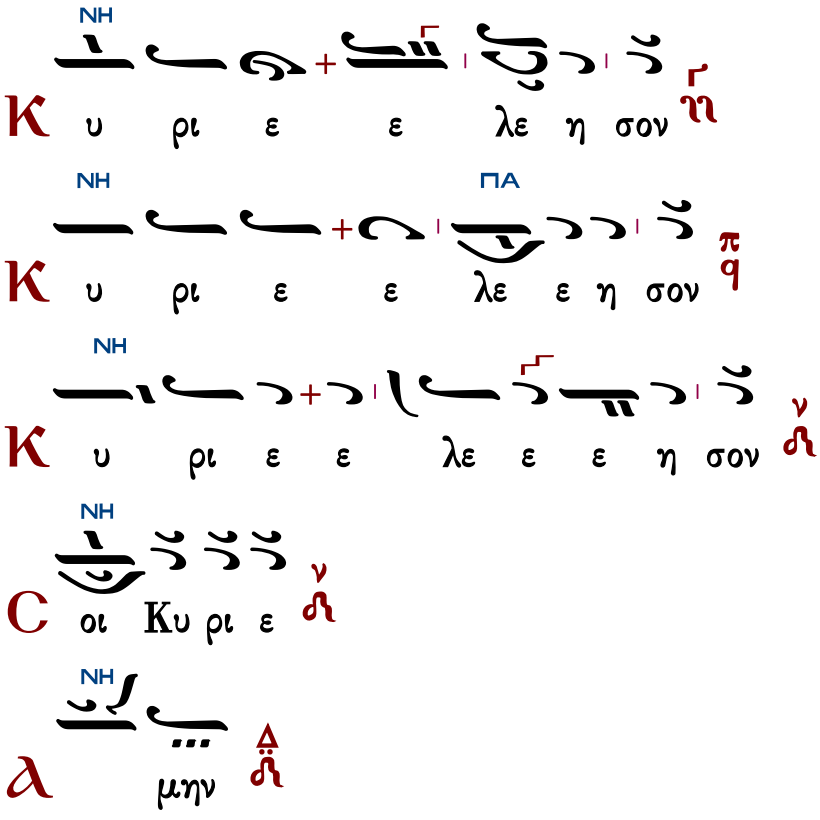

Τυπικά

Ἁγιορείτικης Παραδόσεως ὑπό Λυκούργου Ἀγγελοπούλου	Πατριαρχικῆς Παραδόσεως ὑπό Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἀντίφωνα

ἀντίφωνον α΄ Ἦχος Δι

∴ Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. 102:1

∴ Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. 102:2

∴ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. 102:19

∴ Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. 102:22

Πέτρου Λαμπαδαρίου Ἦχος Δι Πανδέκτη 1851 σ.26#

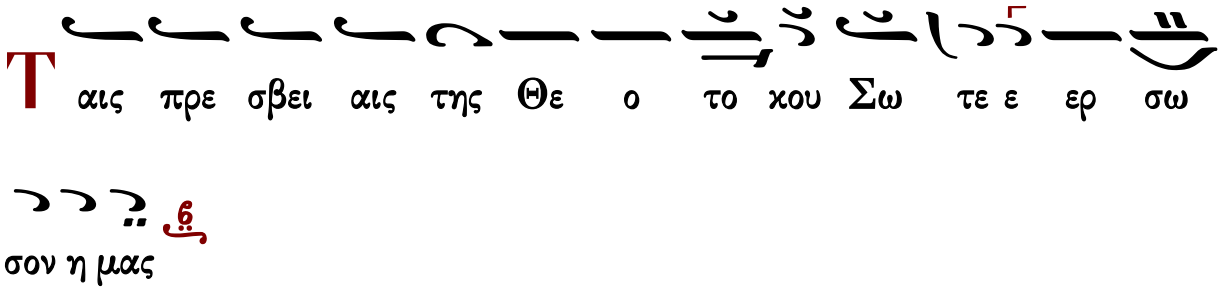

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

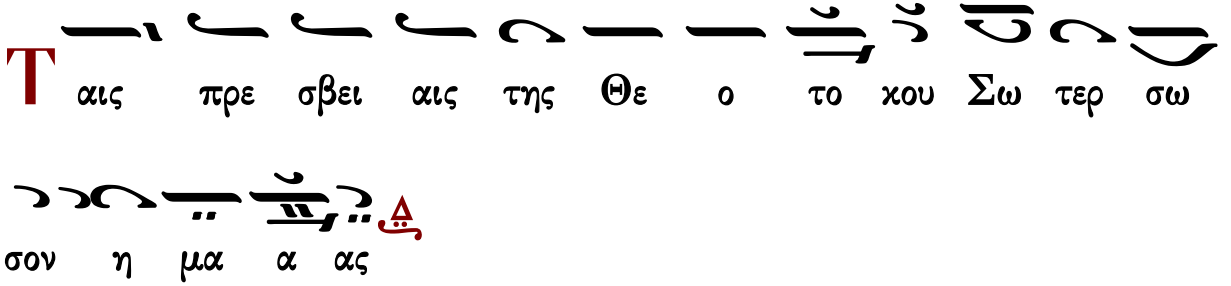

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…	Ἀμήν.

ἀντίφωνον β′

Ἦχος Δι

∴ Αἴνει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. 145:1-2

∴ Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. 145:5

∴ Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. 145:6

∴ Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. 145:10

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.26#

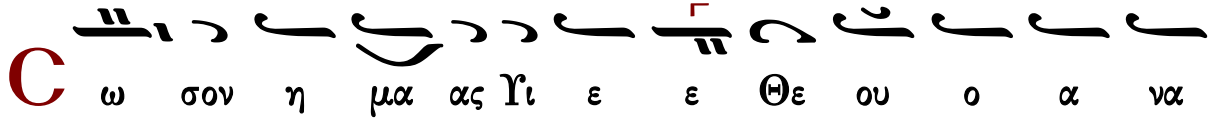

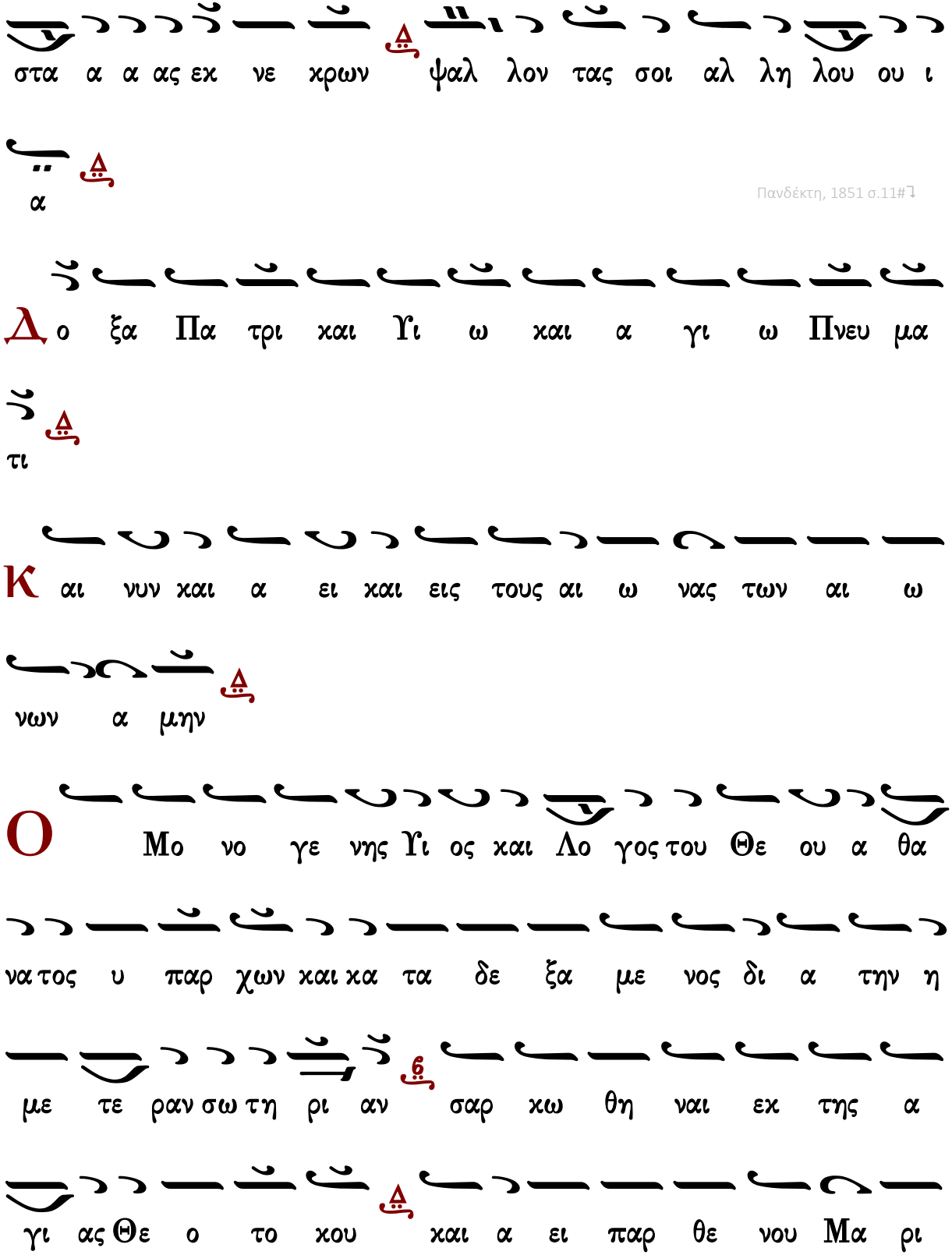
στα α α ας εχ νε χρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου ι
α
Πανδέκτη, 1851 σ.11#
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου α θα
να τος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α
γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα ρι

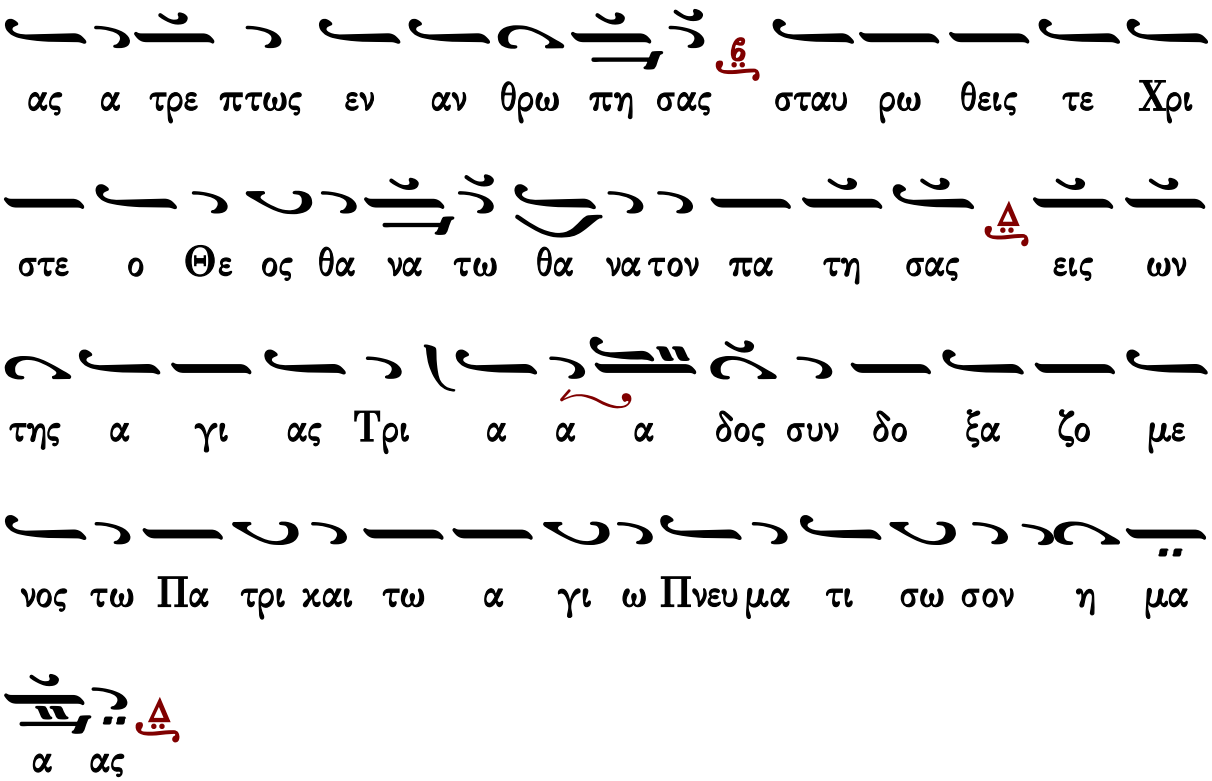

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος…	Ἀμήν.

ἀντίφωνον γ′ — ἦχος δ′

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 117:1

∴ Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 117:4

∴ Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. 117:24

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου μαθήτριαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Γαβριὴλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἰσοδικὸν

ἦχος β΄

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σύντομον (κλασικό) — π. Ἀγαθονίκου Λαζόγλου (ἀργόν)

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

ἦχος δ΄

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου μαθήτριαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου — Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Γαβριὴλ Κουντιάδου — Κωνσταντίνου Πρίγγου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Φωκᾶ ἱερομάρτυρος

ἦχος δ΄

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, ἱερομάρτυς Φωκᾶ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Κοντάκιον

ἦχος β΄

Προστασία τῶν χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμετάθετε. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Γεωργίου Πρωγάκη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Τρισάγιος Ὕμνος

β΄		δ΄ (λέγετος)	δ΄ (φεραχνὰκ)
Γεωργίου Πρωγάκη Ι	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Γεωργίου Καρακάση	Θρασυβούλου Στανίτσα
Γεωργίου Πρωγάκη ΙΙ	Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου		
Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.			

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.
Πρόσχωμεν
∴ Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. 103:24
∴ Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. 103:1
Σοφία
Πρὸς Κορινθίους α΄ ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 16:13-24
Πρόσχωμεν
Ἀδελφοί, γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε· πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γενέσθω. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἴδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας, καὶ εἰς διακονίαν τοῖς Ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς· ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις, καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι. Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φορτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν· ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν· ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς

τοιούτους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. Ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, σὺν τῇ κατ᾽ οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἤτω ἀνάθεμα· Μαρὰν ἀθᾶ. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ᾽ ὑμῶν. Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

Εἰρήνη σοι.

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.80#

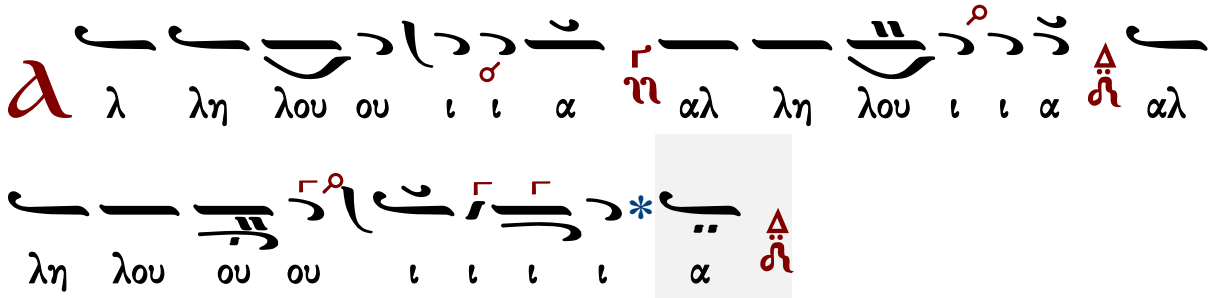

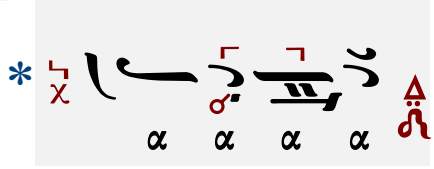

τὸ τέλος

∴ Ἔντειναι καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης. 44:5

∴ Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. 44:8

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 5:1-11

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἑστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ, 2 εἶδε δύο πλοῖα ἑστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἁλιεῖς ἀποβάντες ἀπ᾽ αὐτῶν ἀπέπλυνον τὰ δίκτυα. 3 Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους. 4 Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν. 5 Καὶ

ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων, εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, δι᾽ ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες, οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον. 6 Καὶ τοῦτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολύ· διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν. 7 Καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ, τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον, καὶ ἔπλησαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. 8 Ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος, προσέπεσε τοῖς γόνασιν τοῦ Ἰησοῦ, λέγων· Ἔξελθε ἀπ᾽ ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε· 9 θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν, καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ἧς συνέλαβον. 10 Ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν. 11 Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.59/733*

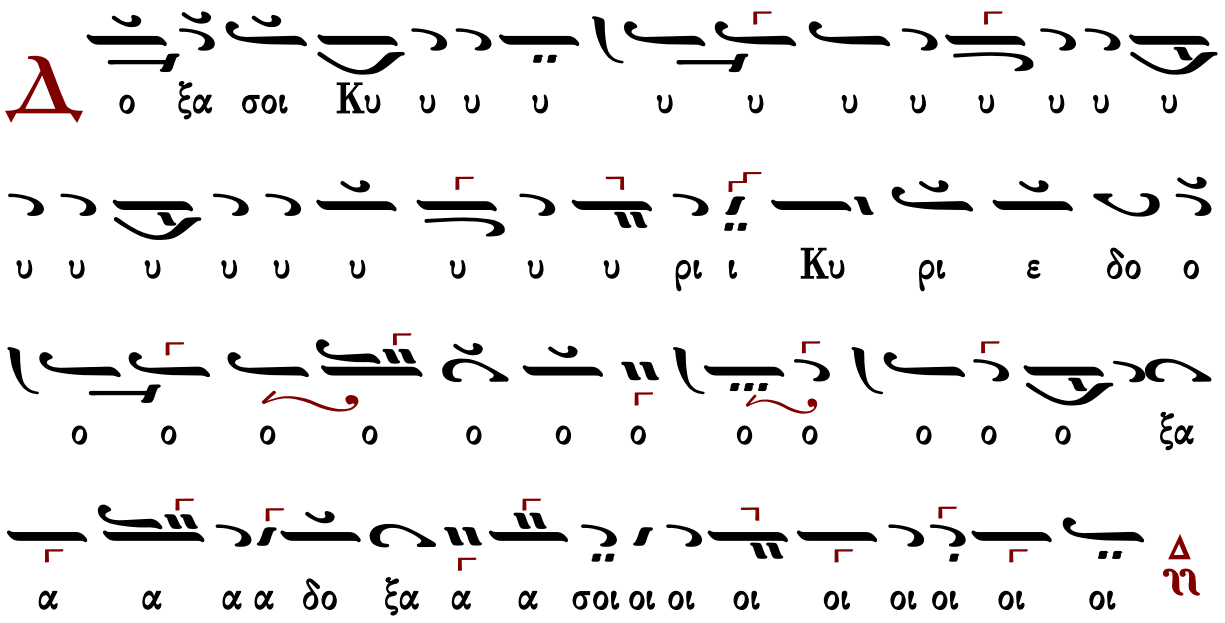

Ἐκτενὴς δέησις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δέησις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κύριε, ἐλέησον.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Σοί, Κύριε.

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μή τις τῶν κατηχουμένων.

Λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία!
Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Χερουβικὸν ἦχος δ΄

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσᾴδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

413	Πέτρου Λαμπαδαρίου	511	Γαβριὴλ Κουντιάδου [ἅγια]
570	Πέτρου Ἐφεσίου	505	Γαβριὴλ Κουντιάδου [λέγετος]
453	Θεοδώρου Φωκαέως	323	Γεωργίου Καρακάση
413	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	262	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
371	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	296	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
655	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	289	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
413	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	280	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

326	Ἐμμανουήλ Φαρλέκα	362	Κωνσταντίνου Λάμπρου [ἅγια]
273	Θρασυβούλου Στανίτσα	312	Κωνσταντίνου Λάμπρου [λέγετος]

Λειτουργικά

ἅγια		λέγετος
Βασιλείου Νικολαΐδου	τὰ κατὰ παράδοσιν	Χαραλάμπους Παπανικολάου
Δημητρίου Σουρλαντζῆ		Θρασυβούλου Στανίτσα
Λυκούργου Ἀγγελόπουλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Γεωργίου Καρακάση		Γεωργίου Καρακάση
Ἐλευθερίου Γεωργιάδη		Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Δημοσθένους Παϊκοπούλου		Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῷον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.
Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.
Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα καὶ λέγειν·
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Πρόσχωμεν, τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.
Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικὸν ἦχος δ΄

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.

662	Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ	422	Ἰωάννου Λαμπαδαρίου
272	Πέτρου Λαμπαδαρίου Ι	456	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
313	Πέτρου Λαμπαδαρίου ΙΙ	190	Γεωργίου Καρακάση
539	Πέτρου Λαμπαδαρίου ΙΙΙ	103	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
381	Δανιὴλ Πρωτοψάλτου	253	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
488	Πέτρου Βυζαντίου	298	Ἀθανασίου Καραμάνη
587	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	313	Κωνσταντίνου Λάμπρου
450	Θεοδώρου Φωκαέως		

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

ἦχος β΄

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Δημητρίου Σουρλαντζῆ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.]
Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου· ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων [ἀθανάτων καὶ ἀχράντων] σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ἦχος β′		ἦχος πλ.α′
Ι. Μ. Βατοπαιδίου	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ὀρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θείᾳ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἦχος β′

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β′)
Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Γαβριὴλ Κουντιάδου	Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

κατὰ τὴν ἀπόλυσιν

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.563#

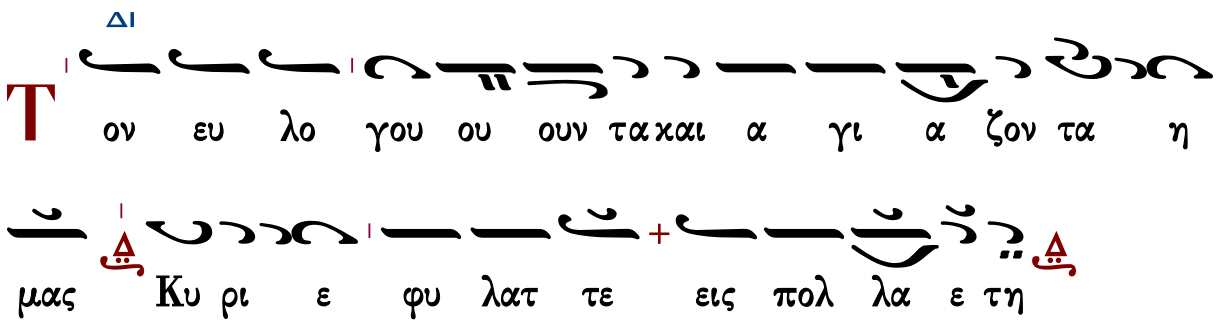

Εἰς ἀρχιερατικὴν Θείαν Λειτουργίαν

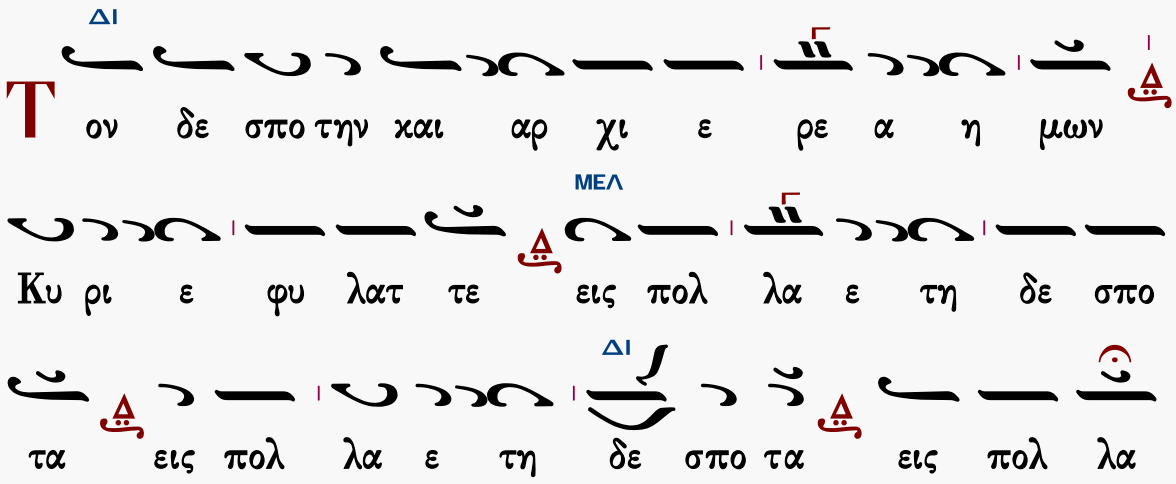

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΣΠΕΡΑΣ

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.191*

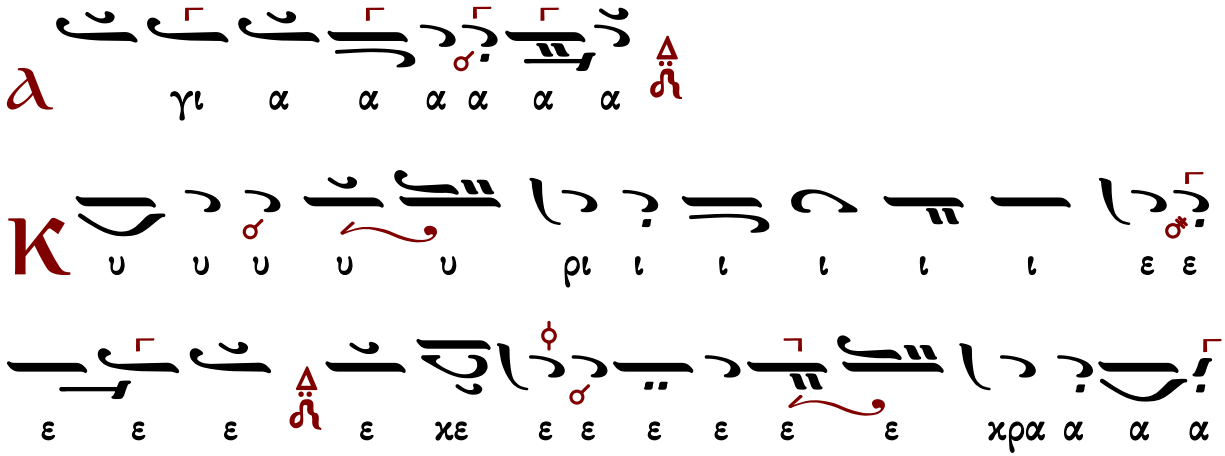

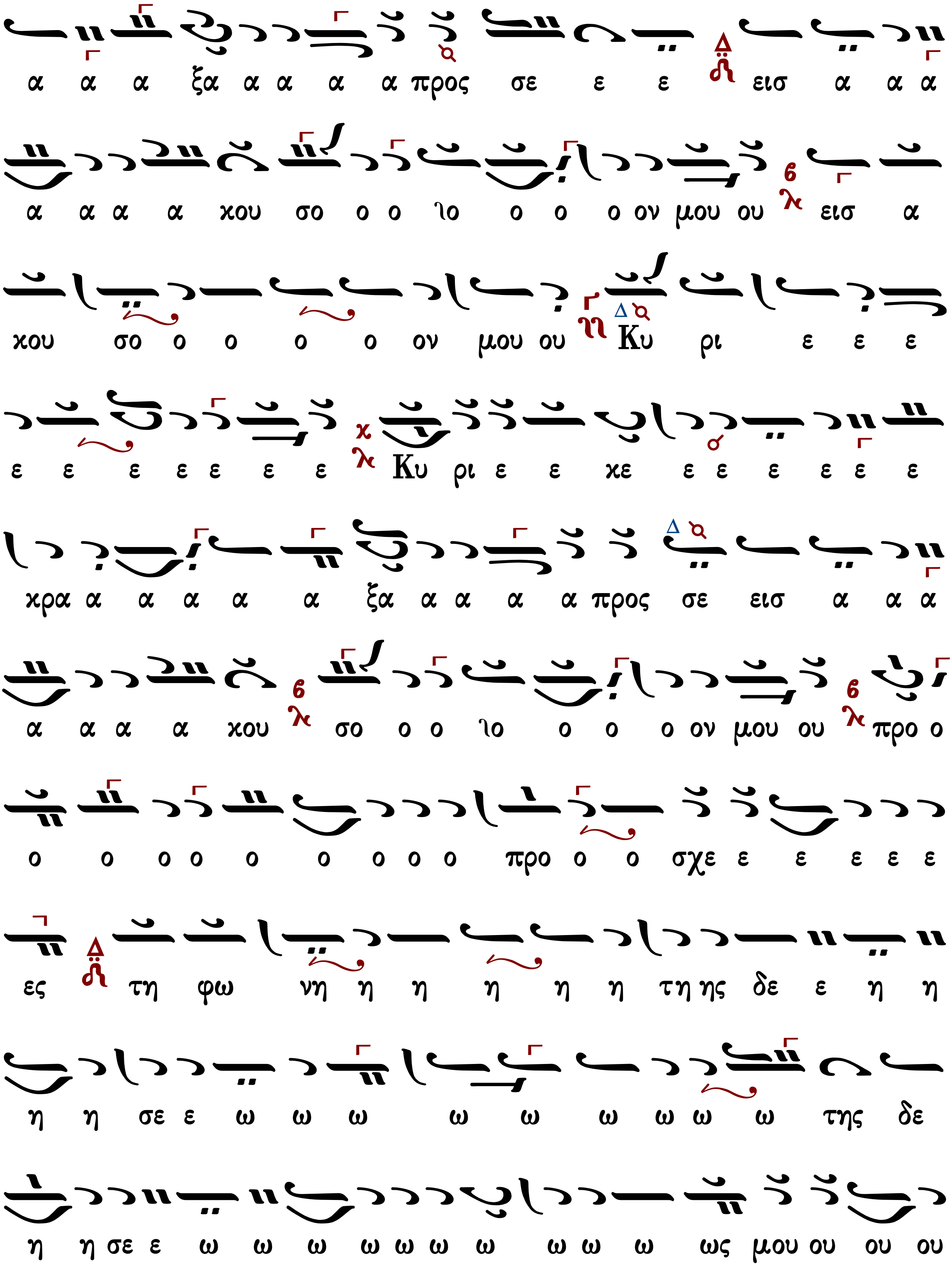
α α α ξα α α α α προς σε ε ε εισ α α α
α α α α κου σο ο ο ιο ο ο ο ον μου ου εισ α
κου σο ο ο ο ο ον μου ου Κυ ρι ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε Κυ ρι ε ε χε ε ε ε ε ε ε
κρα α α α α α ξα α α α α προς σε εισ α α α
α α α α κου σο ο ο ιο ο ο ο ον μου ου προ ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο προ ο ο σχε ε ε ε ε ε
ες τη φω νη η η η η η τη ης δε ε η η
η η σε ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω της δε
η η σε ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως μου ου ου ου

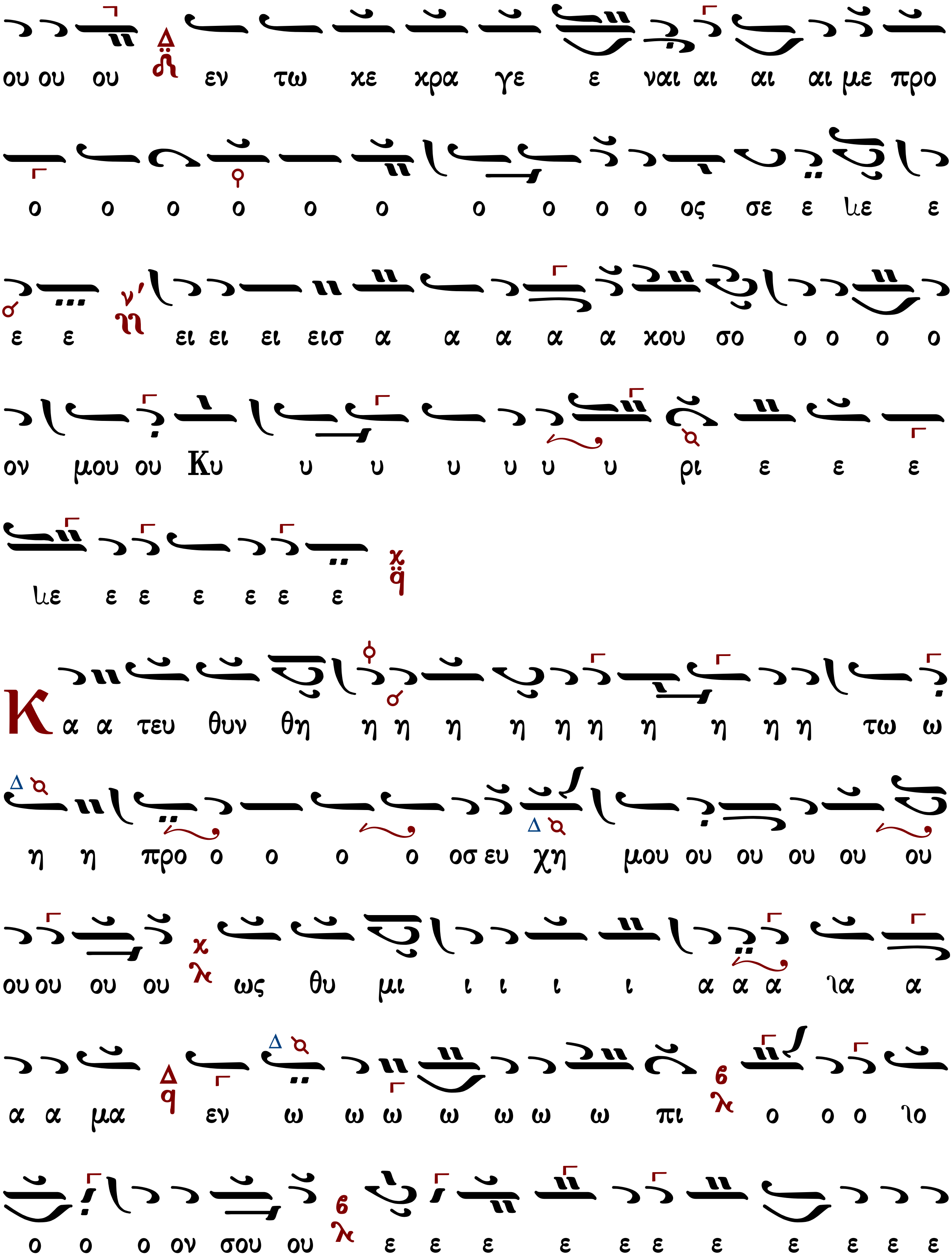
ου ου ου εν τω χε χρα γε ε ναι αι αι αι με προ
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος σε ε ιιε ε
ε ε ει ει ει εισ α α α α α κου σο ο ο ο ο
ον μου ου Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ε ε ε
ιιε ε ε ε ε ε ε
Κ α α τευ θυν θη η η η η η η η η η η τω ω
η η προ ο ο ο ο οσ ευ χη μου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ως θυ μι ι ι ι ι α α α ια α
α α μα εν ω ω ω ω ω ω ω πι ο ο ο ιο
ο ο ο ον σου ου ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.89*

Κ υ ρι ε ε κε κρα ξα προ ο ος σε ε

εισ α α κου σο ο ο ο ον μου π/q εισ α α κου ου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π/q Κυ ρι ε

ε κε κρα α ξα προ ος σε ε ε εισ α κου σο ο ο ον

μου Δ/ἡ προ σχες τη φω νη η η τη ης δε η η σε ω ω ω

ως μου π/q εν τω κε κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ε Δ/ἡ

εισ α α κου σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε ϡ/9

Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο οσ ε ευ

χη η μου ως θυ μι α α α μα α εν ω ω

πι ο ο ο ο ον σου π/q ε πα αρ σι ι ις τω

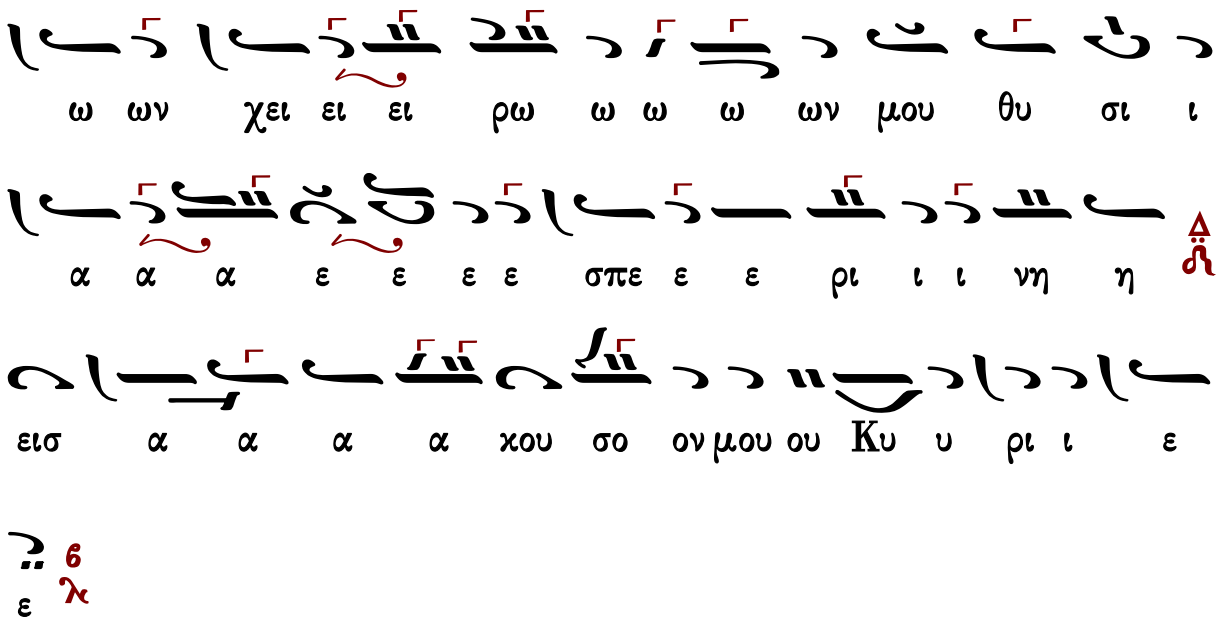

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.157#

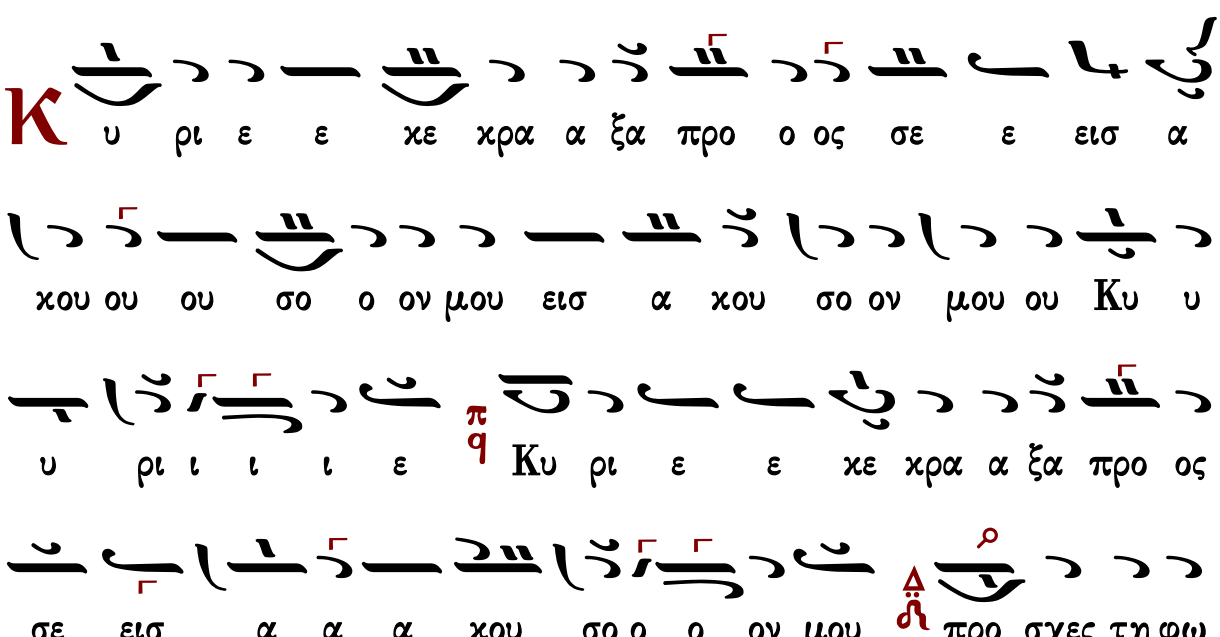

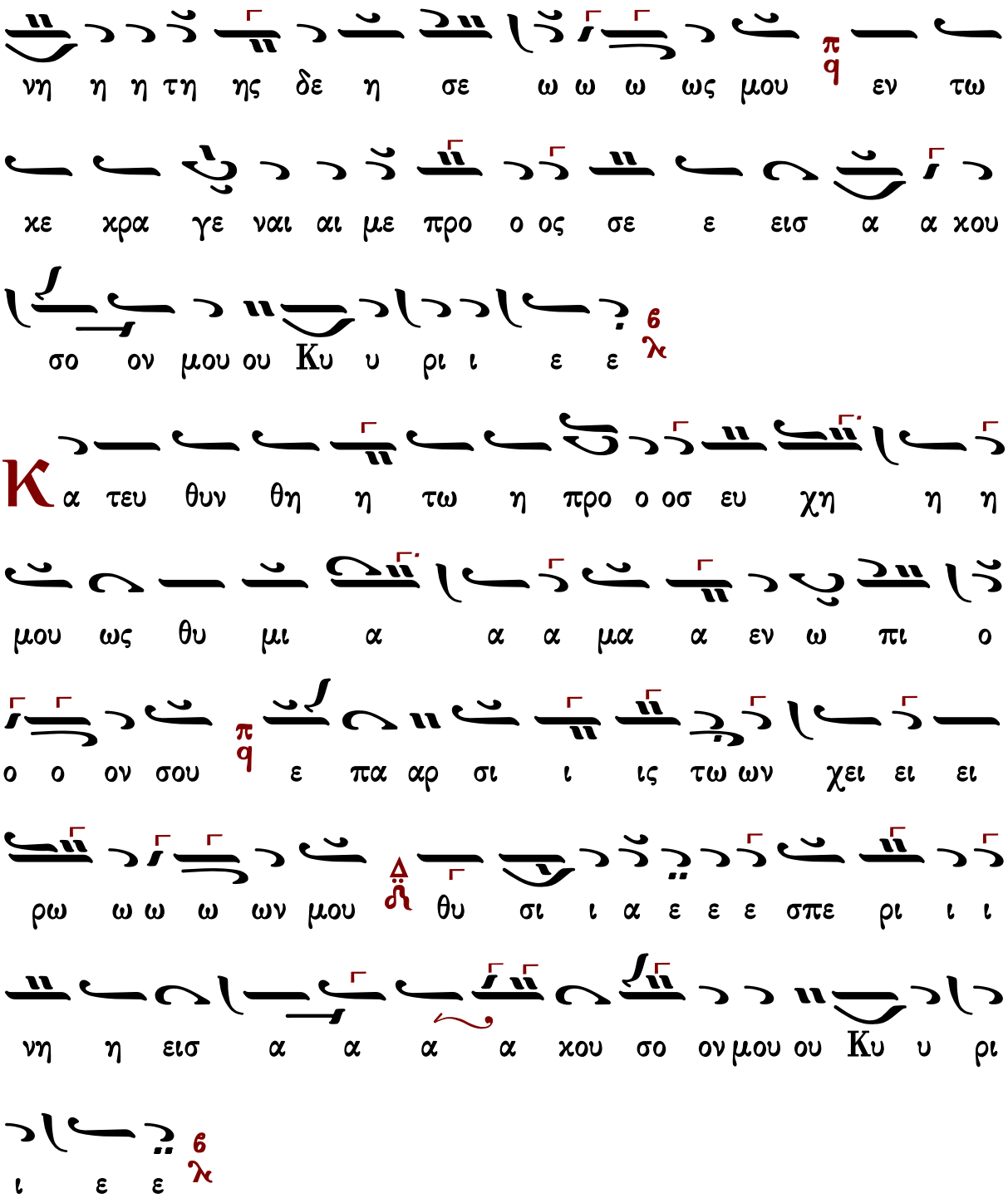
νη η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου π q εν τω
χε χρα γε ναι αι με προ ο ος σε ε εισ α α χου
σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε 6 λ
Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο οσ ευ χη η η
μου ως θυ μι α α α μα α εν ω πι ο
ο ο ον σου π q ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει
ρω ω ω ω ων μου Δ θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι
νη η εισ α α α α χου σο ον μου ου Κυ υ ρι
ι ε ε 6 λ

Ἦχος ⸗ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.58*

Κ υ ρι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε ε ε

ει εισ α α α κου ου ου σο ο ο ον μου ει εισ α α κου ου

σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π Κυ ρι ε ε

κε κρα α α ξα προς σε ε ε εισ α α α κου σο

ο ο ον μου προ σχες τη φω νη η η η η τη η η ης

δε ε η η η σε ε ε ω ω ω ως μου π εν τω κε

κρα γε ε ναι αι αι με προς σε ε ε εισ α α κου σο

ο ον μου Κυ υ ρι ι ε ε

Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο οσ ε ευ χη η

η η μου ου ου ως θυ μι α α μα α α α ε εν ω ω ω

πι ι ι ο ο ο ον σου π/q ε ε ε πα αρ σις τω

ω ων χει ει ρω ω ω ων μου θυ σι ι ι α ε ε ε ε ε

σπε ρι ι νη η εισ α α χου σο ο ον μου Κυ

υ ρι ι ε ε ϛ/λ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος δ/ἡ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.241*

Κ υ ρι ε + ε κε χρα α ξα προ ος σε ε ε Δ/ἡ εισ

α χου ου ου σο ο ον μου εισ α α χου σο ον μου ου Κυ

υ υ ρι ι ι ι ε π/q Κυ ρι ε ε κε χρα α ξα προ ος

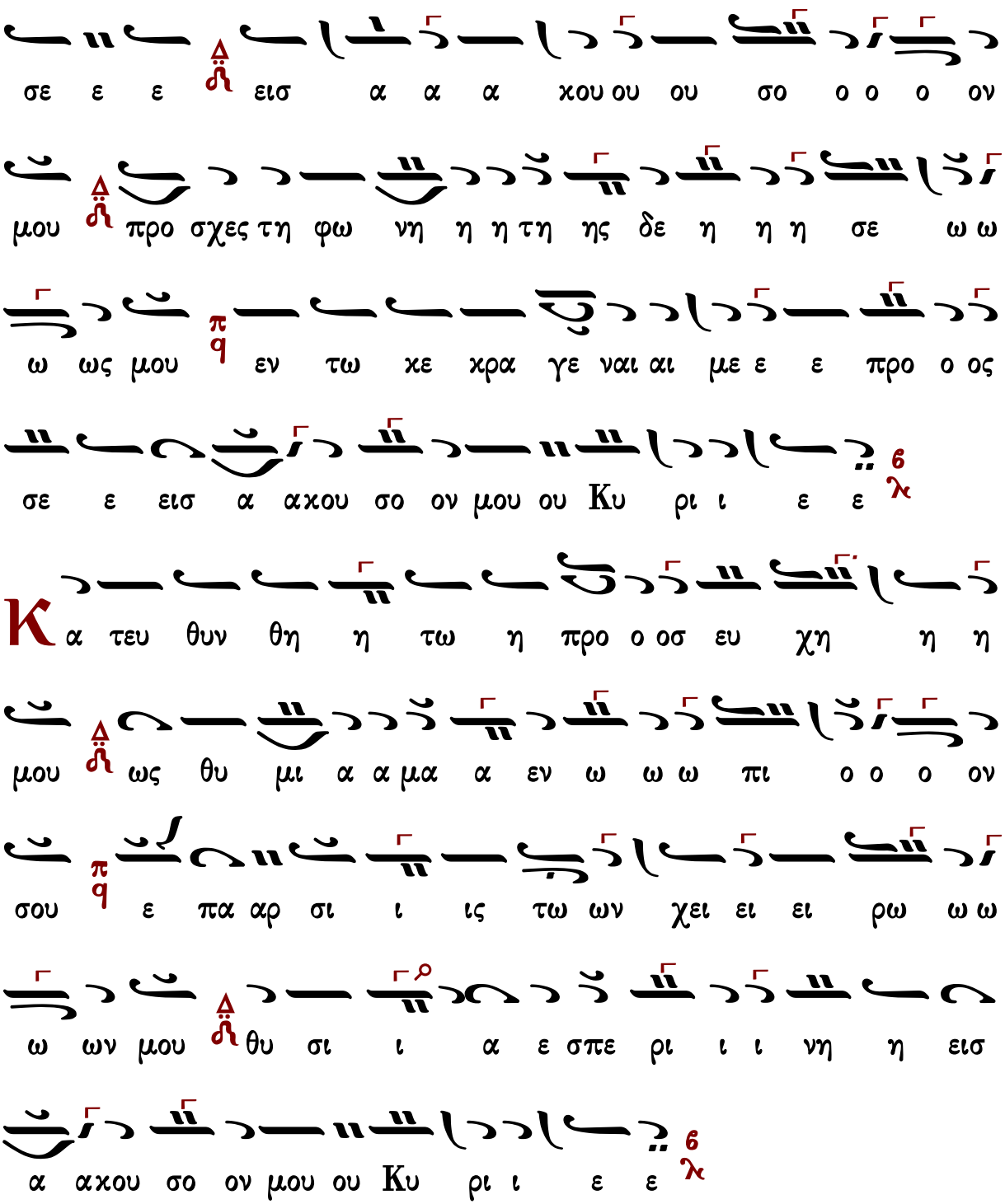

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ⲁ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β6*

Κ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε εισ α

κου ου ου σο ο ον μου εισ α κου σο ον μου ου Κυ υ

υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος

σε εισ α α α κου σο ο ο ον μου προ σχες τη

φω νη της δε η η η σε ω ω ως μου εν τω κε

κρα γε ε ε ναι με ε προ ο ος σε εισ α α α κου

σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε

Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο οσ ευ χη

η η μου ως θυ μι α α μα α εν ω πι ο ο ο

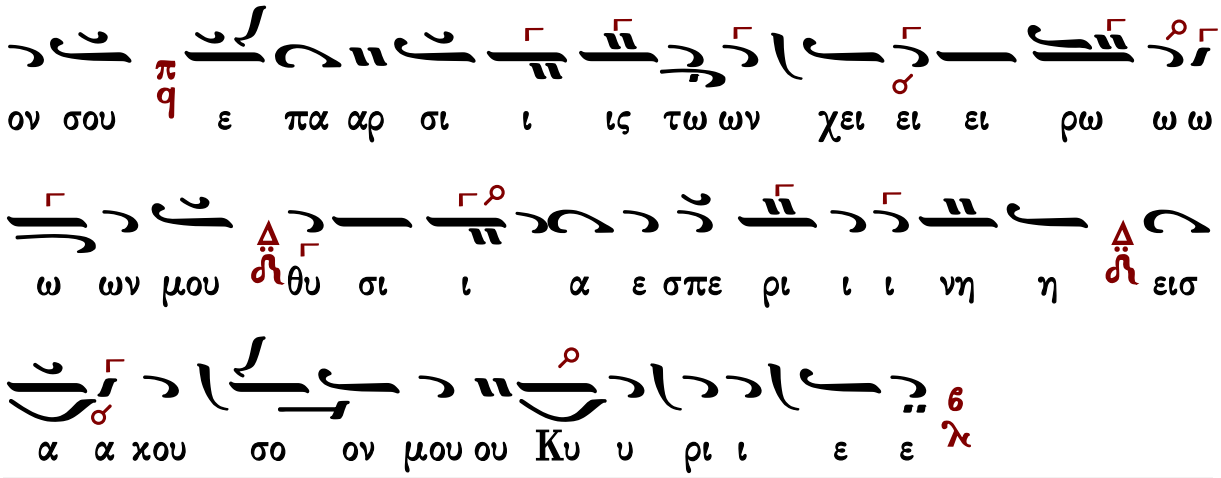

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.90*

Ἦχος Βȣ

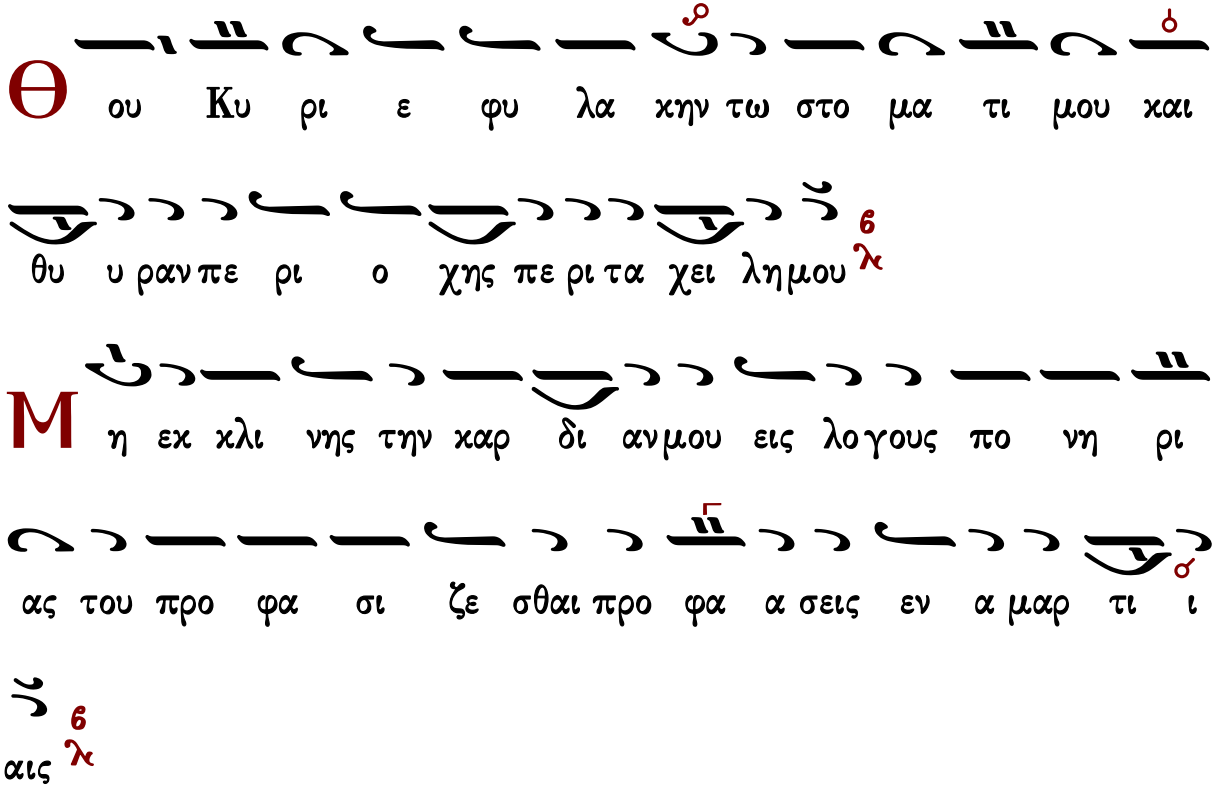

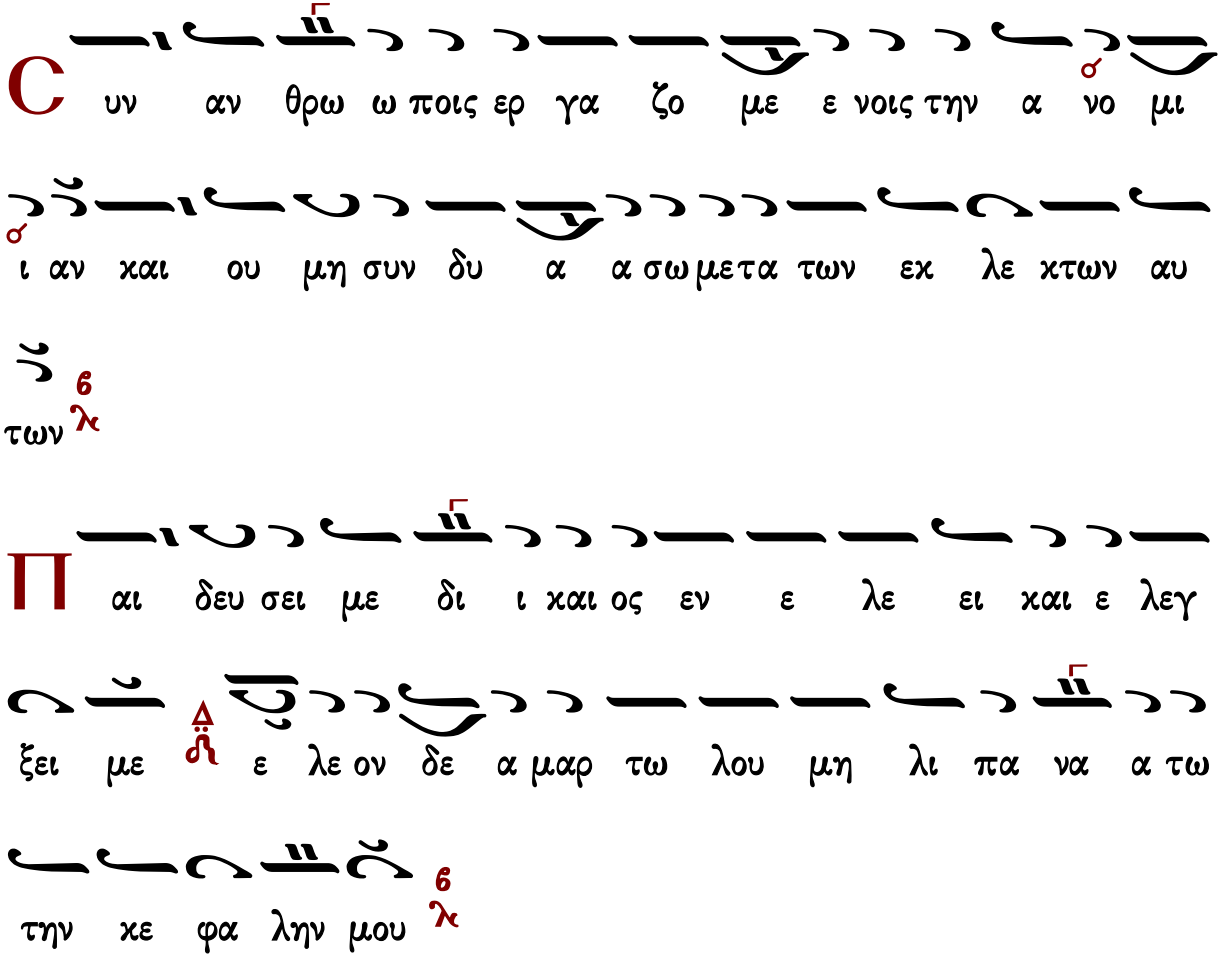
C υν αν θρω ω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι
ι αν και ου μη συν δυ α α σω μετα των εκ λε κτων αυ
των
Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ
ξει με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω
την κε φα λην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των
α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

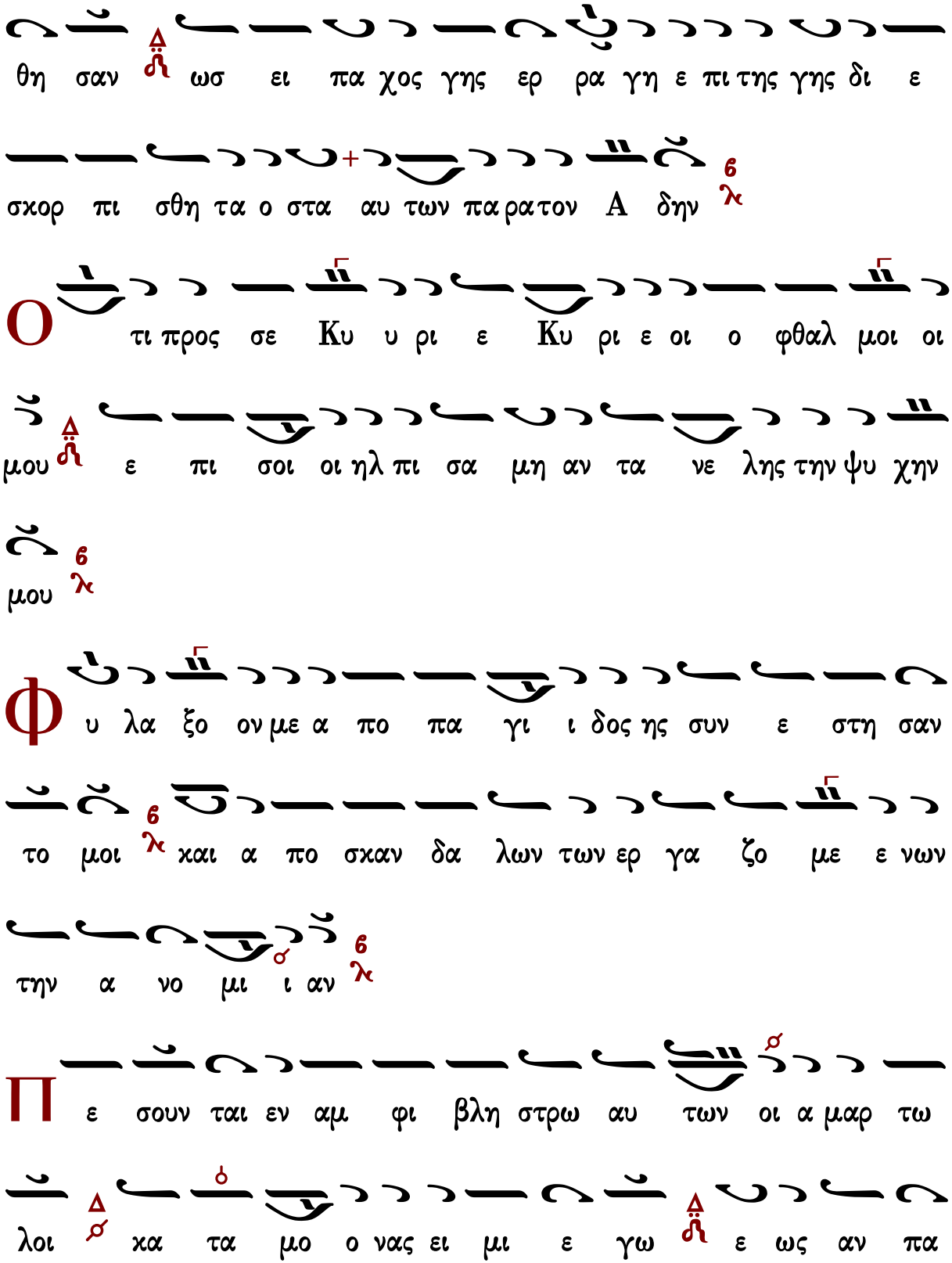
θη σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α δην
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι οι
μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην
μου
Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με ε νων
την α νο μι ι αν
Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω
λοι κα τα μο ο νας ει μι ε γω ε ως αν πα

ρελ θω
ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου
προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην
κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου
την θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω
ω
ν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου
και συ ε ε γνως τας τρι βους μου
ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι

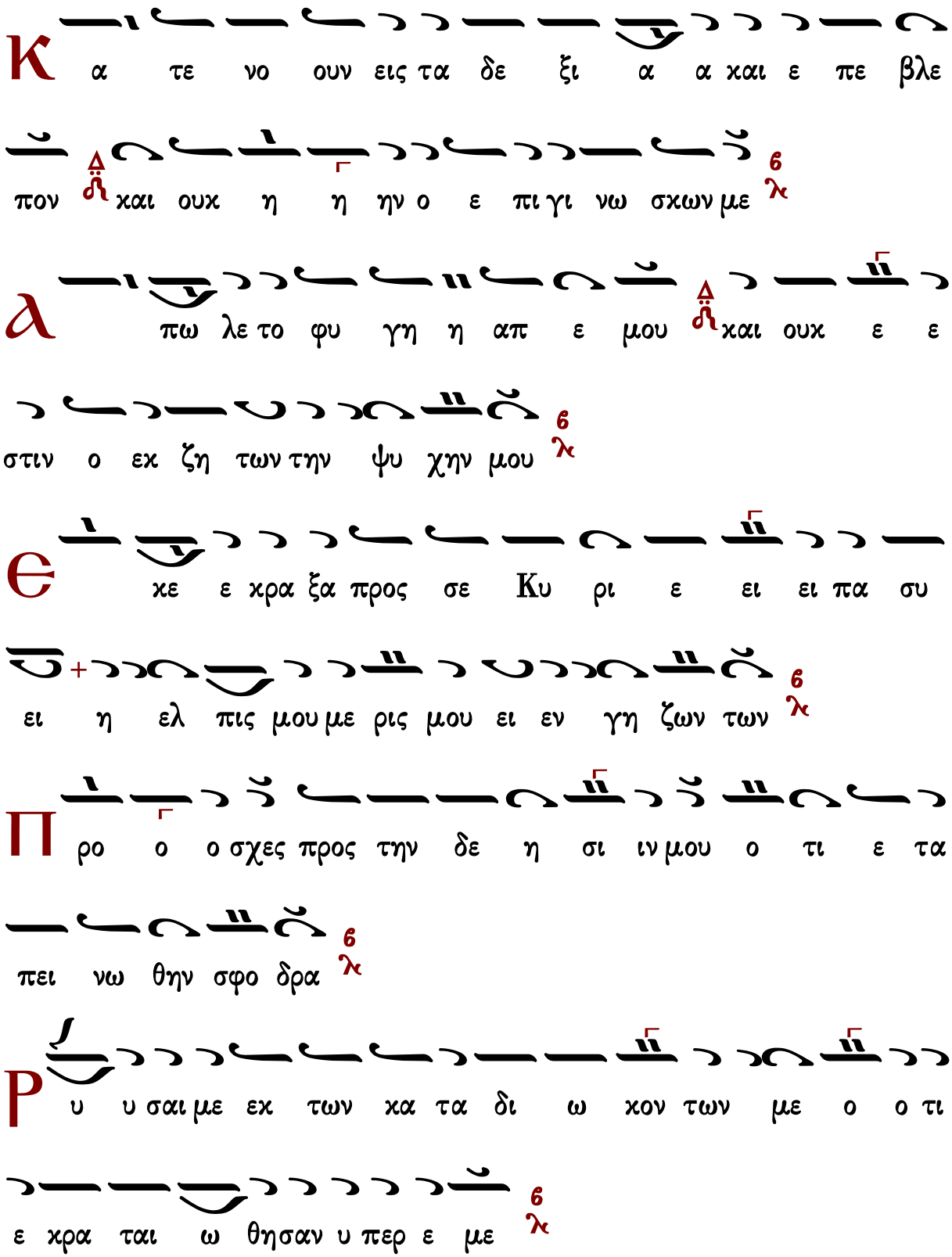
Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε
πον και ουκ η η ην ο ε πι γι νω σκων με
λ πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε
στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου
Θ κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ
ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων των
Π ρο ο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο τι ε τα
πει νω θην σφο δρα
Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο τι
ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Ἦχος Βȣ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.158#

Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι

μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ η εκ χλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ

τι ι αις

Συ αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν

και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ των

Παι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα

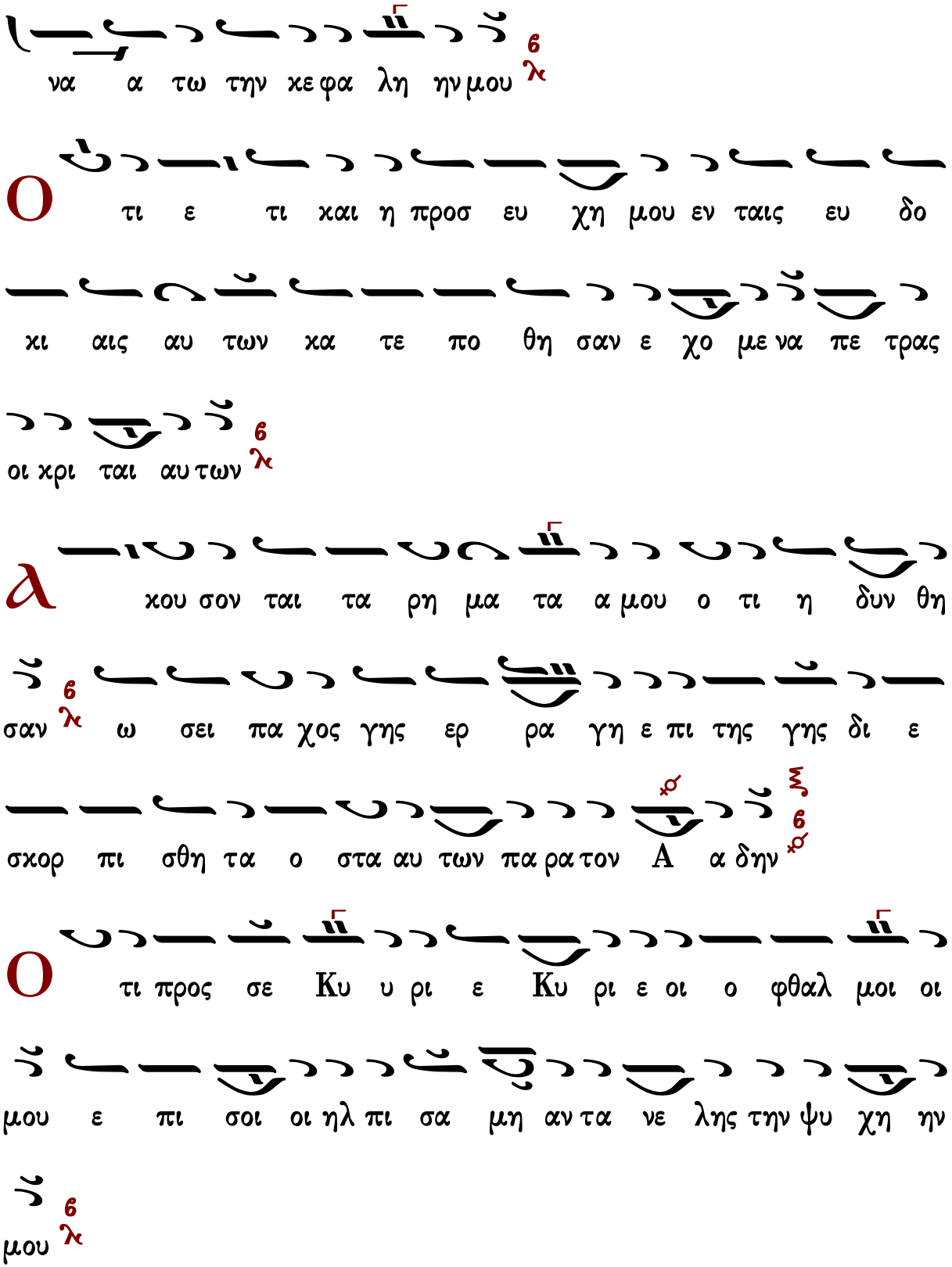
να α τω την κε φα λη ην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των
λ κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι οι
μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην
μου

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε

στη σαν το ο μοι χαι α πο σκαν δα λων των ερ γα

ζο με ε νων την α νο μι ι αν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε

ελ θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη η

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Є κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω

Є ν τω εχ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε γνως τας τρι βους μου 6 λ

Є ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε χρυ

ψαν πα γι δα μοι 6 λ

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε

πε βλε πον Δ ἡ και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με 6 λ

Λ πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στιν ο εκ ζη των την ψυ χη ην μου 6 λ

Є κε ε χρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των 6 λ

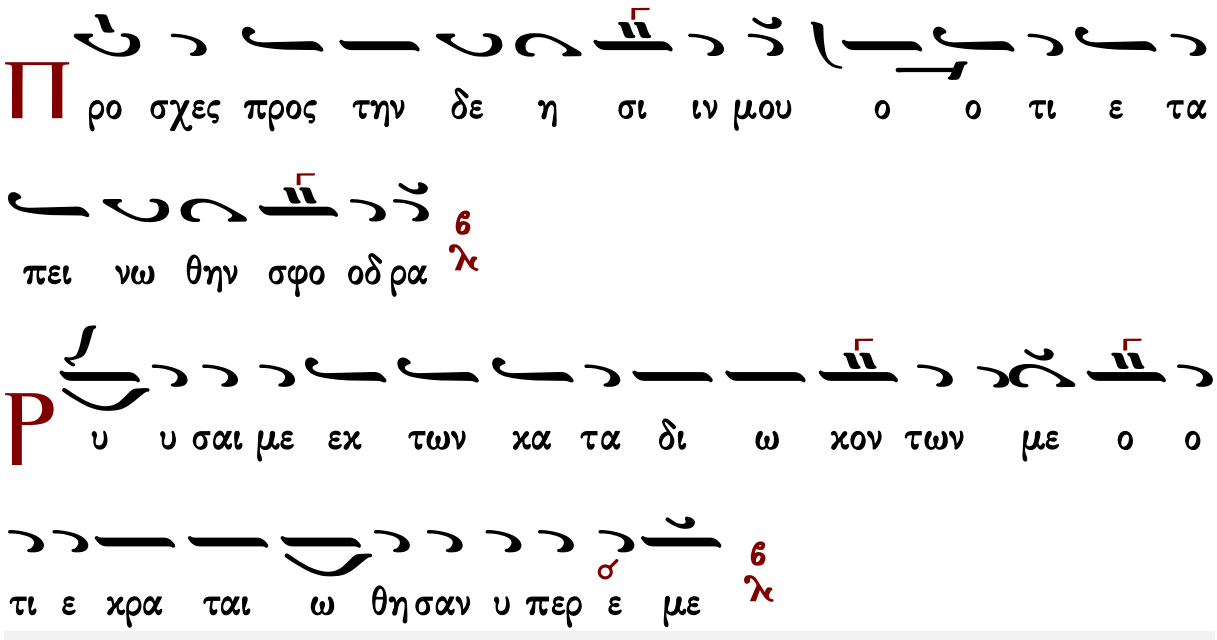

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχηρὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Βγ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β6*

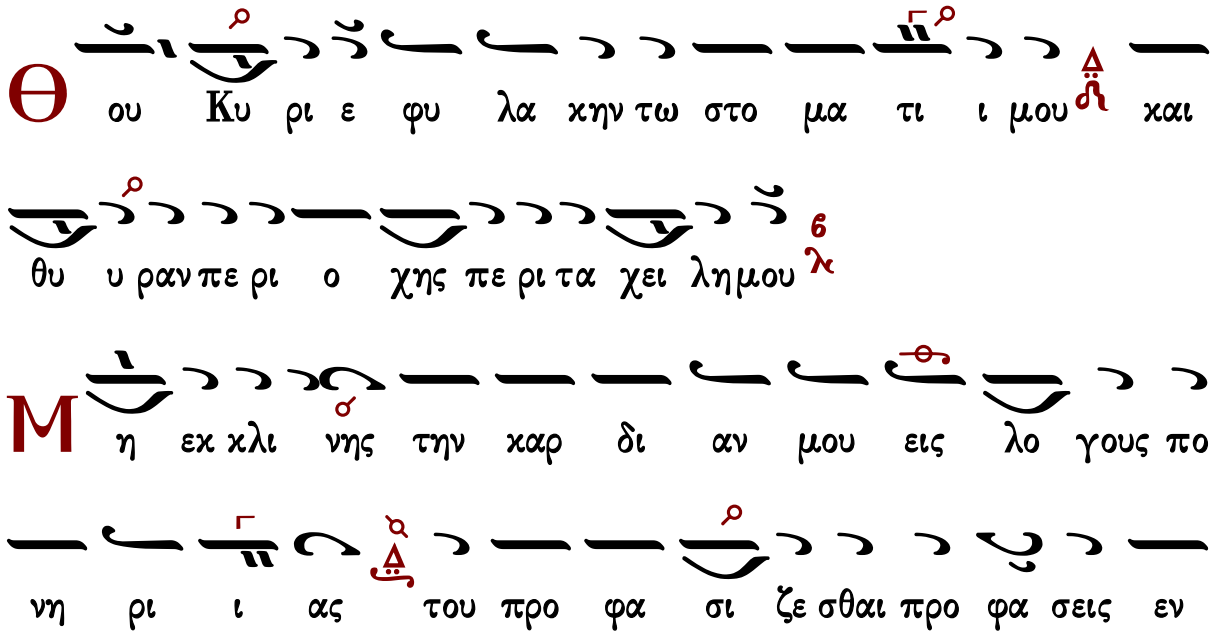

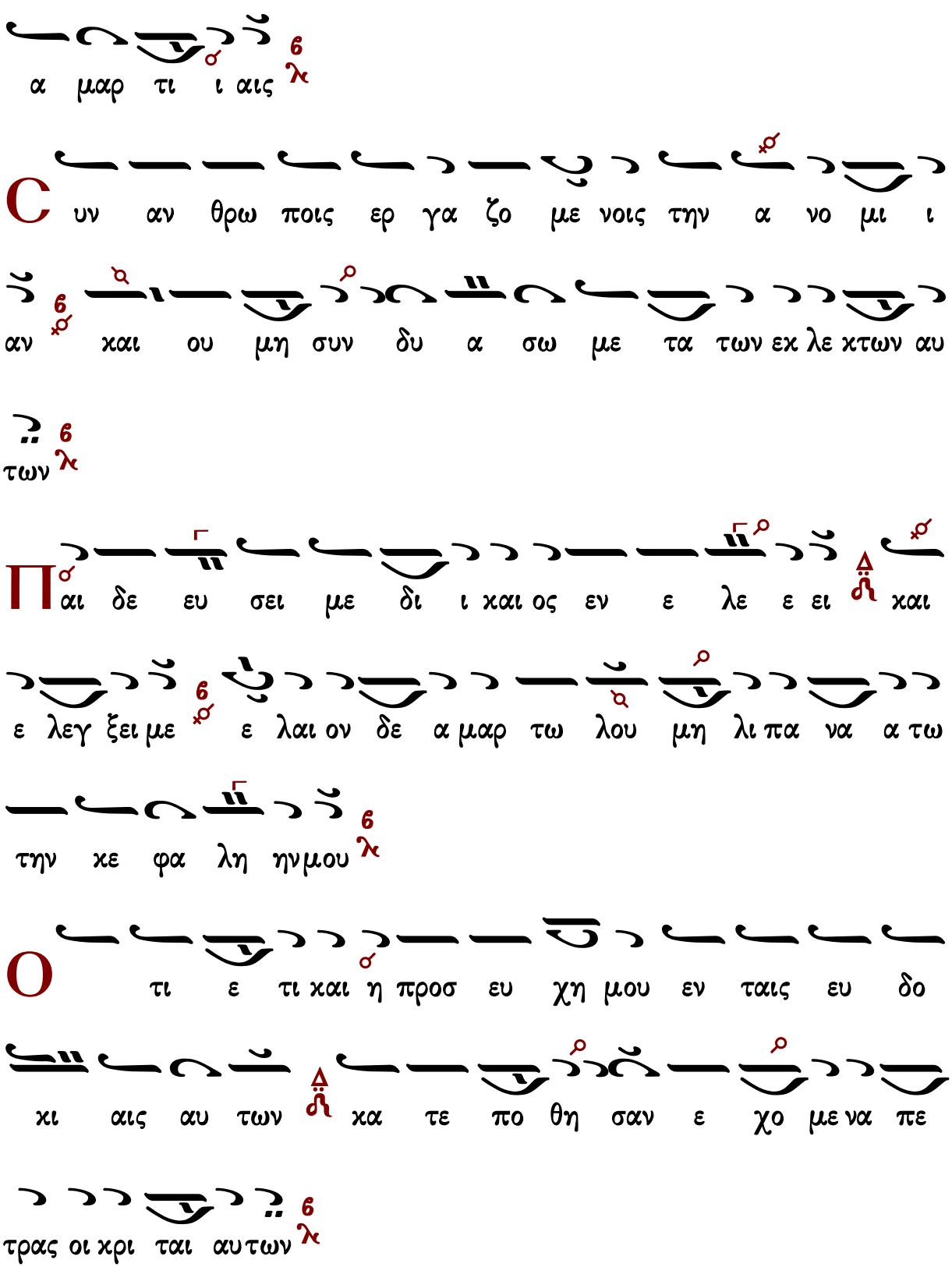
α μαρ τι ι αις
C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι
αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ
των
Παι δε ευ σει με δι ι και ος εν ε λε ε ει και
ε λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω
την κε φα λη ην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των

λ
κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη
σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α δην
Ο
τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι οι μου
ε πι σοι οι ηλ πι σα μη η αν τα νε λης την ψυ χη ην
μου
Φ
υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος η ης συν ε
στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο
με ε νων την α νο μι ι αν
Π
ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι χα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε χε χρα ξα φω νη

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Є χ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω

Є ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου

και συ ε γνως τας τρι βους μου

Є ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε

πε βλε πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με

α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν

ο εκ ζη τω ων την ψυ χην μου

Θ κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη η ζω ων

των

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε τα πει νω

θην σφο ο δρα

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο τι

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ⲗ ⲡ̈ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.93*

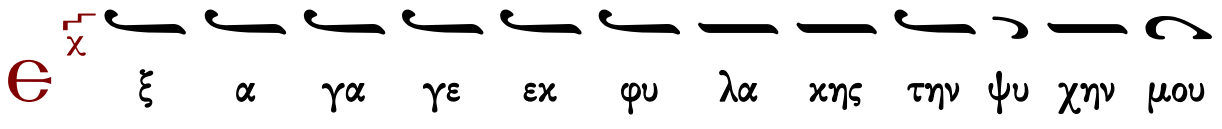

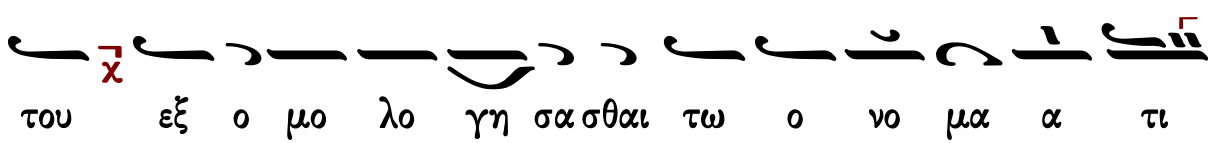

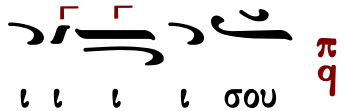

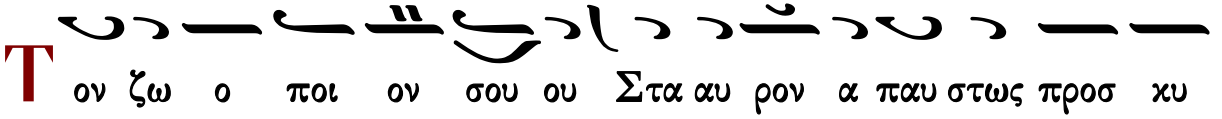

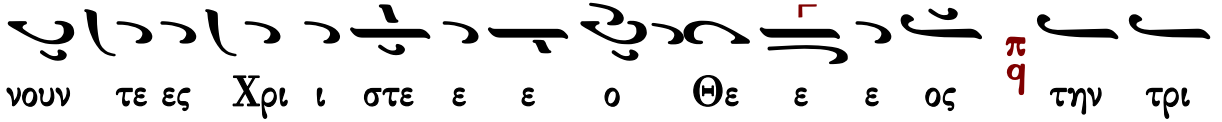

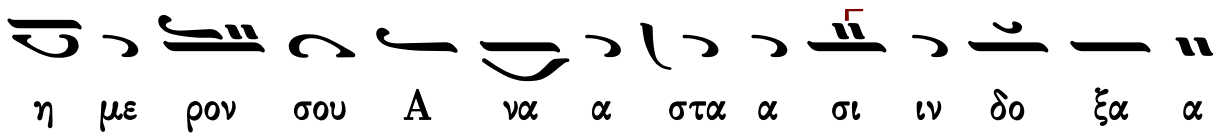

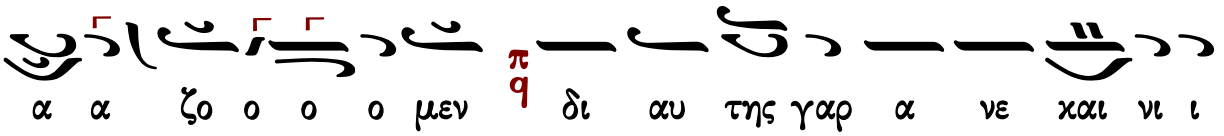

σας την κα τα φθα ρει σαν των αν θρω πων φυ σιν πα αν το

ο δυ υ υ να α α α με π/q και την εις ου ρα νου ους

α νο δο ο ον κα α θυ υ πε δει ει ξας η η μιν π/q ως μο

νος α γα θος και αι φι ι λα α αν θρω ω ω ω πος π/q

χ Θ με υ πο με νου σι δι και οι χ ε ως ου αν τα

πο ο δω ω ω ω ως μοι π/q

Τ ου ξυ λου της πα ρα κο ης το ε πι τι μι ον ε

λυ υ σα ας Σω ω τηρ Δ τω ξυ λω του Σταυ ρου ε κου σι

ω ως προ οσ η η η λω ω ω ω θεις π/q και εις Α δου

κα τελ θων δυ να τε ε ε ε του ου θα α να του ου τα

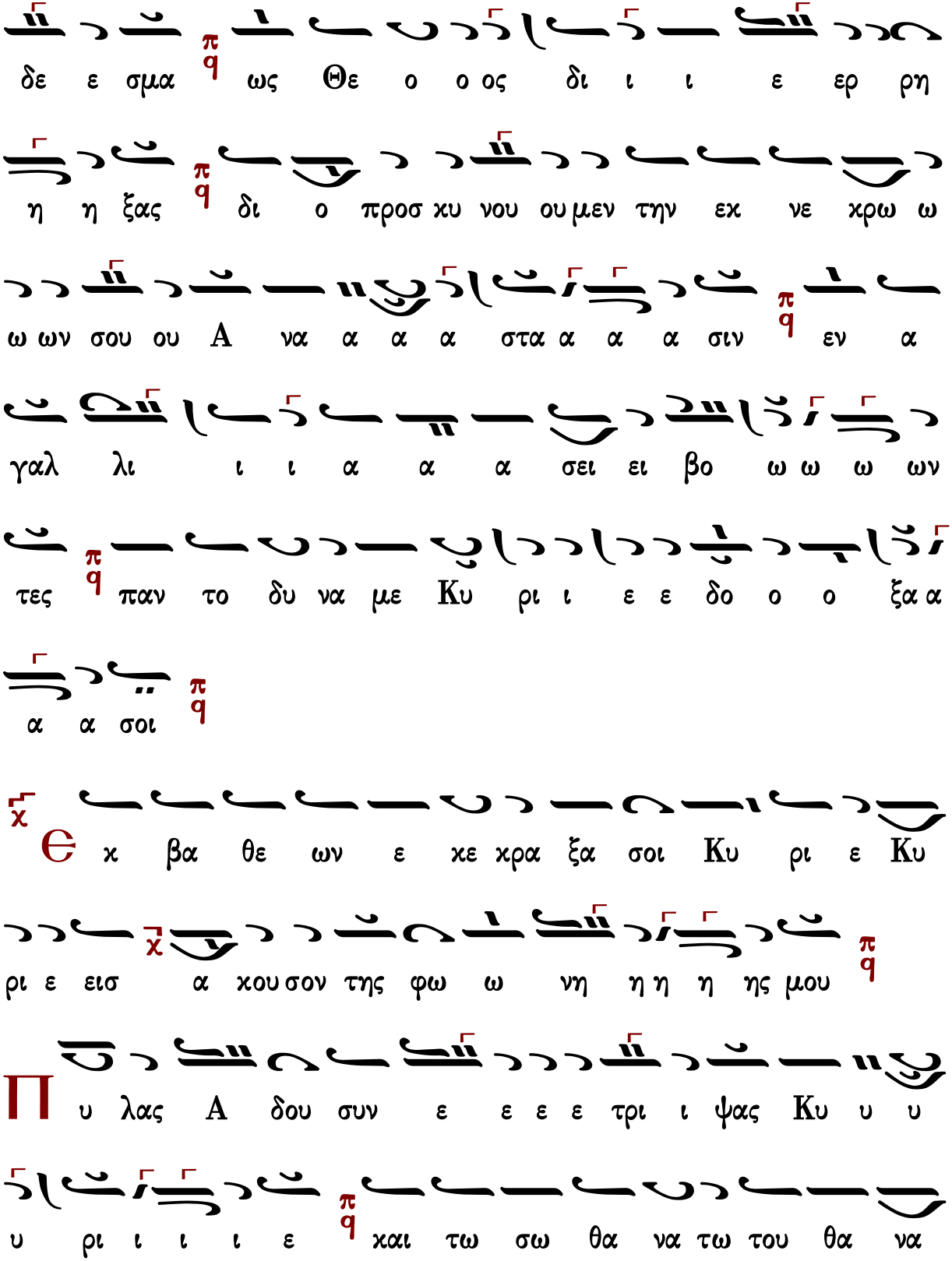
δε ε σμα ως Θε ο ο ος δι ι ι ε ερ ρη
η η ξας δι ο προσ κυ νου ου μεν την εκ νε κρω ω
ω ων σου ου Α να α α α στα α α α σιν εν α
γαλ λι ι ι α α α σει ει βο ω ω ω ων
τες παν το δυ να με Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ξα α
α α σοι
χ Θ κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ
ρι ε εισ α κου σον της φω ω νη η η η ης μου
Π υ λας Α δου συν ε ε ε ε τρι ι ψας Κυ υ υ
υ ρι ι ι ι ε και τω σω θα να τω του θα να

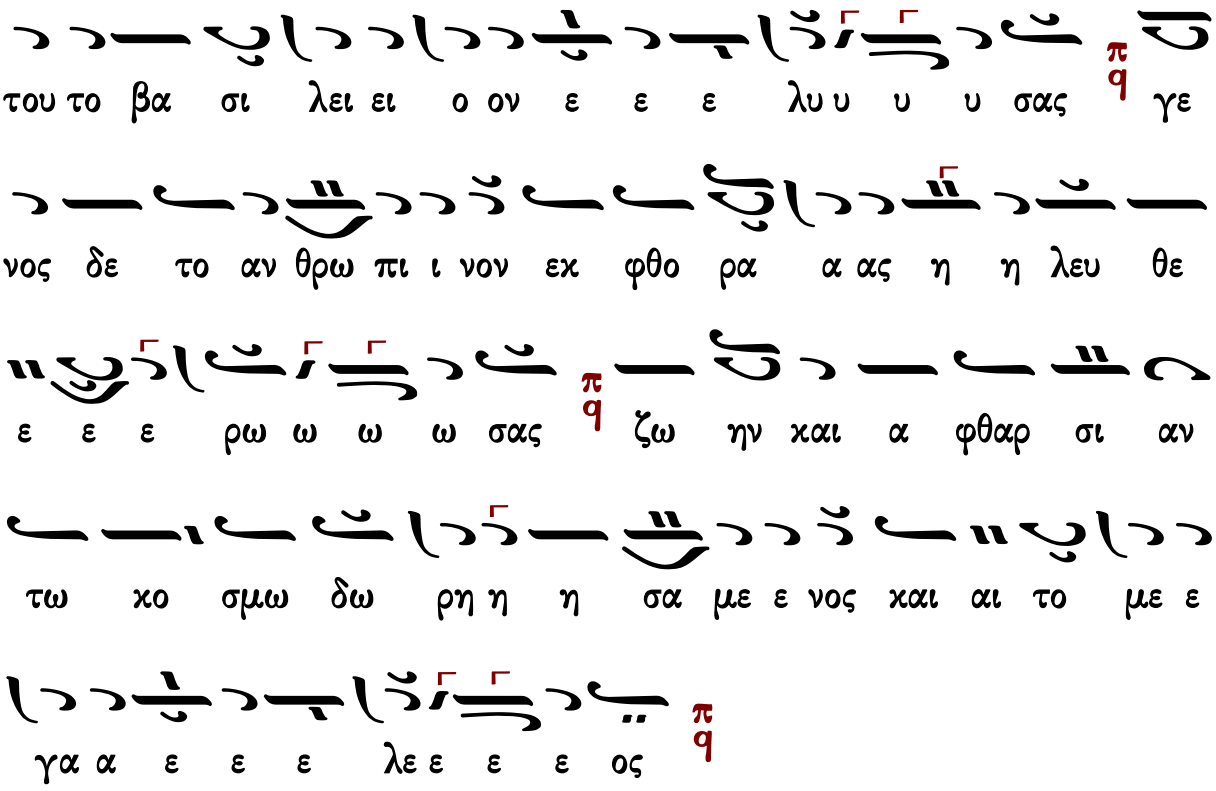

Στιχηρὰ Ἀνατολικὰ

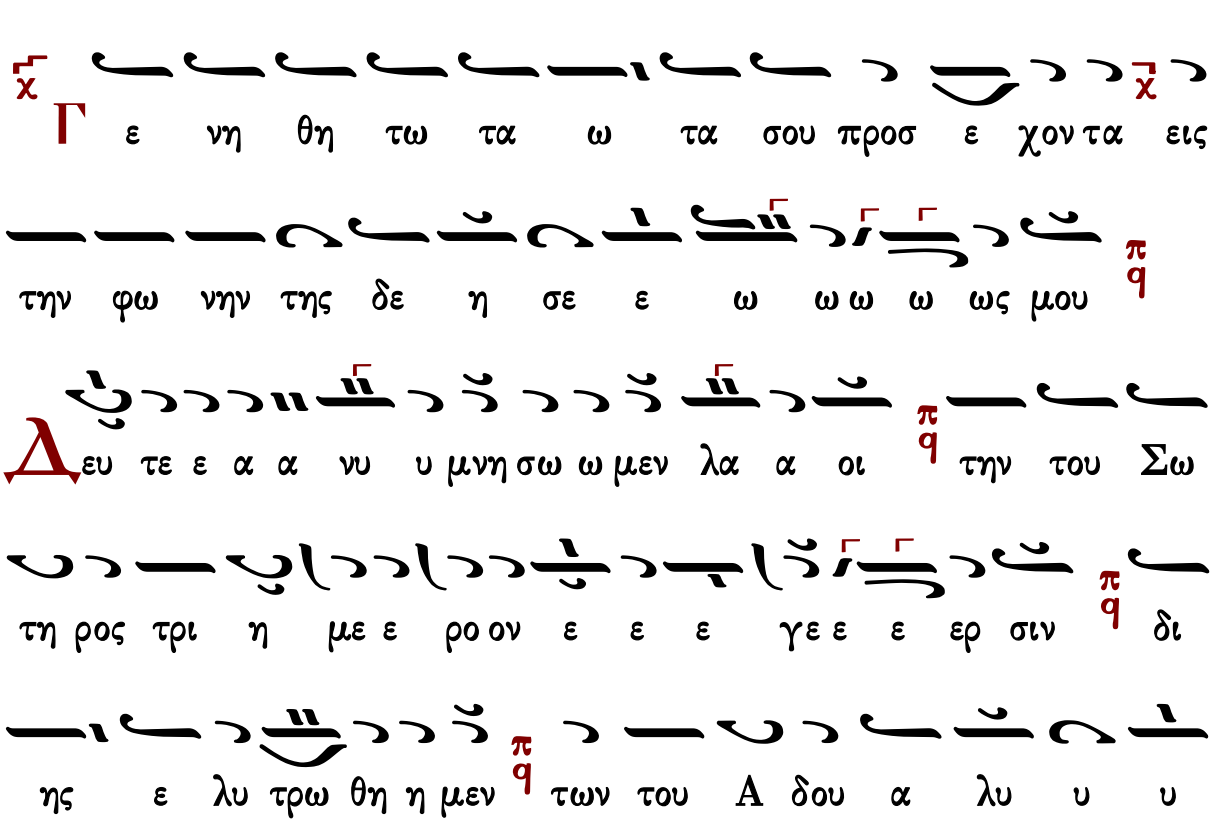

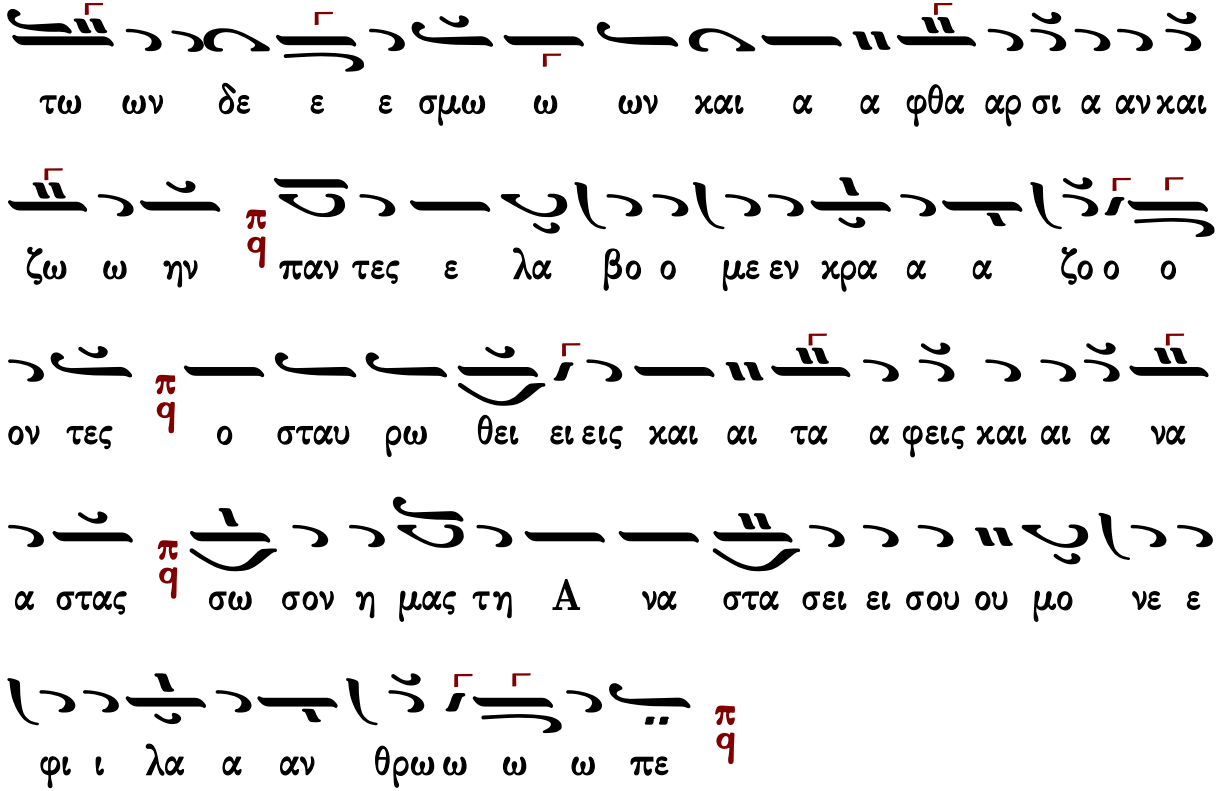

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Βȣ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.453#

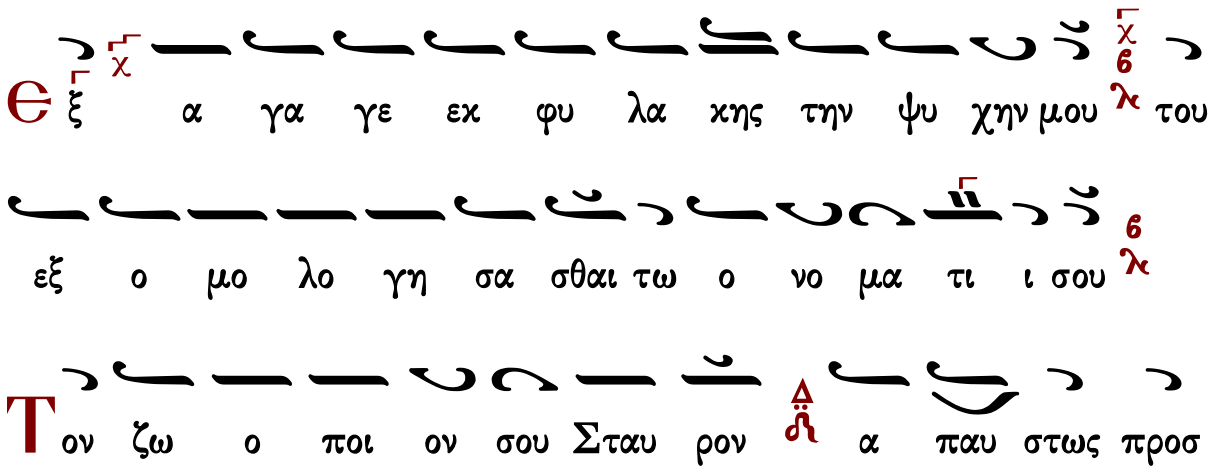

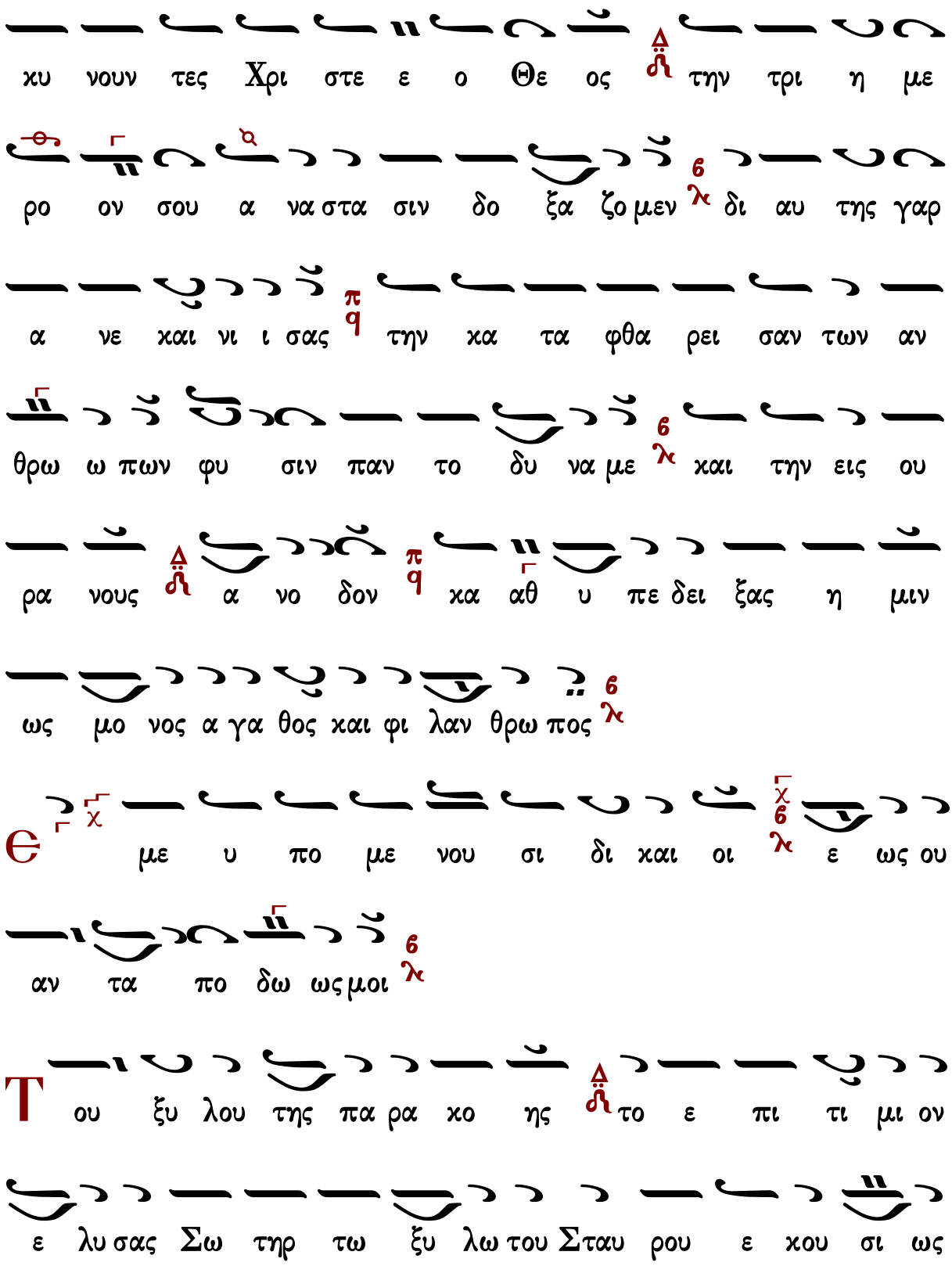
χυ νουν τες Χρι στε ε ο Θε ος δ την τρι η με
ρο ον σου α να στα σιν δο ξα ζο μεν 6 λ δι αυ της γαρ
α νε χαι νι ι σας π q την χα τα φθα ρει σαν των αν
θρω ω πων φυ σιν παν το δυ να με 6 λ χαι την εις ου
ρα νους δ α νο δον π q χα αθ υ πε δει ξας η μιν
ως μο νος α γα θος χαι φι λαν θρω πος 6 λ
Є με υ πο με νου σι δι χαι οι χ 6 λ ε ως ου
αν τα πο δω ως μοι 6 λ
Τ ου ξυ λου της πα ρα χο ης δ το ε πι τι μι ον
ε λυ σας Σω τηρ τω ξυ λω του Σταυ ρου ε χου σι ως

προσ η λω θεις 6 λ και εις α δου κα τελ θων δυ να τε του ου

θα να του τα δε σμα ως Θε ος δι ερ ρη ξας 6 λ δι ο

προσ κυ νου ου μεν Δ δ την εκ νε κρω ων σου α

να στα σιν 6 λ εν α γαλ λι α σει βο ων τες π q παν

το δυ να με Κυ ρι ε δο ξα σοι 6 λ

χ Θε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε χ 6 λ εισ α α κου σον της φω νη ης μου 6 λ

Πυ λας α δου συν ε ε ε τρι ψας Κυ ρι ε 6 λ

και τω σω θα να α τω Δ δ του θα να του το βα

σι λει ον ε λυ σας 6 λ γε νος δε το αν θρω πι νον Δ δ εκ φθο

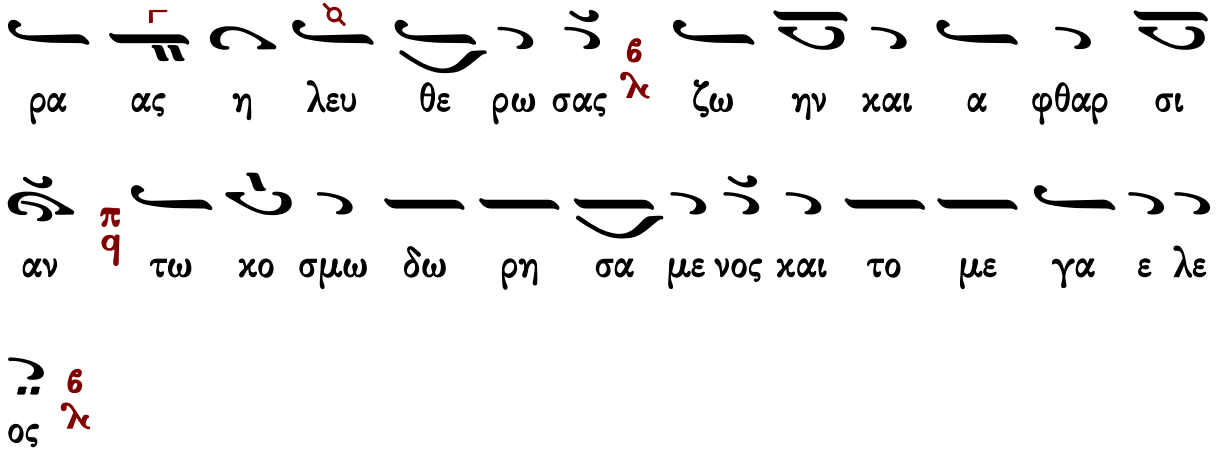

Στιχηρά Ἀνατολικά

Ἦχος Βϩ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.477#

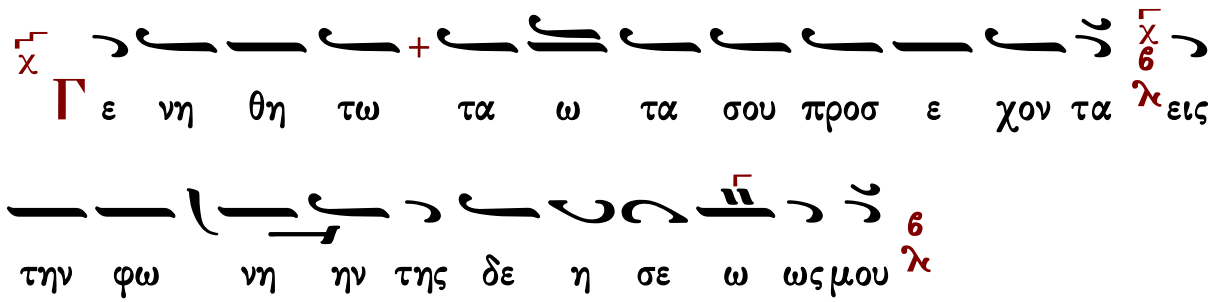

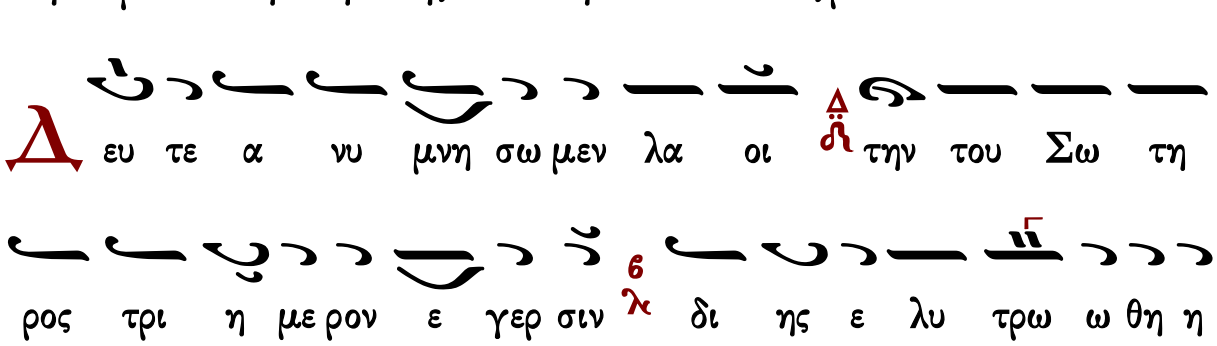

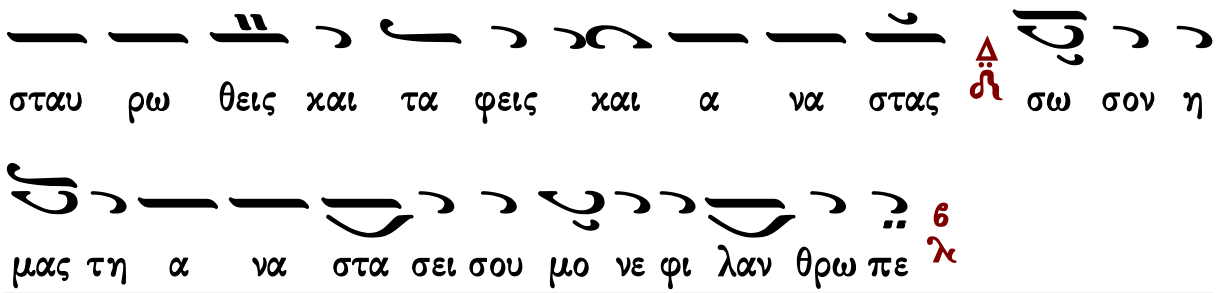

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ⲗⲁ ⲛⲁ Ⲃϩ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.59*

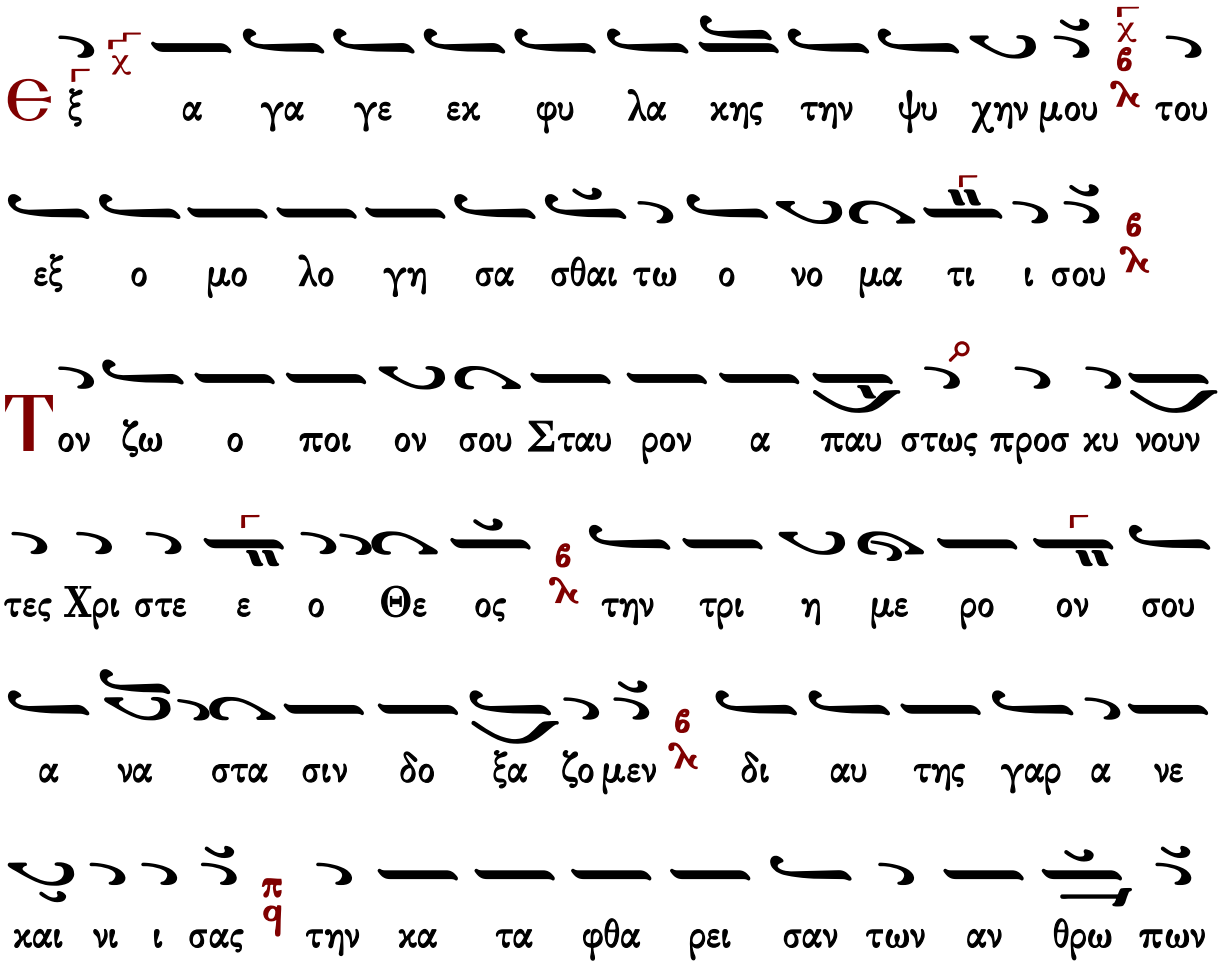

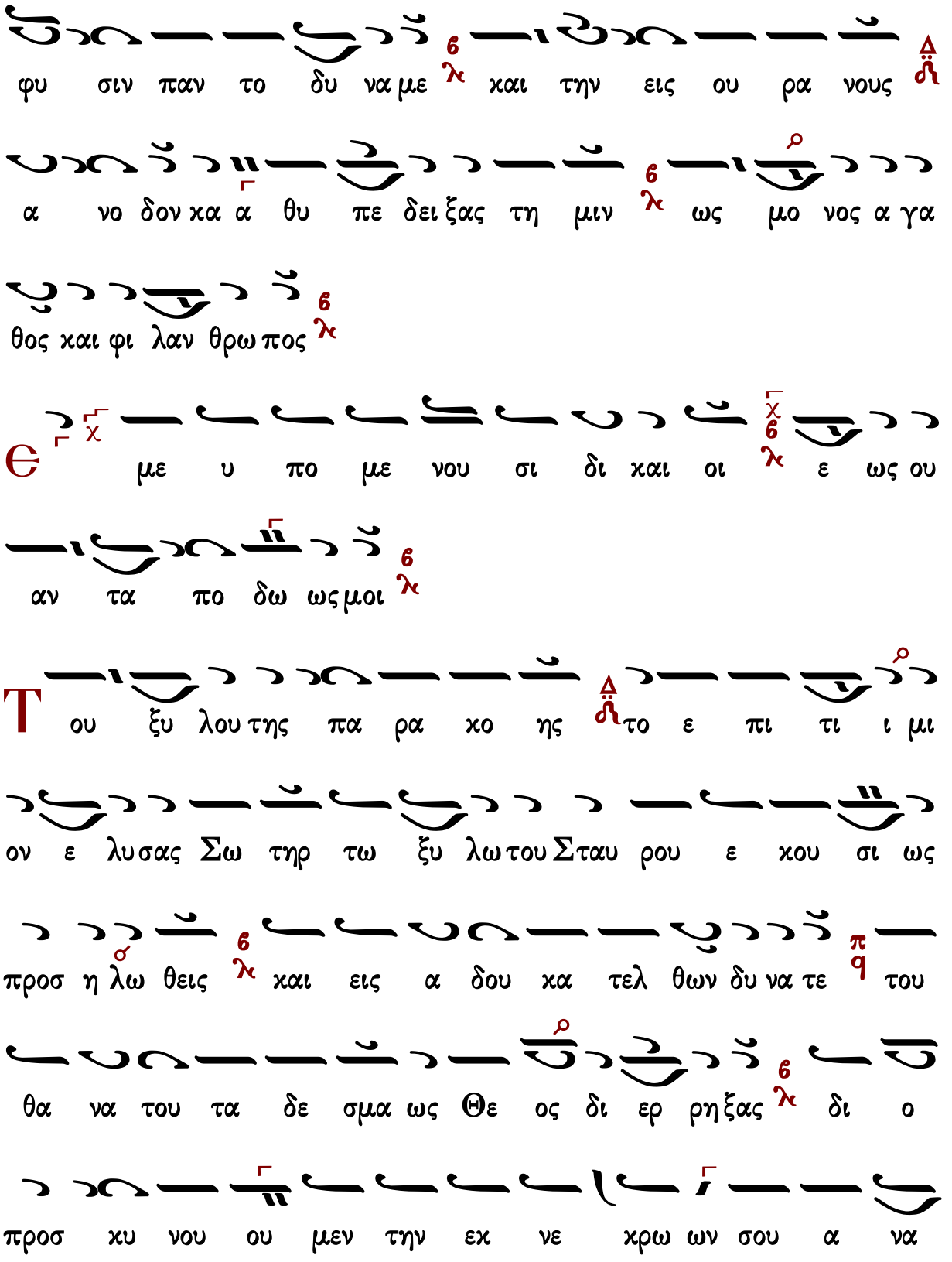
φυ σιν παν το δυ να με λ και την εις ου ρα νους
α νο δον κα α θυ πε δει ξας τη μιν λ ως μο νος α γα
θος και φι λαν θρω πος λ
Θ με υ πο με νου σι δι και οι λ ε ως ου
αν τα πο δω ως μοι λ
Τ ου ξυ λου της πα ρα κο ης το ε πι τι ι μι
ον ε λυ σας Σω τηρ τω ξυ λω του Σταυ ρου ε κου σι ως
προσ η λω θεις λ και εις α δου κα τελ θων δυ να τε π q του
θα να του τα δε σμα ως Θε ος δι ερ ρη ξας λ δι ο
προσ κυ νου ου μεν την εκ νε κρω ων σου α να

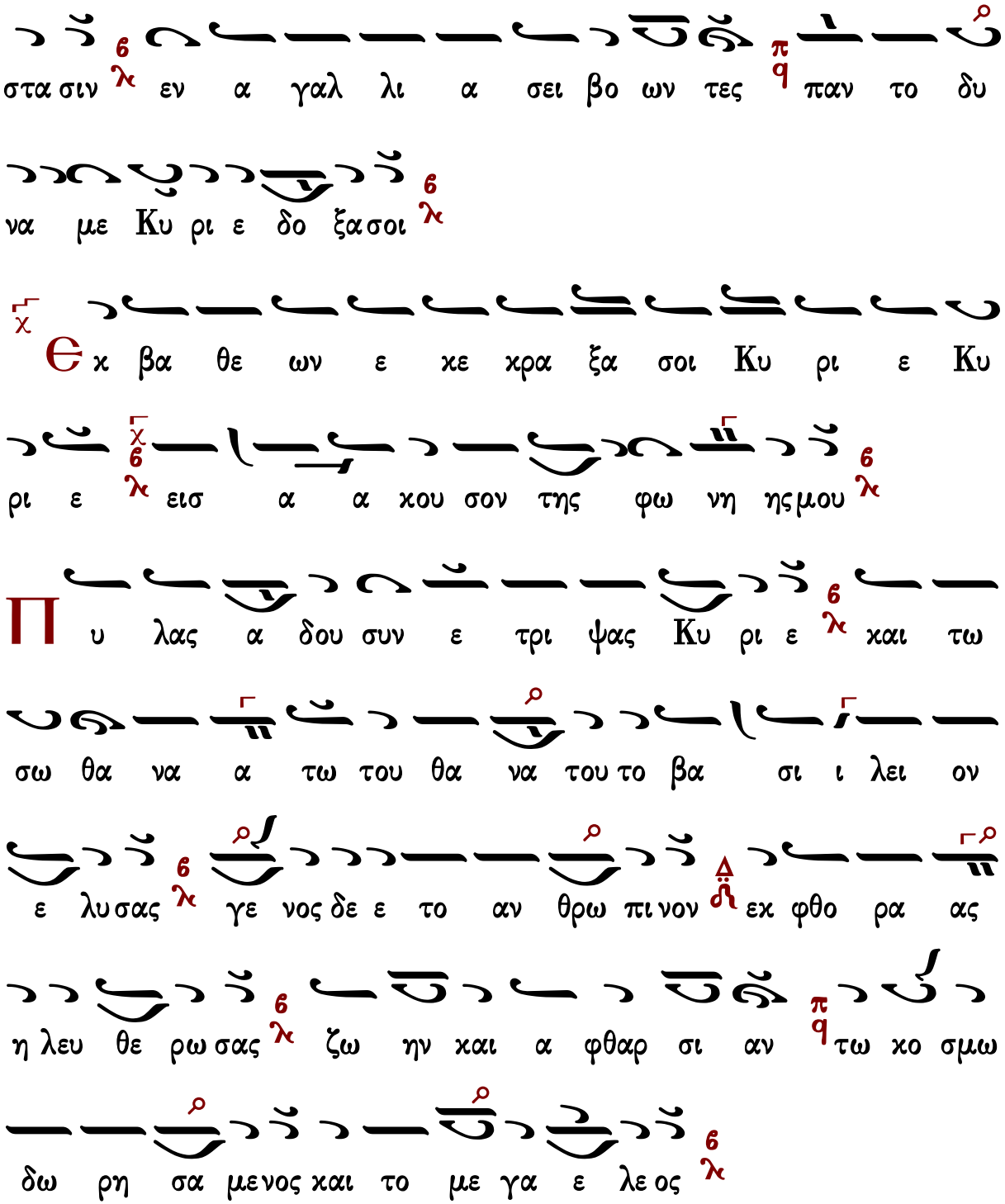

Στιχηρά Ἀνατολικά

Ἦχος δ΄ Βυ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.61*

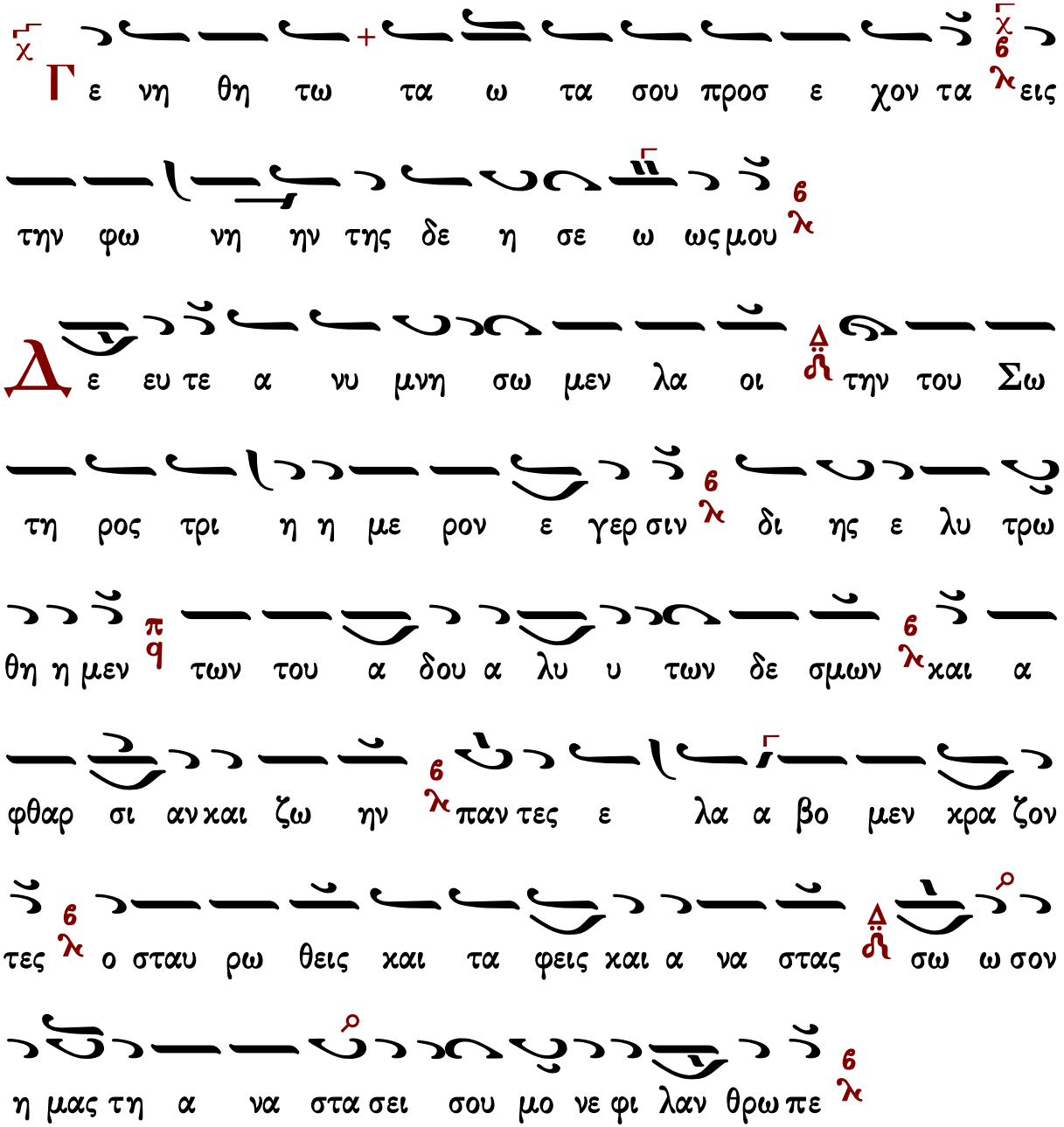

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχηρὰ τοῦ Μηναίου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δοξαστικὸν

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Α’
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.71*

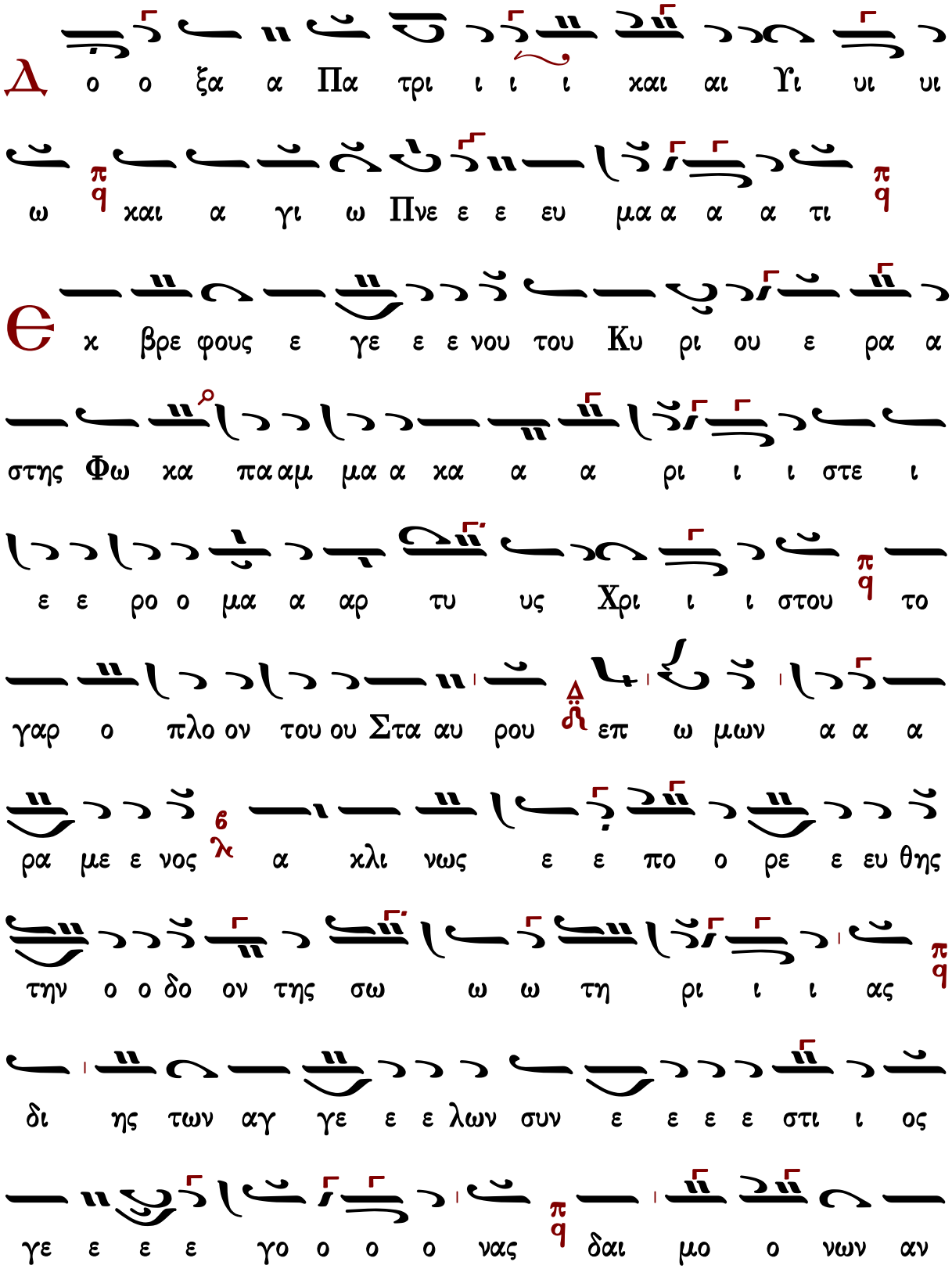
Δ
ο ο ξα α Πα τρι ι ι ι χαι αι Υι υι υι
ω π/q χαι α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι π/q
Θ
χ βρε φους ε γε ε ε νου του Κυ ρι ου ε ρα α
στης Φω κα πα αμ μα α κα α α ρι ι ι στε ι
ε ε ρο ο μα α αρ τυ υς Χρι ι ι στου π/q το
γαρ ο πλο ον του ου Στα αυ ρου Δ/ϯ επ ω μων α α α
ρα με ε νος 6/λ α κλι νως ε ε πο ο ρε ε ευ θης
την ο ο δο ον της σω ω ω τη ρι ι ι ας π/q
δι ης των αγ γε ε ε λων συν ε ε ε ε στι ι ος
γε ε ε ε γο ο ο ο νας π/q δαι μο ο νων αν

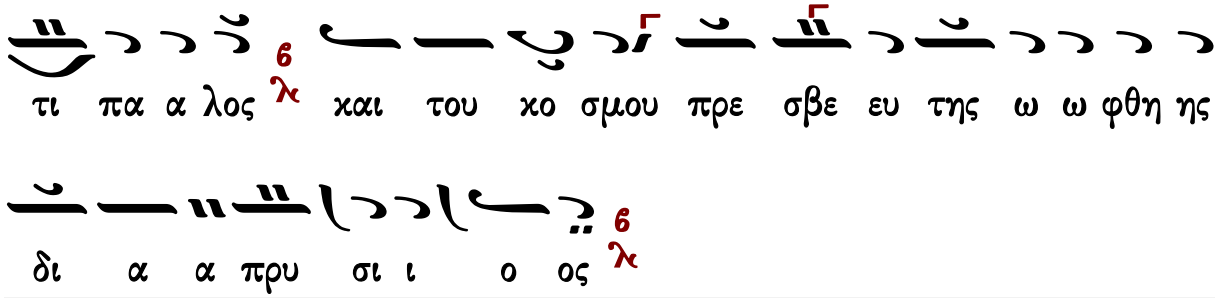

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Θεοτοκίον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Πα

Π.Γ.Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.80*

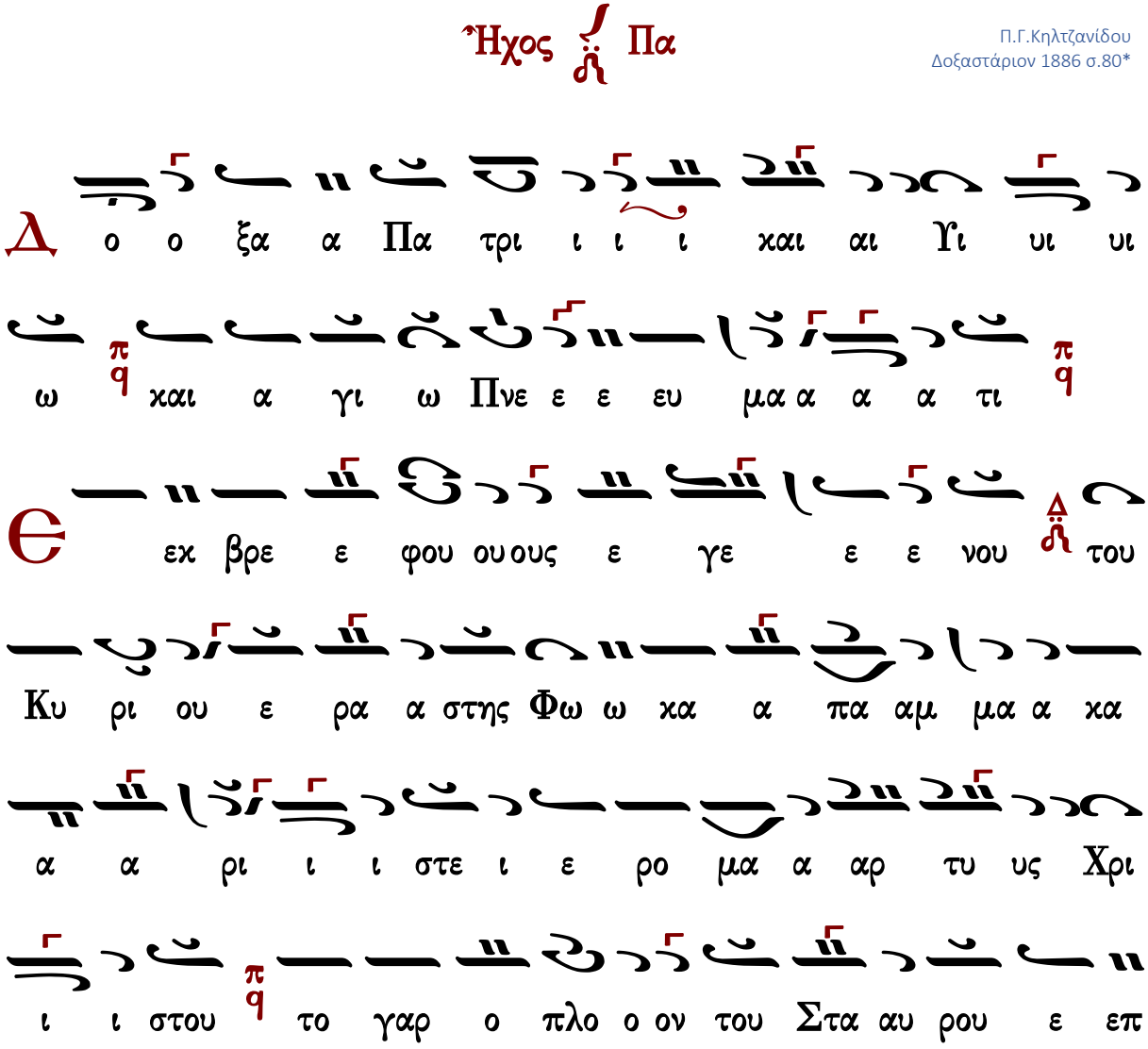

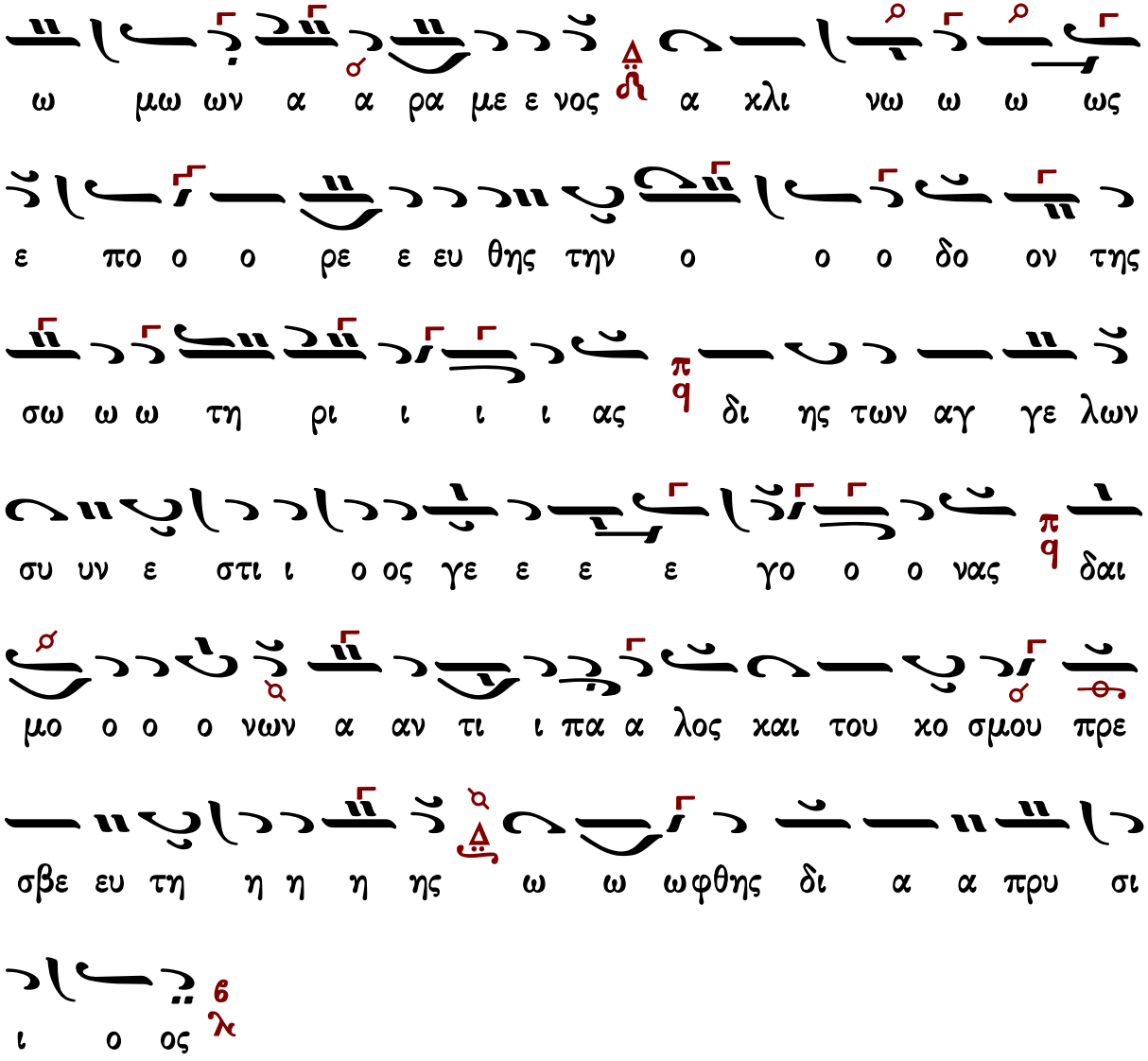

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.233/1932*

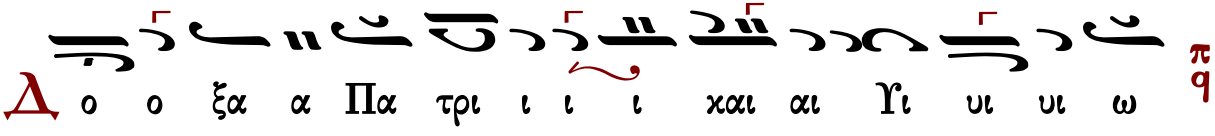

και α γι ω Πνε ε ευ μα α α α τι
χ βρε φους ε γε ε ε νου του Κυ ρι ου ου ε ρα α
στης Φω κα πα αμ μα α κα α α ρι ι ι ι στε ι
ε ρο μα α αρ τυ υς Χρι ι ι στου το γαρ ο
πλο ον του Στα αυ ρου επ ω ω μων α α α ρα με ε νος
α κλι νως ε πο ο ρε ε ευ θης την ο δο ον του μα αρ
τυ ρι ι ι ι ου δι ης των αγ γε λων συν ε ε ε
ε στι ι ος γε ε ε ε γο ο ο νας δαι μο ο
ο νων αν τι ι πα α λος και του κο σμου ου πρε σβε ευ
της ω ω φθης δι α α πρυ σι ι ο ος

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ⲅ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.98*

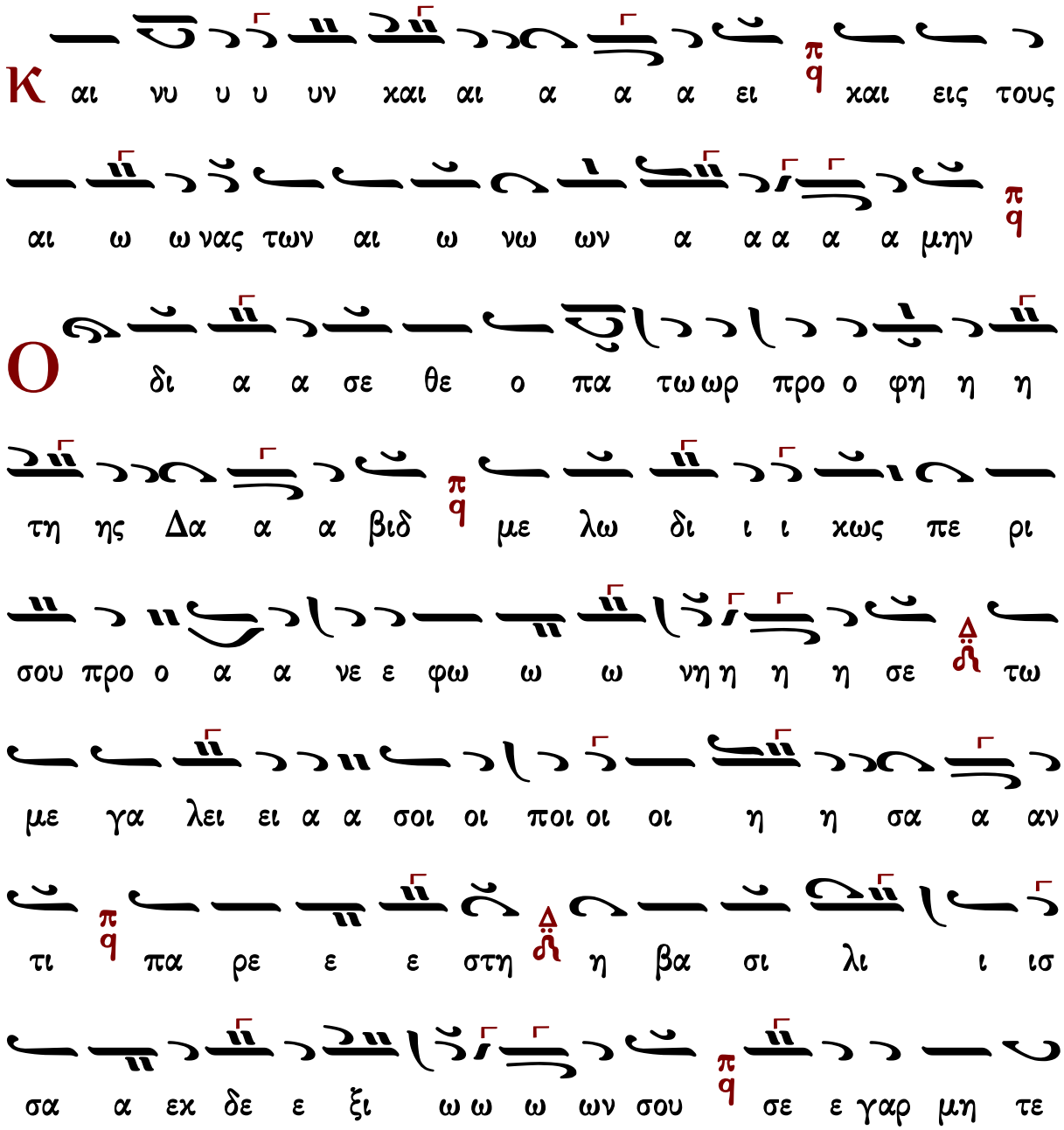

ρα προ ξε ε νον ζω ω η ης α νε ε ε ε δει ει ει ει

ξεν π/q ο α πα τωρ εκ σου εν α αν θρω ω πη η σαι

ε ευ δο ο κη η η σα ας Θε ε ε ος π/q ι να τη

η ην ε ε α αυ του α να α α πλα α α ση η

ει ει ει κο ο ο ο ο να π/q φθα ρει ει σαν τοις πα α

α α α θε ε ε ε σι Δ/ξ και το πλα νη θε ε εν ο

ο ρει ει α λω ω τον ε ευ ρων προ ο ο ο ο βα α α

α α τον π/q τοις ω ω μοις α α α να α λα α βων τω

Πα α α τρι ι ι προ οσ α γα α α α γη π/q

και τω ι δι ω θε λη μα α τι ταις ου ρα νι αις συν

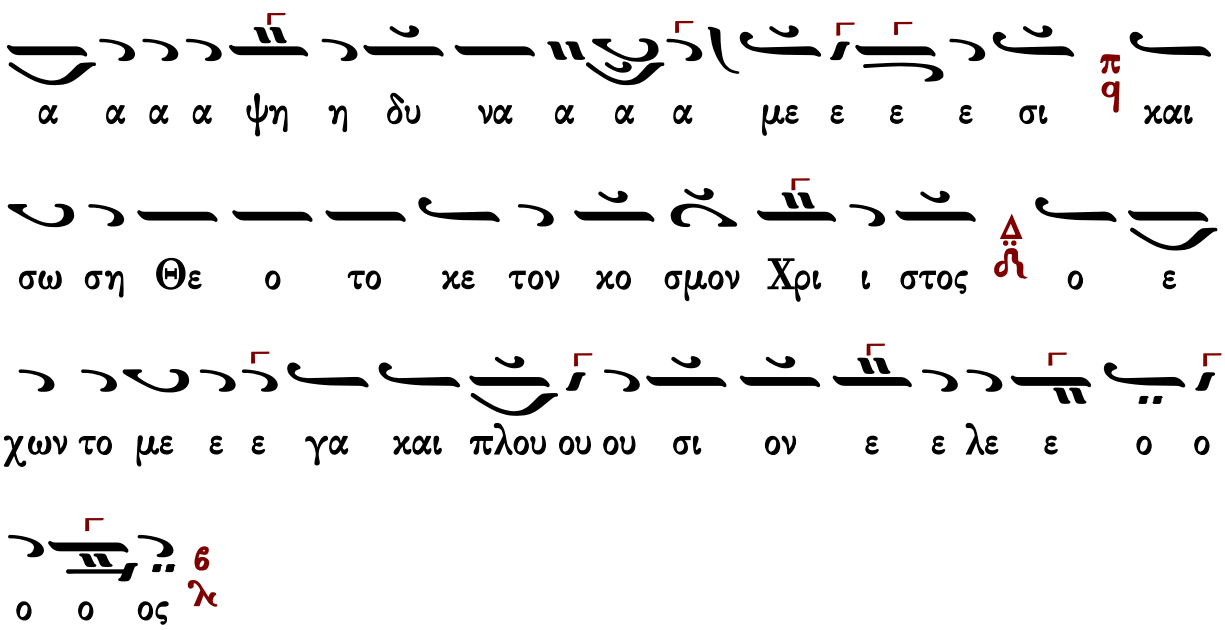

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀργοσύντομον

Ἦχος ∠ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.166#

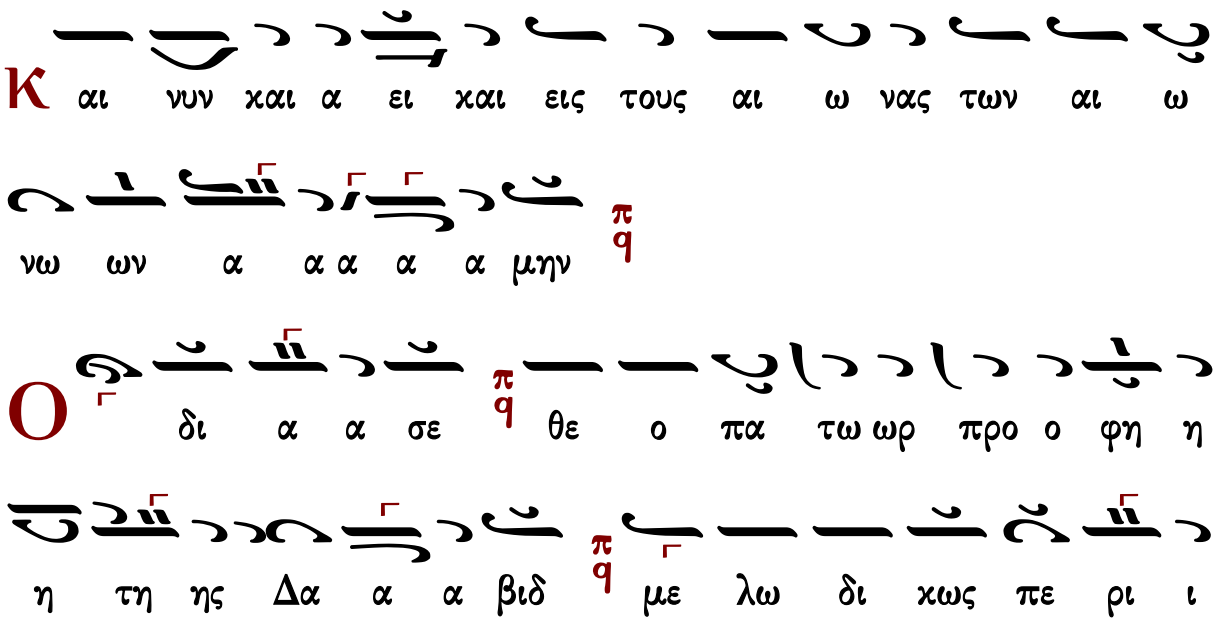

σου προ ο α α νε ε φω ω ω νη η η η σε

τω με γα λει ει α σοι οι ποι οι η η η σα α α

αν τι πα ρε ε ε στη η βα σι λι ι ισ

σα α εκ δε ξι ω ω ω ων σου σε γαρ μη τε ρα

προ ξε ε νον ζω ω η ης α νε ε ε ε δει ει ει ει

ξεν ο α πα τωρ εκ σου ε να αν θρω πη η σαι ε

ευ δο ο κη η η σα ας Θε ε ε ος ι ι να τη ην

ε α αυ του α να πλα α α ση η ει κο ο ο

ο να φθα ρει ει σαν τοι οις πα α α α θε ε ε ε

σι καὶ το πλα νη θε ε ε εν ο ο ρει ει α λω ω

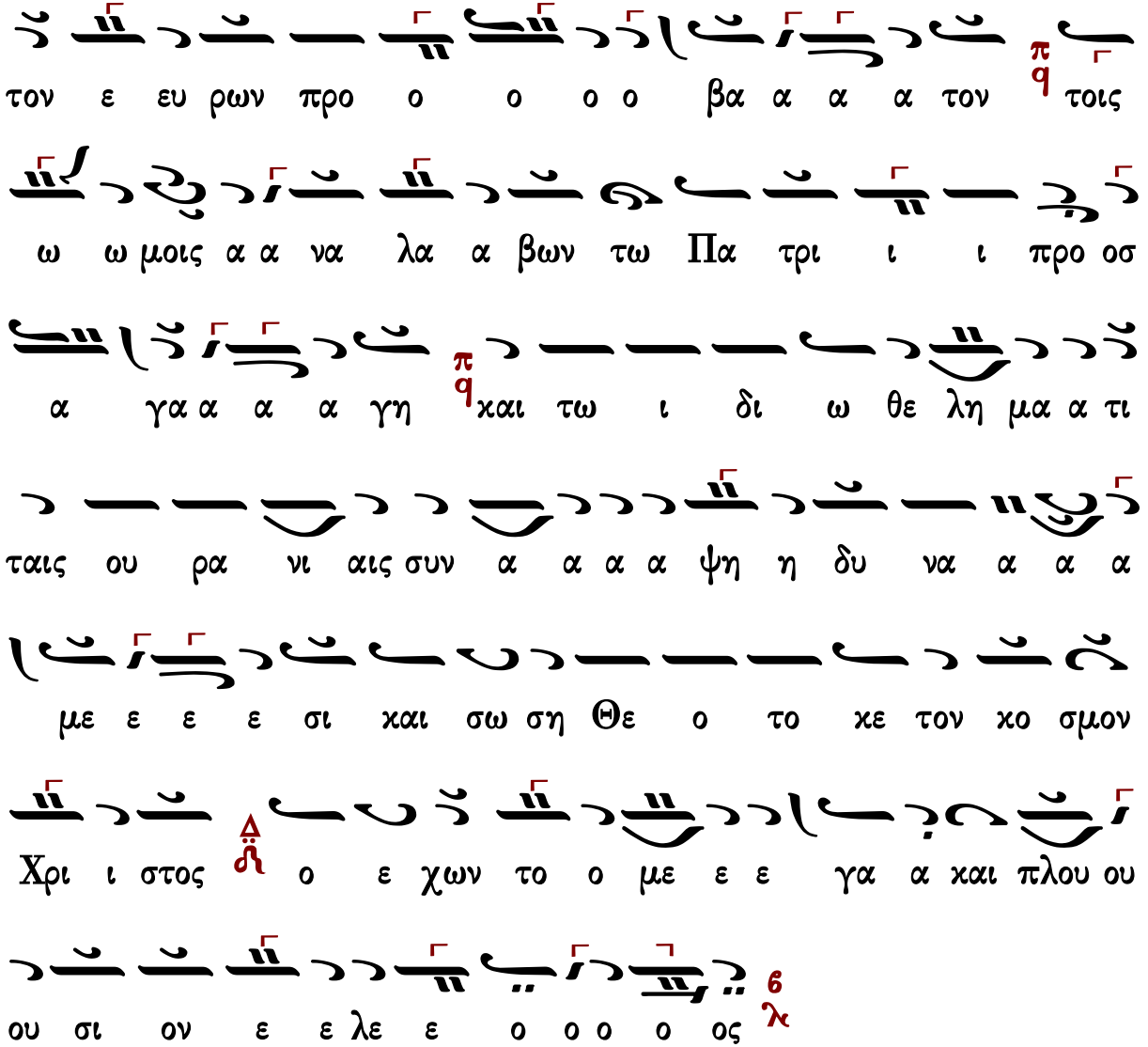

σύντομον

Ἦχος Βȣ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.479*

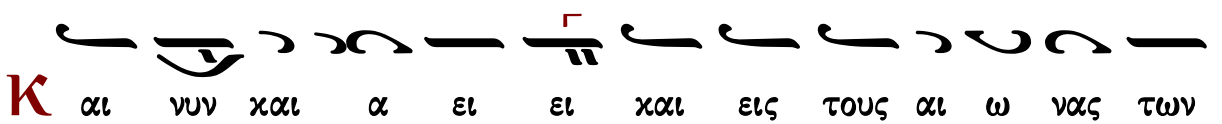

αι ω νων α μην

Ο δι α σε θε ο πα τωρ προ φη η της Δα βιδ με

λω δι κω ως πε ρι σου προ α νε φω νη σε τω με

γα λει α σοι ποι η σαν τι πα ρε στη η βα σι λισ

σα εκ δε ξι ων σου σε ε γαρ μη τε ρα προ ξε

νον ζω ης α νε δει ξεν ο α πα α τωρ εκ σου εν αν

θρω πη σαι ευ δο κη σας Θε ος ι να την ε αυ του

α να πλα ση ει κο ο να φθα ρει ει σαν τοις πα θε

σι και το πλα νη θε εν ο ρει α λω τον ευ ρων προ

βα τον τοις ω μοις α να λα βων τω Πα τρι ι προσ α γα

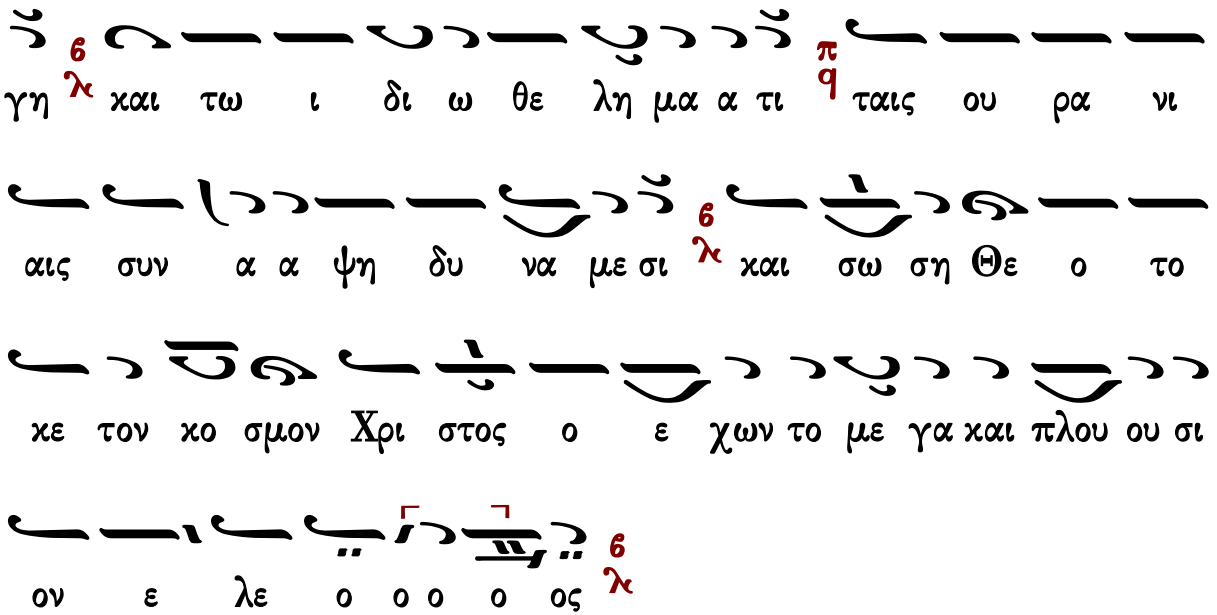

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.278*

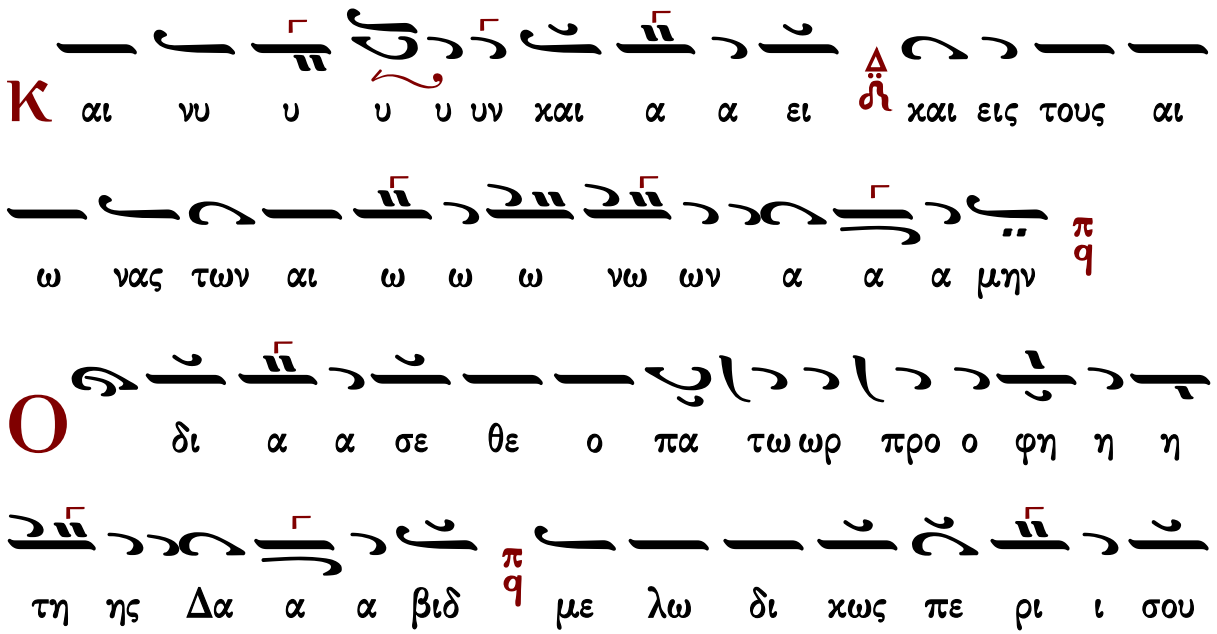

προ ο α α νε ε φω ω ω νη η η η σε τω με
γα λει ει α σοι οι ποι οι η η η σα α α αν τι
πα ρε ε στη η βα σι λι ισ σα α εκ δε ε ε
ξι ω ω ω ων σου σε γαρ μη τε ρα προ ξε νον ζω
ης α α α νε δει ει ξεν ο α πα τωρ εκ σου εν
αν θρω πη η σαι ε ευ δο ο κη η η σα ας Θε ε
ε ος ι ι να τη ην ε α αυ του α να πλα α α
ση η ει κο ο ο ο να φθα ρει ει ει ει σα αν τοις
πα α α θε ε ε ε σι και το πλα νη η θεν
ο ρει α α λω ω το ο ον ε ευ ρων προ ο ο

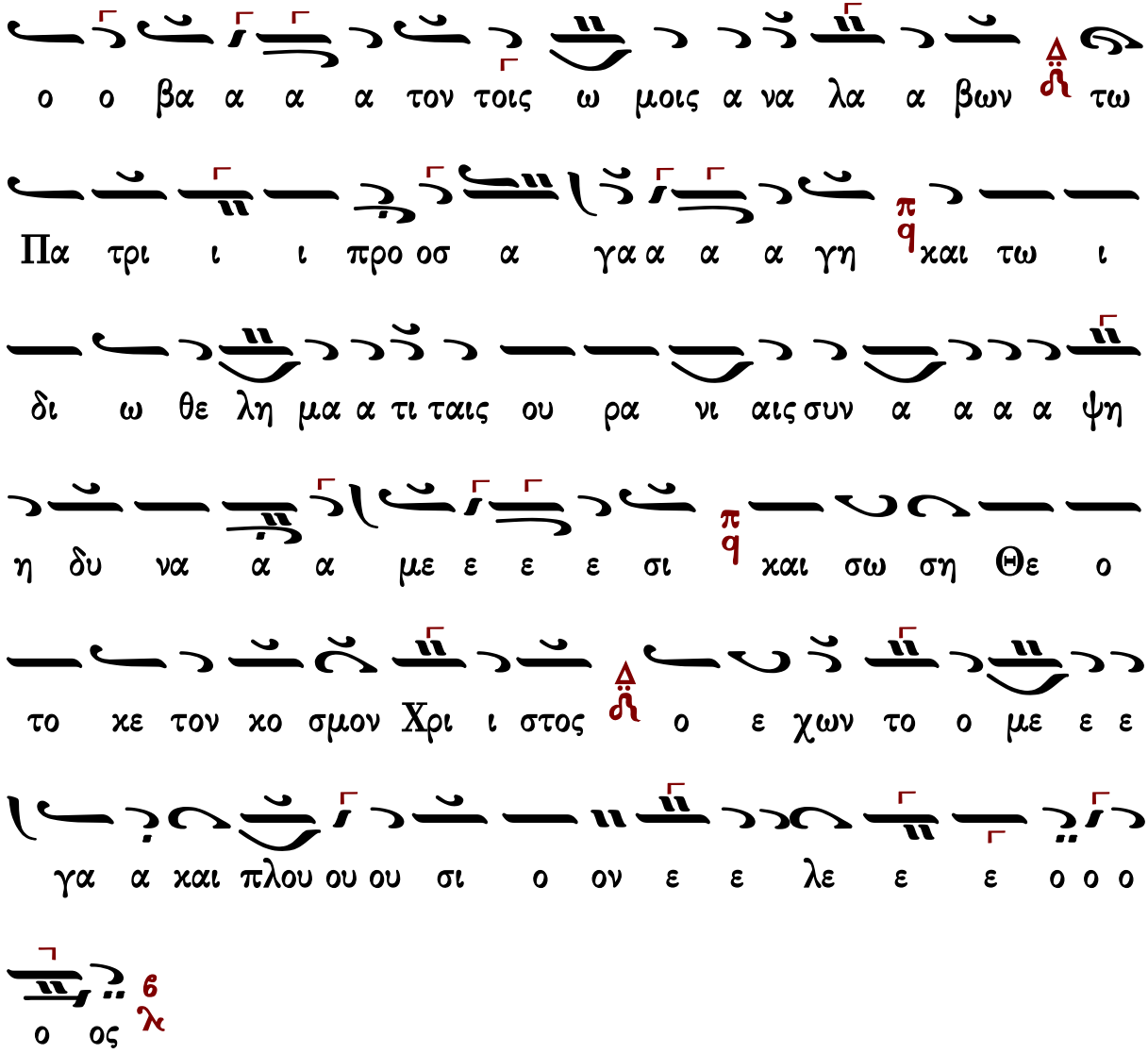

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Εἴσοδος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀργοσύντομον

Δογματικὸν Θεοτοκίον ἀργοσύντομο

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β20*

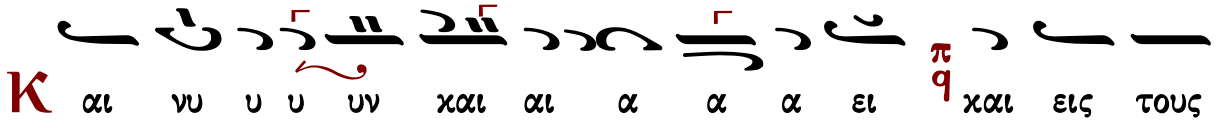

αι ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην
Ο δι α σε ε ε Θε ο πα α α τωρ προ φη η
η η τη ης Δα α α βιδ με λω δι χως πε ρι
ι σου προ ο α α νε ε φω ω ω νη η η η σε
τω με γα λει α σοι ποι η η η σα α α αν τι
πα ρε ε ε στη η βα σι λι ισ σα α εκ δε
ξι ω ω ω ων σου σε ε ε γαρ μη τε ε ε ρα προ ξε
νον ζω η ης α α νε ε ε δει ει ει ει ξεν ο
α πα τωρ εκ σου εν αν θρω πη σαι ευ δο κη η η
σα ας Θε ε ε ος ι ι να τη ην ε α αυ του α

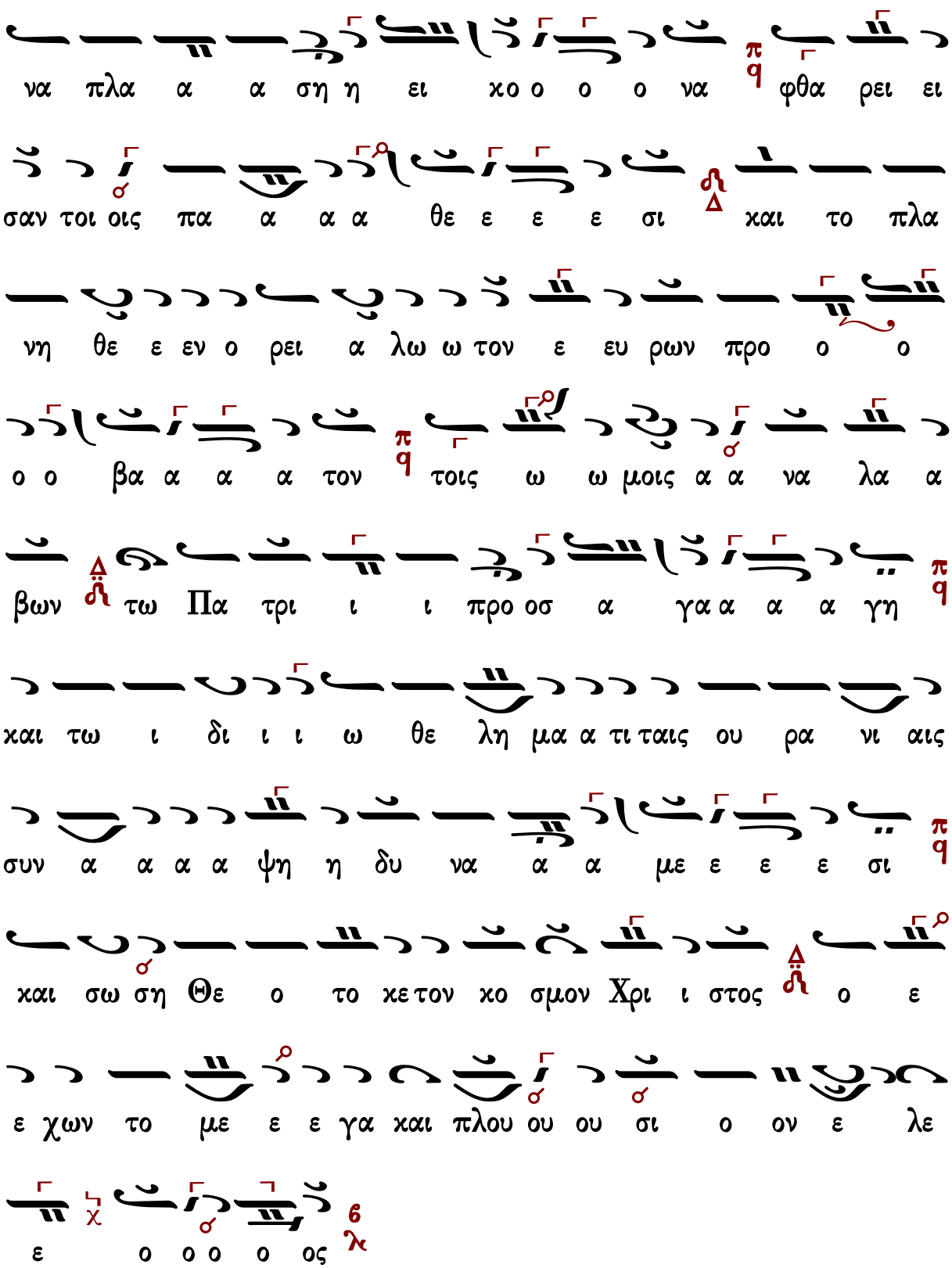
να πλα α α ση η ει χο ο ο ο να φθα ρει ει
σαν τοι οις πα α α α θε ε ε ε σι και το πλα
νη θε ε εν ο ρει α λω ω τον ε ευ ρων προ ο ο
ο ο βα α α α τον τοις ω ω μοις α α να λα α
βων τω Πα τρι ι ι προ οσ α γα α α α γη
και τω ι δι ι ι ω θε λη μα α τι ταις ου ρα νι αις
συν α α α α ψη η δυ να α α με ε ε ε σι
και σω ση Θε ο το κε τον χο σμον Χρι ι στος ο ε
ε χων το με ε ε γα και πλου ου ου σι ο ον ε λε
ε ο ο ο ο ος

Σύντομον

Δογματικὸν Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος ⸗ ⸗ Βʒ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β137*

Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Ο δι α σε Θε ο πα τωρ προ φη η της Δα βιδ με

λω δι χως πε ρι σου προ α νε φω νη σε τω με γα

λει α σοι ποι η σαν τι πα ρε ε στη η βα σι

λισ σα εκ δε ξι ων σου σε γαρ μη τε ρα ρα

προ ξε νον ζω ης α νε δει ει ξεν ο α πα α τωρ εκ

σου εν αν θρω πη σαι ευ δο κη σας Θε ος ι να την ε

αυ του α να πλα α ση ει κο ο να φθα ρει ει σαν

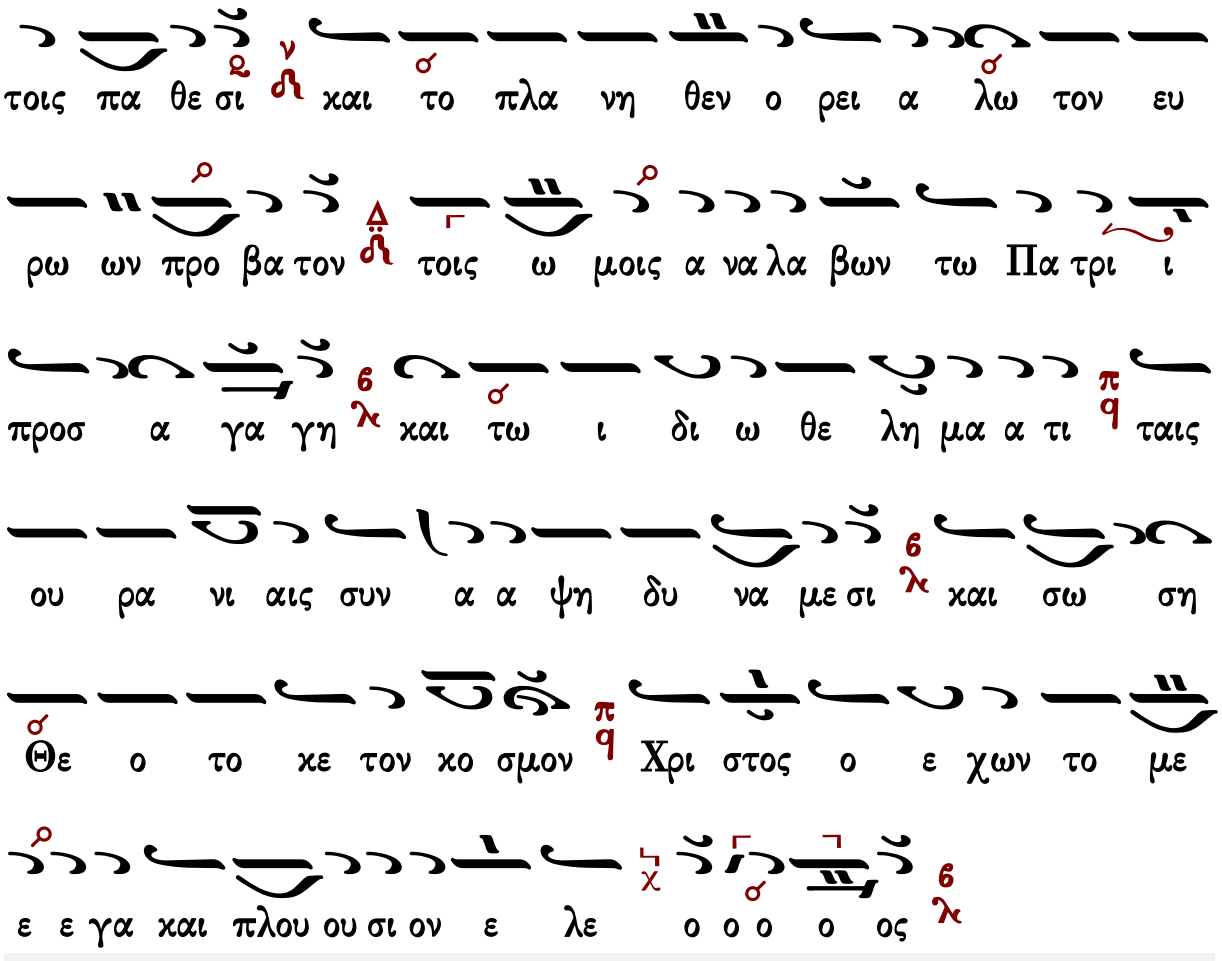

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος Δ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.8*

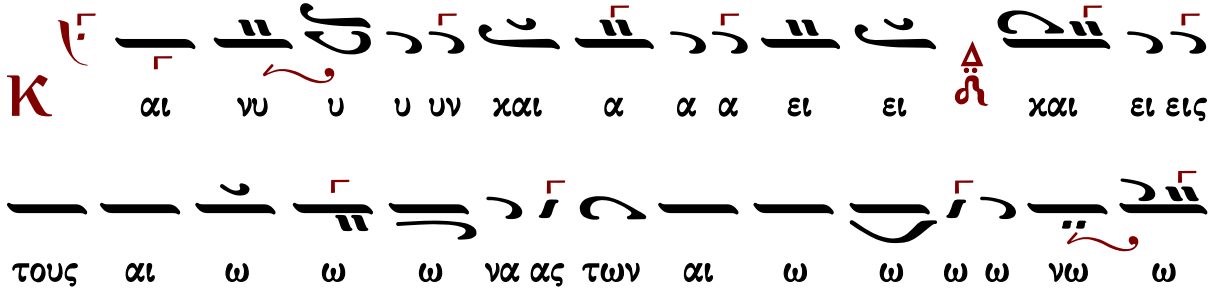

ω ω νων α α μην
ο ο ο δι ι α α σε ε ε ε ε ε
ε ε ε θε ο πα α τωρ προ ο ο φη η η η
τη η η η ης Δα α βιδ με ε λω δι κω ω
ω ω ω ως πε ρι ι ι σου ου προ α νε φω ω
ω ω νη η η η η σε ε τω με γα λει ει α
σοι οι οι ποι οι οι οι η σοι ποι οι η η η σα αν
τι πα α α α ρε ε ε ε ε ε στη η η βα
σι ι ι ι ι λι ι ισ σα α α α α εκ δε ε
ε ε ξι ι ι ι ω ω ω ω ω ων σου σε

ε ε γαρ μη τε ρα α προ ο ξε ε ε νον ζω ω η ης α
νε ε ε ε δει ει ει ει ει ιει ει ει ει ξεν π q ο α
πα α α α τω ω ωρ ε εκ σου ου ε εν αν θρω ω πη
η η σαι αι ευ δο κη η η η σα α α α ας
Θε ε ος π q ι ι ι ι ι να α τη η η ην ε α
α αυ του α να πλα α α ση η η η ει ει ει ει κο
ο ο ο ο ο ο να π q φθα ρει ει ει σαν τοις πα
α α α α θε ε ε ε ε ιε ε ε ε σι Δ κα ι το
πλα νη θε ε ε εν ο ο ρει ει α α λω ω τον ε ευ ρων π q
προ ο ο βα α προ ο ο βα α τον π q τοι οις ω

ω ω ω ω ω μοι οις α α α α α να λα α α βω
ων τω Πα τρι ι ι προ ο ο οσ α α α α γα
α α α α α α γη και τω ι δι ω ω θε ε
λη η η η η μα α τι ταις ου ρα νι ι ι ι
ι ι αις συν α α α α α α α ψη η η δυ υ
να α α α α με ε ε ε ε με ε ε ε σι και
σω ω ση η Θε ο ο το ο ο ο ο ο κε τον
κο ο ο ο ο ο σμον Χρι ι στο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος ο ε ε χων το ο με ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε γα α α α και

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀργοσύντομον

Ἦχος Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.63*

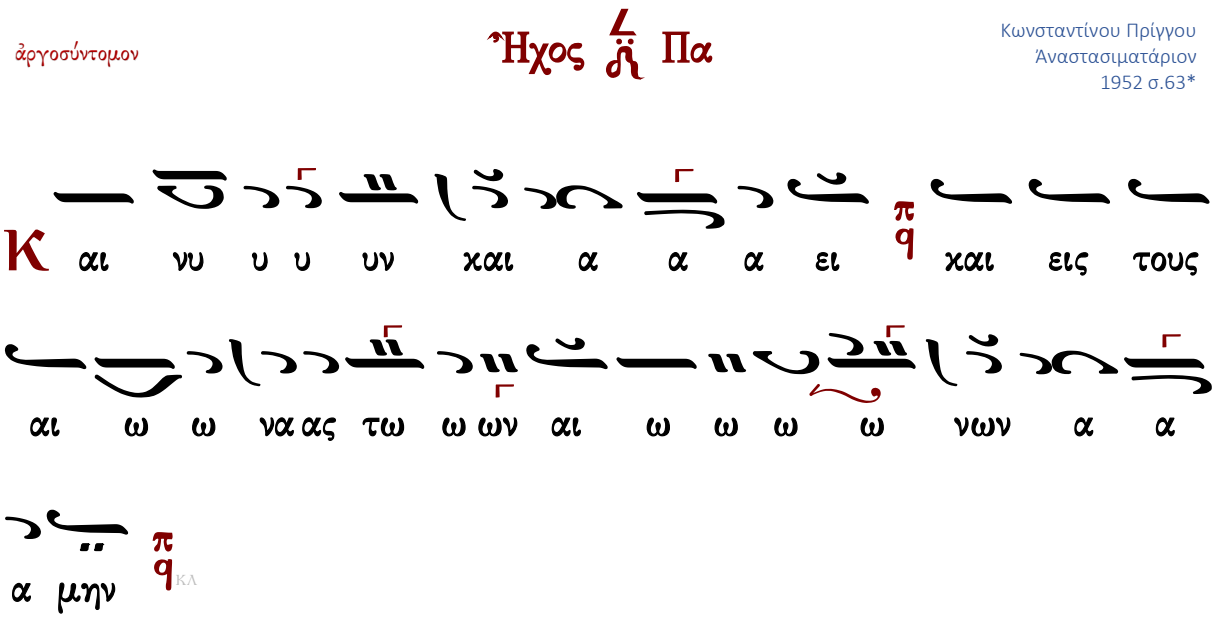

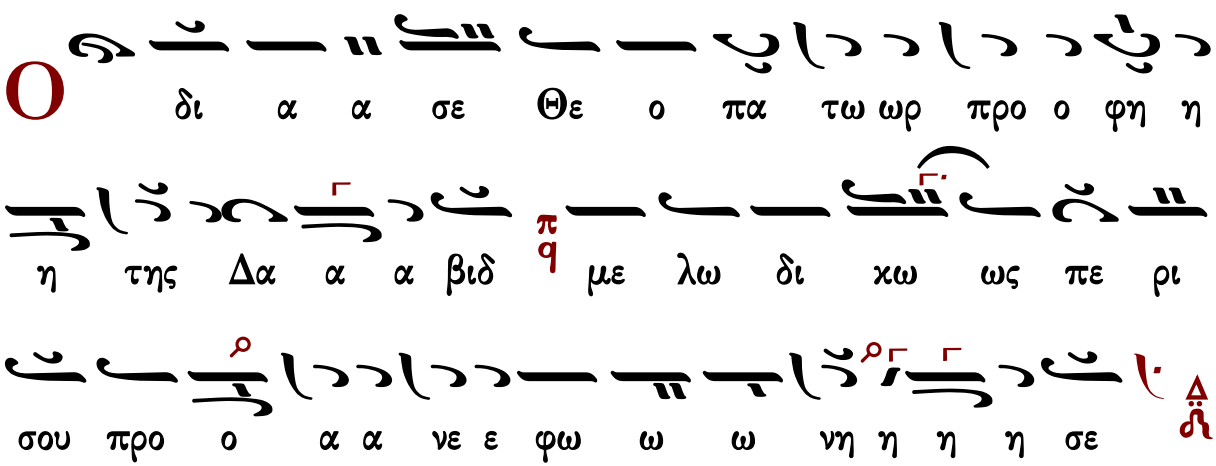

τω με γα λει ει α σοι οι ποι οι η η η σα α α αν

τι πα ρε ε ε στη η η η Βα σι λι ισ

σα α α α εκ δε ξι ω ω ω ων σου σε γαρ μη

τε ρα προ ξε ε νον ζω ω ης α νε ε ε δει ει

ει ξεν ο α πα τωρ εκ σου εν α αν θρω πη η σαι

ε ευ δο ο κη η η σας Θε ε ε ος ι ι ι να τη

ην ε αυ του α να πλα α α α ση η ει κο ο

ο ο να φθα ρει ει ει σα αν τοις πα θε σι ι και

το πλα νη θε ε εν ο ο ρει ει α α λω ω ω τον ευ

ρων προ ο ο ο ο βα α α α τον τοις ω ω ω

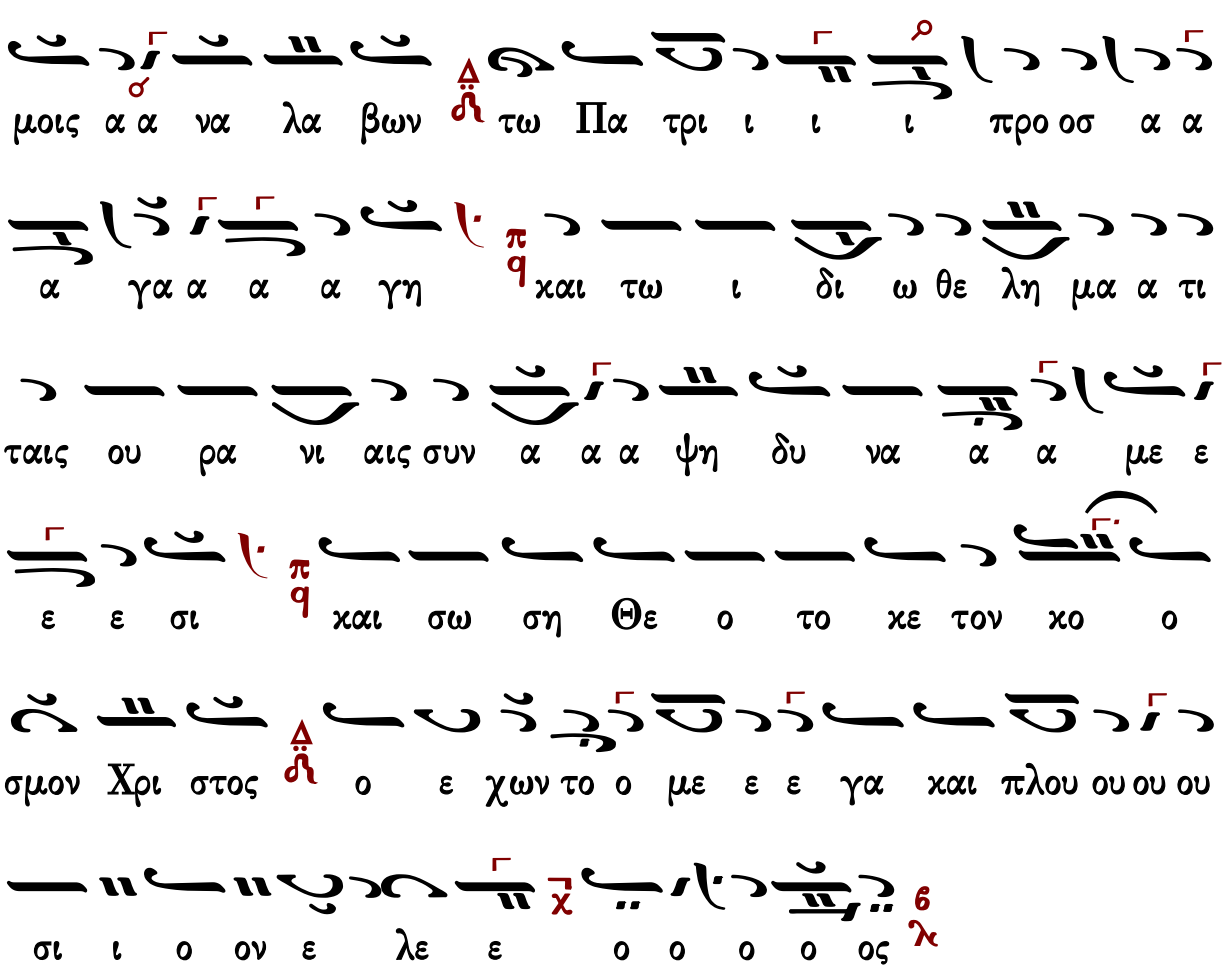

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Μέλος Ἀρχαῖον

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

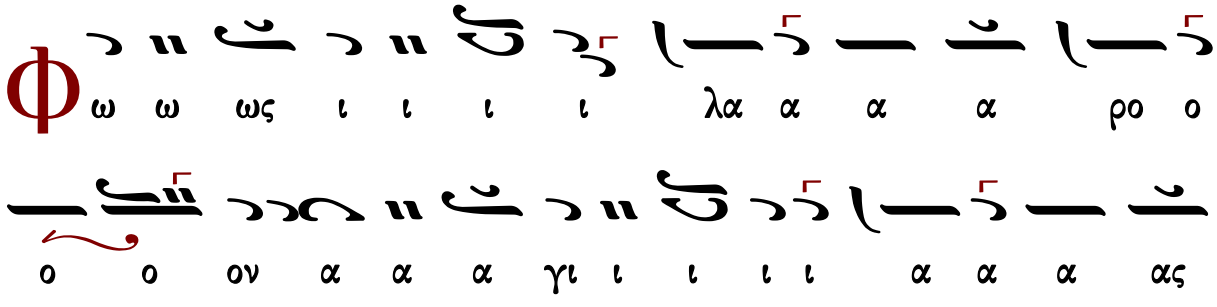

δο ο ο ο ο ξη η ης α α α α θα α α

α να α α α α του ου ου Πα α τρο ος ου ου

ου ρα α α α νι ι ι ι ι ου ου ου ου

α α α α γι ι ι ι ι ου ου μα α α κα

α ρο ο ο ος Ι ι ι ι η η η η σου ου ου

ου ου ου Χρι ι ι ι στε ε ε ε ελ θο ο ο

ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι

ι ι ι ου ου δυ υ υ υ σι ι ι ιν ι ι δο ο

ο ον τε ε ε ες φω ω ω ω ω ως ε ε σπε

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ε ρα α α α α

Υι υι υι υι ο ο ο ο ον χαι αι αι αι α α

α γι ι ι ο ο ο ον Πνε ε ε ε ευ μα

α α Θε ε ο ον α α α ξι ι ι ι ο ο

ο ο ον σε ε ε ε ε ε ε εν πα α

α α α σι ι ι ι ι χαι αι αι αι ροι οι

οι οι οις υ υ υ υ μνει ει ει σθαι αι αι αι φω ω

9 ω ω ναι αι αι αι αιαις αι αι σι ι ι αι αις

Υι υι ε ε ε ε Θε ε ε ε ου ου ου ου

4 ου ζω ω ω ω η η ην ο ο ο ο δι ι δου ους δι ι

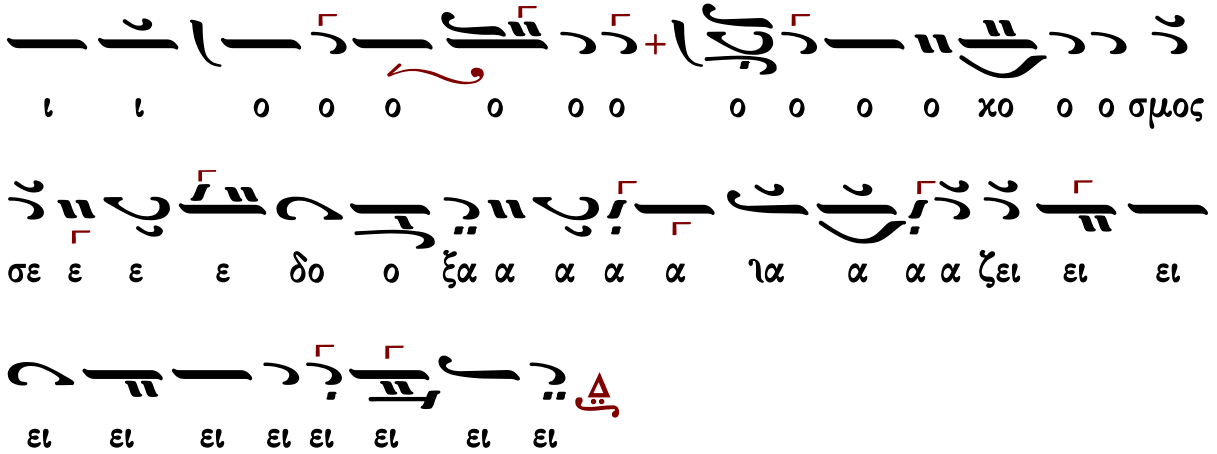

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

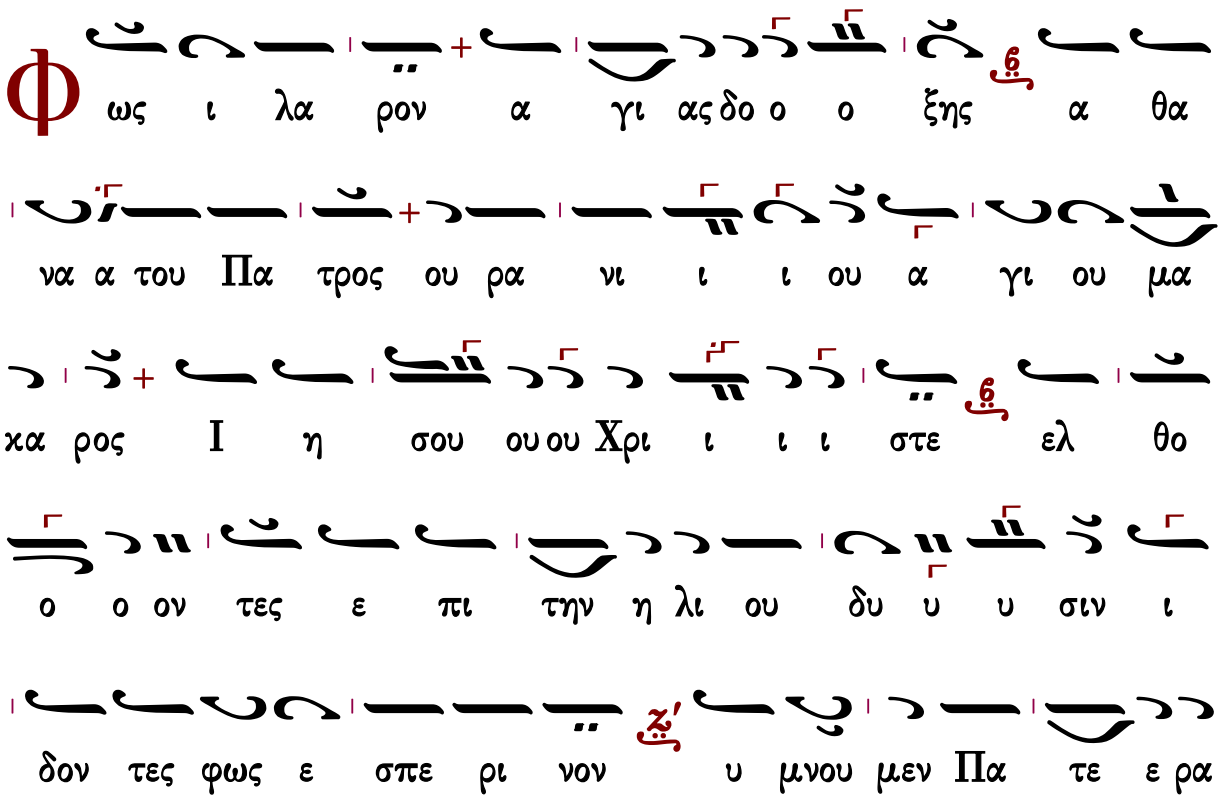

Υι ον και α α α γι ον Πνε ευ μα Θε ον α ξι

ο ο ον Σε εν πα α σι και ροις υ μνει ει ει σθαι φω

ναις αι σι ι αις Υι ε ε Θε ε ου ζω η η η

η η η ην ο δι ι δου ου ους δι ο ο ο ο χο

ο σμος σε ε ε δο ο ξα α α ζει ει ει

Εἰς τὸν Στίχον

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Βʏ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.100*

Κυ ρι ε α αν ελ θων εν τω Σταυ ρω την προ γο νι κην

η μων κα τα α ραν εξ η λει ψας και κα τελ θων εν

τω Α δη τους απ αι ω νος δε σμι ους η λευ θε ρω

σας α φθαρ σι αν δω ρου με νος των αν θρω πων τω γε

νει 6 λ δι α του το υ μνουν τες δο ξα α ζο ο μεν π q την ζω

ο ποι ο ον και σω τη ρι ον σου ε γερ σιν 6 λ

χ Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει

αν εν ε δυ σα το εν ε δυ σα το ο Κυ ρι

ος χ δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα το 6 λ

Κ ρε μα με νος ε πι ξυ λου μο νε δυ να τε 6 λ πα σαν

χτι ι σιν ε σα λευ σας 6 λ τε θεις εν τα φω δε 6 λ τους

κα τοι κουν τας εν τα α φοις α νε στη σας 6 λ α φθαρ

σι αν και ζω ην δω ρου με νος τω γε νει των αν θρω πων 6 λ

δι ο υ μνουν τες δο ξα α ζο ο μεν π q την τρι η μερον

σου ε γερ σιν 6 λ

χ Κ αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην η χ

τις ου σα λευ θη σε ται 6 λ

Λα ο ος πα ρα νο μος Χρι στε 6 λ σε προ δους τω Πι λα

τω σταυ ρω θη ναι κα τε δι κα σεν 6 λ α γνω ω μων

πε ρι τον ευ ερ γε την φα νεις 6 λ αλλ ε χων υ

πε μει νας τα φην 6 λ αυ τε ξου σι ως α νε ε στης τρι

η μερος 6 λ ως Θε ος δω ρου με νος η μιν α τε

λευ τη τον ζω η ην και το με γα ε λε ος 6 λ

Τω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι
ε εις μα κρο τη τα η με ρων
Με τα δα κρυ ων γυ ναι κες κα τα λα βου σαι
το μνη η μα σε ε πε ζη τη σαν μη ευ ρου σαι δε ο
λο φυ ρο με ναι με τα κλαυ θμου βο ω σαι ε λε γον
οι οι μοι Σω τηρ η μων βα σι λε ευ των α παν
των πως εκ λα πης ποι ος δε το πος κα τε ε χει το ζω
η φο ρον σω μα σου αγ γε λος δε προς αυ τα ας
α πε κρι να το μη κλαι ε τε φη σιν αλλ α πελ θου ου
σαι κη ρυ ξα τε ο τι α νε ε στη ο Κυ ρι ος πα ρε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Βȣ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.480#

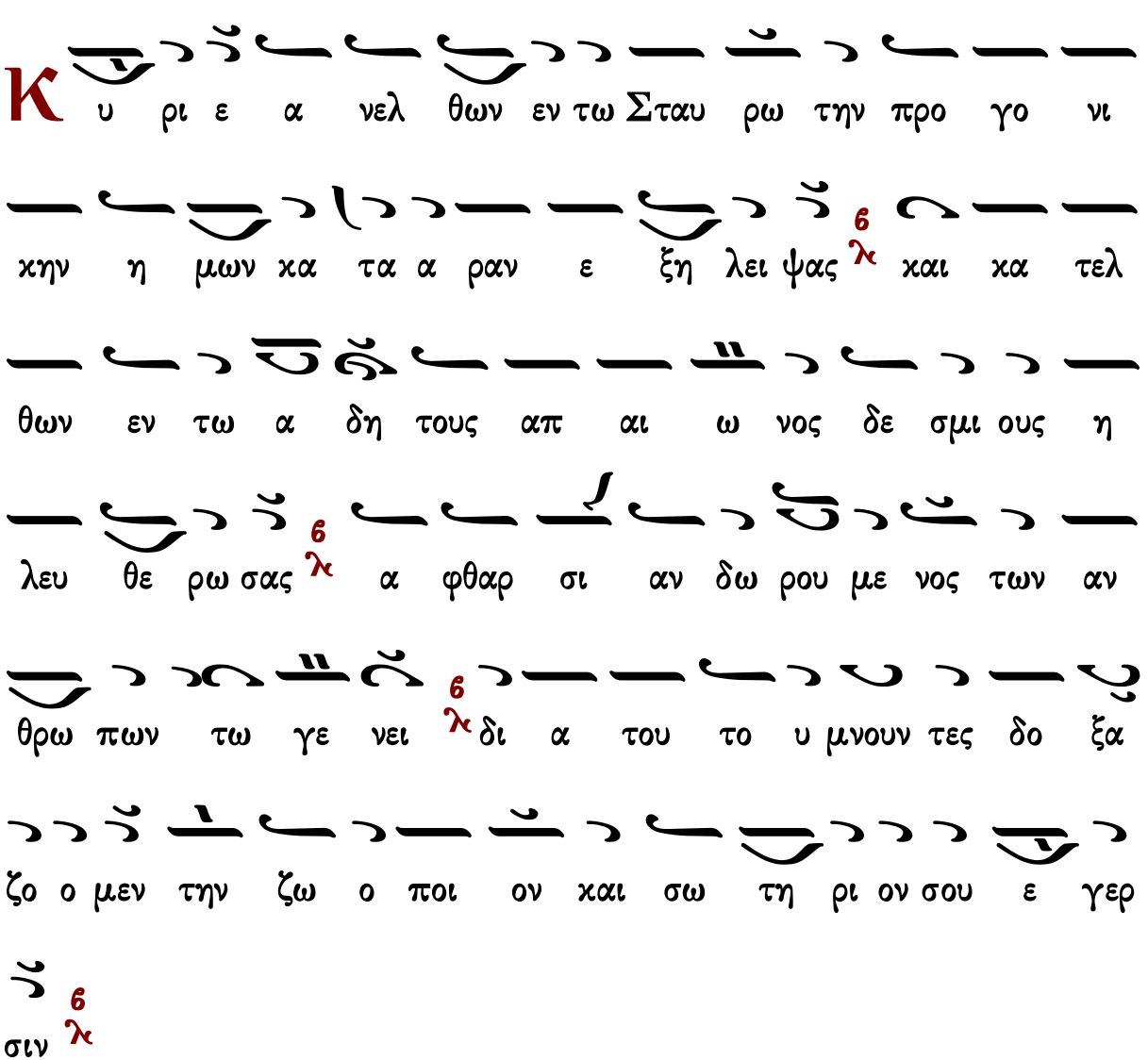

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει

αν εν ε δυ σα το λ εν ε δυ σα το + ο Κυ ρι

ος δυ ναμιν και πε ρι ε ζω σα το λ

Κ ρε μα με νος ε πι ξυ λου μο νε δυ να τε λ πα σαν

κτι ι σιν ε σα λευ σας λ τε θεις εν τα φω δε τους

κα τοι κουν τας εν τα α φοις α νε στη σας α φθαρ

σι αν και ζω ην δω ρου με νος τω γε νει των αν θρω

πων λ δι ο υ μνουν τες δο ξα ζο ο μεν π q την τρι η

με ρον σου ε γερ σιν λ

Κ αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην

η η τις ου σα λευ θη σε ται

Λα ος πα ρα νο μος Χρι στε σε προ δους τω Πι λα

τω σταυ ρω θη ναι κα τε δι κα σεν α γνω ω μων

πε ρι τον ευ ερ γε την φα νεις αλλ ε χων υ

πε μει νας τα φην αυ τε ξου σι ως α νε στης τρι

η με ρος ως Θε ος δω ρου με νος η μιν α τε

λευ τη τον ζω η ην και το με γα ε λε ος

Τω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι ε

εις μα κρο τη τα η με ρων

Με τα δα κρυ ων γυ ναι καις κα τα λα βου

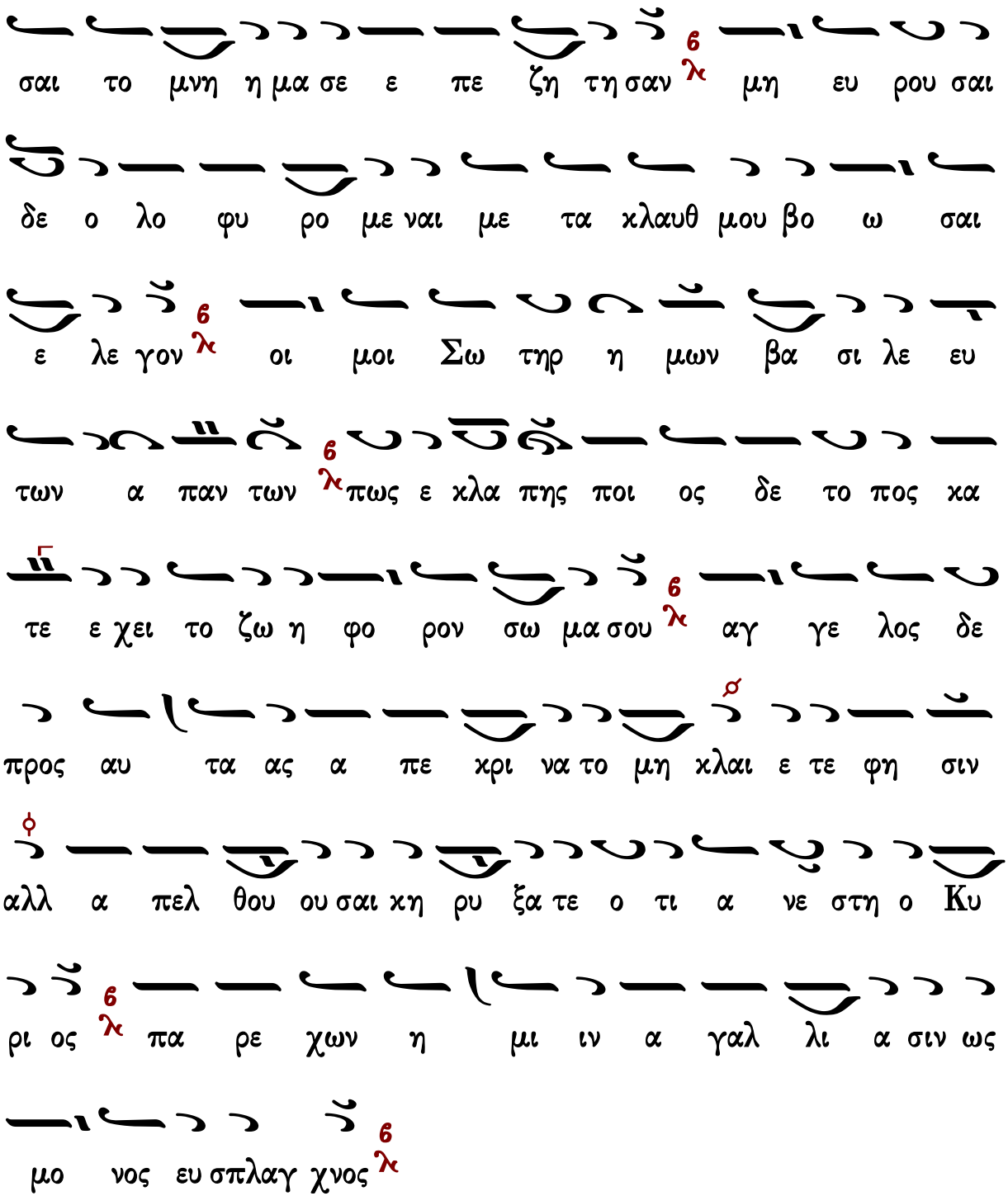

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Θεοτοκίον Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Βʹ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.65*

Κ υ ρι ε α νελ θων εν τω Σταυ ρω [6] την προ γο νι

χην η μων κα τα α ραν ε ξη λει ψας [6] και κα τελ θων

εν τω α δη [π q] τους απ αι ω νος δε σμι ους η λευ

θε ρω σας [6] α φθαρ σι αν δω ρου με νος των αν θρω

πων τω γε νει [6] δι α του το υ μνουν τες δο ξα α ζο ο

μεν [π q] την ζω ο ποι ον και σω τη ρι ον σου ε γερ σιν [6]

Ο [χ] Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει

αν εν ε δυ σα το [6] εν ε δυ σα το + ο Κυ ρι

ος [χ] δυ ναμιν και πε ρι ε ζω σα το [6]

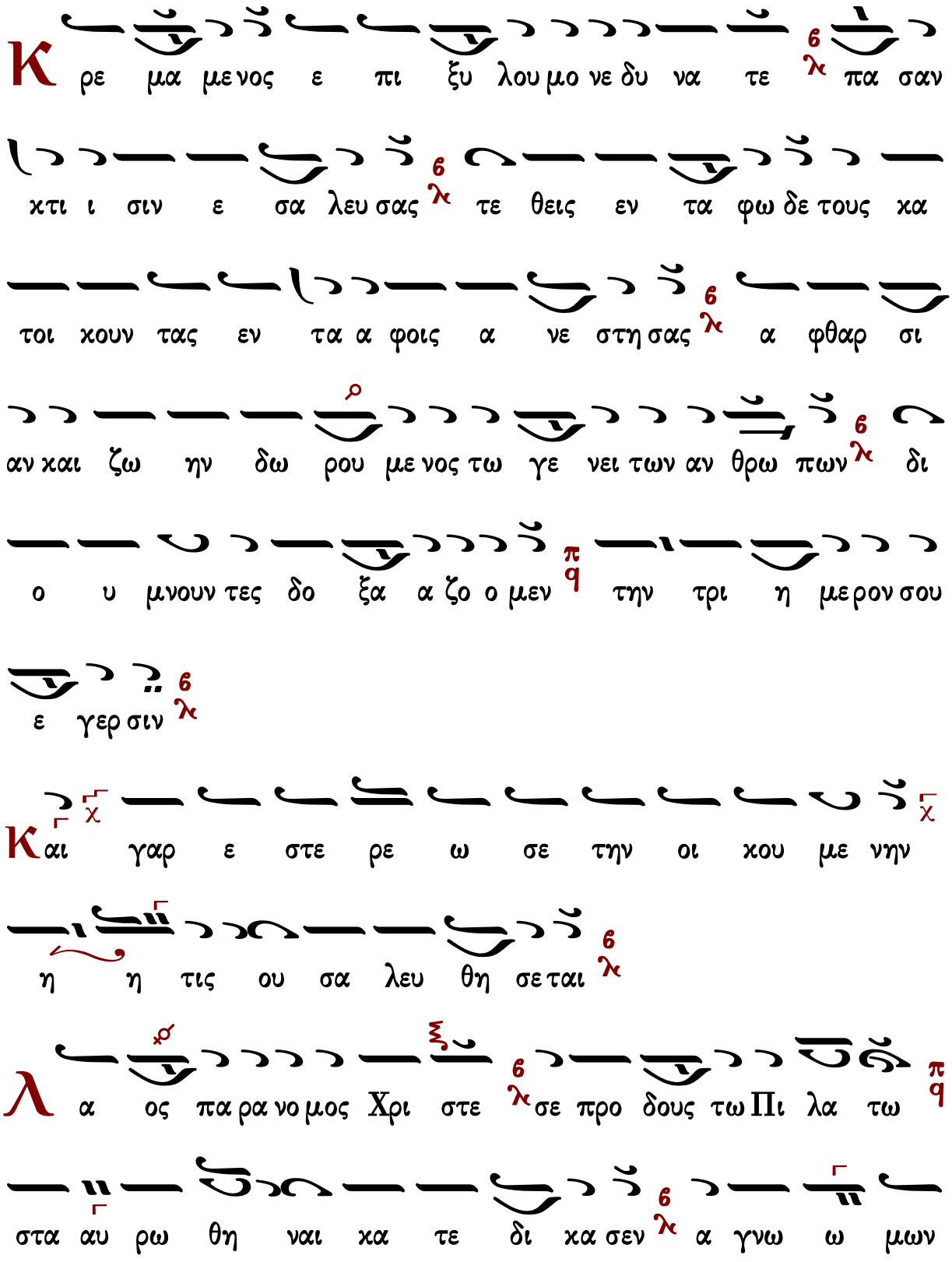
Κ ρε μα με νος ε πι ξυ λου μο νε δυ να τε πα σαν
χτι ι σιν ε σα λευ σας τε θεις εν τα φω δε τους κα
τοι κουν τας εν τα α φοις α νε στη σας α φθαρ σι
αν και ζω ην δω ρου με νος τω γε νει των αν θρω πων δι
ο υ μνουν τες δο ξα α ζο ο μεν την τρι η με ρον σου
ε γερ σιν
Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην
η η τις ου σα λευ θη σε ται
Λ α ος πα ρα νο μος Χρι στε σε προ δους τω Πι λα τω
στα αυ ρω θη ναι κα τε δι κα σεν α γνω ω μων

πε ρι τον ευ ερ γε ε την φα νεις 6 λ αλλ ε χων υ

πε μει νας τα φην Δ δ αυ τε ξου σι ως α νε ε στης τρι

η μερος 6 λ ως Θε ος δω ρου μενος η μιν Δ δ α τε

λευ τη τον ζω ην Δ δ και το με γα ε λε ος 6 λ

T ω χ οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι ε χ 6 λ

εις μα κρο τη τα η με ρων σ 6 λ

M ε τα δα κρυ ων γυ ναι κες π q κα τα λα βου σαι

το μνη μα σε + ε πε ζη τη σαν 6 λ μη ευ ρου σαι δε ο λο

φυ ρο με ναι με τα κλαυ θμου βο ω σαι ε λε γον χ 6 λ χ οι

μοι Σω τηρ η μων Βα σι λε ευ των α παν των 6 λ πως ε

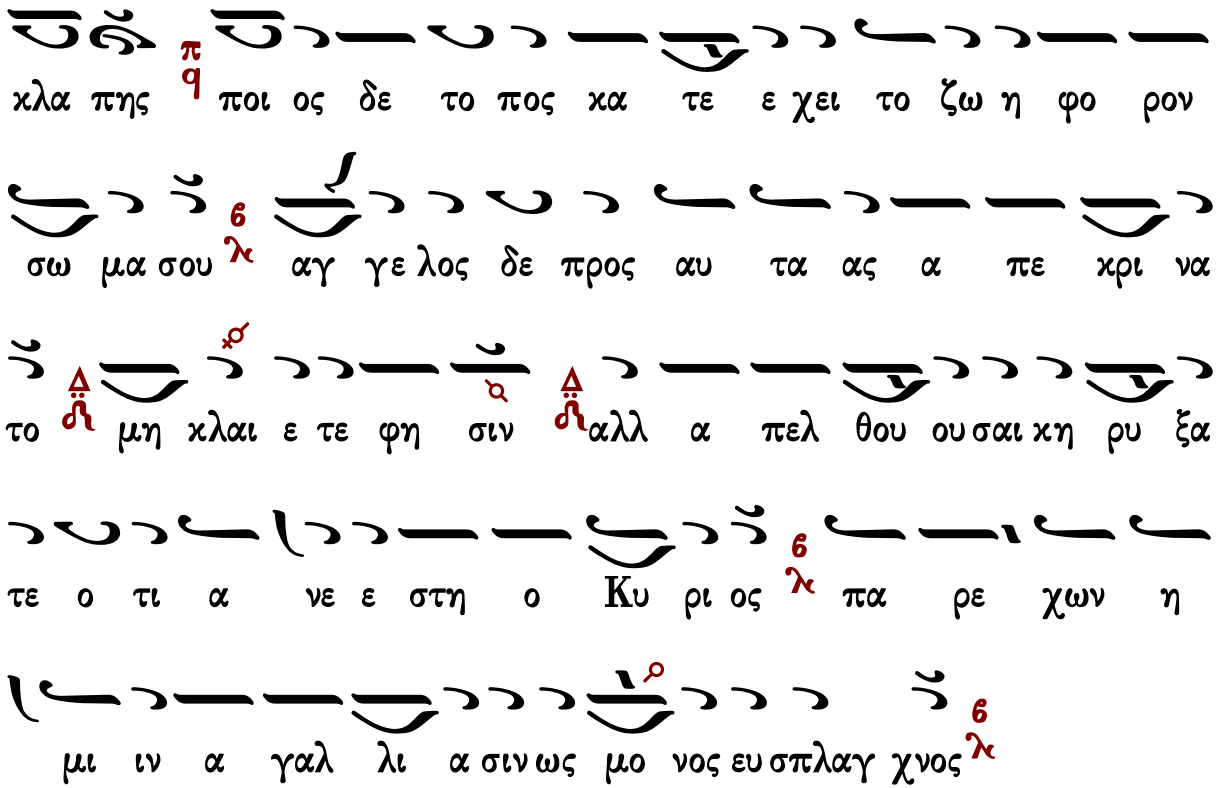

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεοτοκίον

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.102*

αι ω ω νας των αι ω νω ων α α α α α μην
N ευ σον πα ρα χλη σε ε σι σων οι χε τω ω ων
πα α αν α α μω ω ω με παυ ου σα δει νων η
η μων ε πα να α στα α α α α σεις πα σης θλι ψε
ως η μας α α πα αλ λα α ατ του ου ου ου σα σε
γαρ μο νη ην α α σφα α λη και βε βαι α αν α αγ
χυ υ υ ραν ε ε ε ε χο ο ο ο μεν και την
σην προ στα σι ι ι ι α αν κε κτη η η η με ε ε
ε θα μη αι σχυν θω μεν Δε σποι οι να α σε προ οσ κα α
λου ου ου με ε ε ε νοι σπευ σον εις ι ι ι κε ε σι

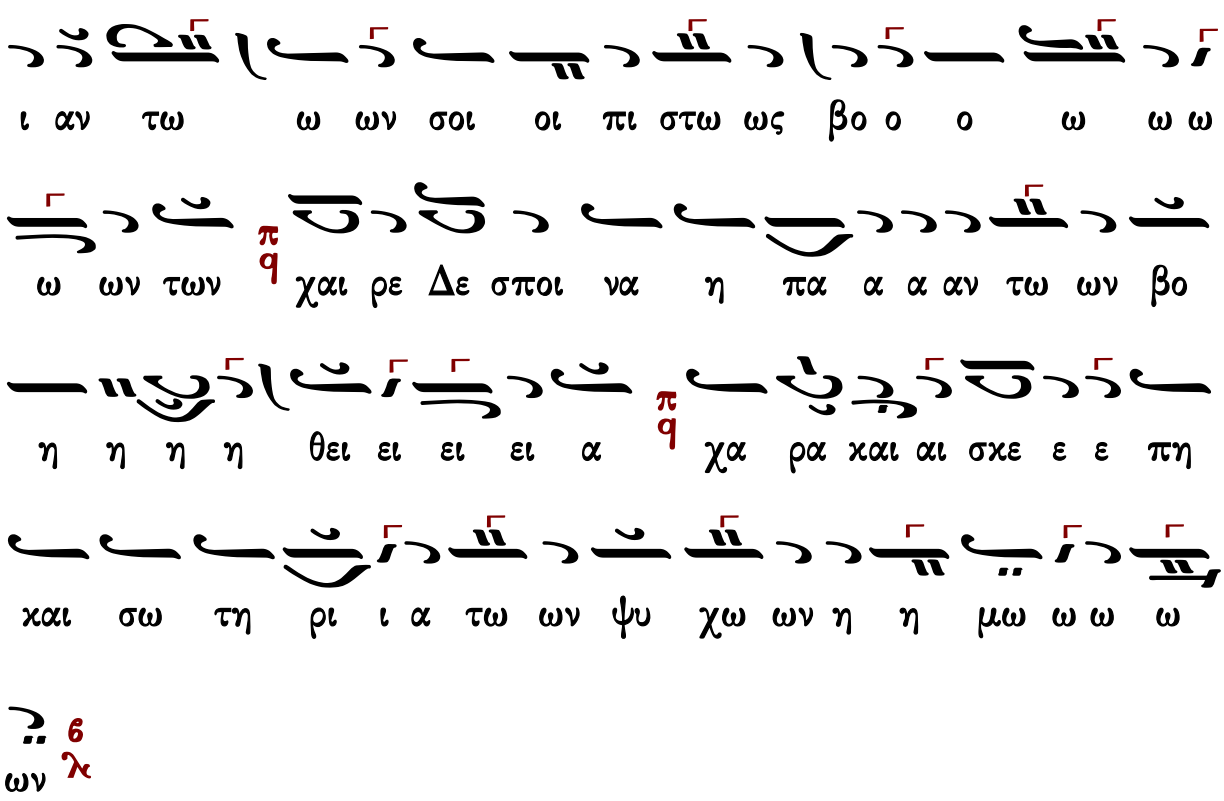

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Νῦν ἀπολύεις | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀργοσύντομον

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.170#

π
q
νω ων α α α α α μην
N
ευ σον πα ρα χλη σε ε σι σων ι κε τω ω ων
π
q
πα α αν α α μω ω ω με παυ ου σα δει νων
π
q
η η μων ε πα να α στα α α α α σεις πα σης
θλι ψε ως η μας α πα αλ λα α ατ του ου ου ου
π
q
σα σε γαρ μο νη ην α α σφα α λη και βε βαι αν
π
q
αγ κυ υ υ ραν ε ε ε ε χο ο ο ο μεν και
την σην προ στα σι ι ι ι α αν κε κτη η η με ε
ε ε θα μη αι σχυν θω με ε εν Δε σποι οι να α σε
π
q
προσ κα α λου ου ου με ε ε ε νοι σπευ σον εις ι

σύντομον

Ἦχος Βϛ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.482#

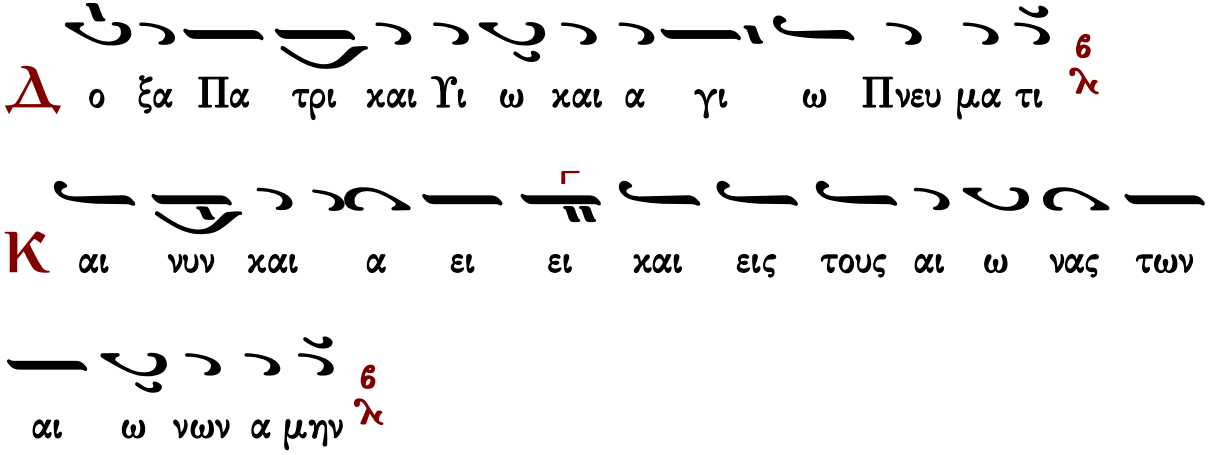

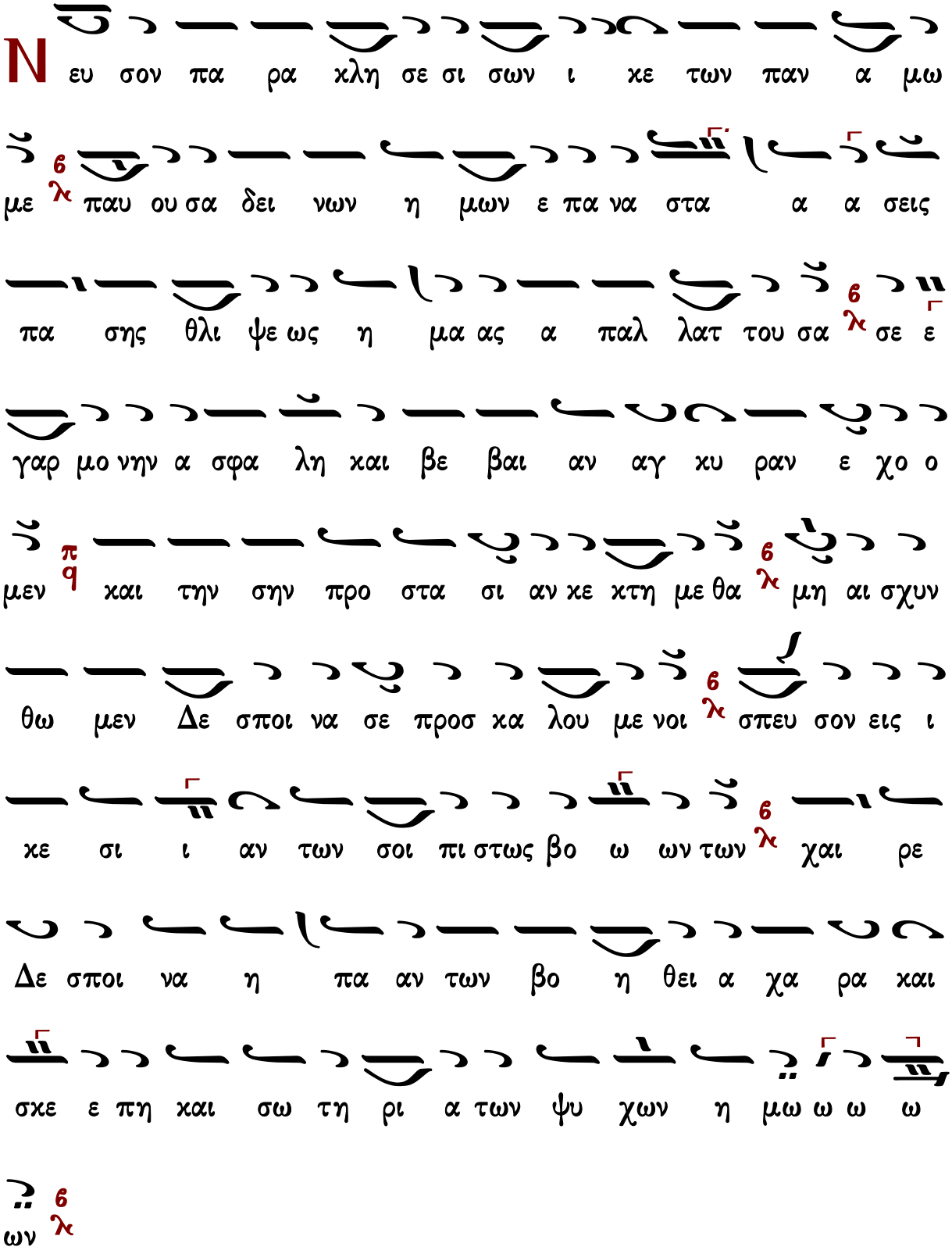
Νευ σον πα ρα χλη σε σι σων ι χε των παν α μω
με παυ ου σα δει νων η μων ε πα να στα α α σεις
πα σης θλι ψε ως η μα ας α παλ λατ του σα σε ε
γαρ μο νην α σφα λη και βε βαι αν αγ κυ ραν ε χο ο
μεν και την σην προ στα σι αν κε κτη με θα μη αι σχυν
θω μεν Δε σποι να σε προσ κα λου με νοι σπευ σον εις ι
κε σι ι αν των σοι πι στως βο ω ων των χαι ρε
Δε σποι να η πα αν των βο η θει α χα ρα και
σκε ε πη και σω τη ρι α των ψυ χων η μω ω ω ω
ων

ἀργοσύντομον

Ἦχος ⸗ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.68*

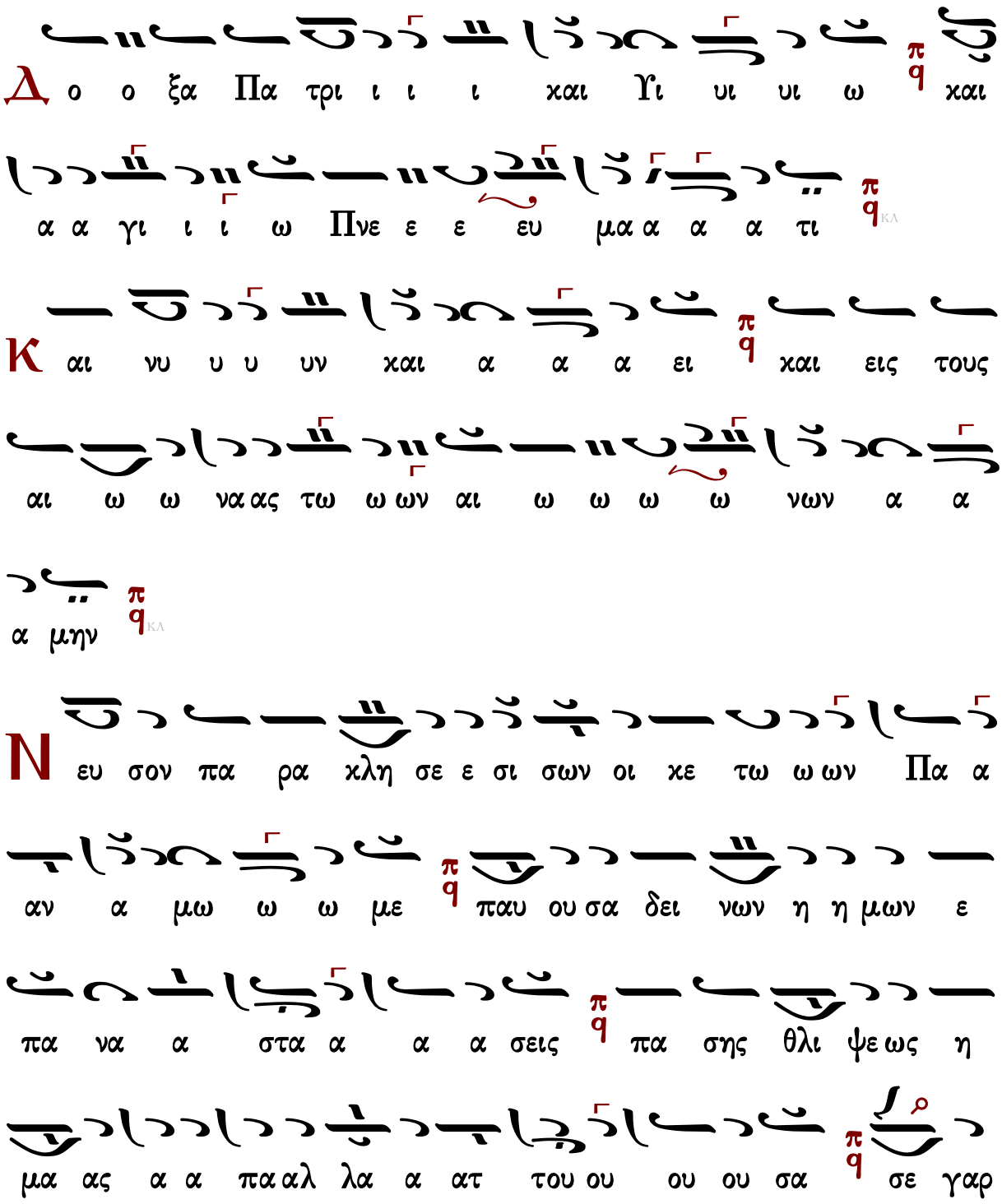

μο νη ην α σφα λη δ και βε βαι αν α αγ κυ υ
υ ραν ε ε ε ε χο ο ο ο μεν π κ και την σην
προ στα σι ι ι α αν κε κτη η η η με ε ε ε
θα π μη αι σχυν θω με ε εν Δε σποι οι να α σε ε προ οσ
κα α λου ου ου με ε ε ε νοι π σπευ σον εις ι ι ι κε
ε σι ι ι αν τω ω ων σοι οι πι στως βο ω ω ω ων
των π χαι ρε Δε σποι οι να η πα α α αν τω ων βο η η
η η θει ει ει ει α χα ρα και αι σκε ε ε πη και σω
τη ρι ι ι α τω ων ψυ υ χων η η μω ω ω ω
ων λ

Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος ⲅ ⲛ̀ ⲃ̀ⲩ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.B27*

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ν ευ σον πα ρα κλη σε σι σων ι κε των παν α μω

με παυ ου σα δει νων η μων ε πα να στα α σεις πα σης

θλι ψε ως η μα ας α παλ λατ του σα σε ε γαρ μο νην α

σφα λη και βε βαι αν αγ κυ ραν ε χο ο μεν και την

σην προ στα σι αν κε κτη με θα μη αι σχυν θω μεν Δε σποι

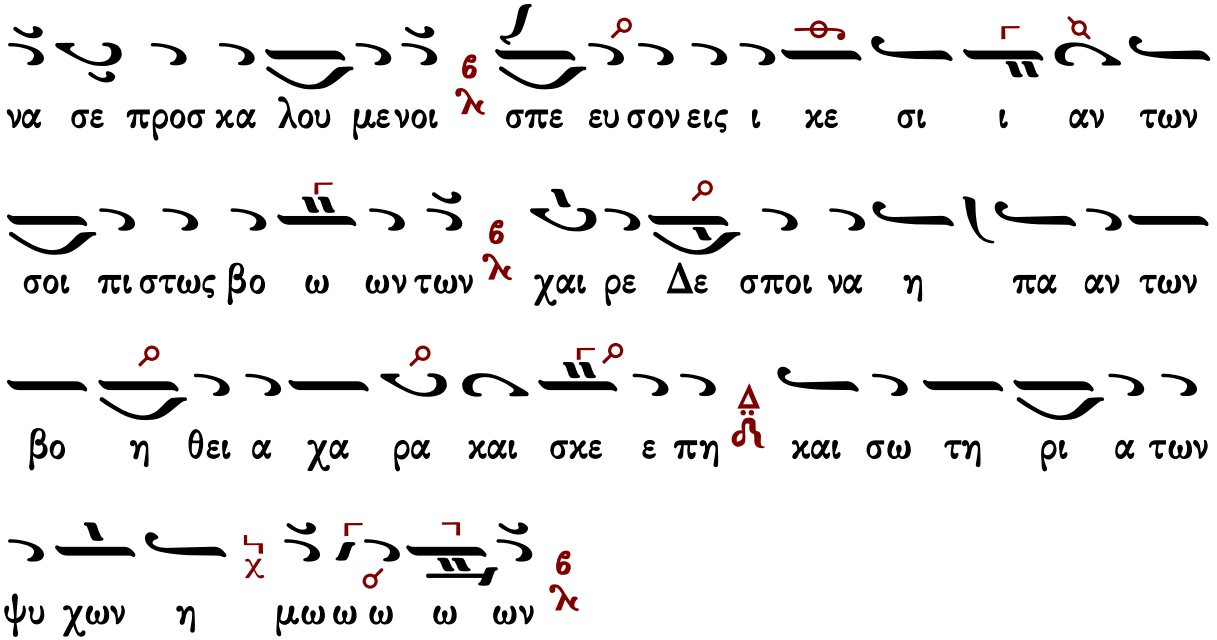

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Νῦν ἀπολύεις | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀπολυτίκιον

Ἀναστάσιμον

Πέτρου Λαμπαδαρίου

ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον

Ἦχος Βʁ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.103*

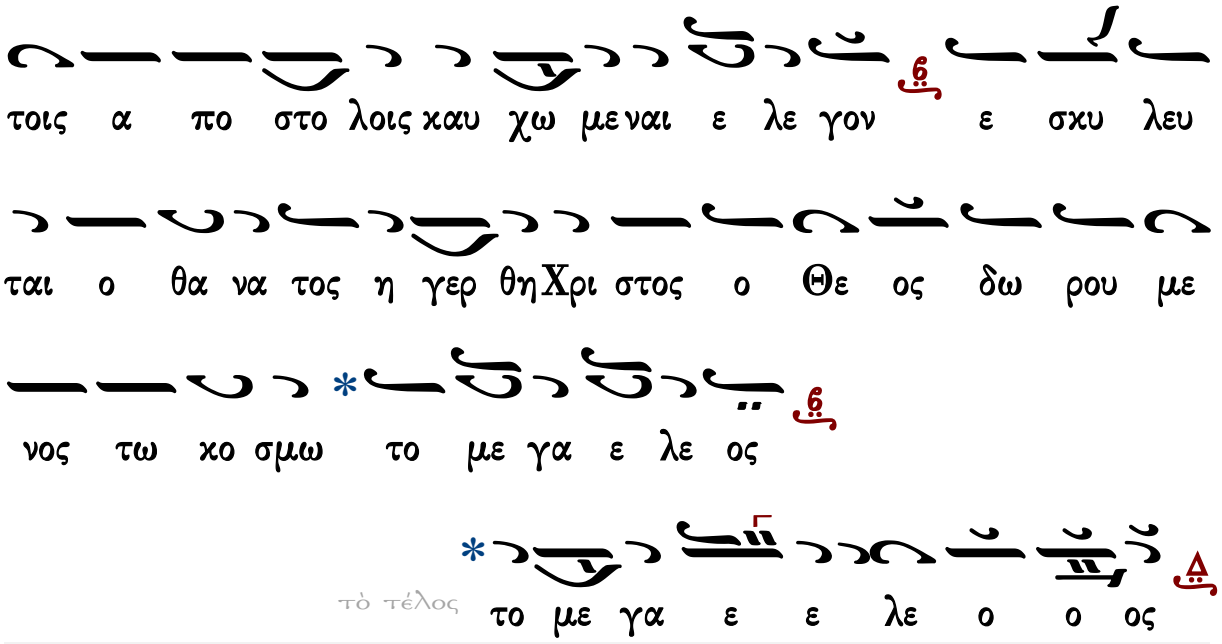

Ἀπολυτίκιον Φωκᾶ ἱερομάρτυρος			Εἰσοδικὸν
Ἑσπέρας	Ὄρθρος	Μετὰ τὴν Εἴσοδον	

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.172#

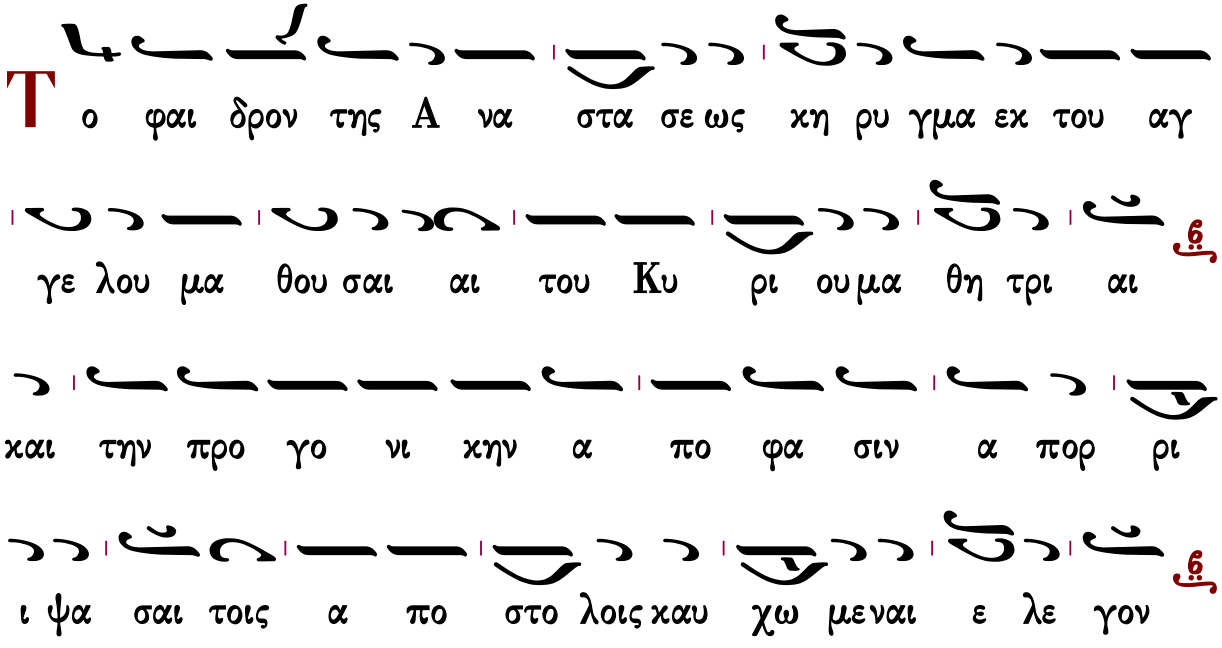

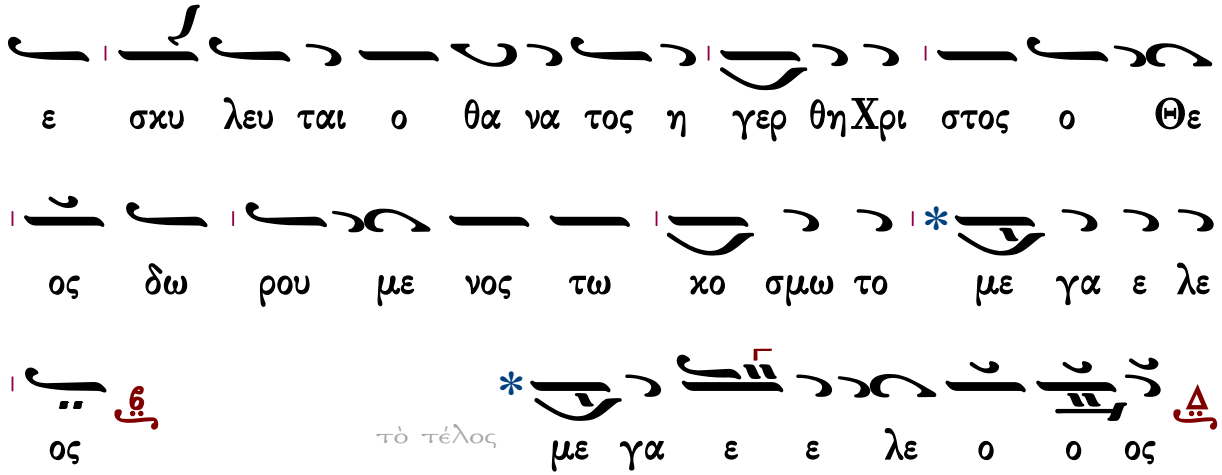

Ἀπολυτίκιον Φωκᾶ ἱερομάρτυρος

Ἑσπέρας Ὄρθρος Μετὰ τὴν Εἴσοδον

Εἰσοδικὸν

Γαβριὴλ Κουντιάδου

ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.281*

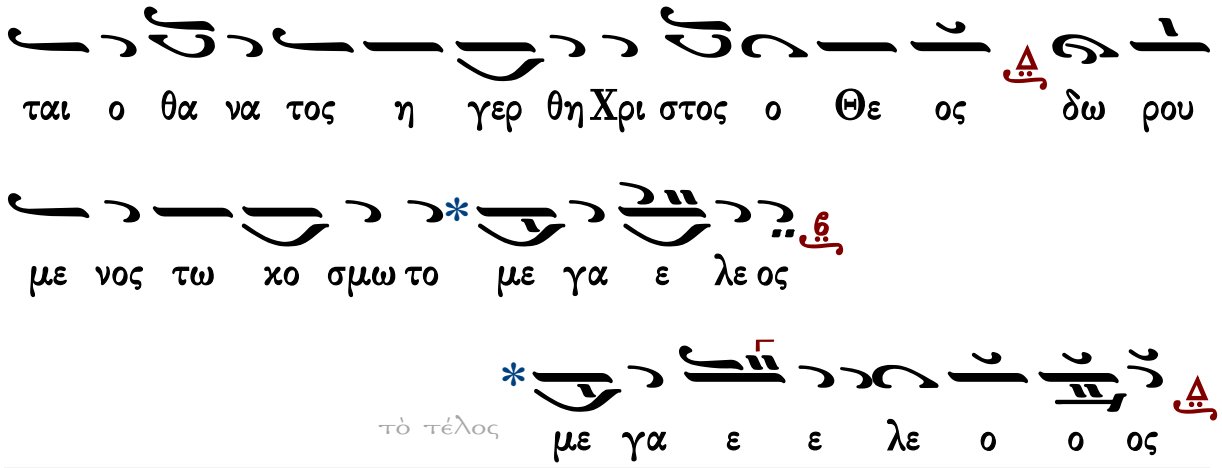

τὸ τέλος

Ἀπολυτίκιον Φωκᾶ ἱερομάρτυρος

Ἑσπέρας Ὄρθρος Μετὰ τὴν Εἴσοδον

Εἰσοδικὸν

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.69*

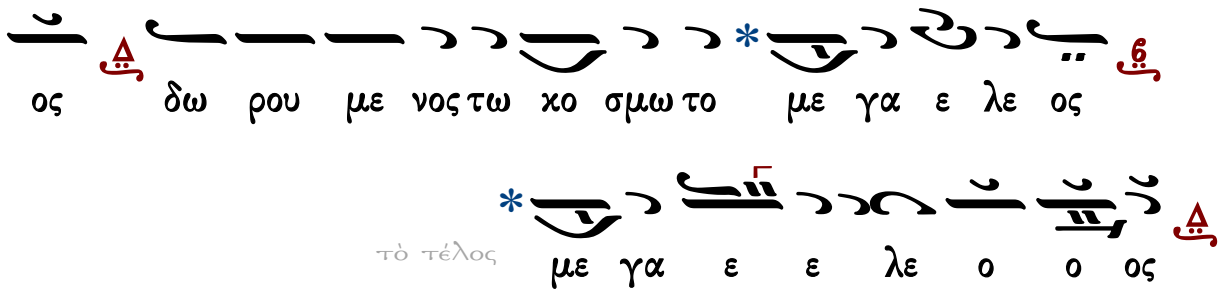

Ἀπολυτίκιον Φωκᾶ ἱερομάρτυρος

Ἑσπέρας Ὄρθρος Μετὰ τὴν Εἴσοδον

Εἰσοδικὸν

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β28*

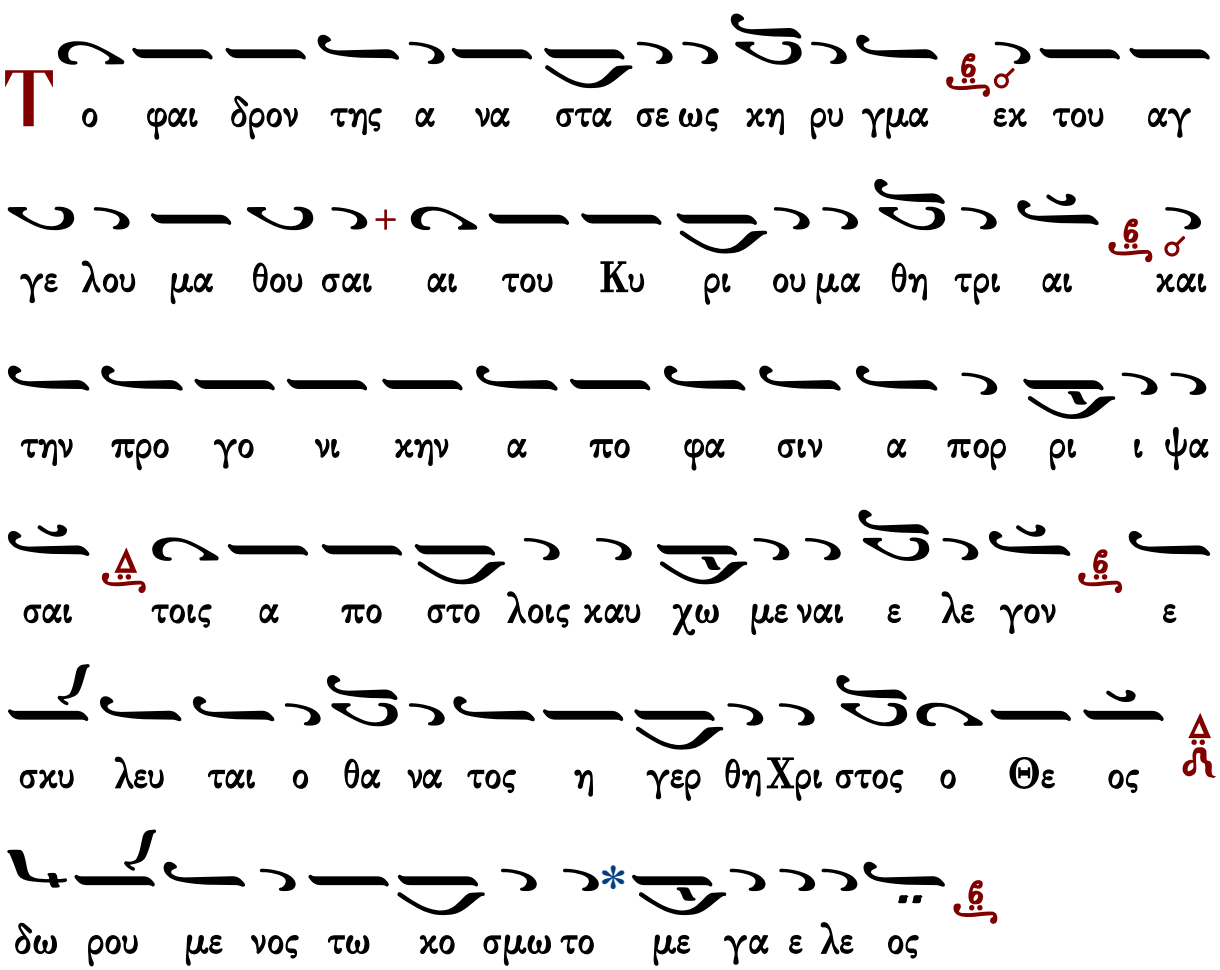

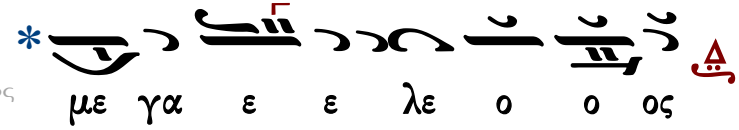

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον

Ἦχος Δι

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.434*
(διασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

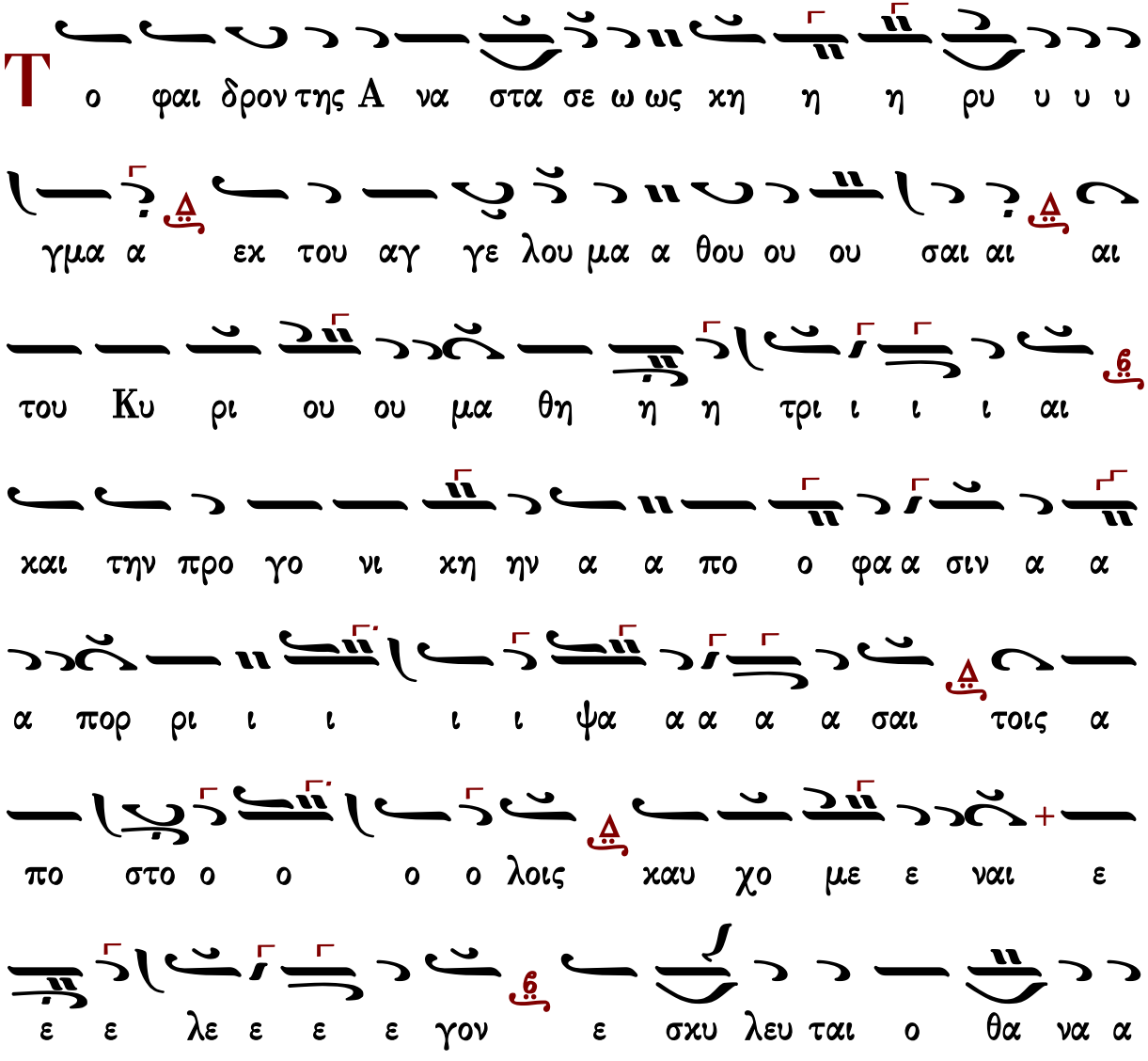

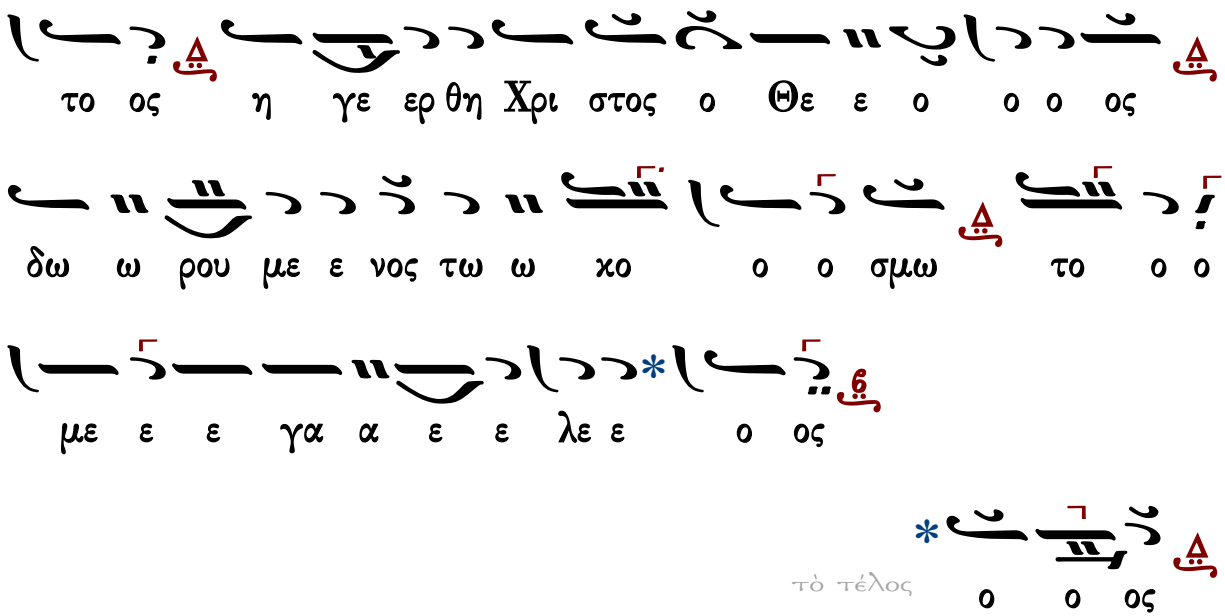

Ἀπολυτίκιον Φωκᾶ ἱερομάρτυρος

Ἑσπέρας | Ὄρθρος | Μετὰ τὴν Εἴσοδον | Εἰσοδικὸν

Φωκᾶ ἱερομάρτυρος

ἀπολυτίκιον
Φωκᾶ ἱερομάρτυρος

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.53/1752*

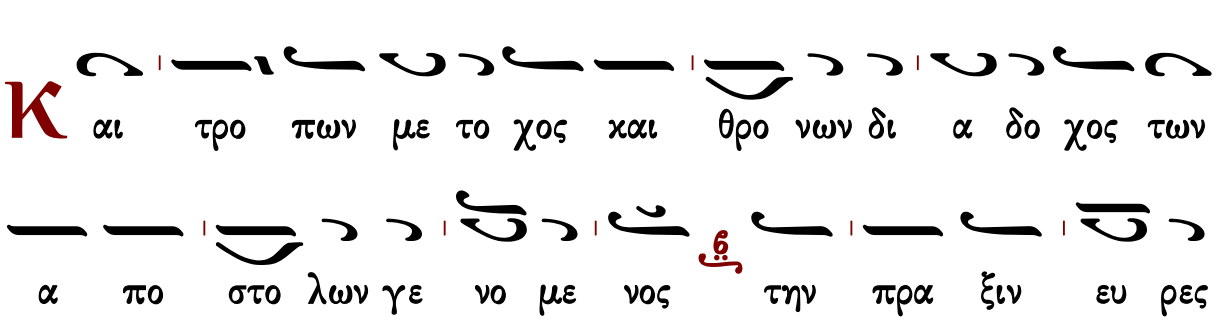

θε ο ο πνευ στε εις θε ω ρι ας ε πι βα

σιν δι α του το τον λο γον της α λη θει ας ορ

θο το μων και τη πι στει εν η θλη σας με χρις

αι αι μα τος ι ε ρο μαρ τυς Φω κα πρε σβευ ε

Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η μων

Ἑσπέρας | ☜ Θεοτοκίον ☞ | Ὄρθρος | ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Θεοτοκίον

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Βȣ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.103*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Τ ο απ αι ω νος α πο κρυ φον και αγ γε λοις α

γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε

πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω

σει σαρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων

κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το

ο πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω

ω ων

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Κάθισμα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Βʙ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.172#

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

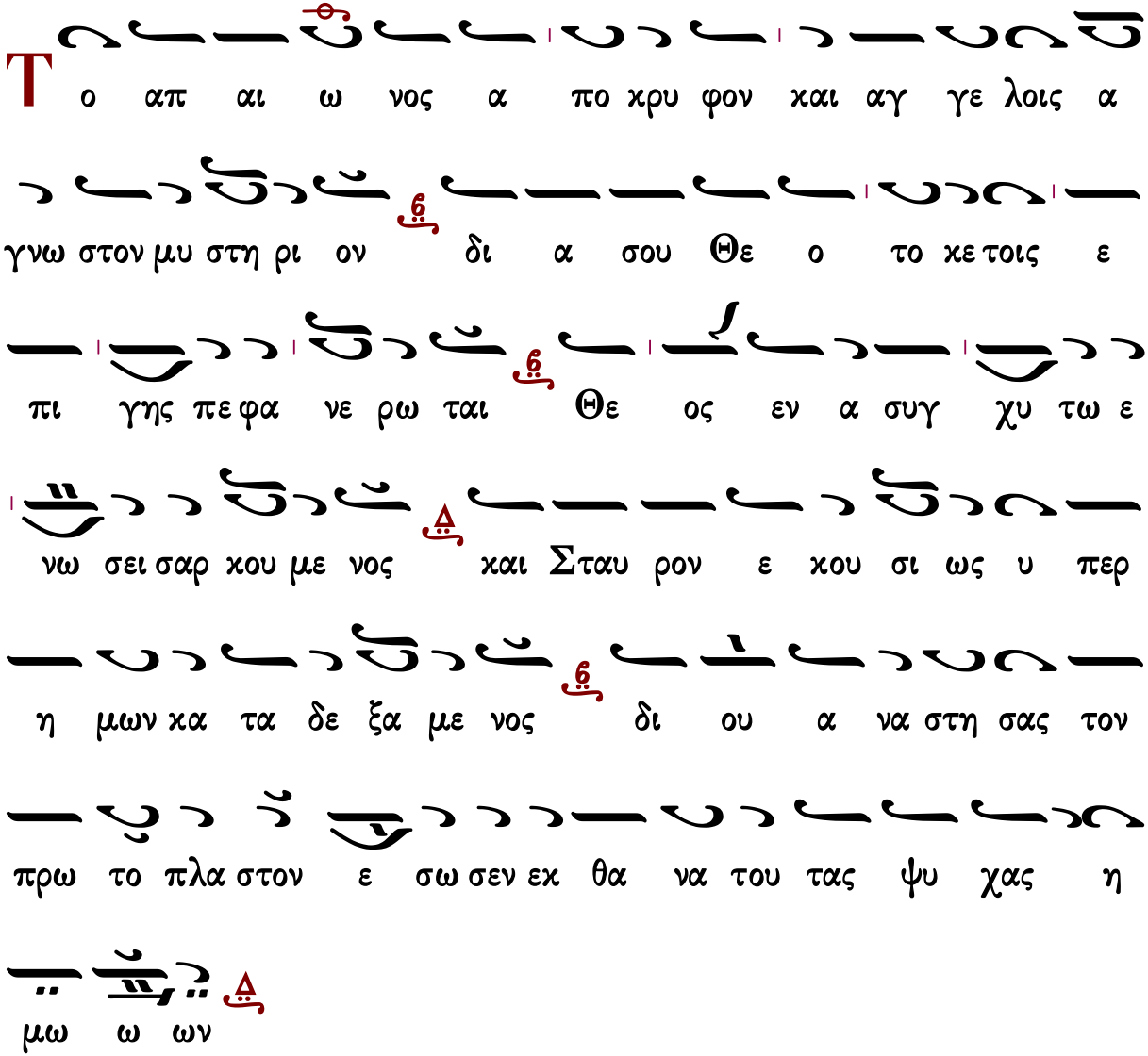

[Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις](#) [Ὄρθρος: Κάθισμα](#)

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Αναστασιματάριον
1952 σ.70*

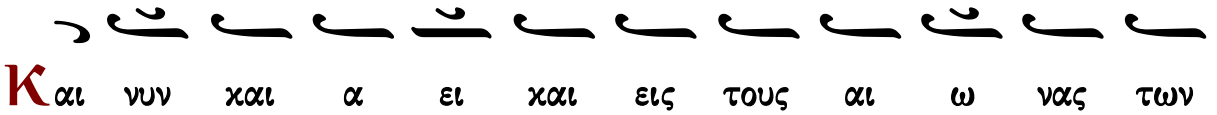

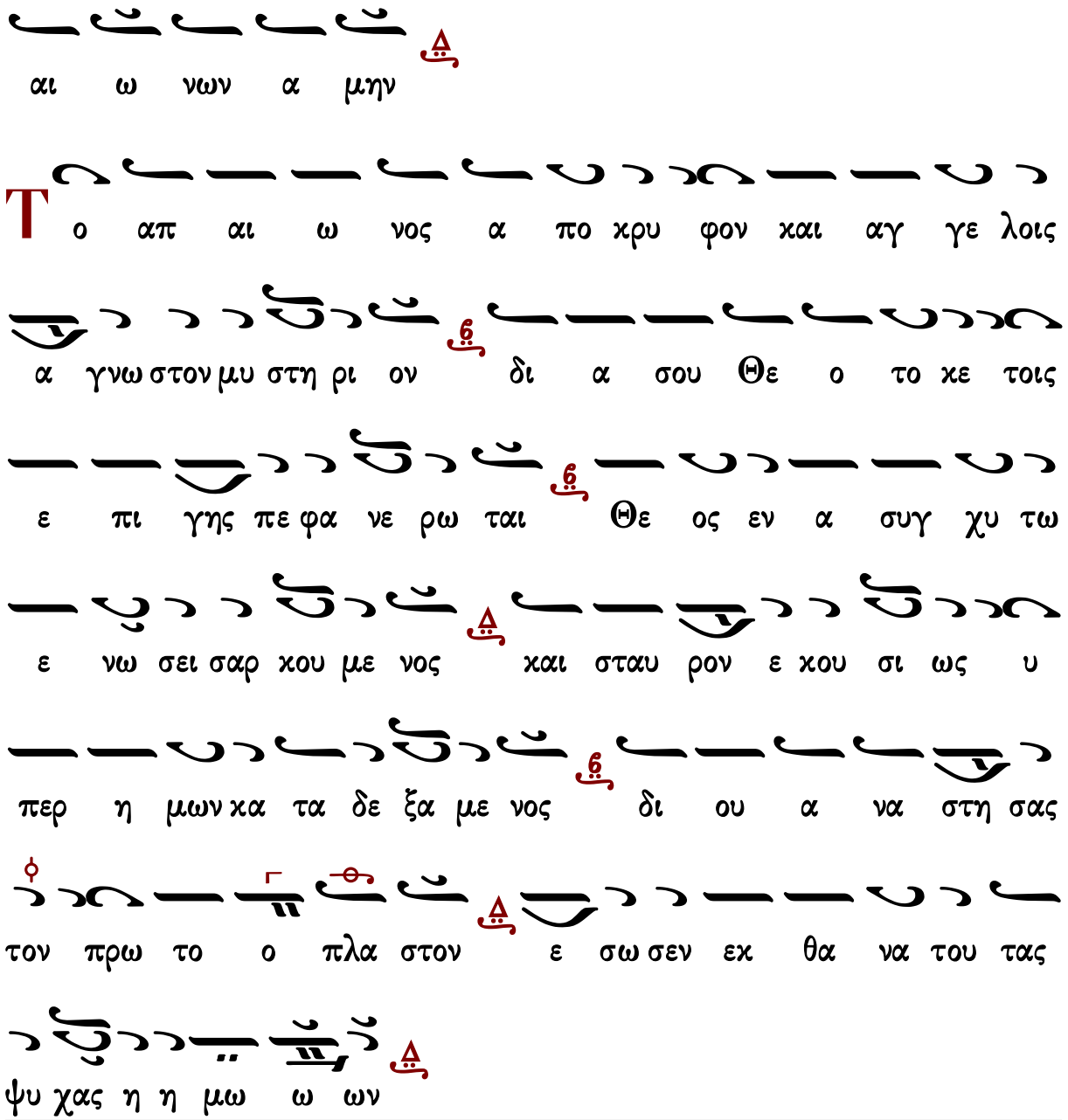

[Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις](#) [Ὄρθρος: Κάθισμα](#)

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.282*

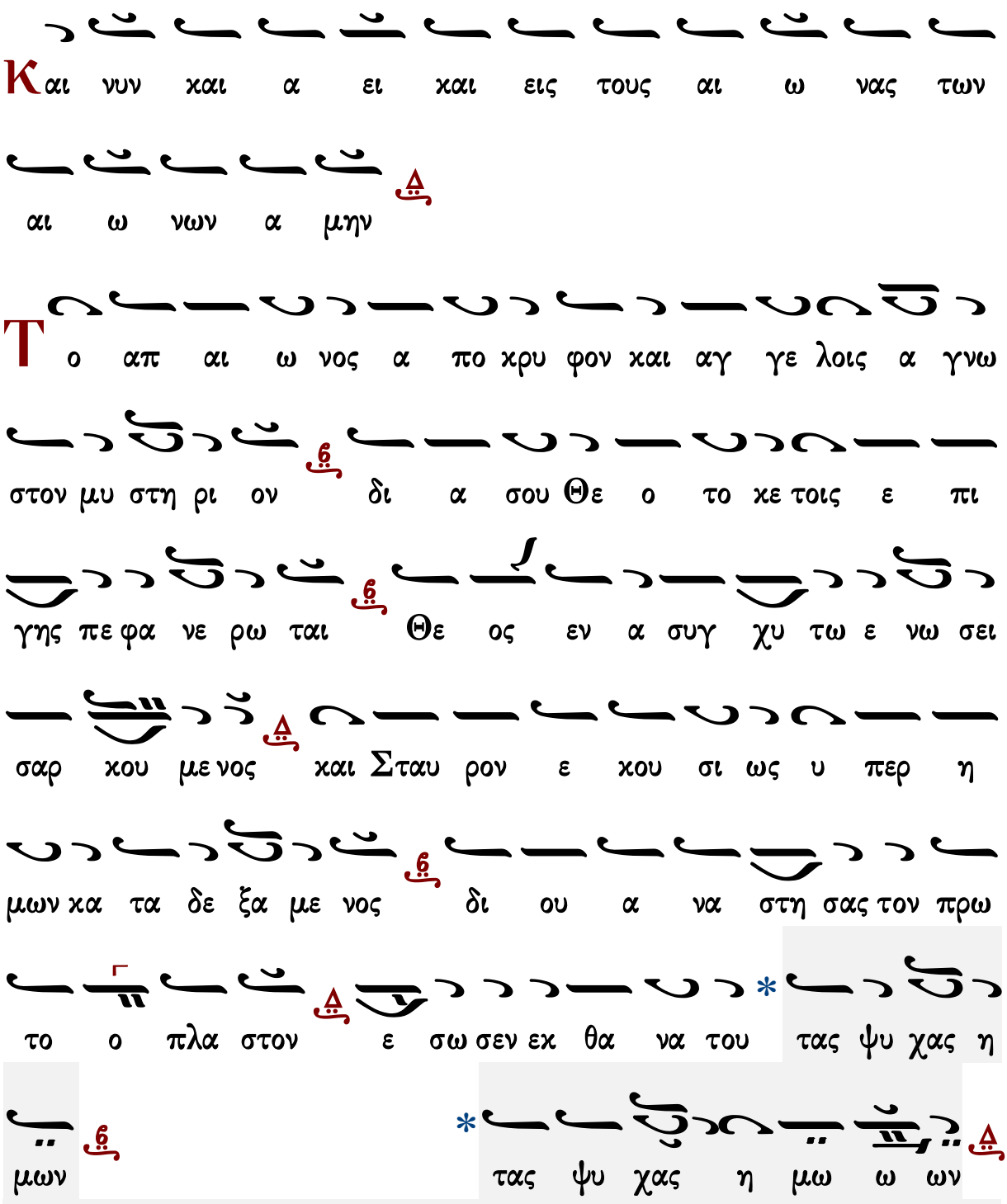

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις

Ὄρθρος: Κάθισμα

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.134/889#

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

Το απ αι ω νος α πο χρυ φον και αγ γε λοις α γνω
στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει
σαρ κου με νος και σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα
τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το
ο πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η
μω ω ων

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις

Ὄρθρος: Κάθισμα

ΟΡΘΡΟΣ

Θεὸς Κύριος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.171#

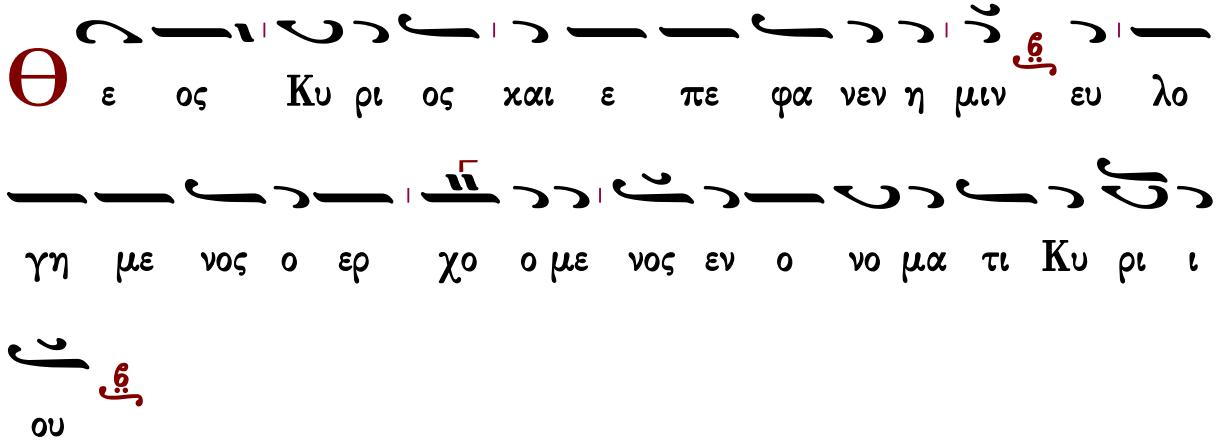

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

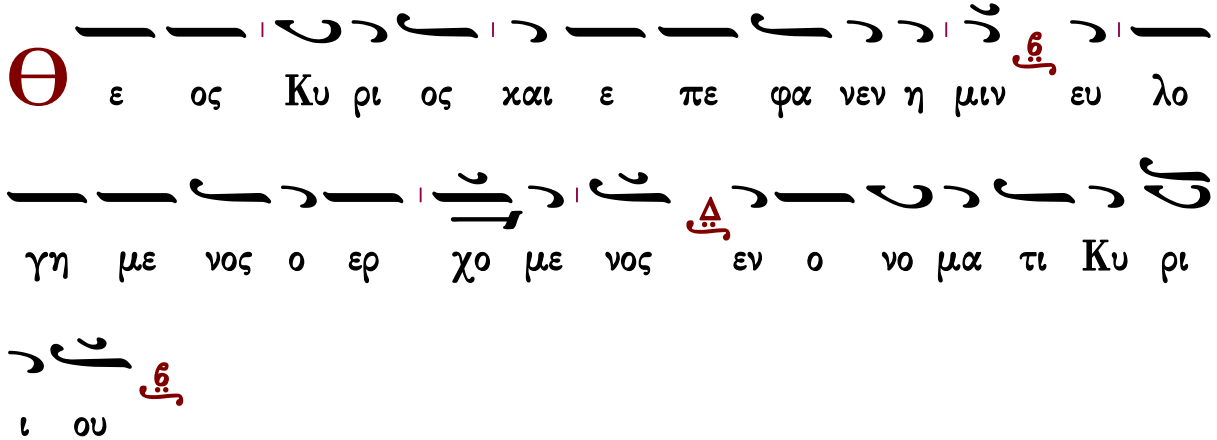

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος Δι

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.429*

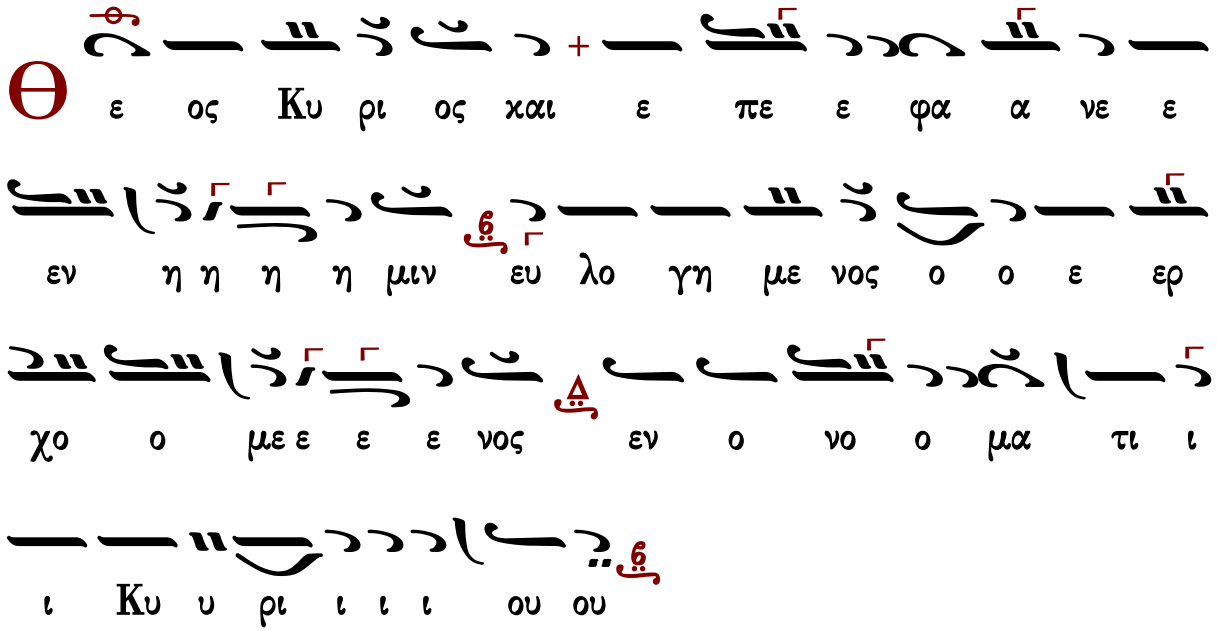

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.69*

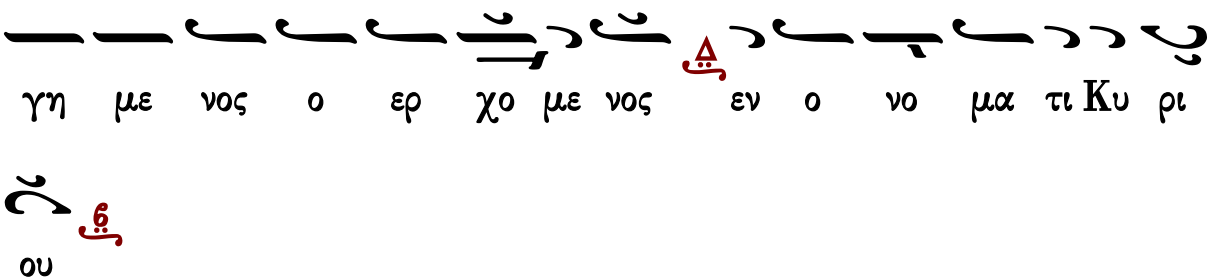

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.282*

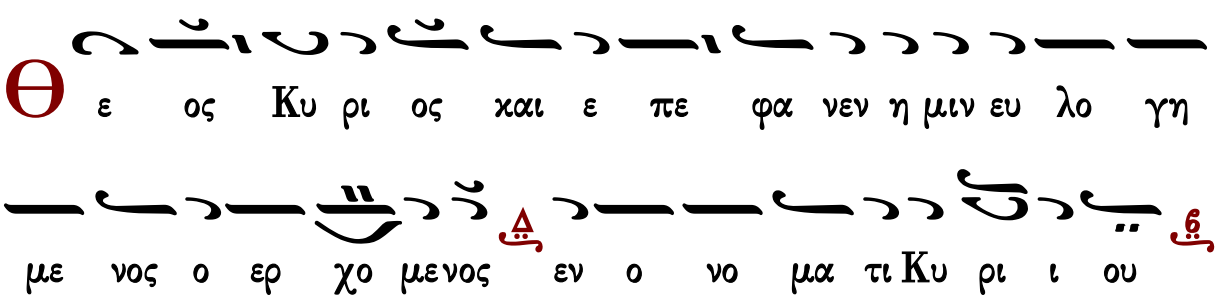

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Καθίσματα

Πέτρου Ἐφεσίου

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

τῶν ἐξηγητῶν

Ἦχος ⸗ Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.104*

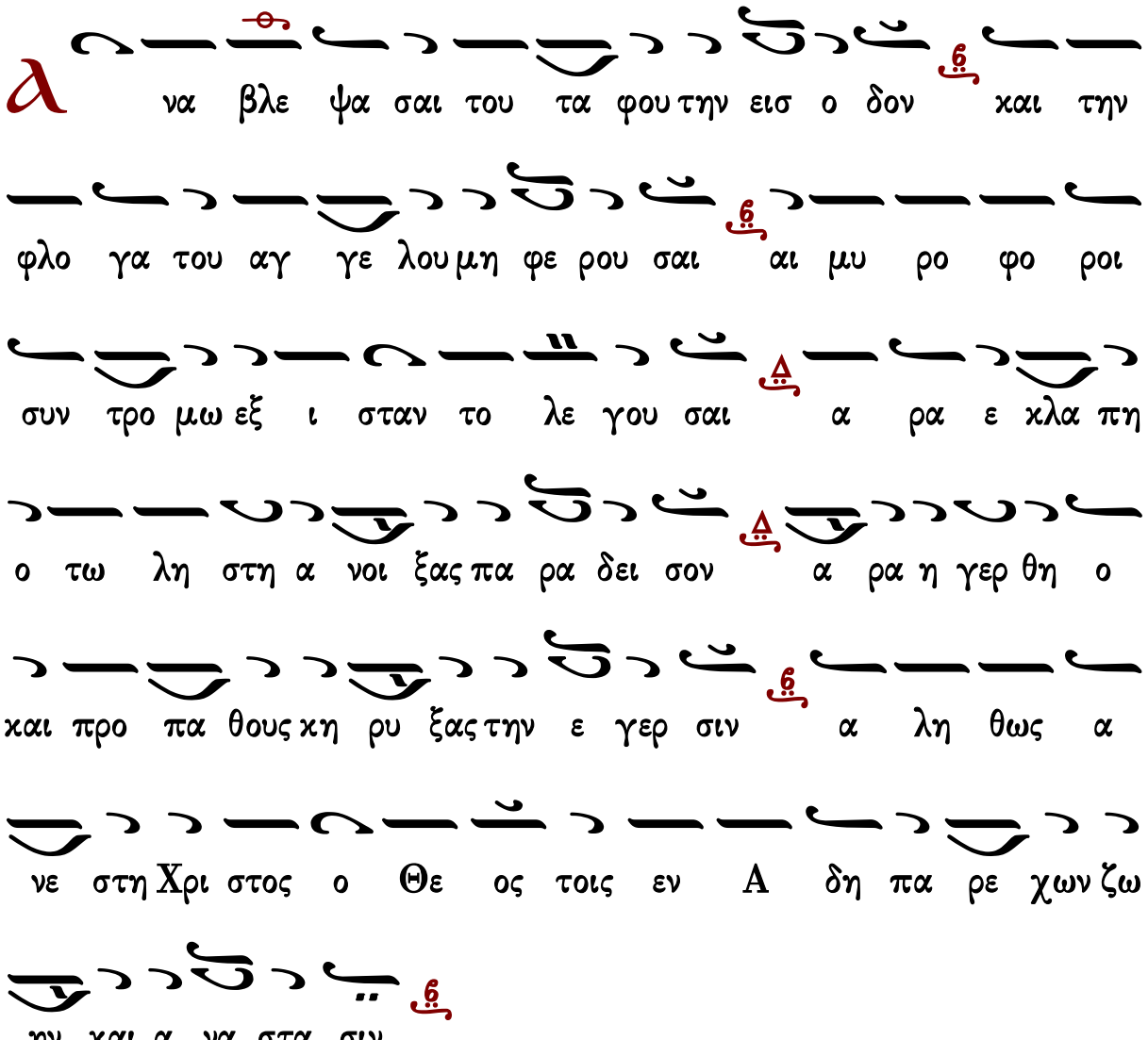

τῶν ἐξηγητῶν
Κατεπλάγη Ἰωσὴφ

Ἦχος ⸗ Δί

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.104*

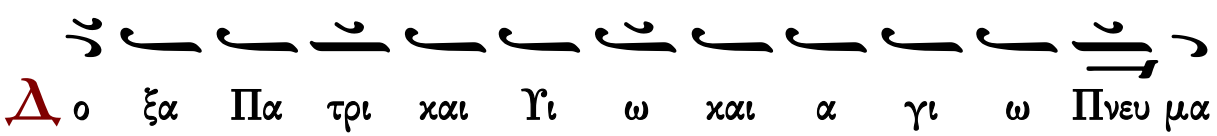

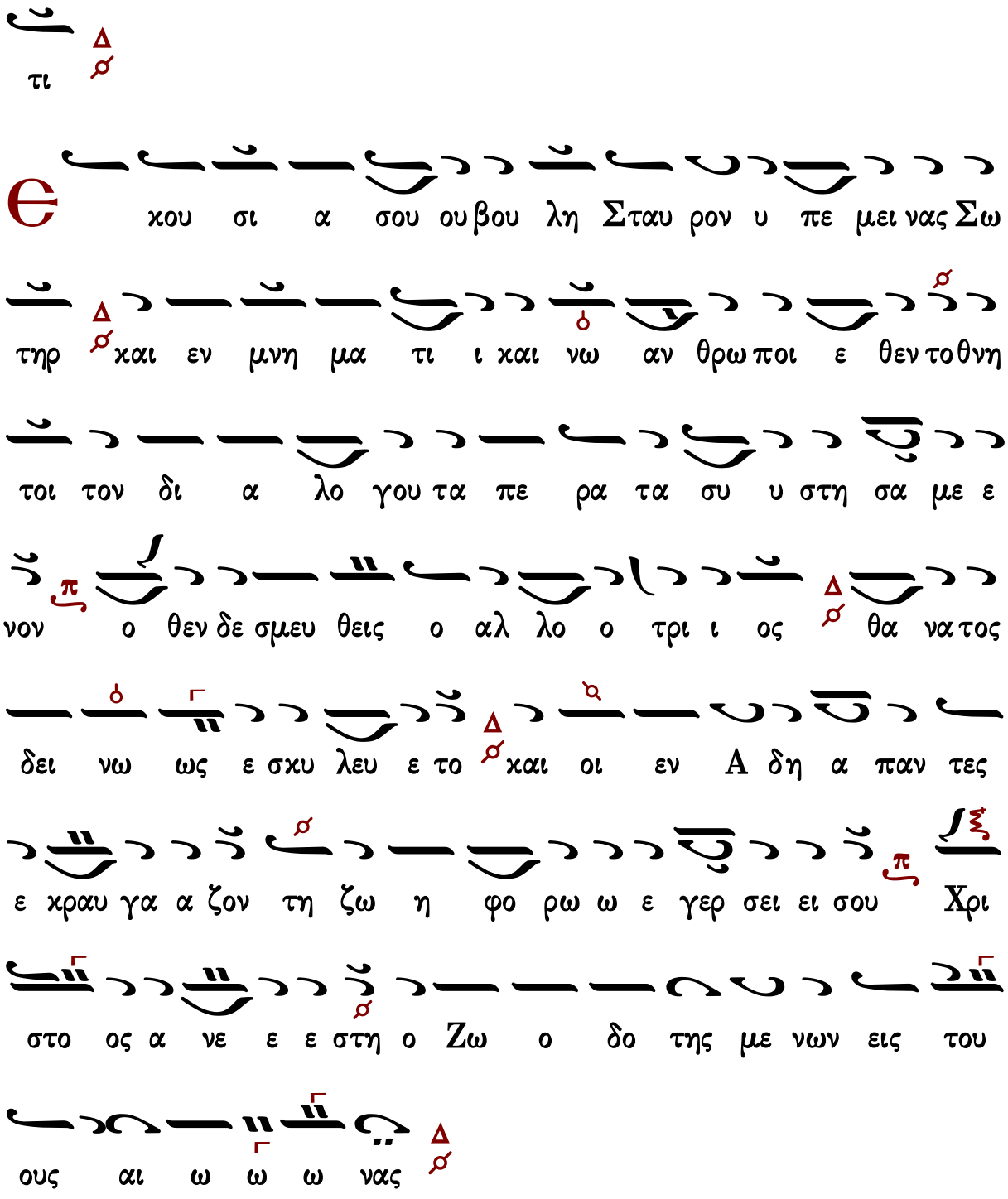
τι
Ε κου σι α σου ου βου λη Σταυ ρον υ πε μει νας Σω
τηρ και εν μνη μα τι ι και νω αν θρω ποι ε θεν τοθνη
τοι τον δι α λο γου τα πε ρα τα συ υ στη σα με ε
νον ο θεν δε σμευ θεις ο αλ λο ο τρι ι ος θα ναι τος
δει νω ως ε σχυ λευ ε το και οι εν Α δη α παν τες
ε χραυ γα α ζον τη ζω η φο ρω ω ε γερ σει ει σου Χρι
στο ος α νε ε ε στη ο Ζω ο δο της με νων εις του
ους αι ω ω ω νας

Θεοτοκίον

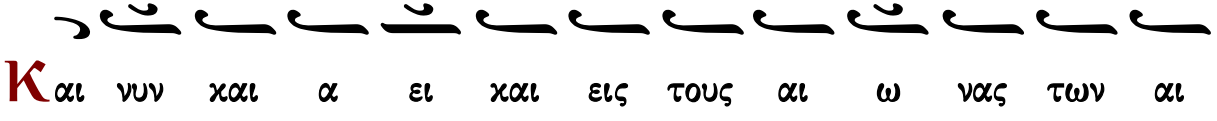
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Θεοτοκίον

Κα τε πλα γη Ι ι ω σηφ το υ περ φυ σιν θε ω

ρων και ε λαμ βα νεν εις νου ουν τον ε πι πο κον

υ ε τον εν τη α σπο ρω συλ λη ψει σου Θε ο ο

το ο ο κε βα τον εν πυ ρι ι α κα τα φλε κτον ρα βδο

ον Α α α ρω ων την βλα στη η σα α σαν και μαρ τυ

ρων ο μνη στωρ σου και φυ υ υ λαξ τοις ι ε ρευ σι ιν ε

κραυ γα α ζε Παρ θε ε νος τι ι ι κτει και μετα το ο ο κον

πα λιν με ε νει παρ θε ε ε ε ε νος

Μετὰ τὴν β′ στιχολογίαν

τῶν ἐξηγητῶν
Ταχὺ προκατάλαβε

Ἦχος Βȣ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.105*

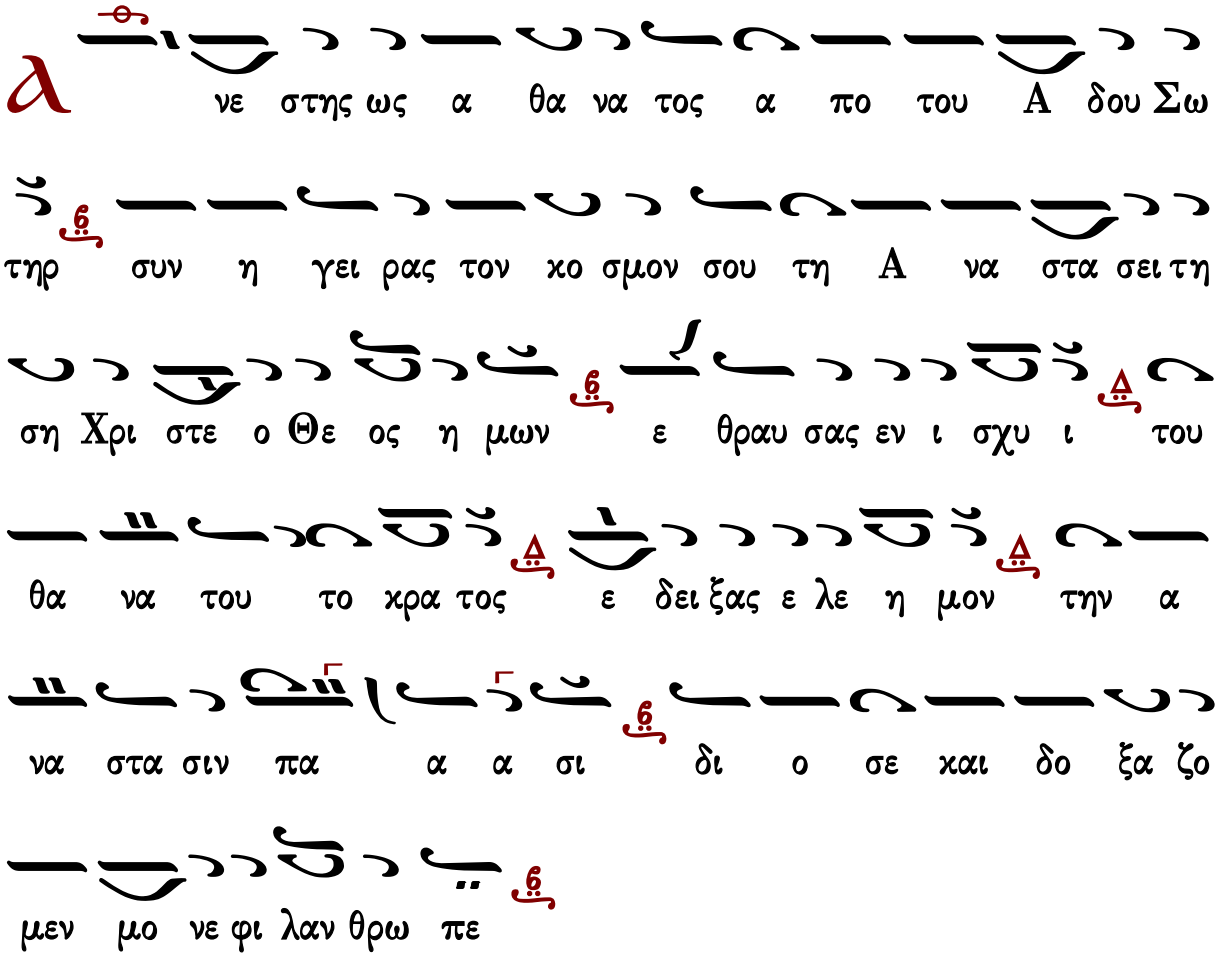

τῶν ἐξηγητῶν
Κατεπλάγη Ἰωσὴφ

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.106*

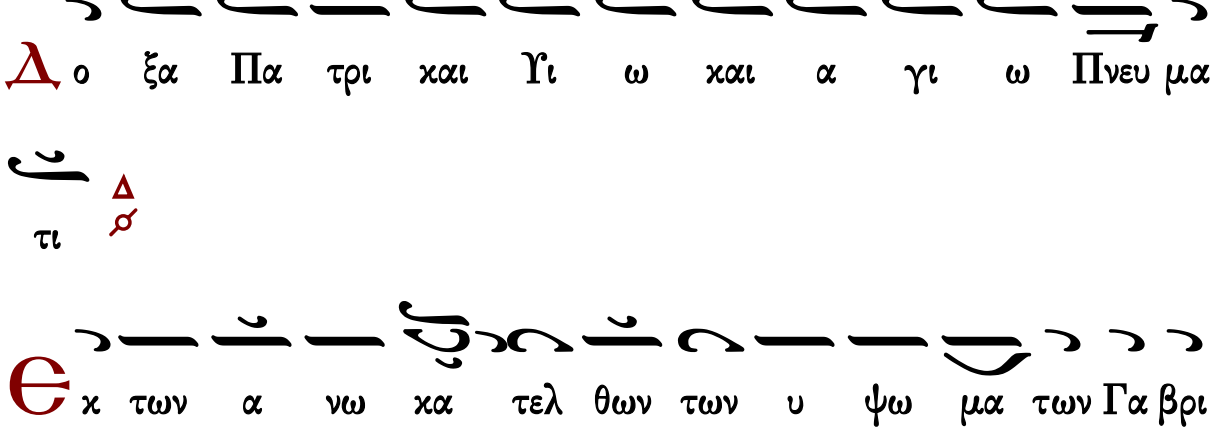

ηλ και τη πε τρα προ οσ ελ θων εν θα η πε τρα της ζω

ης λευ χει μο νων α νε χραυ γα ζε ται αις χλαι ου ου σαι

αις παυ σα σθε υ μεις της θρη νω ω δους χραυ γης ε χου

σαι α ει το ευ συμ πα α θη η τον ον γαρ ζη τει τε

χλαι ου ου σαι θαρ σει ει ει τε ως α λη θως ε εξ ε

γη η γε ερ ται δι ο ο βο α α α τε τοις α πο στο ο ο

λοις ο τι α νε στη η ο Κυ υ υ ρι ος

Θεοτοχίον

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Θεοτοκίον

Κα τε πλα γη σα αν Α γνη παν τες αγ γε λων οι χο ροι

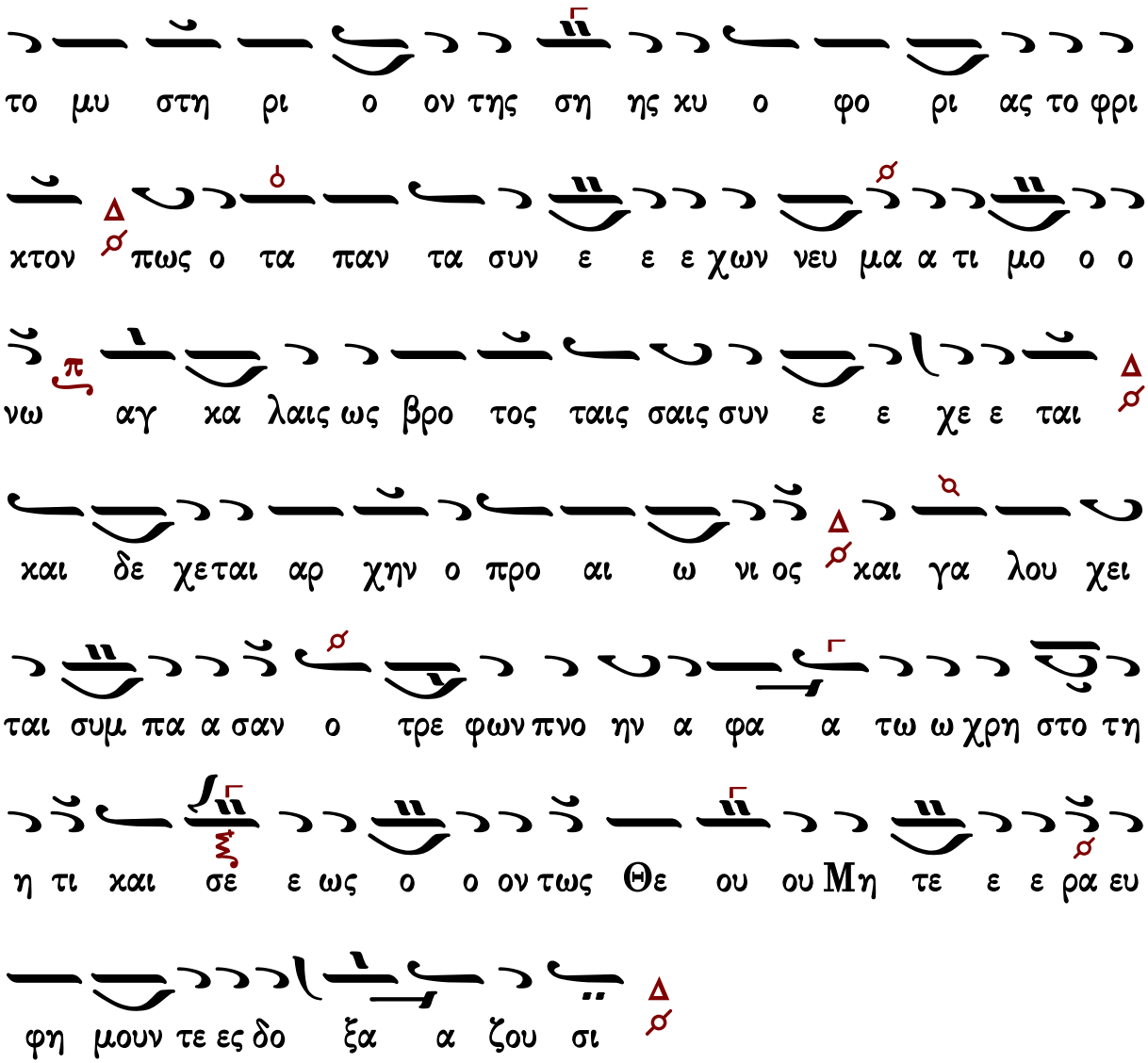

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.173#

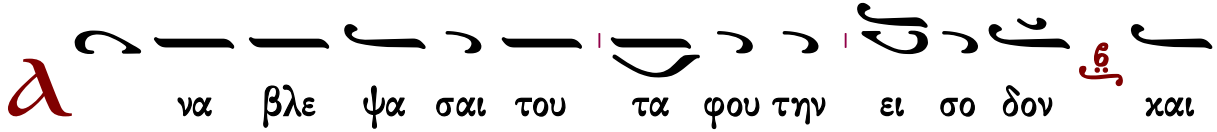

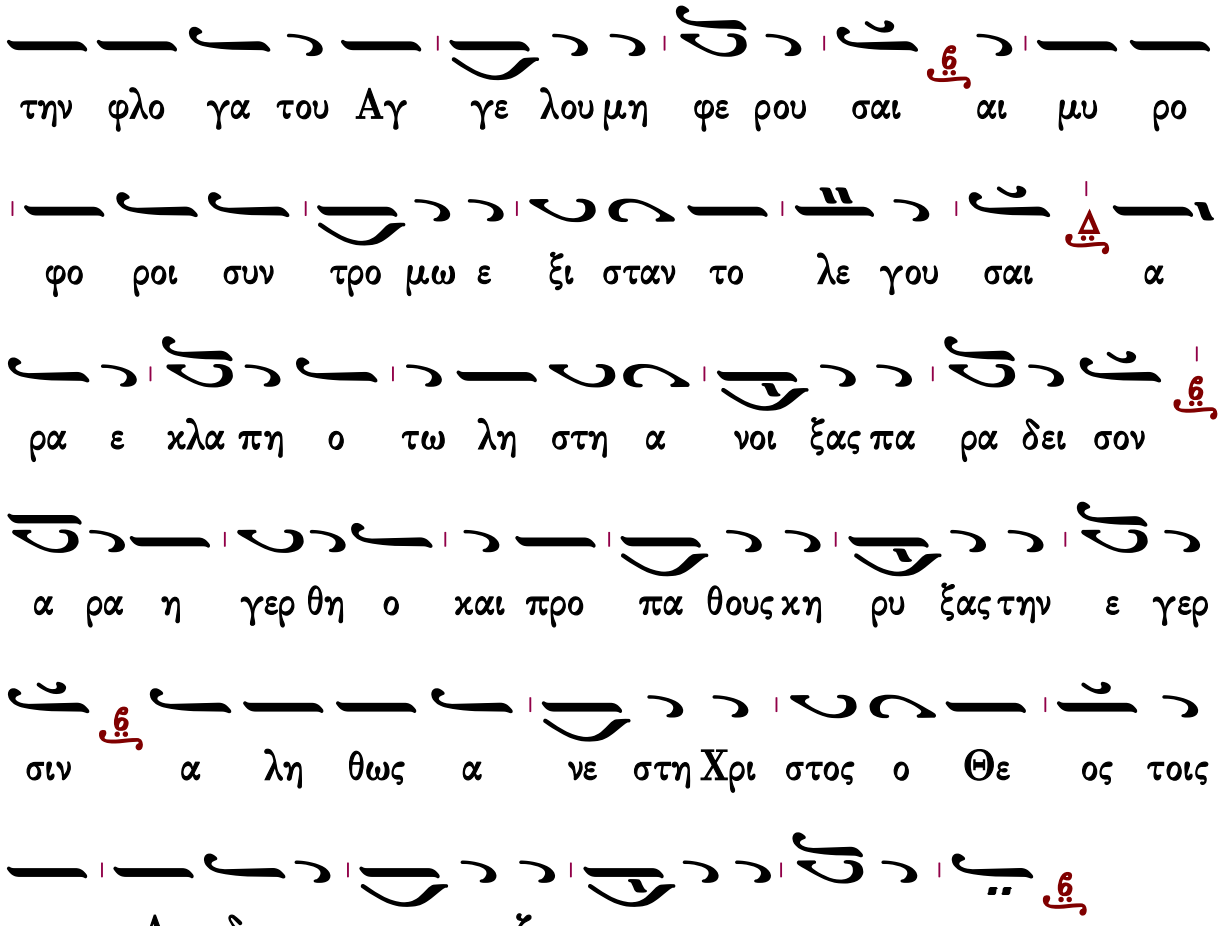

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἦχος Δι

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.173#

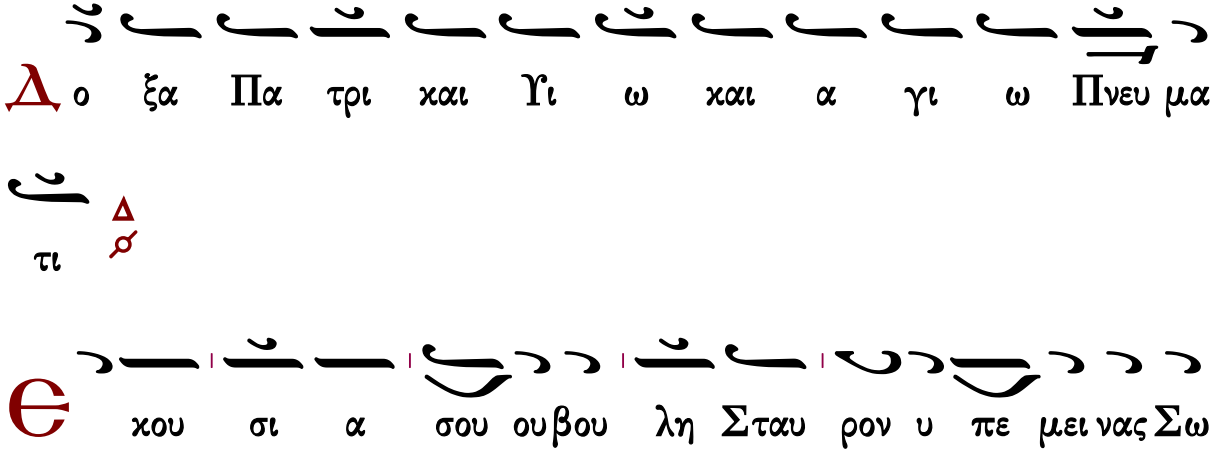

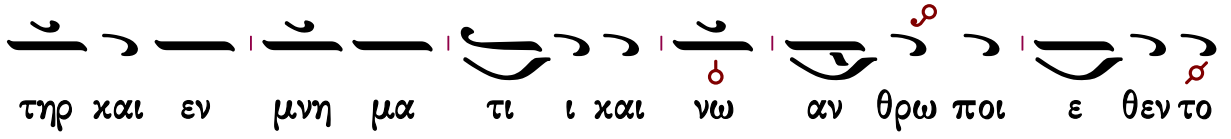
τηρ και εν μνη μα τι ι και νω αν θρω ποι ε θεν το

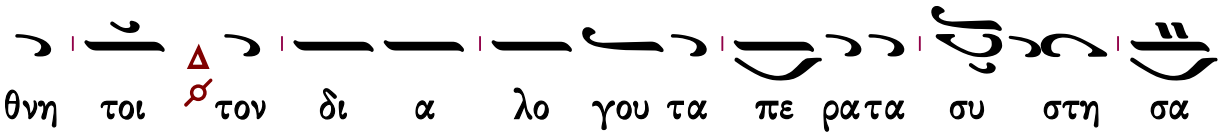
θνη τοι τον δι α λο γου τα πε ρα τα συ στη σα

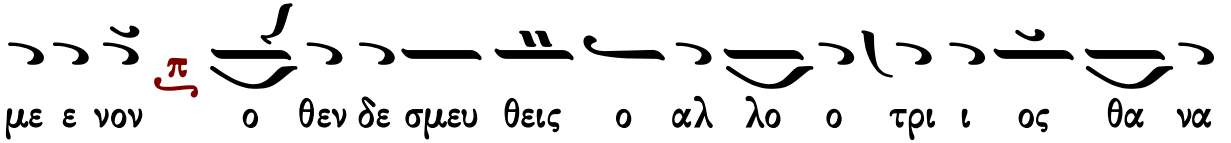
με ε νον ο θεν δε σμευ θεις ο αλ λο ο τρι ι ος θα να

τος δει νω ως ε σχυ λε ευ ε ε το και οι εν Α δη

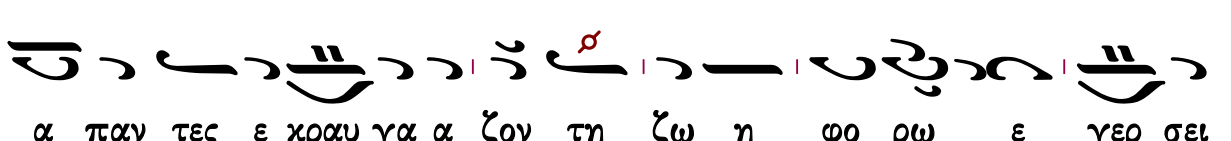
α παν τες ε χραυ γα α ζον τη ζω η φο ρω ε γερ σει

ει σου Χρι στο ος α νε ε ε στη ο ζω ω ο δο ο ο

της με νων εις τους αι ω ω ω ω νας

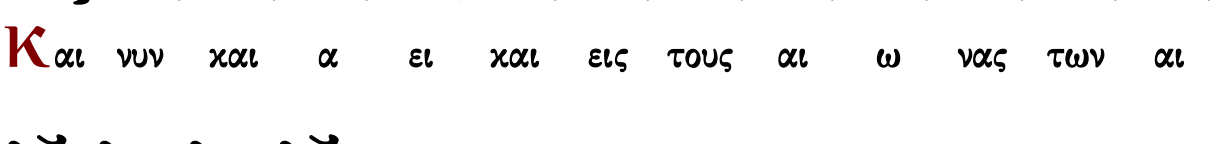
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Θεοτοκίον

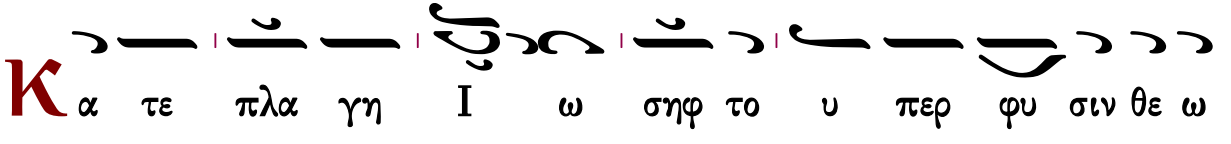
Κα τε πλα γη Ι ω σηφ το υ περ φυ σιν θε ω

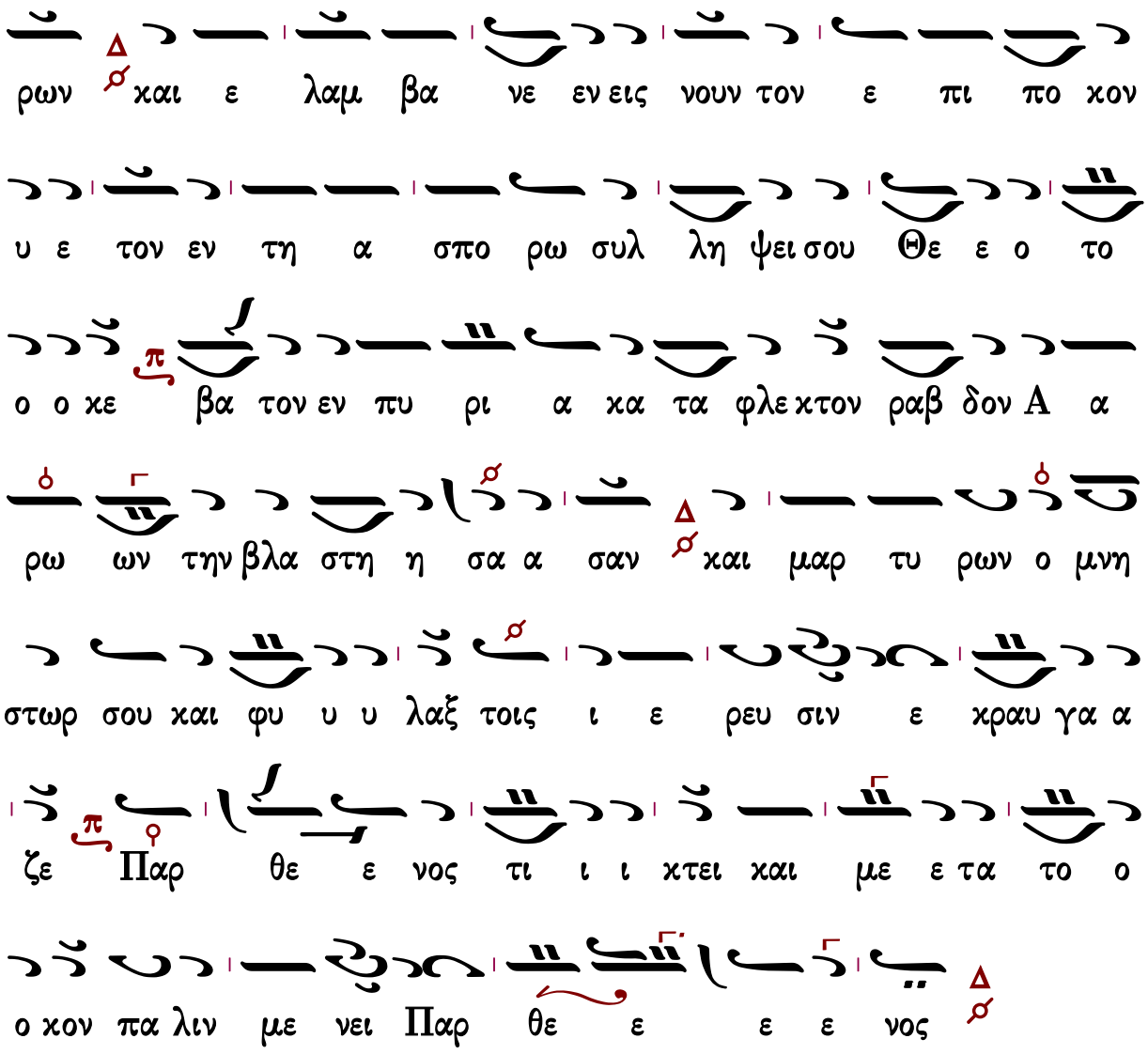

Μετὰ τὴν β′ στιχολογίαν

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.174#

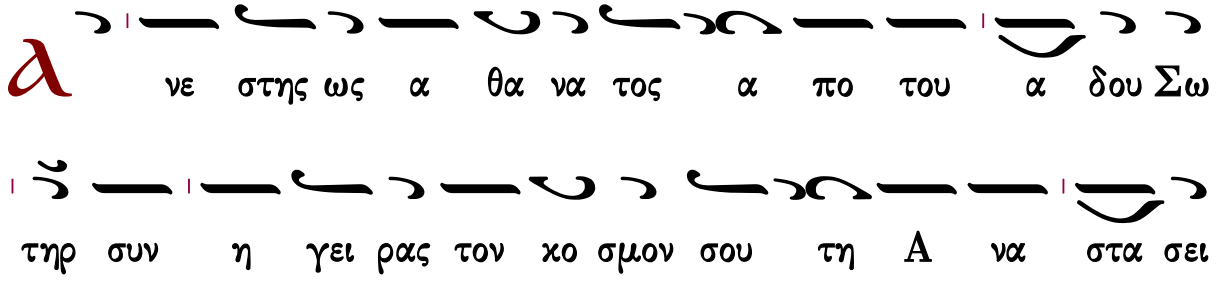

τη ση Χρι στε ο Θε ος η μων ε θραυ σας εν ι σχυ ι

του θα να του το χρα τος ε δει ξας ε λε η μον

την Α να στα σιν πα σι δι ο σε και δο ξα ζο

μεν μο νε φι λαν θρω πε

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.175#

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Θε κ των α νω κα α τελ θων των υ ψω μα των Γα

βρι ηλ και τη πε τρα προσ ελ θων εν θα η πε τρα

της ζω ης λευ χει μο νων α νε χραυ γα ζε ταις χλαι

ου ου ου σαις παυ σα σθε υ μεις της θρη νω ω δους χραυ γης

ε χου σαι α ει το ευ συ μπα α θη η τον ον γαρ

ζη τει τε χλαι ου ου σαι θαρ σει τε ως α λη θως ε ξε

γη η γερ ται αι δι ο ο βο α α α τε τοις Α

α πο στο ο ο λοις ο τι α νε στη ο Κυ υ ρι ος

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Θεοτοκίον

Κα τε πλα γη σαν Α γνη παν τες αγ γε λων οι χο

ροι το μυ στη ρι ον της σης χυ ο φο ρι ας το φρι

κτον πως ο τα παν τα συν ε χων νευ μα τι μο ο

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β44/553*

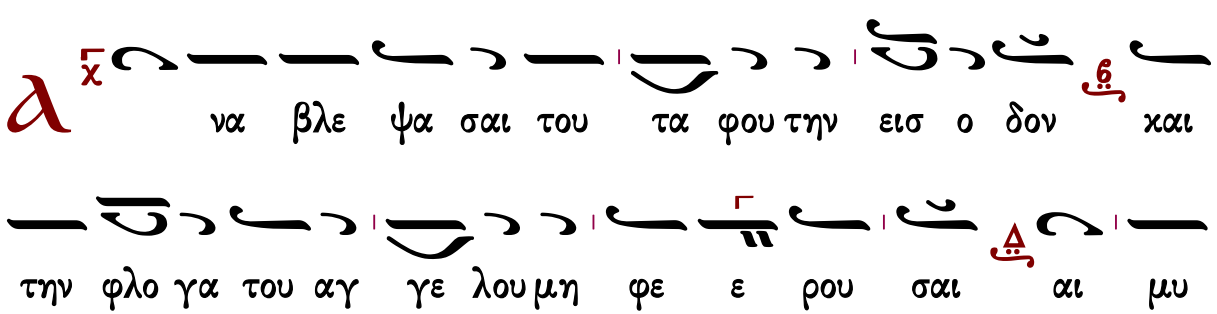

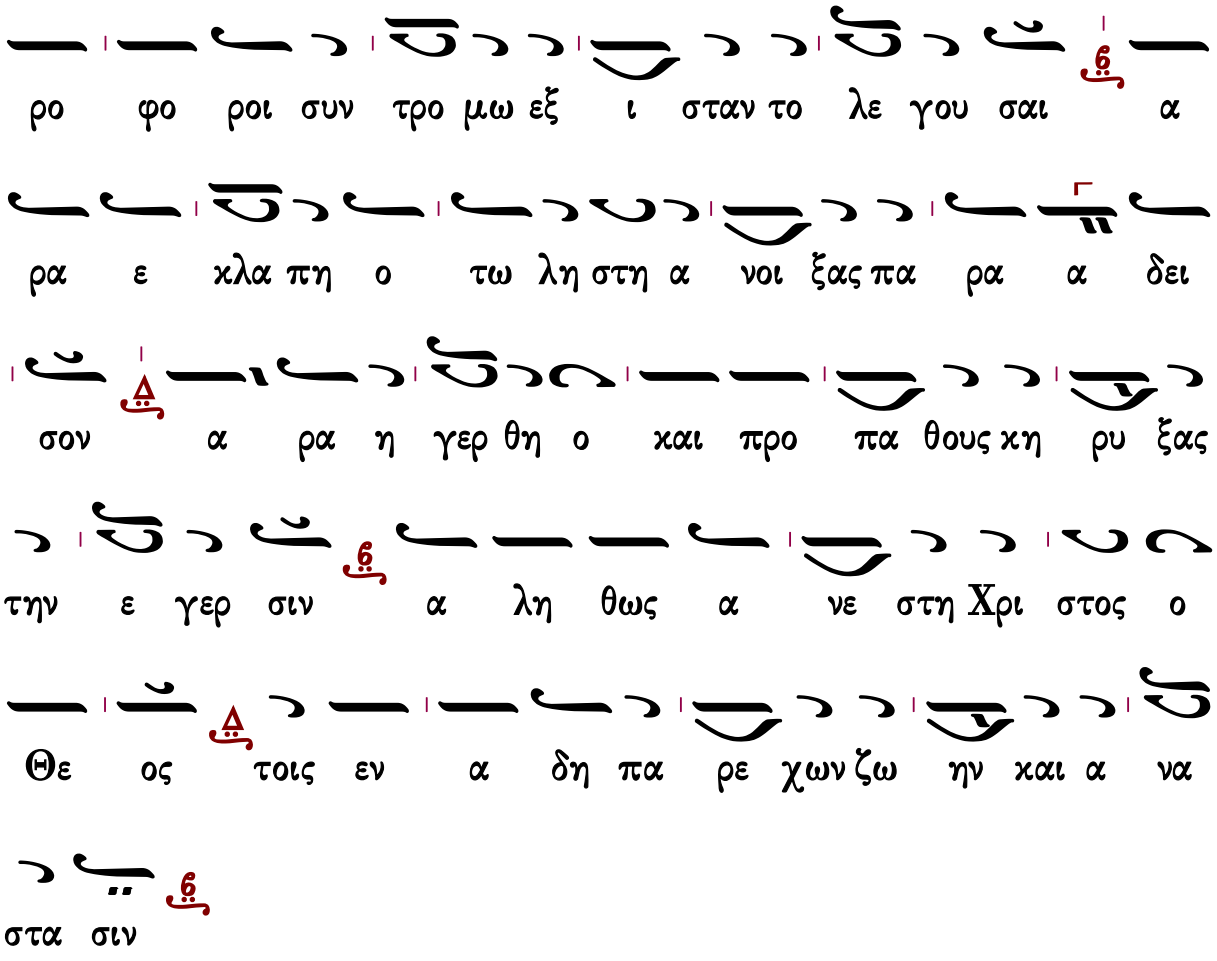

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β44/553*

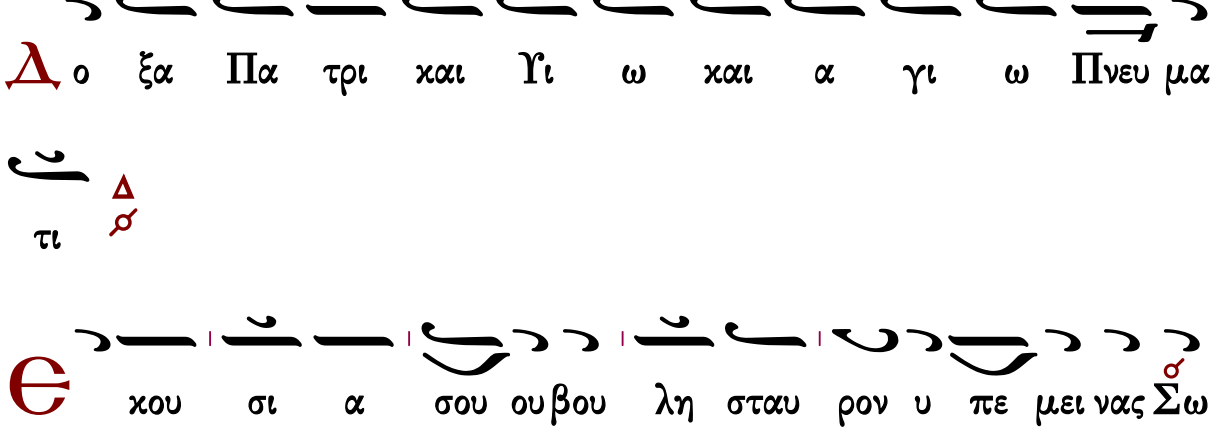

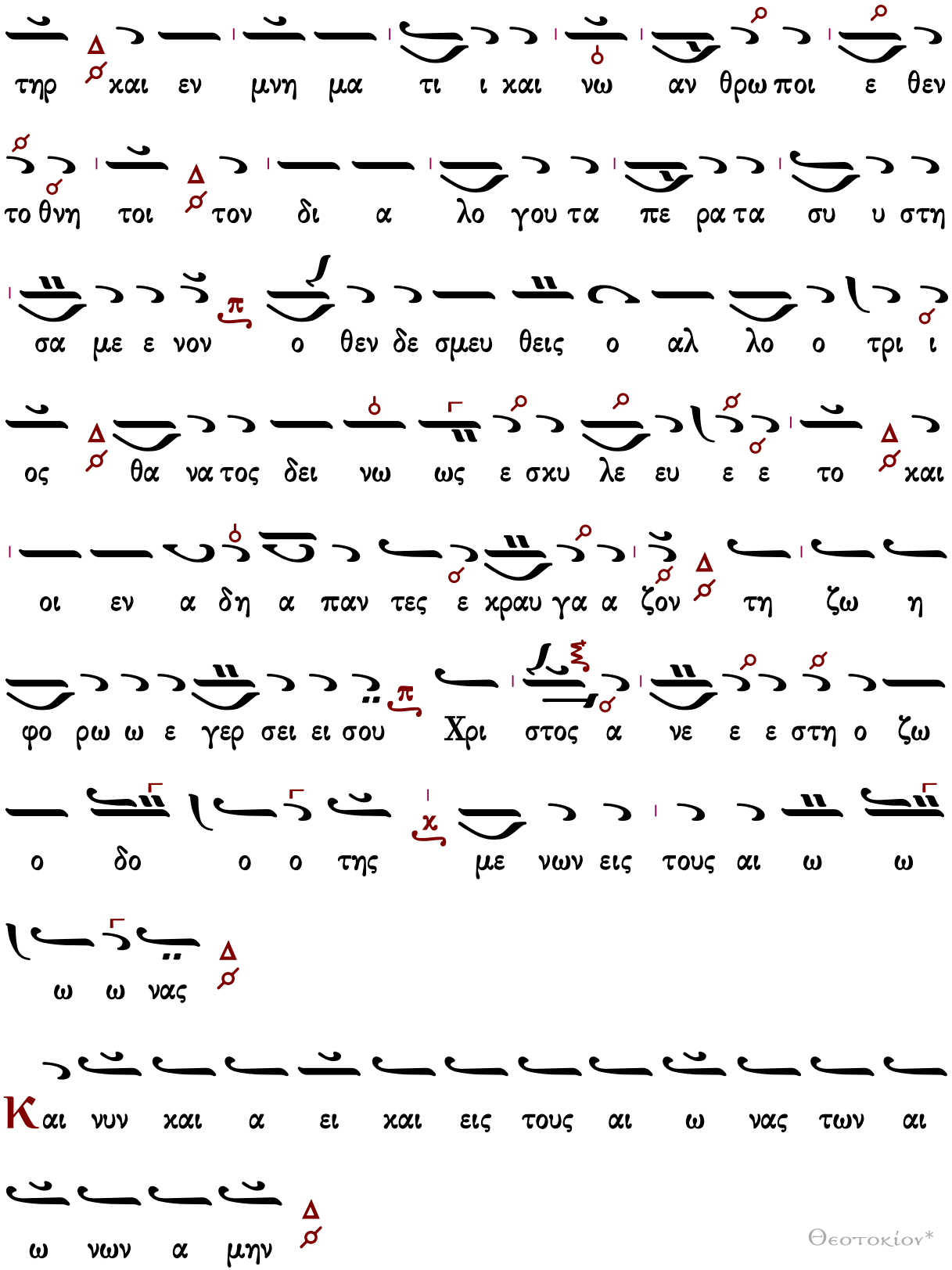
τηρ και εν μνη μα τι ι και νω αν θρω ποι ε θεν
το θνη τοι τον δι α λο γου τα πε ρα τα συ υ στη
σα με ε νον ο θεν δε σμευ θεις ο αλ λο ο τρι ι
ος θα να τος δει νω ως ε σχυ λε ευ ε ε το και
οι εν α δη α παν τες ε χραυ γα α ζον τη ζω η
φο ρω ω ε γερ σει ει σου Χρι στος α νε ε ε στη ο ζω
ο δο ο ο της με νων εις τους αι ω ω
ω ω νας
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Θεοτοκίον*

Κα τε πλα γη Ι ι ω σηφ το υ περ φυ σιν θε ω

ρων και ε λαμ βα νε εν εις νουν τον ε πι πο χον

υ ε τον εν τη α σπο ρω συλ λη ψει σου Θε ε ο

το ο ο κε βα τον εν πυ ρι α κα τα α φλε ε κτον

ρα βδον Α α ρω ων την βλα στη η σα α σαν και μαρ

τυ ρων ο μνη στωρ σου και φυ υ υ λαξ τοις ι ε ρευ

σι ιν ε κραυ γα α ζε παρ θε νος τι ι ι κτει και με τα

το ο ο κον πα λιν με νει ει παρ θε ε ε ε νος

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β45/554*

Ανε στης ως α θα να τος α πο του τα φου Σω

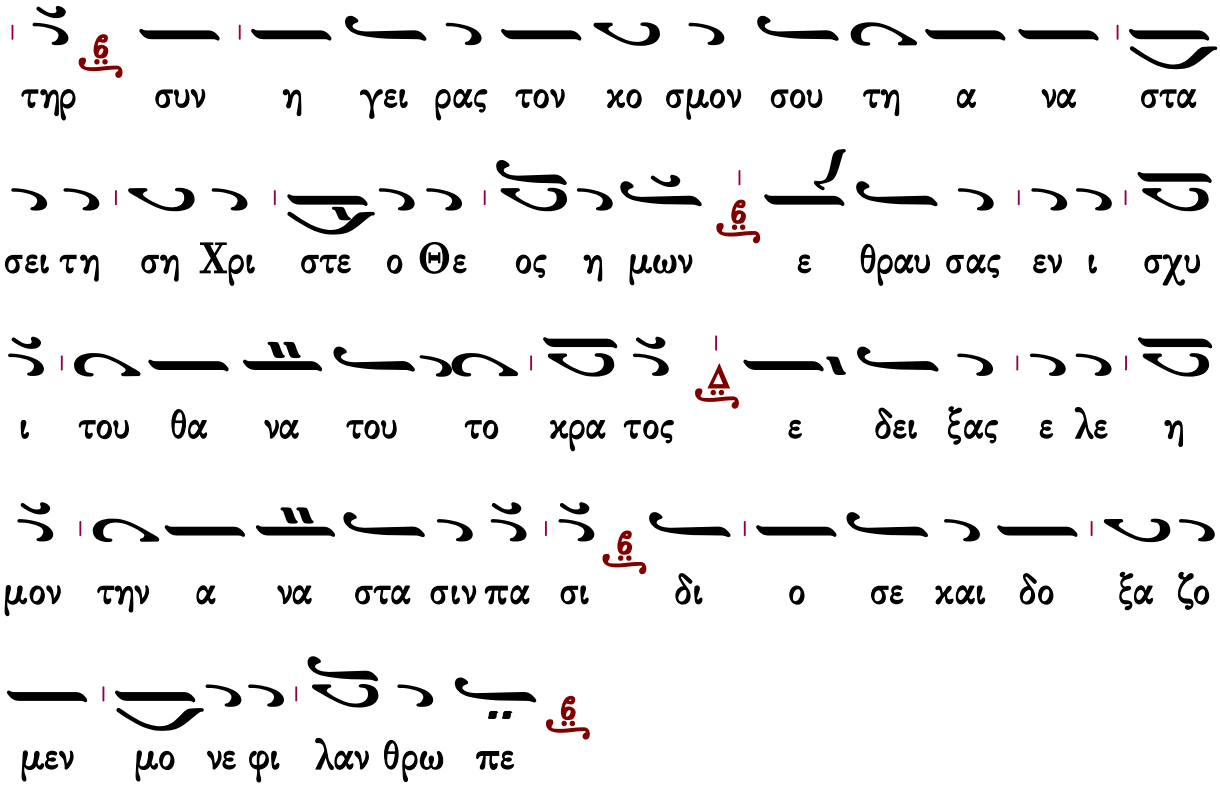

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β46/555*

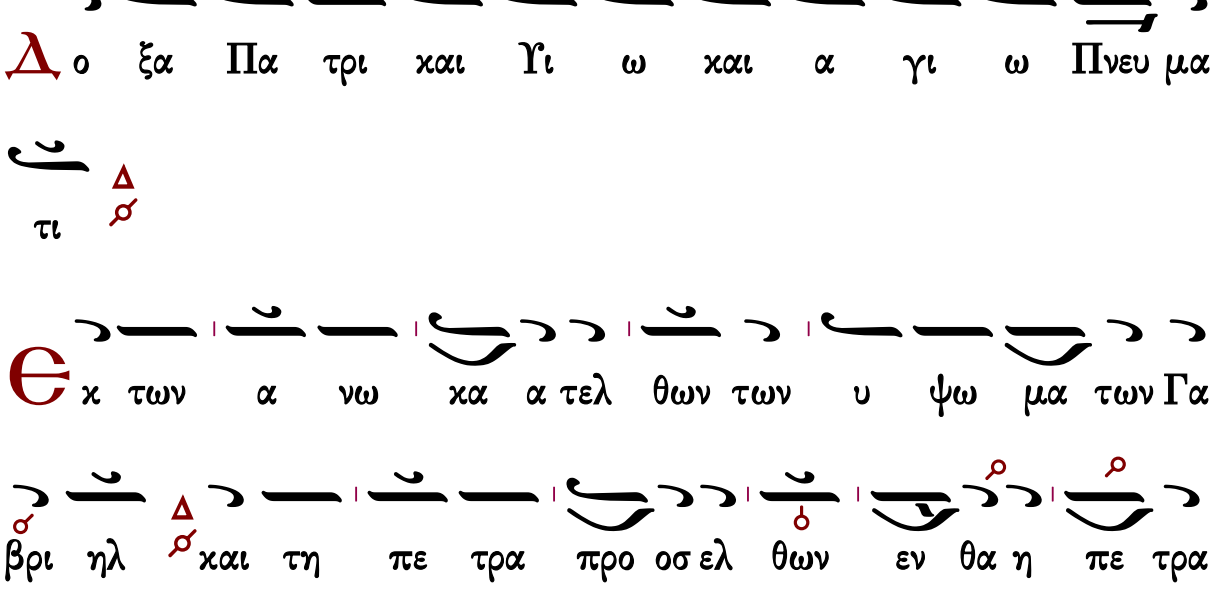

της ζω ης λευ χει μο νων α νε χραυ γα ζε ται αις κλαι
ου ου ου σαις παυ σα σθε υ μεις της θρη νω ω δους κραυ
γης ε χου σαι α ει το ευ συμ πα α θη η τον
ον γαρ ζη τει τε κλαι ου ου σαι θαρ σει ει ει τε ως α
λη θως ε εξ ε γη γε ερ ται δι ο βο α α α τε τοις
α πο στο ο ο λοις ο τι α νε στη η ο Κυ
υ ρι ος
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Θεοτοκίον
Κα τε πλα γη σα αν α γνη παν τες αγ γε λων οι

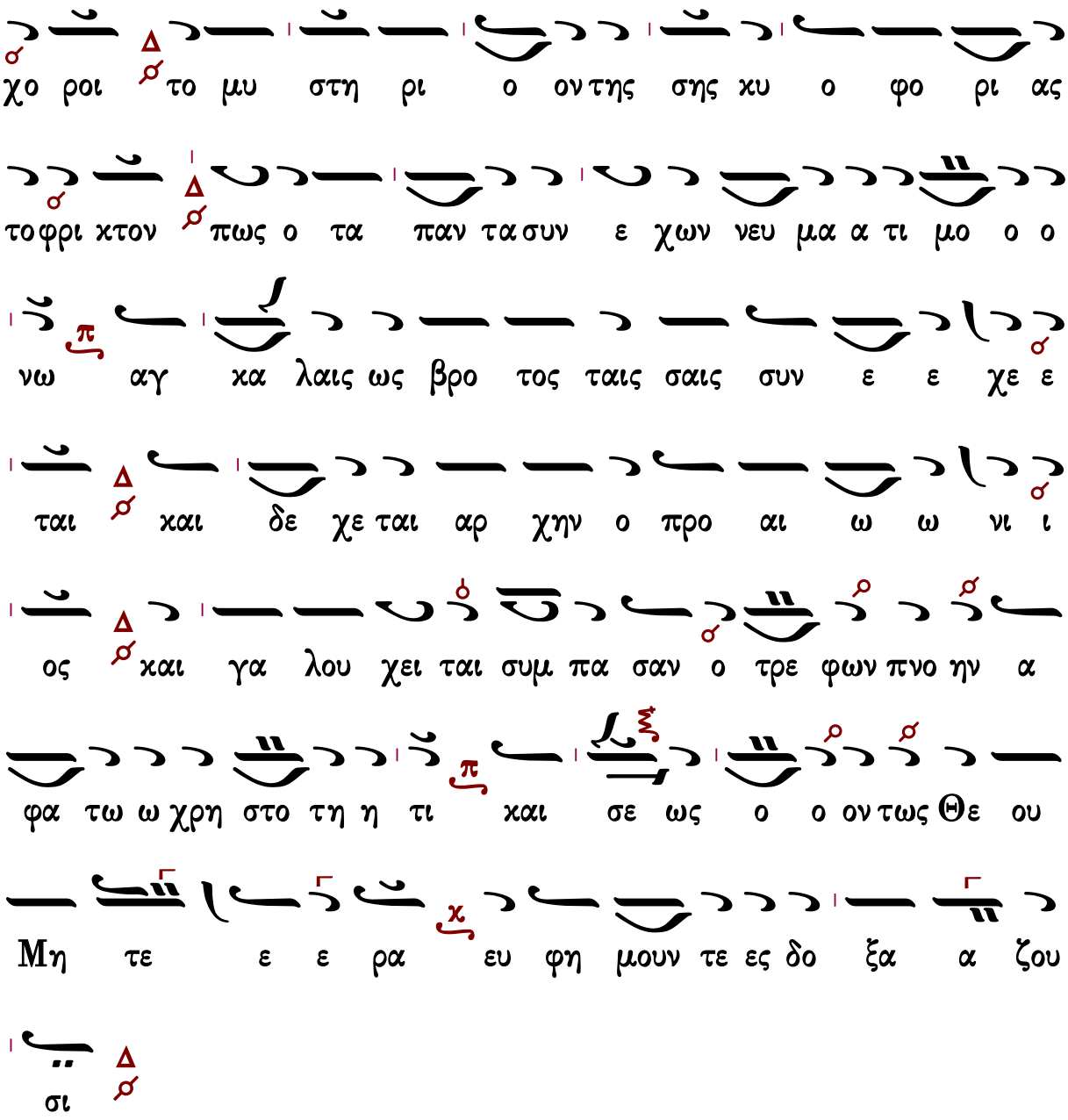

Θὐλογητάρια

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̃ π̃ ϋ̃ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.159#

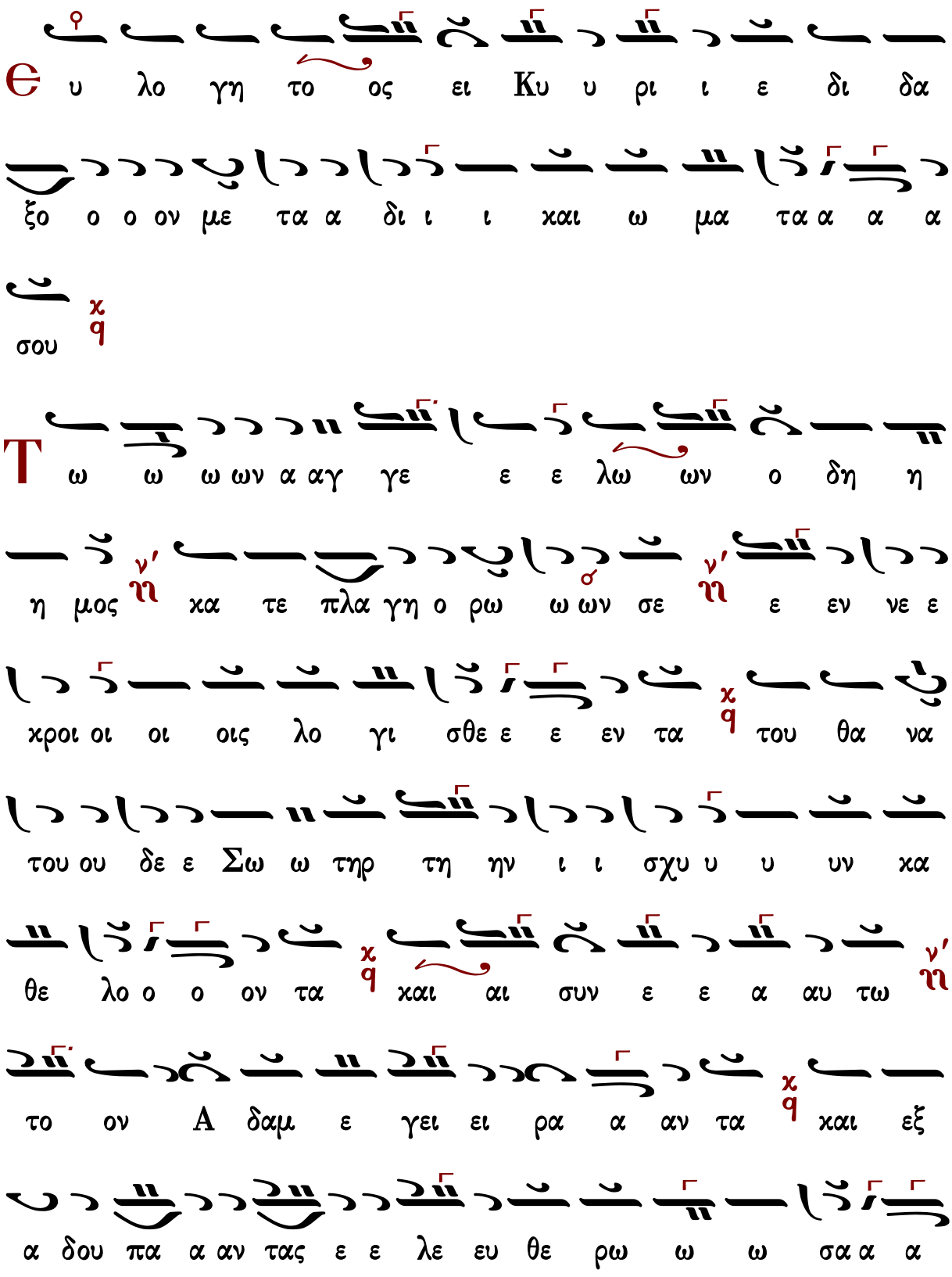
Θ υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι χαι ω μα τα α α α
σου χ q
Τ ω ω ω ων α αγ γε ε ε λω ων ο δη η
η μος ν' η χα τε πλα γη ο ρω ω ων σε ν' η ε εν νε ε
χροι οι οι οις λο γι σθε ε ε εν τα χ q του θα να
του ου δε ε Σω ω τηρ τη ην ι ι σχυ υ υ υν χα
θε λο ο ο ον τα χ q χαι αι συν ε ε α αυ τω ν' η
το ον Α δαμ ε γει ει ρα α αν τα χ q χαι εξ
α δου πα α αν τας ε ε λε ευ θε ρω ω ω σα α α

αν τα

Θ υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι χαι ω μα τα α α α

σου

Τ ι ι ι ι τα α μυ υ υ ρα συμ πα θως τοι οις

δα α χρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι χιρ να

α α α τε ο ο α στρα α α πτων ν' η εν τω

τα φω α αγ γε ε λος ν' η προσ ε φθε εγ γε ε το ο ο

ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ι ι δε τε ε υ υ

μει εις τον τα α α φον χαι η η σθη η η τε ο

Σω τη η ηρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η του μνη η η

μα α α α τος

Θ υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α α

σου

λ ι ι α αν πρω ω ω ι μυ ρο

φο ο ροι ε δρα α μον ν' ΝΗ προς το μνη η μα α

σου ου ου θρη νο λο γου ου ου ου σαι αλλ ε πε

στη η προ ος α αυ τας ο ο α α αγ γε λος και ει ει

ει ει πε θρη η νου ο ο και αι ρος πε ε παυ

ται μη χλαι αι ε ε ε τε χq την α να α α στα

σι ιν δε πq α πο ο στο ο λοις ει ει ει πα α α

α τε χq

Θ υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι χαι ω μα τα α α α

σου χq

Μ υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι χες νq με τα μυ ρων ελ θου ου ου σαι προς το μνη η

μα α σου ου ου Σω ω ω τερ εν η χου ου ου ουν το χq

α α αγ γε ε λο ος δε νq προς αυ τας ε φη λε ε ε γων

τι με τα α νε ε χρω ω ων τον ζω ω ων τα λο γι

ι ζε ε ε σθε χ q ως Θε ο ο ος γαρ ε ξα νε ε ε

στη η του μνη η η μα α α α τος χ q

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι χαι αι Υι υι ω χαι αι α

γι ω Πνε ευ μα α α τι χ q

Π ρο ο ο οσ χυ υ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα ν η χαι τον του του Υι ο ο ον τε χαι αι το ο

α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα χ q τη η η ην α

α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου

σι ι ι α ν η συν τοι οις Σε ε ρα α φιμ ν η χρα α ζο

ον τες το α α α γι ος α α γι ι ι ος α

α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Και νυ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι ω

ω νας τω ω ων αι ω ω ω νω ων α α μην

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε χου ου ου σα

τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω ω σω

Παρ θε ε ε ε νε χα αρ μο νη η ην δε τη η

Ε ε ε ευ α α αν τι ι λυ υ υ πης πα ρε ε

ε ε σχες ρευ σαν τα α ζω ω ης ι ι θυ

νε προς τα αυ τη η ην δε ο εκ σου ου ου σαρ κω

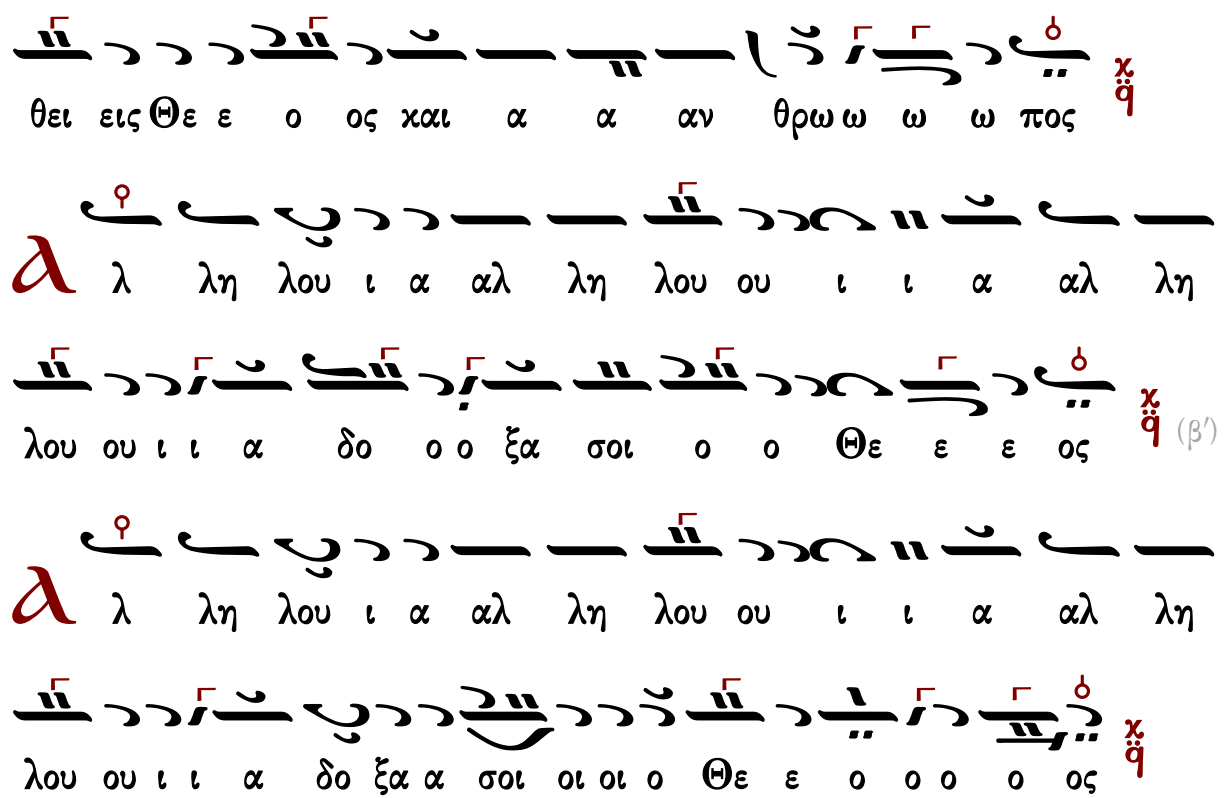

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Συναπτή — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (†1778)

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ. 17*

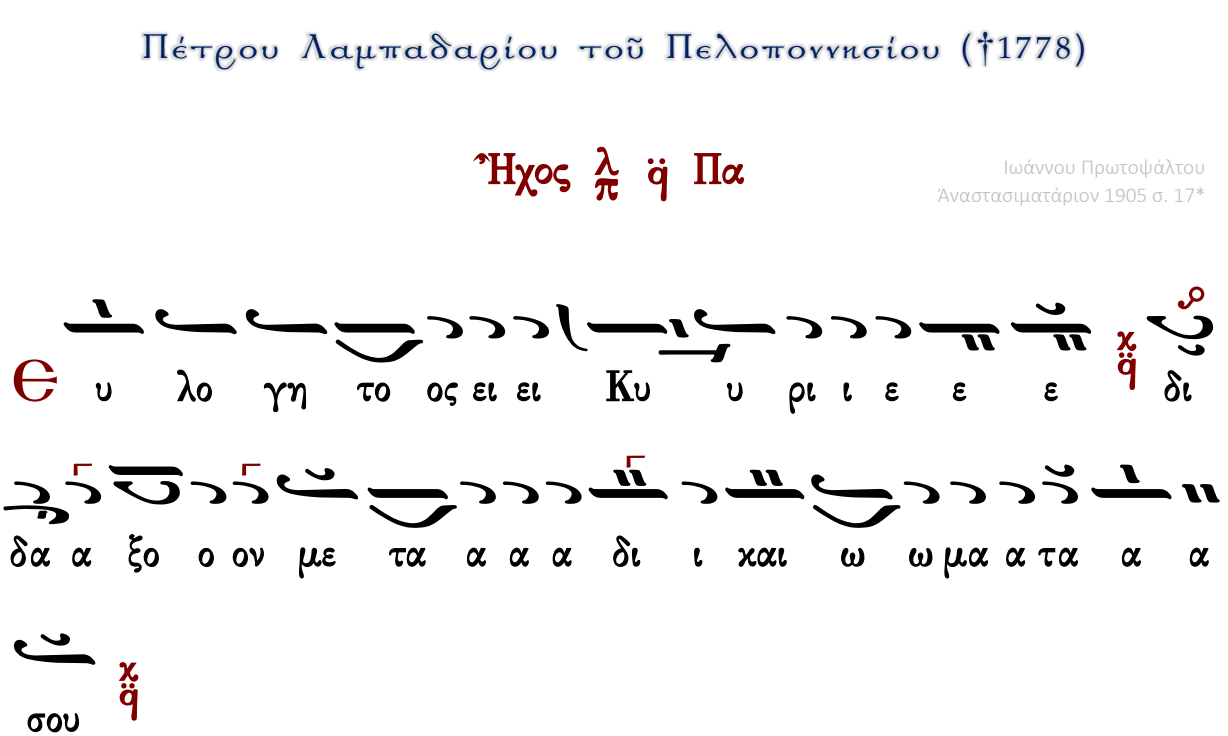

Τω ων Αγ γε ε ε λω ων ο δη η η μος κα

τε πλα α γη η ο ρω ω ω ων σε ε ε εν νε ε

κροι οι οις λο ο γι ι σθε ε εν τα του ου θα να του

δε ε Σω τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα α θε λο ο

ο ον τα α και αι συν ε ε α αυ τω ω το ον Α α

δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α και εξ Α δου πα αν

τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Θυ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

T ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως τοι οις δα α

χρυ σι ιν ω ω μα α θη η τρι αι αι κι ιρ να α α

τε ο ο α στρα α α πτω ων εν τω τα φω A

αγ γε ε λο ος προσ ε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ υ ρο

ο φο ο ο ροις ι ι δε τε υ υ μεις τον τα α α α

φο ον και η η σθη η τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ εξ

α νε ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος

Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

λ

ι ι α αν πρω ω ω ι χ̈ϥ Μυ ρο φο ροι οι ε

ε δρα α μο ον προς το μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο

ο γου ου ου σαι χ̈ϥ α αλλ ε πε ε ε στη η προς αυ

τας ο ο α αγ γε ε λος και ει ει ει ει πε ε θρη η

νου ου ο ο και αι αι ρος πε ε πα αυ ται αι μη χλαι ε ε τε

ε ε χ̈ϥ την Α να α α στα α σι ιν δε ε α πο

στο λοις ει ει ει πα τε

Θ

υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε χ̈ϥ δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου χ̈ϥ

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι αι χες με

τα μυ υ ρων ελ θου ου ου σαι αι προς το μνη η μα σου

ου ου Σω ω τερ ε εν η η χου ου ουν το Α αγ γε ε

λο ο ος δε ε προς αυ τας ε ε φη η λε ε ε ε

γω ων τι ι με ε τα α νε ε ε χρων τον ζω ω ω ων

τα α λο γι ι ζε ε σθε ε ε ως Θε ο ος γαρ εξ

α νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω ω Πνευ ευ μα

α τι ι ι

Προ οσ χυ νου ου ου με εν Πα τε ε ρα και αι

τον του ου του Υι ο ο ο ον τε ε χαι αι το ο α α

α γι ι ο ον Πνε ε ευ μα την α γι ι ι ι

α αν Τρι α α α δα εν μι α α τη ου σι ι ι

ι α α συ υν τοι οις Σε ε ρα α α φιμ χρα α ζο

ο ον τες το α α α α γι ι ος α α γι ι ο ο ος

α α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νων α α μη η ην

Ζ ω ο δο ο την τε ε χου ου ου ου σα τον Α

δαμ αμ αρ τι ας ε λυ υ τρω ω ω σω ω Πα αρ θε ε ε

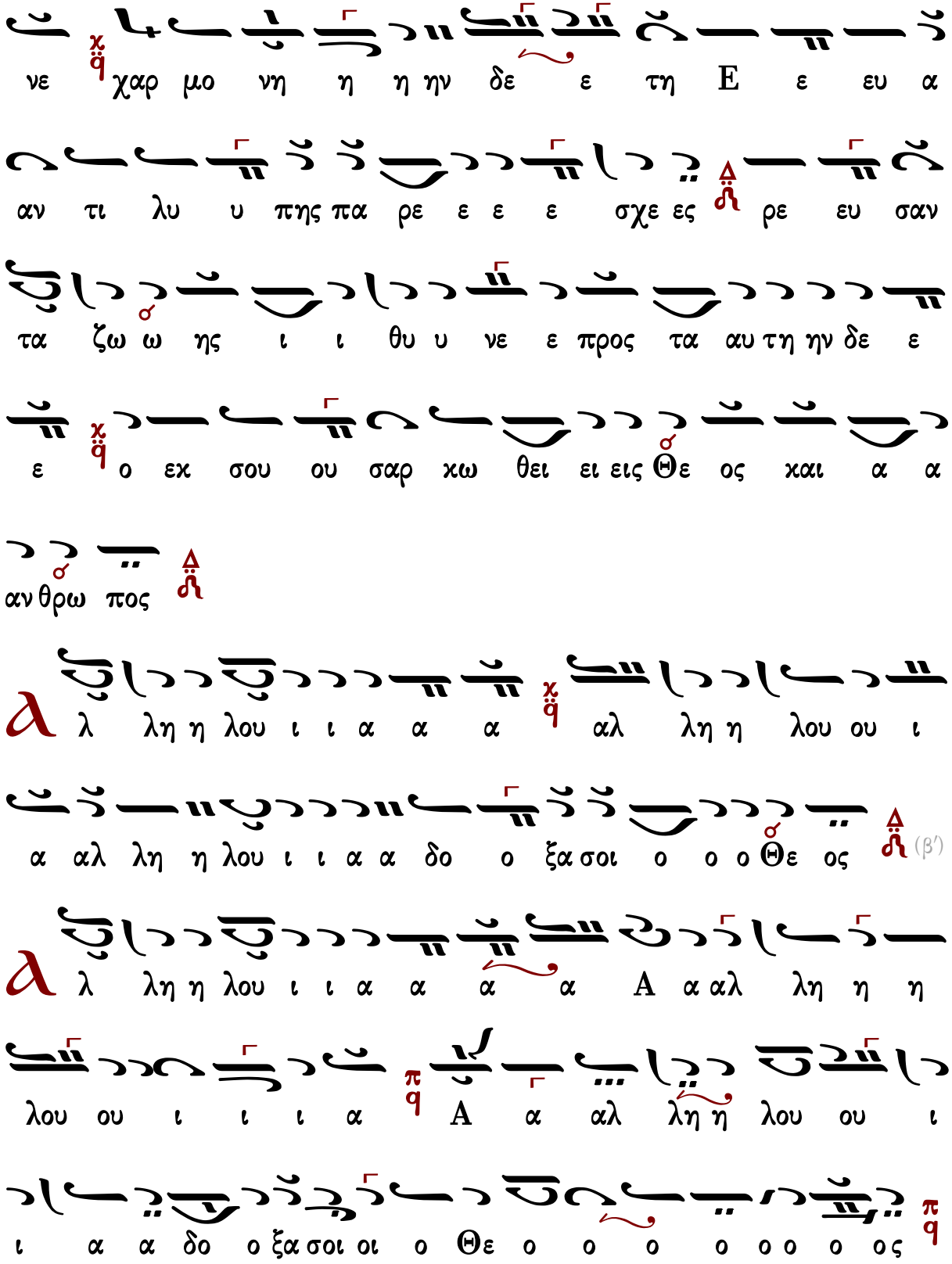
νε χαρ μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ α
αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε σχε ες ρε ευ σαν
τα ζω ω ης ι ι θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε
ε ο εκ σου ου σαρ κω θει ει εις Θε ος και α α
αν θρω πος
λ λη η λου ι ι α α α αλ λη η λου ου ι
α αλ λη η λου ι ι α α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος (β′)
λ λη η λου ι ι α α α α Α α αλ λη η η
λου ου ι ι ι α Α α αλ λη η λου ου ι
ι α α δο ο ξα σοι οι ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ος

Χρήστου Τσακίρογλου

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Πα

Χρήστος Τσακίρογλου#

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ̇ ϊ̇

Τ ων αγ γε λων ο δη η μος κα τε πλα γη ο ρω

ων σε ν̇ ϊ̇ εν νε χροι οις λο γι σθεν τα χ̇ ϊ̇ του θα να του

δε Σω ω τερ την ι σχυν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα χ̇ ϊ̇ και εξ Α δου

παν τας ε λευ θε ρω σαν τα χ̇ ϊ̇

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ̇ ϊ̇

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν ω μα θη

τρι αι κιρ να τε χ/ϥ ο α στρα πτων εν τω τα φω

Αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ροις χ/ϥ ι δε

τε υ μεις τον τα α φον και η σθη τε χ/ϥ ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε στη του μνη μα α τος χ/ϥ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ/ϥ

Ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σου θρη νο λο γου σαι χ/ϥ αλλ ε πε στη προς αυ τας

ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο και ρος πε παυ ται

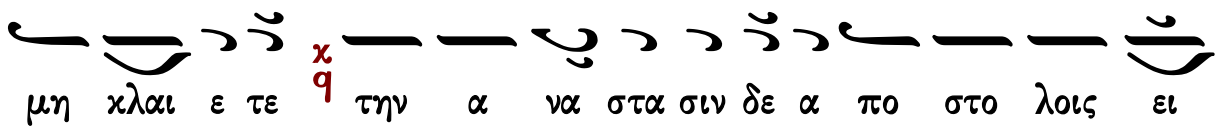
μη χλαι ε τε χ q την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει

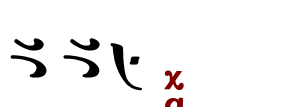
πα τε χ q

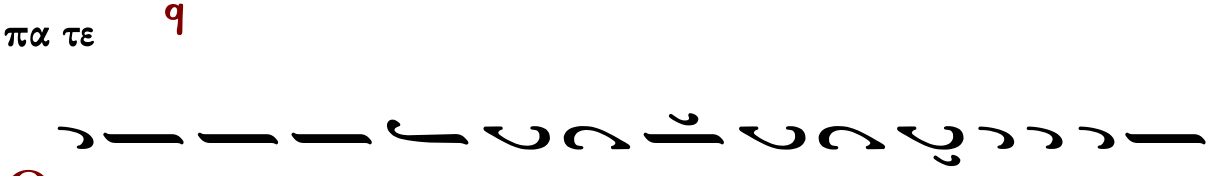
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

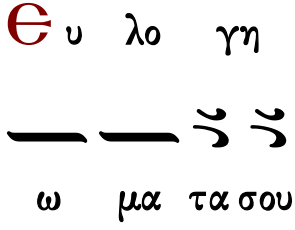
ω μα τα σου χ q

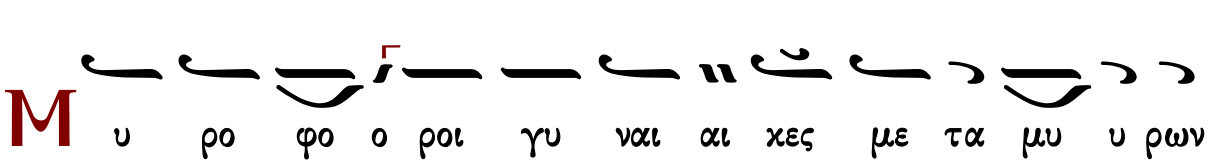
Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων

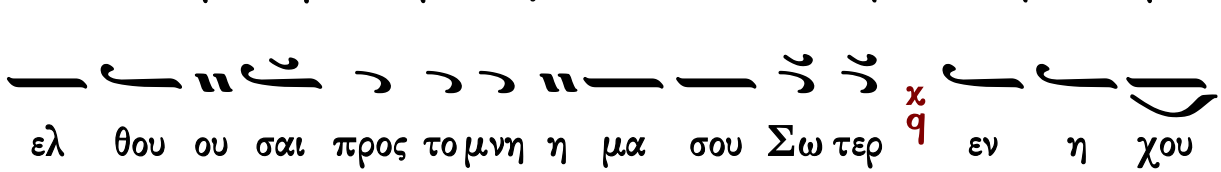
ελ θου ου σαι προς τομνη η μα σου Σω τερ χ q εν η χου

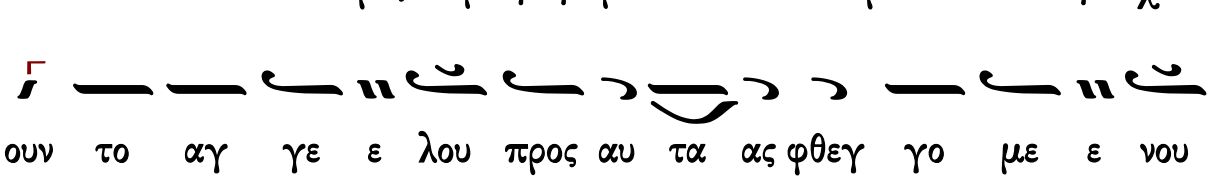
ουν το αγ γε ε λου προς αυ τα ας φθεγ γο με ε νου

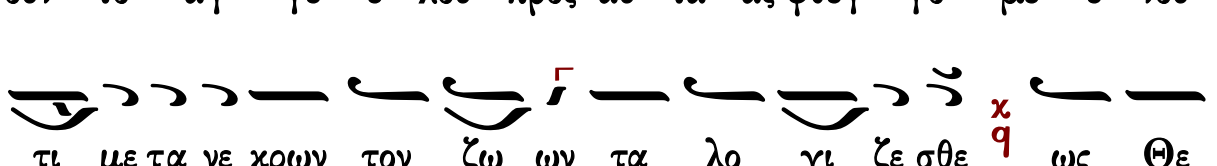
τι με τα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε χ q ως Θε

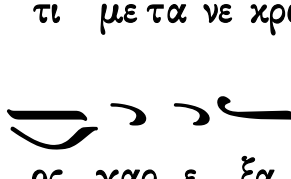
ος γαρ ε ξα νε ε στη του μνη μα α τος χ q

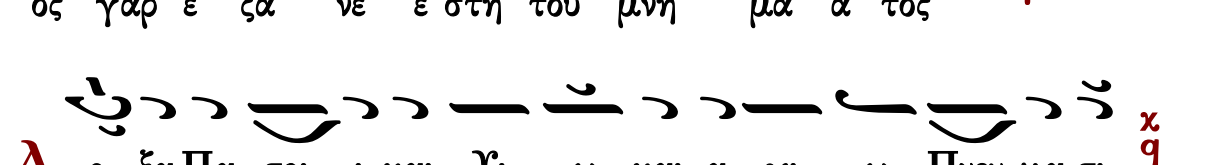
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι χ q

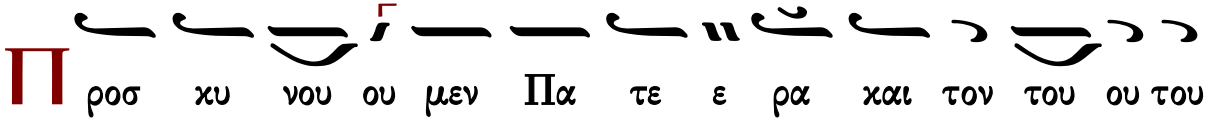

Π ροσ χυ νου ου μεν Πα τε ε ρα και τον του ου του

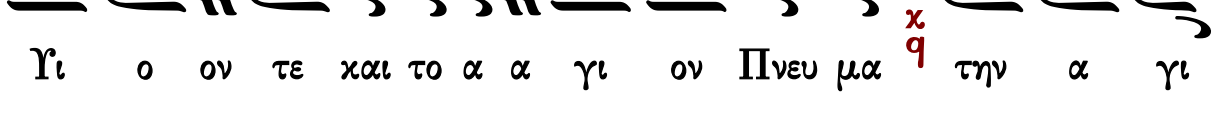

Υι ο ον τε και το α α γι ον Πνευ μα χ q την α γι

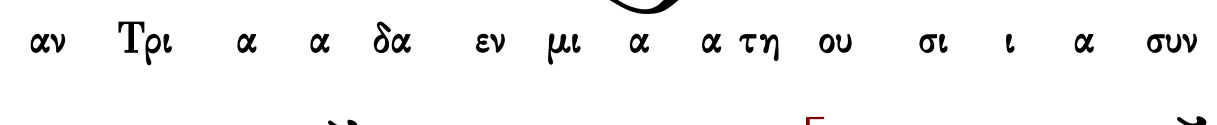

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν

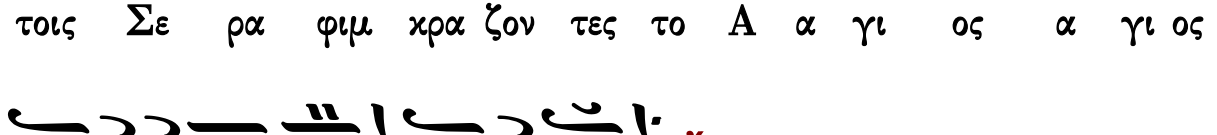

τοις Σε ρα φιμ χρα ζον τες το Α α γι ος α γι ος

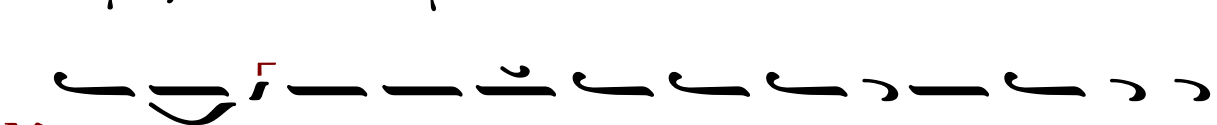

α γι ος ει Κυ ρι ι ε χ q

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

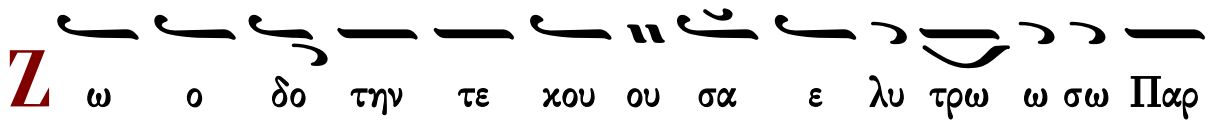

ω νων α μην χ q

Ζ ω ο δο την τε κου ου σα ε λυ τρω ω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χ q χαρ μο νην δε

τη Ευ α αν τι λυ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα ζω ης

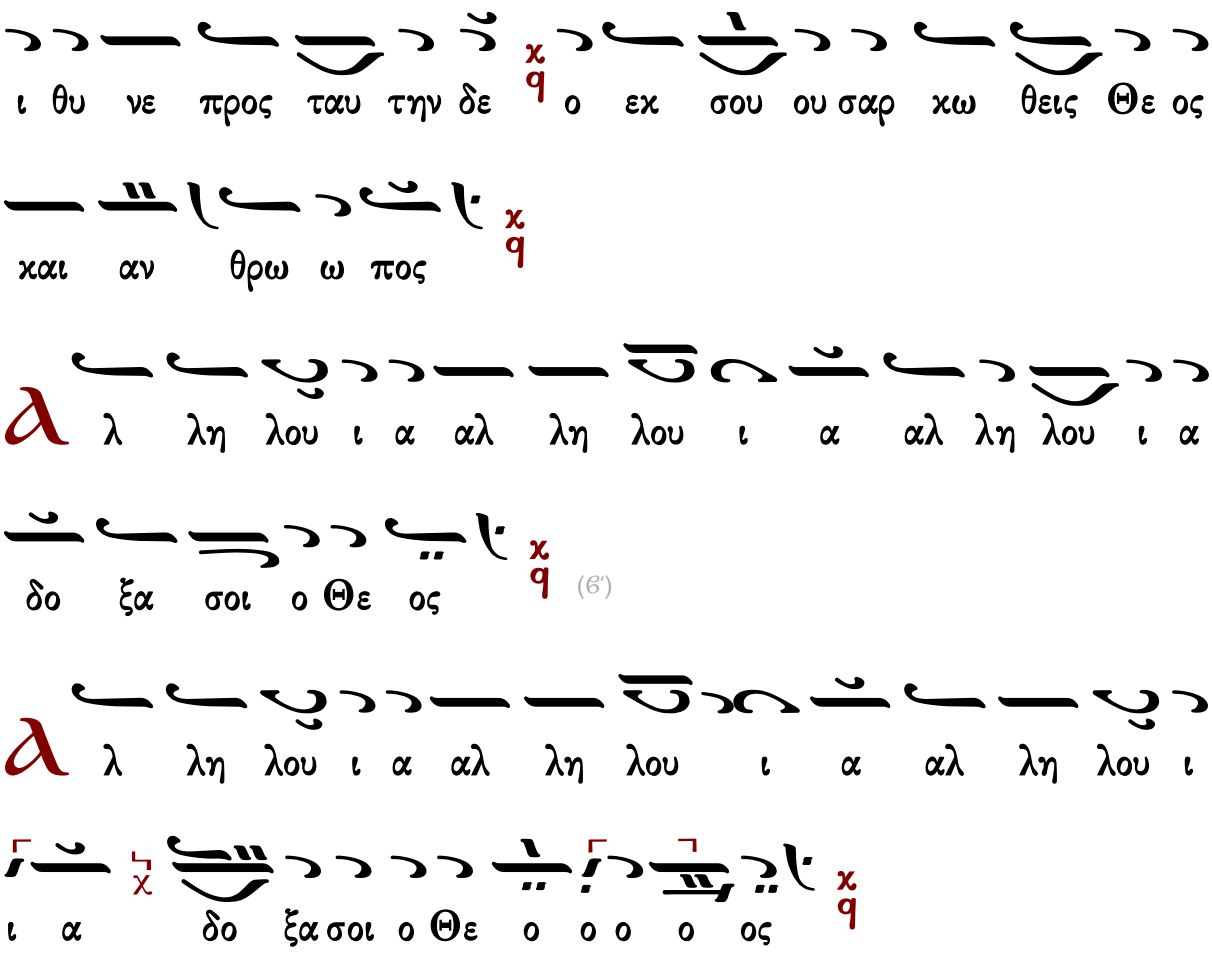

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Συναπτή — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος δ' Κε

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.222*

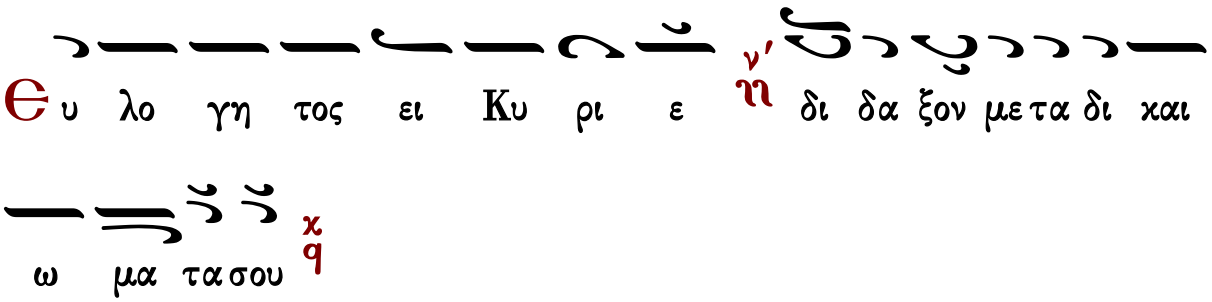

Τ ων αγ γε ε λων ο δη η η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροι οις λο γι σθεν τα χ q του θα να του
δε Σω τηρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν ε αυ
τω τον Α δαμ ε γει ραν τα χ q και εξ Α δου πα αν τας ε
λευ θε ρω σα αν τα χ q
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ν' ϩ δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου χ q
Τ ι τα μυ υ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν ω μα θη
τρι αι κιρ να τε χ q ο α στρα πτων εν τω τα φω αγ
γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ροις χ q ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ϫ ο Σω τηρ γαρ εξ α νε

ε στη του μνη μα α τος ϫ

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ⲛ̀ⲛ δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου ϫ

Λ ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον ⲛ̀ⲛ προς το

μνη μα σου θρη νο λο γου σαι ϫ αλλ ε πε ε στη η προς

αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε ⲛ̀ⲛ θρη νου ο και ρος

πε παυ ται μη κλαι ε τε ϫ την Α να στα σιν δε α πο

στο λοις ει ει πα α τε ϫ

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ⲛ̀ⲛ δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου
Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι αι χες με τα μυ υ ρων
ελ θου ου σαι προς το μνη μα σου Σω τερ εν η χουν το
αγ γε λου τρα νω ως προς αυ τα ας φθεγ γο με ε
νου τι με τα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ως
Θε ος γαρ εξ α νε ε στη του μνη μα α τος
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Π ροσ κυ νου ου μεν Πα τε ε ε ρα και τον του ου του
Υι ο ον τε και το α α γι ον Πνευ μα την α γι
ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι α

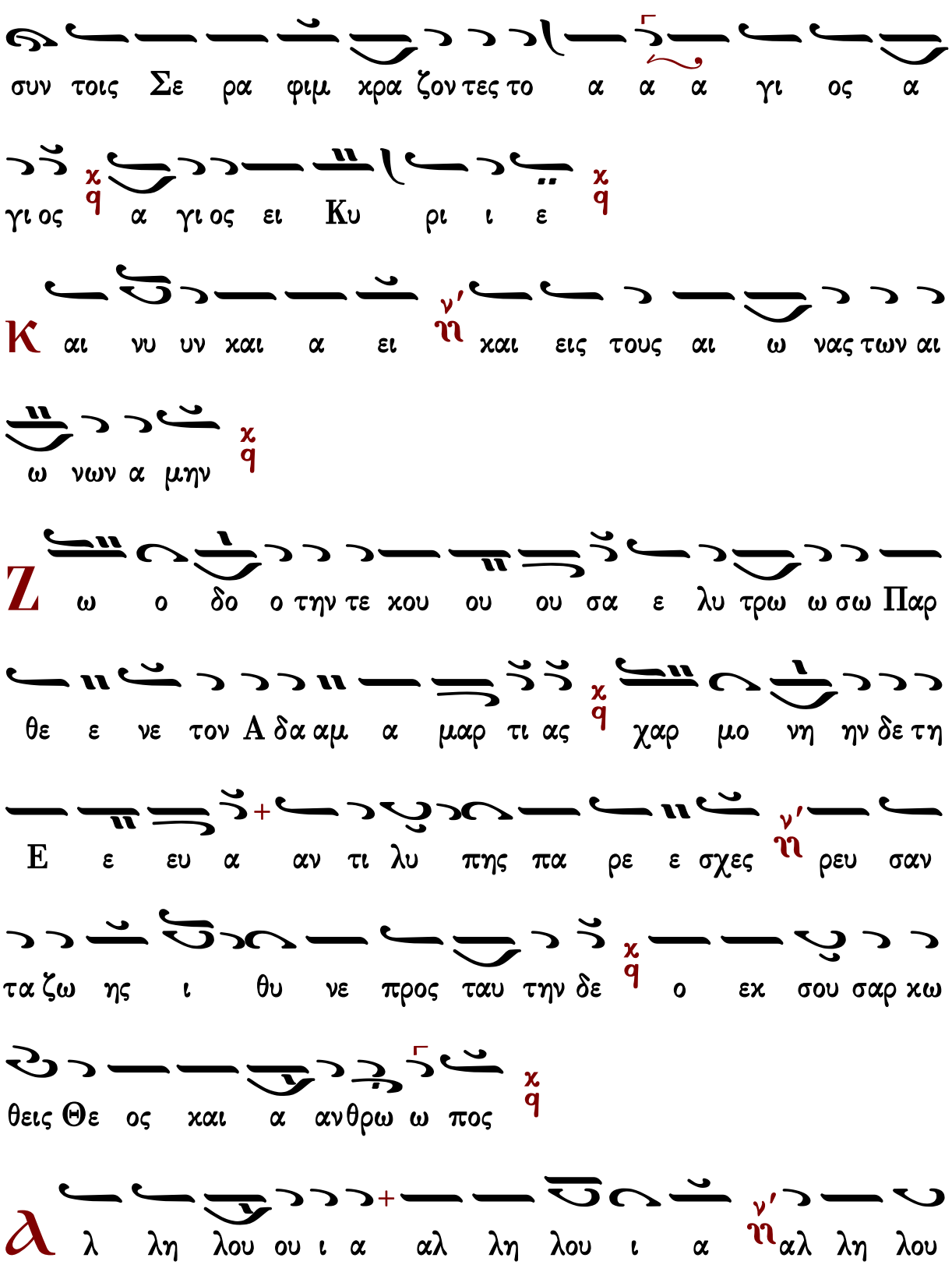
συν τοις Σε ρα φιμ κρα ζον τες το α α α γι ος α
γι ος α γι ος ει Κυ ρι ι ε
Κ αι νυ υν και α ει ν' ν και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Ζ ω ο δο ο την τε κου ου ου σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε τη
Ε ε ευ α αν τι λυ πης πα ρε ε σχες ν' ν ρευ σαν
τα ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σου σαρ κω
θεις Θε ος και α ανθρω ω πος
λ λη λου ου ι α αλ λη λου ι α ν' ν αλ λη λου

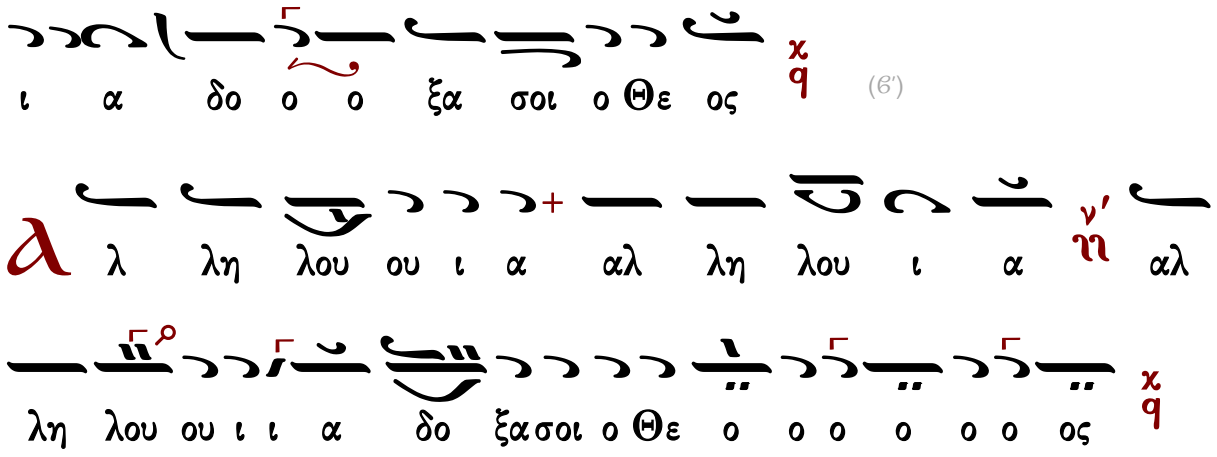

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ϊ Πα χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.243/255*

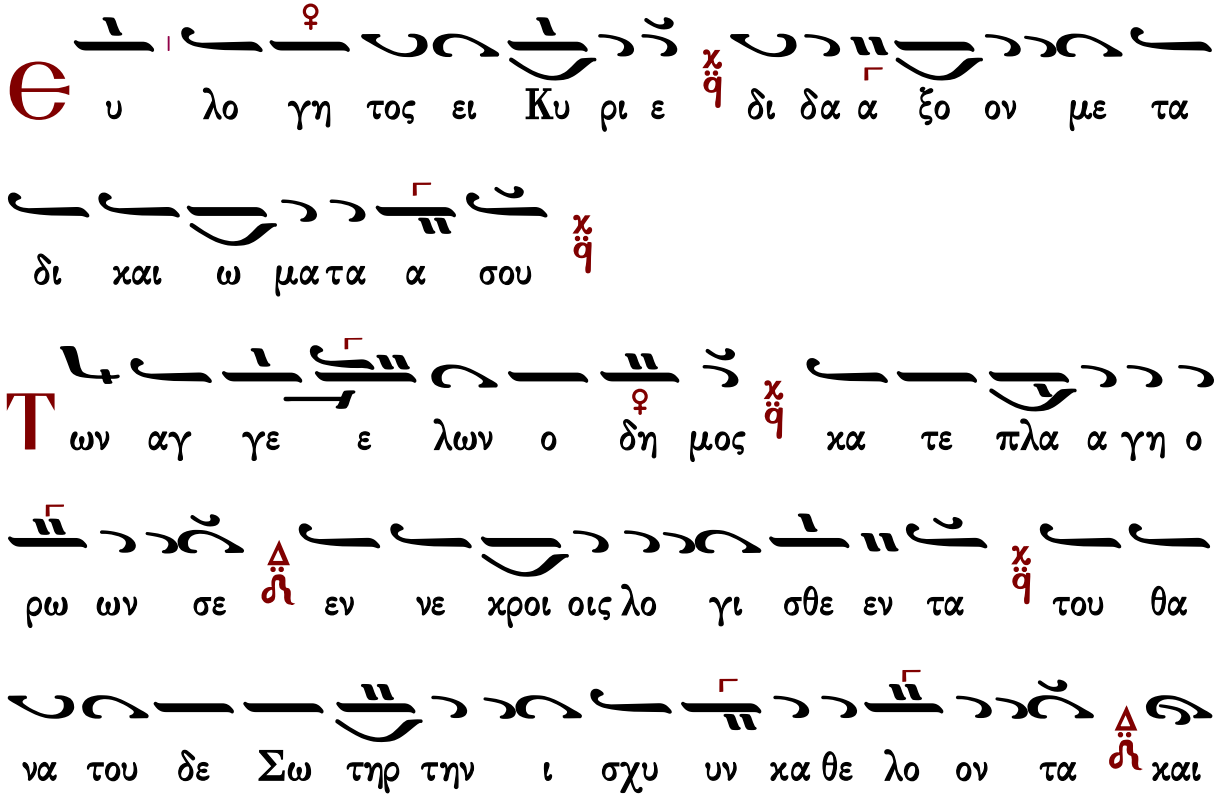

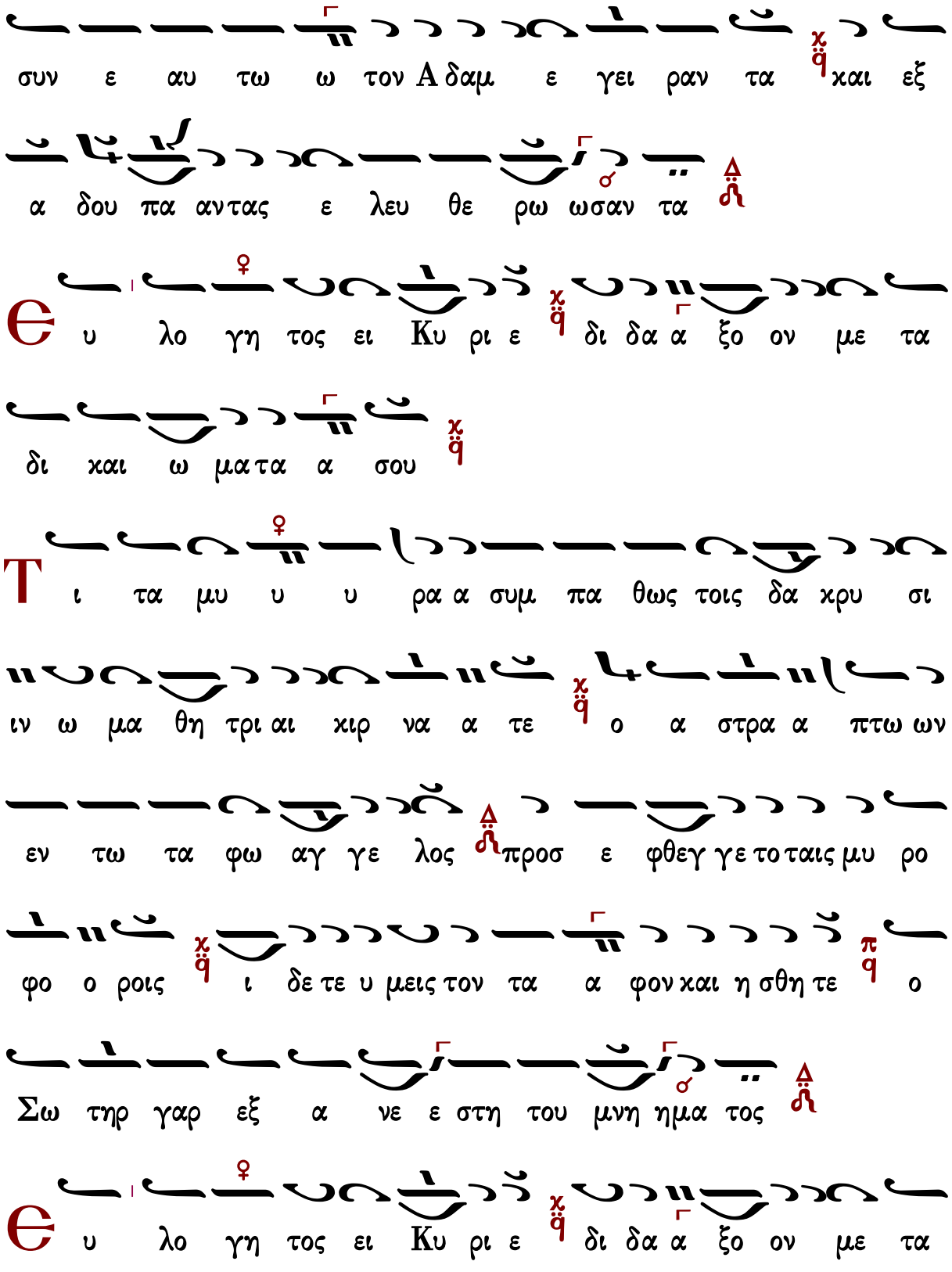
συν ε αυ τω ω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ
α δου πα αν τας ε λευ θε ρω ωσαν τα
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου
Τ ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως τοις δα κρυ σι
ιν ω μα θη τρι αι κιρ να α τε ο α στρα α πτω ων
εν τω τα φω αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο
φο ο ροις ι δε τε υ μεις τον τα α φον και η σθη τε ο
Σω τηρ γαρ εξ α νε ε στη του μνη ημα τος
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με τα

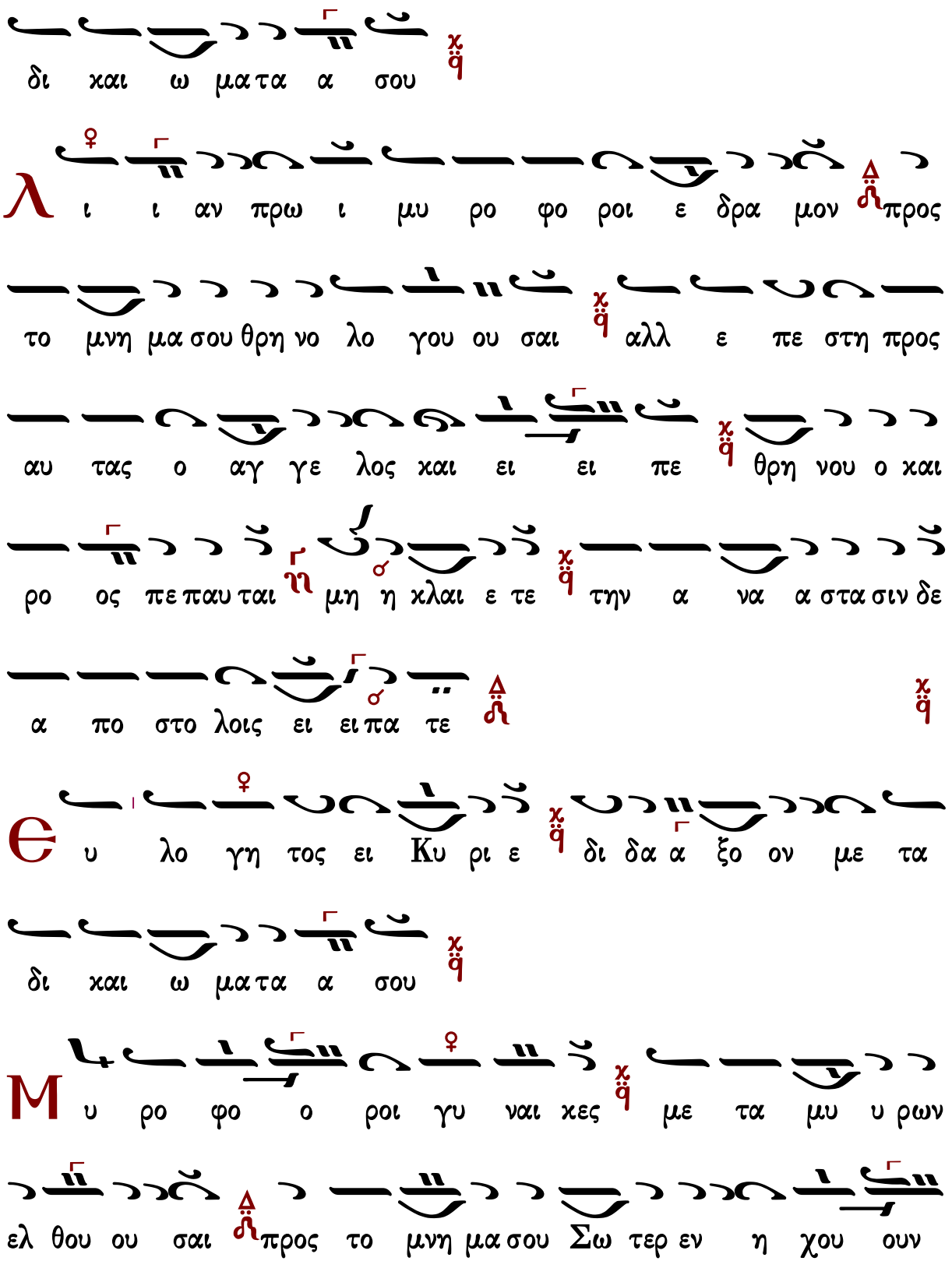
δι και ω μα τα α σου
λ ι ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς
το μνη μα σου θρη νο λο γου ου σαι αλλ ε πε στη προς
αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο και
ρο ος πε παυ ται μη η χλαι ε τε την α να α στα σιν δε
α πο στο λοις ει ει πα τε
ϵ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου
Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι κες με τα μυ υ ρων
ελ θου ου σαι προς το μνη μα σου Σω τερ εν η χου ουν

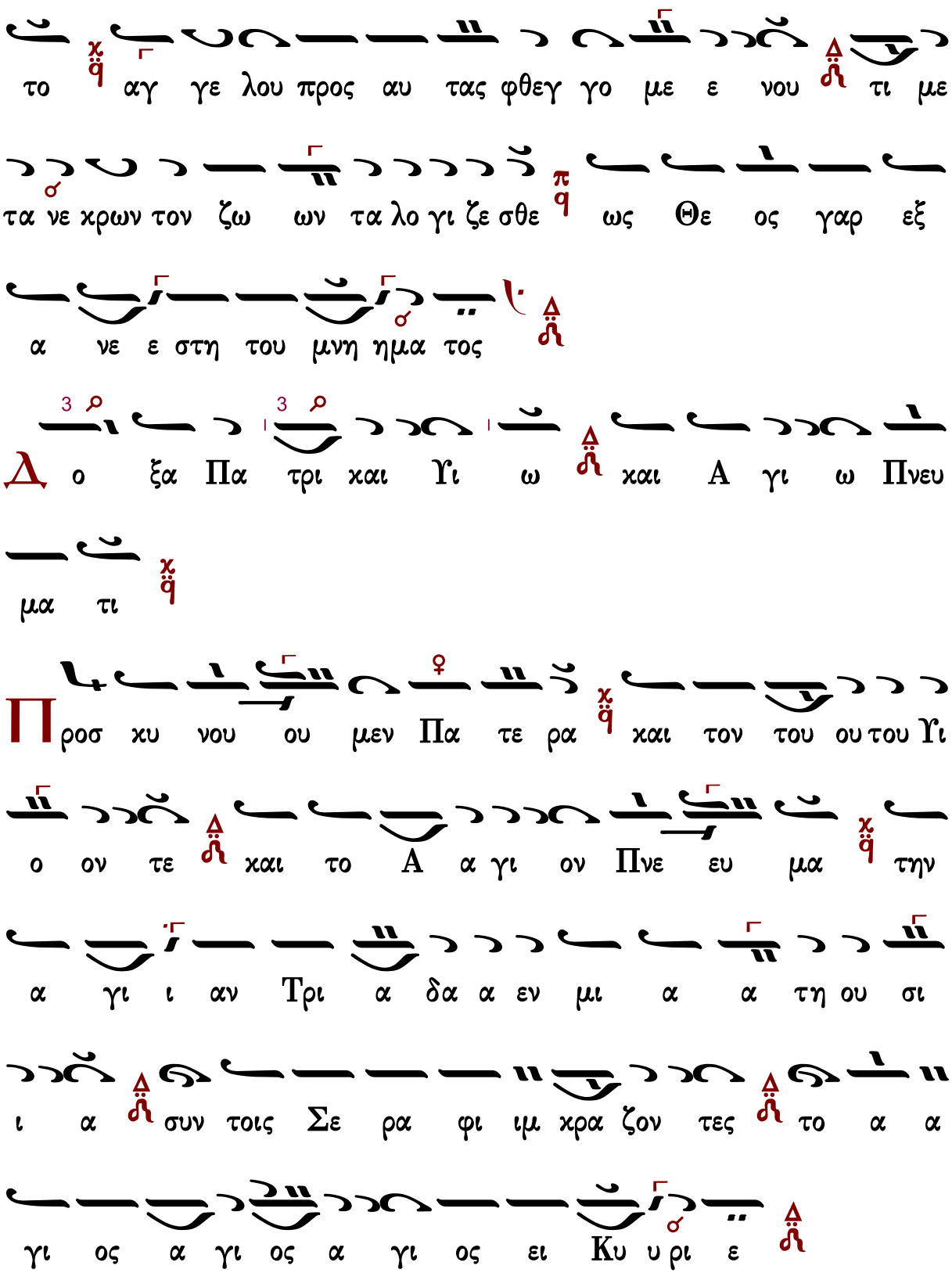
το αγ γε λου προς αυ τας φθεγ γο με ε νου τι με
τα νε χρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ως Θε ος γαρ εξ
α νε ε στη του μνη ημα τος
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι
Π ροσ κυ νου ου μεν Πα τε ρα και τον του ου του Υι
ο ον τε και το Α α γι ον Πνε ευ μα την
α γι ι αν Τρι α δα α εν μι α α τη ου σι
ι α συν τοις Σε ρα φι ιμ χρα ζον τες το α α
γι ος α γι ος α γι ος ει Κυ υ ρι ε

Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας
των αι ω ω νων α μην
Ζ ω ο δο ο την τε χου σα α ε λυ τρω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ι ας χαρ
μο νη ην δε τη Ευ α α αν τι λυ υ πης πα ρε
ε σχες ρευ σαν τα ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο
εκ σου ου σαρ κω θεις Θε ος χαι α ανθρω πος
λ λη λου ι α αλ λη λου ι α αλ λη λου
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος (Β')
λ λη λου ι α αλ λη λου ι α αλ λη λου

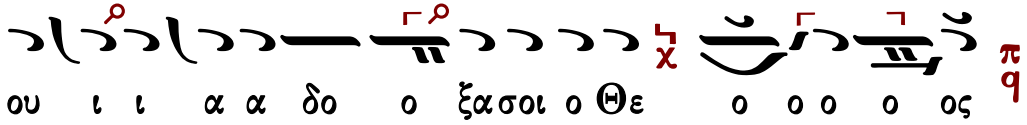

Γεωργίου Γέμελου

Ἦχος λ ἀ Πα χ

Χαραλάμπους Καρακατσάνη
Οκτάηχον Μουσικόν Λειμωνάριον
τόμος Στ΄ 1985-1993 σ.50*

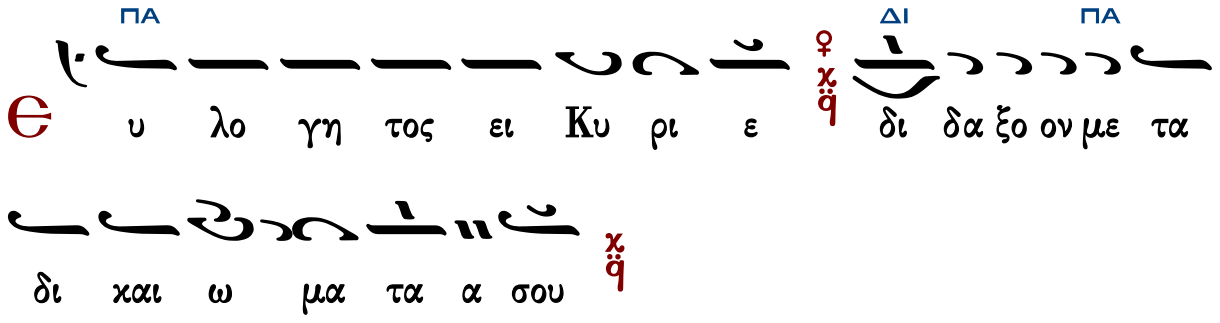

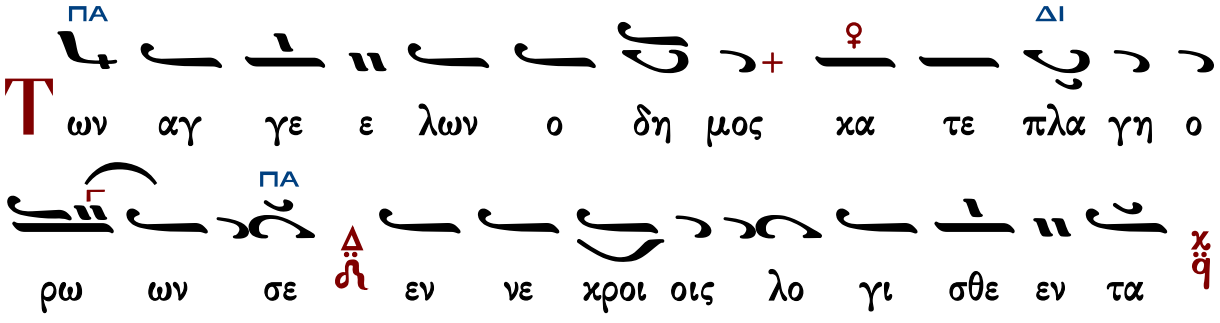

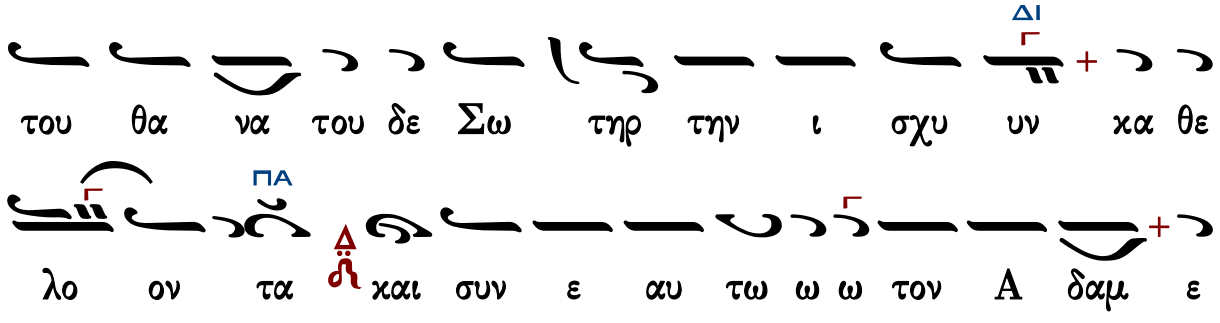

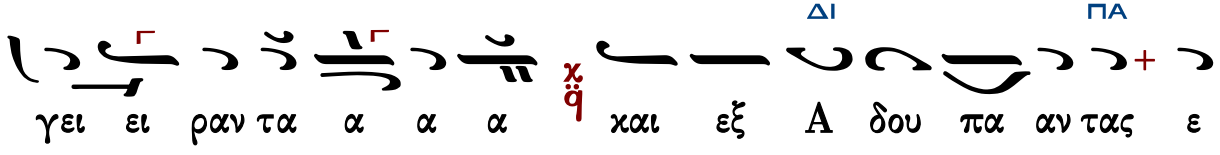

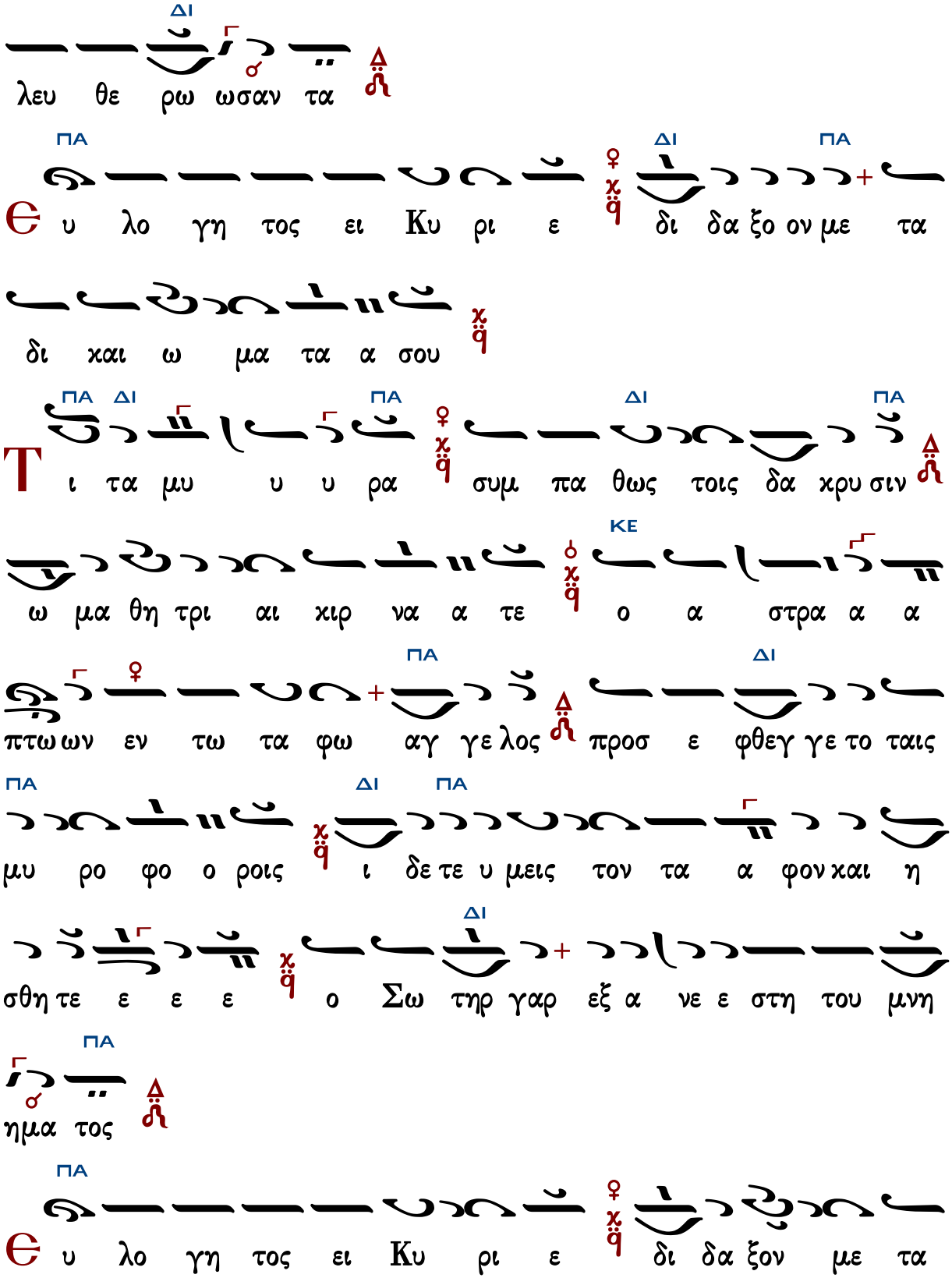
ΔΙ
λευ θε ρω ωσαν τα
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου
ΠΑ ΔΙ ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Τ ι τα μυ υ υ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν
ΚΕ
ω μα θη τρι αι χιρ να α τε ο α στρα α α
ΠΑ ΔΙ
πτω ων εν τω τα φω αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
μυ ρο φο ο ροις ι δε τε υ μεις τον τα α φον και η
ΔΙ
σθη τε ε ε ε ο Σω τηρ γαρ εξ α νε ε στη του μνη
ΠΑ
ημα τος
ΠΑ
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα

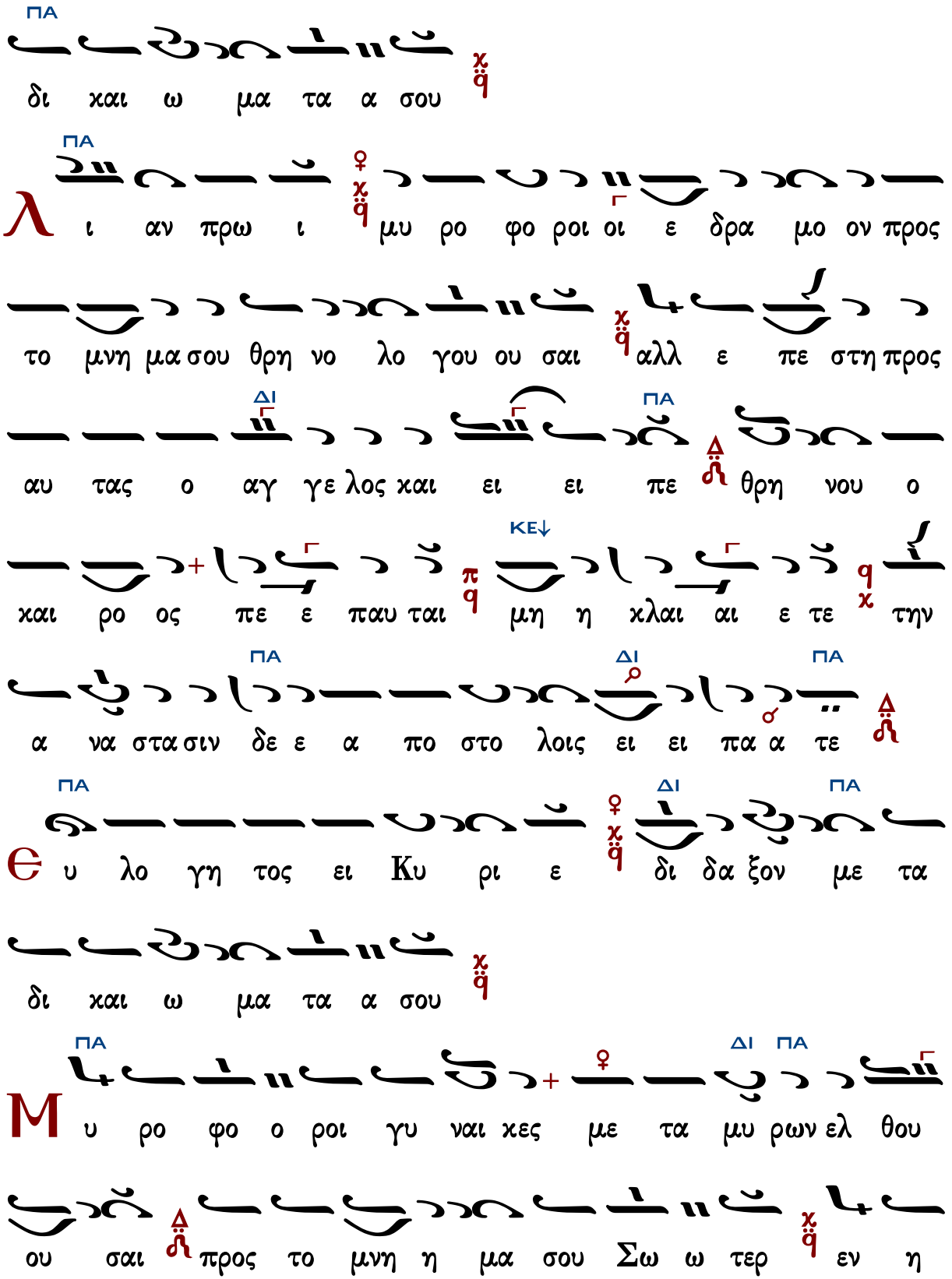
ΠΑ
δι και ω μα τα α σου
ΠΑ
λ ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι οι ε δρα μο ον προς
το μνη μα σου θρη νο λο γου ου σαι αλλ ε πε στη προς
ΔΙ ΠΑ
αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο
ΚΕ↓
και ρο ος πε ε παυ ται μη η χλαι αι ε τε την
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
α να σταση δε ε α πο στο λοις ει ει πα α τε
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα
δι και ω μα τα α σου
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι κες με τα μυ ρων ελ θου
ου σαι προς το μνη η μα σου Σω ω τερ εν η

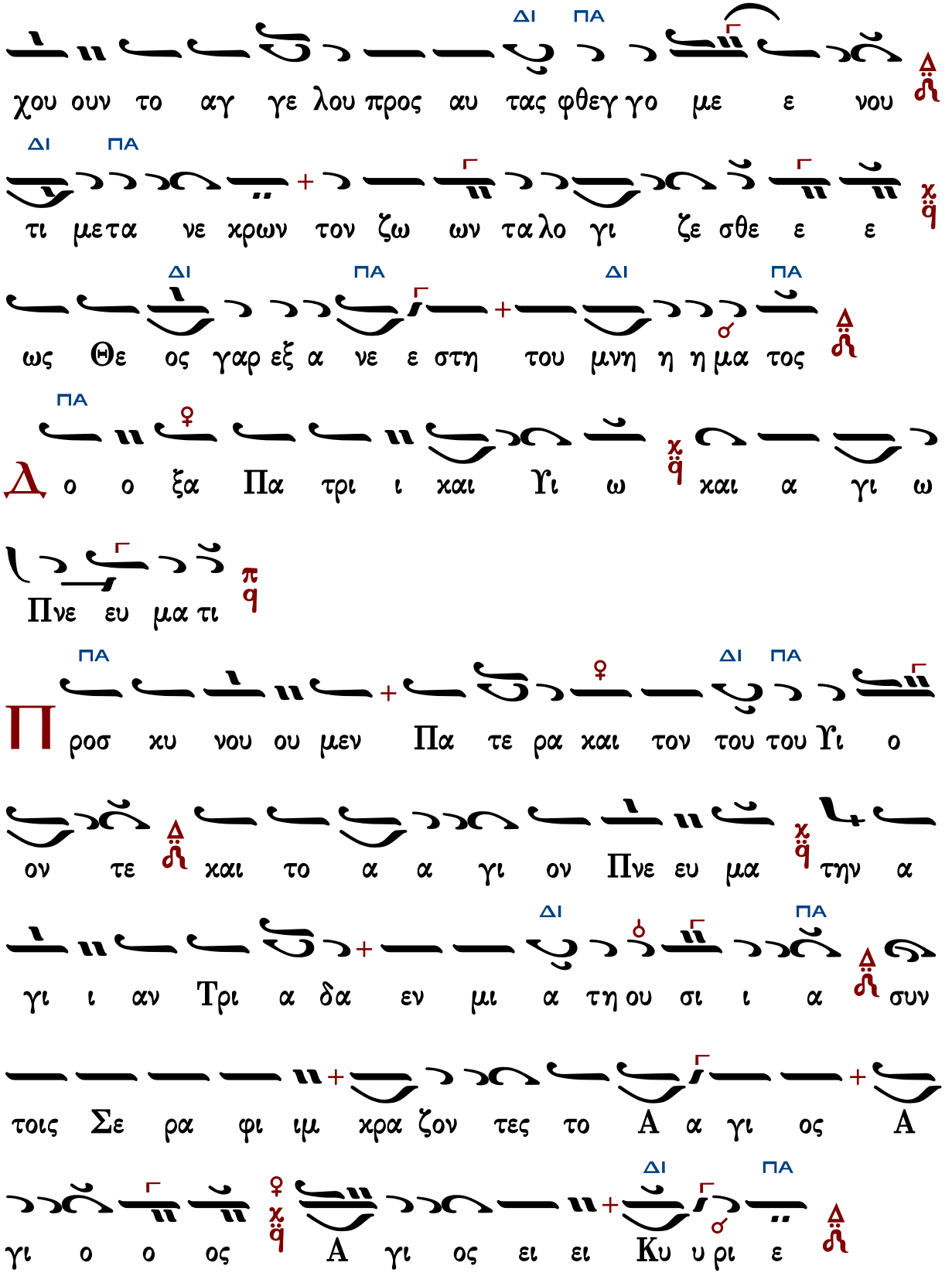
ΔΙ ΠΑ
χου ουν το αγ γε λου προς αυ τας φθεγ γο με ε νου
ΔΙ ΠΑ
τι μετα νε χρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ε ε
ΔΙ ΠΑ ΔΙ ΠΑ
ως Θε ος γαρ εξ α νε ε στη του μνη η η μα τος
ΠΑ
Δο ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω
Πνε ευ μα τι
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Προσ κυ νου ου μεν Πα τε ρα και τον του του Υι ο
ον τε και το α α γι ον Πνε ευ μα την α
ΔΙ ΠΑ
γι ι αν Τρι α δα εν μι α τη ου σι ι α συν
τοις Σε ρα φι ιμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α
ΔΙ ΠΑ
γι ο ο ος Α γι ος ει ει Κυ υ ρι ε

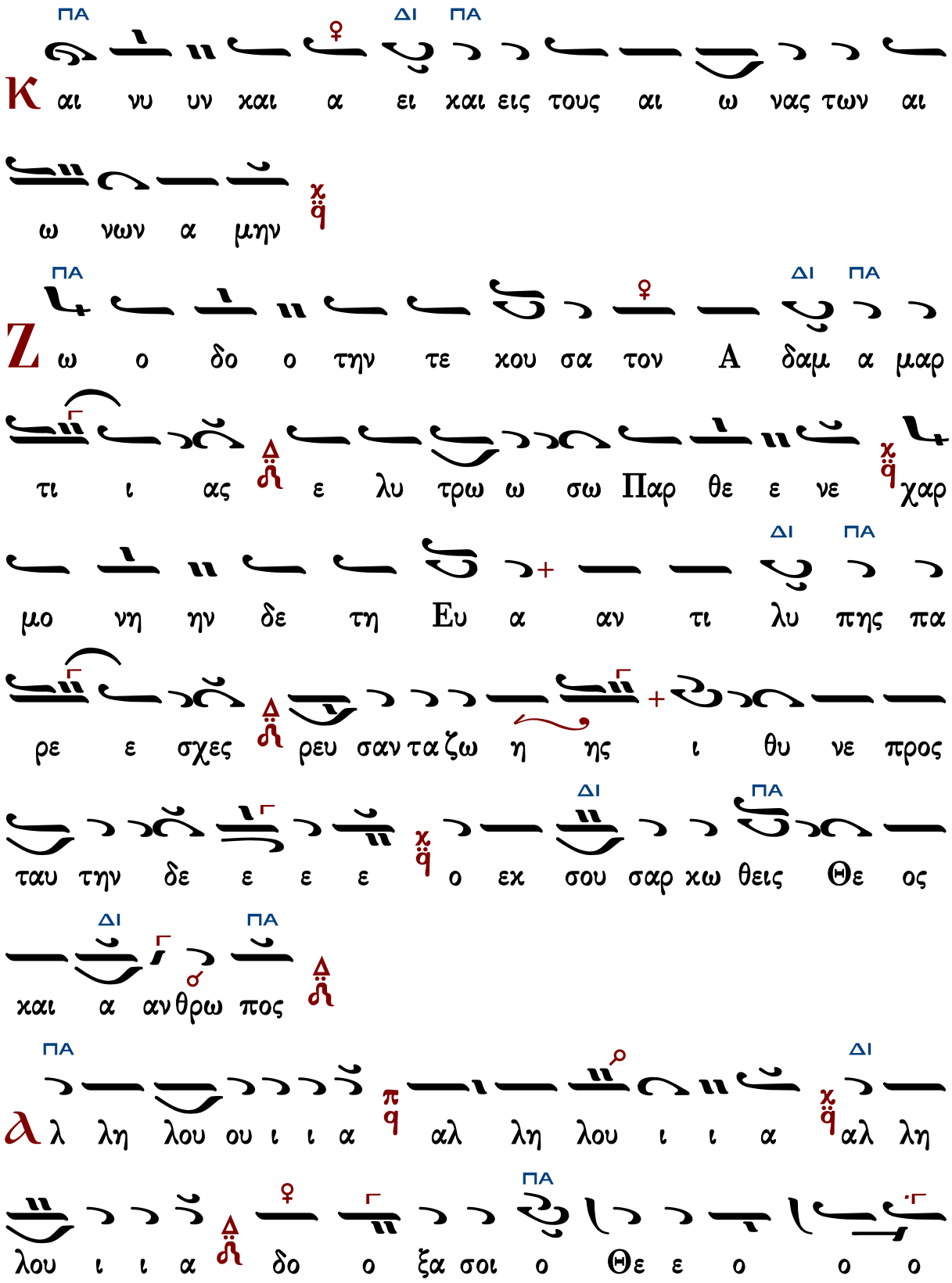
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Κ αι νυ υν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Ζ ω ο δο ο την τε χου σα τον Α δαμ α μαρ
τι ι ας ε λυ τρω ω σω Παρ θε ε νε χαρ
μο νη ην δε τη Ευ α αν τι λυ πης πα
ΔΙ ΠΑ
ρε ε σχες ρευ σαν τα ζω η ης ι θυ νε προς
ΔΙ ΠΑ
ταυ την δε ε ε ε ο εκ σου σαρ κω θεις Θε ος
ΔΙ ΠΑ
χαι α αν θρω πος
ΠΑ ΔΙ
λ λη λου ου ι ι α αλ λη λου ι ι α αλ λη
ΠΑ
λου ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ε ο ο ο

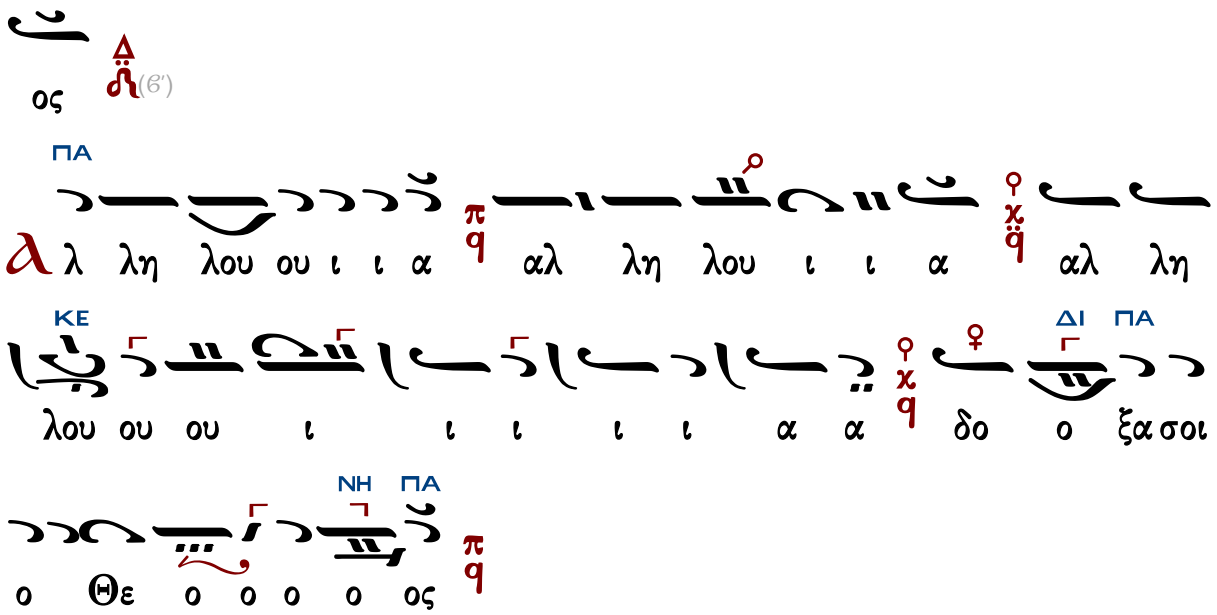

Ὑπακοὴ

Ἦχος Βȣ

Αναστασιματάριον
Πέτρου Εφεσίου
1820 σ.107#

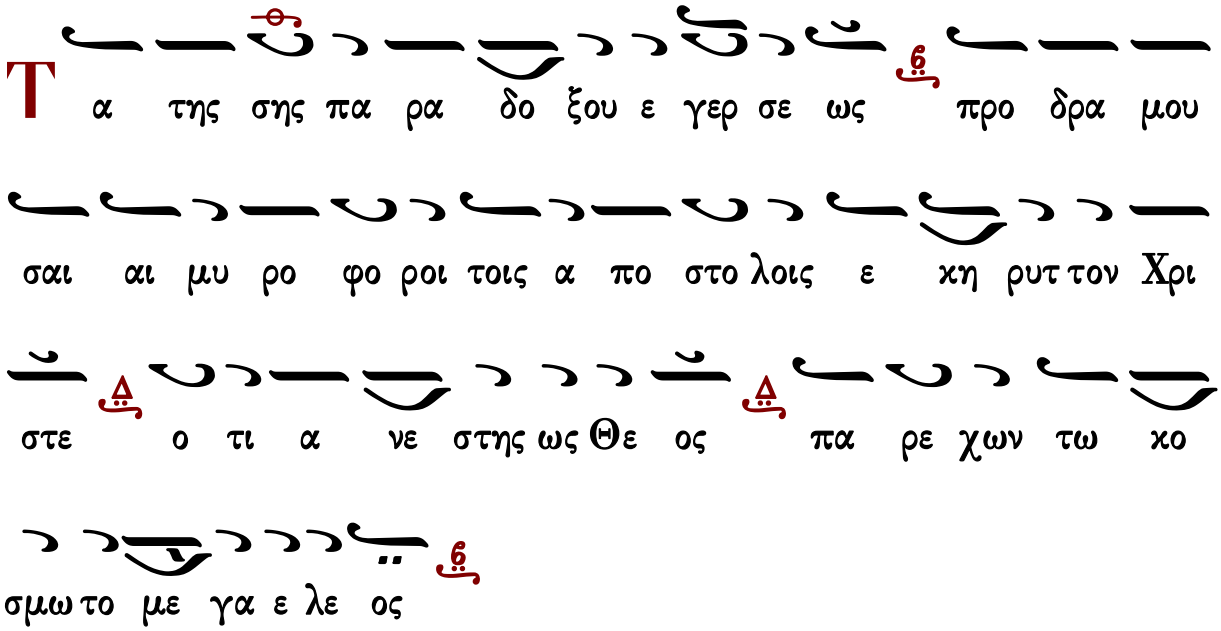

Ἀναβαθμοὶ - Προκείμενον

Πέτρου Εφεσίου

τῶν ἐξηγητῶν
ἀντίφωνον α΄

Ἦχος ⲡⲁ ⲛⲟ Βγ

Αναστασιματάριον
Πέτρου Εφεσίου
1820 σ.107*

Θ χ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα

θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τη

η ηρ μου 6 λ

Ο ι μι σου ουν τες Σι ων αι σχυν θη τε ε α πο του

Κυ ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ι ε σε σθε ε α πε

ξη ραμ με ε ε νοι 6 λ

χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

χ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

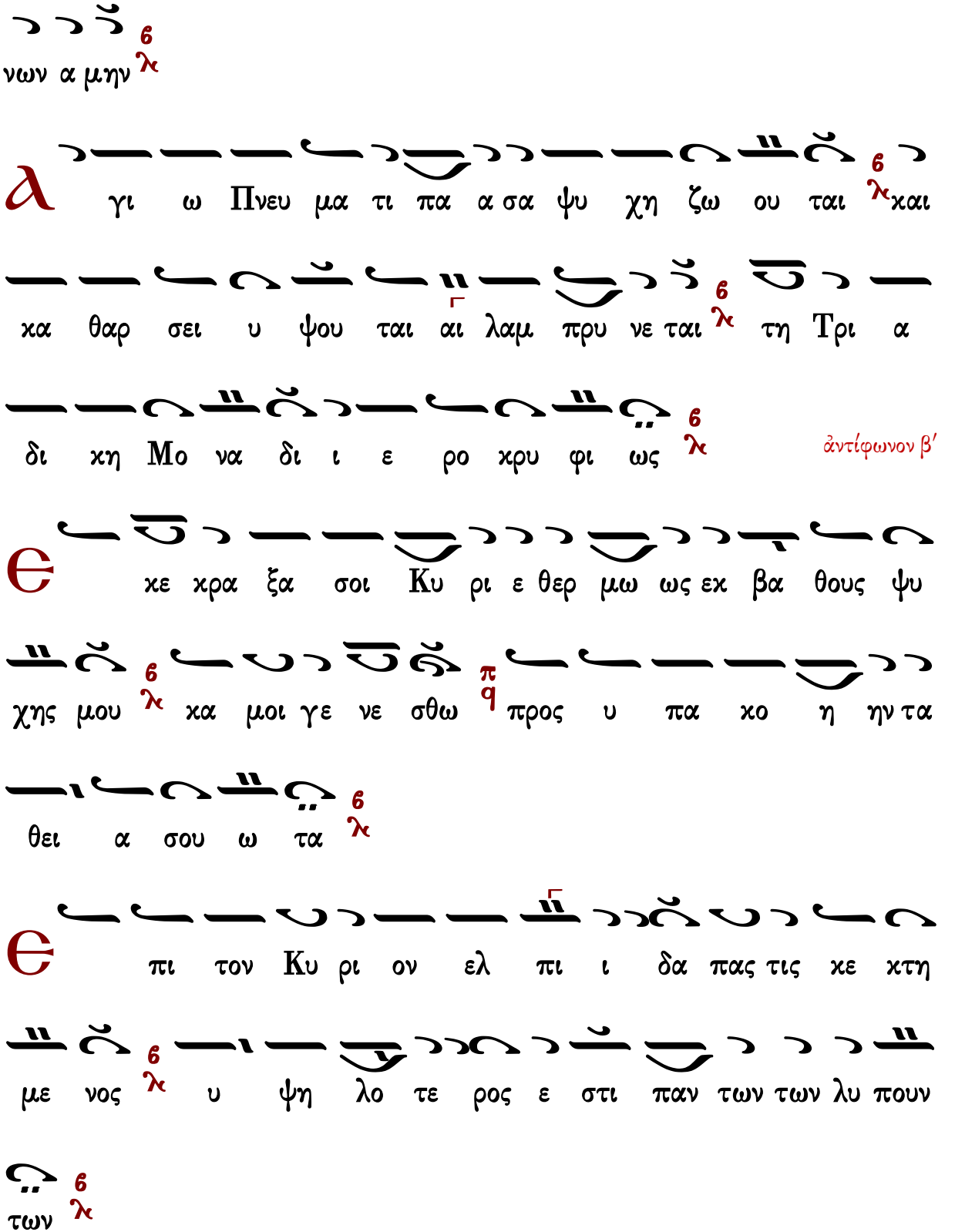
νων α μην
γι ω Πνευ μα τι πα α σα ψυ χη ζω ου ται και
κα θαρ σει υ ψου ται αι λαμ πρυ νε ται τη Τρι α
δι κη Μο να δι ι ε ρο κρυ φι ως
ἀντίφωνον β′
κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε θερ μω ως εκ βα θους ψυ
χης μου κα μοι γε νε σθω προς υ πα κο η ην τα
θει α σου ω τα
πι τον Κυ ρι ον ελ πι ι δα πας τις κε κτη
με νος υ ψη λο τε ρος ε στι παν των των λυ πουν
των

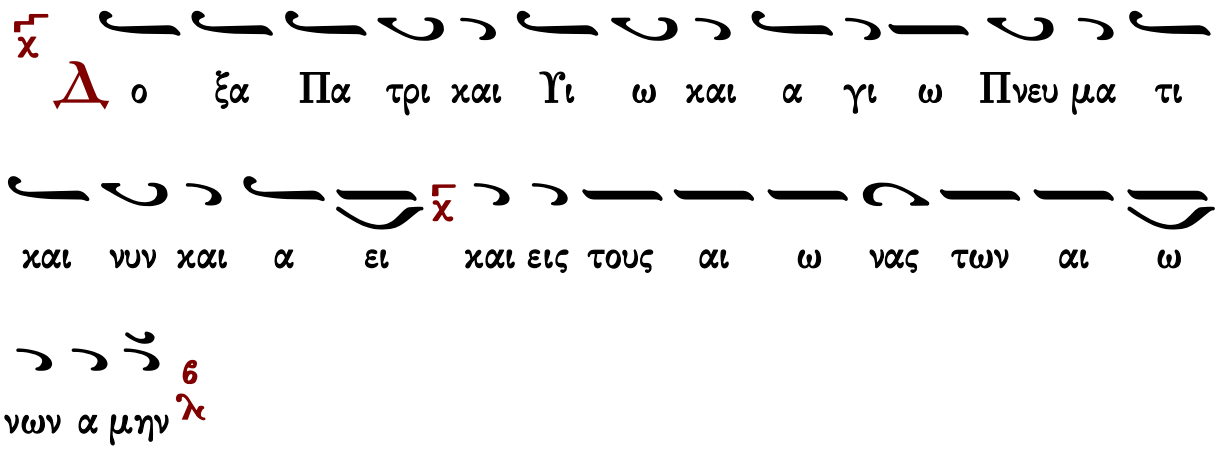
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα α
ρι τος ρει θρα αρ δευ ον τα α πα σαν την κτι
ι σιν προς ζω ο γο νι αν

ἀντίφωνον γ′

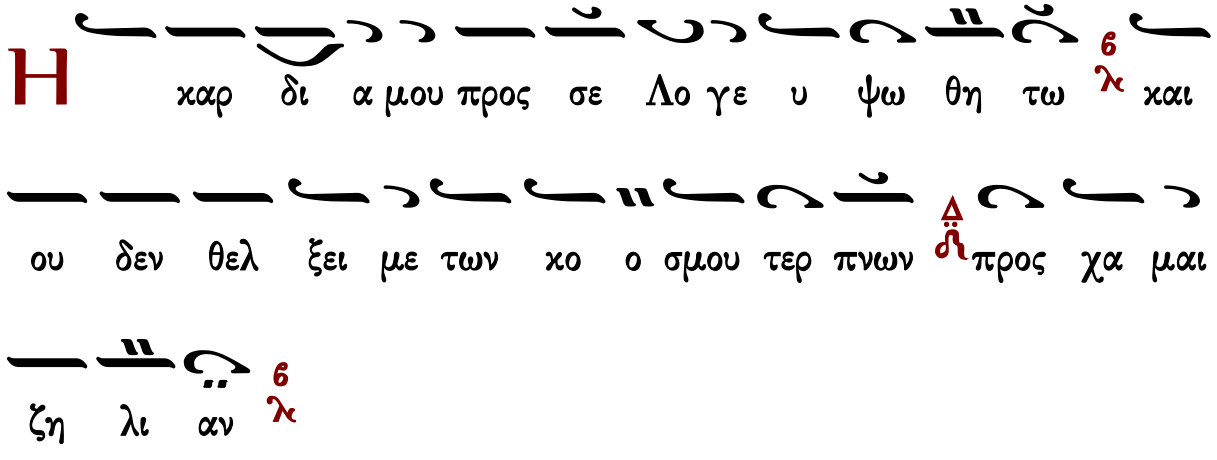
Η καρ δι α μου προς σε Λο γε υ ψω θη τω και
ου δεν θελ ξει με των κο ο σμου τερ πνων προς χα μαι
ζη λι αν

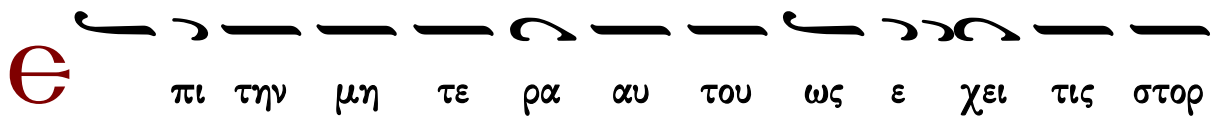
Θ πι την μη τε ρα αυ του ως ε χει τις στορ

γην ε πι τω Κυ ρι ω θερ μο τε ρον φιλ τρον χρε ω

στου μεν

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

γι ω Πνευ μα τι θε ο γνω σι ας πλου

ου ου τος θε ω ρι ας και σο φι ας παν τα γαρ

εν του τω τα πα τρω α δο γμα τα χορὸς β' ο Λο γος εκ κα

λυ πτει

Προκείμενον

να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ τρω

σαι η μας ε νε κεν της δο ξης του ο νο μα τος σου

∴ Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ τρω

σαι η μας ε νε κεν της δο ξη ης του ο νο μα το ο

ος σου ου ου ου ου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀντίφωνον α΄

Ἦχος Βȣ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.176#

κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α

θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου

ι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α πο του Κυ

ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ

με νοι 6 λ

χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι 6 λ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην 6 λ

α γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω ου ου ται 6 λ

και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε ται 6 λ τη Τρι α

δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως 6 λ ἀντίφωνον β′

Θ κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε θερ μως εκ βα α

θους ψυ χης μου 6 λ κα μοι γε νε σθω προς υ πα κο

ην τα θει ει α σου ω ω τα 6 λ

Θ πι τον Κυ ρι ον ελ πι ι δα πας τις κε κτη με

νος υ ψη λο τερος ε στι παν των των λυ που ουν των 6 λ

χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι 6 λ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην 6 λ

Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα

α ρι τος ρει ει θρα αρ δευ ο ον τα α πα σαν την κτι

ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

ἀντίφωνον γ′

Η καρ δι α μου προς σε Λο γε υ ψω θη τω και

ου δεν θελ ξει με των του χο ο σμου τερ πνων προς

χα μαι ζη λι αν

Θε πι την μη τε ρα αυ του ως ε χει τις στορ

γην ε πι τω Κυ ρι ω θερ μο τε ρον φιλ τρον χρε ω

στου μεν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην
γι ω Πνευ μα τι θε ο γνω σι ας πλου τος θε
ω ρι ας και σο φι ας παν τα γαρ εν του τω τα πα
τρω α δο γμα τα χορὸς β′ ο Λο γος εκ κα λυ πτει
Προκείμενον
να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυ
τρω σαι η μας ε νε κεν της δο ξης του ο νο μα
τος σου (β′)
∴ Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.
να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυ τρω
σαι η μας ε νε κεν της δο ξης του ο νο μα το ο

Ν' Ψαλμός

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.150#

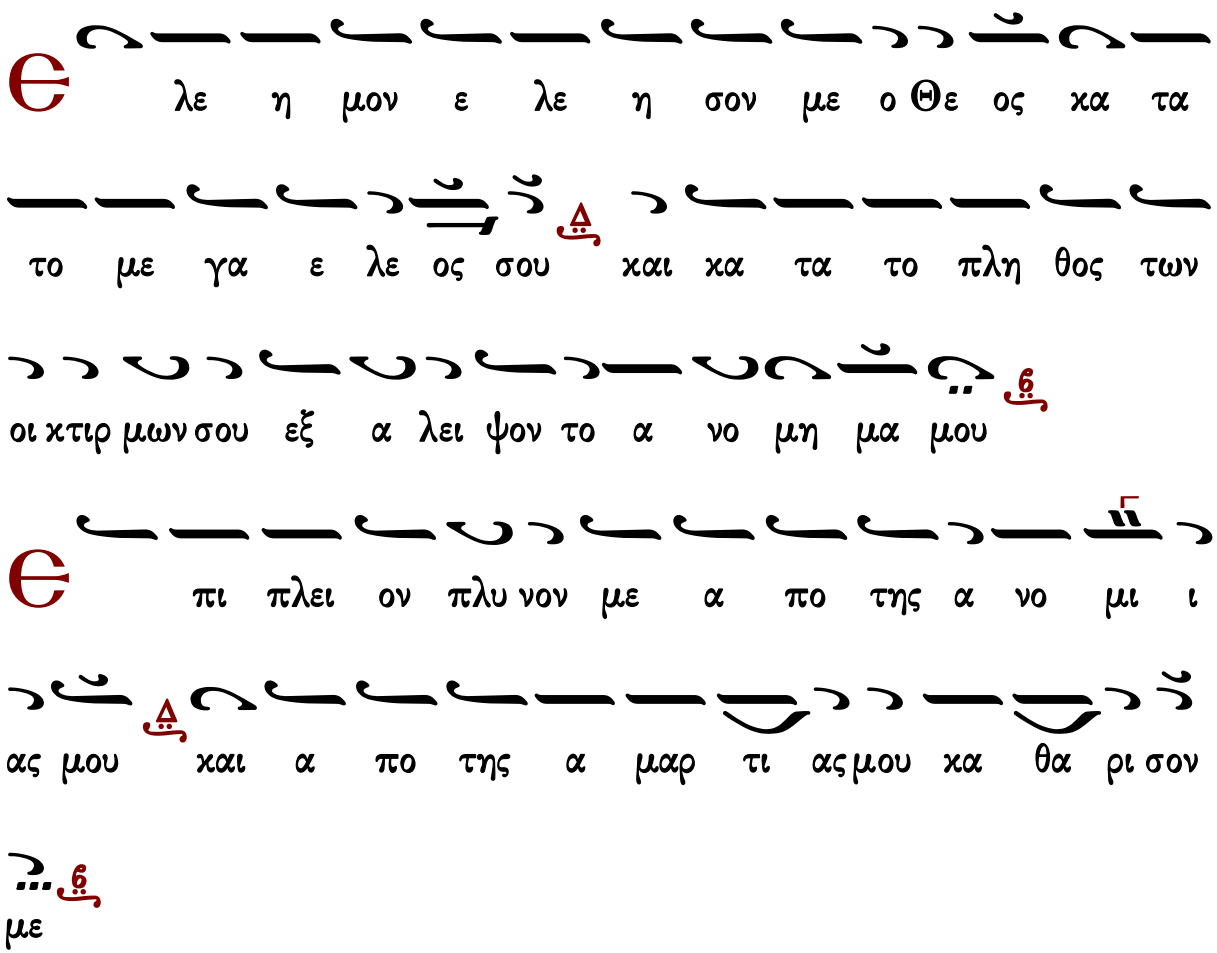

η α μαρ τι α μου ε νω πι ον μου ε στι δι α παν

τος

C οι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε

νω πι ον σου ε ποι η η σα ο πως αν δι και

ω θης εν τοις λο γοις σου και νι κη σης εν τω κρι νε

σθαι σε

l δου γαρ εν α νο μι αις συν ε λη φθην και εν α

μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μου

l δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σου ε δη λω σας

μοι

εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου ἱερουργοῦντος ἀρχιερέως.

η η λη α αρ γα ου ου ου ου ου δου

τα ας σα η πη γα η η η αν θει η η

τη ης ια ι φι υ χρυ τα αι και λα δη α

ω ω ω ω λω δη ε ου ου σου ας ι ι ι ι φι ο σο

ι οι οι οι οι μοι ας α α α α α α σα

χορὸς α΄

α α α α α α α α α α α ο ολ λα ο πο ις

α α α α α α τη Δε ε ε ε ε ε α

α α α α α α τα ο ο σπο

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ καν θη σο

μαι

α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο

συ νην α γαλ λι α σον ται ο στε α τε τα πει νω με

να

α πο στρε ψον το προ σω πον σου α πο των α

μαρ τι ων μου και πα σας τας α νο μι ας μου ε ξα λει

ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος και Πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

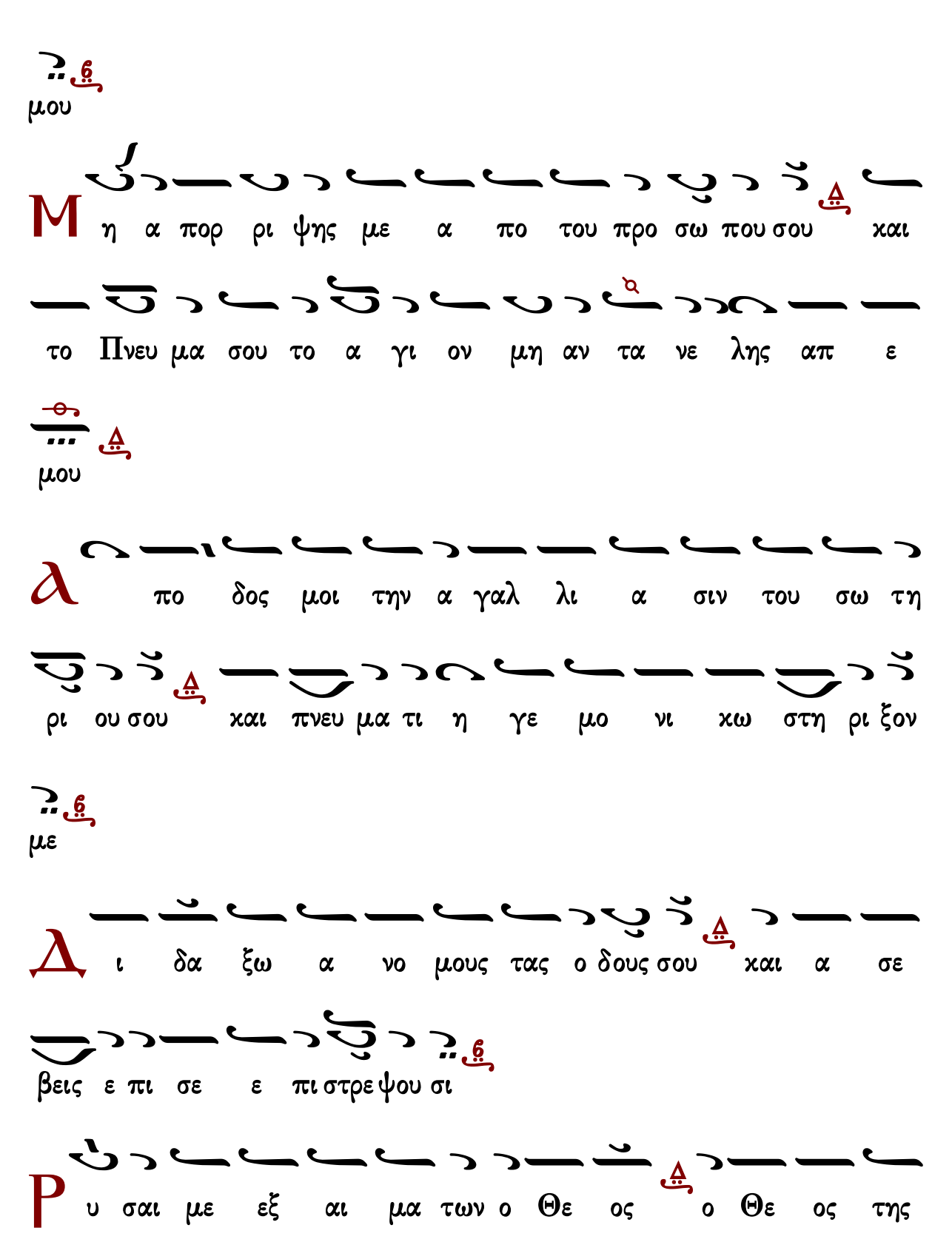
μου
Μη α πορ ρι ψης με α πο του προ σω που σου και
το Πνευ μα σου το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
μου
Δο πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σου και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον
με
Δι δα ξω α νο μους τας ο δους σου και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψου σι
Ρυ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της

σω τη ρι ι ας μου α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα μου την

δι και ο συ νην σου

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το

στο μα μου α ναγ γε λει την αι νε σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ο

λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σου

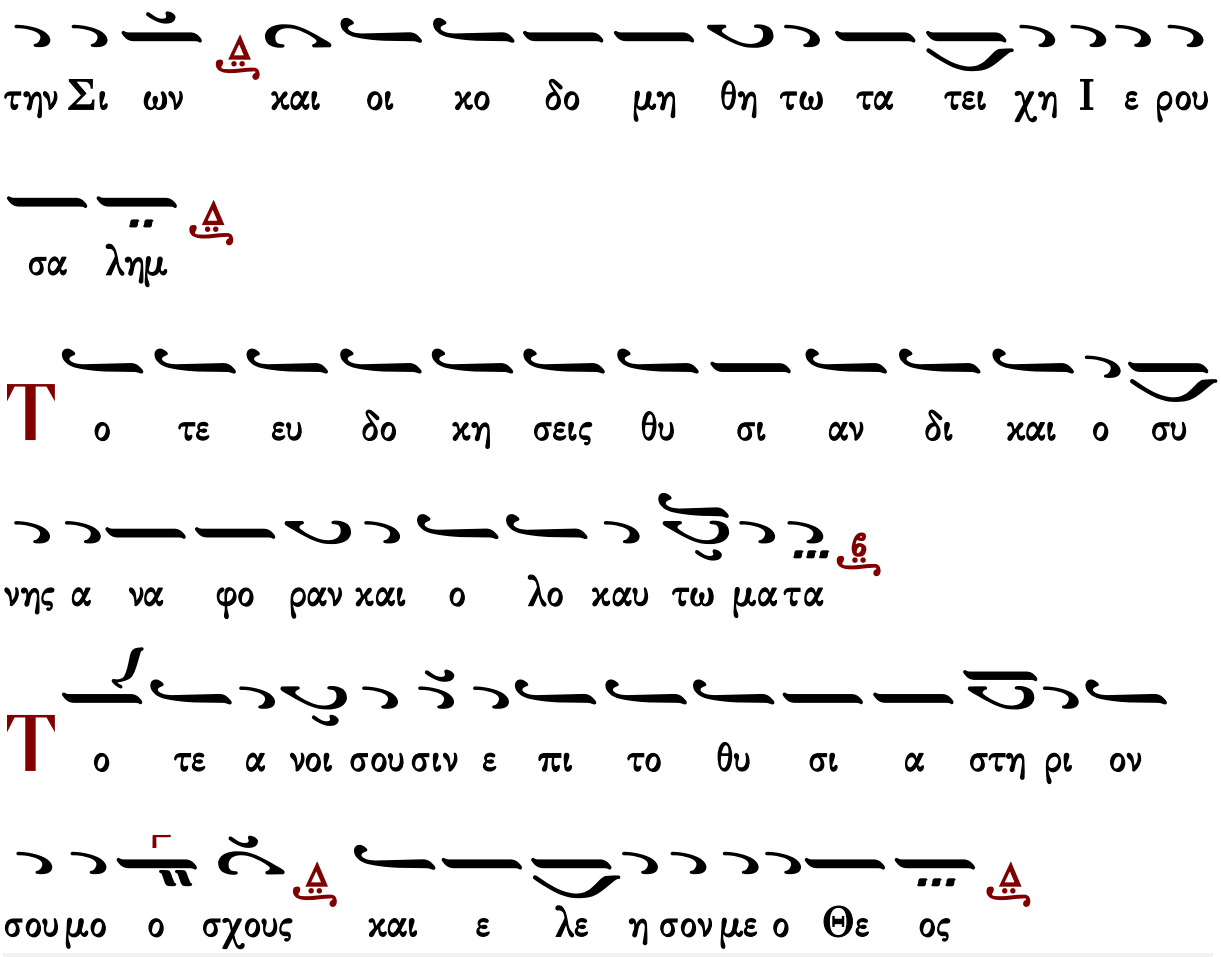

Πεντηκοστάρια

Γεωργίου Πρωγάκη Ι

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.157#

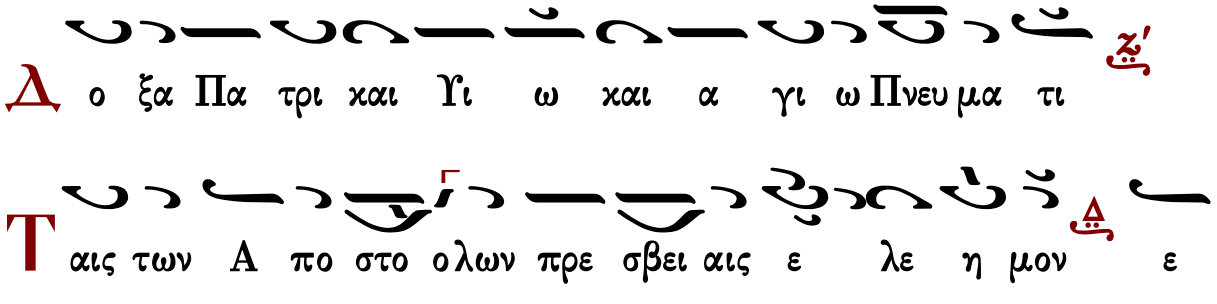

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην ζ'

Τ αις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε λε η μον ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα των

Є χ λε η σον με ο Θε ος κα τα το

με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οικ τιρ

μων σου χ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μου

Λ να στας ο Ι η σους α πο του τα φου κα θως προ

ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω ην και

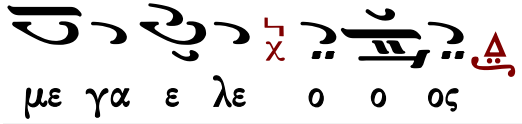

Γεωργίου Πρωγάκη II

Μέλος ἀργόν κατά μίμησιν τῶν ἀρχαίων διδασκάλων

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.158#

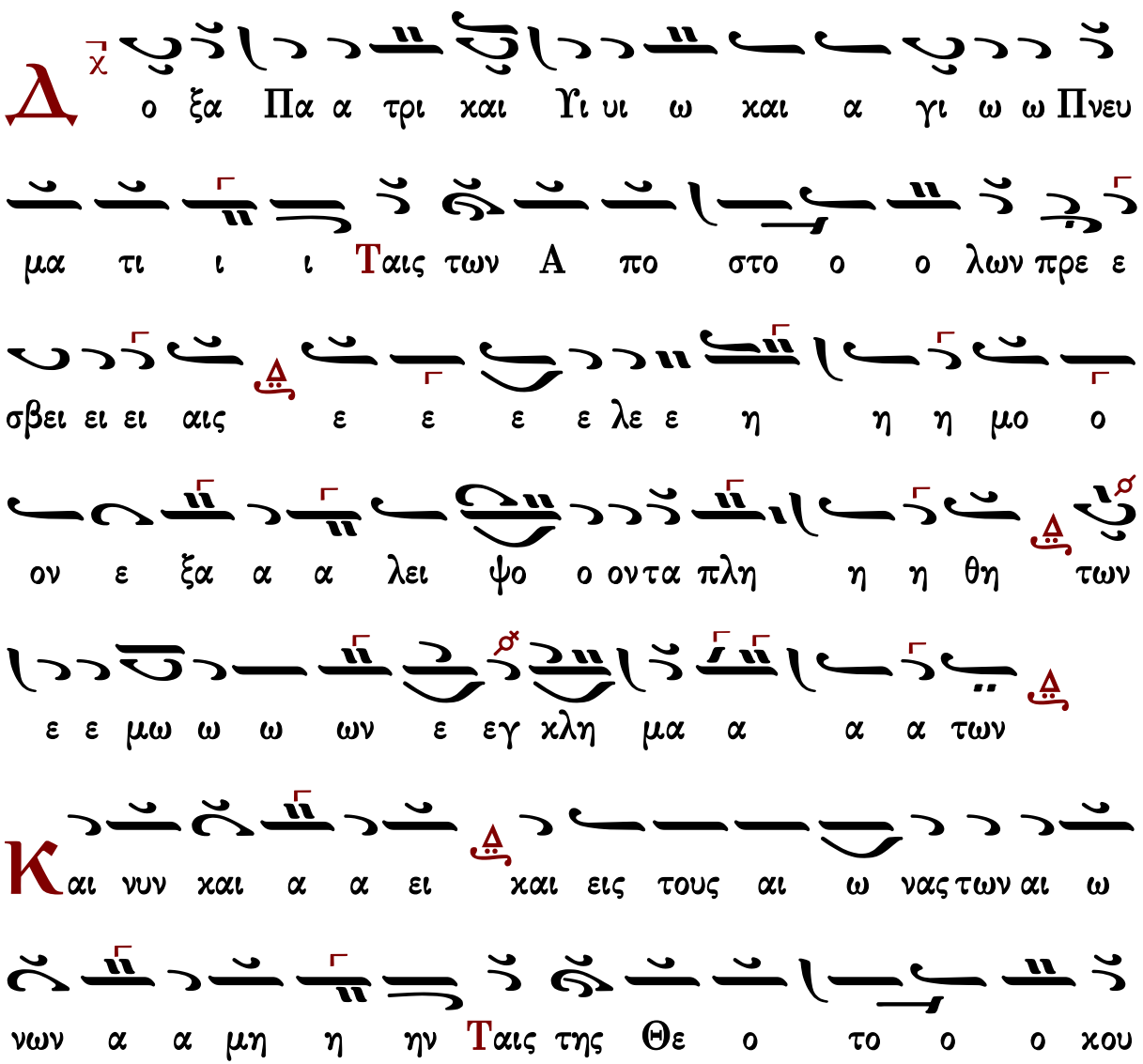

πρε ε σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μο

ο ον ε ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η

θη των ε ε μω ω ω ων ε εγ χλη μα α α α

των

Є λε η σον με ο Θε ος κα τα το

με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οικ τιρ

μων σου ε ξα λει ψον το α νο ο ο μη μα α α α

μου

A να στας ο I η η σους α α πο του ου τα α α α α

α α φου κα α θω ω ως προ ο ει ει ει ει πε ε ε

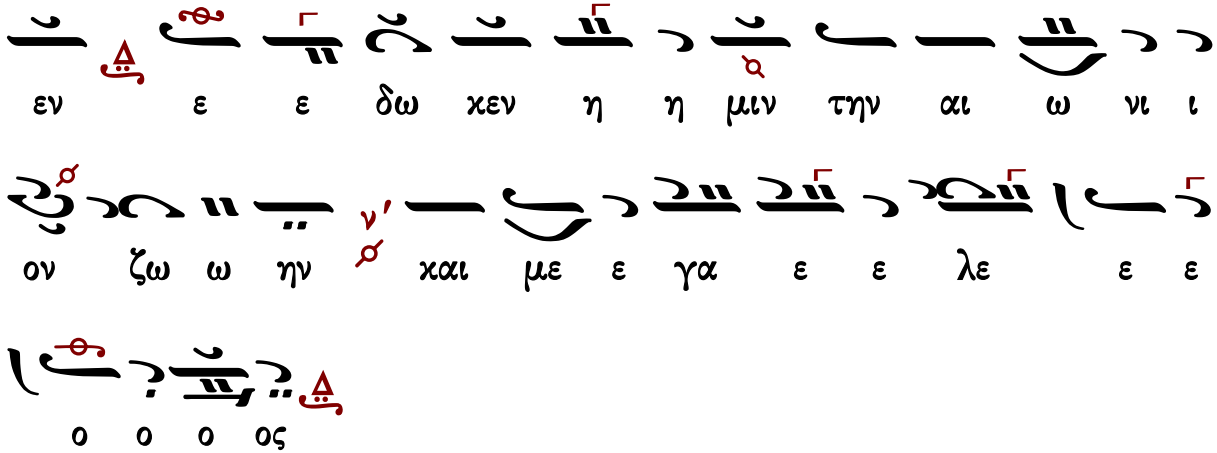

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι χ

Γαβριήλ Κουντιάδου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ έκδοση 1931-1935
επανέκδοση 1991 σ.195*

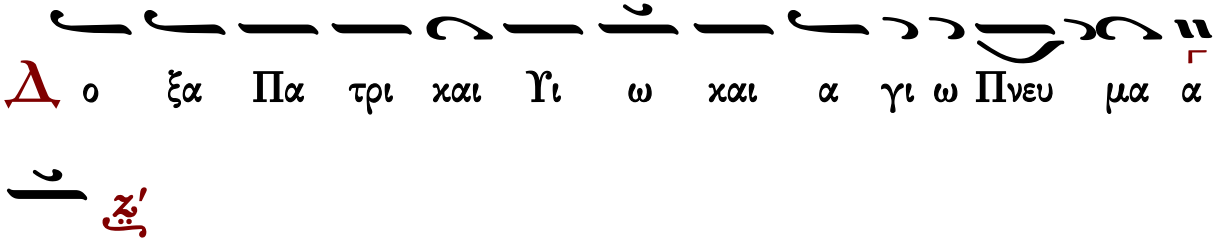

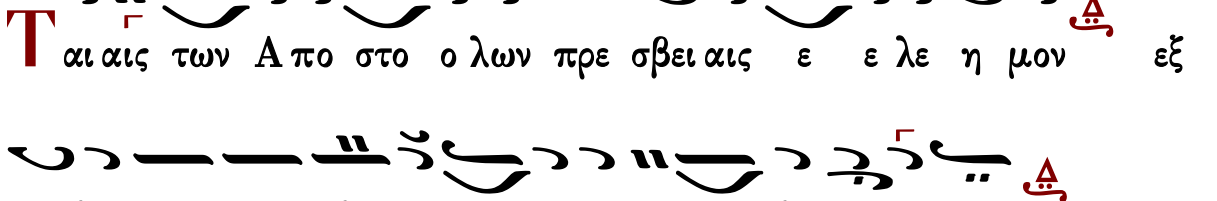

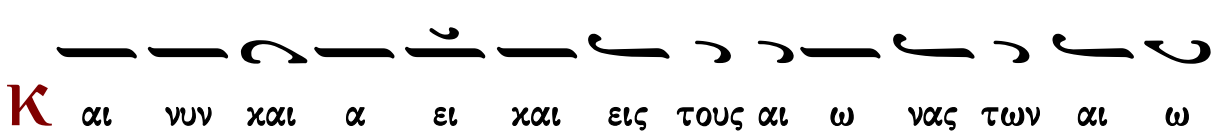

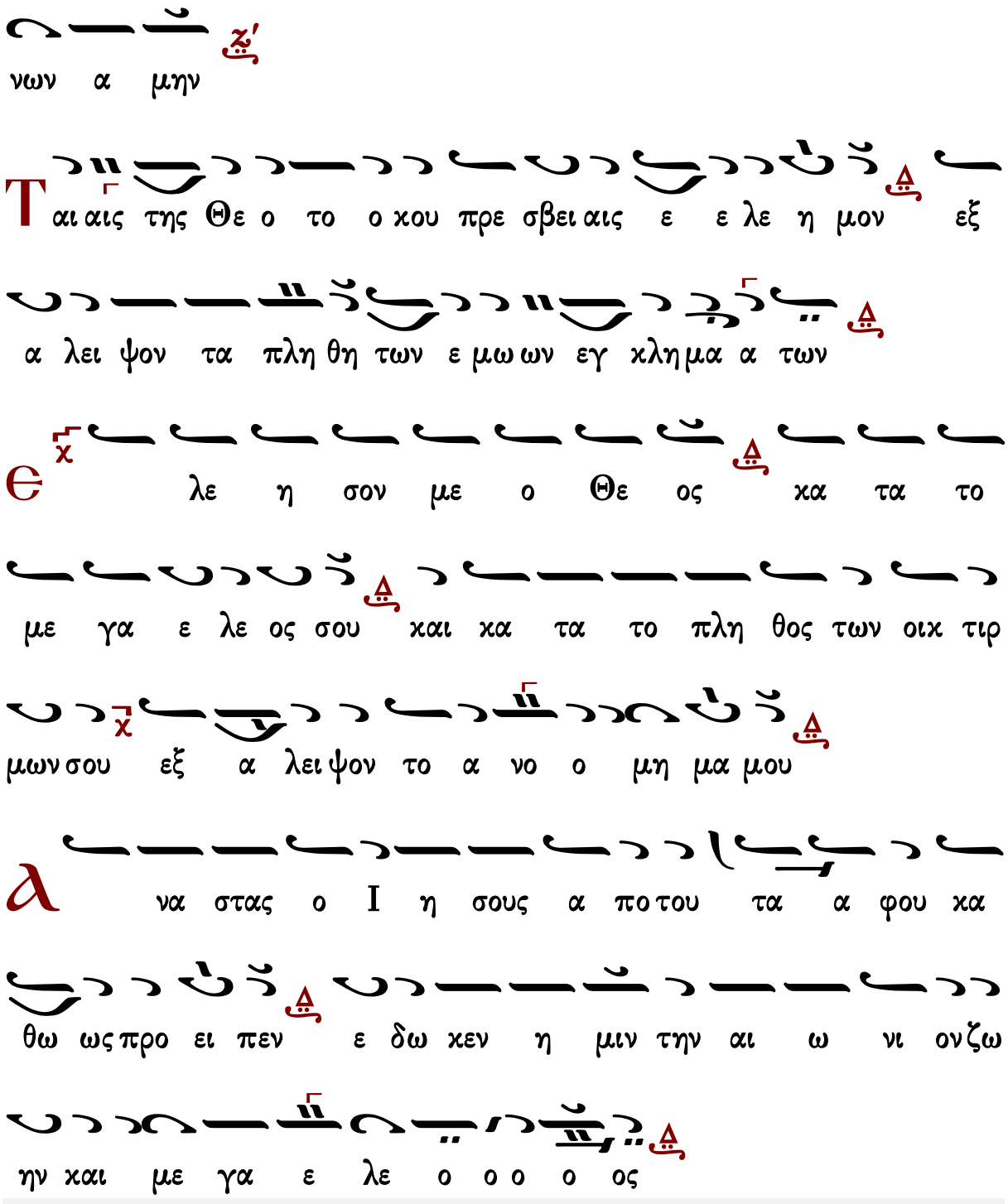

Κανόνες

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ α΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος Β

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.178#

Θα λα ασ σης το ε ρυ θραι ον πε λαγος α βρο χοις

ι χνε σιν λ ο πα λαι ος πε ζευ σας Ισ ρα ηλ σταυ ρο

τυ ποις Μω σε ως χερ σι π q του Α μα ληκ την δυ ναμιν

εν τη ε ρη μω ε τρο πω σατο λ

Δο ξα τη α γι α α να στα σει σου Κυ ρι

ε λ

Υψω ω θης την η με τε ραν εκ πτω σιν ε πα

νορ θου με νος λ εν τω α χραν τω ξυ λω του Σταυ ρου την

εν ξυ λω ι ω με ε νος π q παν ω λε θρι αν Δε σπο

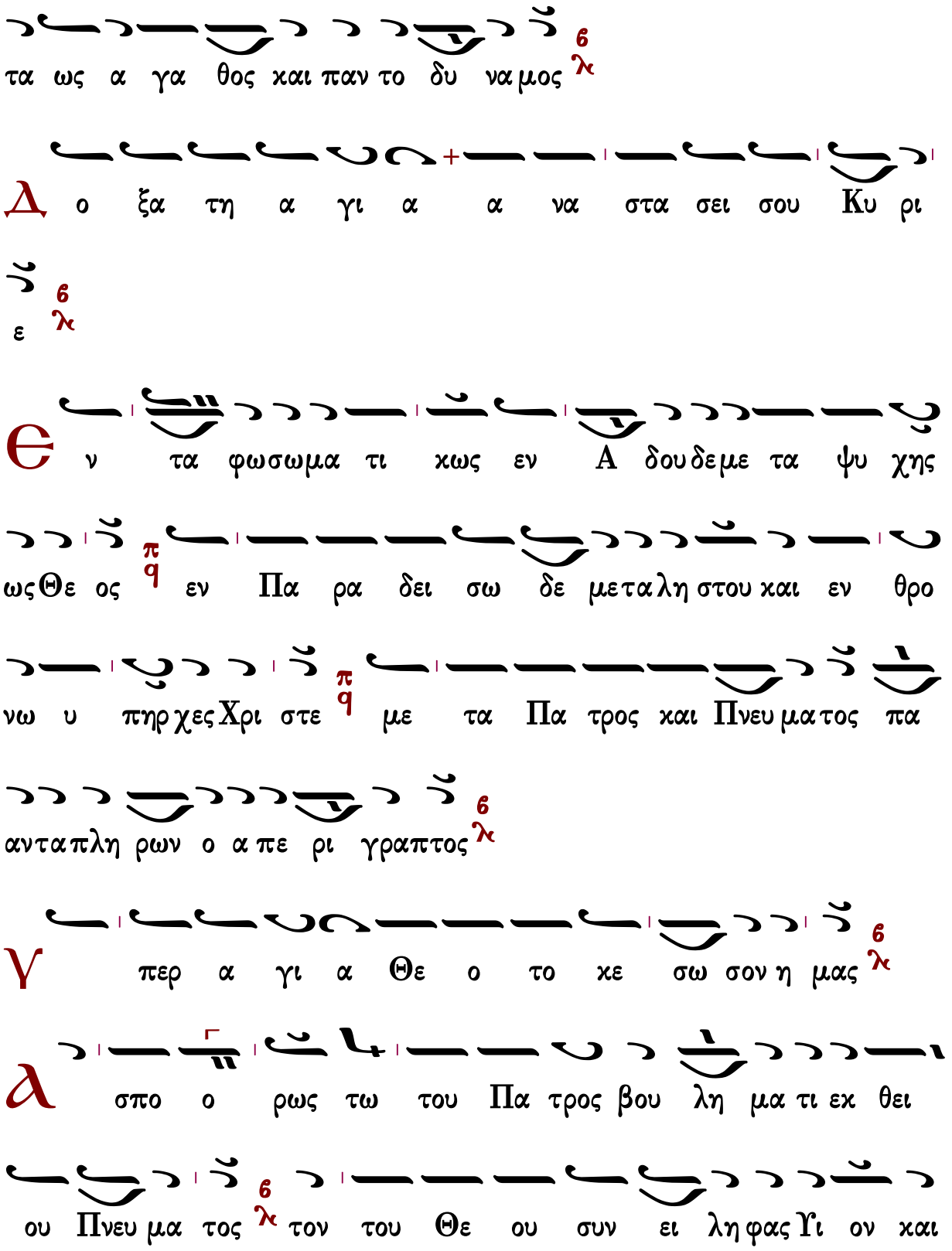
τα ως α γα θος και παν το δυ να μος
Δ ο ξα τη α γι α α να στα σει σου Κυ ρι
ε
Θ ν τα φωσωμα τι χως εν Α δου δε με τα ψυ χης
ως Θε ος εν Πα ρα δει σω δε με τα λη στου και εν θρο
νω υ πηρ χες Χρι στε με τα Πα τρος και Πνευ μα τος πα
ανταπλη ρων ο α πε ρι γραπτος
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
λ σπο ο ρως τω του Πα τρος βου λη μα τι εκ θει
ου Πνευ μα τος τον του Θε ου συν ει λη φας Υι ον και

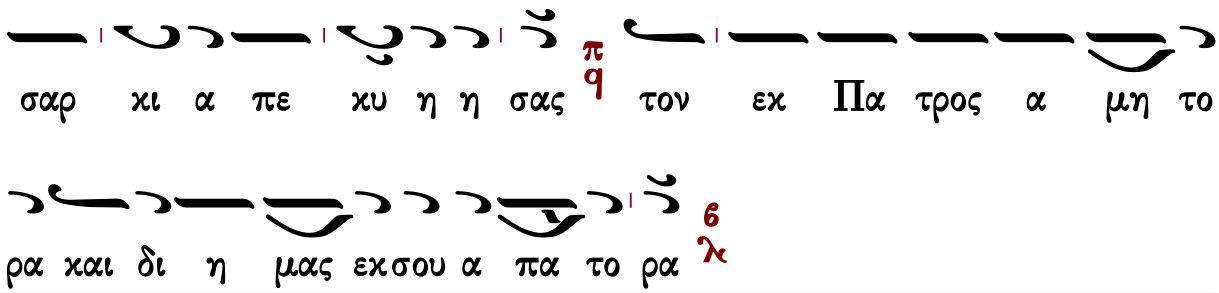

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ γ΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος ⸗ Βȣ

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.180#

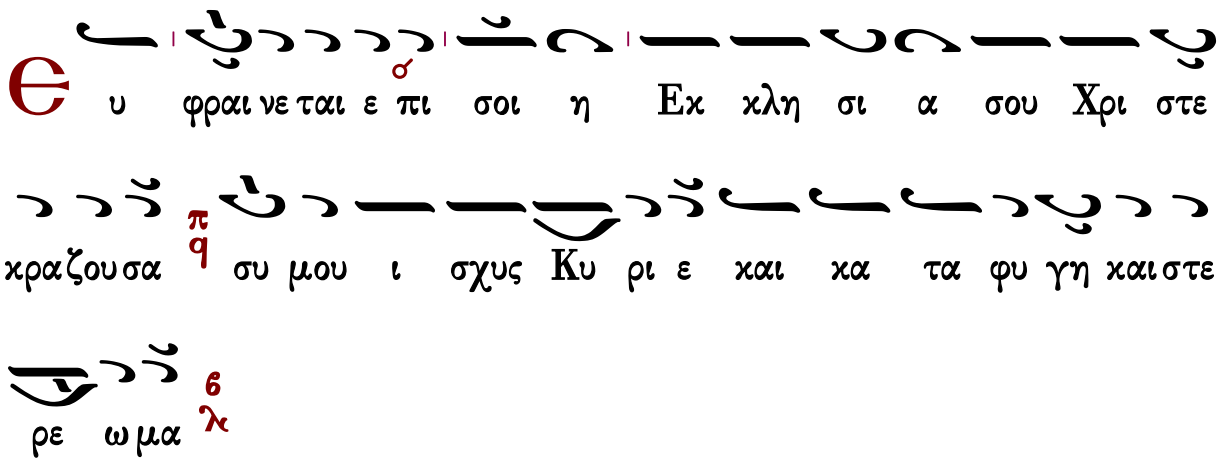

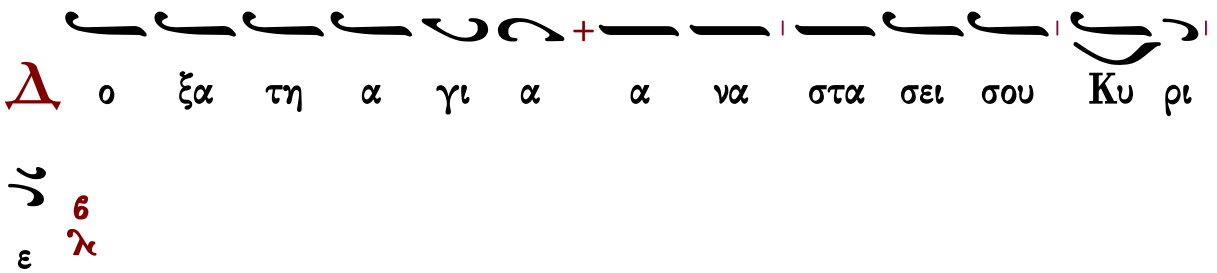

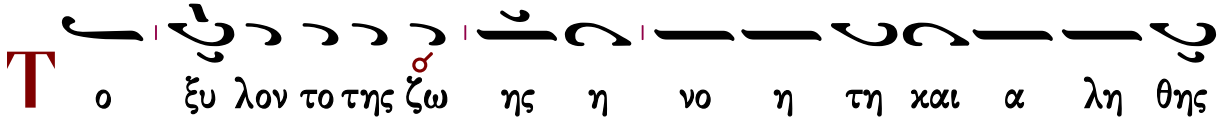

α μπε λος ε πι Σταυ ρου χρε μα ται πα σιν αμ βρο σι αν

πη γα ζουσα 6 λ

Δ ο ξα τη α γι α α να στα σει σου Κυ ρι

ε 6 λ

Ω ς με γας ως φο βε ρος ως το του Α δου κα θε

λων φρυ α γμα και ως Θε ος α φθαρ τος νυν σωμα τι κως ε

ξε γη γερται 6 λ

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας 6 λ

C υ μο νη τοις ε πι γης των υ περ φυ σιν α γα θων

προ ξε νος π q Μη τηρ Θε ου γε γο νας Δ ο θεν σοι το χαι ρε προσ

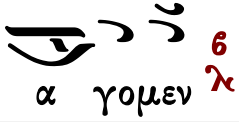

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον

Ἐπεφάνης σήμερον

Ἦχος δ΄. Πα

κατά το: Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
1909 σ.20/694#

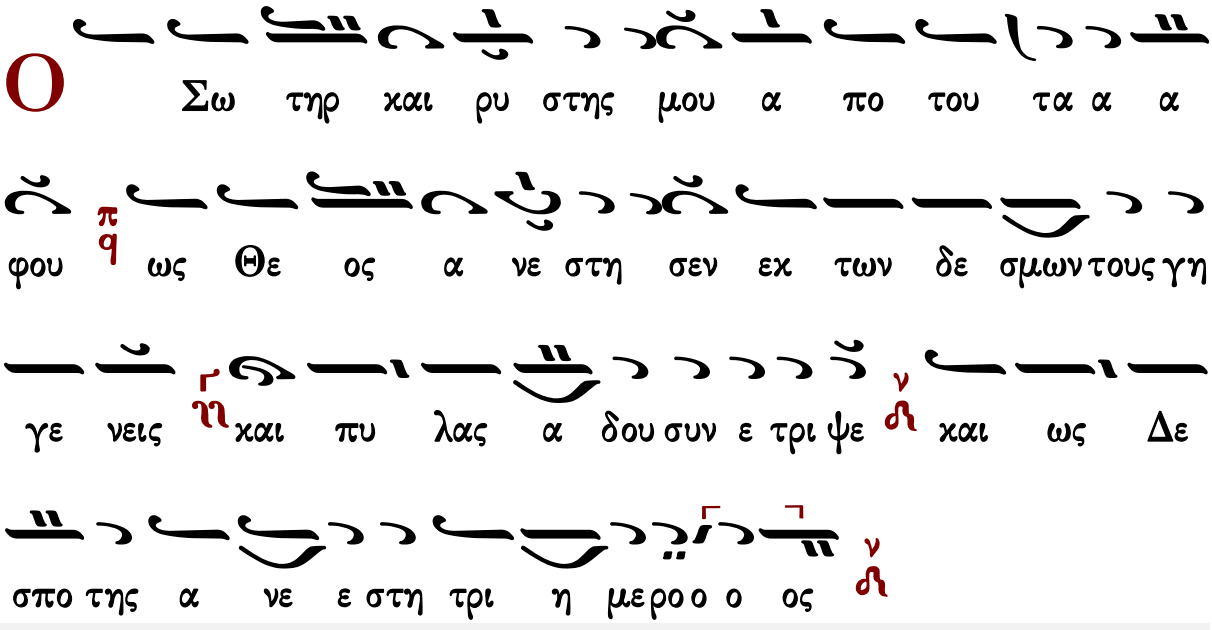

Καταβασίαι εἰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου

Σύντομοι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βγ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

λ νοι ξω το στο μα μου και πλη ρω θη σε ται
πνευ μα τος λ και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι δι Μη
τρι και ο φθη σο μαι φαι δρως παν η γυ ρι ζων π q και
α σω γη θο μενος ταυ της τα θαυ μα τα λ
ᾠδὴ γ΄
Τ ους σου ους υ μνο λο γους Θε ο το ο κε η
ζω ω σα και α φθο νος πη γη Δ θι α σον συγ χρο τη σαν
τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον π q και εν τη θει α
δο ξησου Δ χορὸς α΄ στε φα νων δο ξης α ξι ω σον λ
ᾠδὴ δ΄
Τ ην α νε ξι χνι α στον θει αν βου λην λ της εκ
της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως λ σου του υ ψι στου λ

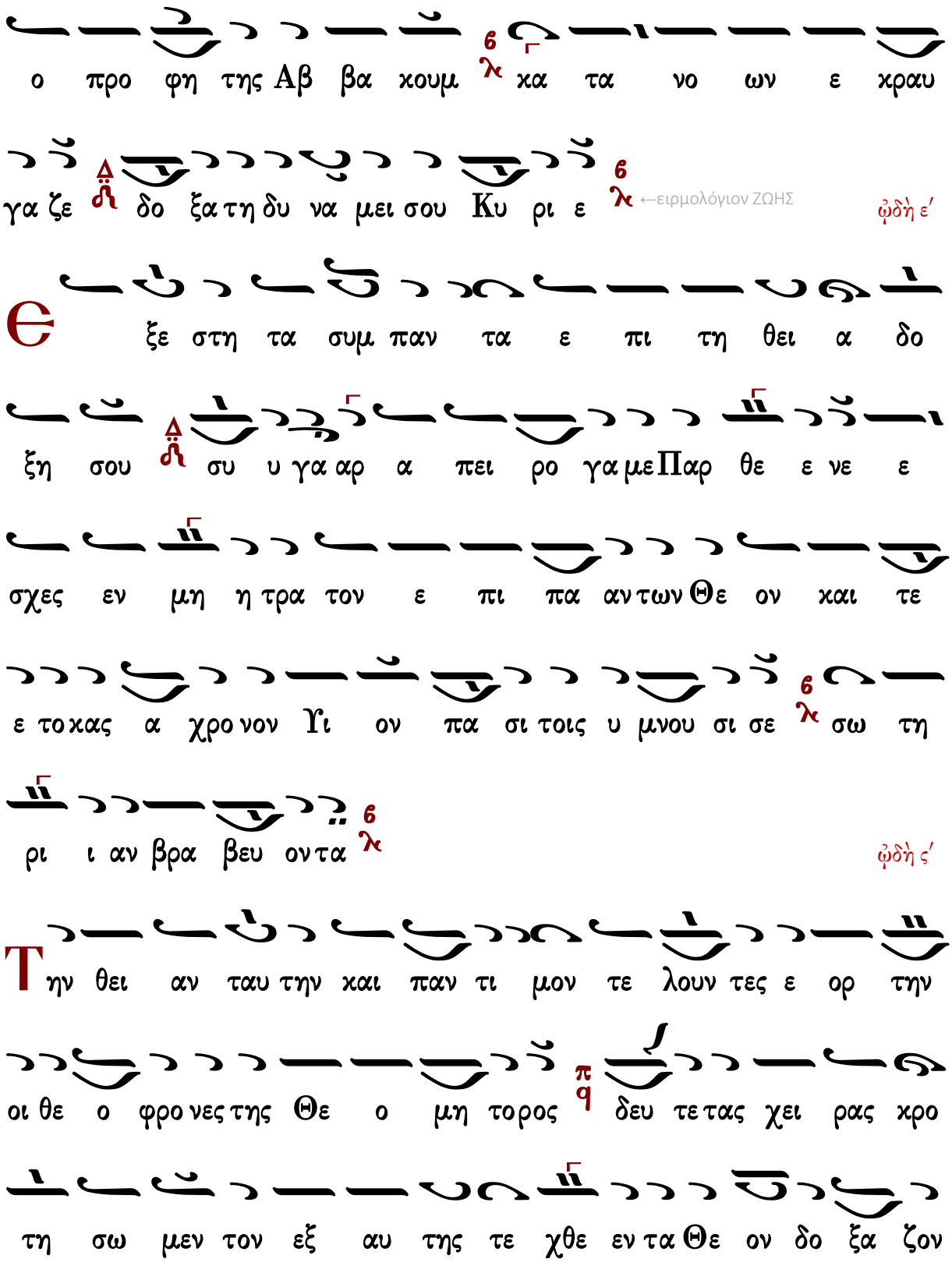
ο προ φη της Αβ βα χουμ χα τα νο ων ε χραυ
γα ζε δο ξα τη δυ να μει σου Κυ ρι ε
←ειρμολόγιον ΖΩΗΣ
ᾠδὴ ε΄
Θ ξε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α δο
ξη σου συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε ε
σχες εν μη η τρα τον ε πι πα αν των Θε ον και τε
ε τοκας α χρο νον Υι ον πα σι τοις υ μνου σι σε σω τη
ρι ι αν βρα βευ ον τα
ᾠδὴ ς΄
Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες ε ορ την
οι θε ο φρο νες της Θε ο μη τορος δευ τε τας χει ρας χρο
τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε ον δο ξα ζον

τες

ᾠδὴ ζ΄

Ο υκ ε λα α τρε ευ σαν τη κτι σει οι θε ο φρο νες πα

ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος α πει λην αν

δρει ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ περ υ μνη

η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος ευ λο γη το

ος ει

ᾠδὴ η΄

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου μεν

τον Κυ ρι ον

Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω ο

το ο κος της Θε ο το κου δι ε σω σα το ο το τε

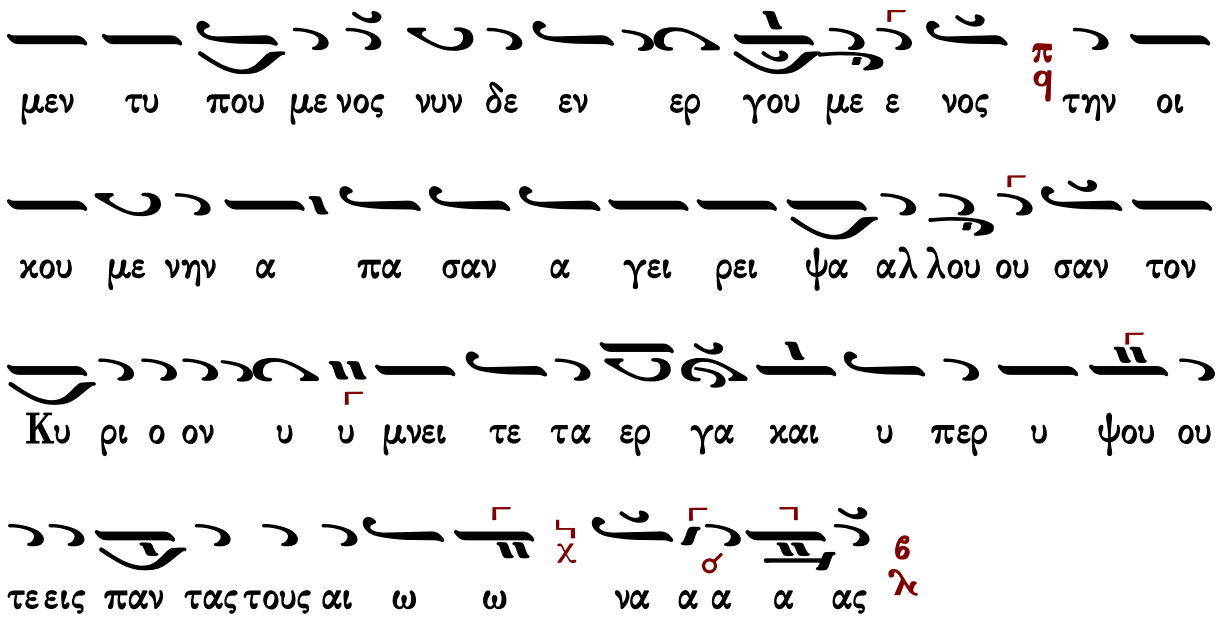

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Τιμιωτέρα — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος ⸗ Βȣ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.511*

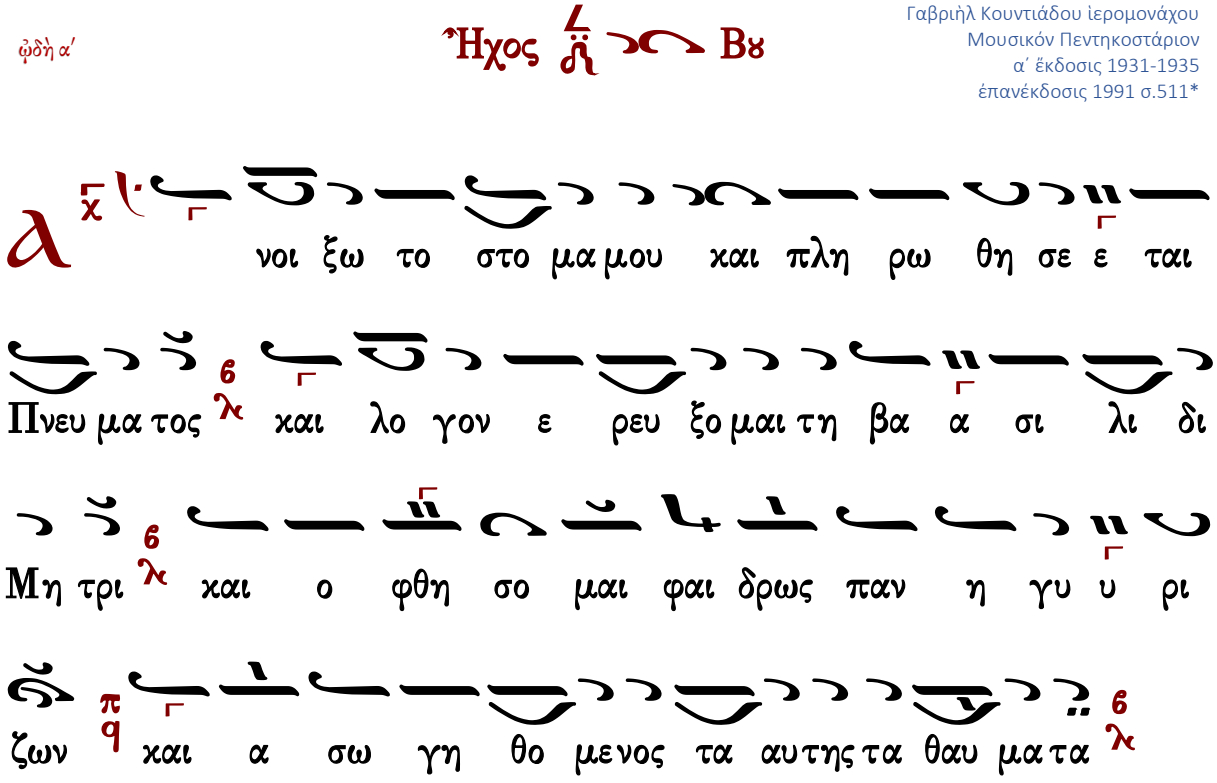

ᾠδὴ γ΄

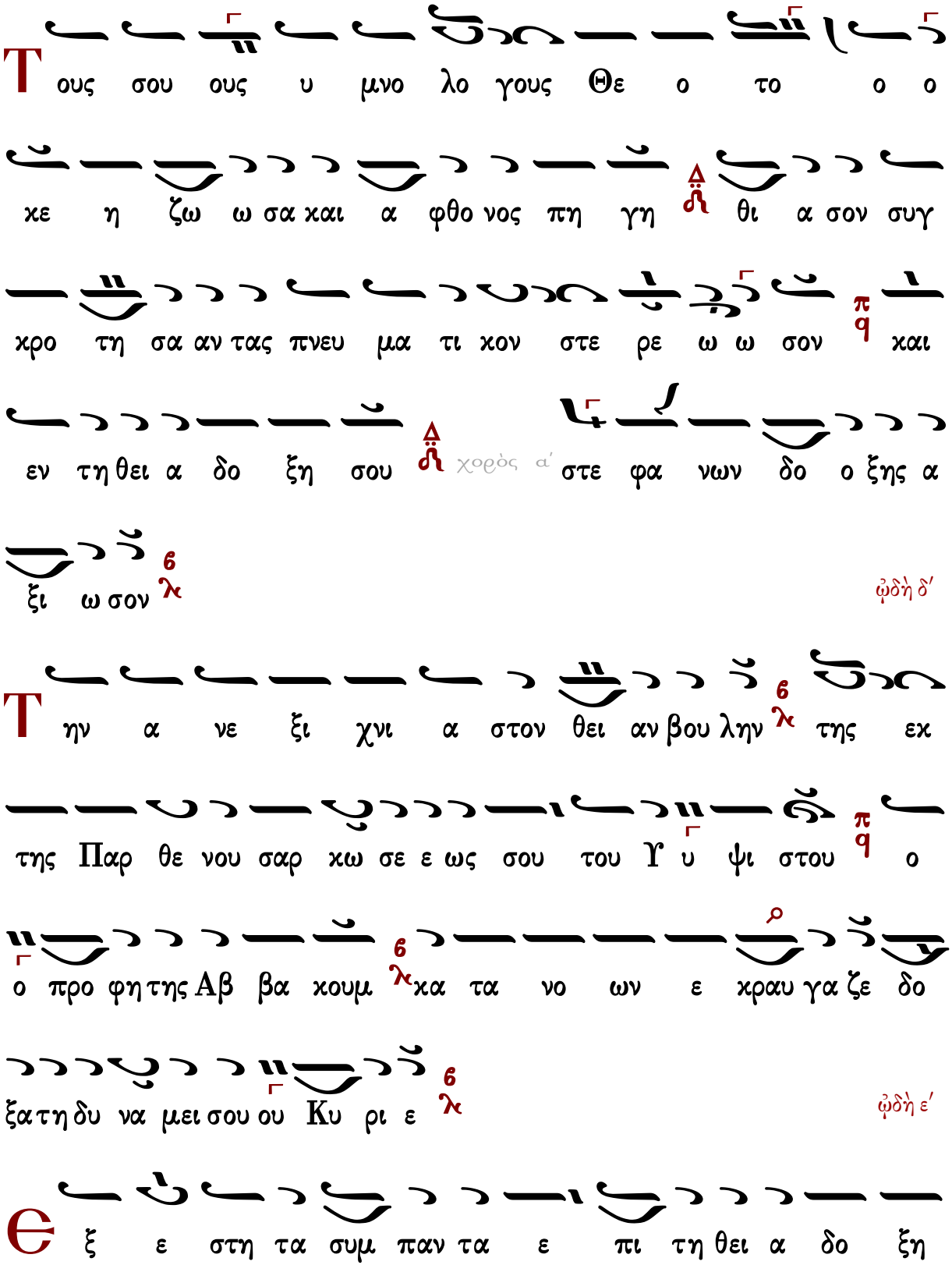
Τους σου ους υ μνο λο γους Θε ο το ο ο
κε η ζω ω σα και α φθο νος πη γη θι α σον συγ
χρο τη σα αν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και
εν τη θει α δο ξη σου χορὸς α΄ στε φα νων δο ο ξης α
ξι ω σον
ᾠδὴ δ΄
Τη ν α νε ξι χνι α στον θει αν βου λην τη ς εκ
τη ς Παρ θε νου σαρ κω σε ε ως σου του Υ υ ψι στου ο
ο προ φη τη ς Αβ βα κουμ κα τα νο ων ε κραυ γα ζε δο
ξα τη δυ να μει σου ου Κυ ρι ε
ᾠδὴ ε΄
Θ ξ ε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α δο ξη

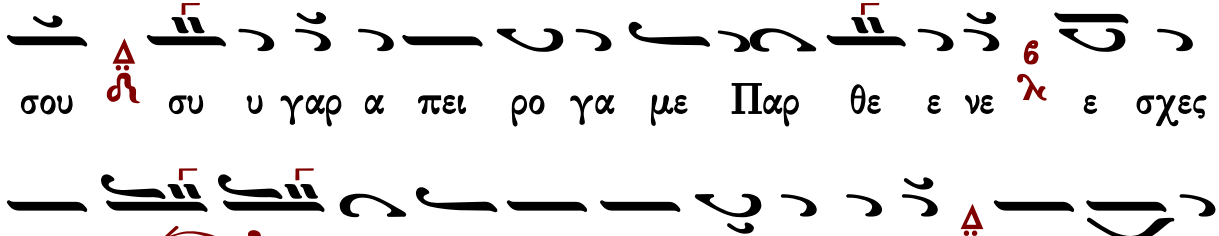
σου συ υ γαρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε ε σχες

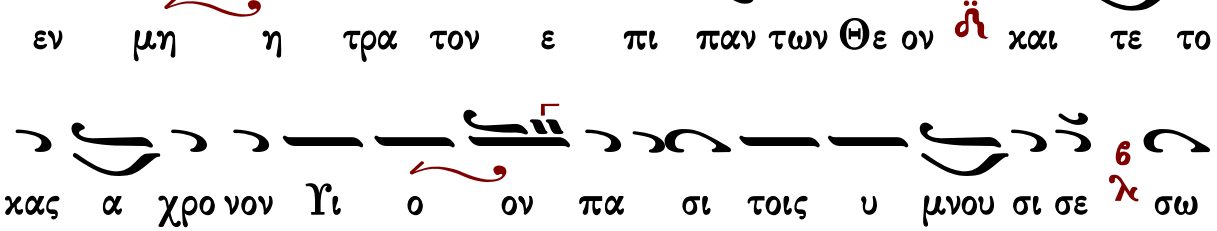
εν μη η τρα τον ε πι παν των Θε ον και τε το

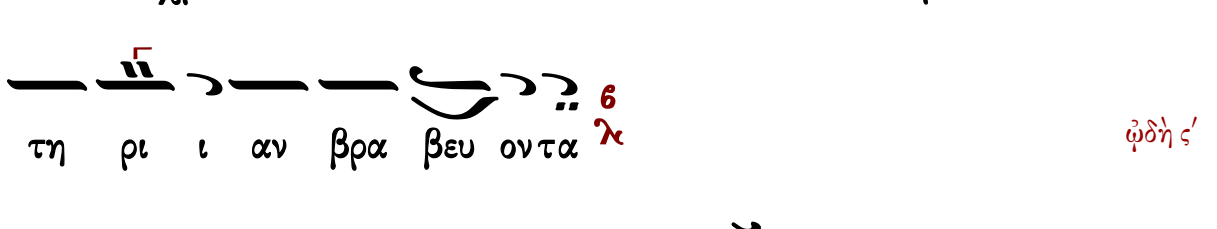
κας α χρο νον Υι ο ον πα σι τοις υ μνου σι σε σω

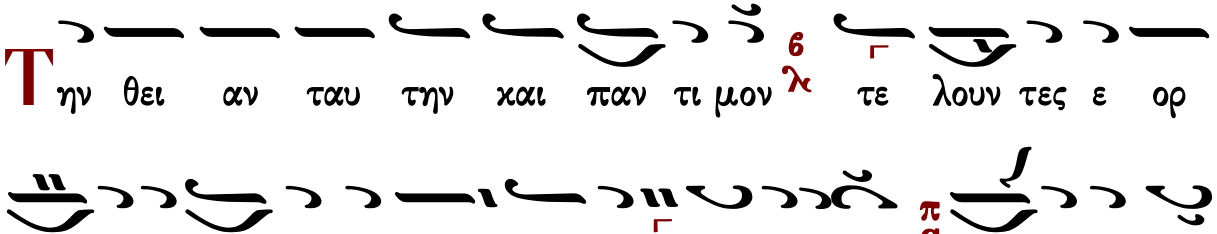
τη ρι ι αν βρα βευ ον τα

ᾠδὴ ς′

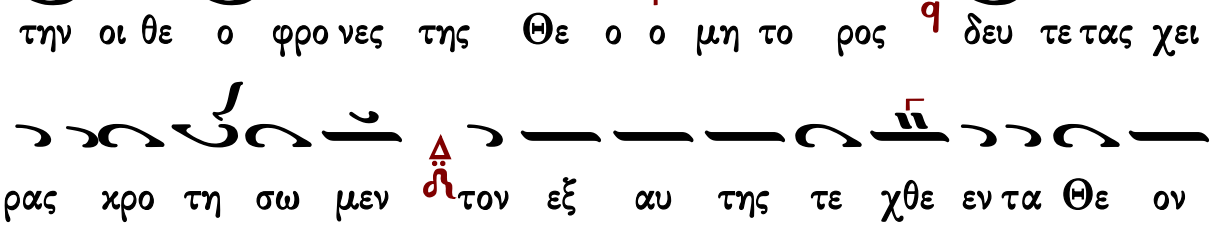
Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες ε ορ

την οι θε ο φρο νες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας χει

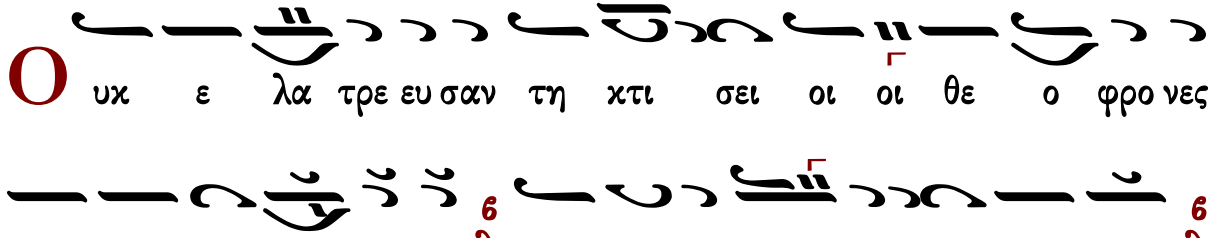
ρας χρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε ον

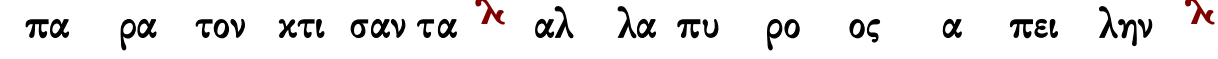
δο ξα ζον τες

ᾠδὴ ζ′

Ο υκ ε λα τρε ευ σαν τη κτι σει οι οι θε ο φρο νες

πα ρα τον κτι σαν τα αλ λα πυ ρο ος α πει λην

αν δρει ως πα α τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ

περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος

ευ λο γη το ος ει

ᾠδὴ η΄

α ι νου μεν ευ λο γου μεν χαι προσ κυ νου ου μεν

τον Κυ ρι ον

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω ο το

ο χος της Θε ο το χου δι ε σω σα το το τε μεν τυ

που με ε νος νυν δε ε εν ερ γου με νος την οι κου

με νην α πα σαν α γει ρει ψαλ λου ου σαν τον Κυ ρι ον υ

μνει ει τε τα ε ερ γα χαι υ περ υ ψου ου τε εις

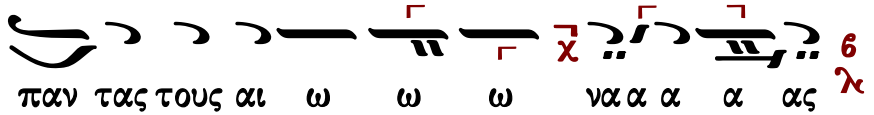

Ἀργαὶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)

ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.234/1932*

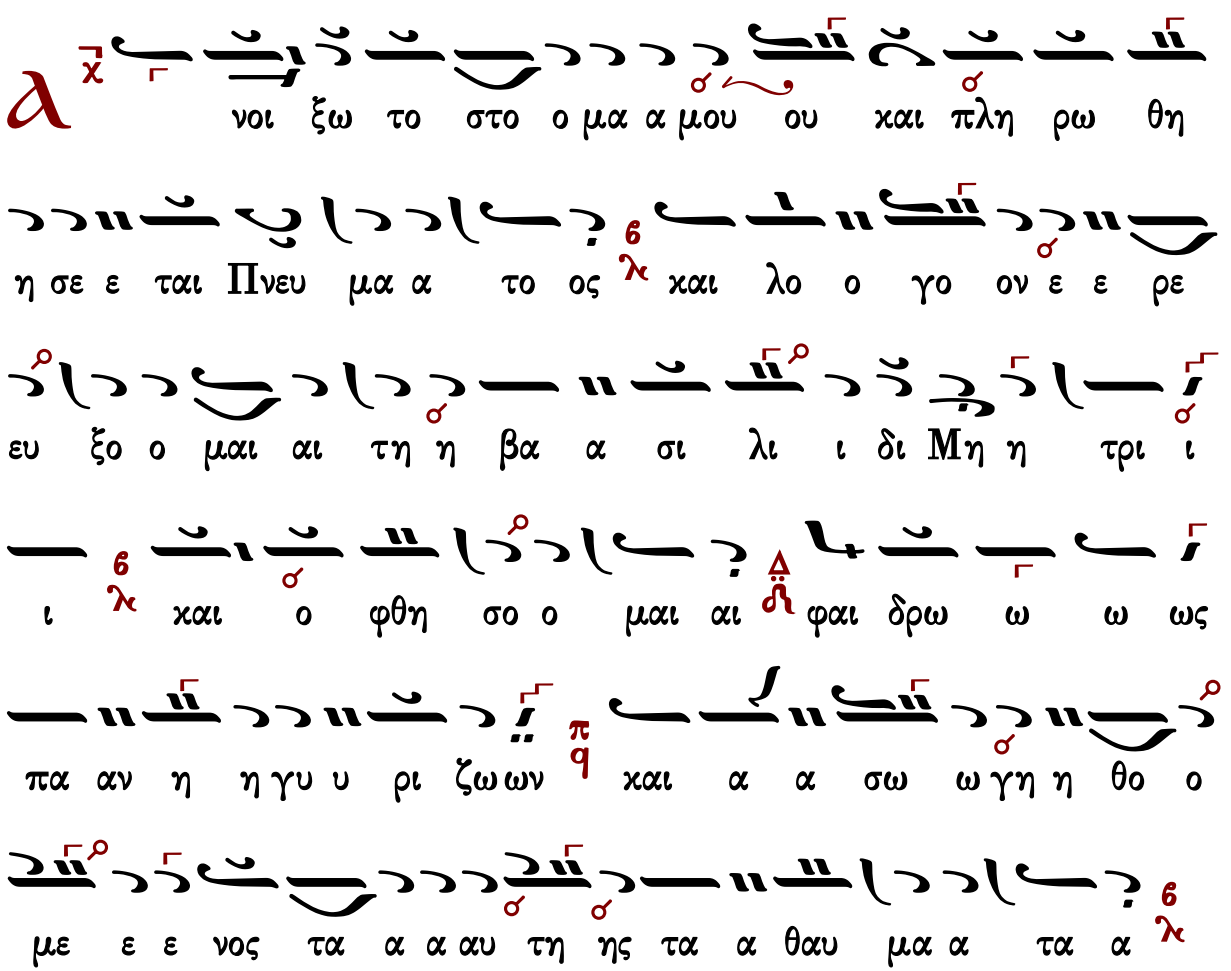

Τους σου ου ου ους υ μνο ο λο ο γου ους Θε ε ο
ο το ο ο ο κε ως ζω ω ω ω σα α και αι
α α α φθο νος πη η γη θι α α σο ον συ υγ
κρο τη η σα αν τας πνε ευ μα τι ι κον στε ρε ε ε ω ω
ω ω σον και εν τη θει α α δο ο ξη η σου
χορὸς α'
* στε φα α α α α α α α α νω ων δο ο ο
ο ξη ης α α ξι ω ω σο ον
* Μουσικὸν Πεντηκοστάριον 2005 σ.551
στε φα α α νω ων…
ᾠδὴ δ'
Την α νε ξι ι χνι ι α στο ον θει ει α αν
βου ου λη η ην της εκ της Παρ θε νου σα αρ κω ω

ω σε ε ε ε ε ω ω ως σου του ου Υ υ ψι

στου ου π q ο προ φη η της Αβ βα α κουμ Δ ϡ κα τα

νο ο ων ε ε κραυ γα α ζε ε Δ ϡ δο ο ο ο ξα

τη δυ να α α α μει ει σου Κυ ρι ι ε ε 6 λ

ᾠδὴ ε΄

θ ξ ε στη η τα συ υμ πα αν τα α π q ε πι

τη θει ει α α δο ο ξη η σου Δ ϡ συ υ υ γα α α

α αρ α πει ει ρο ο γα α με Παρ θε ε ε νε ε 6 λ ε

σχες εν μη η η η η τρα τον ε πι ι ι πα α α

α αν τω ων Θε ε ε ον χαι αι τε ε ε το ο ο *

ο κας Δ ϡ α α χρο ο νο ον Υι υι ο ο ο ον πα α

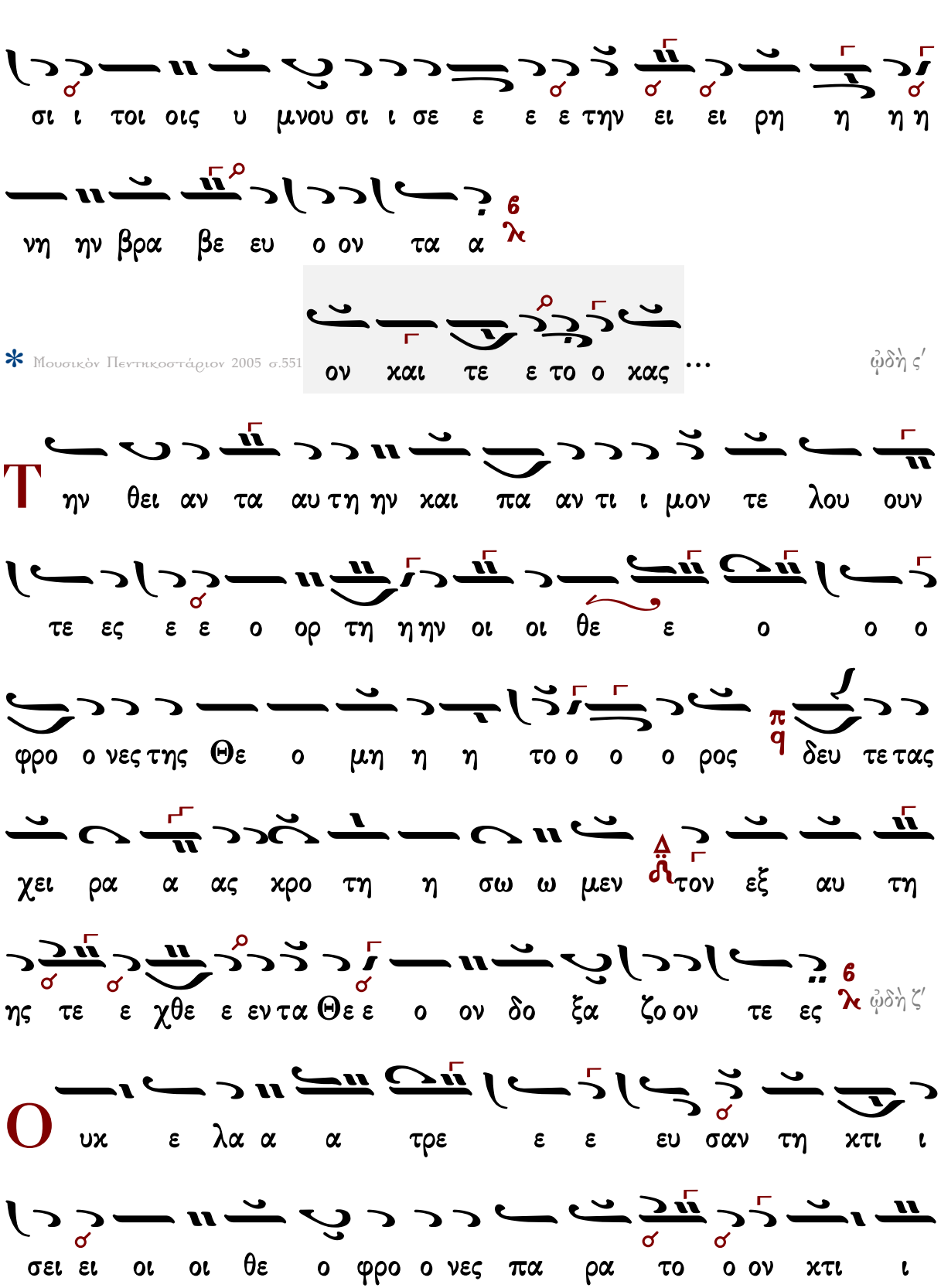

* Μουσικὸν Πεντηκοστάριον 2005 σ.551

ὠδὴ ς΄

ὠδὴ ζ΄

σα α α αν τα α αλ λα α α α πυ ρο ος α πει ει

λη ην αν δρει ει ω ως πα α τη η σα αν τες χαι αι ρο ον

τες ε ψα αλ λο ον υ περ υ υ υ μνη η

η η τε ε ο των πα τε ρω ων Κυ ρι ι ο ος

και Θε ε ος ε ευ λο γη η το ο ος ει ει

ᾠδὴ η΄

α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου ου

με εν τον Κυ υ ρι ι ο ον

Π αι αι αι αι δας ευ α γει εις ε εν τη η κα μι ι

ι νω ω ο το ο ο ο ο κος της Θε ε

ο το ο κου δι ε ε σω ω σα α το το ο τε ε με

εν τυ που με ε νο ος νυ υν δε ε εν ερ γου ου

ου με ε ε ε νος την οι χου με ε νη ην α πα α

σαν α γει ει ρει ει ει ψα α α α αλ λου ου ου ου

σαν το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ο ο ον υ υ μνει

τε ε τα α ερ γα α και αι υ περ υ ψου ου ου

ου τε ε εις πα αν τας τους αι ω ω ω ω ω

να α α α α ας

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)

χρόνος διπλοῦς
ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βȣ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.507*

α νοι οι ξω ω το στο ο μα α μου ου ου

και πλη η ρω θη η σε ε ται Πνε ευ μα α το ος και

λο ο γον ε ε ρε ευ ξο ο μαι αι τη η βα α σι λι ι δι

Μη η τρι ι και ο ο φθη σο ο μαι φαι δρω ω ω ως

πα αν η η γυ υ ρι ζω ων και α α σω γη η η θο

ο με ε νος τα α α αυτης τα α θαυ μα α τα α ᾠδὴ γ′

Τ ους σου ου ου ους υ μνο ο λο ο γου ους Θε ε ο

ο το ο ο ο κε η ζω ω σα και αι αι α

φθο ο νος πη η η γη η θι α σον συγ κρο τη η η

σα α α α αν τα ας πνευ μα τι κο

ον στε ρε ε ε ω ω ω ω σον και εν τη η

η θει α α δο ξη η σου ου ου χορὸς α΄ στε φα α α νω

ων δο ο ο ο ξης α α ξι ω ω σο ον

ᾠδὴ δ΄

Τ ην α νε ξι χνι α στο ον θει ει ει ει α αν βου

ου λη ην τη ης εκ της Πα αρ θε ε ε νου ου σαρ κω

ω σε ε ω ως σου ου του Υ υ ψι στου ου ο ο προ ο

φη η η της Αβ βα α κου ου ουμ κα τα νο ω ων

ε ε κραυ γα α ζε δο ο ξα τη η δυ να α α α μει

ει σου ου Κυ ρι ι ε ε

ᾠδὴ ε΄

Θ ξ ε στη η τα συ υμ πα αν τα α ε πι

τη η η θει α α δο ξη η σου συ υ υ γα αρ α

πει ει ρο ο γα α με Παρ θε ε ε νε ε ε σχες εν

μη η η η τρα τον ε πι ι ι πα α α αν τω

ων Θε ε ε ον χαι αι τε ε ε το ο ο ο χας

α α χρο ο νο ον Υι υι ο ο ον πα α σι ι τοι οις

υ μνου ου σι ι σε ε ε ε σω τη η ρι ι ι ι α αν βρα

βε ευ ο ο ον τα

ᾠδὴ ς΄

Τ ην θει αν τα αυ τη ην και πα αν τι ι μο ον τε λου

ουν τε ες ε ο ορ τη η ην οι οι θε ο ο φρο ο νε

ες της Θε ο μη η η το ο ο ο ο ρο

ος δευ τε τας χει ει ει ει ρας χρο ο τη η η σω ω ω

ω με εν ἅγιον εξ αυ τη ης τε ε χθε ε εν τα Θε ε ο ον

δο ξα α ζο ον τε ες

ᾠδὴ ζ′

Ο υκ ε λα α α τρε ε ε ε ευ σα αν

τη κτι ι σει ει οι οι θε ο ο φρο ο νε ες πα

ρα α τον κτι ι ι σα α α αν τα αλ λα α

πυ ρο ος α πει ει λη ην αν δρει ει ως πα α α τη

η σα αν τες χαι αι αι αι ρο ον τες ε ε ψα αλ λο ον

υ περ υ υ υ μνη η η η τε ε ο των πα

α τε ρω ων Κυ ρι ι ος ἅγιοι Θε ο ος ε ευ λο

ο γη το ο ος ει ει

ᾠδὴ η′

α
ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με εν
τον Κυ υ ρι ι ο ον
Π
αι αι αι αι δας ευ α γει εις ε εν τη κα
α μι ι ι νω ω ο το ο ο ο ο κος της
Θε ε ο το ο κου ου δι ι ε σω ω σα α το ο
το ο τε με εν τυ υ που με ε νο ο ος νυ υν δε
ε ε εν ερ γου ου ου με ε ε ε νος την οι
κου με νη ην α πα α σαν α γει ρει ει ει ψα α
α αλ λου ου ου ου σαν το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ο
ο ο ον υ υ μνει τε τα α ερ γα α και αι αι υ υ περ

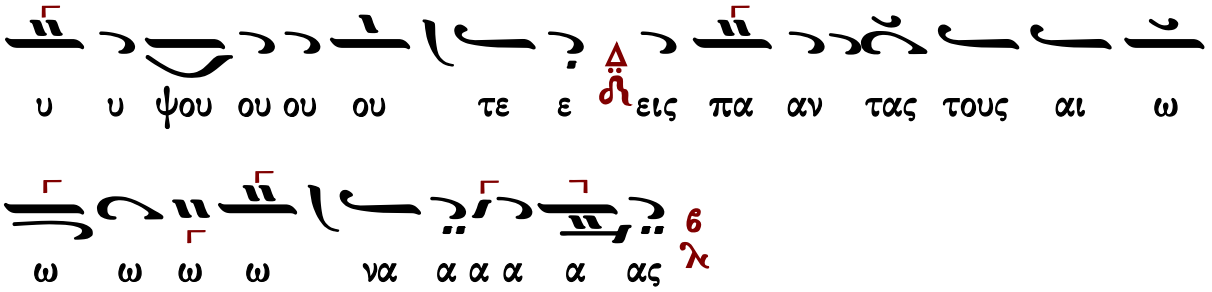

Τιμιωτέρα

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος δ΄

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου Ἦχος ⸗ Βϙ Πανδέκτη Ὄρθρος 1850 σ.502#

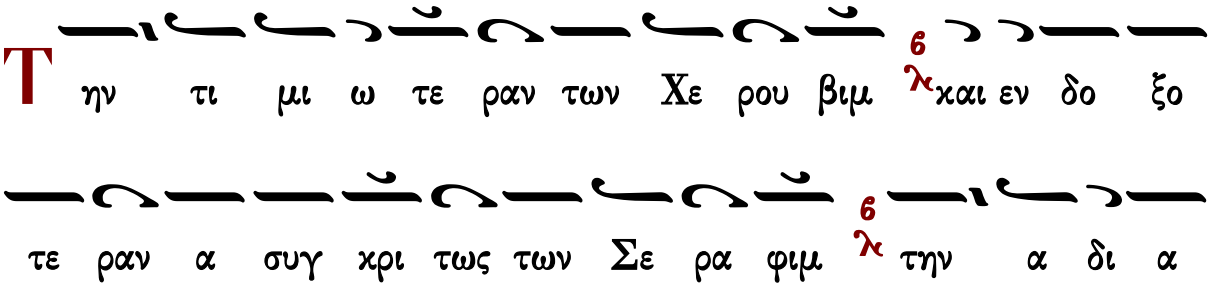

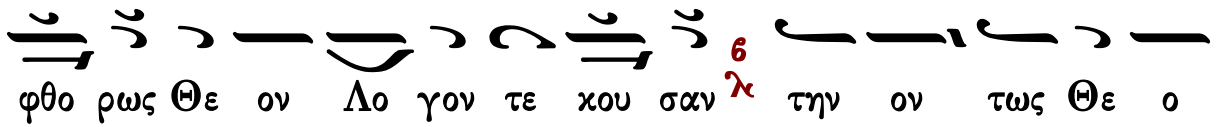

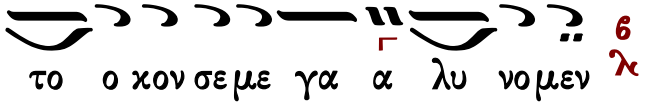

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Βϛ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.26#

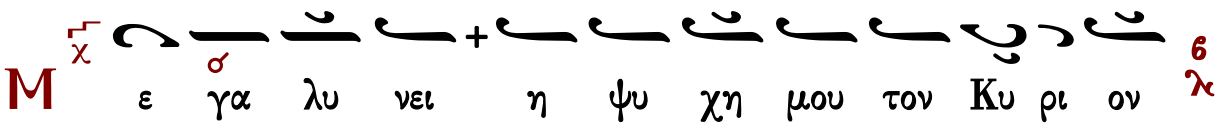

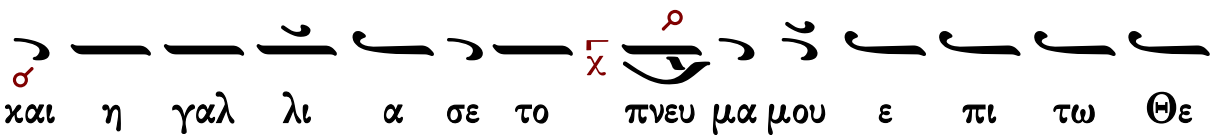

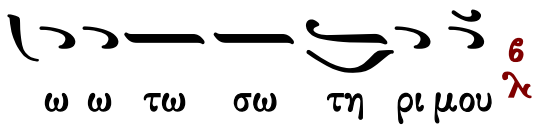

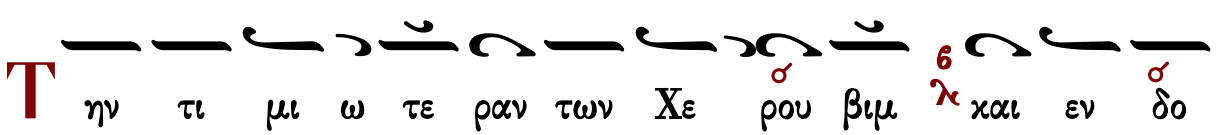

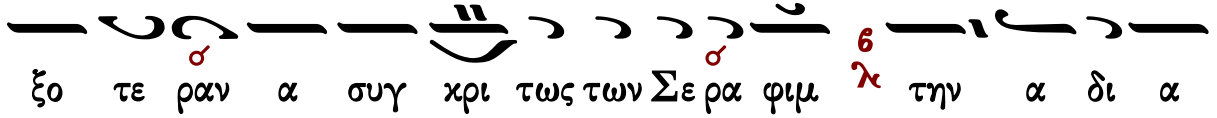

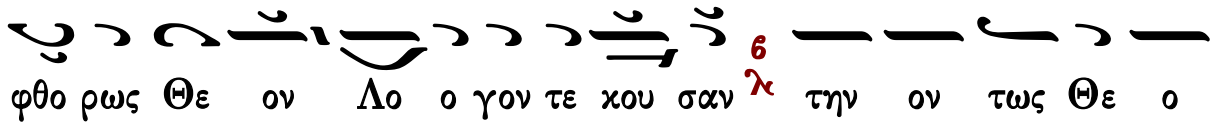

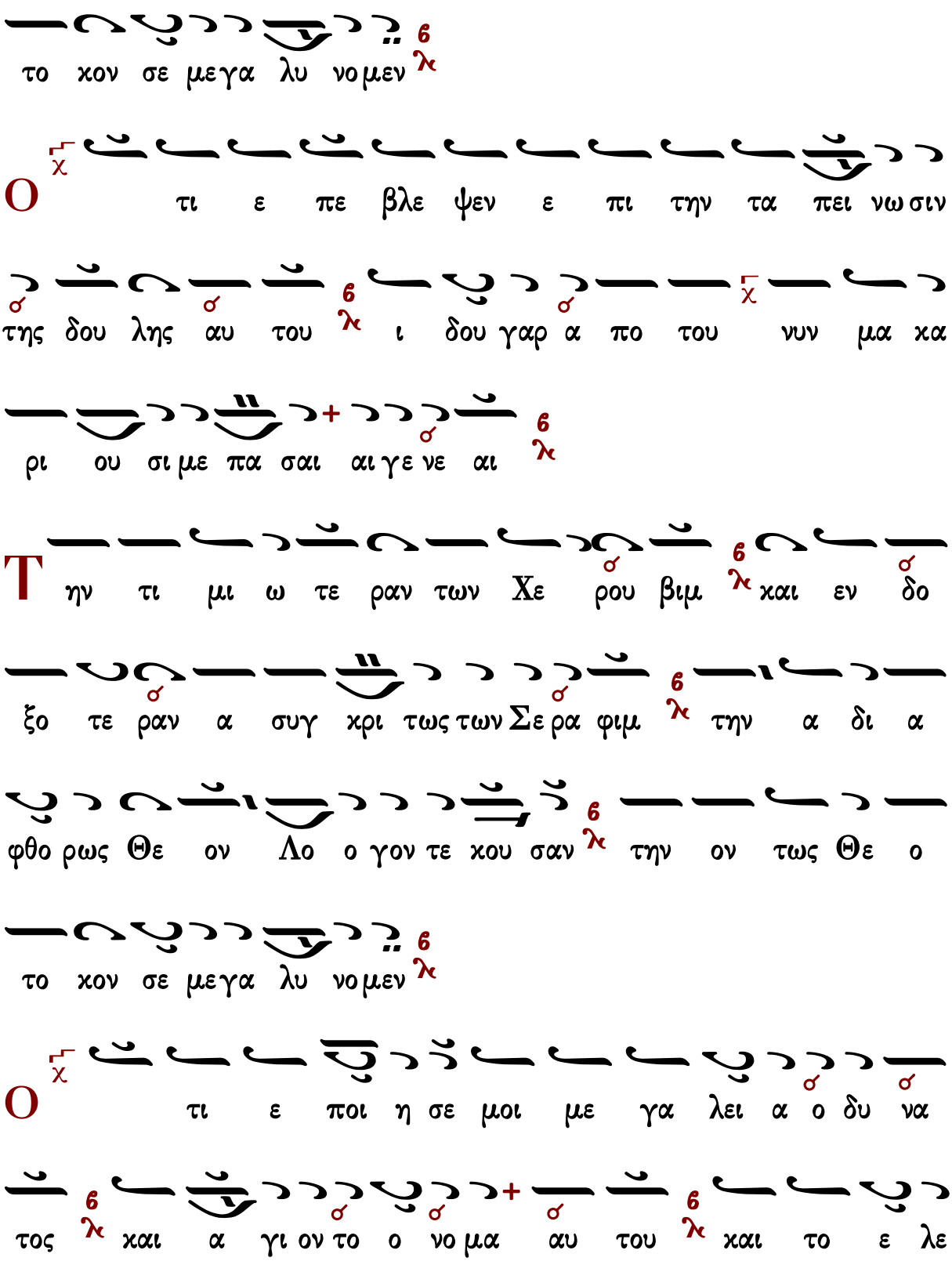
το χον σε μεγα λυ νο μεν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το χον σε μεγα λυ νο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε λε

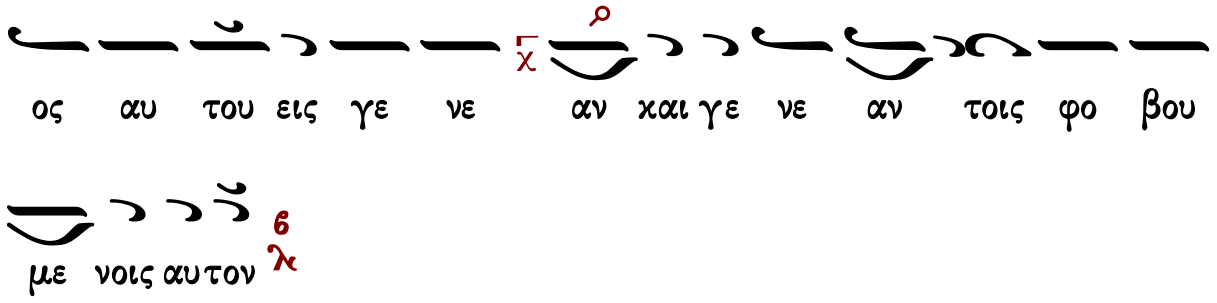
ος αυ του εις γε νε αν χαι γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον

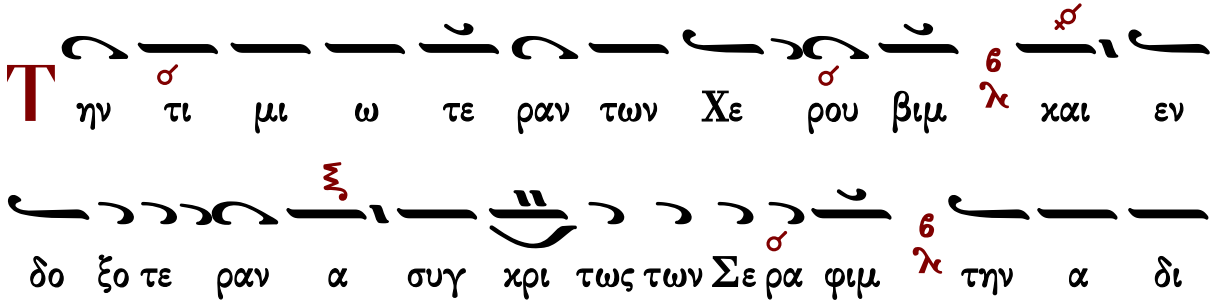
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

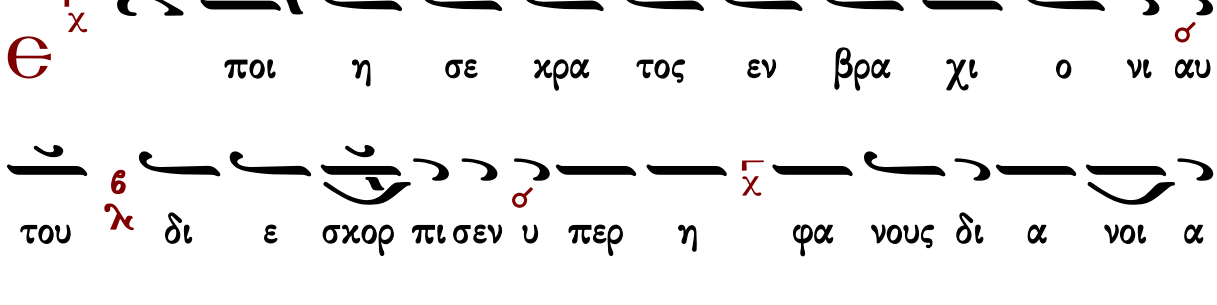
Є ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι α
καρ δι ας αυ των

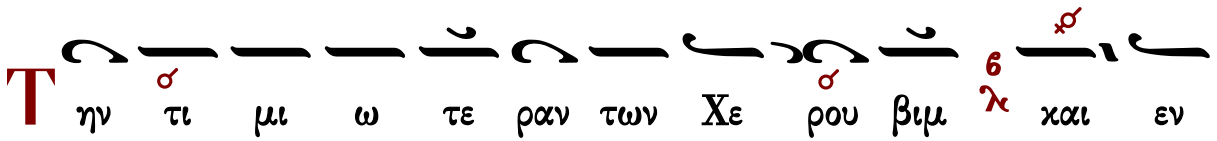
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν

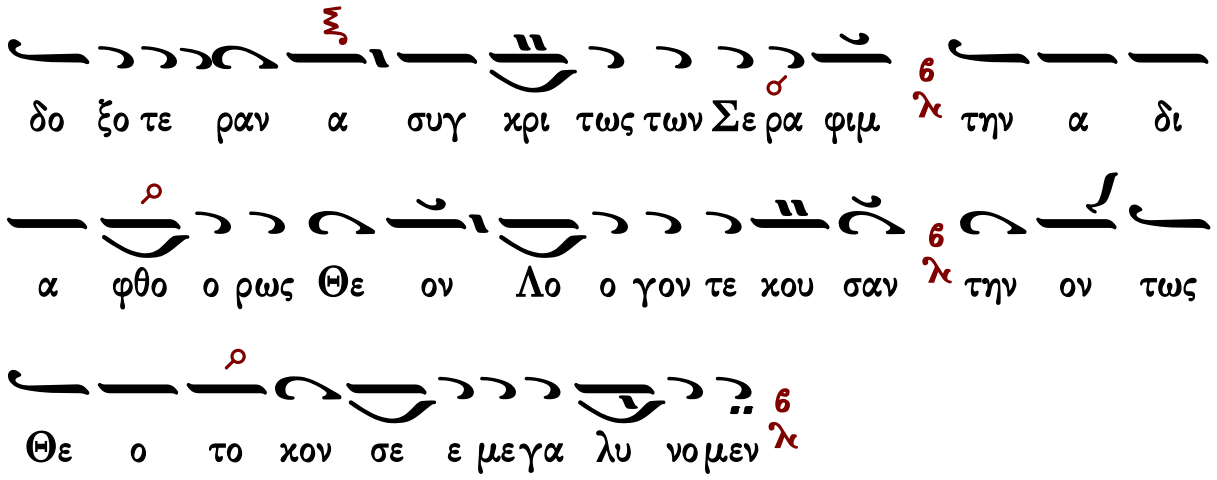
δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

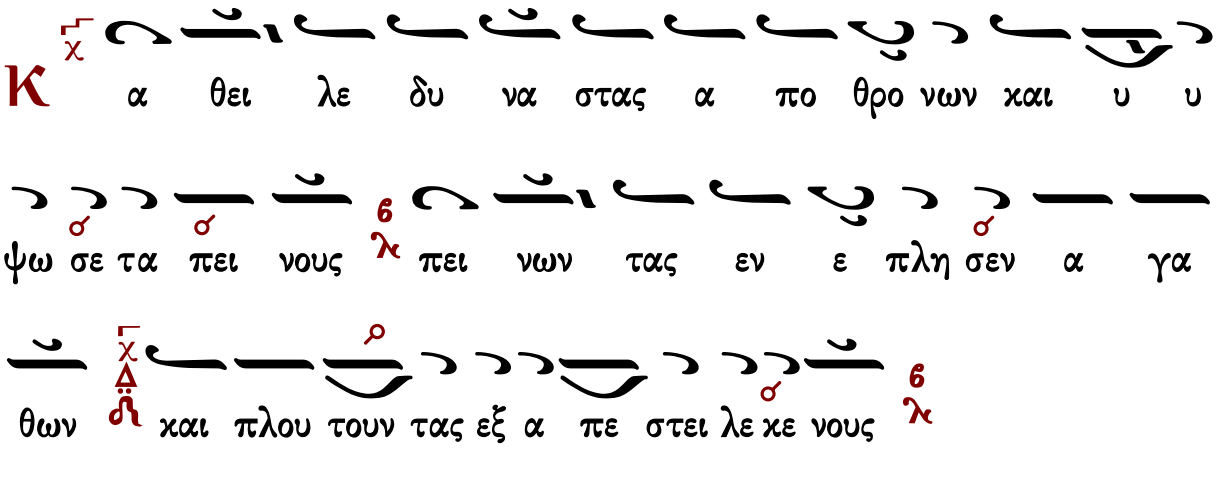
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ υ
ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα
θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους

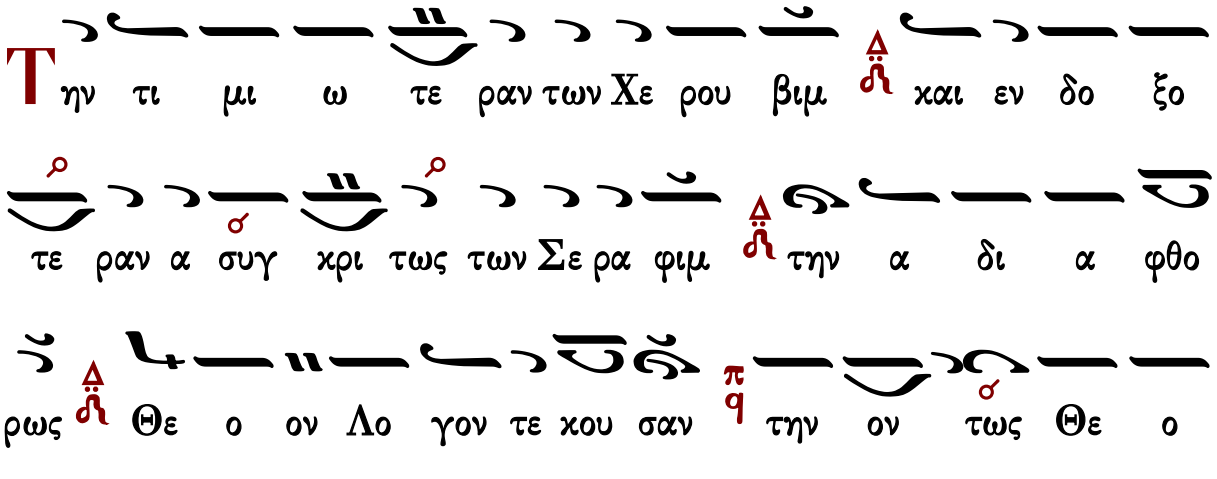
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ο ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

Σύντομος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος Βȣ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

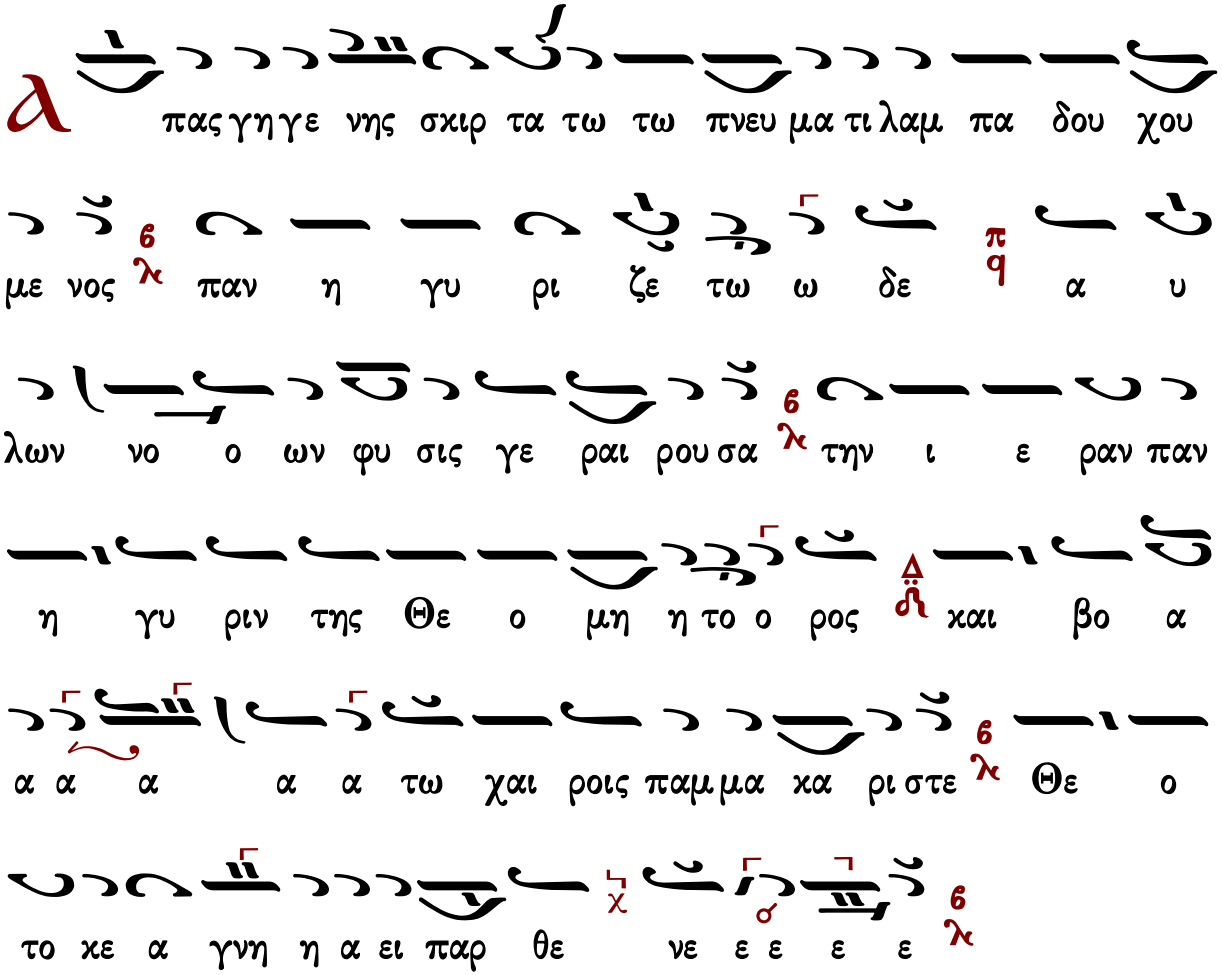

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐξαποστειλάρια — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Βȣ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.514*

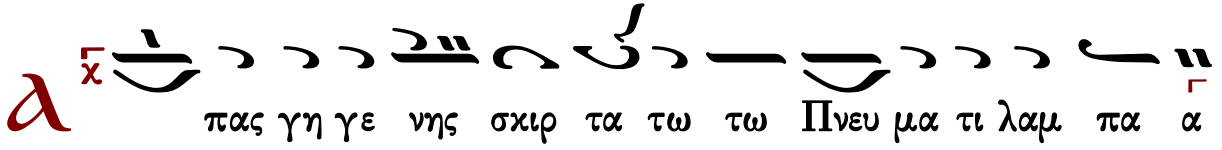

δου χου με νος παν η γυ ρι ζε τω ω δε α υ λων

Νο ων φυ υ σις γε ραι ρου σα τα ι ε ρα θαυ

μα σι α της Θε ο μη το ο ρος και βο α α τω χαι ροις

παμ μα κα α ρι στε Θε ο το ο κε α γνη η α ει

πα α αρ θε νε ε ε ε ε

Ἀργὴ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Βȣ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1905 σ.55#

α α πας γη γε νη η ης σκιρ τα τω τω πνε ευ μα

τι ι λα αμ πα α δου χου με ε νο ο ος παν η γυ

υ ρι ζε ε ε τω ω ω ω δε α υ λω ων νο ο

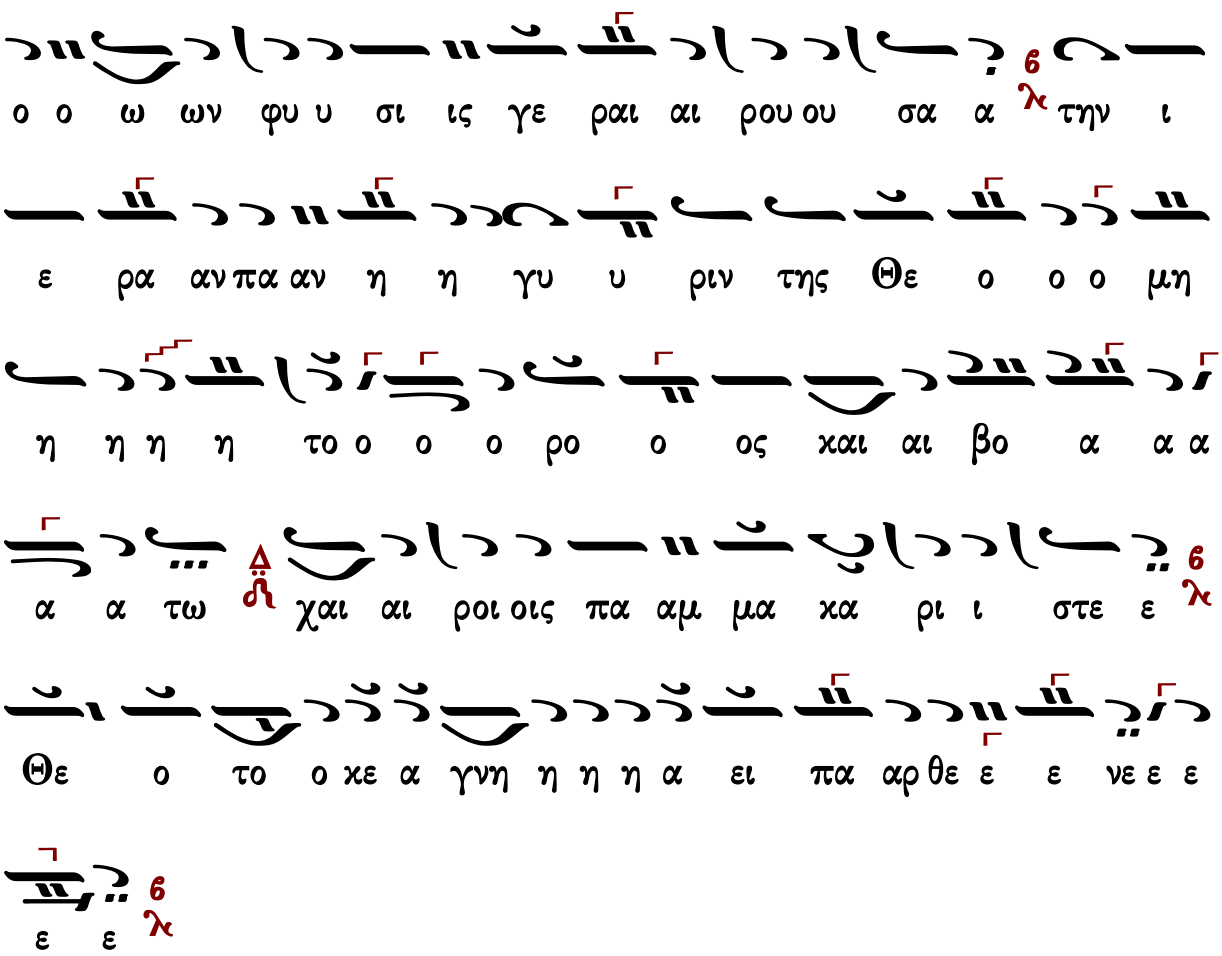

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)

ᾠδὴ θ′

Ἦχος πλ. δ Βυ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.237/1936*

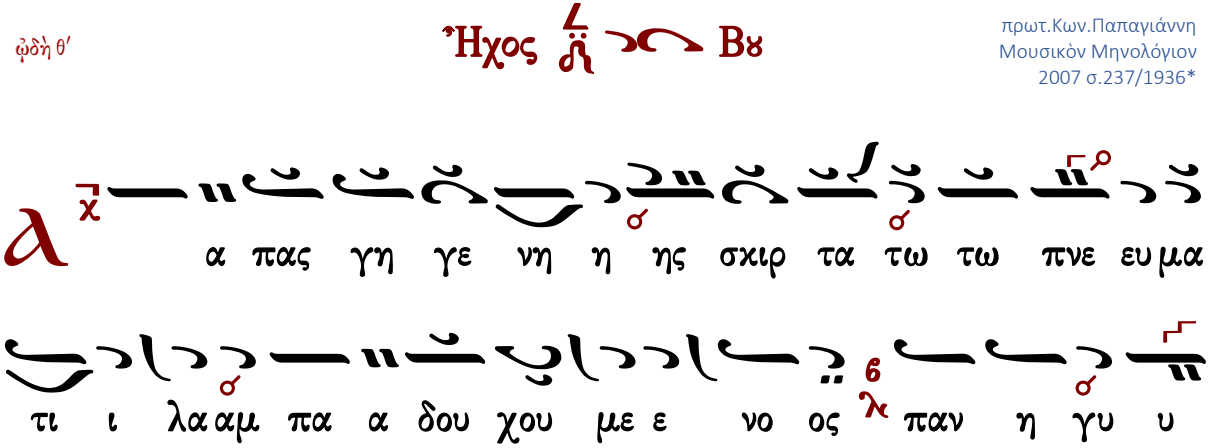

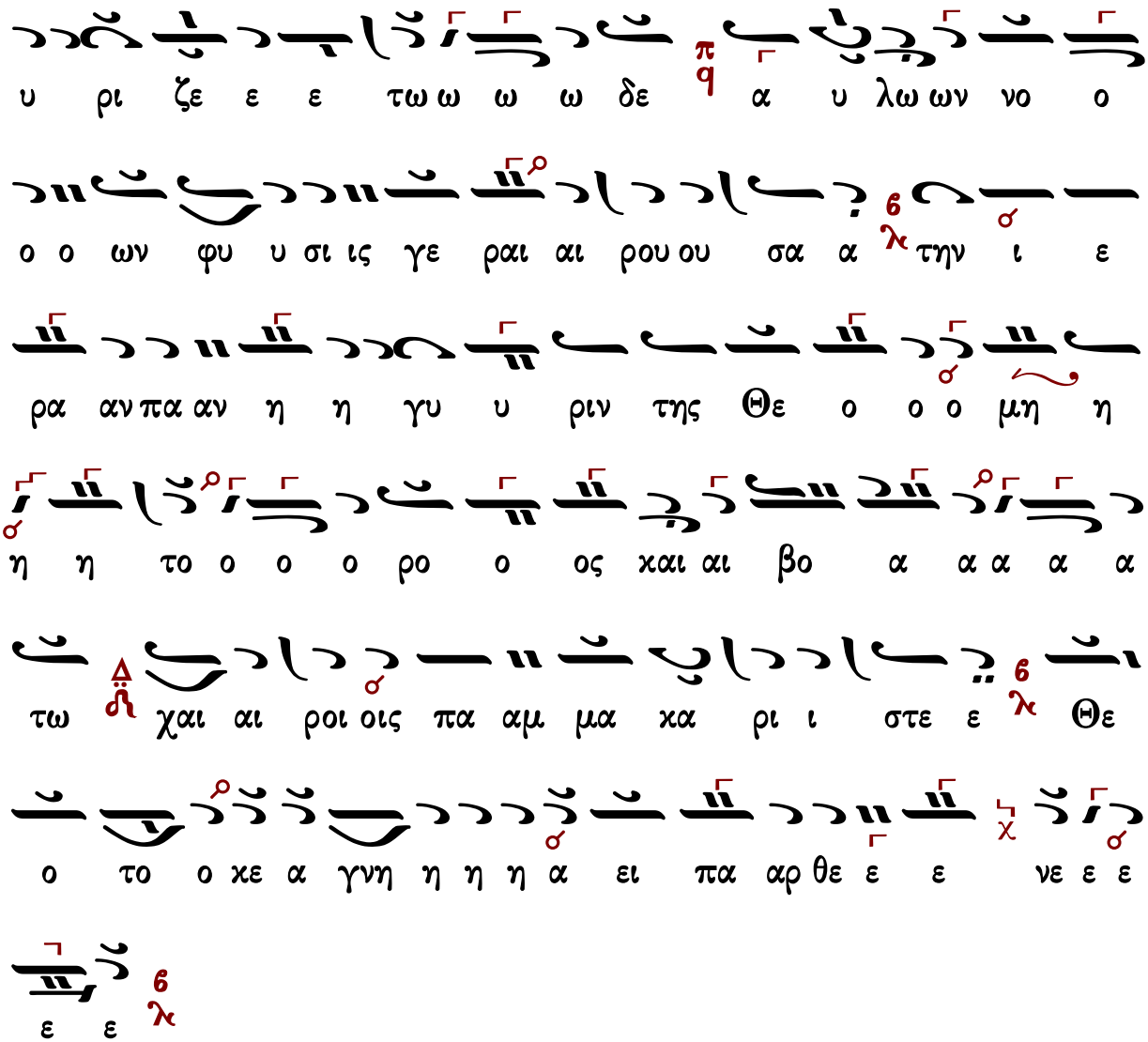

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)

Ἦχος Βȣ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.510*

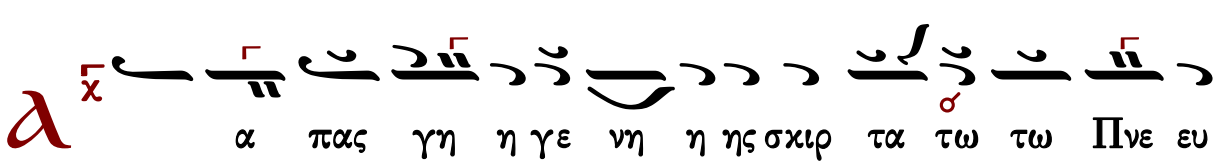

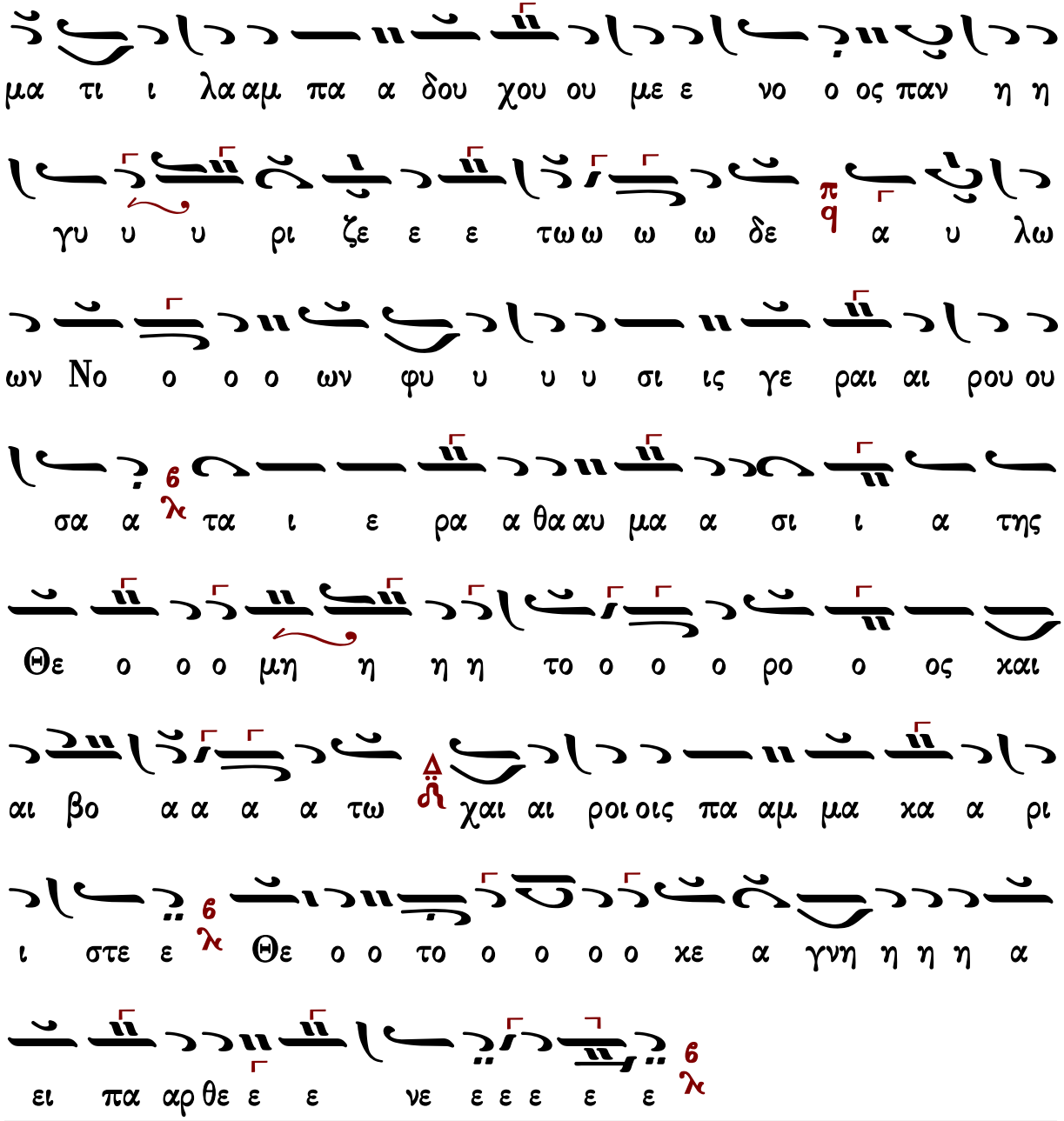

Ἐξαποστειλάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου (†1778)

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.237#

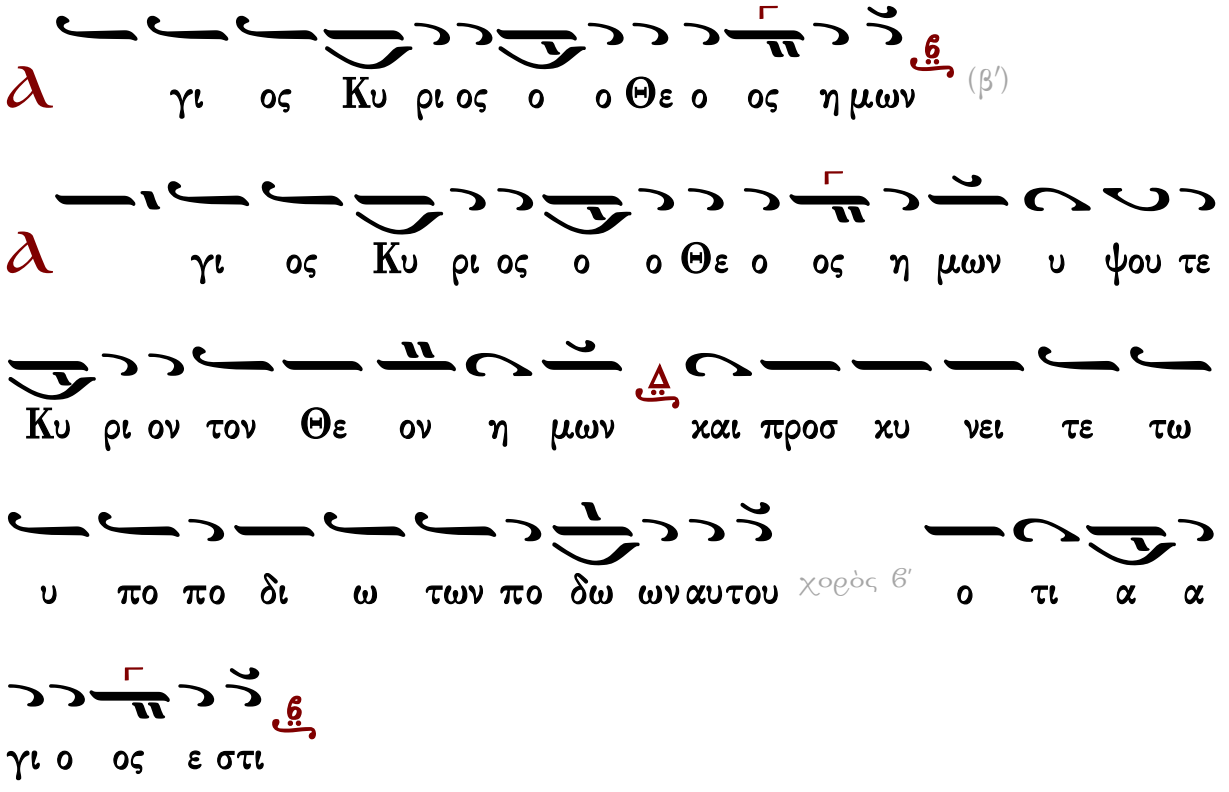

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον 1820 σ.239*

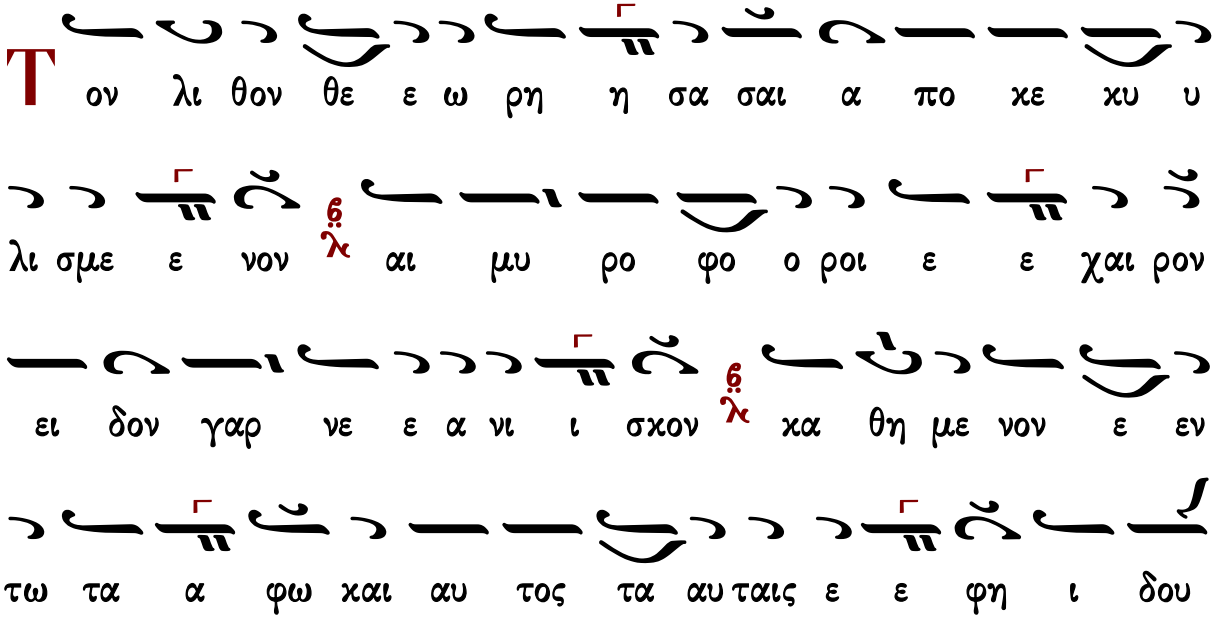

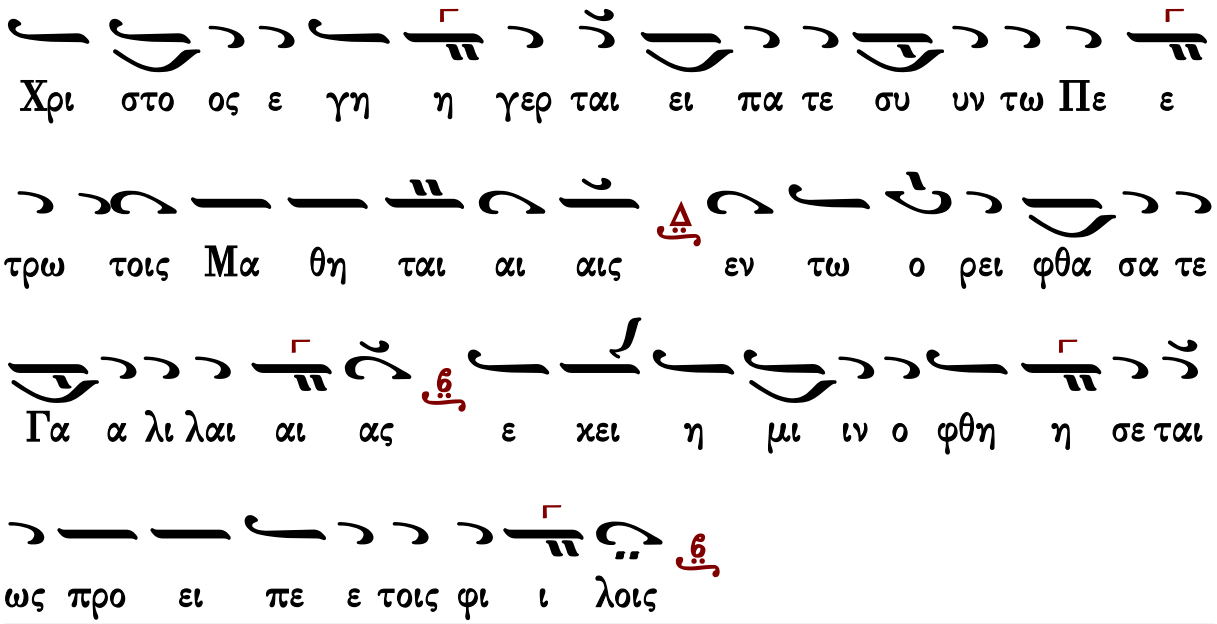

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.467/1334*

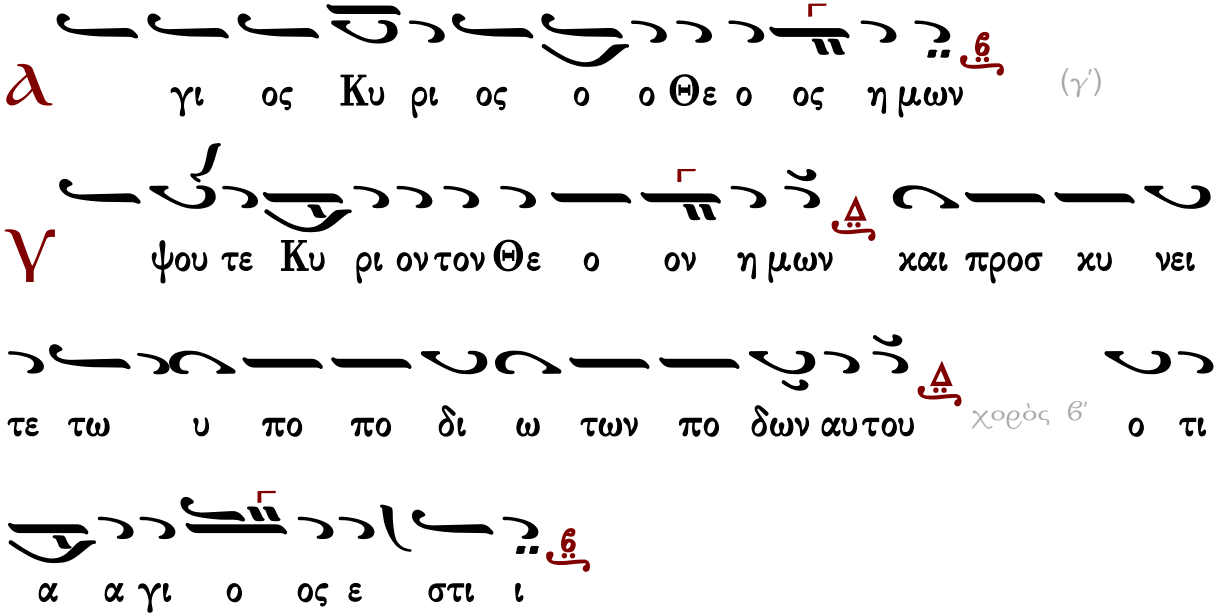

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.468/1338#

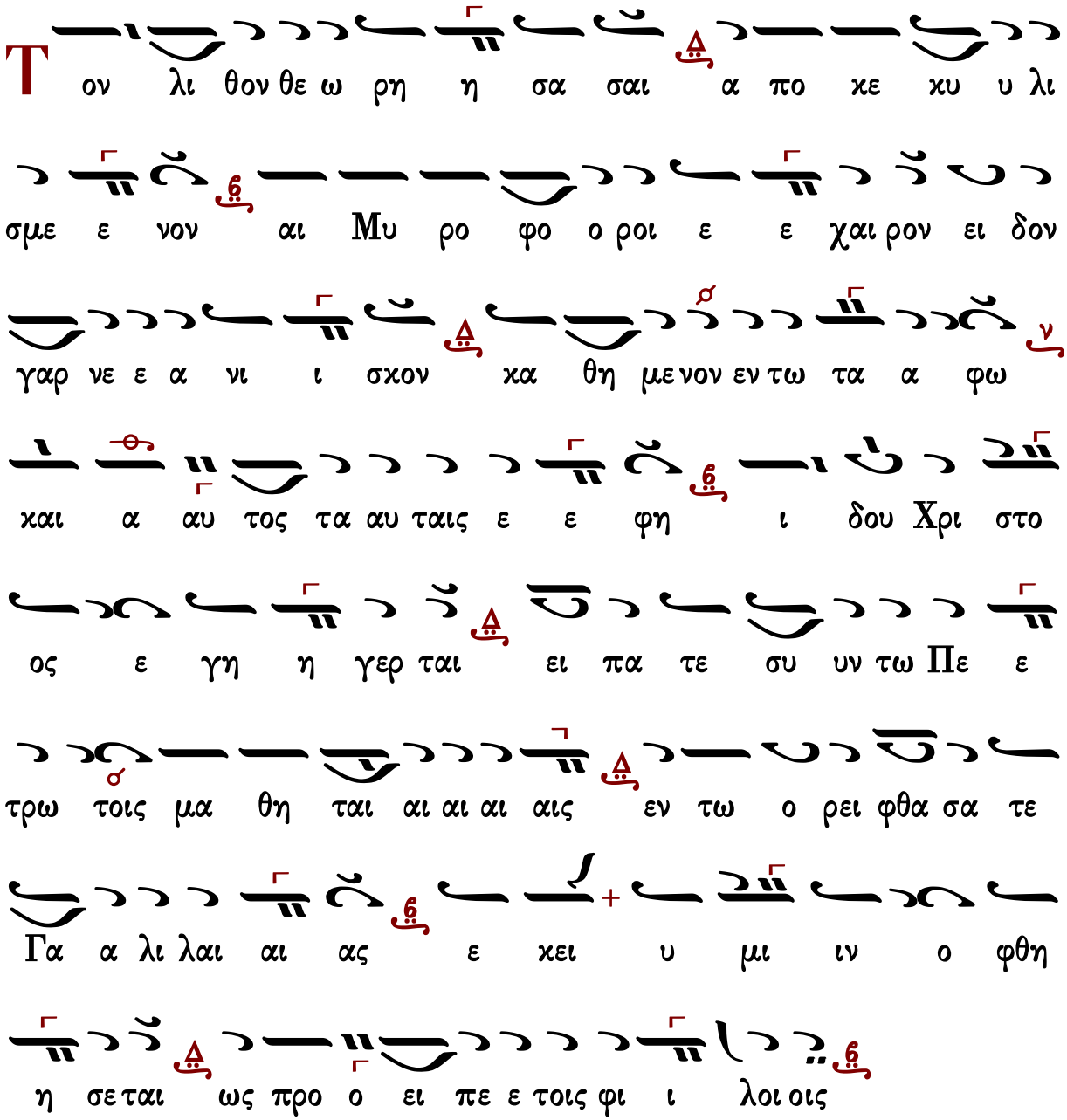

Ἀθανασίου Παναγιωτίδη (†1989)

Ἦχος Δι

Άθανασίου Παναγιωτίδη
Έπίτομον Άναστασιματάριον
Θεσσαλονίκη 1955 σ.5*

α γι ος Κυ ρι ι ος ο ο Θε ο ος η μων (γ')

γ ψου τε ε Κυ ρι ον τον Θε ο ον η μω ω

ων και προσ κυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο ο

δω ω ων α αυ του χορὸς β' ο τι ι α α γι ο ος ε στι

ι

Ἦχος Δι

Άθανασίου Παναγιωτίδη
Έπίτομον Άναστασιματάριον
Θεσσαλονίκη 1955 σ.6#

Τ ο ον λι θον θε ε ε ω ρη η σα σαι α

πο κε κυ υ λι σμε ε νον αι Μυ ρο ο φο ο

ο ροι ε ε χαι ρον ει δον γαρ νε ε α νι ι

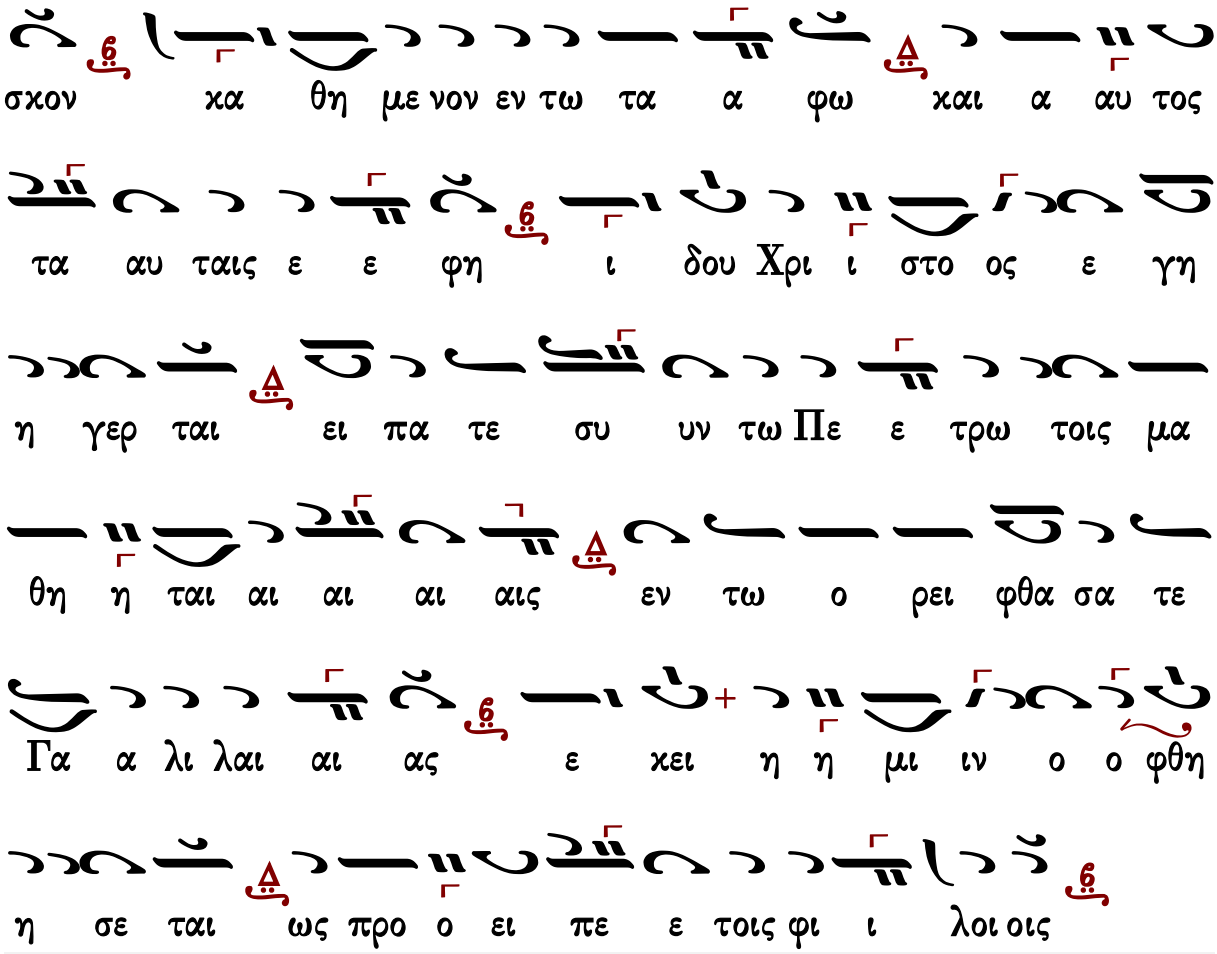

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου (†1988)

Ἦχος Δι

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου σ.224#

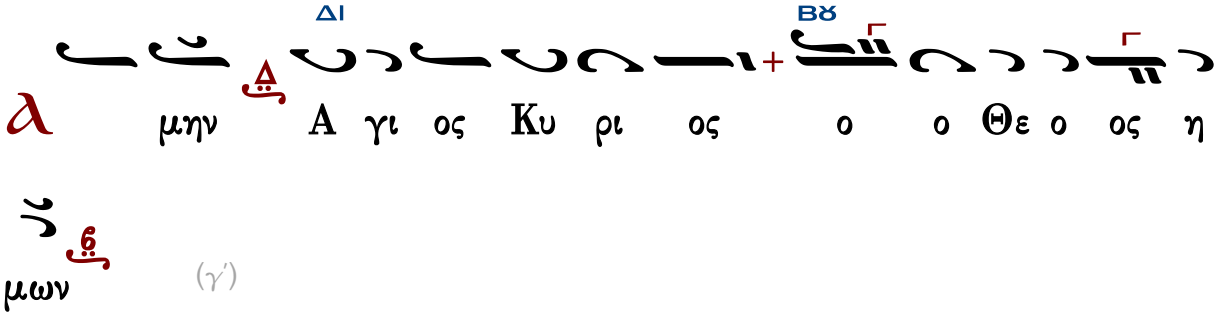

(γ΄)

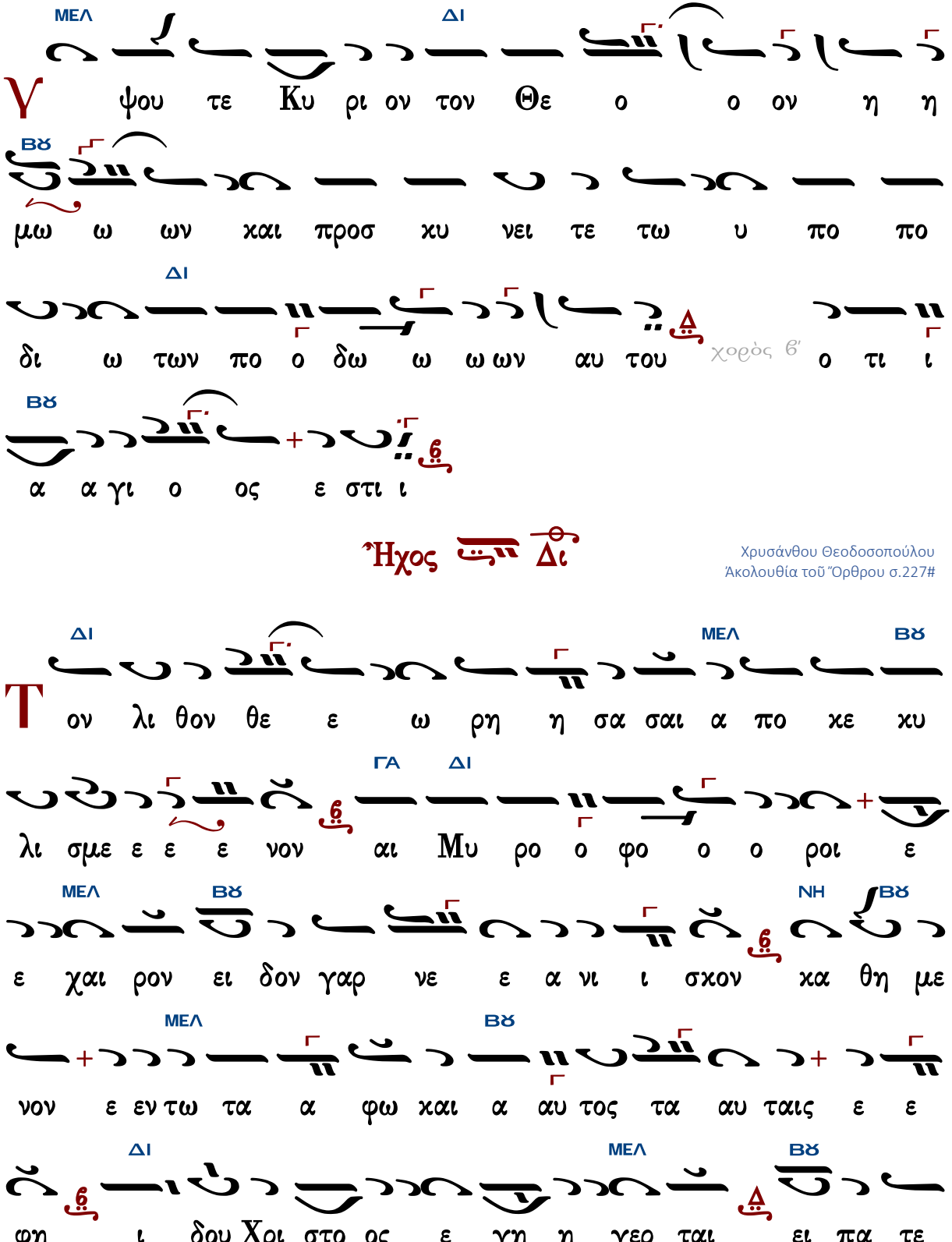
ΜΕΛ ΔΙ
Υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ο ον η η
ΒΫ
μω ω ων και προσ κυ νει τε τω υ πο πο
ΔΙ
δι ω των πο ο δω ω ω ων αυ του χορὸς β' ο τι ι
ΒΫ
α α γι ο ος ε στι ι
Ἦχος Δι
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου σ.227#
ΔΙ ΜΕΛ ΒΫ
Τ ον λι θον θε ε ω ρη η σα σαι α πο κε κυ
ΓΑ ΔΙ
λι σμε ε ε ε νον αι Μυ ρο ο φο ο ο ροι ε
ΜΕΛ ΒΫ ΝΗ ΒΫ
ε χαι ρον ει δον γαρ νε ε α νι ι σκον κα θη με
ΜΕΛ ΒΫ
νον ε εν τω τα α φω και α αυ τος τα αυ ταις ε ε
ΔΙ ΜΕΛ ΒΫ
φη ι δου Χρι στο ος ε γη η γερ ται ει πα τε

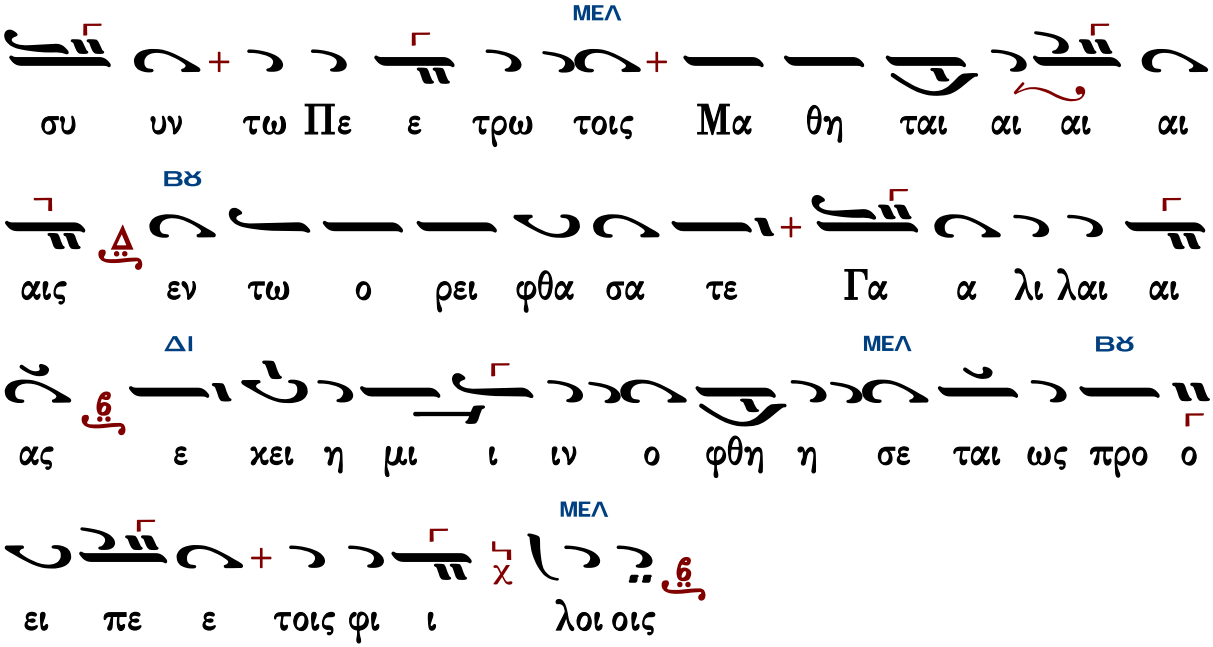

Θὶς τοὺς Αἴνους

Πασαπνοάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.109*

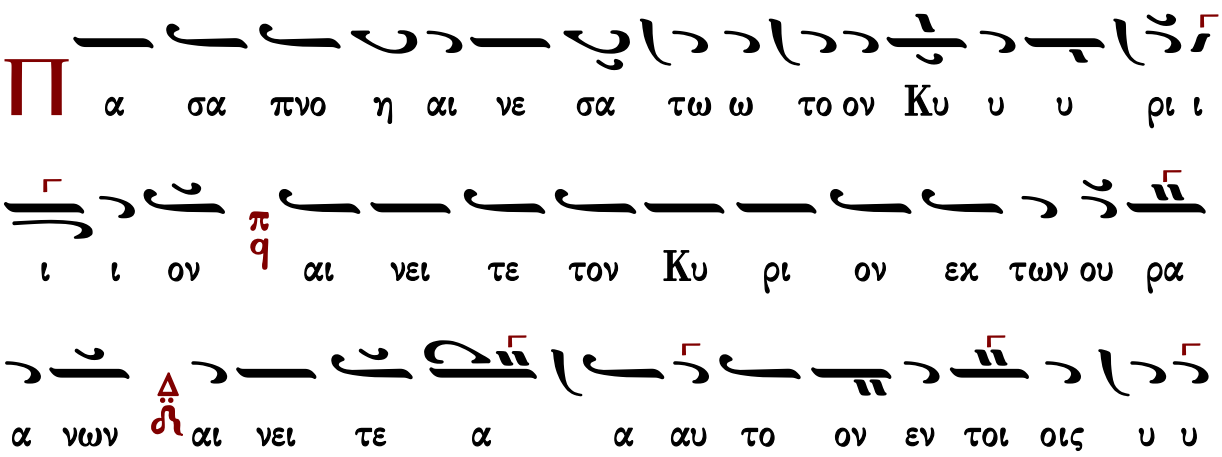

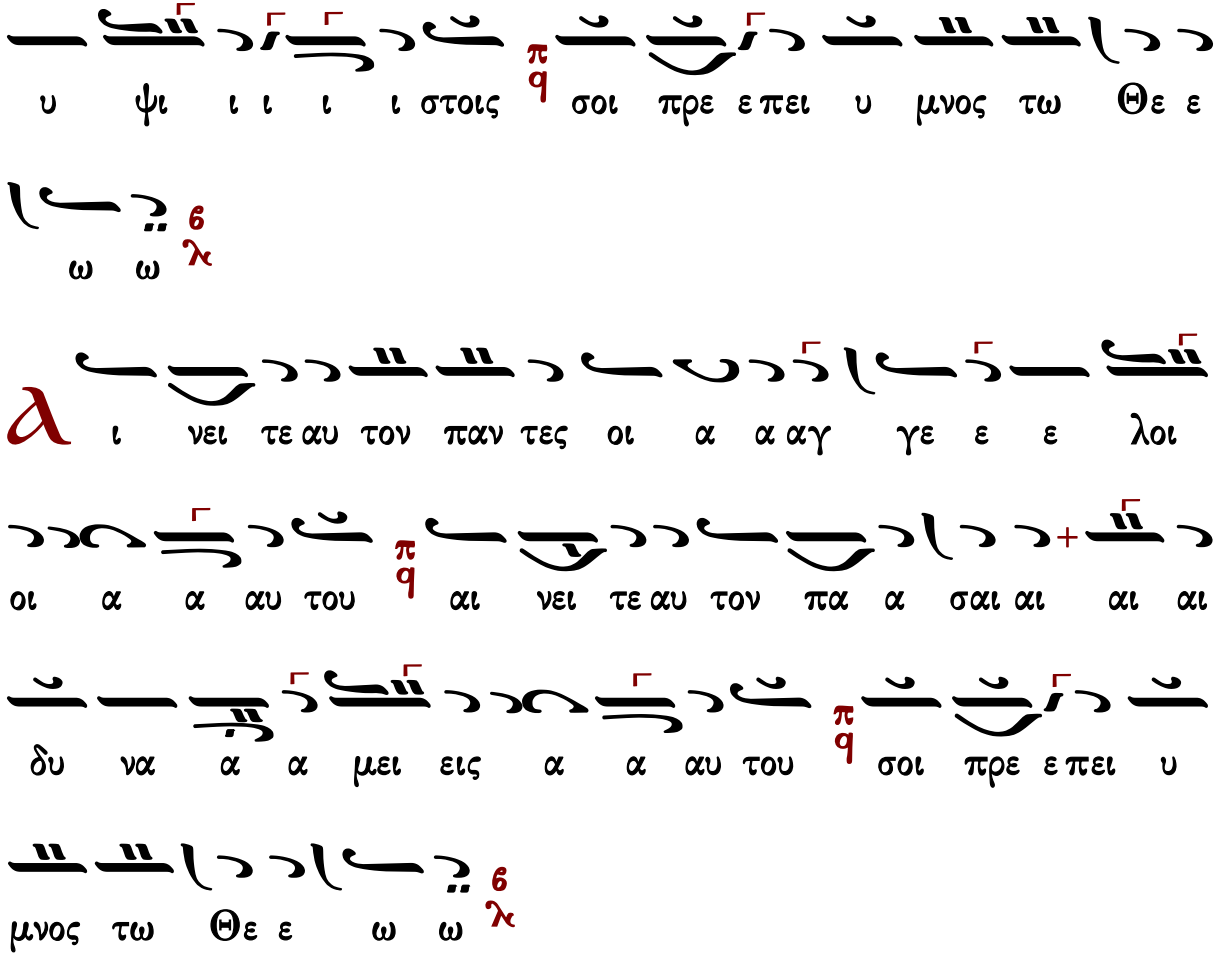

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Πανδέκτη-Ὀρθρος
1851 σ.529*

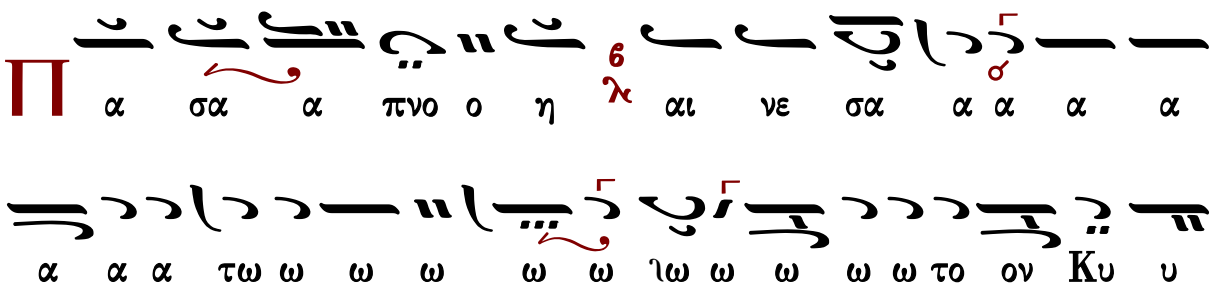

υ υ υ υ ιυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ι ι ιι ι ι τον Κυ ρι ον π q αι αι νει ει ει
ει ει ει ει ει ει τε τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι
ιι ι ι ι ον π q εχ τω ω ω ω ων ου ου ου ρα
α α ια α α α νων π q αι νει ει ει ει ει τε ε ε
α α α αυ τον εν τοι οι οι οι οι οις υ υ υ υ υ υ
υ υ ψι ι ι ι ι ι ι ιι ι ι ι ι στοις π q σοι
πρε ε ε πει υ υ υ υ μνο ο ο ος τω ω ω Θε ε ε
ω ω λ 6
α ι νει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε α α α

αυ τον πα α α α α αν τε ες οι α α α α αγ γε

ε ε λοι οι οι οι οι αυ του αι νει ει ει ει

ει ει ει τε ε ε ε ε α α α αυ τον πα α

α α α α σαι αι αι δυ να α α α α α μει

ει εις α α α α α αυ του ου ου σοι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι πρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

πει υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ος τω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε ε τω

ω Θε ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ⲅ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.193#

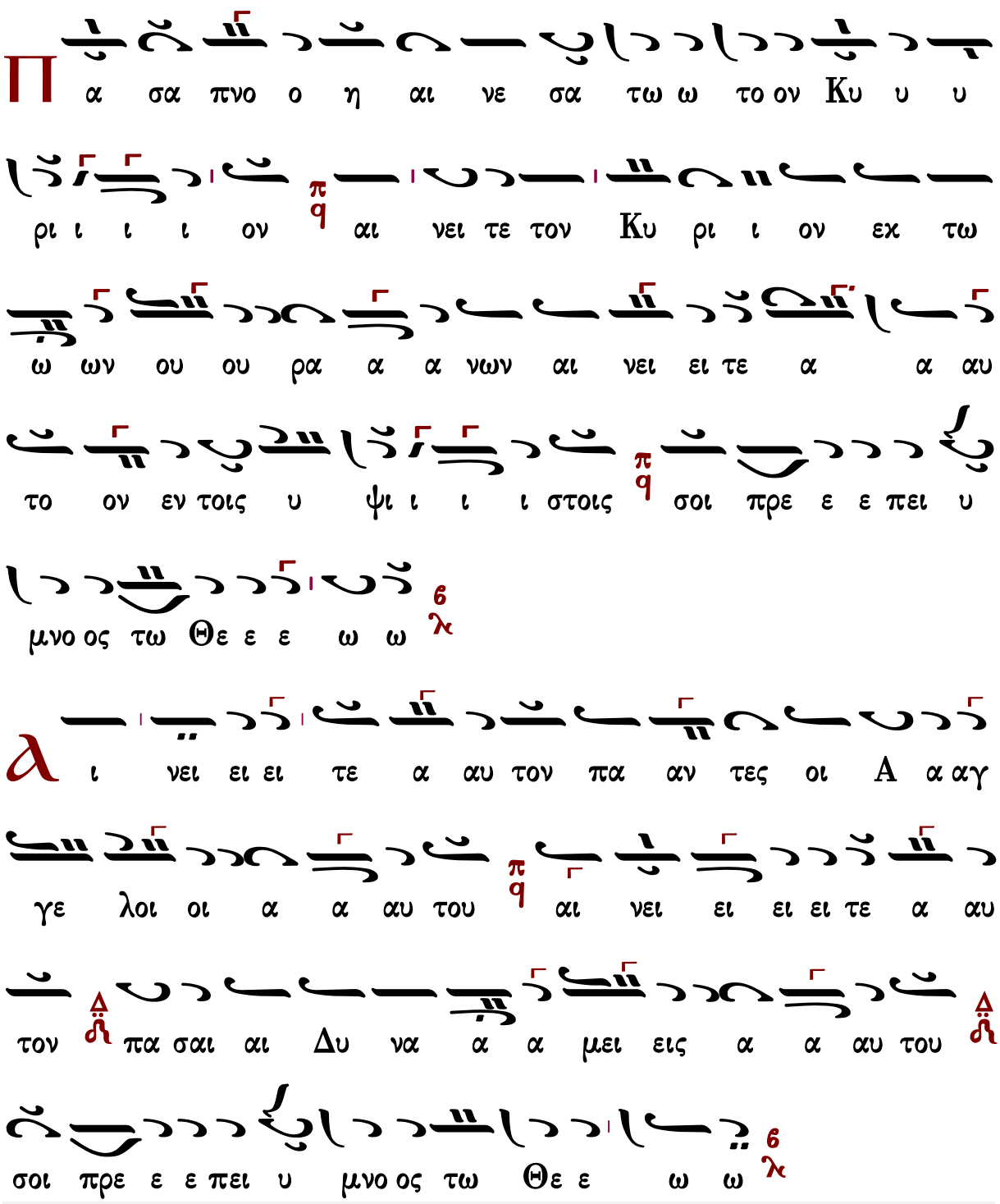

Ἦχος Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.71*

Π α α α σα πνο ο η η η αι νε σα α τω ω το

ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι

ον εχ τω ω ω ωων ου ρα νω ω ων αι νει

ει τε ε α α αυ το ο ο ον εν τοι οις υ υ

υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε ε ε πει υ υ μνο ος

τω ω Θε * ε ω ω * ε ε ε ω

α ι νει ει ει ει ει τε αυ τον παν τες οι α αγ

γε ε ε λοι α α αυ του αι νει ει ει ει ει τε

αυ τον πα σαι αι δυ να α α α α μεις αυ του ου ου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.255*

Π α α α α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ

τω ω ων ου ρα α νων αι νει τε α α αυ το ον εν

τοι οι οις υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ μνο ος

τω Θε ε ω ω

Α ι νει ει ει ει ει τε α αυ τον παν τες οι α

α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε

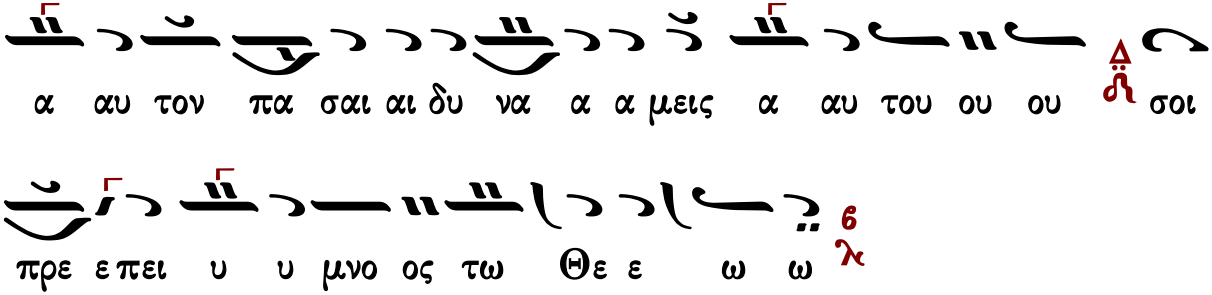

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος Πα

Ἀθανασίου Καραμάνη
Ὄρθρος 1955 σ.69*

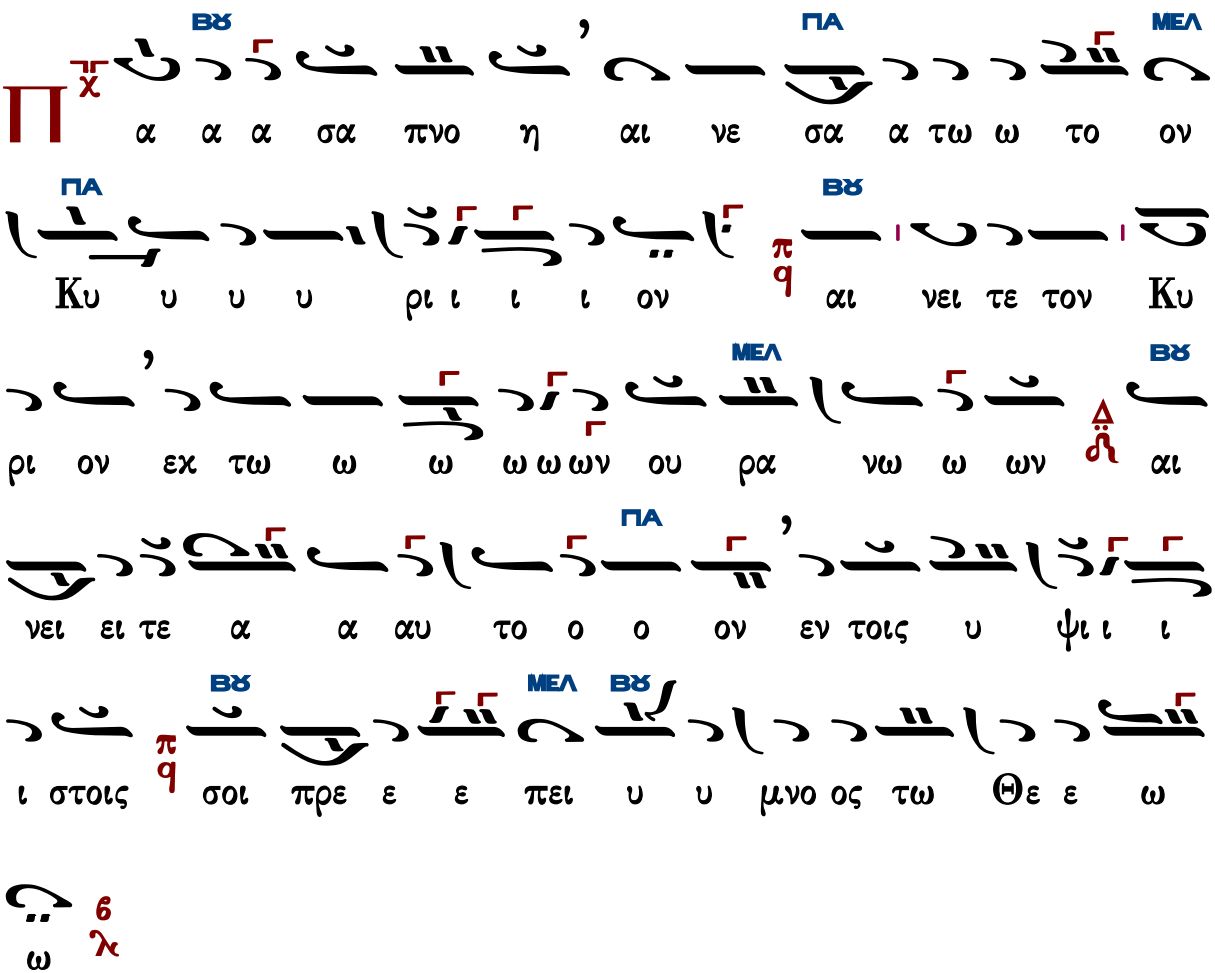

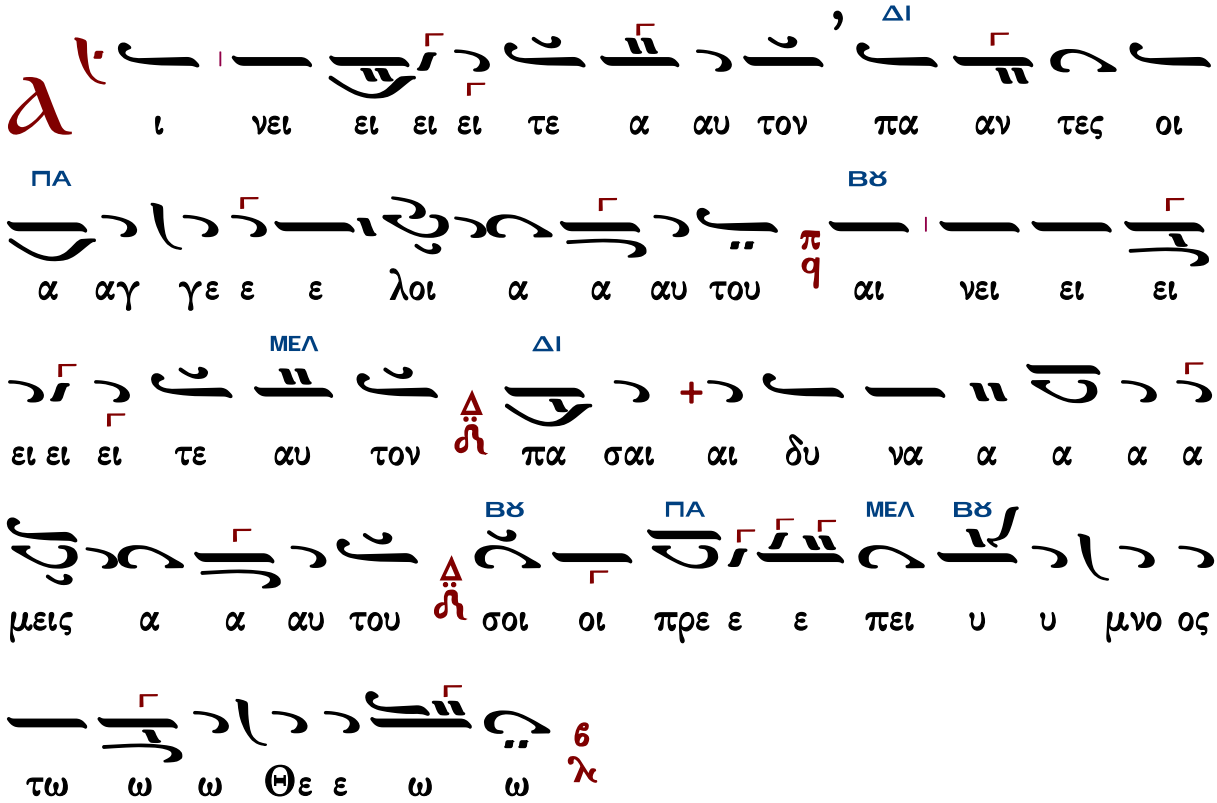

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β77*

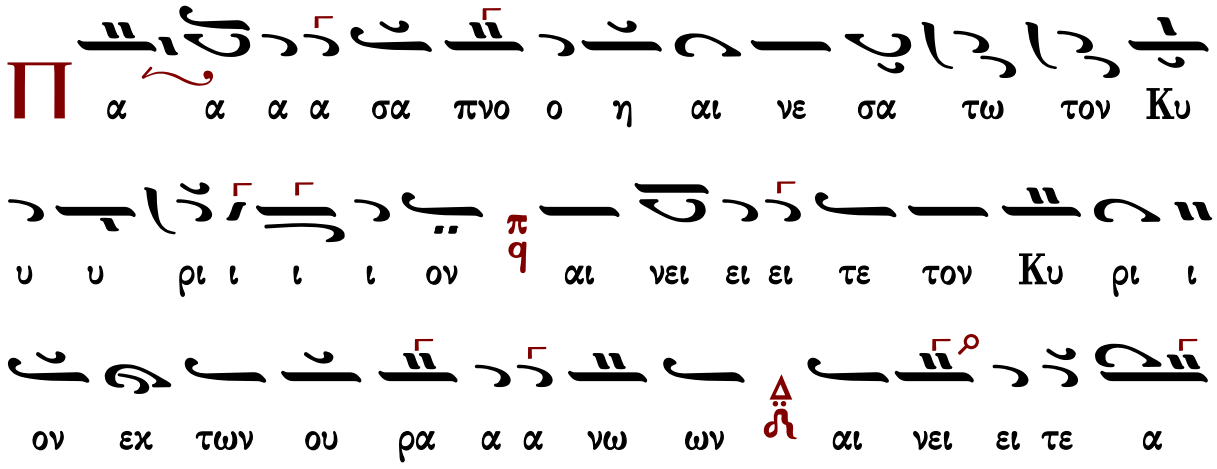

α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε ε πει

υ μνο ος τω Θε ε ω ω

α ι νει ει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι α

α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε α

αυ τον πα σαι αι δυ να α α μει εις α α αυ

του σοι πρε ε πει υ μνος τω Θε ω ω

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ρυθμὸς 4σημος

Ἦχος δ΄ Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β’ 1987 σ.169*

ΜΕΛ ΒΫ

Π α α α α σα πνο η αι νε σα α τω ω το ον

ΠΑ ΒΫ

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον

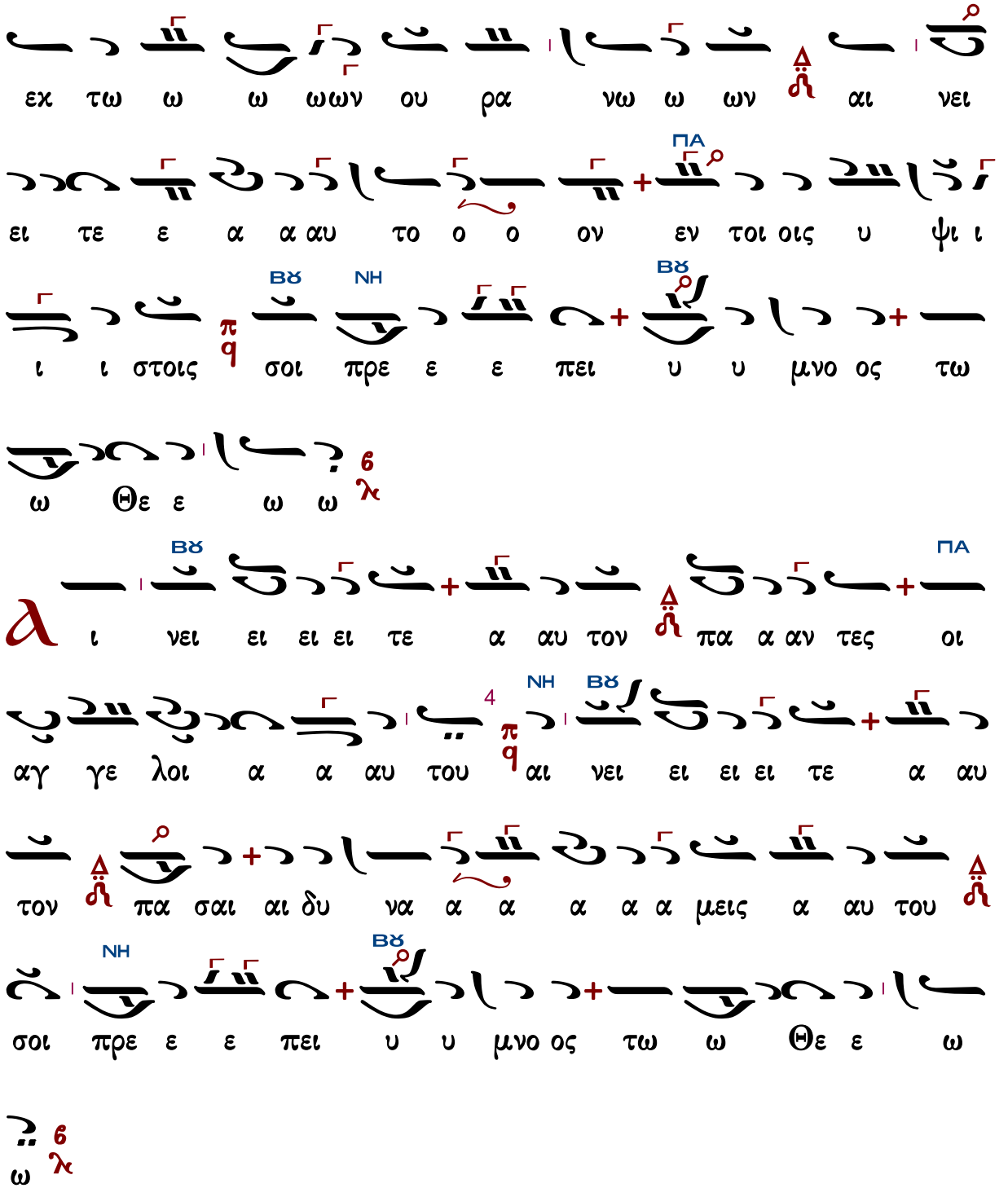

Ἄργον - Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς εἰκόνος

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
(διασκ. Ελ. Γεωργιάδη)

Ἦχος Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β’ 1987 σ.171*

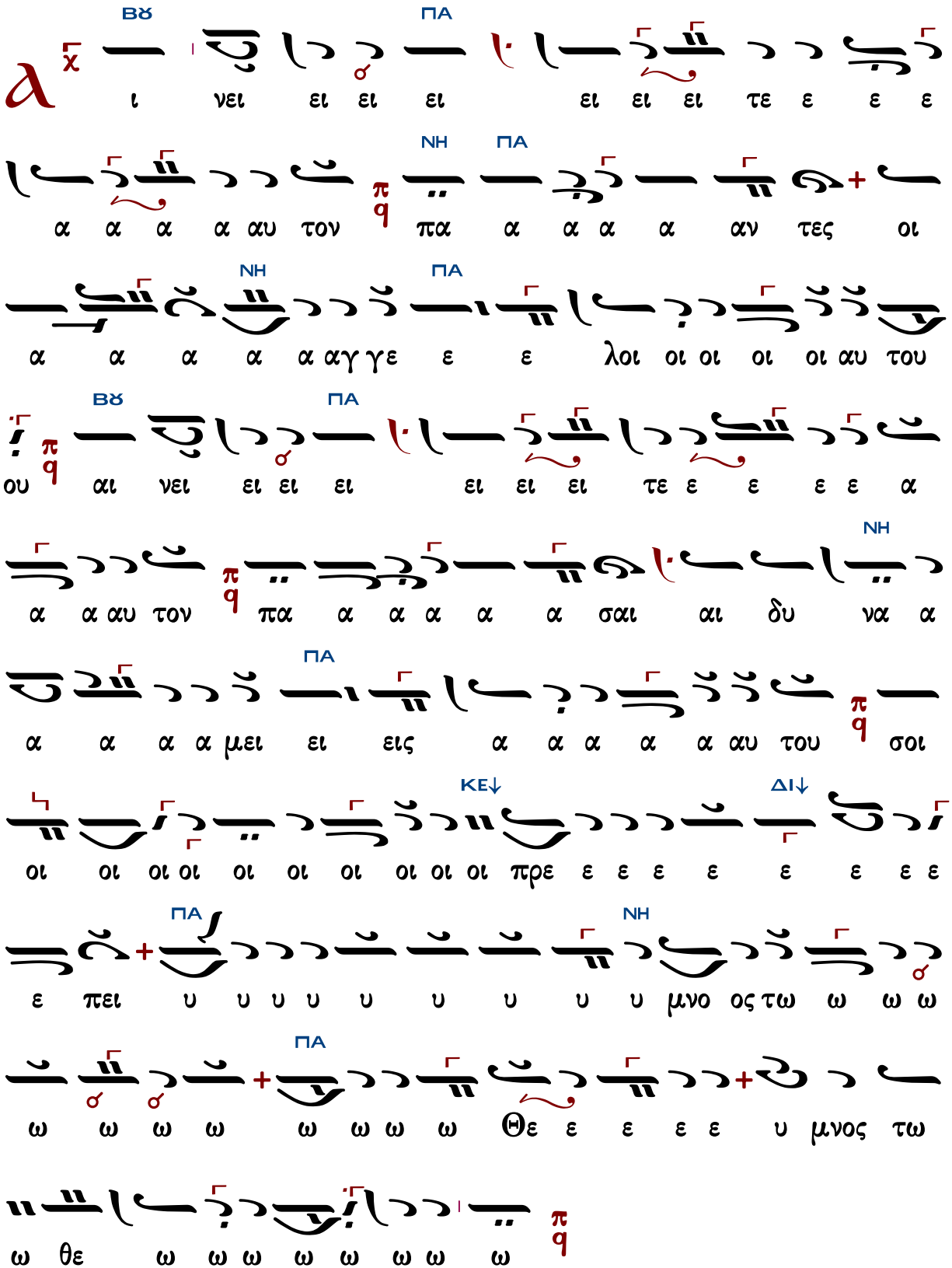
ΒΫ ΠΑ
ι νει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε
ΝΗ ΠΑ
α α α α αυ τον πα α α α α αν τες οι
ΝΗ ΠΑ
α α α α α αγ γε ε ε λοι οι οι οι οι αυ του
ΒΫ ΠΑ
ου αι νει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε ε α
ΝΗ
α α αυ τον πα α α α α α σαι αι δυ να α
ΠΑ
α α α α μει ει εις α α α α α αυ του σοι
ΚΕ↓ ΔΙ↓
οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι πρε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΠΑ ΝΗ
ε πει υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ος τω ω ω ω
ΠΑ
ω ω ω ω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε υ μνος τω
ω θε ω ω ω ω ω ω ω ω

Στιχολογία

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β77*

α ι νει τε αυ τον η η λι ος και σε λη νη αι νει

τε αυ το ον πα αν τα τα α στρα και το φως

α ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων και

το υ υ δωρ το υ περ α νω των ου ρα νων

α ι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ου ο τι αυ

το ος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ τος εν ε τει ει

λα το και ε κτι σθη σαν

ε στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να και εις τον αι

ω να του αι ω νος προσ τα γμα ε θε το και ου ου πα ρε

λευ σε ται

Δι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης δρα κον τες και

πα σαι α βυσ σοι

Πυρ χα λα ζα χι ω ων κρυ σταλ λος πνευ μα κα ται δι

δος τα ποι ουν τα τον λο γον αυτου

Τα ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο φο ο ρα

και πα σαι κε δροι

Τα θη ρι α και πα αν τα τα κτη η νη ερ πε

τα και πε τει να πτε ρω τα

Βα σι λεις της γης και παν τες λα οι αρ χον τες

και παν τες χρι ται αι γης
Νε α νι σχοι και παρ θε νοι πρε σβυ τε ροι με τα νε
ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ου
ο τι υ ψω ω θη το ο νο μα αυ του ου μο νου
Ηξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και
ου ρα νου και υ ψω σει κε ε ρας λα ου αυ του
Γμνος πα σι τοις ο σι οις αυ του τοις υι οις
Ισ ρα ηλ λα ω εγ γι ζον τι αυ τω
Δα σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η
αι νε σις αυ του εν εκ κλη σι ι α ο σι ων

Θ υ φραν θη τω Ισ ρα η ηλ ε πι τω ποι η σαν τι

αυ τον χαι υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε

πι τω βα σι λει αυτων

Δ ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του εν χο

ρω εν τυμ πα α νω χαι ψαλ τη ρι ι ω ψα λα τω σαν αυ

τω

Ο τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ

του χαι υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι α

Κ αυ χη σον ται ο σι οι εν δο ο ξη χαι α γαλ

λι α α σον ται ε πι των κοι των αυτων

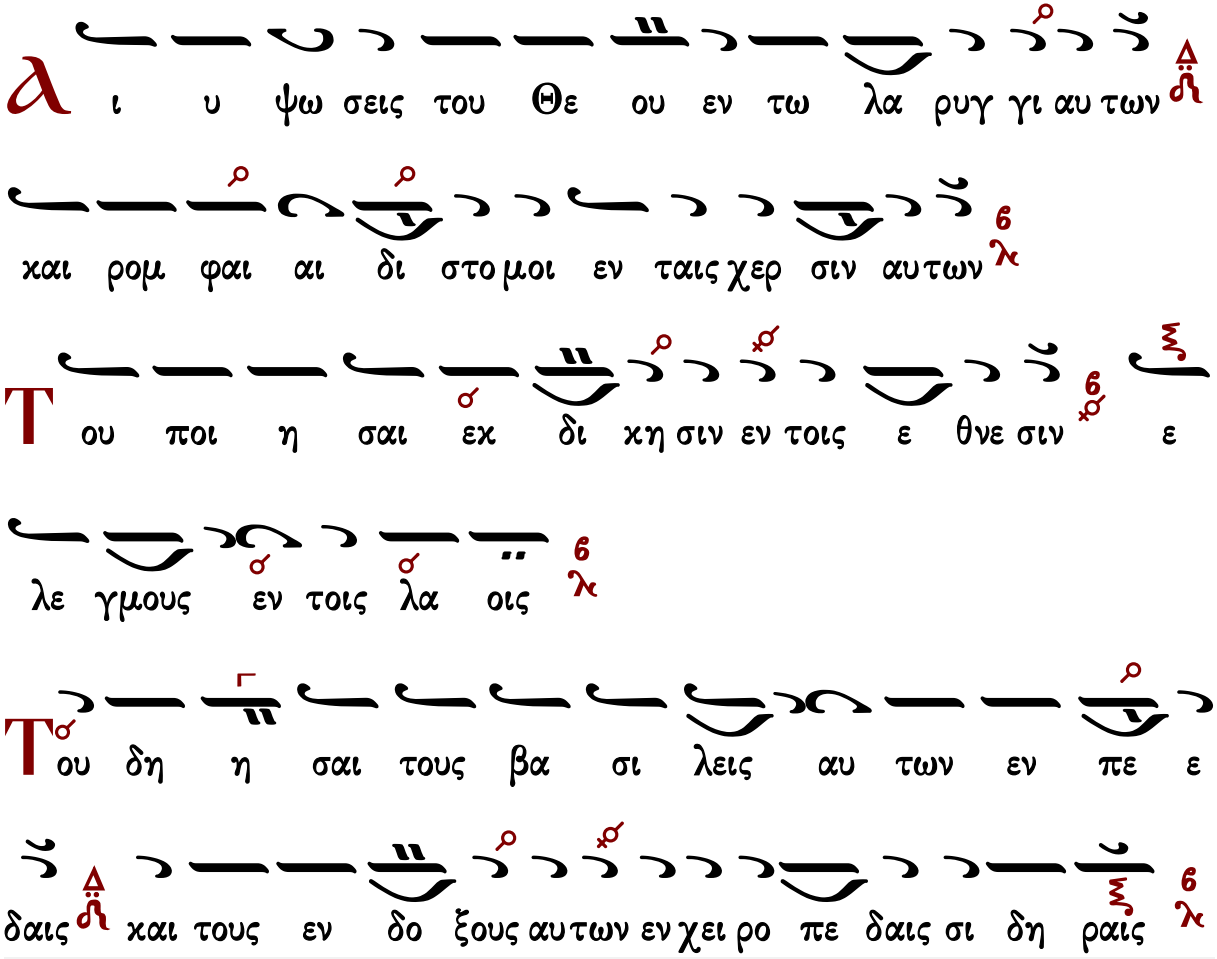

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.110*

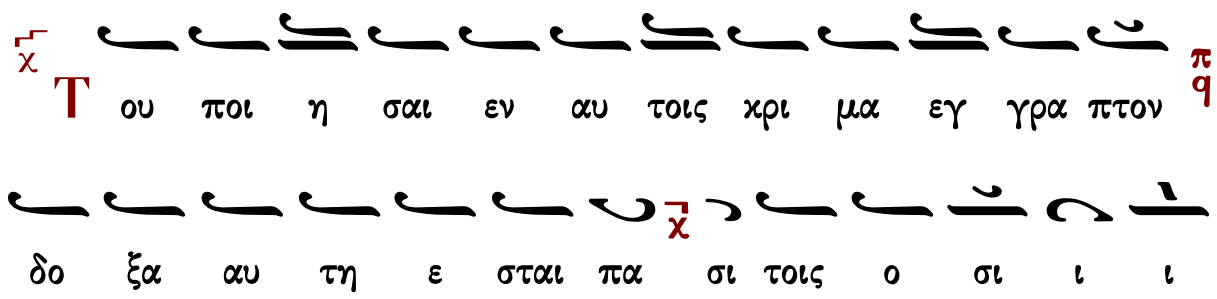

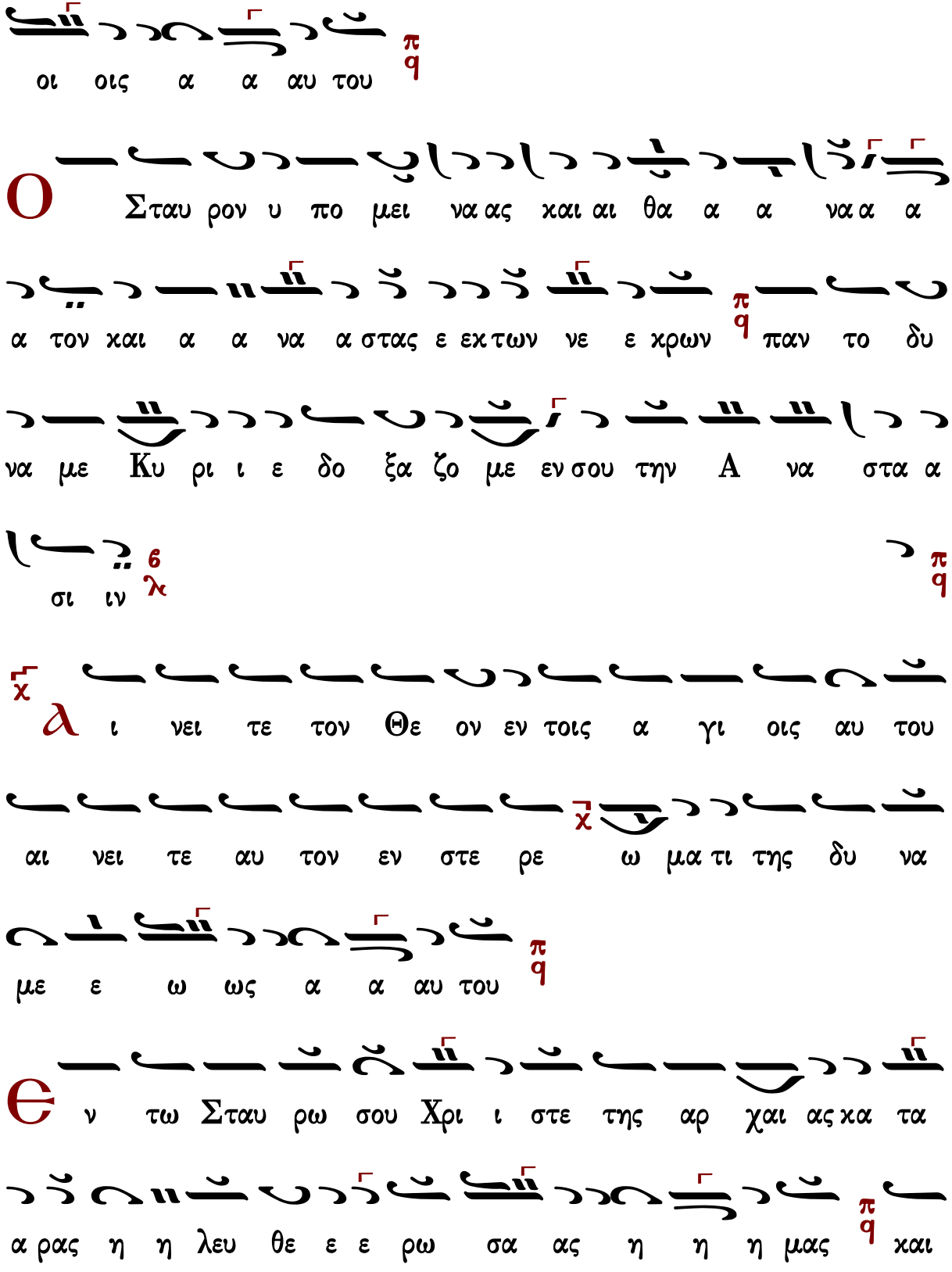
οι οις α α αυ του
Σταυ ρον υ πο μει να ας και αι θα α α να α α
α τον και α α να α στας ε εκ των νε ε χρων παν το δυ
να με Κυ ρι ι ε δο ξα ζο με εν σου την Α να στα α
σι ιν
λ ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του
αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να
με ε ω ως α α αυ του
ν τω Σταυ ρω σου Χρι ι στε της αρ χαι ας κα τα
α ρας η η λευ θε ε ε ρω σα ας η η η μας και

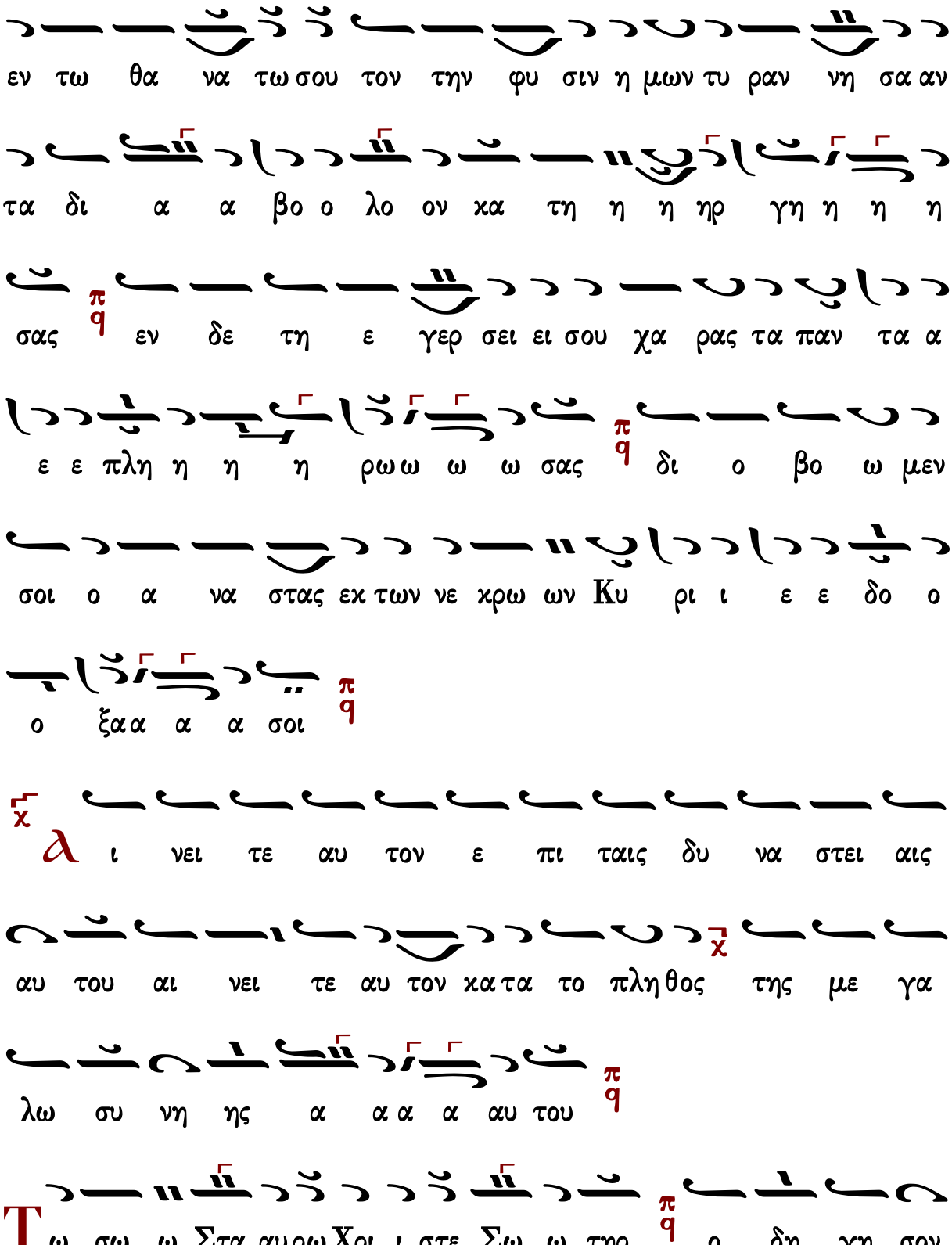
εν τω θα να τω σου τον την φυ σιν η μων τυ ραν νη σα αν
τα δι α α βο ο λο ον κα τη η η ηρ γη η η η
σας εν δε τη ε γερ σει ει σου χα ρας τα παν τα α
ε ε πλη η η η ρω ω ω ω σας δι ο βο ω μεν
σοι ο α να στας εκ των νε κρω ων Κυ ρι ι ε ε δο ο
ο ξα α α α σοι
λ ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις
αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα
λω συ νη ης α α α α αυ του
Τ ω σω ω Στα αυ ρω Χρι ι στε Σω ω τηρ ο δη γη σον

η μας ε πι ι ι τη ην α λη η θει α α α α αν σου

και ρυ σαι η μα α α ας τω ων πα α γι δω ων του ε ε

χθρου ο α να σταις εκ των νε κρων α να α στη η

σο ον η η μας πε σο ο ο ον τα ας τη α α

μαρ τι ι ι ι α εκ τει νας την χει ρα σου φι λαν

θρω πε Κυ ρι ι ε τη πρε σβει ει α τω ων α γι ω ων

σου ου

ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι ι θα α α α

α ρα

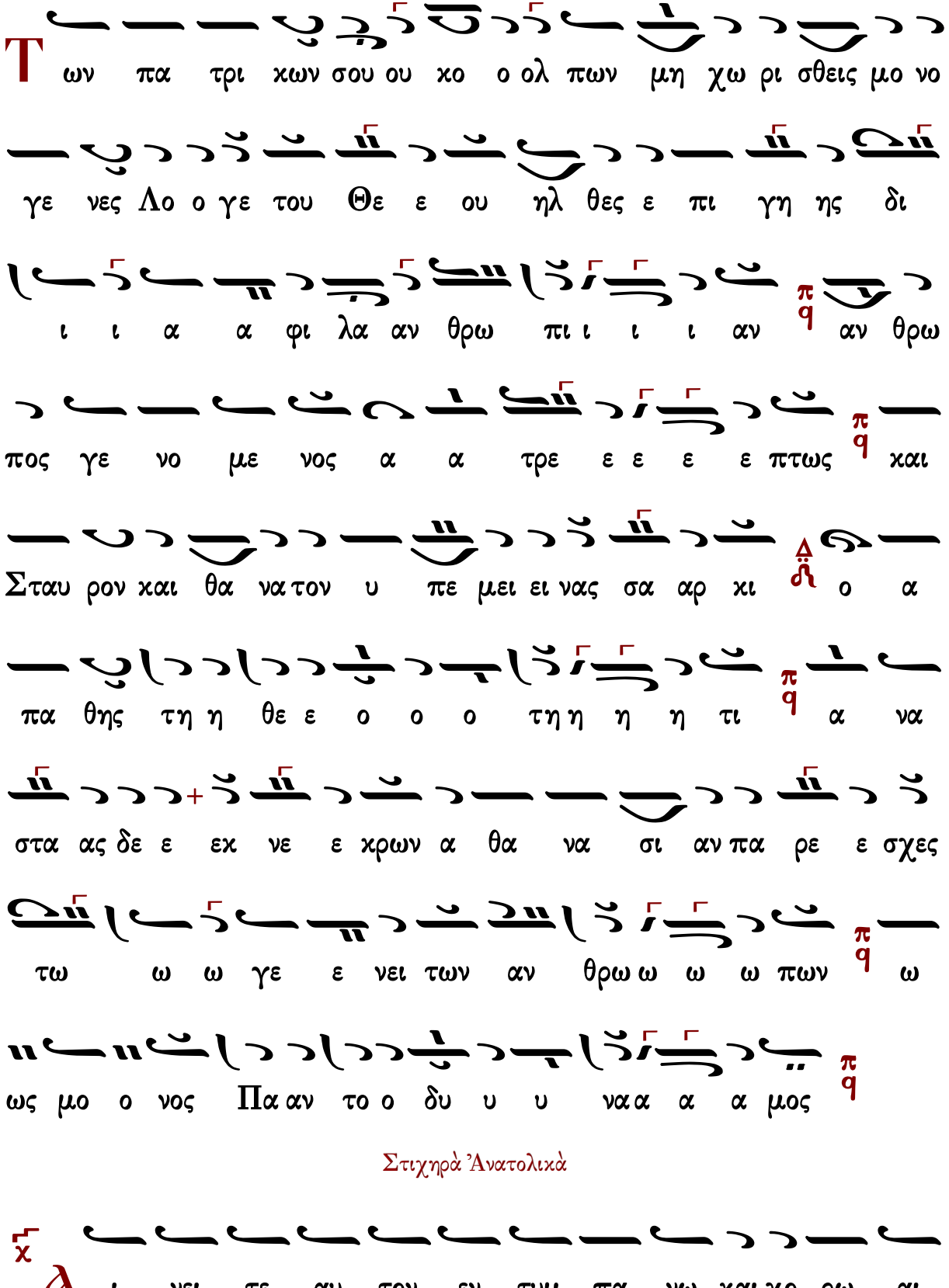

Στιχηρὰ Ἀνατολικὰ

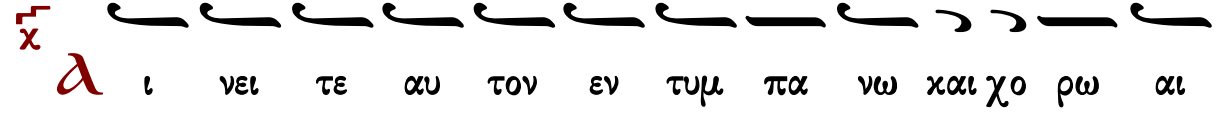

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ο ορ γα α α α α

νω

α να τον κα τε δε ξω σα αρ κι η μιν α θα

να α σι ι ι αν πρα γμα α τευ σα α α με νο ος Σω

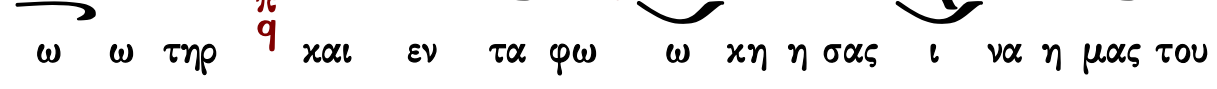

ω ω τηρ και εν τα φω ω κη η σας ι να η μας του

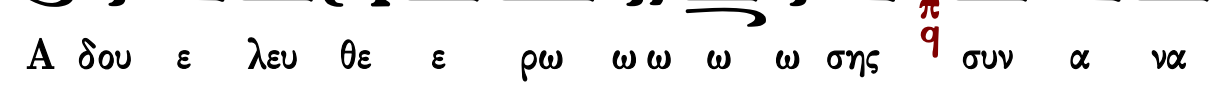

Α δου ε λευ θε ε ρω ω ω ω ω σης συν α να

στη σα ας σε α αυ τω πα θων μεν ως αν θρω ω πος αλλ

α να σταις ως Θε ε ε ε ος δι α του το βο

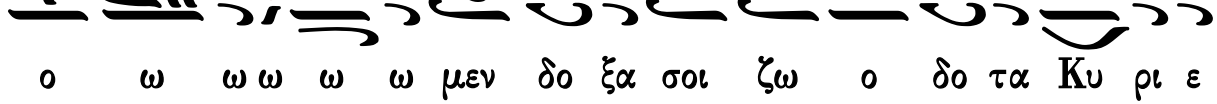

ο ω ω ω ω ω μεν δο ξα σοι ζω ο δο τα Κυ ρι ε

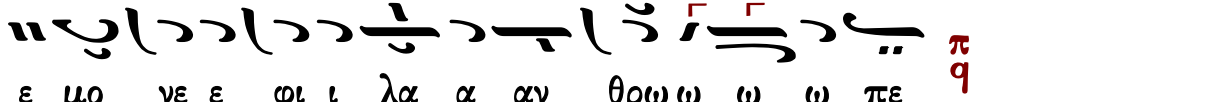

ε μο νε ε φι ι λα α αν θρω ω ω ω πε

χ
ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η χοις αι
νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα γμου χ πα σα πνο
η αι νε σα α τω το ον Κυ υ ρι ι ι ον π q
Π ε τραι ε σχι σθη η σαν Σω ω τηρ Δ ο τε εν τω
ω ω χρα α νι ι ω ο Στα α αυ ρο ο ος σου ου
ε πα α α α α γη π q ε φρι ξαν Α δου ου πυ λω ω
ροι Δ ο τε εν τω ω ω μνη η μει ει ω ως θνη
η η το ο ος κα τε τε ε ε ε ε θης π q και γαρ του
θα να του κα ταρ γη σα ας τη ην ι ι ι σχυν π q
τοις τε θνε ω σι πα σιν α φθαρ σι αν πα ρε σχες τη

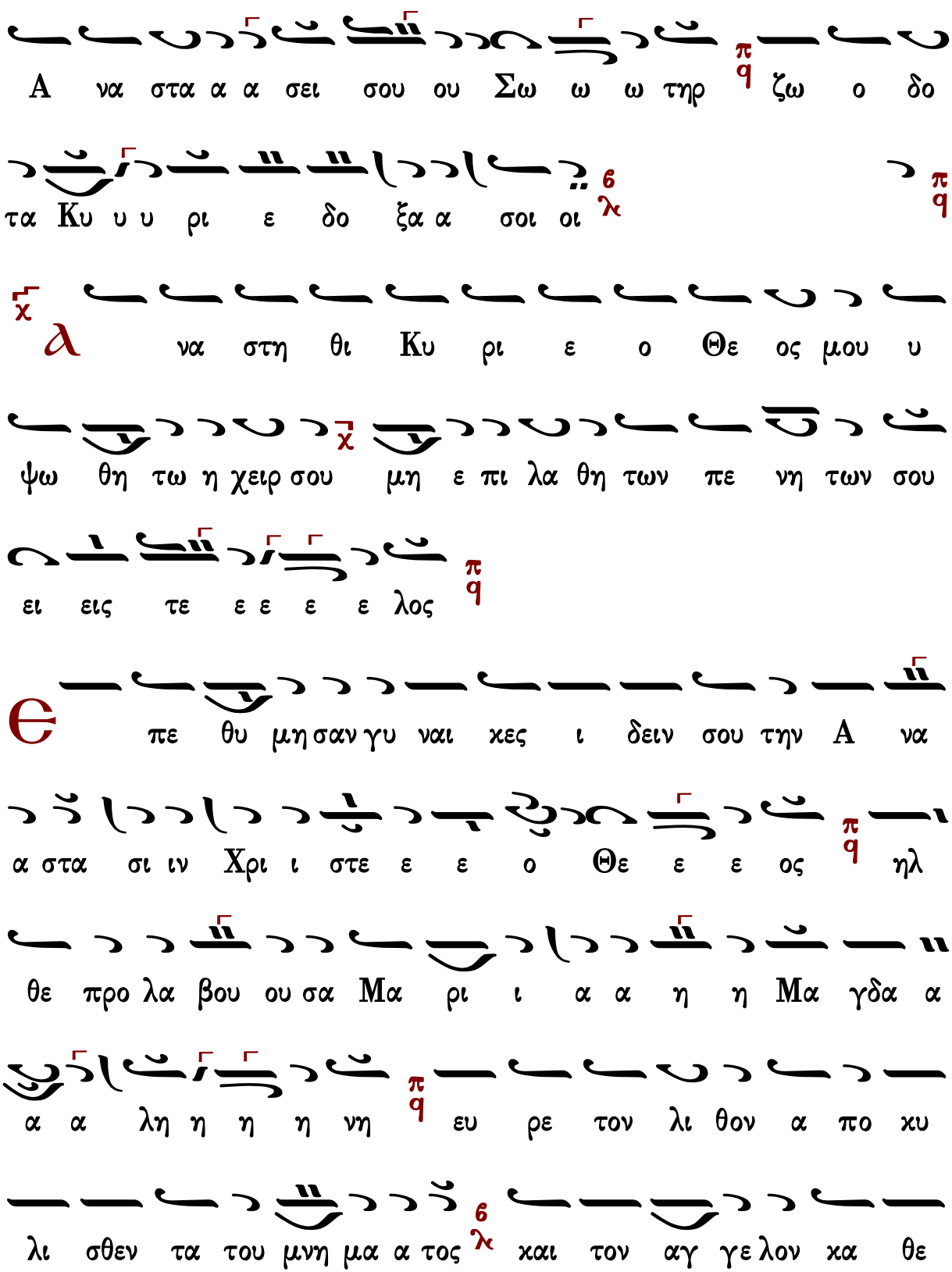
A να στα α α σει σου ου Σω ω ω τηρ ζω ο δο
τα Κυ υ υ ρι ε δο ξα α σοι οι
α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ
ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου
ει εις τε ε ε ε ε λος
πε θυ μη σαν γυ ναι κες ι δειν σου την Α να
α στα σι ιν Χρι ι στε ε ε ο Θε ε ε ος ηλ
θε προ λα βου ου σα Μα ρι ι α α η η Μα γδα α
α α λη η η η νη ευ ρε τον λι θον α πο κυ
λι σθεν τα του μνη μα α τος και τον αγ γε λον κα θε

ζο ο με νο ον χαι αι λε ε ε γο ο ο ον τα π/q τι ζη

τει τε τον ζω ων τα α με ε τα τω ω ω ων νε ε ε

ε χρων π/q α νε στη ως Θε ος ι να σω ση η τα α συ

υ υμ πα α α αν τα π/q

χ Є ξ ο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν

ο λη καρ δι α μου δι η χ γη σο μαι παν τα τα

θαυ μα σι ι α α α α α σου π/q

Π ου ε στιν Ι η σους ον ε λο γι ι σα σθε φυ υ λα ατ

τειν ει ει ει πα α τε Ι ι ου δαι αι αι αι αι οι π/q που

ε στι ιν ον ε θη κα τε εν τω μνη μα α τι τον λι ι

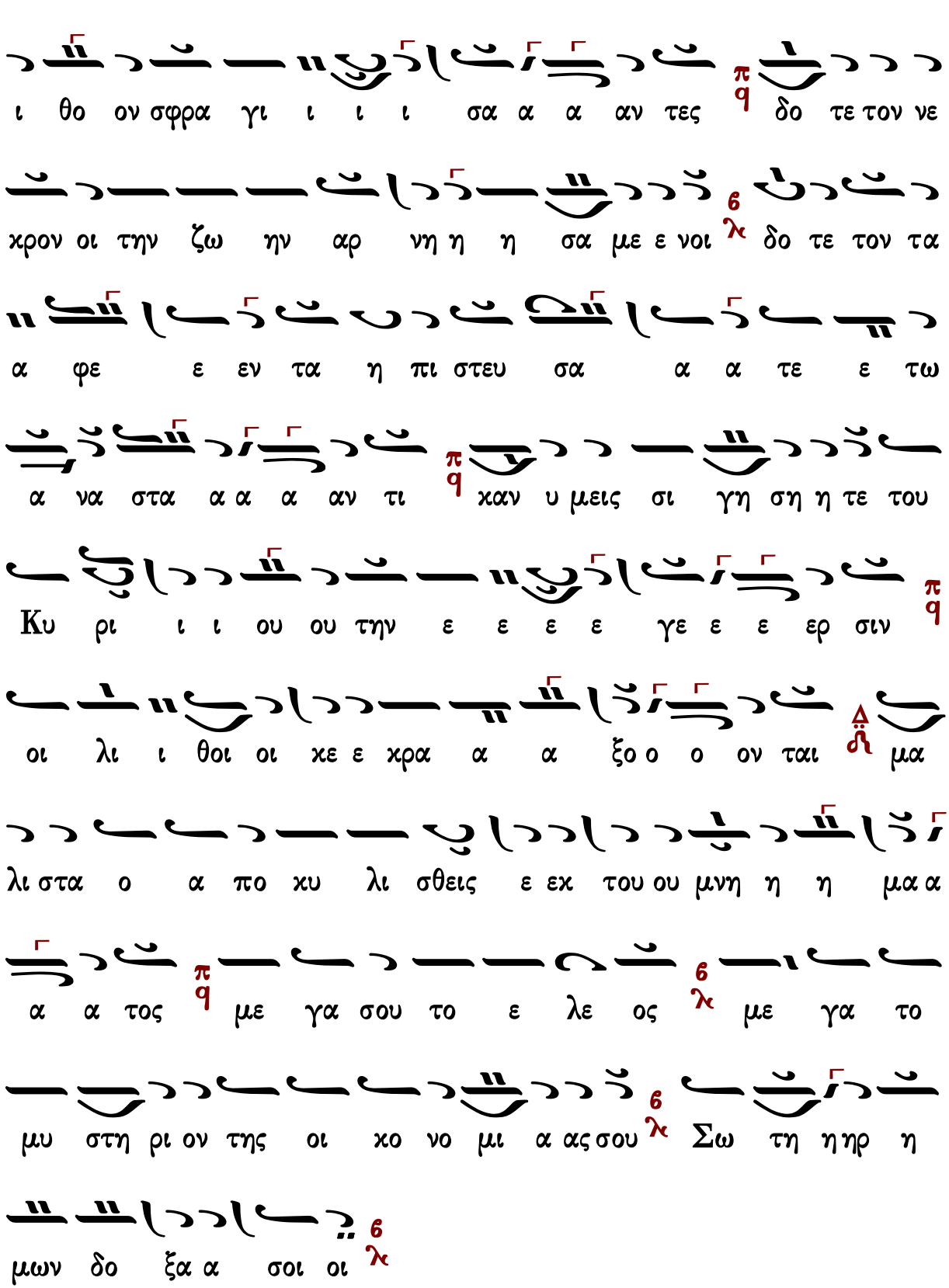
ι θο ον σφρα γι ι ι ι σα α α αν τες δο τε τον νε
χρον οι την ζω ην αρ νη η η σα με ε νοι δο τε τον τα
α φε ε εν τα η πι στευ σα α α τε ε τω
α να στα α α α αν τι χαν υ μεις σι γη ση η τε του
Κυ ρι ι ι ου ου την ε ε ε ε γε ε ε ερ σιν
οι λι ι θοι οι κε ε χρα α α ξο ο ο ον ται μα
λι στα ο α πο κυ λι σθεις ε εκ του ου μνη η η μα α
α α τος με γα σου το ε λε ος με γα το
μυ στη ρι ον της οι κο νο μι α ας σου Σω τη η ηρ η
μων δο ξα α σοι οι

Ἦχος Δ Βου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.483#

Τ ου ποι η σαι εν αυ τοις χρι μα εγ γρα πτον δο
ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι οις αυ του

Ο σταυ ρον υ πο μει νας και θα να τον και α να
στας εκ των νε κρων παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ξα
ζο μεν σου την α να στα σιν

Λι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του αι
νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να
με ως αυ του

Θν τω σταυ ρω σου Χρι στε της αρχαι αι ας κα τα ρας

η λευ θε ρω σας η μας 6 και εν τω θα να τω σου

τον την φυ σιν η μω ων τυ ραν νη σαν τα δι α βο

λον κα τηρ γη σας εν δε τη ε γερ σει σου χα ρας τα πα

αν τα ε πλη ρω σας 6 δι ο βο ω με εν σοι ο α να

στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα σοι 6

α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ του 6

αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω

συ νης αυ του 6

Τ ω σω σταυ ρω Χρι στε Σω τηρ ο δη γη σον η μας ε

πι ι την α λη θει αν σου και ρυ υ σαι η μας των

πα γι δων του ε χθρου 6 λ ο α να στας εκ των νε κρων

α να στη σον η μας πε σον τας τη α μαρ τι ι α εκ

τει νας την χει ρα σου φι λα ανθρω πε Κυ ρι ε τη πρε

σβει α των α γι ων σου 6 λ

α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος 6 λ αι νει

τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α ρα 6 λ

Τ ων πα τρι κων σου κολ πων μη χω ρι σθεις μο νο γε

νε ες Λο γε του Θε ου 6 λ ηλ θες ε πι γης δι α φι

λαν θρω πι αν π q αν θρω πος γε νο μενος α τρε ε πτως 6 λ

και Σταυ ρον και θα να τον υ πε μει νας σαρ κι ο α

πα θης τη Θε ο τη τι α να στας δε εκ νε κρων α θα να

σι αν πα ρε ε σχες τω γε νει των αν θρω πων ως μο νος

παν το δυ ναμος

Στιχηρά Ἀνατολικά

Ἀ ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ γα α νω

Θ α να τον κα τε δε ξω σαρ κι η μιν α θα να

σι αν πρα γμα τευ σα με νος Σω τηρ και εν τα φω ω κη

η σας ι να η μας του α α δου ε λευ θε ρω σης

συν α α να στη σας ε αυ τω πα θων μεν ως αν θρω ω

πος αλλ α να στας ως Θε ος δι α του το βο ω

ω ω μεν δο ο ξα σοι ζω ο δο τα Κυ ρι ε μο νε φι λαν

θρω πε

λ ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα σα

πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Π ε τραι ε σχι σθη σαν Σω τηρ ο ο τε εν τω κρα νι ι

ω ο Σταυ ρο ος σου ε πα γη ε φρι ξαν Α δου πυ

λω ροι ο τε εν τω μνη μει ει ω ως θνη το ος κα

τε τε θης και γαρ του θα να του κα ταρ γη σας την

ι σχυν τοις τε θνε ω σι πα σιν α φθαρ σι ι αν πα

ρε ε σχες τη Α να στα σει σου Σω τηρ ζω ο δο

τα Κυ ρι ε δο ξασοι 6 λ

α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου 6 λ υ ψω θη

τω η χειρ σου 6 λ μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις

τε ε λος 6 λ

θ πε θυ μη σαν γυ ναι κες ι δειν σου την Α να

στα σιν Χρι στε ο Θε ος 6 λ ηλ θε προ λα βου σα Μα ρι α η

Μαγ δα λη νη ευ ρε τον λι θον α πο κυ λι σθεν τα του

μνη μα τος και τον Αγ γε λον κα θε ζο με νον και

λε γον τα 6 λ τι ζη τει ει τε τον ζων τα με τα των νε κρων

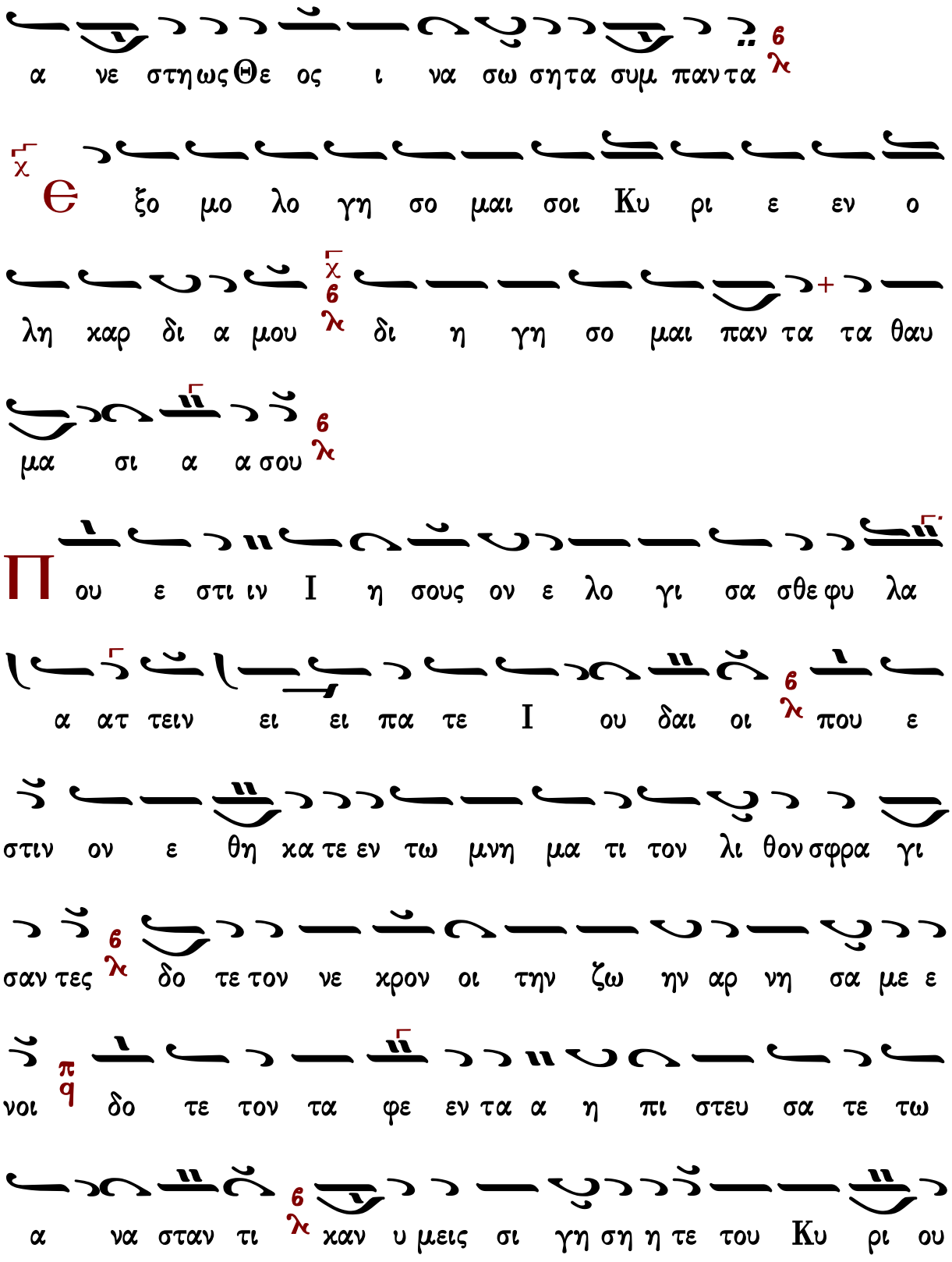
α νε στη ως Θε ος ι να σω ση τα συμ παν τα
Є ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν ο
λη χαρ δι α μου δι η γη σο μαι παν τα τα θαυ
μα σι α α σου
Π ου ε στι ιν Ι η σους ον ε λο γι σα σθε φυ λα
α ατ τειν ει ει πα τε Ι ου δαι οι που ε
στιν ον ε θη κα τε εν τω μνη μα τι τον λι θον σφρα γι
σαν τες δο τε τον νε κρον οι την ζω ην αρ νη σα με ε
νοι δο τε τον τα φε εν τα α η πι στευ σα τε τω
α να σταν τι κα ν υ μεις σι γη ση η τε του Κυ ρι ου

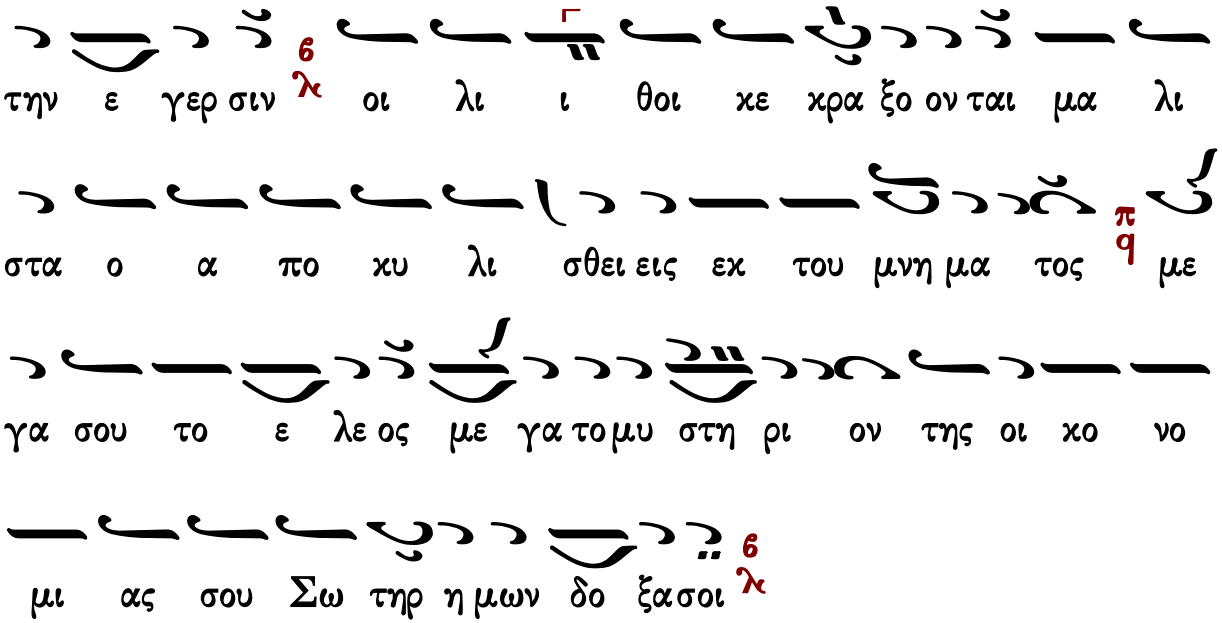

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑωθινὸν δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Βʸ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.72*

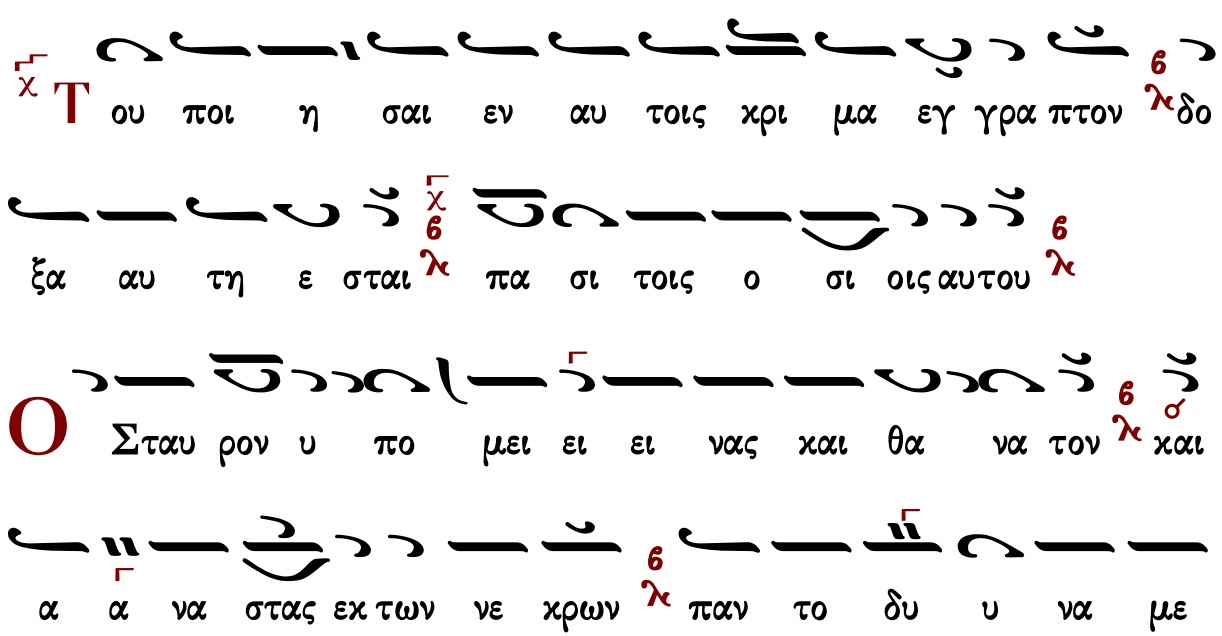

Κυ ρι ε δο ξα ζο μεν σου την Α να στα σιν

α ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του αι

νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να

με ως αυ του

Ε ν τω Σταυ ρω ω σου Χρι στε της αρ χαι αι ας κα

τα ρας η η λευ θε ρω σας η μας και εν τω θα

να τω σου τον την φυ σιν η μω ων τυ ραν νη σαν τα δι

α βο λον κα τηρ γη σας εν δε τη ε γε ερ σει ει σου

χα ρας τα πα αν τα ε πλη ρω σας δι ο βο ω με εν

σοι ο α να στας εκ των νε κρων Κυ υ ρι ε δο ξα σοι

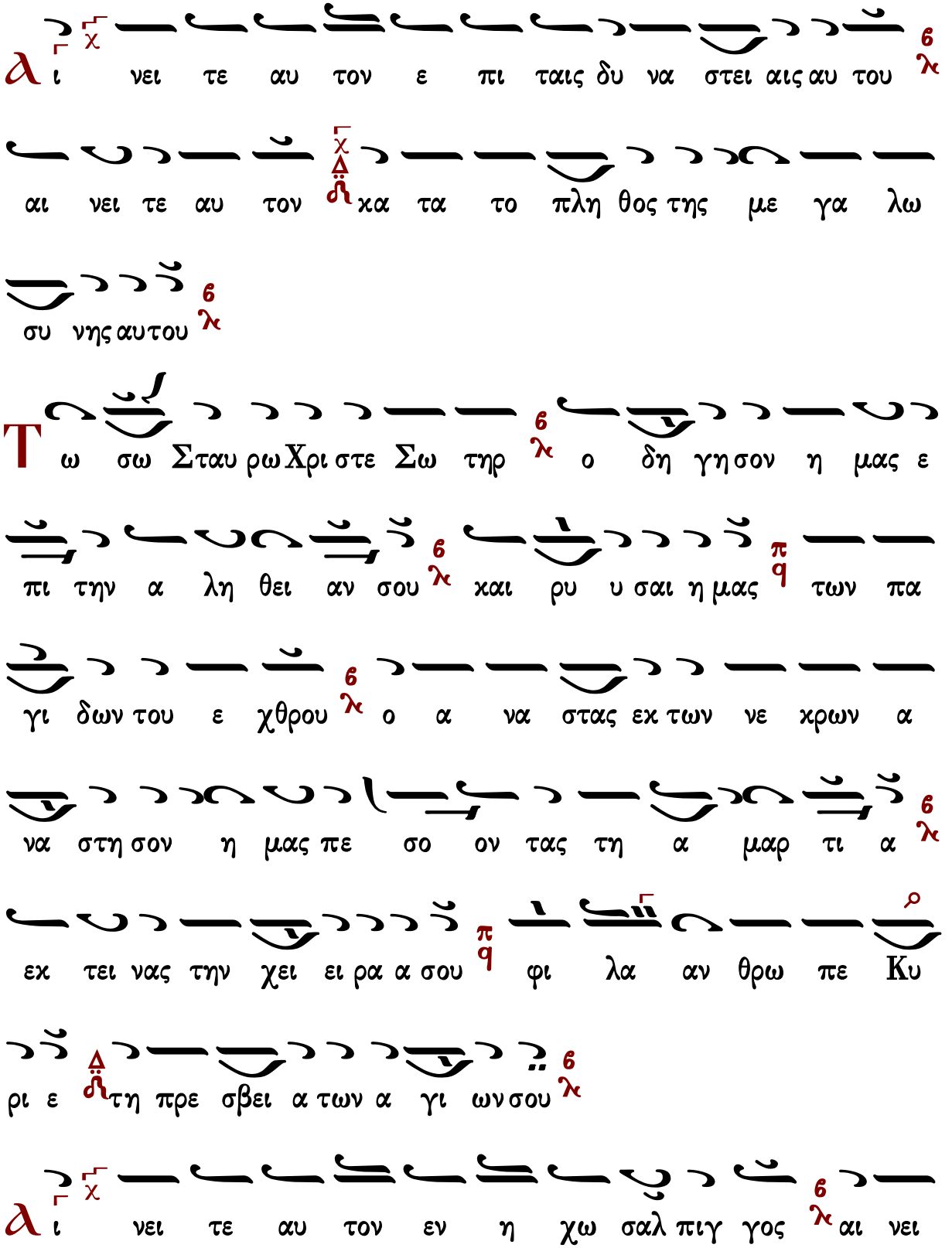
ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ του
αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω
συ νης αυτου
Τω σω Σταυ ρω Χρι στε Σω τηρ ο δη γη σον η μας ε
πι την α λη θει αν σου και ρυ υ σαι η μας των πα
γι δων του ε χθρου ο α να στας εκ των νε κρων α
να στη σον η μας πε σο ον τας τη α μαρ τι α
εκ τει νας την χει ει ρα α σου φι λα αν θρω πε Κυ
ρι ε τη πρε σβει α των α γι ων σου
ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει

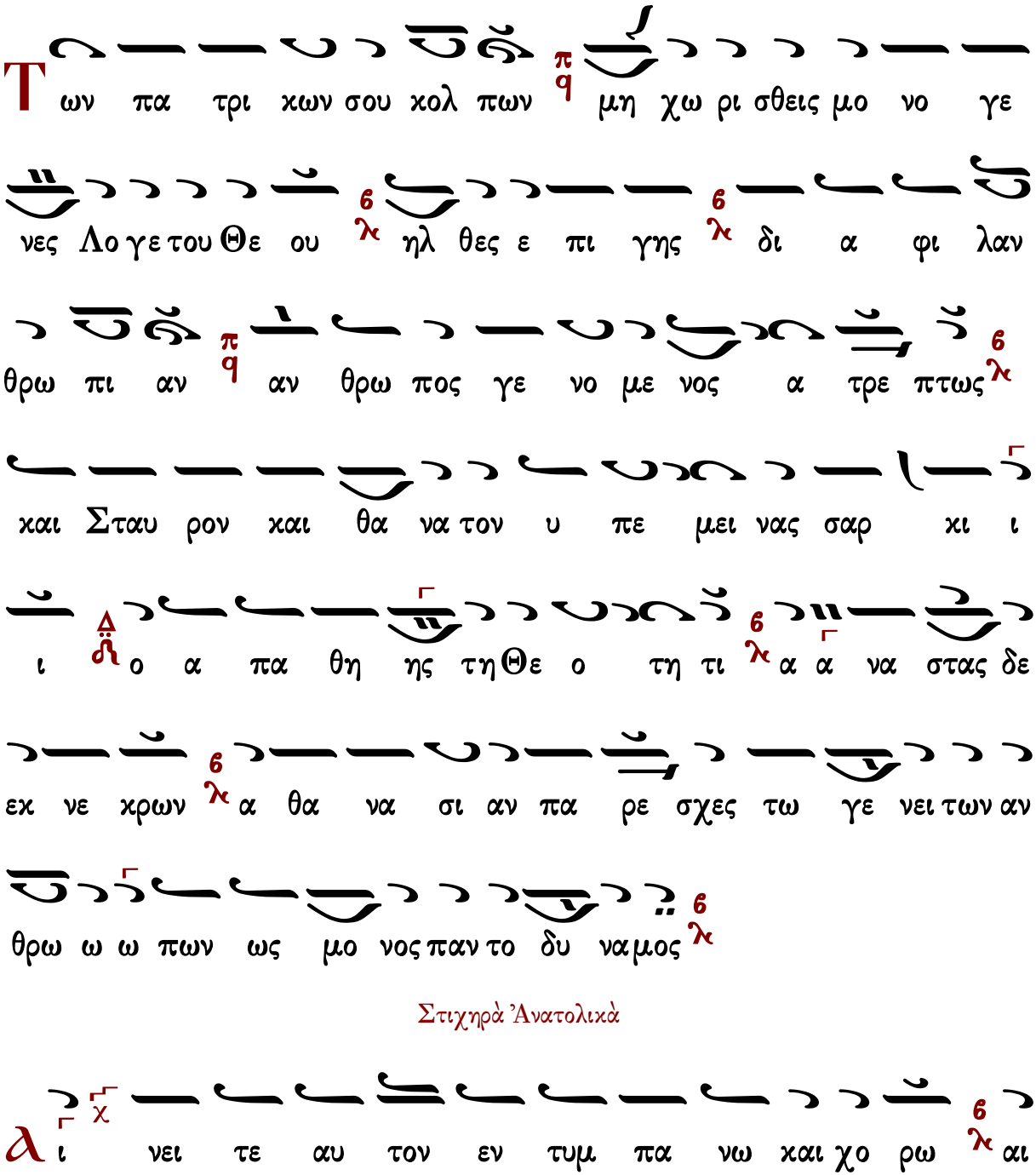

Στιχηρὰ Ἀνατολικὰ

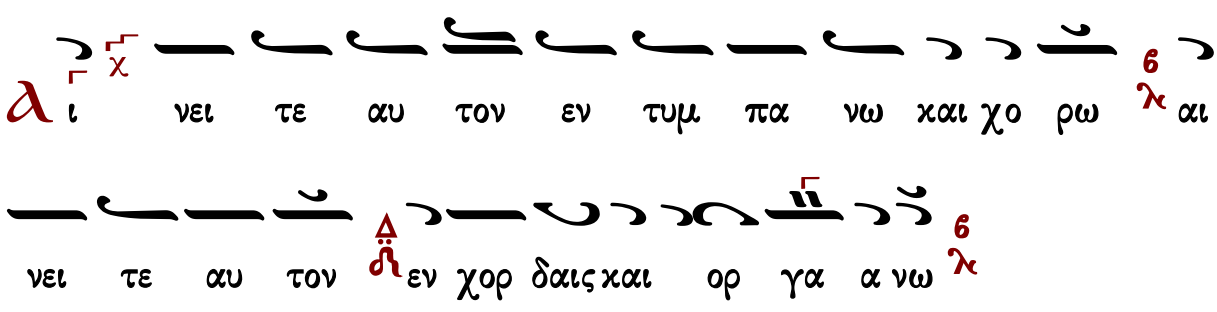

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Ὄρθρος 1987 σ.176*

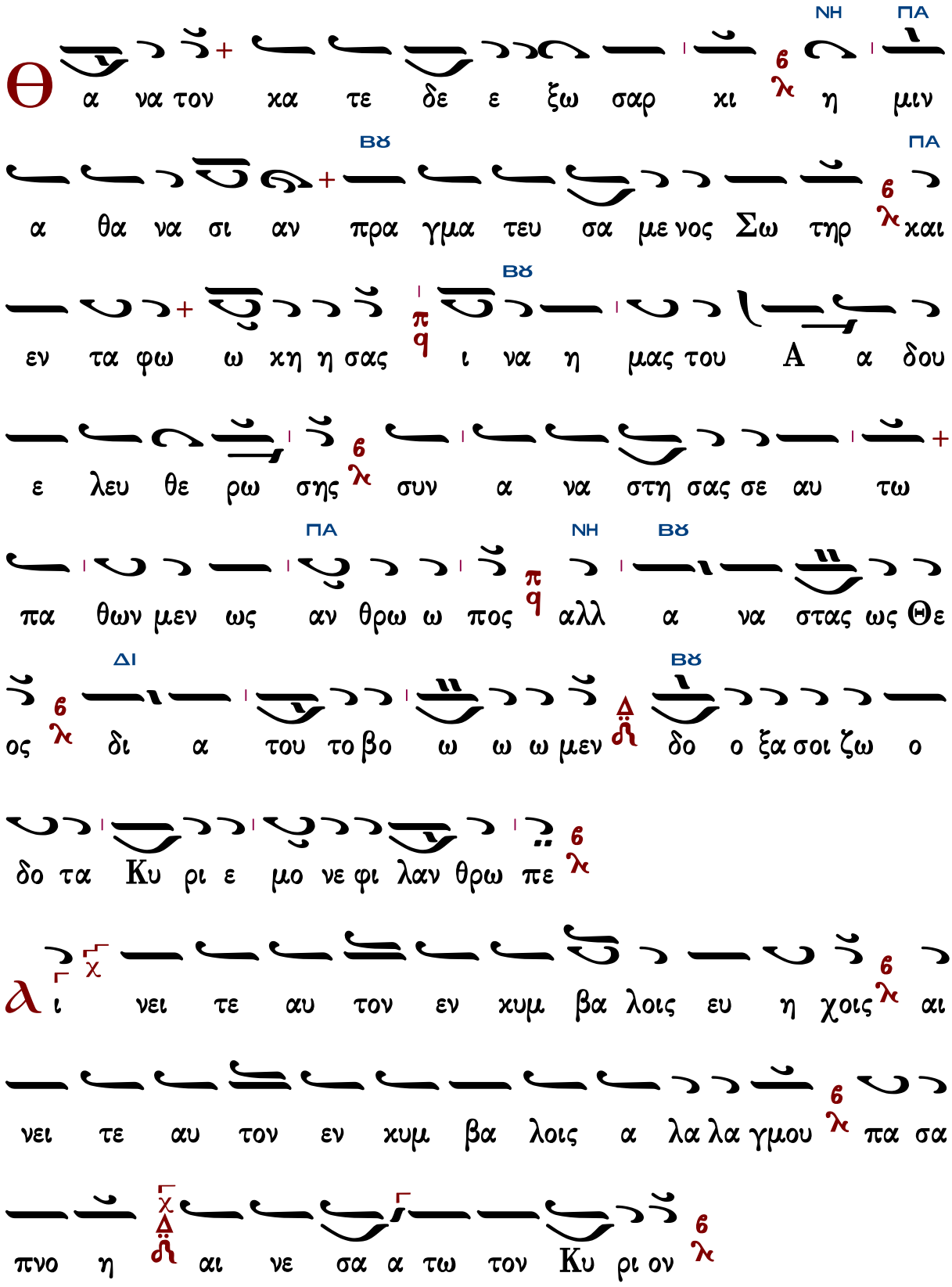

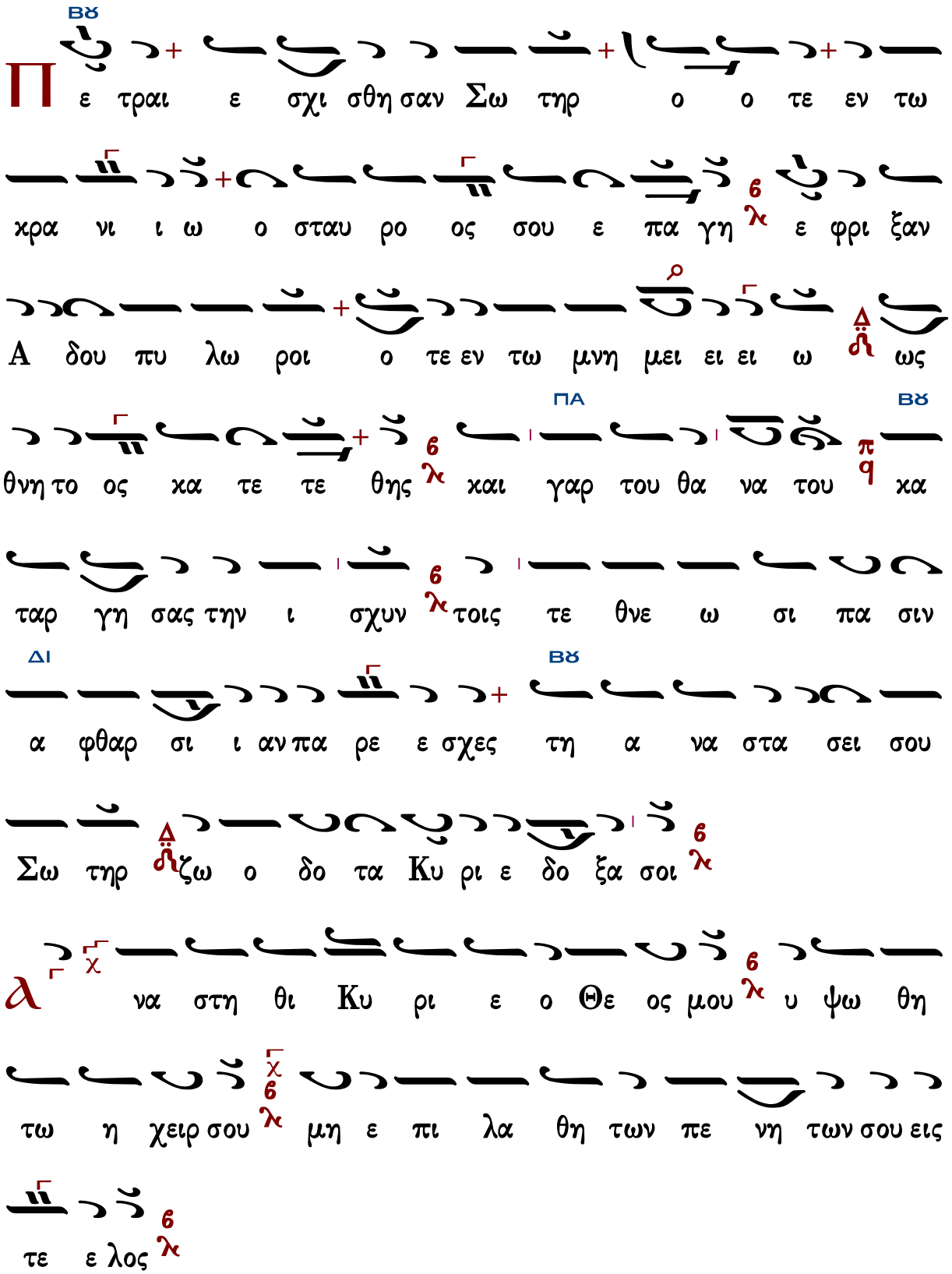
Π
ε τραι ε σχι σθη σαν Σω τηρ ο ο τε εν τω
χρα νι ι ω ο σταυ ρο ος σου ε πα γη ε φρι ξαν
Α δου πυ λω ροι ο τε εν τω μνη μει ει ει ω ως
θνη το ος κα τε τε θης και γαρ του θα να του κα
ταρ γη σας την ι σχυν τοις τε θνε ω σι πα σιν
α φθαρ σι ι αν πα ρε ε σχες τη α να στα σει σου
Σω τηρ ζω ο δο τα Κυ ρι ε δο ξα σοι
λ
να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω θη
τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
τε ε λος

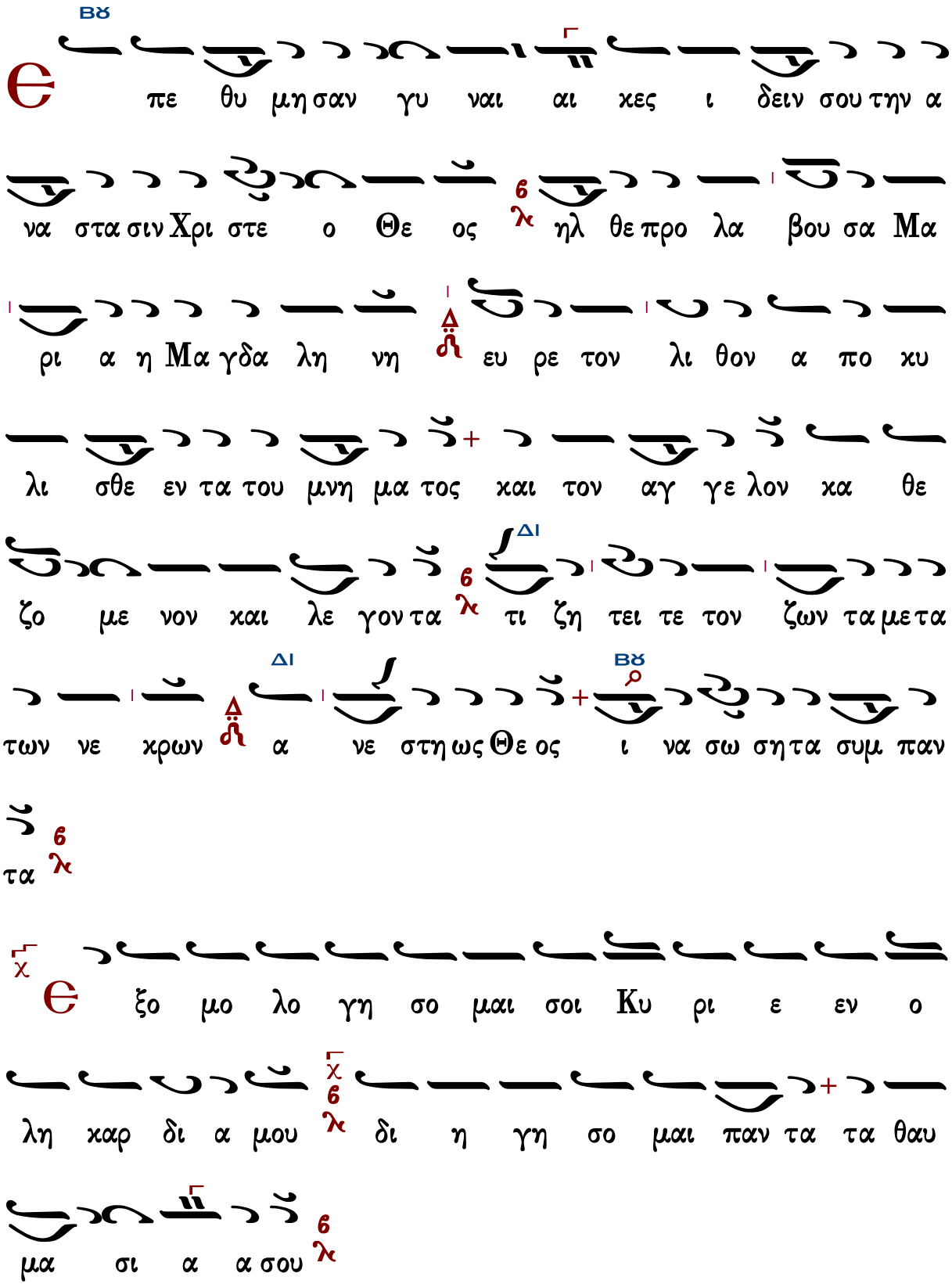
πε θυ μη σαν γυ ναι αι χες ι δειν σου την α
να στα σιν Χρι στε ο Θε ος ηλ θε προ λα βου σα Μα
ρι α η Μα γδα λη νη ευ ρε τον λι θον α πο κυ
λι σθε εν τα του μνη μα τος και τον αγ γε λον κα θε
ζο με νον και λε γον τα τι ζη τει τε τον ζων τα με τα
των νε κρων α νε στη ως Θε ος ι να σω ση τα συμ παν
τα
ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν ο
λη καρ δι α μου δι η γη σο μαι παν τα τα θαυ
μα σι α α σου

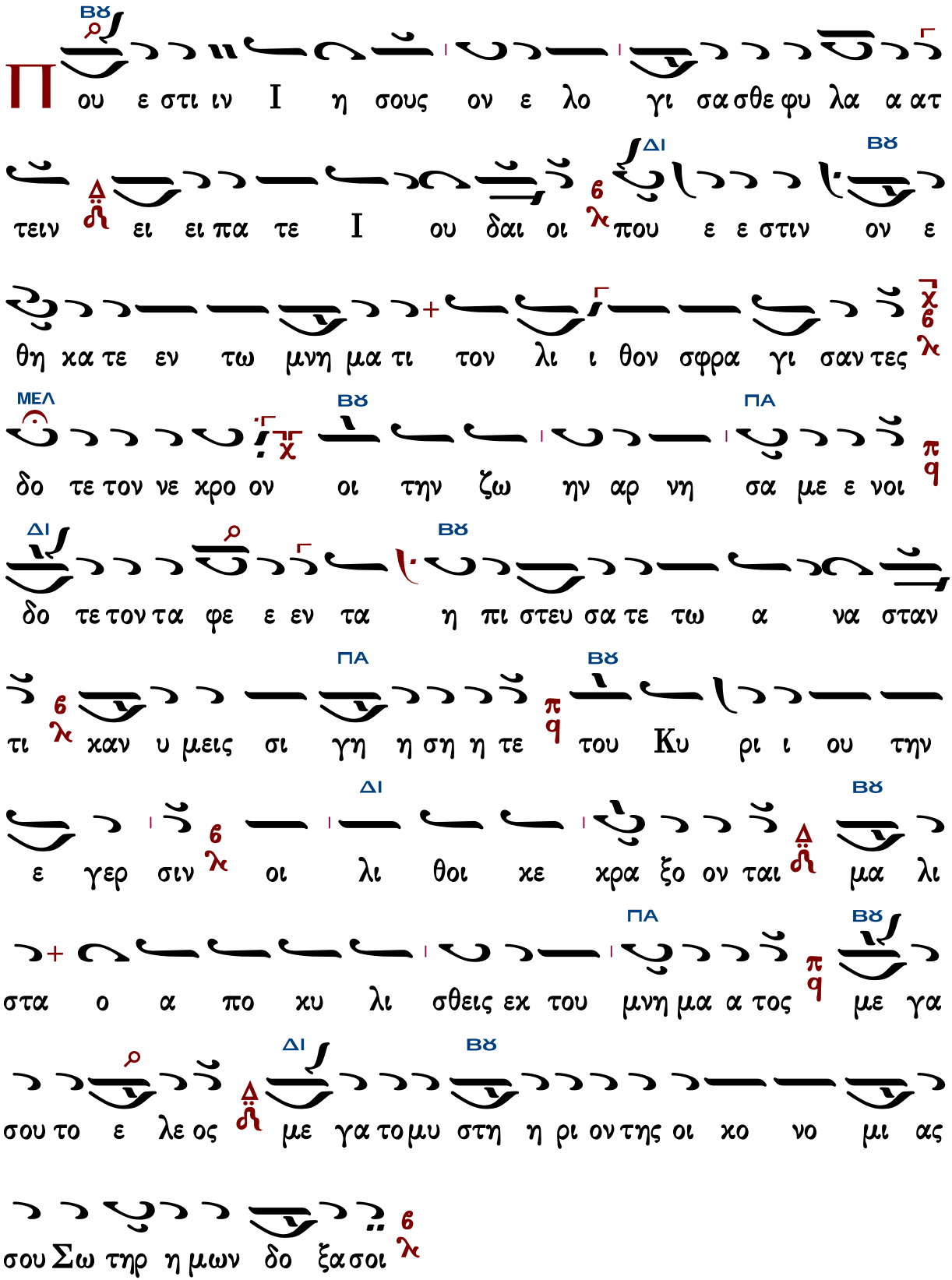
Βϛ
Π ου ε στι ιν Ι η σους ον ε λο γι σα σθε φυ λα α ατ
Δι Βϛ
τειν ει ει πα τε Ι ου δαι οι που ε ε στιν ον ε
θη κα τε εν τω μνη μα τι τον λι ι θον σφρα γι σαν τες
ΜΕΛ Βϛ ΠΑ
δο τε τον νε κρο ον οι την ζω ην αρ νη σα με ε νοι
Δι Βϛ
δο τε τον τα φε ε εν τα η πι στευ σα τε τω α να σταν
ΠΑ Βϛ
τι καν υ μεις σι γη η ση η τε του Κυ ρι ι ου την
Δι Βϛ
ε γερ σιν οι λι θοι κε κρα ξο ον ται μα λι
ΠΑ Βϛ
στα ο α πο κυ λι σθεις εκ του μνη μα α τος με γα
Δι Βϛ
σου το ε λε ος με γα το μυ στη η ρι ον της οι κο νο μι ας
σου Σω τηρ η μων δο ξα σοι

Ἑωθινὸν δοξαστικὸν β΄

Πέτρου Λαμπαδαρίου (†1778)

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον 1820 σ.240*

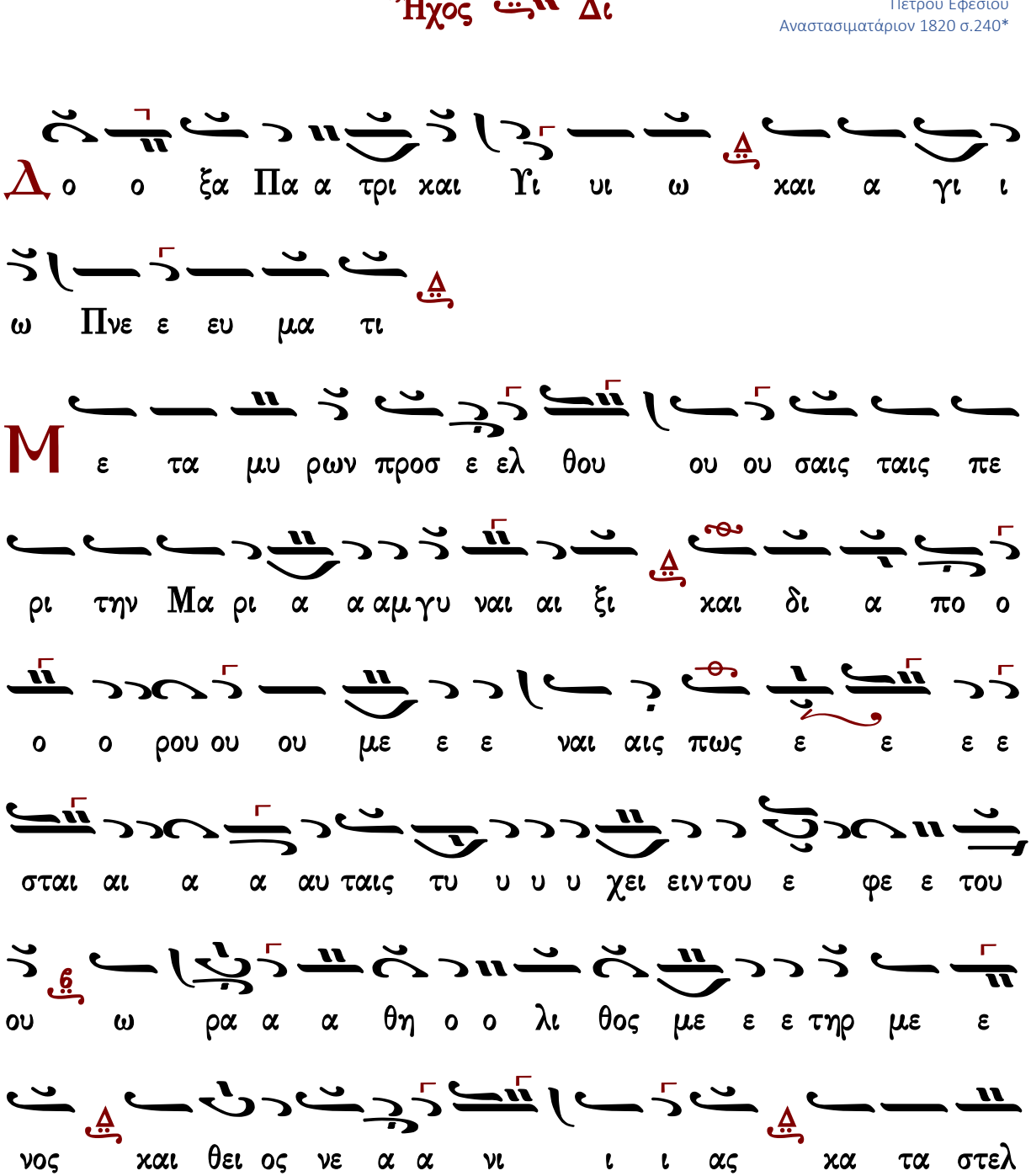

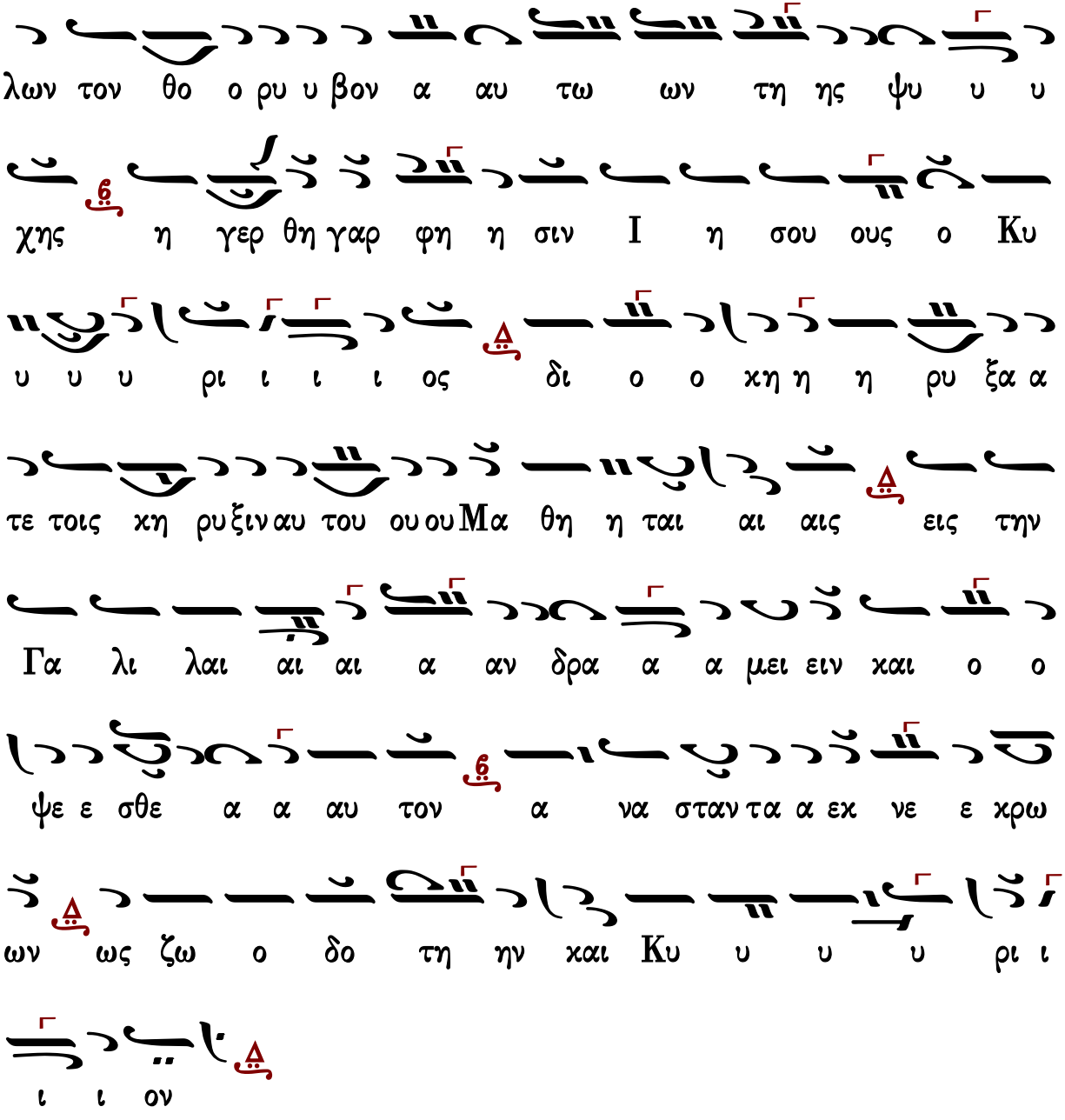

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1865 σ.139*

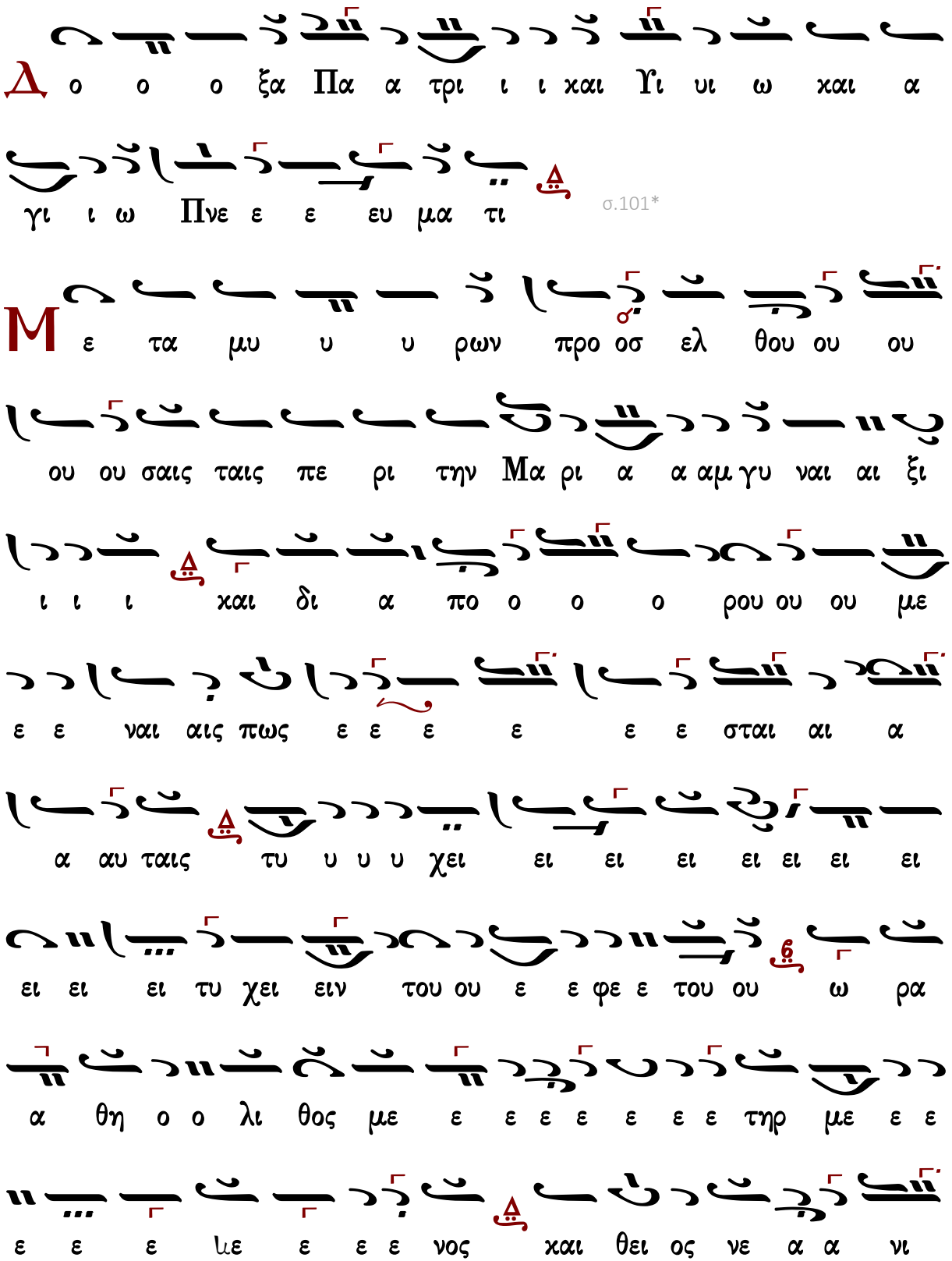
Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α
γι ι ω Πνε ε ε ευ μα τι
σ.101*
Μ ε τα μυ υ υ ρων προ οσ ελ θου ου ου
ου ου σαις ταις πε ρι την Μα ρι α α αμ γυ ναι αι ξι
ι ι ι και δι α πο ο ο ρου ου ου με
ε ε ναι αις πως ε ε ε ε ε ε σται αι α
α αυ ταις τυ υ υ υ χει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει τυ χει ειν του ου ε ε φε ε του ου ω ρα
α θη ο ο λι θος με ε ε ε ε ε ε ε τηρ με ε ε
ε ε ε με ε ε ε νος και θει ος νε α α νι

ι ι ας κα τα στε ε ε ελ λων τον θο ο ρυ υ βον

αυ τω ω ω ω ων της ης ψυ υ υ χης η γε ε

ερ θη η η η η η γαρ φη η σιν I η σου ου

ου ου ους ο ο Κυ υ υ υ ρι ι ι ιι ι ι ι

ος δι ο ο ο κη ρυ υ υ υ υ ξα α

α α τε τοις κη ρυ υ ξιν αυ του ου ου μα θη η ται

αι αι αις εις την Γα λι λαι αι αι αι αι α αν

δρα α α μειν και αι αι αι ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο και ο ψε ε σθε α αυ τον α να

στα αν τα εκ νε ε κρων ως ζω ο δο ο ο ο την

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου (†1866)

Ἦχος Δι

Αναστασιματάριον
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.92*

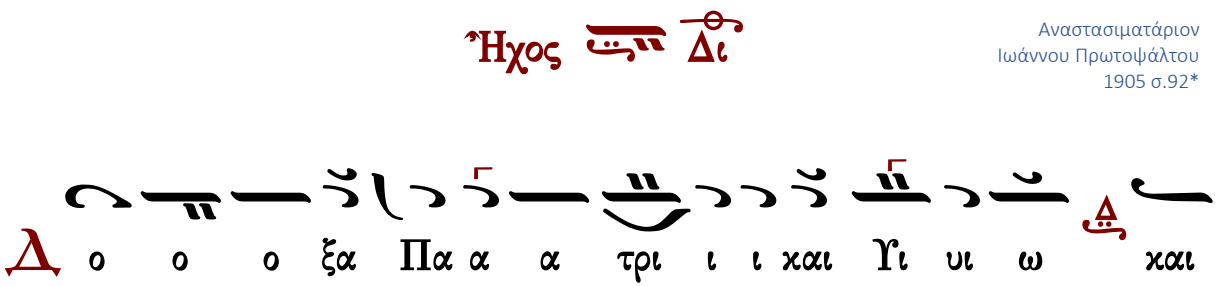

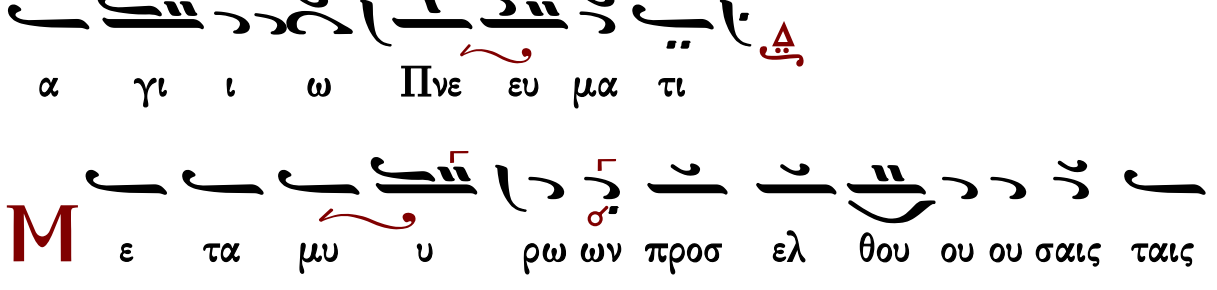

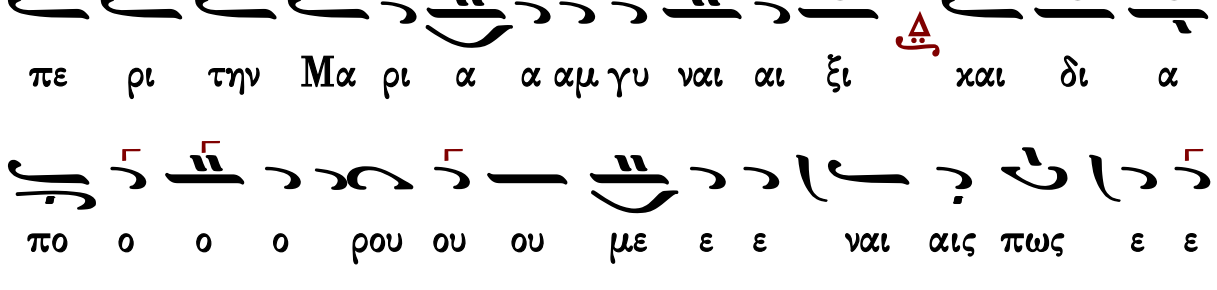

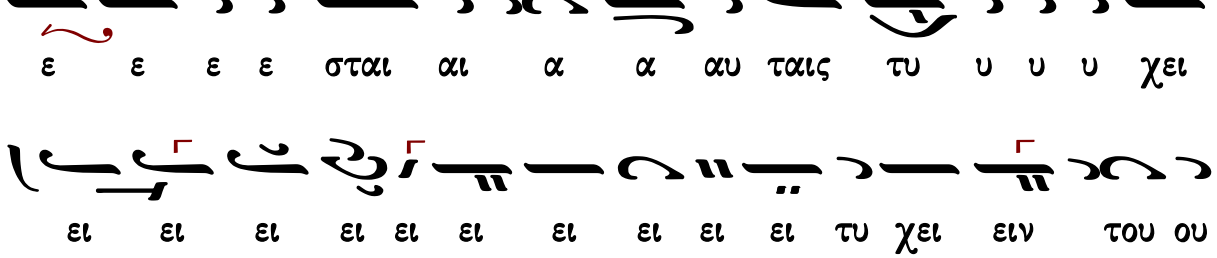

ε ε φε ε του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ω

ρα α α θη ο ο λι θος με ε ε τηρ με ε νος

χαι θει ος νε α α νι ι ι ας χα τα στε ε ε ελ

λω ω ων τον θο ο ρυ υ βον αυ τω ω ω ων τη

ης ψυ υ υ χης η γερ θη γαρ φη η σιν I η

σου ους ο Κυ υ υ ρι ος δι ο χη η η

ρυ ξα α τε τοις χη η ρυ υ ξιν αυ του ου μα α

θη η η ταις εις την Γαλ λι λαι αι αι αν δρα α μει

ει ει ει ειν χαι αι αι αι αι αι αι ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο χαι ο ψε ε σθαι α αυ τον

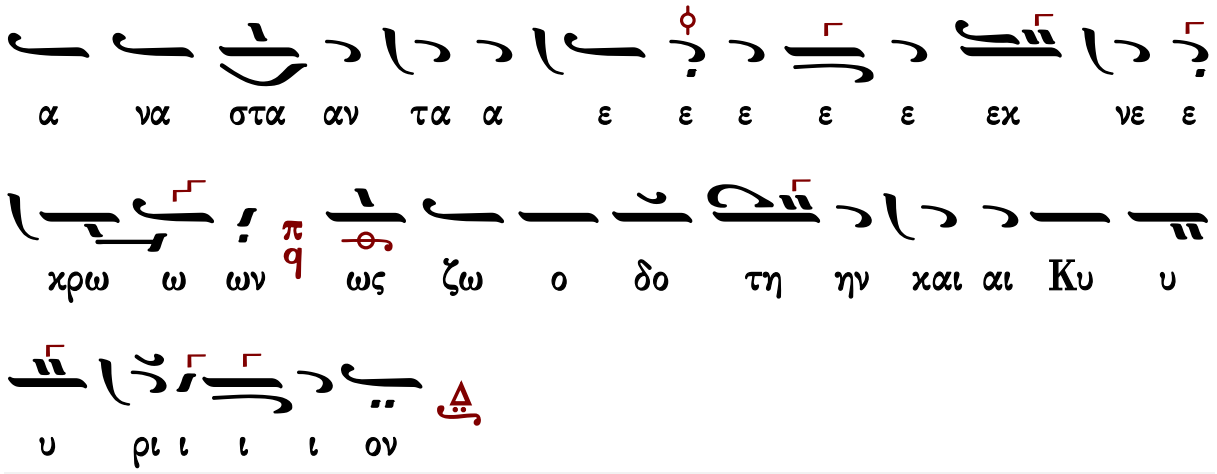

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Θεοτοκίον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος Δι

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου
Διονυσιάτικη Μουσική Ανθολογια
Άγιον Όρος 2009 σ.357*

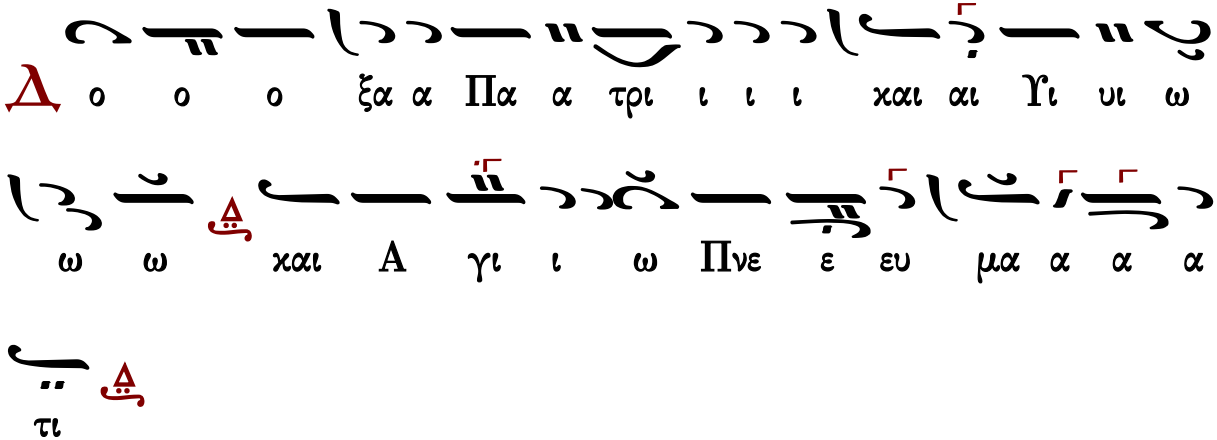

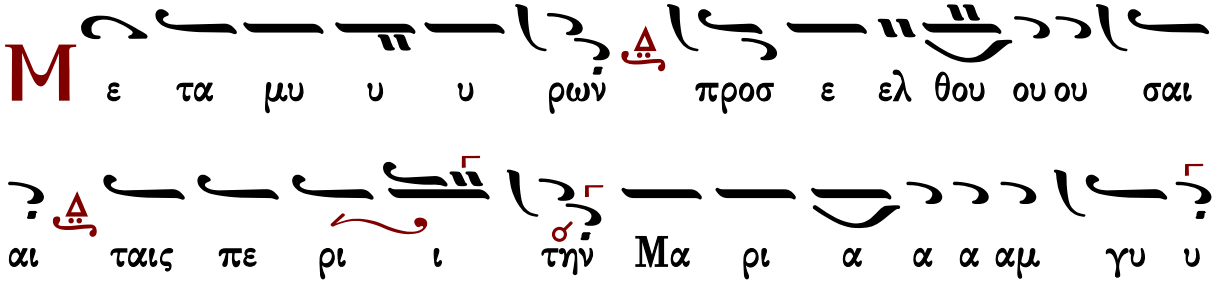

ο πο α α δι αι αι χαι ι ι ξι αι αι

ο ο ρου ου ου με ε ε ε ε ε ε ε ναι αις

πως ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σται α

αυ ται αι ιαι αι αι αις τυ χει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει τυ χει ειν του ε ε ε ε

ε ε φε ε ε του ε ε φε ε του ου ω ρα α α

α α α α θη η η η ο ο λι ι ι θος με ε

ε τηρ με ε ε νο ο ο ος και θει ει

ος νε ε ε ε α α νι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ιι ι ι ι ας κα α α τα στε ελ λων

τον θο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρυ υ υ βο ο

ο ο ο ο ο ον α αυ τω ω ω ων τη ης ψυ υ

χη η η η η η η ης η γε ε ερ θη η η

γα αρ φη η σι ιν I η σου ου ου ου ου ους

ο ο Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ιι ι ι ι ος δι

ο κη ρυ υ υ υ υ υ υ υ ξα α α α κη

ρυ υ ξα α τε ε ε ε ε ε ιιε ε ε ε ε ε

ε τοις κη η ρυ υ υ υ ξιν αυ του ου ου Μα α θη

η ται αι αις ει εις την Γα λι ι λαι αι αι

αι αι αι αν δρα α μει ει ει ει ει ει ει ειν χαι

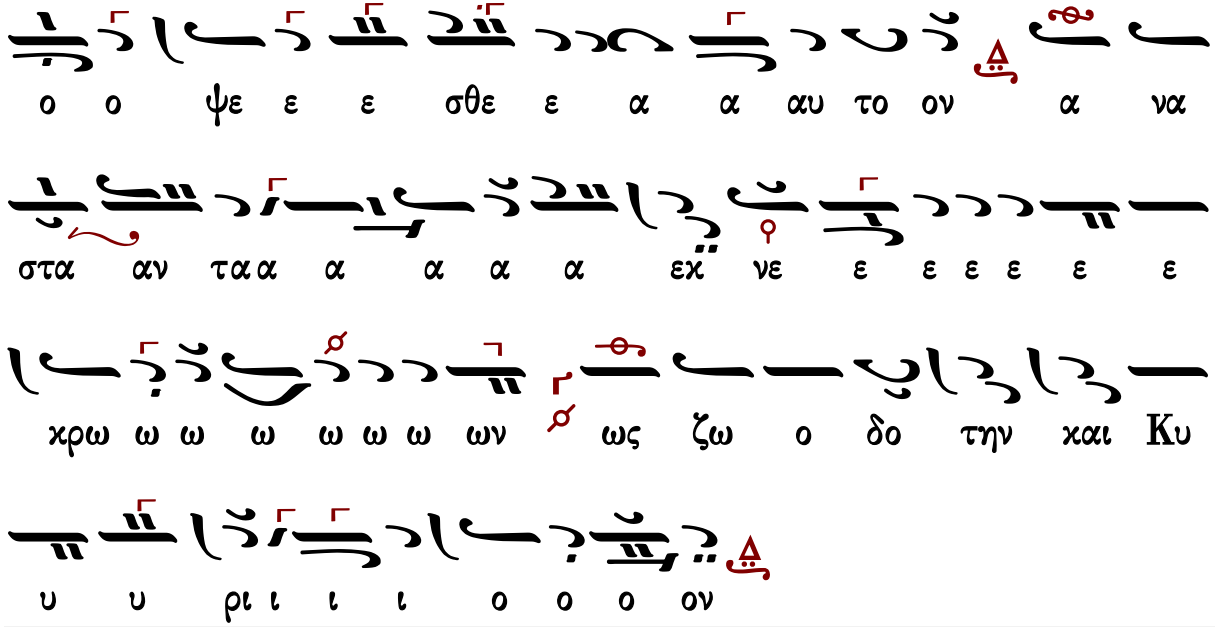

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (†1875)

Ἦχος Κε

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ
Πεντηκοστάριον
1886 σ.150*

ξι ι ι ι και δι ι α πο ρου ου με ε ε ε

ε ναι αι αις πως ε ε ε ε ε σται α αυ ται αι αι

αι αι αις τυ χει ει ει ειν του ε φε ε του ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ω ρα α α θη ο ο

λι ι ι ι ι θος με ε ε ε ε ε ε τη ηρ

με ε ε ε ε ε με ε ε ε νος και θει ο ο

ος νε ε ε α νι ι ας κα τα στε ε ε ε ελ λω ω

ων το ο ο ο ον θο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ρυ υ βο ο ο ο ο ο ον α α αυ τω ω

ω ω ω ω ων τη η η ης ψυ υ υ της ψυ χη

η η ης η γερ θη η γαρ φη η η σιν Ι η

σου ους ο Κυ υ υ ρι ι Ι η σου ους ο Κυ υ υ

υ υ υ ρι ι ος δι ο ο χη ρυ υ ξα τε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε τοι οις χη ρυ υ ξιν α αυ

του ου ου ου μα α θη η ται αι αι αις εις την Γα λι

λαι αι αι αι αι αν δρα α μει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ειν χαι αι αι αι αι ο ο ο χαι ο

ψε ε σθε α αυ το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον α

να στα αν τα α α α α α α α εχ νε ε ε ε

ε ε χρω ων Δ ως Ζω ο δο ο ο την χαι Κυ υ υ

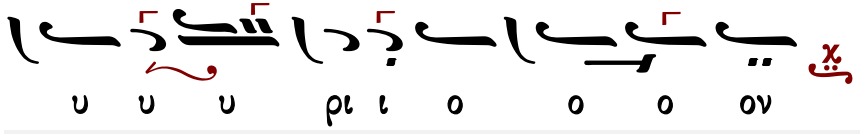

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος Δι

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Τά Ἕνδεκα Ἑωθινά 1886 σ.6*

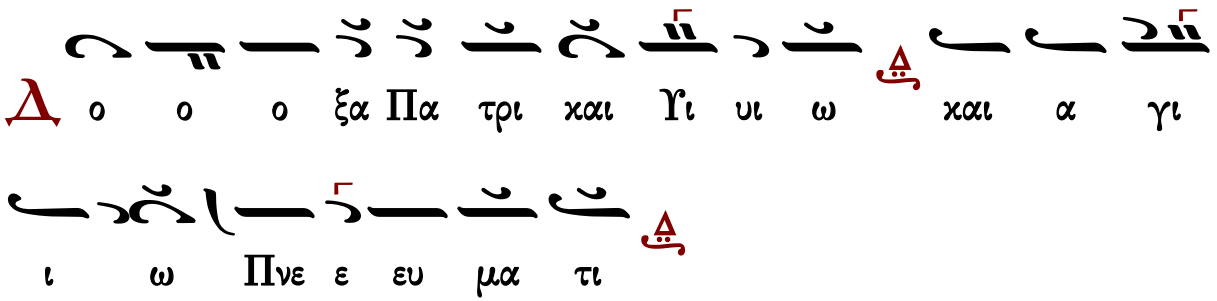

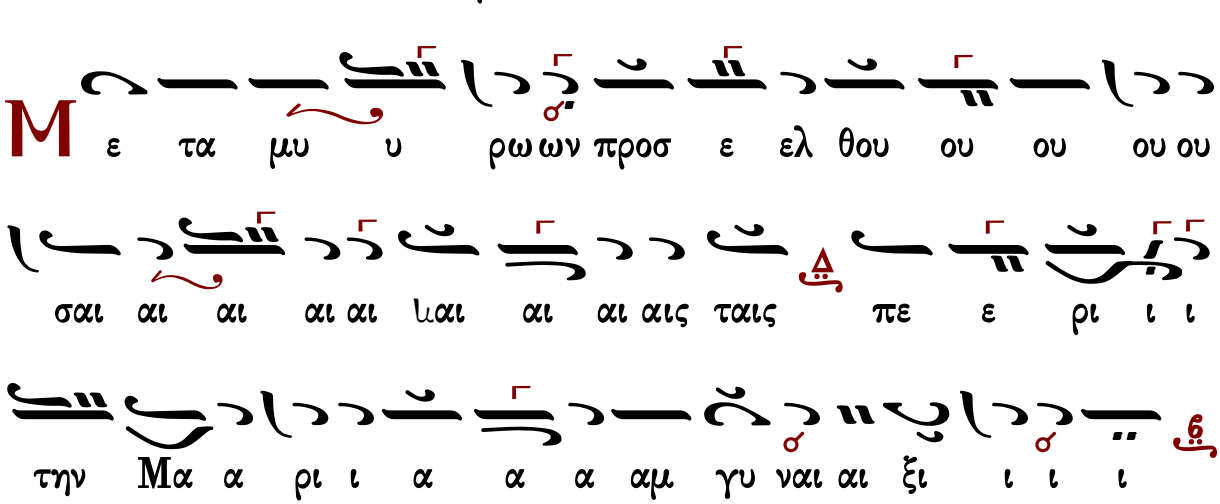

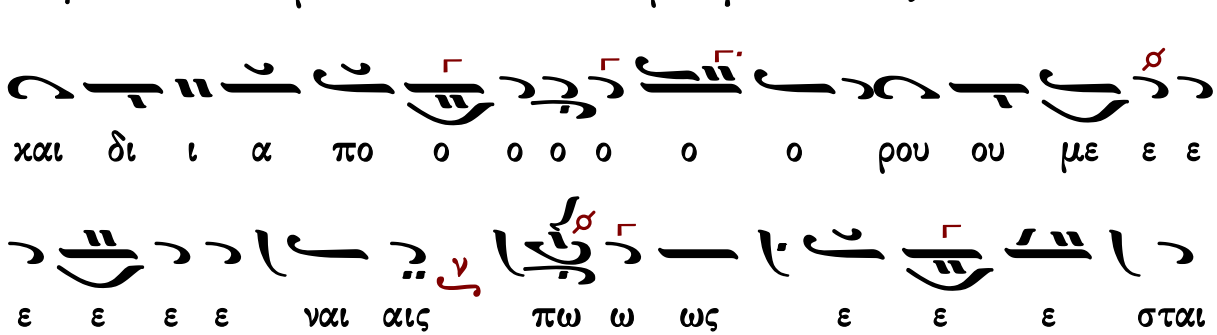

χει υ υ τυ ταις αυ α α α αι αι αι αι

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ου ου ου ου ου ου ε ε φε ε του ου ου ου ου ου ειν χει τυ ει ει

ος ο ο ι ι λι ο ο θο ι ι θη α α α ρα ω ω ου ου ου ου

αι αι χαι ν ος ε ε ε ε ιε ε ε ε τη ηρ με ε ε με

ελ ε ε ε στε τα κα ι ι ας ι ι νι α α νε ος θει

τον υ υ ρυ ο ο ο ο ο θο ο ο ον ο ο ο το ων λω

χης υ υ ψυ της ων ω ω τω αυ βον υ ρυ ο θο

ου ου η σι ιν I η φη η η αρ γα η θη γερ η η

ι ι ι ι ι ρι υ υ υ υ Ku ο ο ους ου ου ου

ιι ι ι ι ος δι ο χη η η ρυ υ υ υ υ

ξα α α α α ια α α α τε τοι οις χη η ρυ

υ ξιν αυ του ου ου ου μα θη η η ταις εις την

Γα λι λαι αι αι αι αν δρα α μει ει ει ει ει ει

ει ει ειν χαι αι αι αι αι αι αι ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο χαι ο ψε ε σθε α α α α α αυ το

ον α να στα α α α α αν τα α α α α α

ε ε ε ε ε εχ νε ε ε ε εχ νε ε χρω ων ως

ζω ω ο ο δο ο ο την χαι αι Κυ υ υ ρι ι

ι ι ο ο ο ον

Πέτρου Φιλανθίδου (†1920)

Ἦχος Δι χ

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.22*

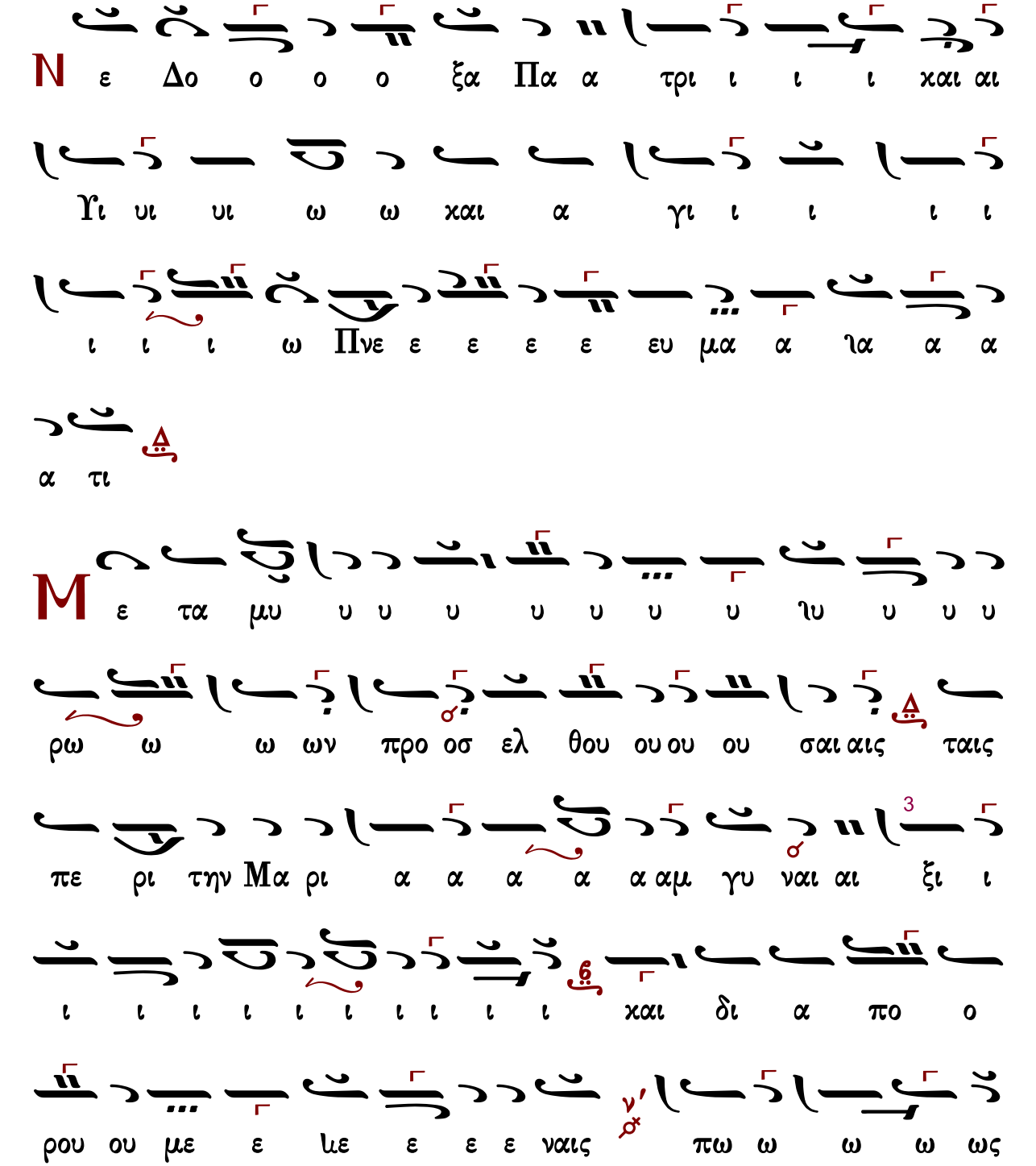

ε ε ε ε σται α α α α αυ ταις τυ υ υ υ

χει ει ει ει ει ει ει ειν του ου ου ου ε ε φε

ε ε του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ω ρα

α α α α α α θη η η η η ο λι ι θος

με ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε τη η ηρ με ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε νος χαι θει ο ος νε ε α νι ι ι ι α

α α ας χα α α τα α στε ε ε ε ελ λω ω ων

τον θο ο ρυ υ βο ο ον α αυ τω ω ω ων τη η

η η η ης ψυ υ χης η γε ε ε ε ε

ερ θη η η γαρ φη η σι ι ι ι ι ι ιι ι ι ι

ι ιν I η σου ου ου ου ου ου ου ου ους ο

Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ιι ι ι ι ος δι ο

ο χη η η ρυ υ υ υ υ υ υ ξα α α α α

ια α α α τε τοις χη η η η η η ρυ υ υ

ξιν α αυ του ου ου ου ου ου ου ου μα α α α α α

α α α α α α α α α α α ια α α μα α α

θη η ται αις εις την Γα λι ι λαι αι αι αι αι αι αν

δρα α μει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ειν χαι ο

ο ο ψε ε σθε ε ε ε ε ε α α α α α α α χαι

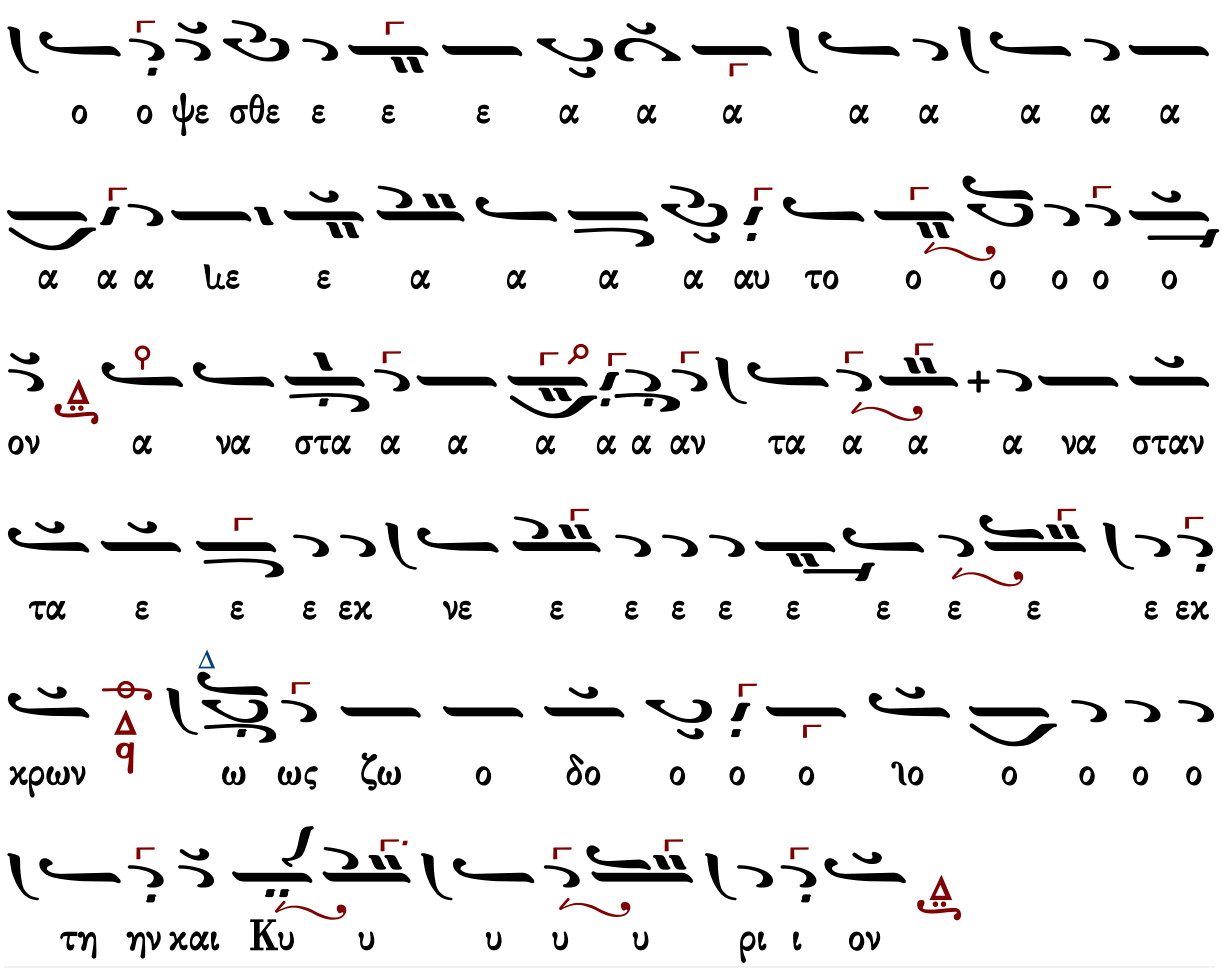

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου (†1964)

Ἦχος Δι

Τα 11 εωθινά
κατ' εκτέλεση Κ. Πρίγγου
Παναγιώτης Φιλίππου, 2017*

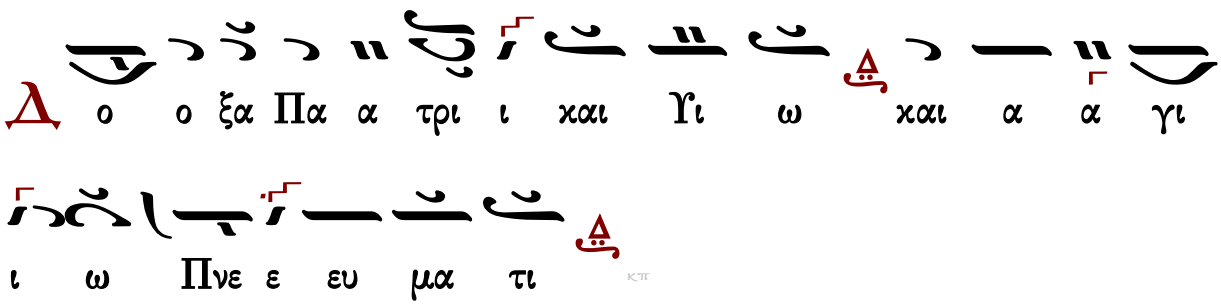

Μ

ε τα μυ υ υ ρω ω ων προσ ε ελ

θου ου ου ου σαι αις ταις πε ρι την Μα ρι

α α αμ γυ ναι ξι ι ι και δι α πο

ρου με ε ε ε ε ε ναι αι αι αις πως ε

ε ε ε ε σται α α αυ ταις τυ υ υ υ χει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει τυ χει ει ειν

του ε ε φε ε του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ω ρα α α θη ο ο ο λι ι θο ο ος με ε ε ε

τηρ με ε νος και θει ος νε α α α νι ι ι

ας κα τα στελ λων τον θο ο ρυ υ βον αυ τω ω

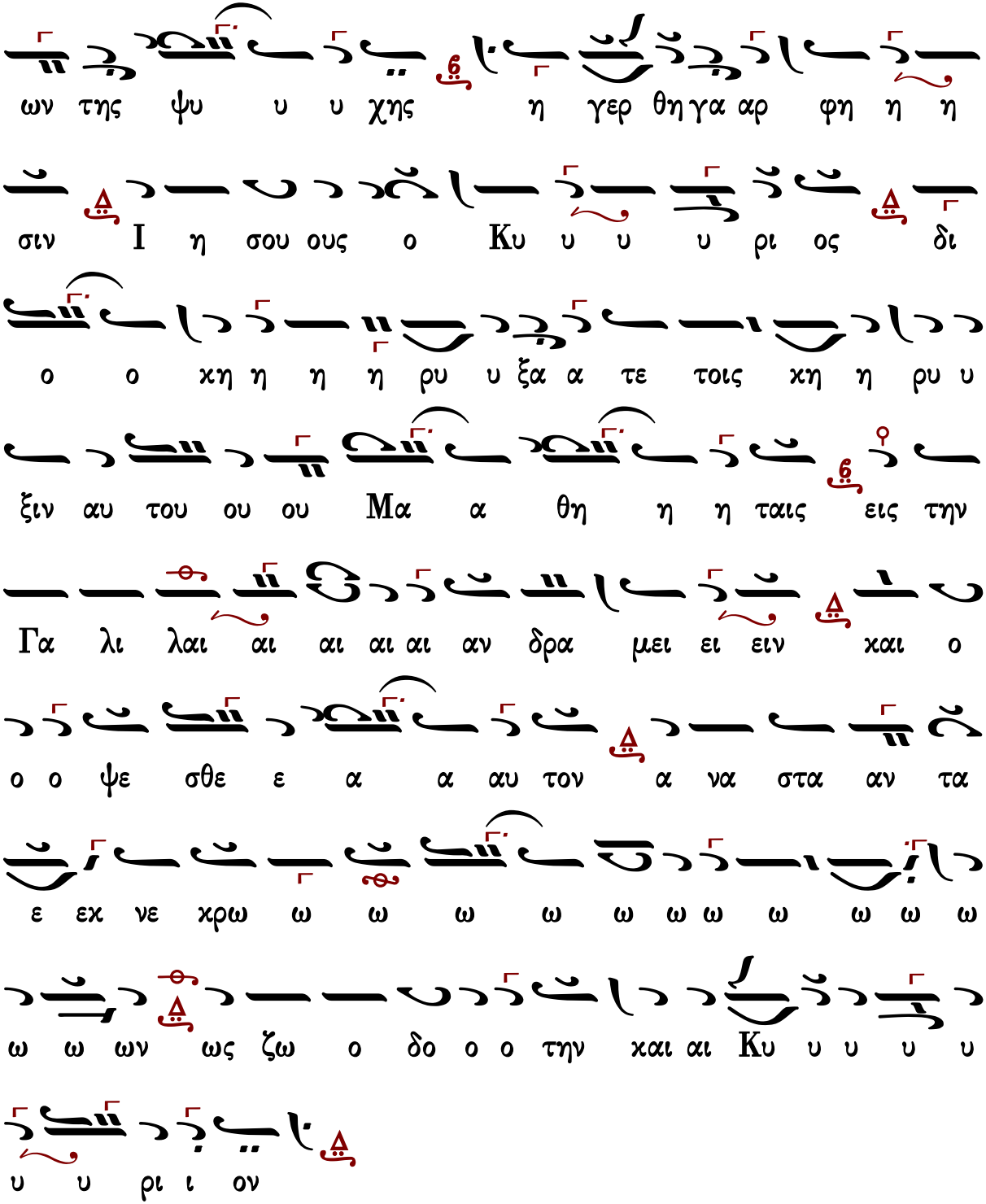

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965)

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδη ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ έκδοση 1931-1935
επανέκδοση 1991 σ.199*

Δο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Με τα μυ υ ρω ων προσ ελ θου ου ου ου ου

σαι αις ταις πε ρι την Μα ρι α α αμ γυ ναι αι ξι ι

και δι α πο ο ο ο ρου ου ου με ε ε ναι

αις πως ε ε ε ε ε ε σται αι α α αυ ταις τυ

χει ειν του ου ε φε ε του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ω ρα α α θη ο ο λι θο ο ος με ε ε τηρ

με ε νος και θει ος νε α α νι ι ι ας κα

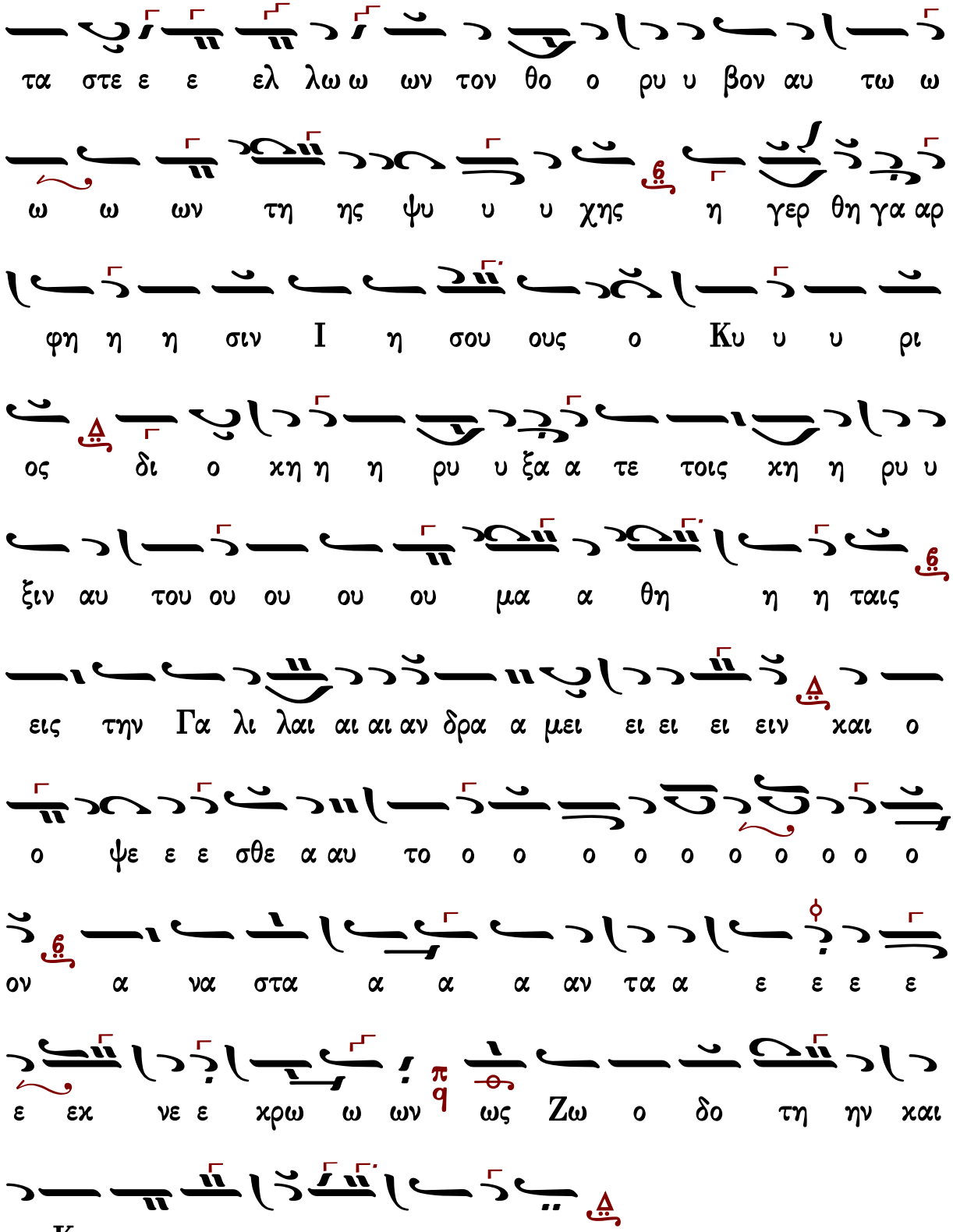
τα στε ε ε ελ λω ω ων τον θο ο ρυ υ βον αυ τω ω
ω ω ων τη ης ψυ υ υ χης η γερ θη γα αρ
φη η η σιν Ι η σου ους ο Κυ υ υ ρι
ος δι ο κη η η ρυ υ ξα α τε τοις κη η ρυ υ
ξιν αυ του ου ου ου ου μα α θη η η ταις
εις την Γα λι λαι αι αι αν δρα α μει ει ει ειν και ο
ο ψε ε ε σθε α αυ το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ον α να στα α α α αν τα α ε ε ε ε
ε εκ νε ε κρω ω ων ως Ζω ο δο τη ην και
αι Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

Ἀθανασίου Παναγιωτίδη (†1989)

Ἦχος Δι

Ἀθανασίου Παναγιωτίδη
Επίτομον Αναστασιματάριον
Θεσσαλονίκη 1955 σ.45*

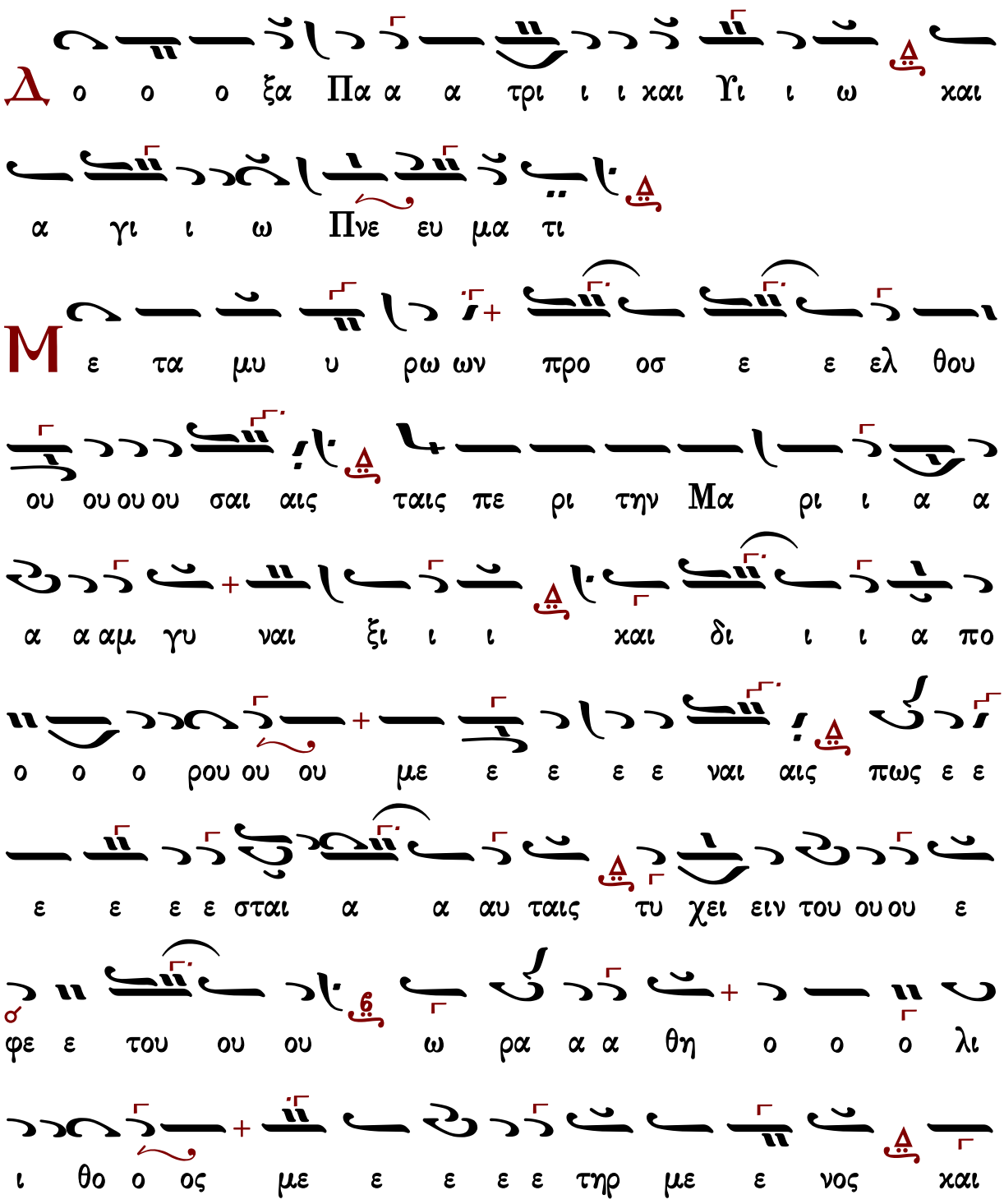

θει ος νε ε ε α α νι ι ι ι ας κα τα α

στε ε ε ε ε λω ων το ον θο ο ρυ υ βον αυ

τω ω ω ω ω ων της ψυ υ υ χης η γε ε

ερ θη η γα αρ φη η η σιν I η η σου ους ο Κυ

υ υ ρι ος δι ο ο κη η η η ρυ υ ξα α

τε τοις κη η ρυ υ ξιν αυ του ου ου ου ου ου μα

θη η η ταις εις την Γα λι λαι αι αι αν δρα

μει ει ειν και αι ο ο ο ψε ε ε σθε ε ε

α α αυ τον α να στα α αν τα α α ε ε

ε ε ε ε ε εκ νε ε ε κρω ω ων ως ζω ο

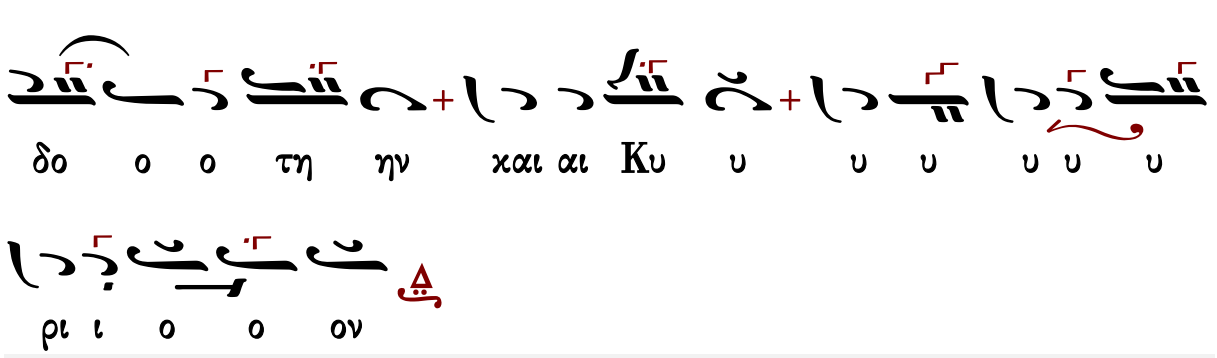

Ἀθανασίου Καραμάνη (†2012)

Ἦχος Δι

Αθανάσιος Καραμάνης
Νέα Μουσική Συλλογή
τόμος Α' 1955 σ.141*

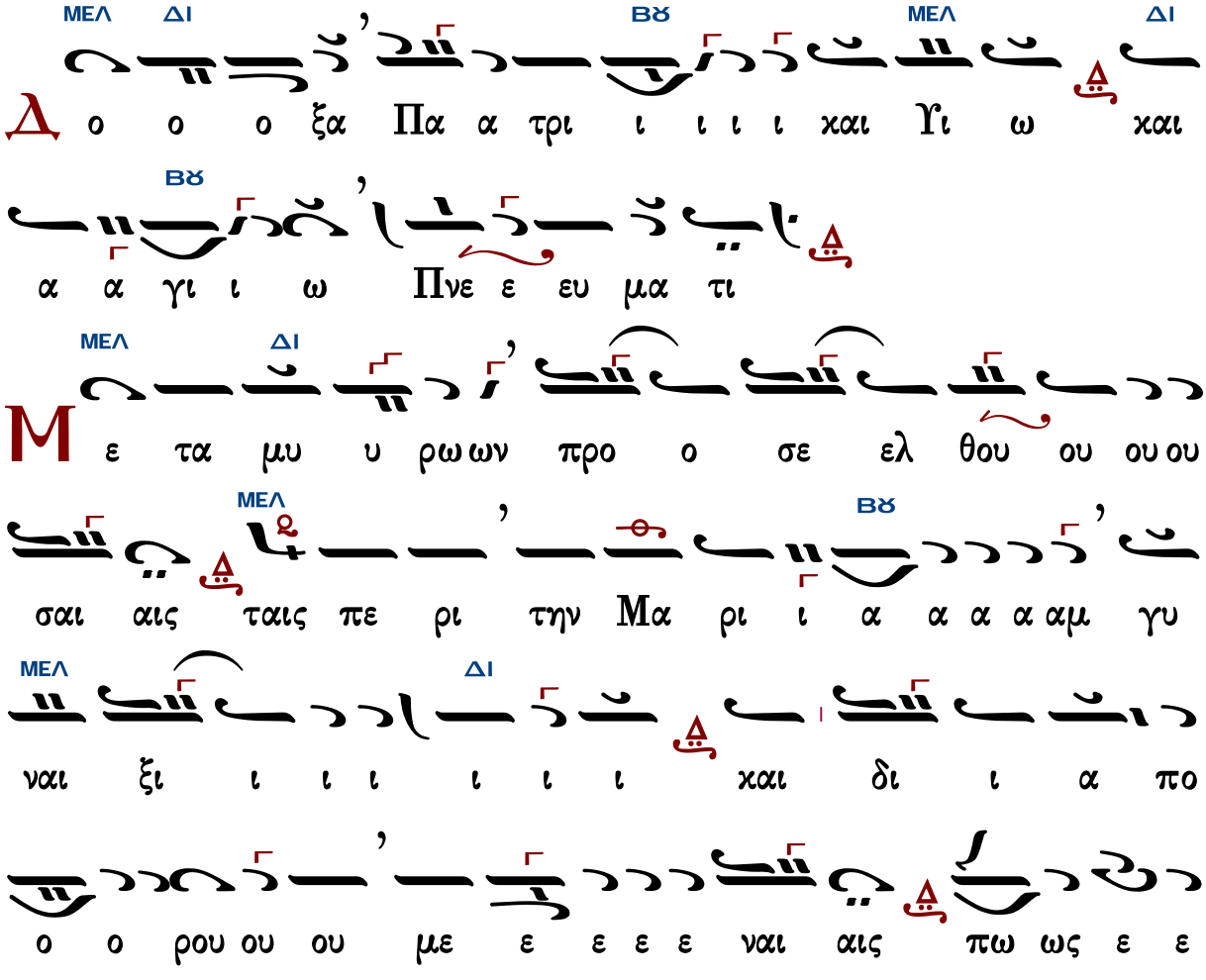

ε ε ε ε σται α α αυ ταις τυ υ υ υ χει ει ει

ΠΑ ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ ΒΫ ΜΕΛ

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει τυ χει ειν του ου ου ε φε

ΒΫ ΔΙ

ε του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ω ρα α

ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ ΒΫ

α α θη ο ο ο λι ι θο ο ος με ε ε ε ε τηρ

ΜΕΛ ΔΙ

με ε νος και αι θει ο ος νε α α νι ι ι ας κα

ΜΕΛ

τα στε ε ε ε ελ λω ων τον θο ο ρυ υ

ΔΙ ΒΫ

βον αυ τω ω ω ω ω ων της ψυ υ υ χης η

ΜΕΛ ΜΕΛ

γε ερ θη η γαρ φη η σιν Ι η η σου ους ο Κυ

ΜΕΛ

υ υ ρι ος δι ο κη η η ρυ υ ξα α τε τοις

ΜΕΛ ΒΫ ΜΕΛ

κη η ρυ υ ξιν αυ του ου ου Μα θη η η ταις εις

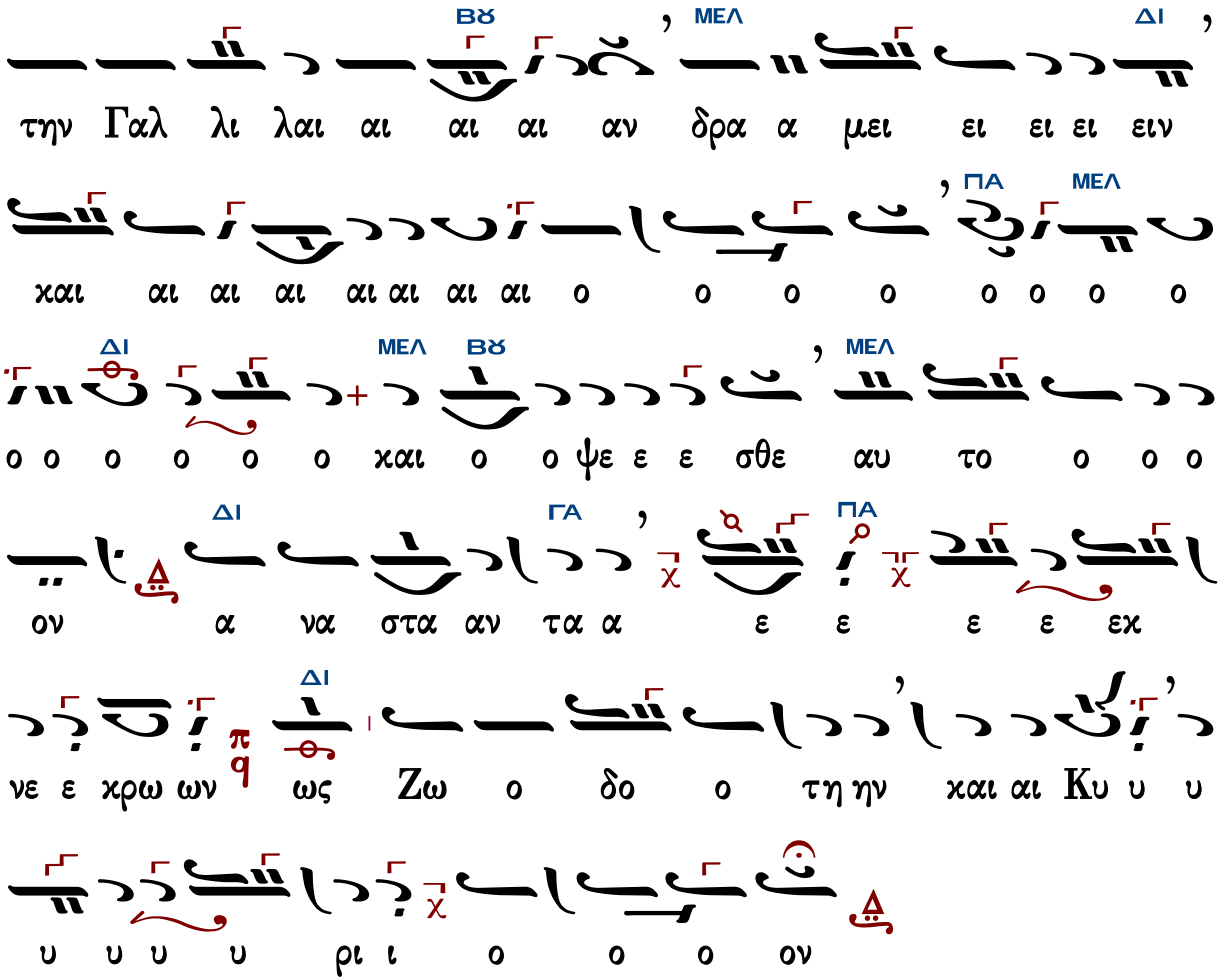

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.220/234#

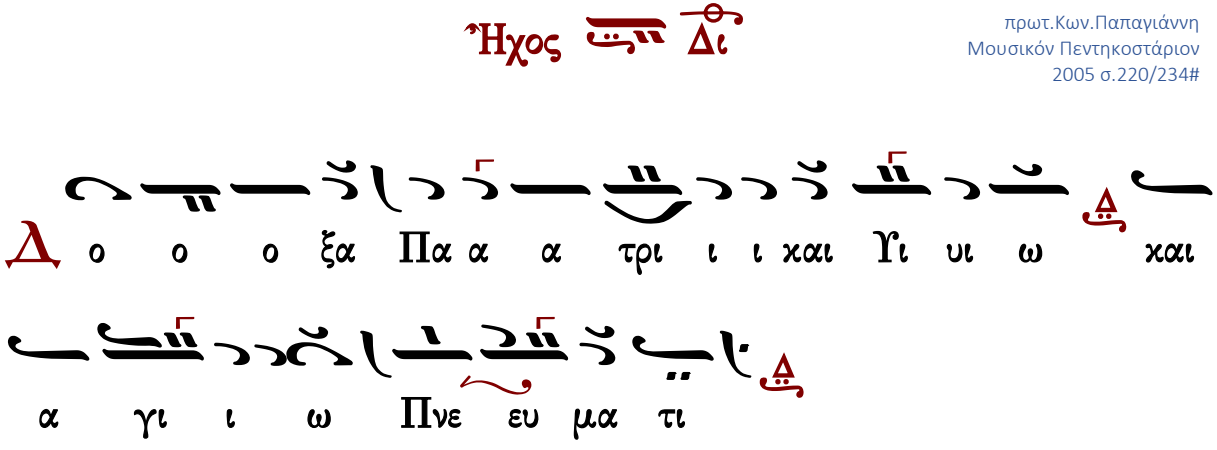

Μ ε τα μυ υ ρω ων προσ ελ θου ου ου ου ου

σαι αις ταις πε ρι την Μα ρι α α α αμ γυ ναι αι

ξι ι χαι δι α πο ρου με ε ε ε ναι αι αις

πως ε ε ε ε ε ε σται αι α α αυ ταις τυ

χει ει ει ειν του ε ε φε ε του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ω ρα α α θη ο λι θο ος με τηρ με ε ε

ε νος χαι θει ος νε α α νι ι ι ι ι ας χα

τα στε ε ε ε ε ελ λων τον θο ο ρυ υ βον αυ

τω ω ω ω ων τη ης ψυ υ υ χης η γε ερ

θη η γα αρ φη η η σιν Ι η σου ου ους ο

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος Δι

Ελευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος ανθολογία τ. Β'
Ὄρθρος 1987 σ.559*

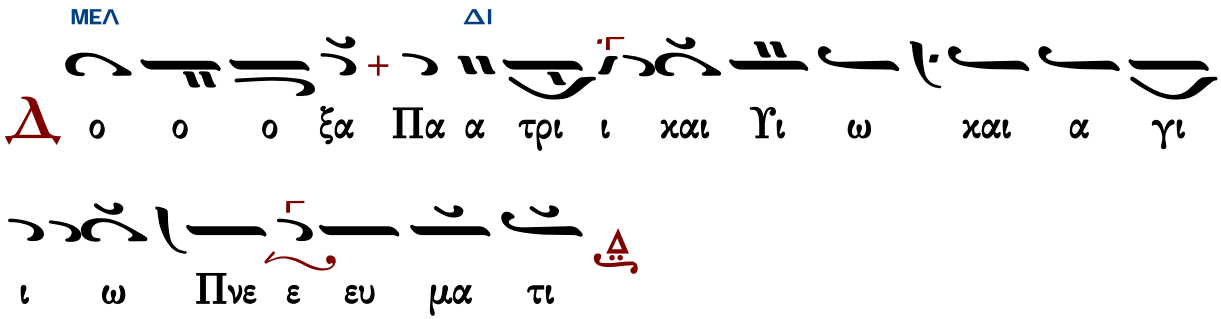

ΜΕΛ ΔΙ

Μ ε τα μυ υ υ ρων προ ο σε ελ θου ου ου

ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ

ου ου σαι αις ταις πε ρι την Μα ρι α α α α

ΔΙ

αμ γυ ναι ξι ι ι χαι δι ι α α πο ο

ο ο ρου ου ου με ε ε ε ε ναι αις πως ε ε ε

ΒΘ

ε ε ε σται α α α αυ ταις τυ χει ει ει ειν του ε ε

ΓΑ ΔΙ

φε ε του ου ω ρα α α θη ο λι ι θο ο ος

με ε ε ε τη ηρ με ε ε ε ε ε ε ιε

ε ε ε ε νος χαι θει ει ει ει ει ει ο ο

ος νε ε ε ε ε ε α νι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ιι ι ι ι ας χα τα στε

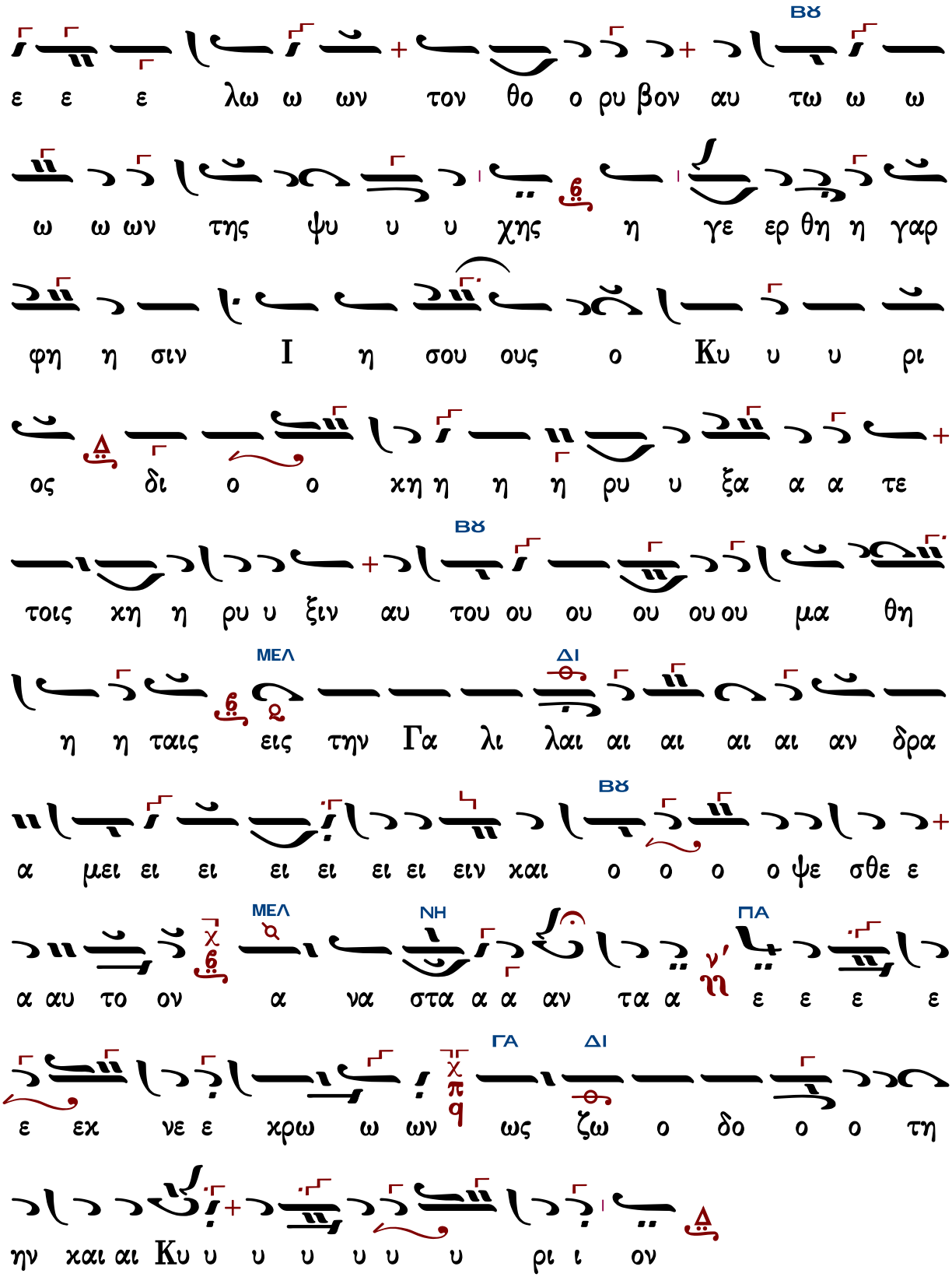
Βϛ
ε ε ε λω ω ων τον θο ο ρυ βον αυ τω ω ω
ω ω ων της ψυ υ υ χης η γε ερ θη η γαρ
φη η σιν Ι η σου ους ο Κυ υ υ ρι
ος δι ο ο χη η η η ρυ υ ξα α α τε
Βϛ
τοις χη η ρυ υ ξιν αυ του ου ου ου ου ου μα θη
ΜΕΛ
ΔΙ
η η ταις εις την Γα λι λαι αι αι αι αι αν δρα
Βϛ
α μει ει ει ει ει ει ει ειν χαι ο ο ο ο ψε σθε ε
ΜΕΛ
ΝΗ
ΠΑ
α αυ το ον α να στα α α αν τα α ε ε ε ε
ΓΑ
ΔΙ
ε εχ νε ε χρω ω ων ως ζω ο δο ο ο τη
ην χαι αι Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ον

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Δοξαστικά Πεντηκοσταρίου
2020 σ.18*

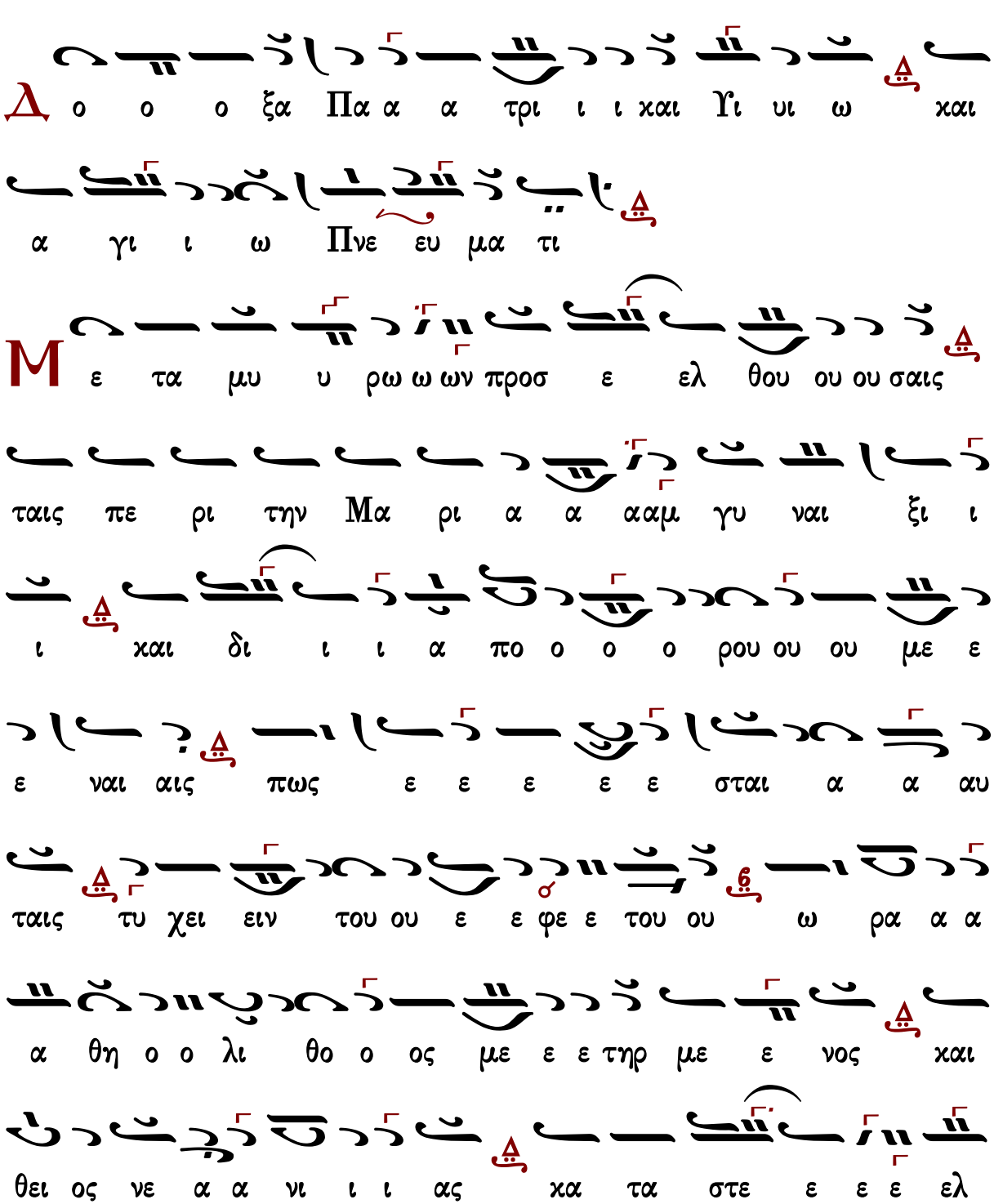

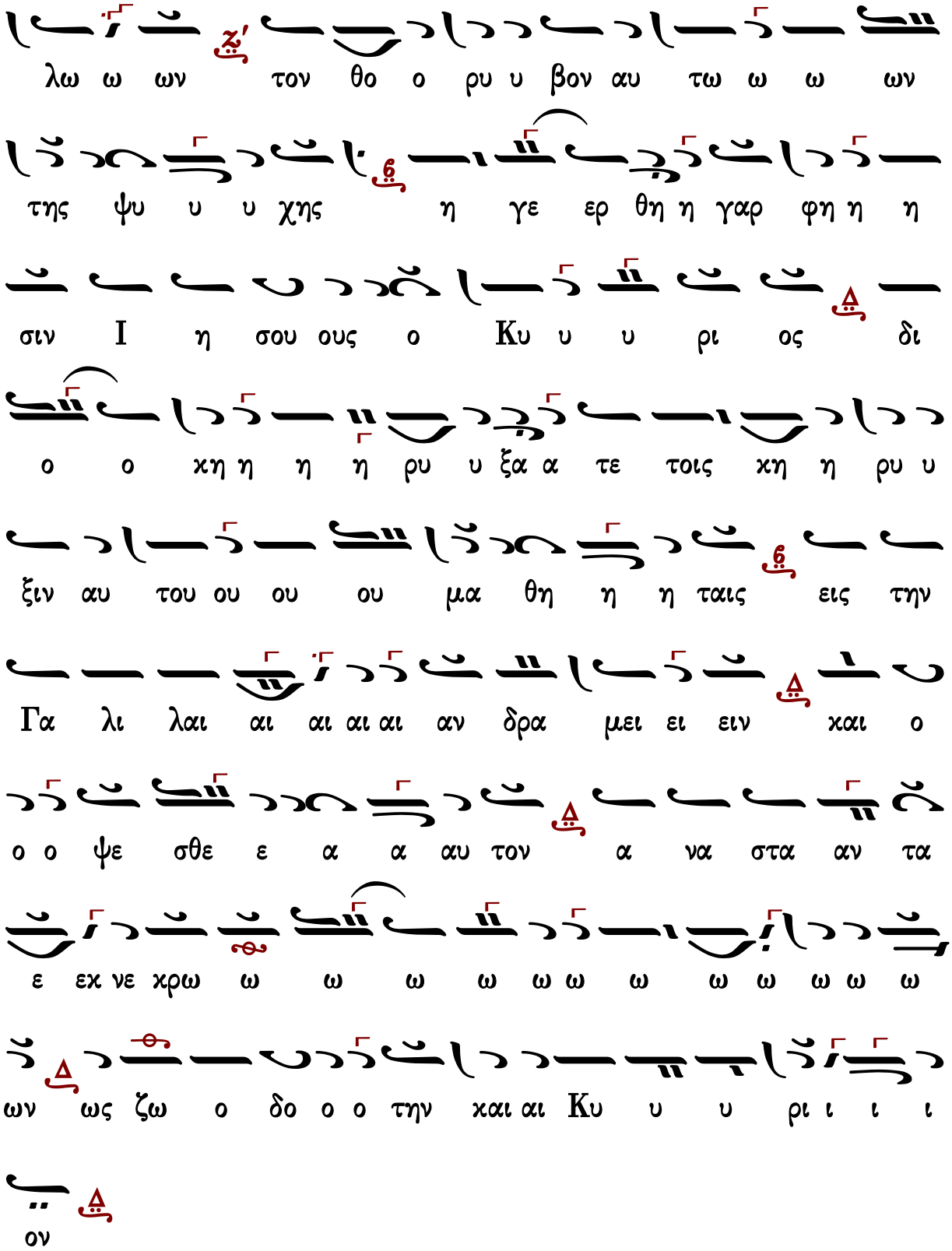
λω ω ων τον θο ο ρυ υ βον αυ τω ω ω ων
της ψυ υ υ χης η γε ερ θη η γαρ φη η η
σιν Ι η σου ους ο Κυ υ υ ρι ος δι
ο ο χη η η η ρυ υ ξα α τε τοις χη η ρυ υ
ξιν αυ του ου ου ου μα θη η η ταις εις την
Γα λι λαι αι αι αι αι αν δρα μει ει ειν και ο
ο ο ψε σθε ε α α αυ τον α να στα αν τα
ε εχ νε χρω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ων ως ζω ο δο ο ο την και αι Κυ υ υ ρι ι ι ι
ον

Θεοτοκίον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον 1820 σ.48#

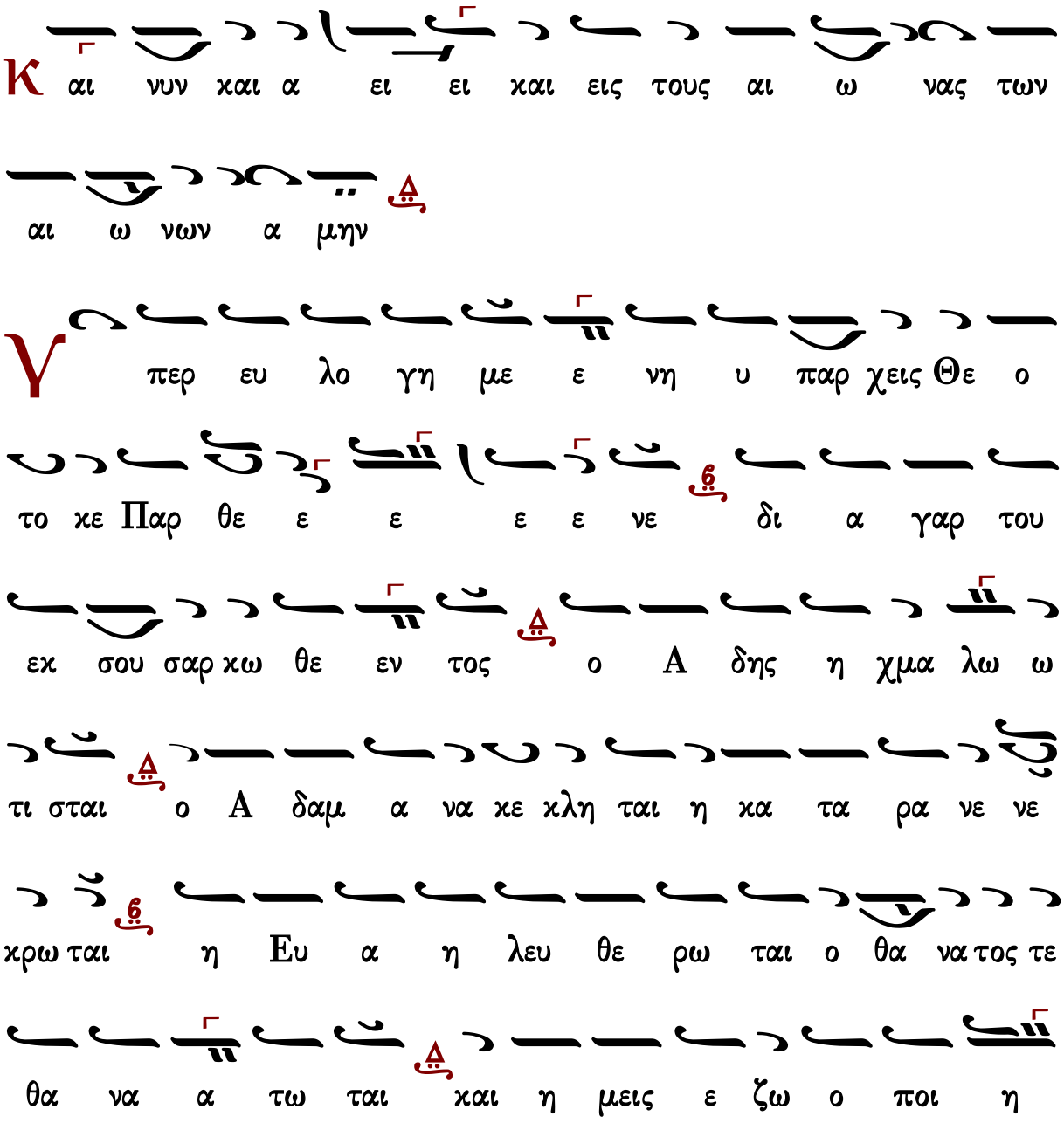

η θη μεν δι ο α νυ μνουν τες βο ω ω μεν ευ

λο γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη

σας δο ο ο ξα σοι

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.250*

Ἦχος Δι Χ

Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α γαρ του εκ σου

σαρ κω θε εν τος ο α δης η χμα λω τι σται

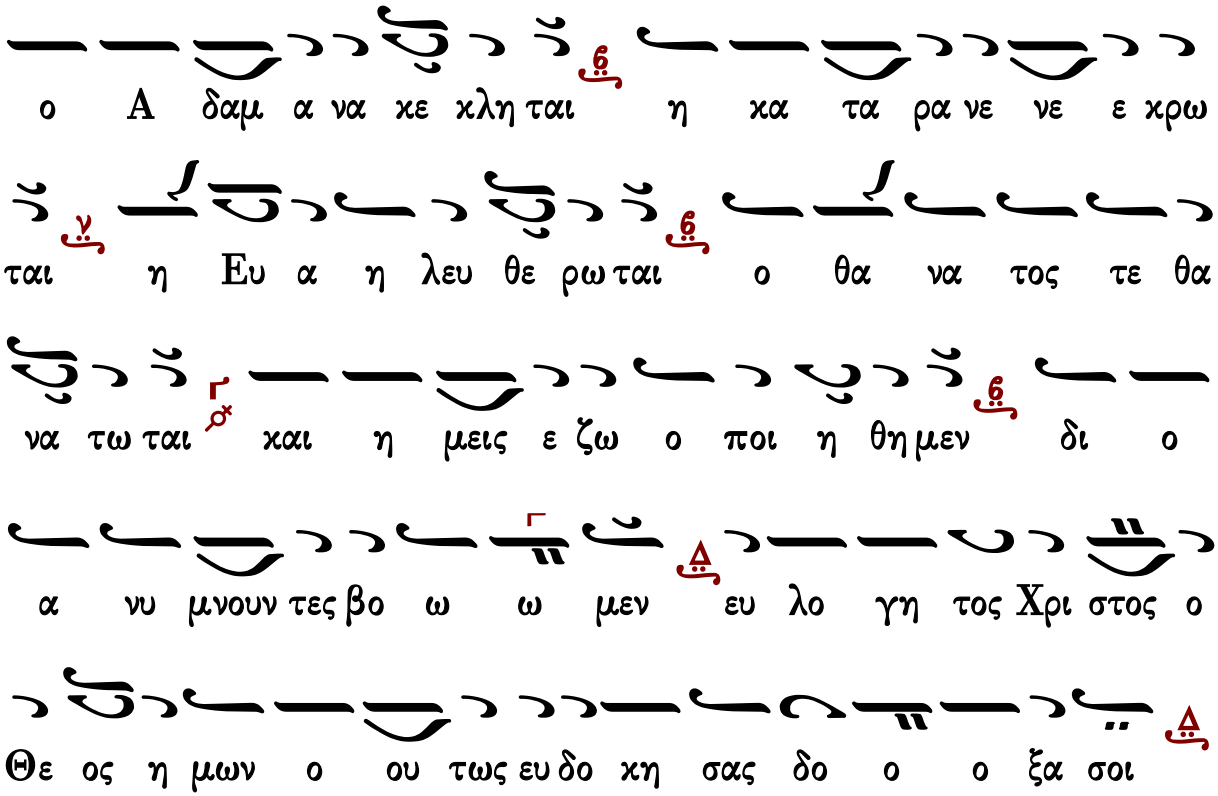

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δοξολογίαι

Πέτρου Λαμπαδαρίου του Πελοποννησίου (1730-1777)

σύντομος

Ἦχος Βʏ

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1851 σ. 587*

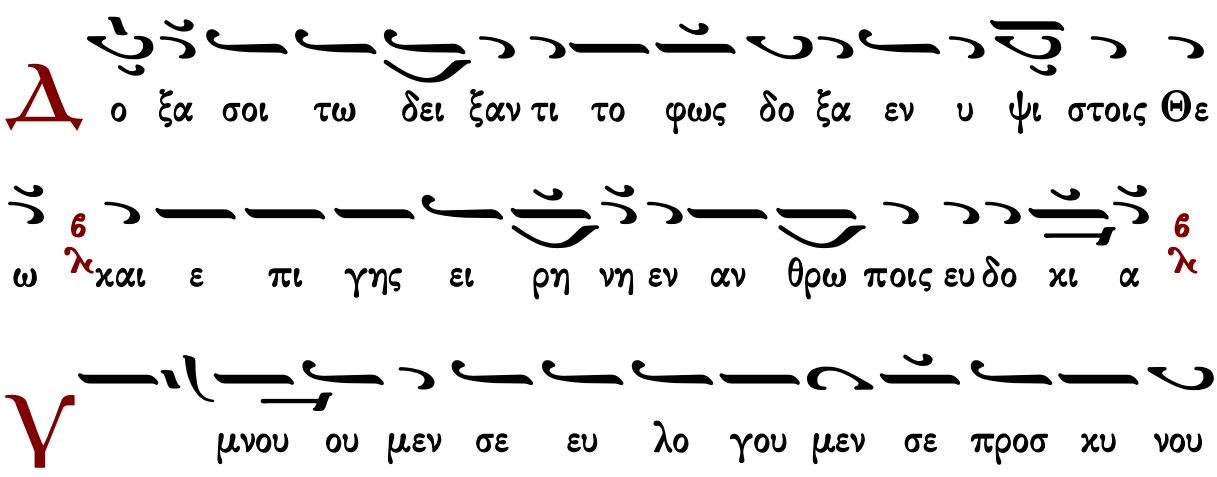

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α

την με γα α λην σου δο ξαν 6 λ

Κυ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε πα τερ παν το

κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νε ες Ι η σου Χρι στε

ε και α γι ον Πνευ μα 6 λ

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο ος

του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο

σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι ας του κο σμου 6 λ

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ

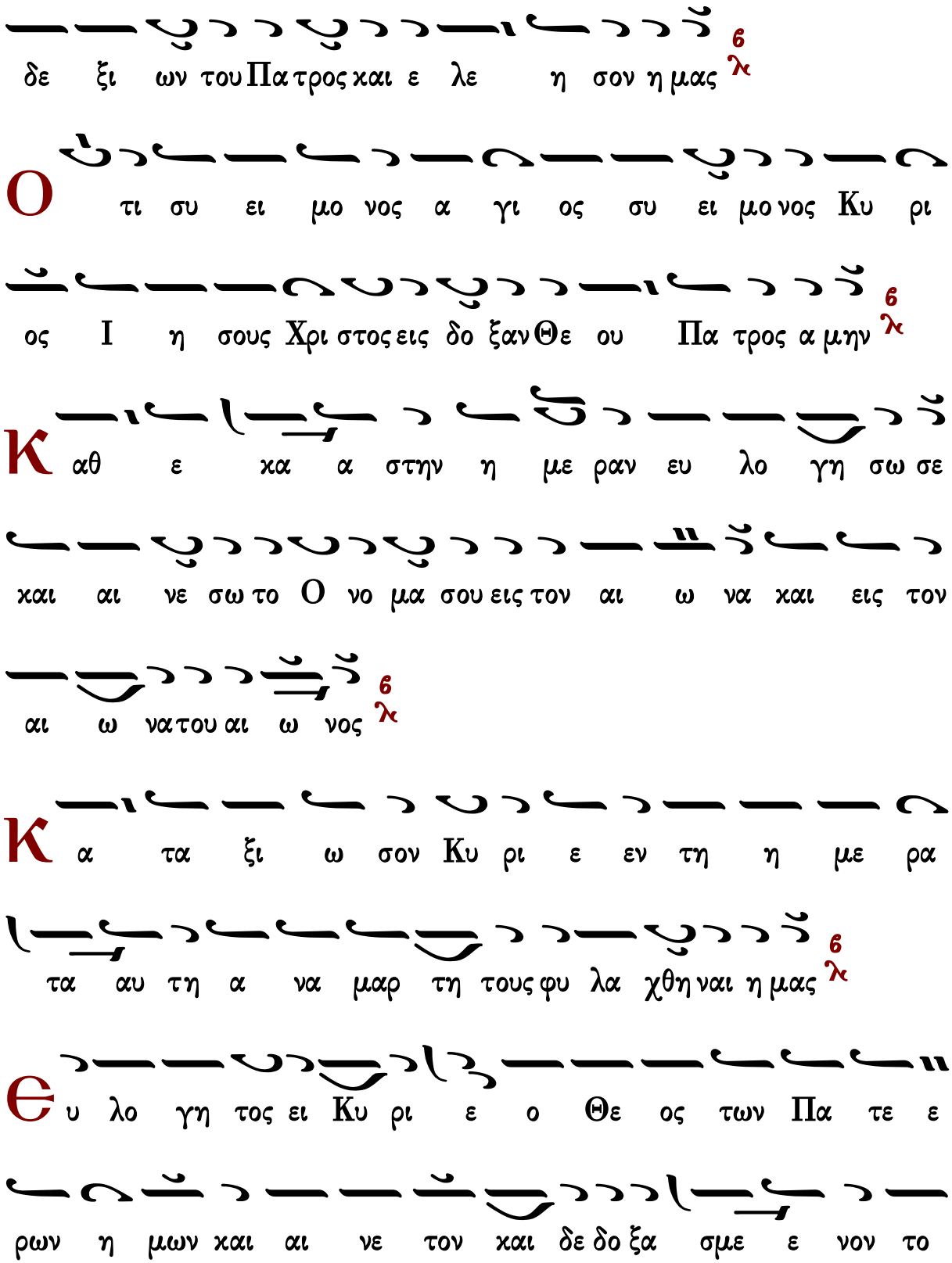
δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι
ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α μην
Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε
και αι νε σω το Ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος
Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε ε
ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το

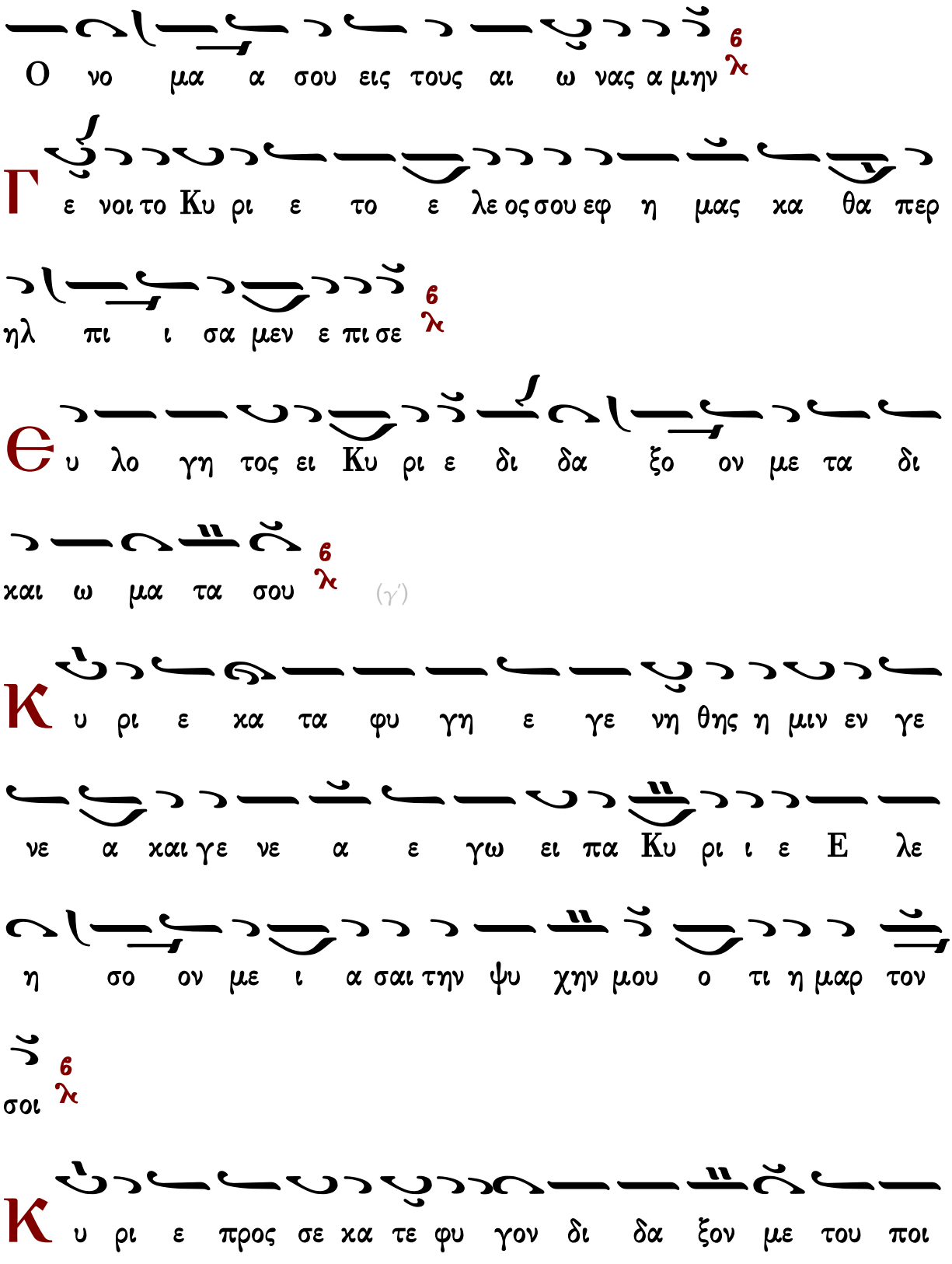
Ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μην
6 λ
Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα περ
ηλ πι ι σα μεν ε πι σε
6 λ
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι
και ω μα τα σου
6 λ
(γ΄)
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε Ε λε
η σο ον με ι α σαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον
σοι
6 λ
Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με του ποι

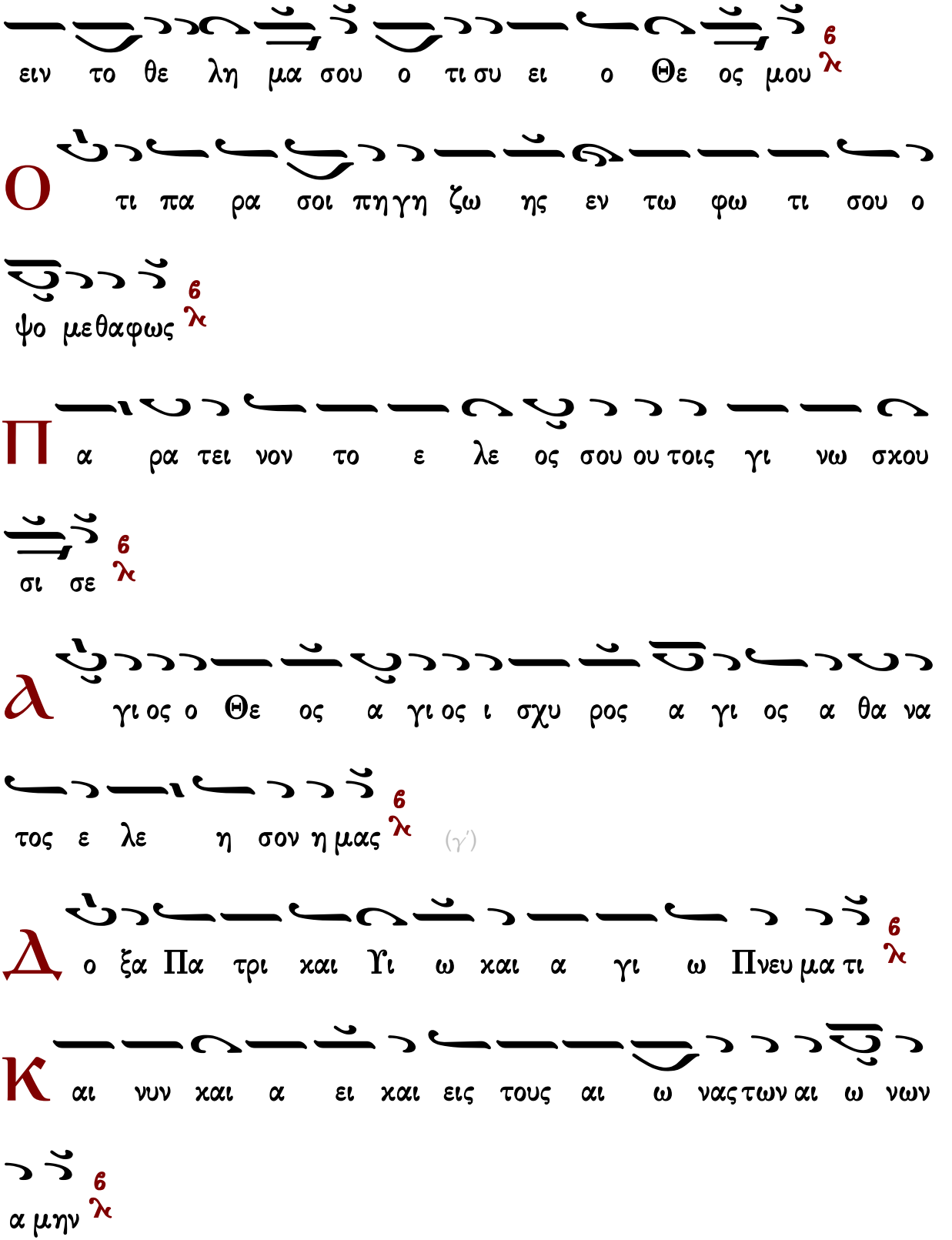
ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου
6 λ
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο
ψο με θα φως
6 λ
Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου
σι σε
6 λ
Α γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α θα να
τος ε λε η σον η μας
6 λ
(γ΄)
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
6 λ
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
6 λ

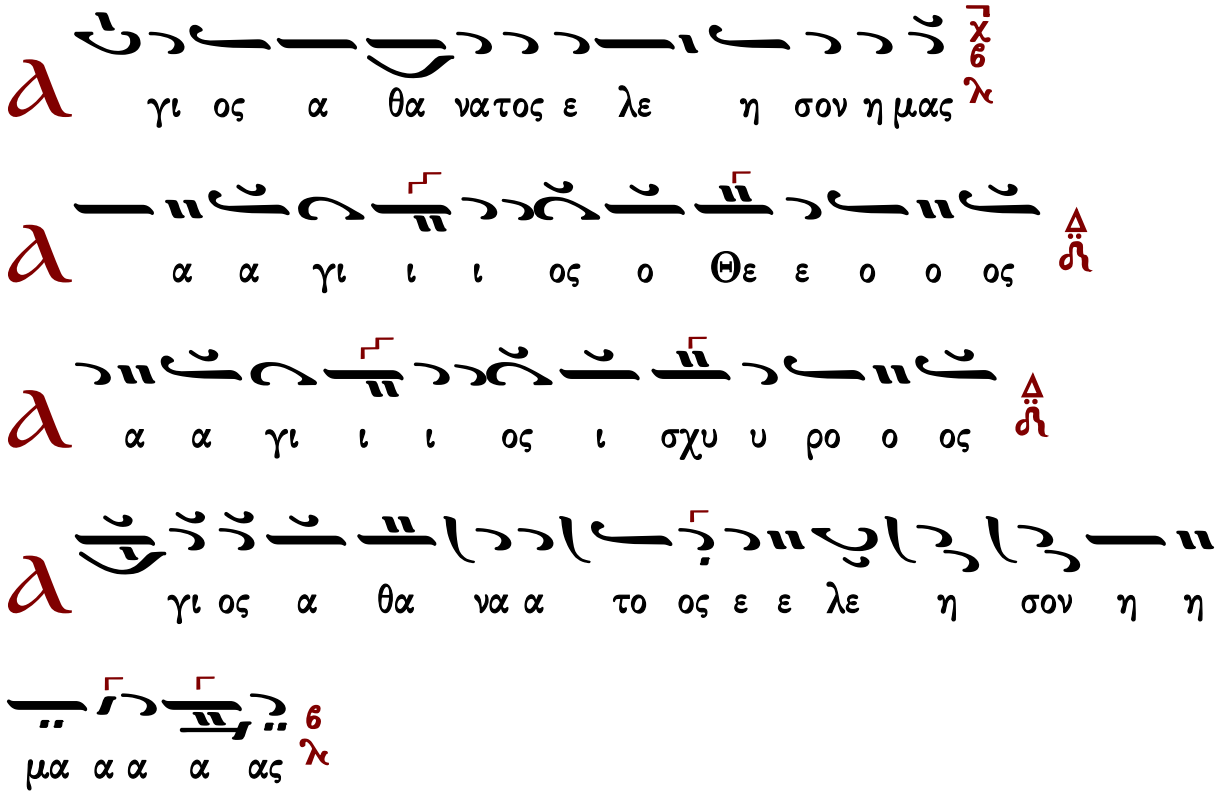

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀναστάσιμον τροπάριον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Μανουήλ Πρωτοψάλτου (†1831)

σύντομος

Ἦχος Βȣ

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.200*

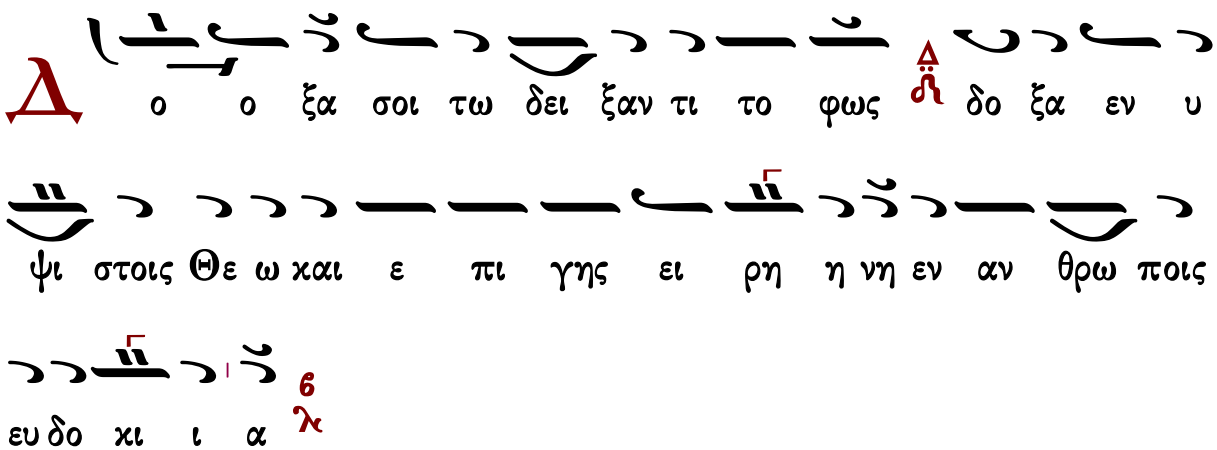

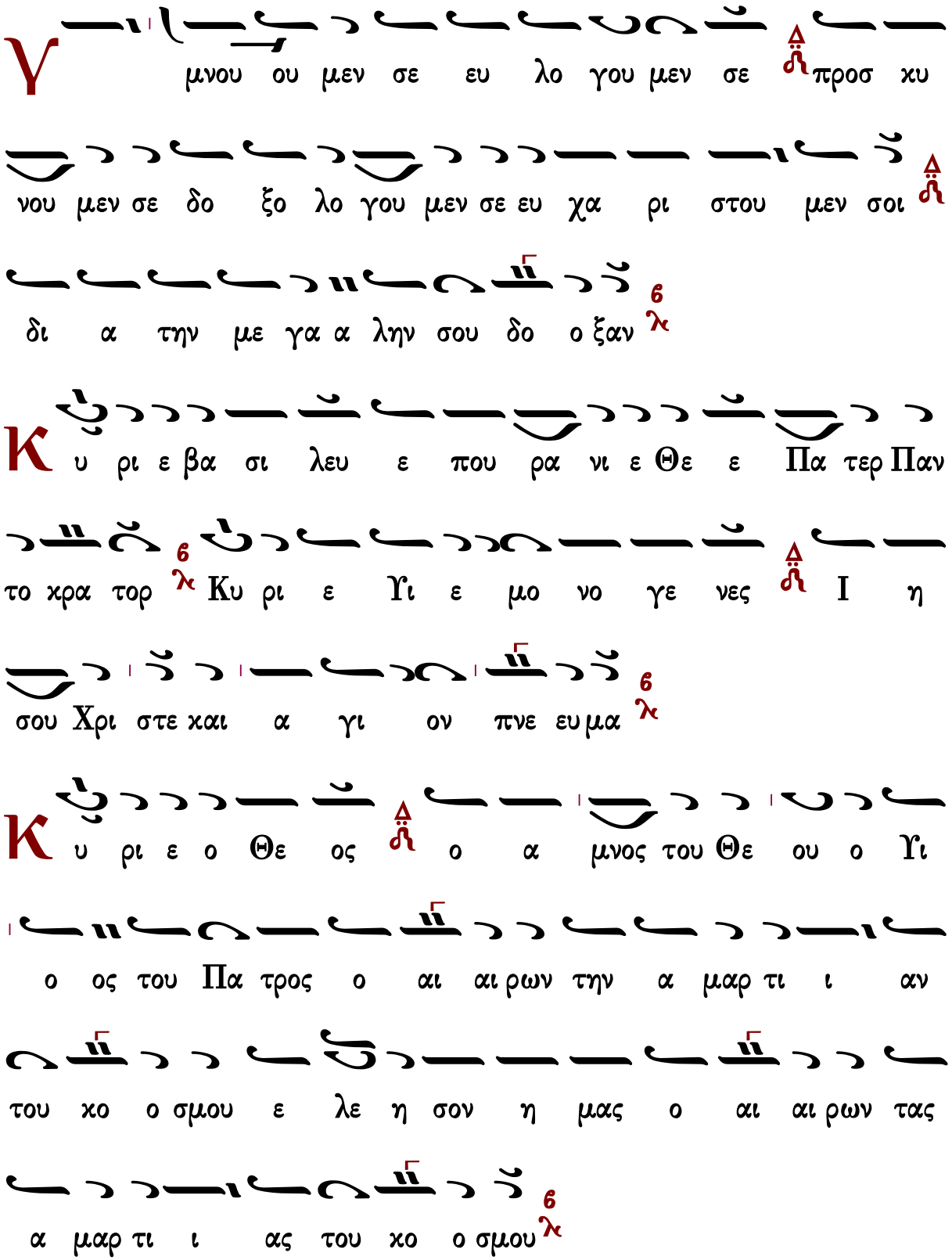
Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ
νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι
δι α την με γα α λην σου δο ο ξαν
Κ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ Παν
το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η
σου Χρι στε και α γι ον πνε ευ μα
Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν
του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας
α μαρ τι ι ας του κο ο σμου

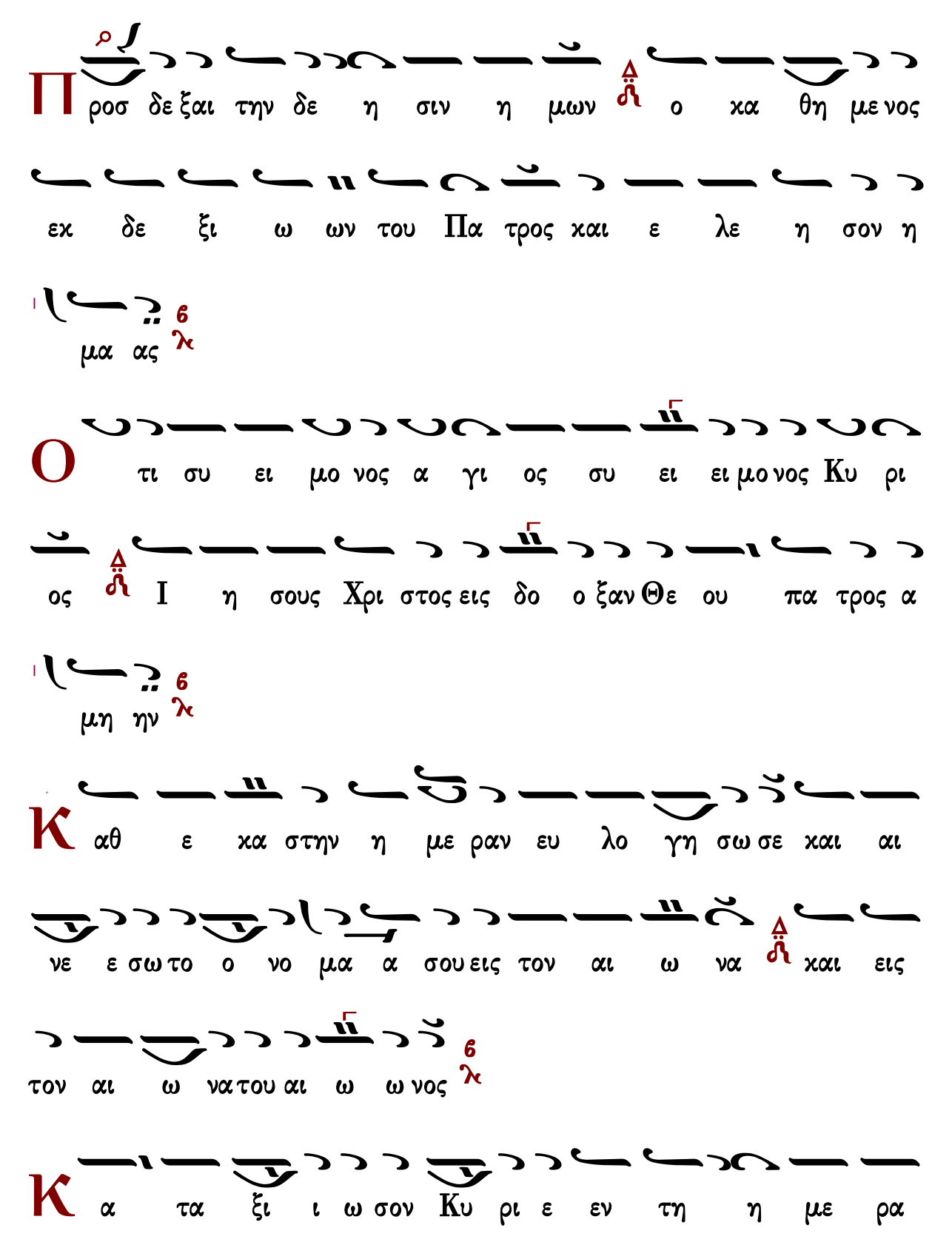
Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η
μα ας
Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει ει μο νος Κυ ρι
ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου πα τρος α
μη ην
Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και εις
τον αι ω να του αι ω ω νος
Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

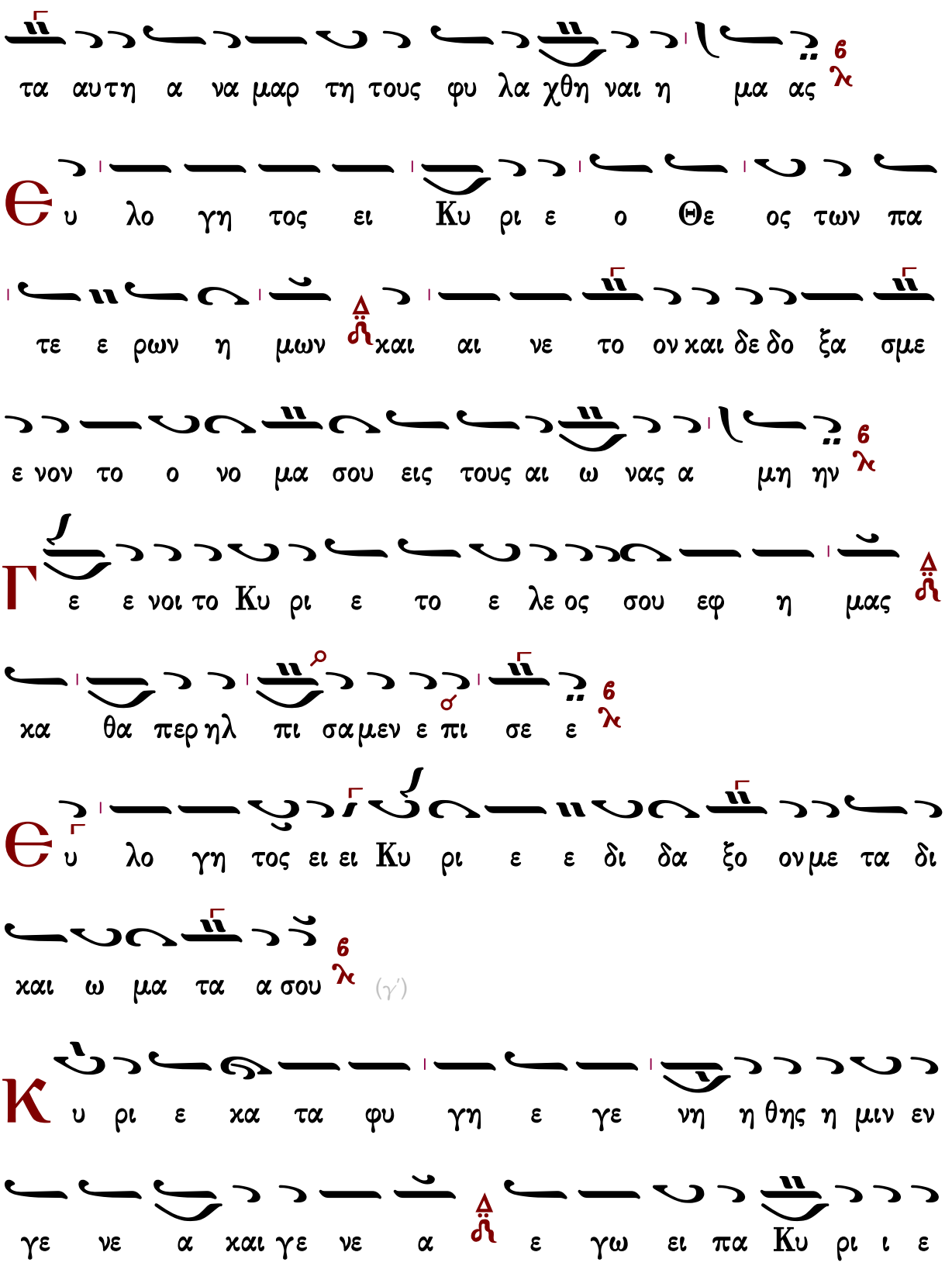
τα αυτη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας
υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε
ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην
ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας
κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε
υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα δι
και ω μα τα α σου
(γ')
υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε

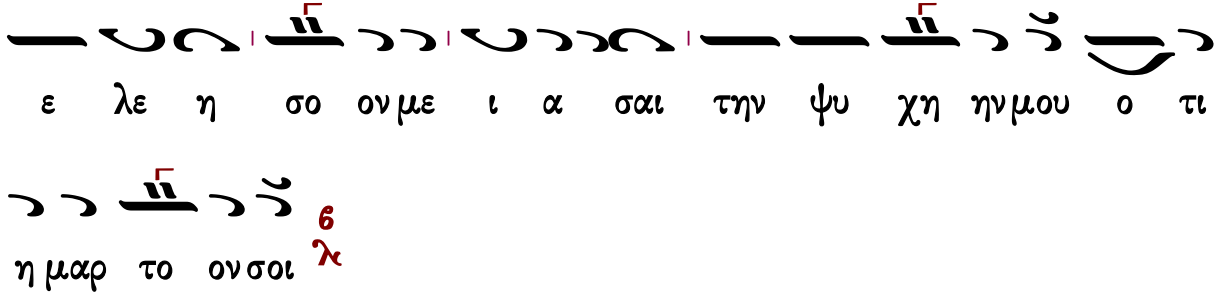
ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι
η μαρ το ον σοι

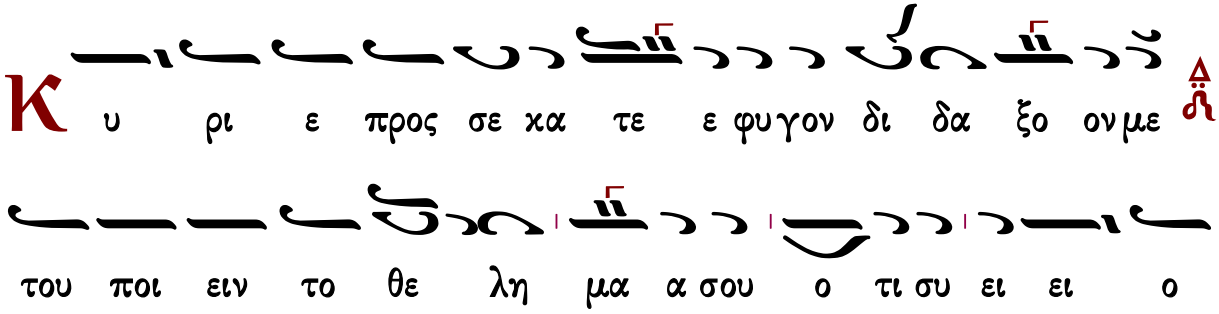
Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει ο
Θε ο ος μου

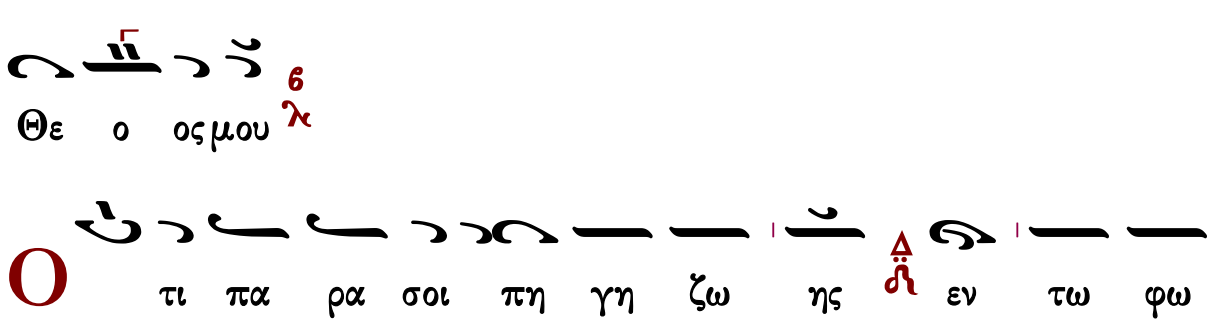
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω
τι σου ο ψο με θα φω ως

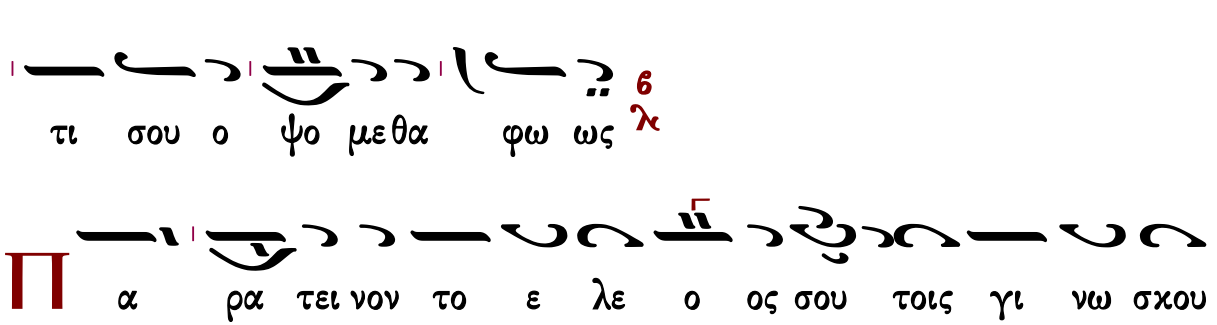
Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω σκου
σι ι σε

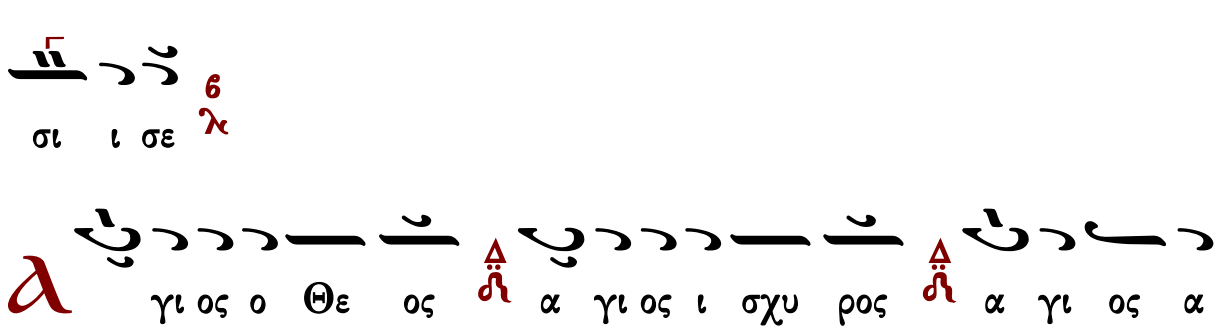
Α γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α

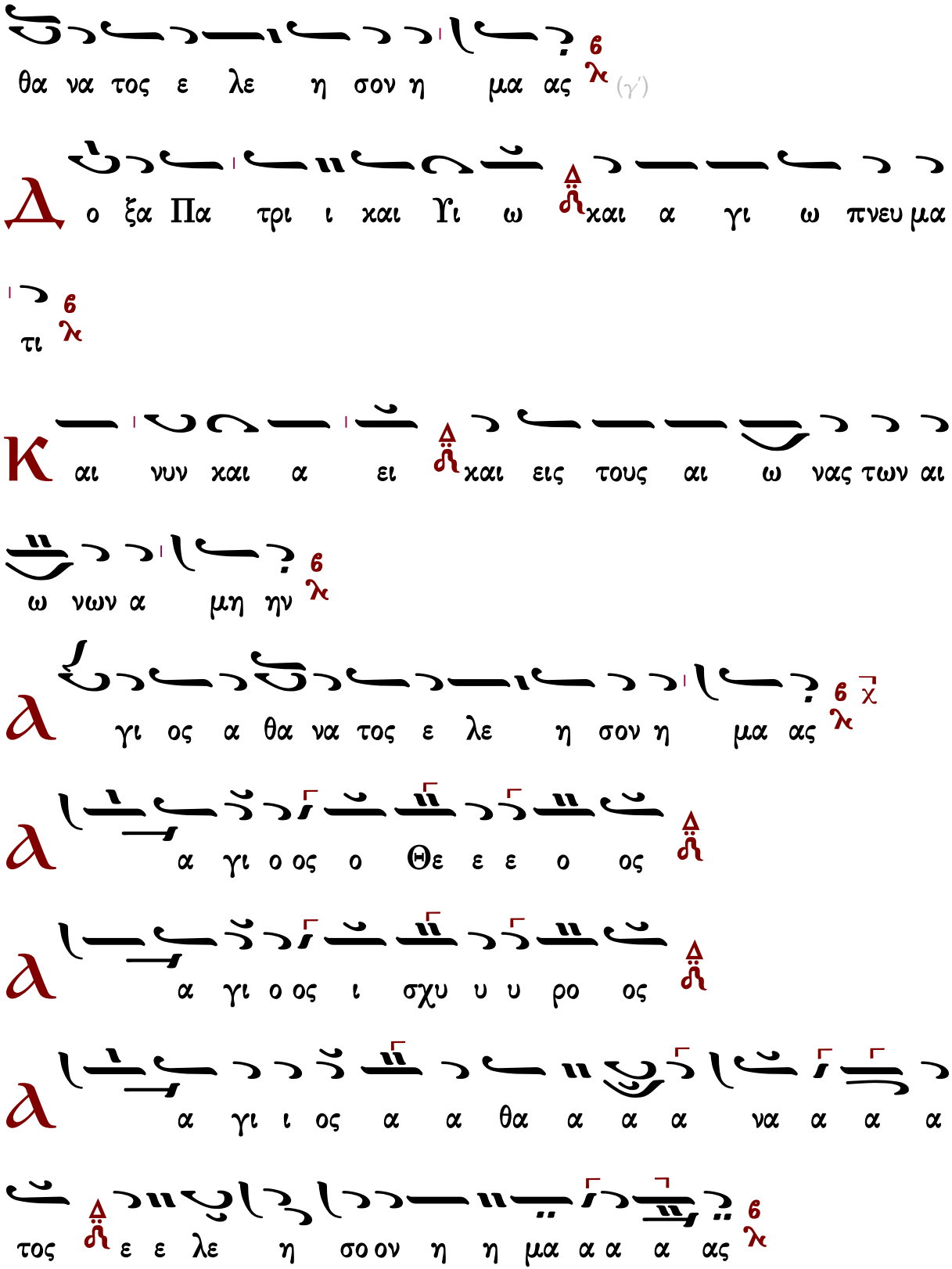
θα να τος ε λε η σον η μα ας
(γ')
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω πνευ μα
τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μη ην
α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας
α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος
α γι ο ος ι σχυ υ υ ρο ος
α γι ι ος α α θα α α α να α α α
τος ε ε λε η σο ον η η μα α α α ας

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

σύντομος

Ἦχος Βου

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1865 σ.250*

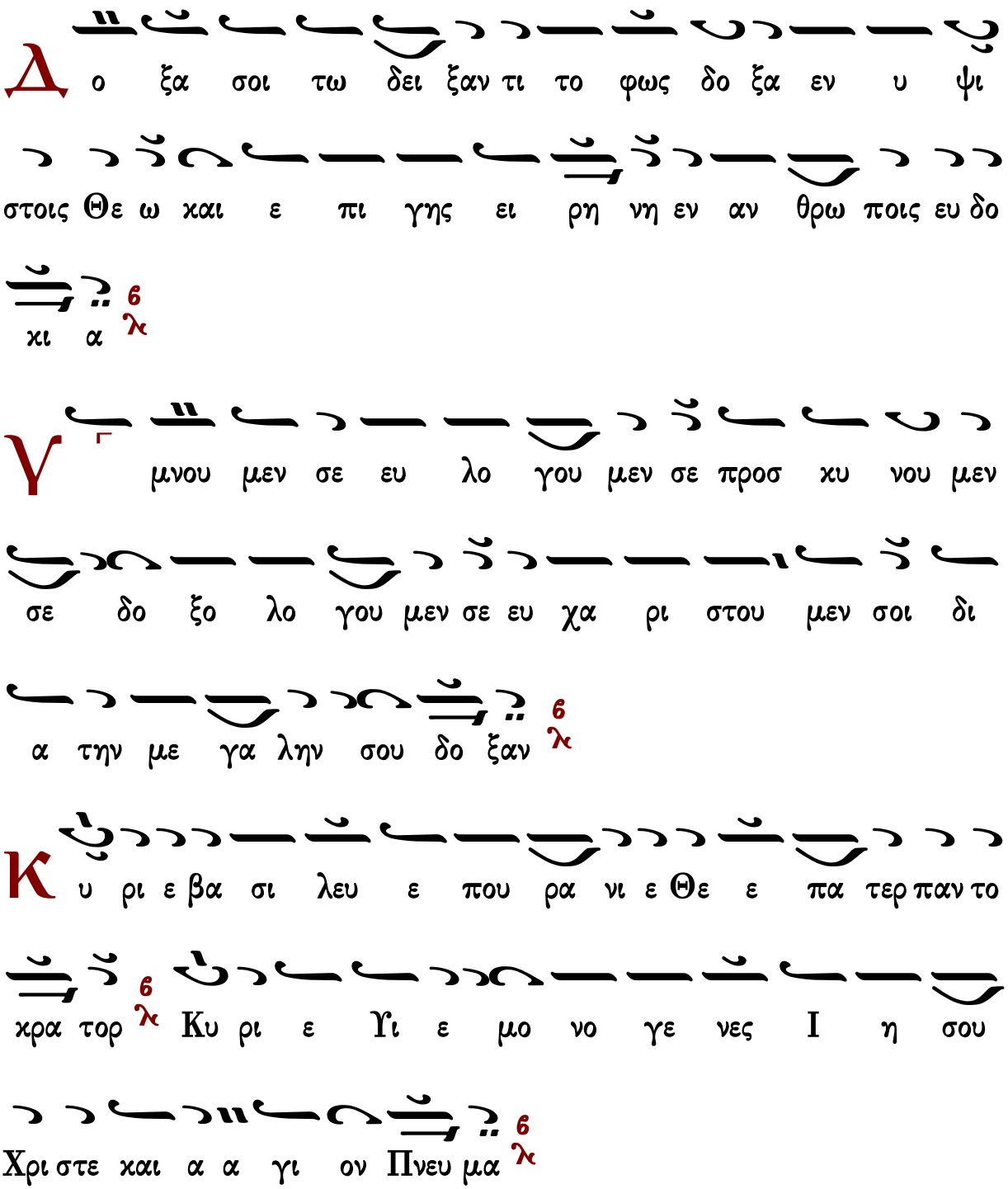

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο ος

του Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο σμου

ε λε η σον η μας ο αι ρων τας α μαρ τι ι ας του

κο σμου 6 λ

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας 6 λ

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος

Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α μην 6 λ

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον

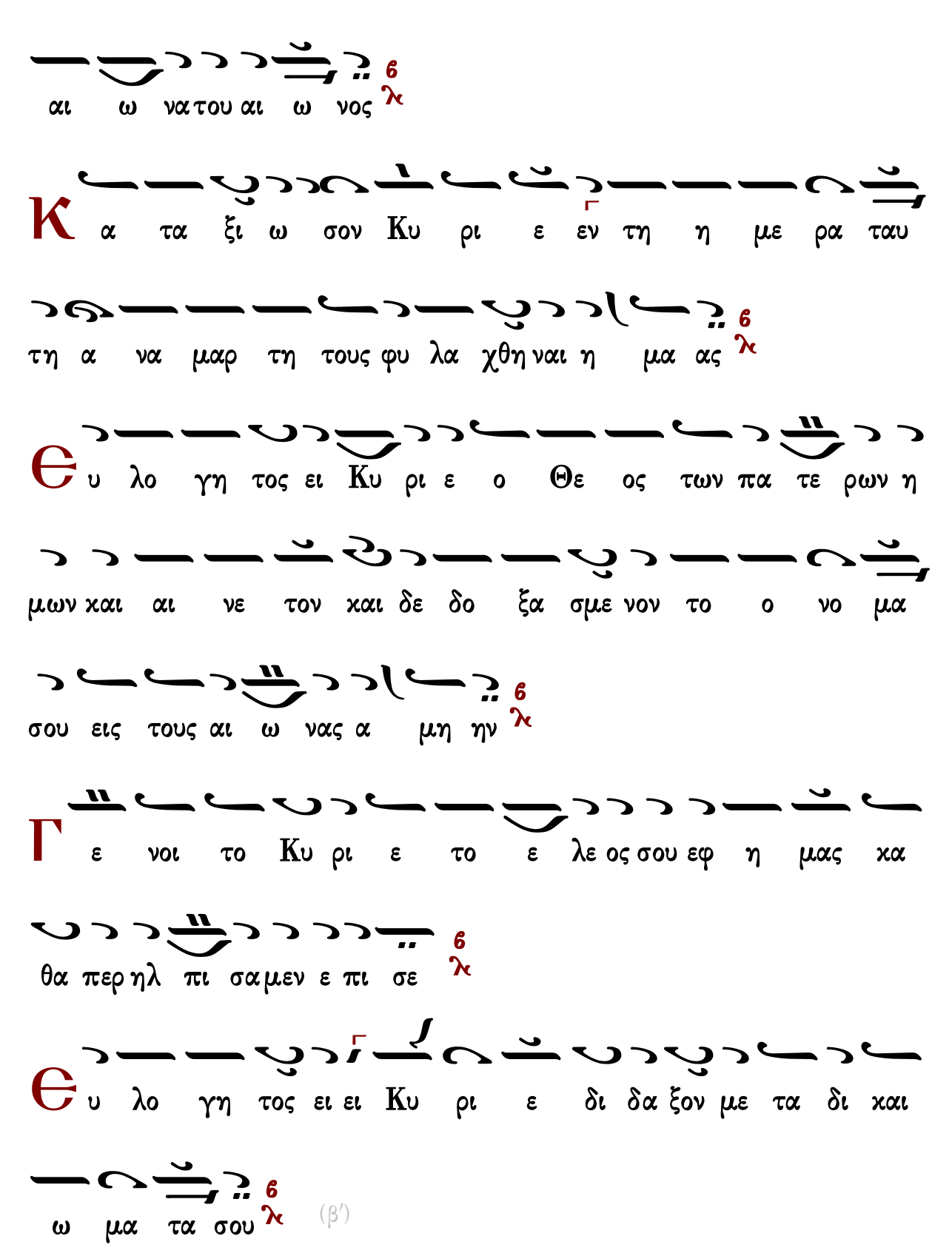
αι ω ναι του αι ω νος
Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα ταυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ρων η
μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα
σου εις τους αι ω νας α μη ην
Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε
Θ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου

(β′)

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α ε γω ει ει πα Κυ ρι ε ε

λε η σον με ι α σαι την ψυ χην μου ο τι η

μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με

του ποι ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο μεθα φω ως 6 λ

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι νω σκου

σι σε 6 λ

Δ γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος Δ α γι ος α

θα να τος ε λε η σον η μας 6 λ (γ')

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι 6 λ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μη ην 6 λ

Δ γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας 6 λ χ

Δ α α γι ο ος ο ο ο ο ο Θε ε ο ο

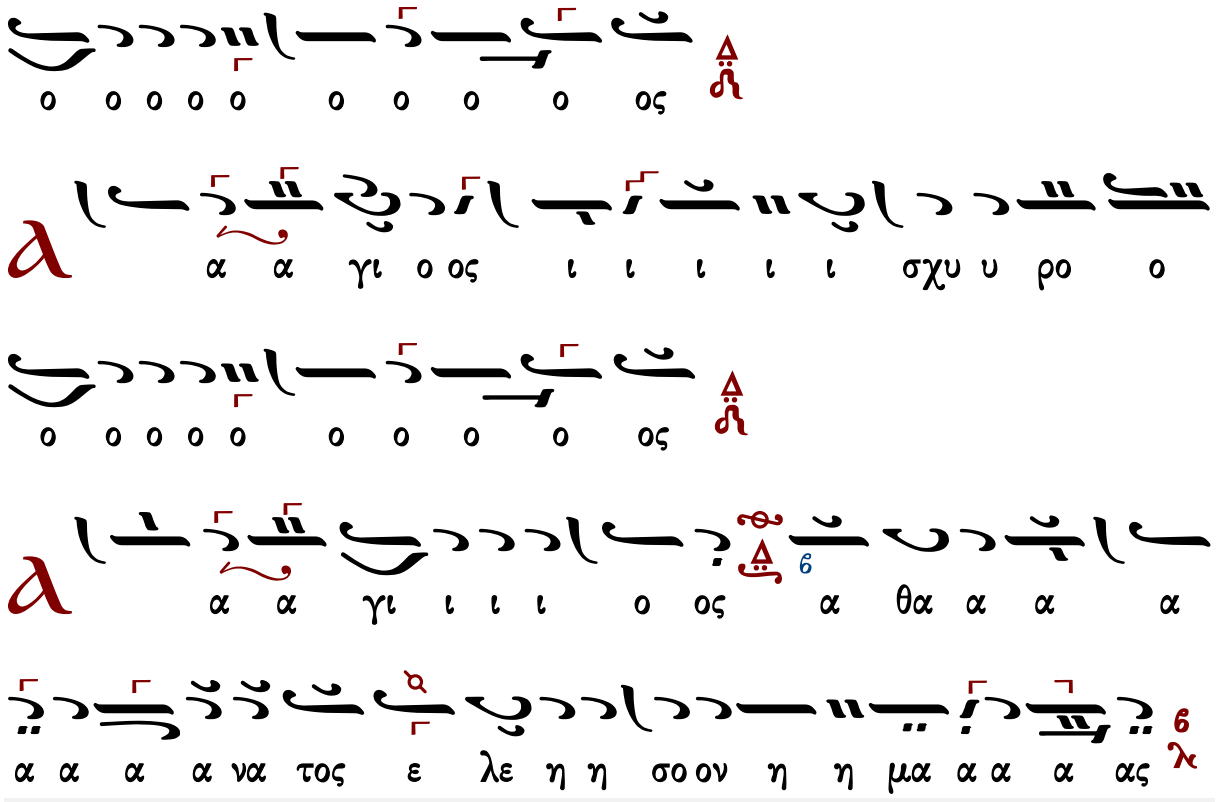

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀναστάσιμον τροπάριον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου (1880-1948)

Εἱρμολογικὴ

Ἦχος

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.53*

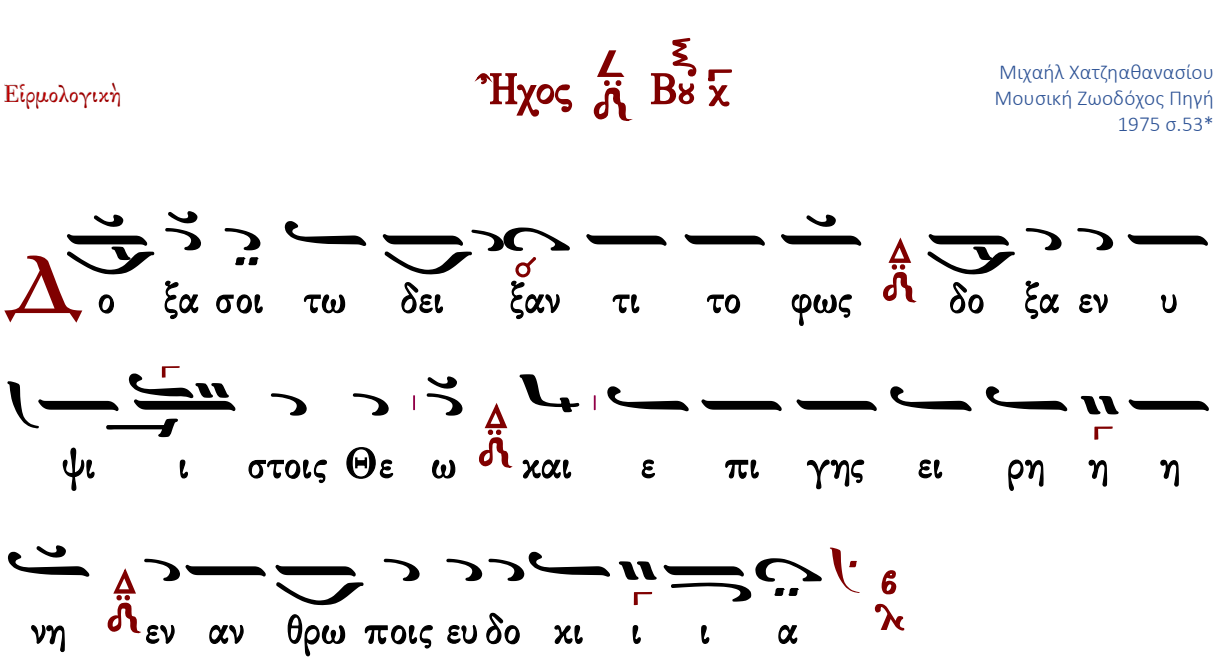

Υ

μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ νου μεν σε

δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α

την μεγα α α λην σου δο ο ο ξαν

Κ

υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα

τερ παν το κρα α α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χρι στε και α γι ον Πνε ε ευ μα

Κ

υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι

ι αν του κο ο ο σμου ε λε η σον η

μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ι ας του

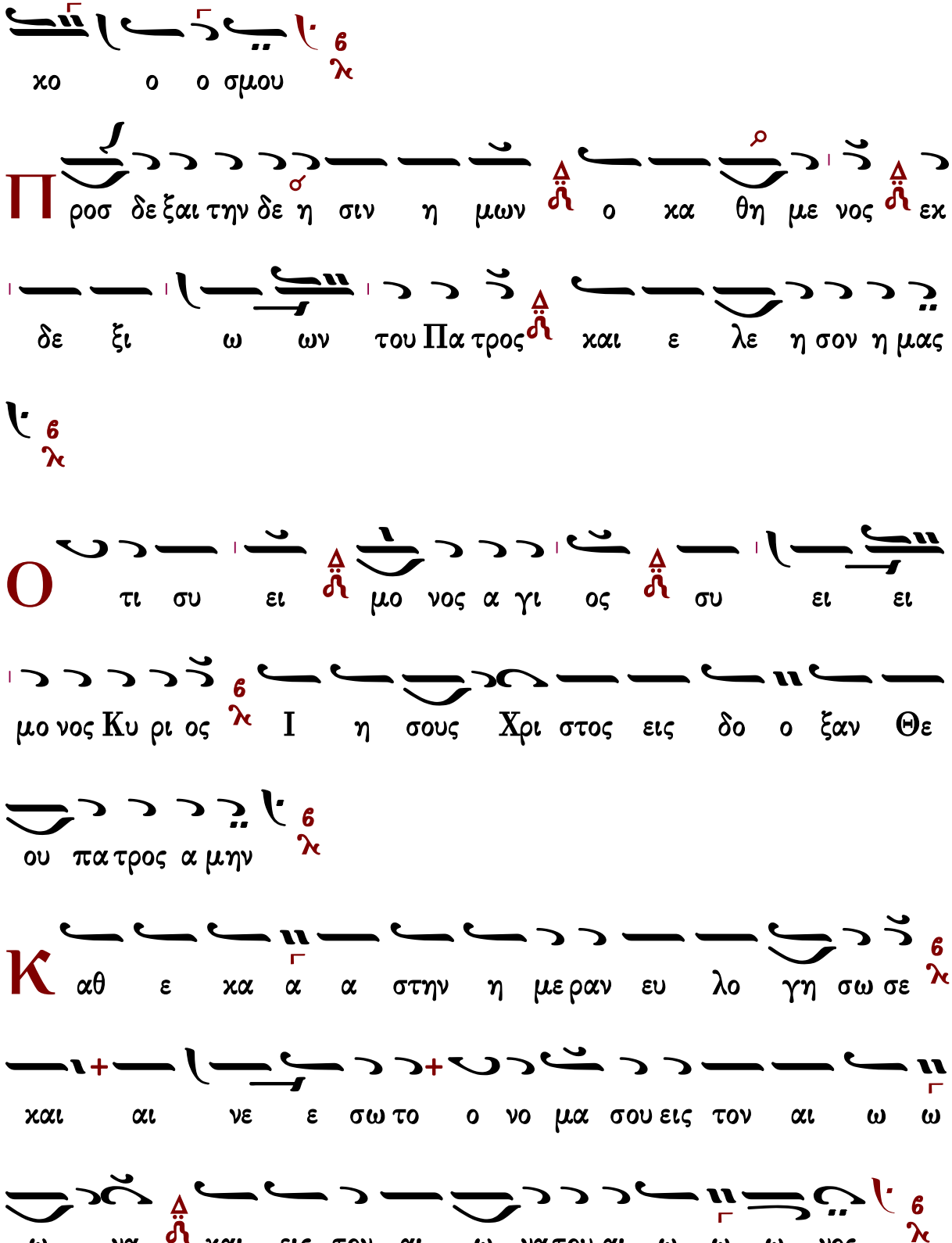
χο ο ο σμου
Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο χα θη με νος εχ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει ει
μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε
ου πα τρος α μην
Κ αθ ε χα α α στην η με ραν ευ λο γη σω σε
και αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω
ω να και εις τον αι ω να του αι ω ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο

ξα σμε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι

ω ω νας α μην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξον με

τα δι και ω μα τα σου

Є υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο ο ον

με ε τα δι και ω μα τα α α σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν

εν γε νε α και γε νε α ε γω ει ει ει πα Κυ

ρι ε ε λε η σο ο ον με ι α σαι την ψυ χη η ην

μου ο τι η μαρ το ο ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ο ον

με του ποι ειν το θε λη μα α α σου ο τι

συ ει ο Θε ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου

6
λ
ο ψο με θα φως

Π
α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ο ος σου

6
λ
τοις γι νω σκου σι ι ι σε

Δ
γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α

6
λ
θα να τος ε λε η σον η μας

(6′)

Δ
γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος

α γι ος α θα α α να τος ε λε η σον η μας

6
λ

Δ
ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

6
λ
τι

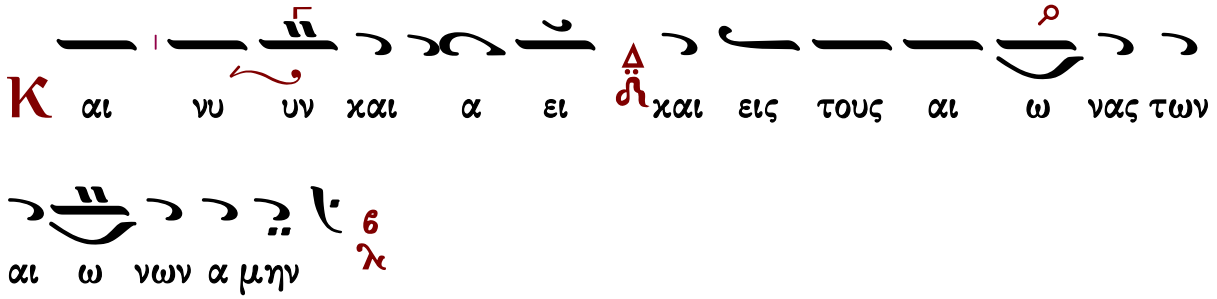

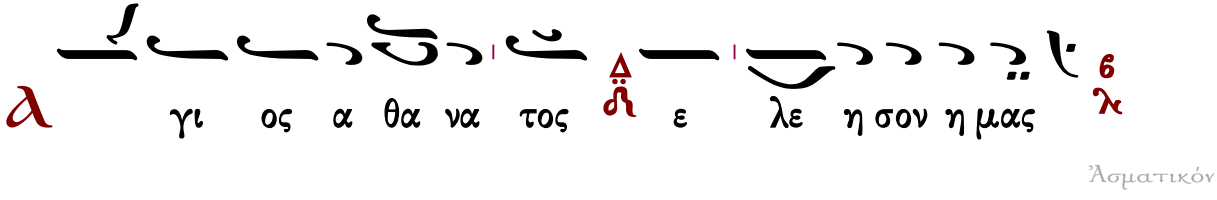

Ἀσματικόν

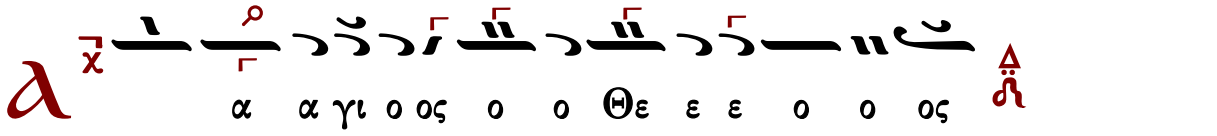

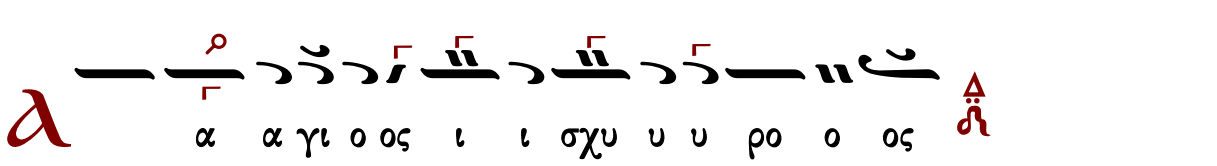

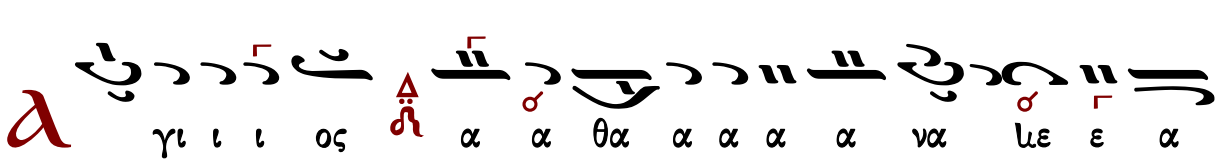

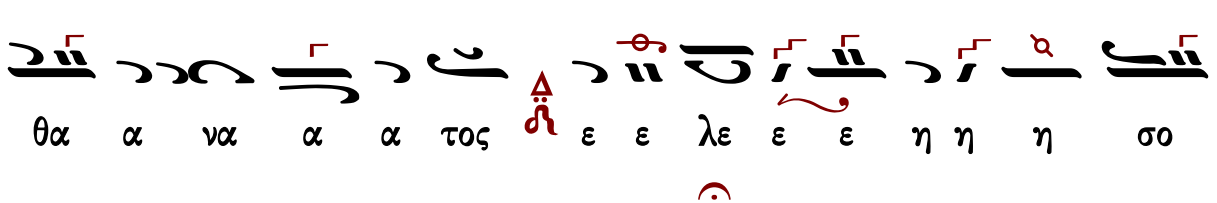

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀναστάσιμον τροπάριον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

ἀργοσύντομος

Ἦχος Δι χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον
2003 σ.142*

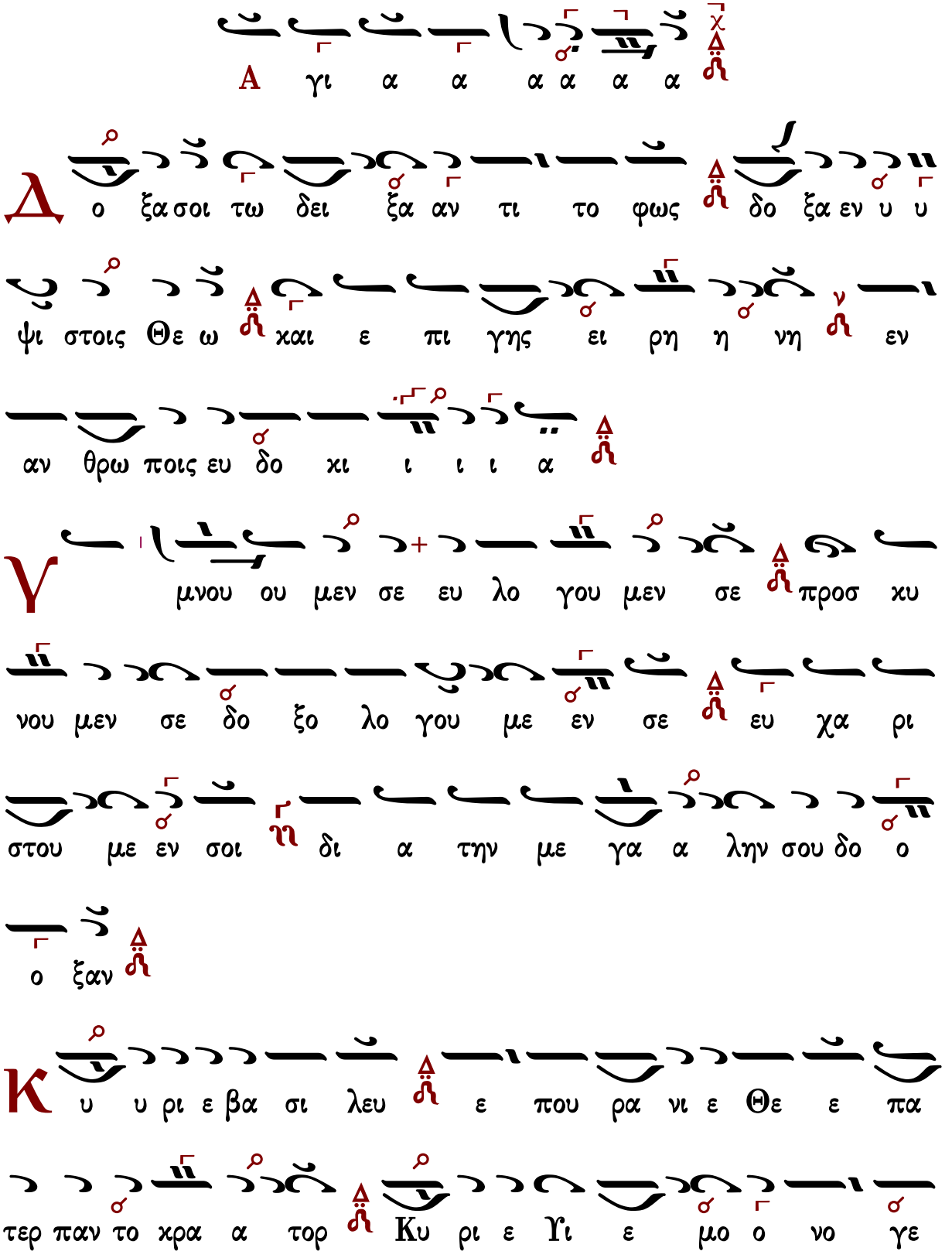
A γι α α α α α α
Δ ο ξα σοι τω δει ξα αν τι το φως δο ξα εν υ υ
ψι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν
αν θρω ποις ευ δο κι ι ι ι α
Γ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ
νου μεν σε δο ξο λο γου με εν σε ευ χα ρι
στου με εν σοι δι α την με γα α λην σου δο ο
ο ξαν
Κ υ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε πα
τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο ο νο γε

νες Ι η σου Χρι ι στε η χαι α α γι ον Πνε ε ευ

μα

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνο ος του Θε ου ζ' λ

ο Υι ος του Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι

ι αν του κο σμου ν ε λε η σον η μας ο

αι αι ρων π' q τας α μαρ τι ι ας του κο ο ο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η η σιν η μων ο κα θη

με νος εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η

μας

Ο τι συ ει μο νο ος α γι ος συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος ι Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε

ου Πα τρος α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ε ραν ευ λο γη

η σω ω σε ι και αι νε σω το ο νο μα σου

εις τον αι ω ω να π' q και εις τον αι

ω να του αι ω ω ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σο ον Κυ ρι ε ν εν τη

η με ρα τα α αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη

ναι η μας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ο Θε ος των πα τε ε

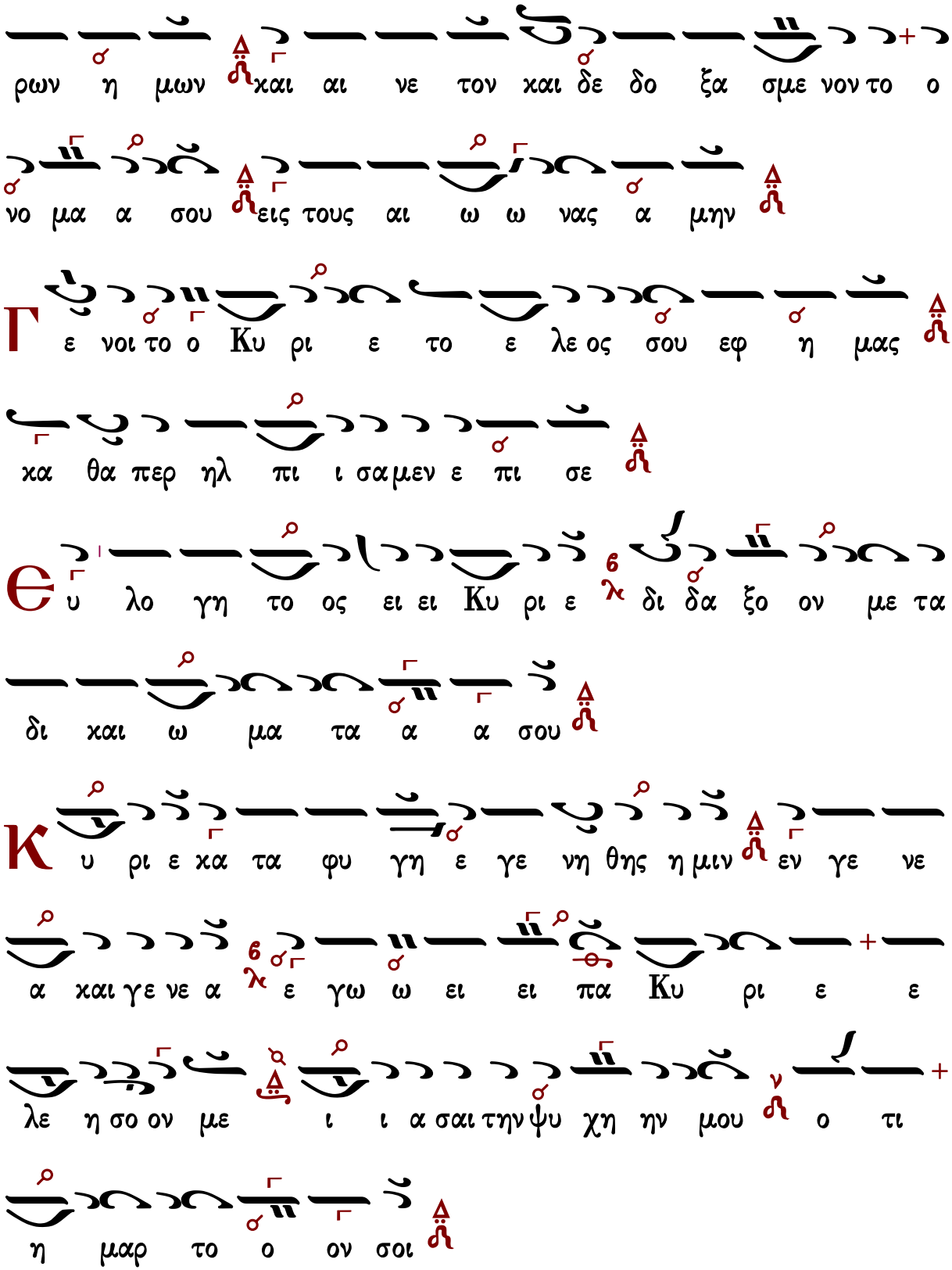
ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε νον το ο
νο μα α σου εις τους αι ω ω νας α μην
Γ ε νοι το ο Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας
κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε
Є υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α α σου
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ω ει ει πα Κυ ρι ε ε
λε η σο ον με ι ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι
η μαρ το ο ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με

του ποι ειν το θε λη μα σου ο τι συ υ ει ο Θε

ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σου ο ψο ο με θα φως

Π α ρα τει νον το ο ε λε ος σου τοις γι

νω σκου σι ι ι σε

Α α γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α

γι ος α α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι
κ αι νυ υν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
α γι ος α α θα να τος ε λε η σον η μας
α γι ο ος ο Θε ε ος α α γι ο ο ος
ι σχυ υ υ υ ρος α γι ι ο ος α α θα α να α
τος ε λε ε η η σον η η μα α α α α α α α α
α α α α α ας
ἕτερον ἀσματικόν ἐκτενέστερον
α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι α α γι ι ι ο ος ο ο ο Θε ο

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀναστάσιμον τροπάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

[άγια] Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

ἀργή

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Όρθρος 1909 σ.296*

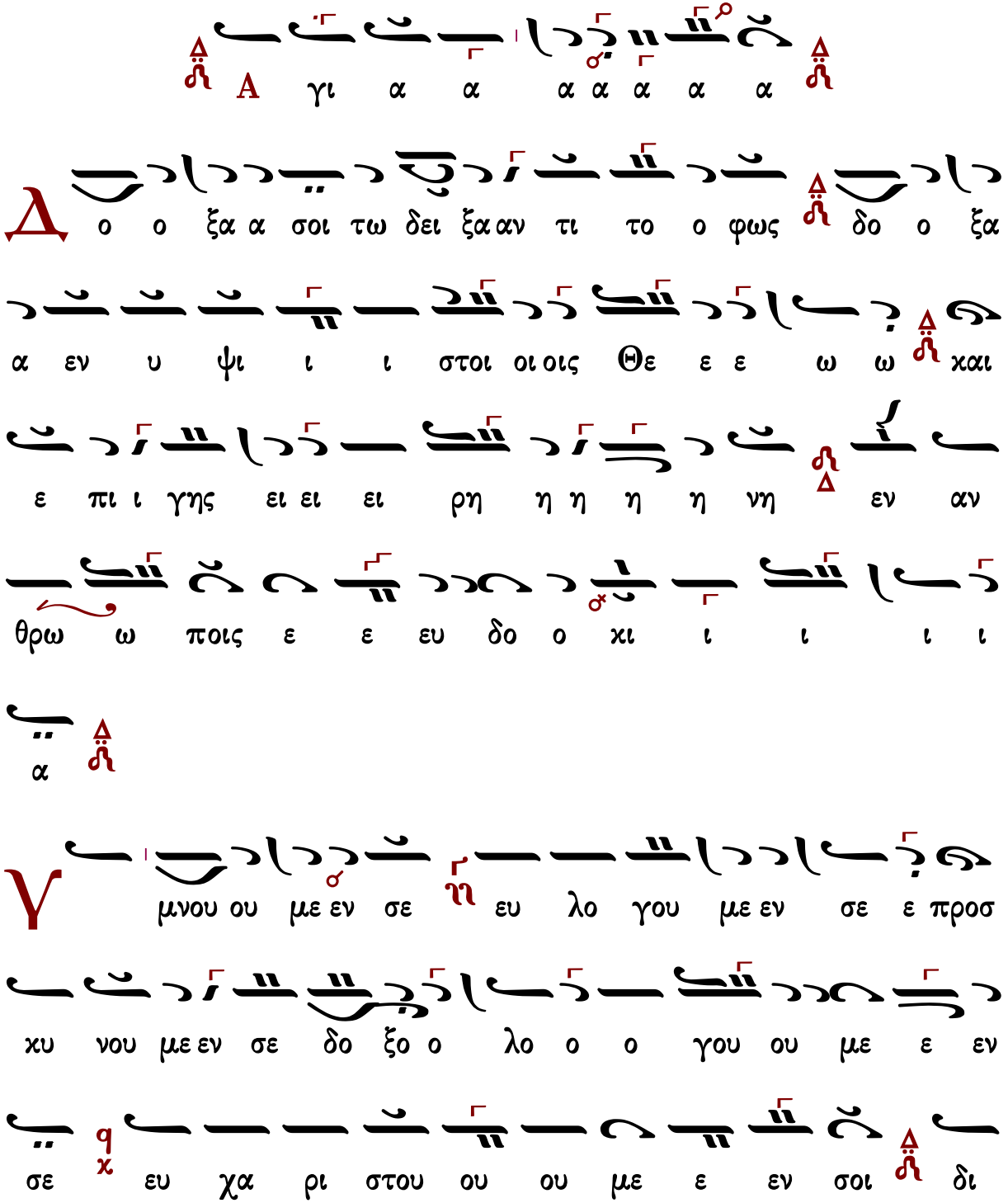

α την με γα λην σου ου ου δο ο ο ο ο ξαν

Κ υ υ ρι ι ε ε ε Βα σι ι λευ ε που ρα

α α νι ι ε Θε ε ε Πα τε ερ πα αν το ο ο

χρα α α α τορ Κυ υ ρι ι ε ε Υι ε μο νο

ο γε ε ε νες Ι η σου ου Χρι ι στε και α

γι ο ο ον Πνε ε ε ε ευ μα

Κ υ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος ο α μνο ο

ος του Θε ε ου ο ο ο Υι ο ο ος του ου Πα α

τρο ος ο αι αι αι ρω ων την α μαρ τι ι ι

αν του χο ο ο ο σμου ε λε η η σον η η μας ο

αι αι αι ρω ω ων π' q τας α μαρ τι ας του ου ου χο

ο ο ο ο σμου

Π ρο οσ δε ε ξαι την δε η η σιν η η μων ο κα

θη με ε νος ζ' λ εκ δε ε ε ξι ω ω ων του ου Πα α

τρο ος και ε λε ε η η η σο ον η η η

μας

Ο τι ι συ ει μο νο ος α γι ι ο ος συ ει μο νο

ος Κυ ρι ι ο ος Ι η σους Χρι ι στος εις δο ο

ο ξαν Θε ου ου Πα τρο ο ος α α α α μην

Κ αθ ε κα α α στην η με ρα αν ε ευ λο ο

γη σω ω σε και αι αι αι αι νε ε ε σω το Ο ο νο

ο μα α α σου ου εις τον αι ω ω ω ω να και

εις τον αι ω να του ου ου αι αι ω ω ω

ω ω νος

Κ α τα ξι ω ω σο ο ον Κυ ρι ι ε ε εν

τη η με ρα α τα α αυ τη α να μαρ τη η η

η τους φυ υ λα χθη η η η ναι αι η η η μας

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος τω

ω ων πα τε ε ε ρω ων η η η μων και αι αι

αι νε ε τον και δε ε δο ο ξα σμε ε ε νο ον

το Ο νο ο μα α α σου εις τους αι ω ω ω ω να
ας α α α μην
Γ ε νοι οι το ο ο Κυ υ ρι ι ι ε το ε λε
ο ο ος σου εφ η η μας χα θα α α περ ηλ
πι ι σα α με ε εν ε ε πι ι σε ε
Θ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε δι δα α ξο ο ον
με ε τα δι χαι ω ω μα α α τα α α α α
σου (γ')
Κ υ ρι ι ε χα α τα φυ υ γη ε γε νη η η
θης η η μιν εν γε νε α χαι αι γε νε ε

α ε γω ει πα α Κυ ρι ι ε ε ε ε λε ε
η η σο ο ον με ι α α σαι την ψυ χη η
η ην μου ο τι η η η μα αρ το ο ο
ο ον σοι

Κ

υ ρι ε ε προ ος σε κα τε φυ υ γο ον δι δα
α ξο ο ον με ε του ποι ειν το ο θε λη η μα α α α
σου ου ο τι συ ει ο Θε ο ο ο ο ος μου

Ο

ο τι ι πα ρα σοι πη γη ζω ω ης εν
τω ω φω ω τι ι ι σου ο ψο ο ο με ε θα
α φω ως

Π α ρα τει ει νο ον το ε λε ο ο ος σου ου ου τοις

γι νω σχου ου ου σι ι ι ι ι σε

Δ γι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α γι ο ο ο ος ι

σχυ υ ρος Α γι ι ο ος α α θα α να α τος ε

λε ε η η σον η η μας (γ')

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ι ω και α γι ι

ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υν και α α ει και ει εις του ους αι ω

ω ω ναας των αι ω ω ω νων α α μην

Δ γι ι ο ος α α θα α να α τος ε λε ε η

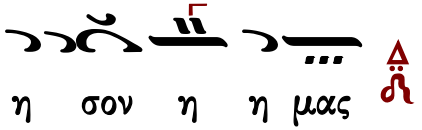

Ἀσματικὸν

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου τοῦ Σταυροῦ

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου (†1800)

Ἦχος δ΄ Δι χ

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1851 σ.734*

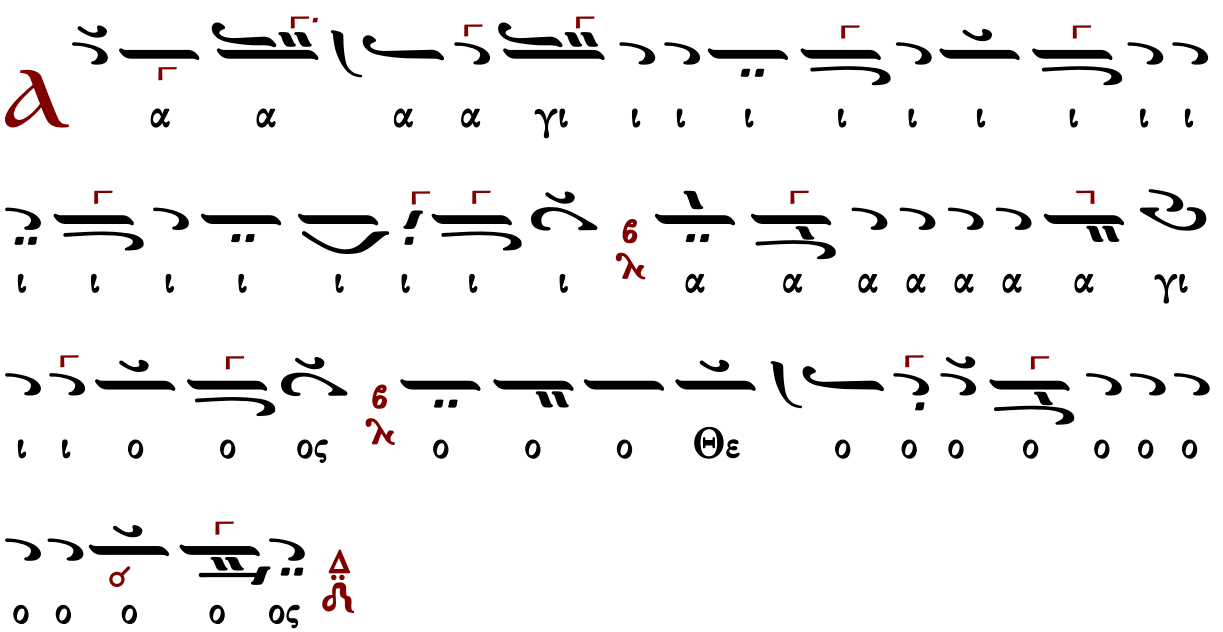

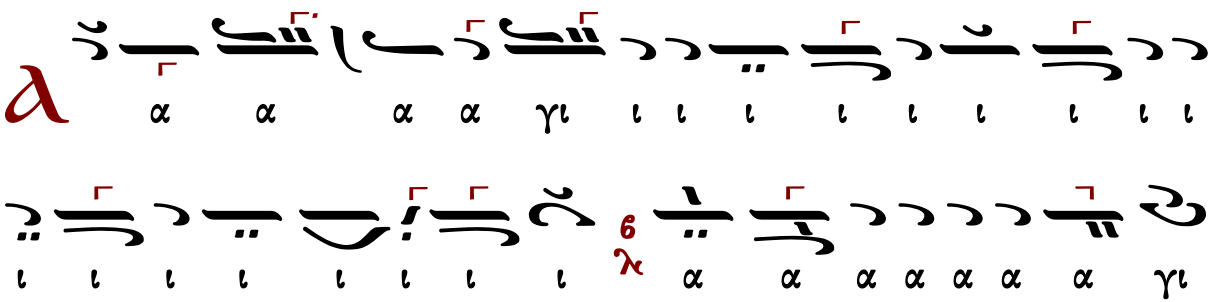

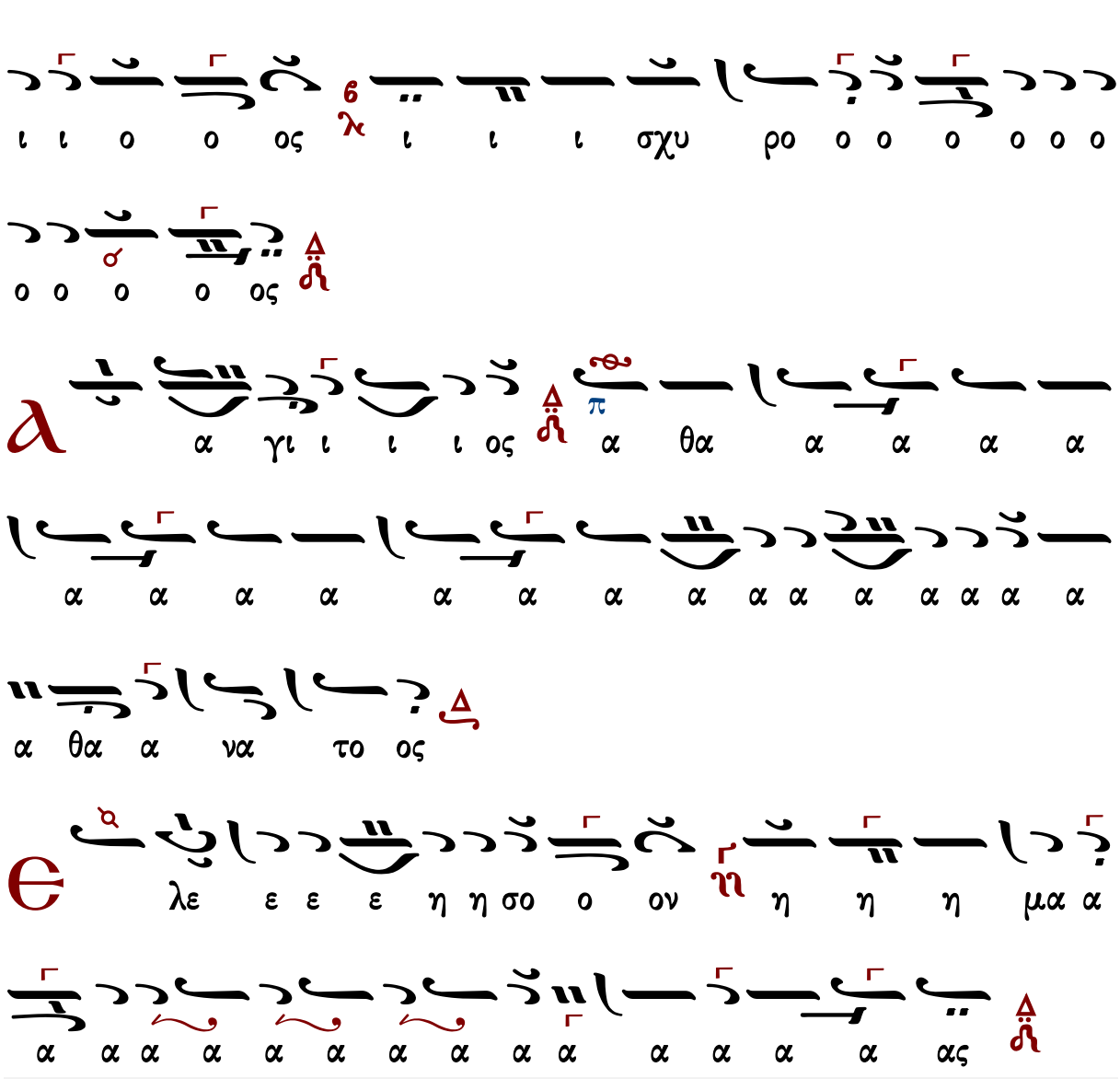

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀναστάσιμον τροπάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

τοῦ Σταυροῦ συντμηθέν παρὰ Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+1889)

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Ὄρθρος 1909 σ.305*

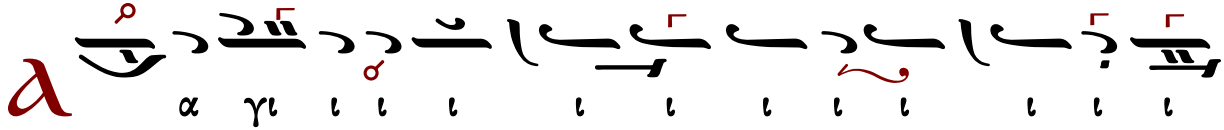

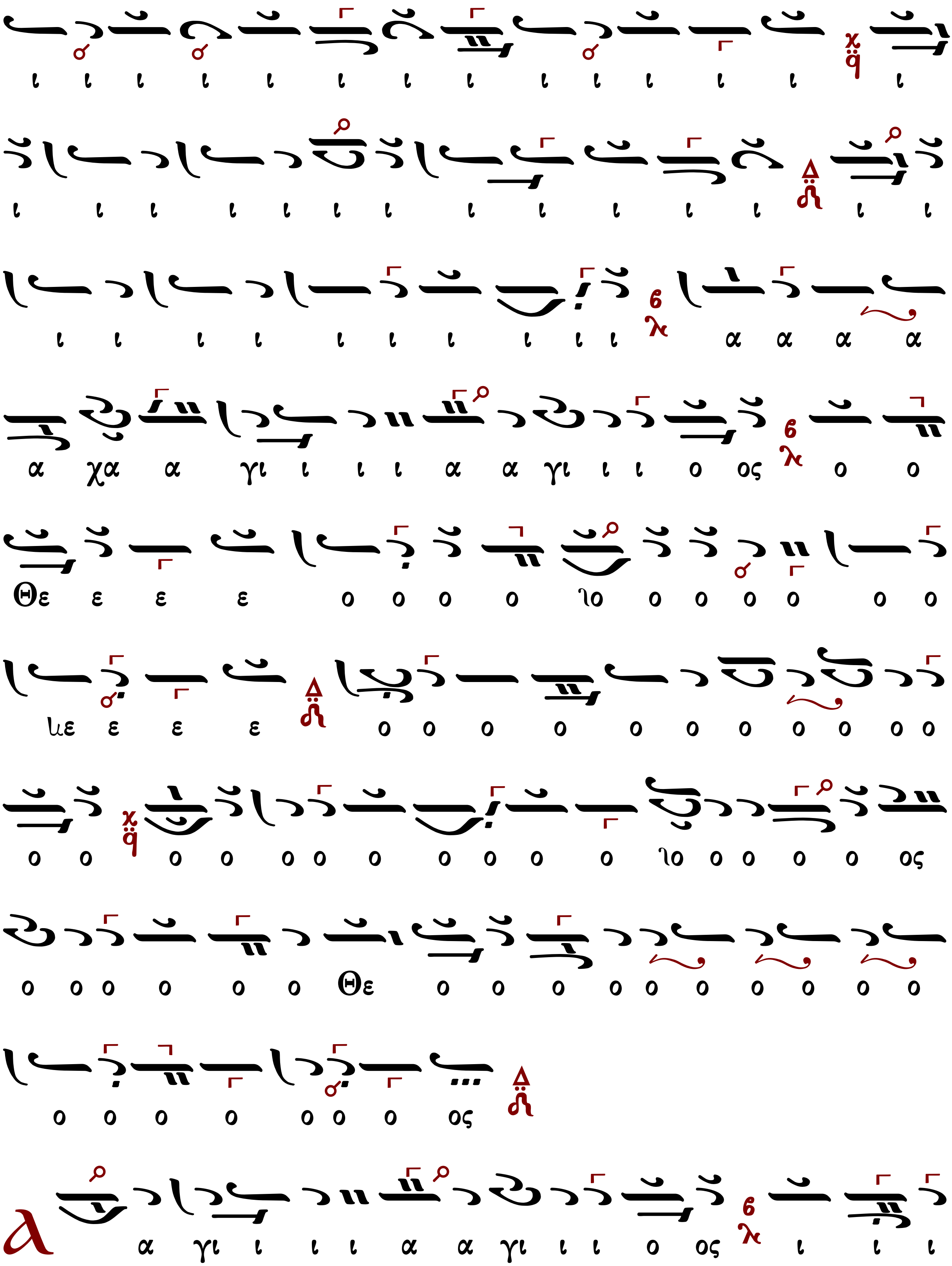
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α
α χα α γι ι ι ι α α γι ι ι ο ος ο ο
Θε ε ε ε ο ο ο ο ϊο ο ο ο ο ο ο
ιε ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ϊο ο ο ο ο ος
ο ο ο ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ος
λ α γι ι ι ι α α γι ι ι ο ος ι ι ι

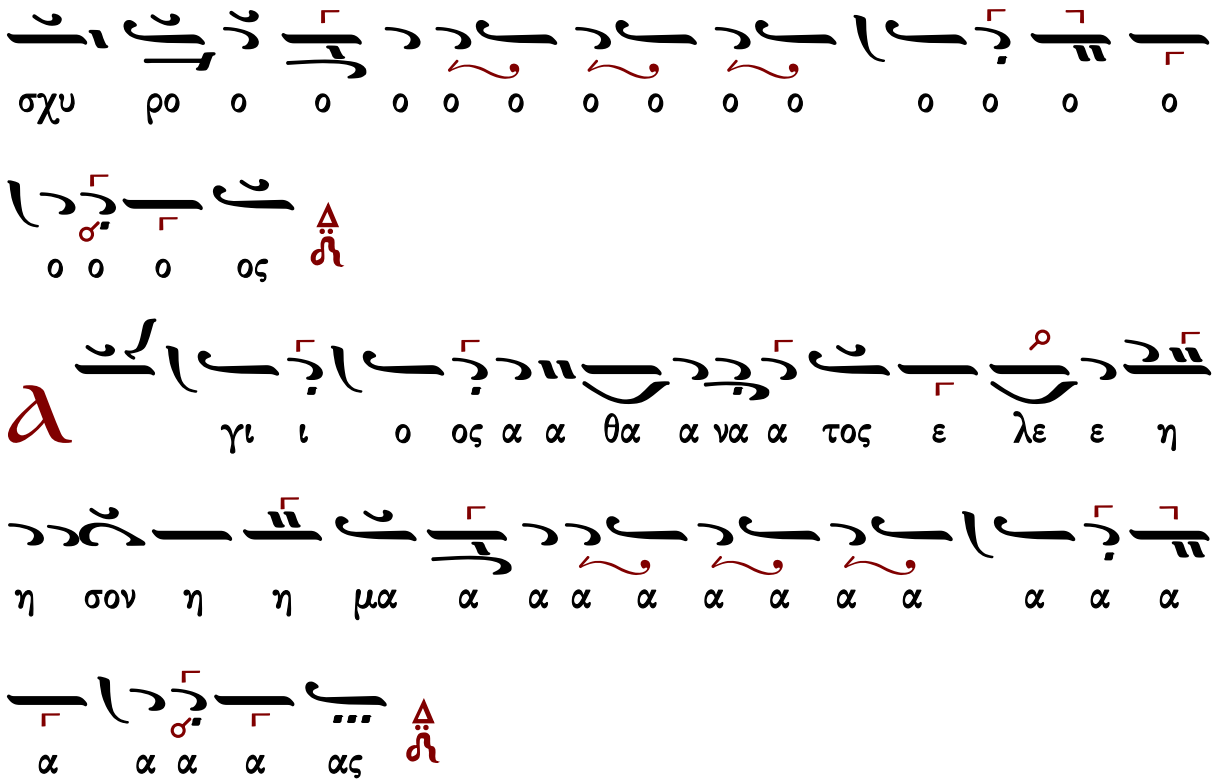

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀναστάσιμον τροπάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

[λέγετος] Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

ἀργὴ

Ἦχος ⸎ ⸏ Βου

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ. 287/560*

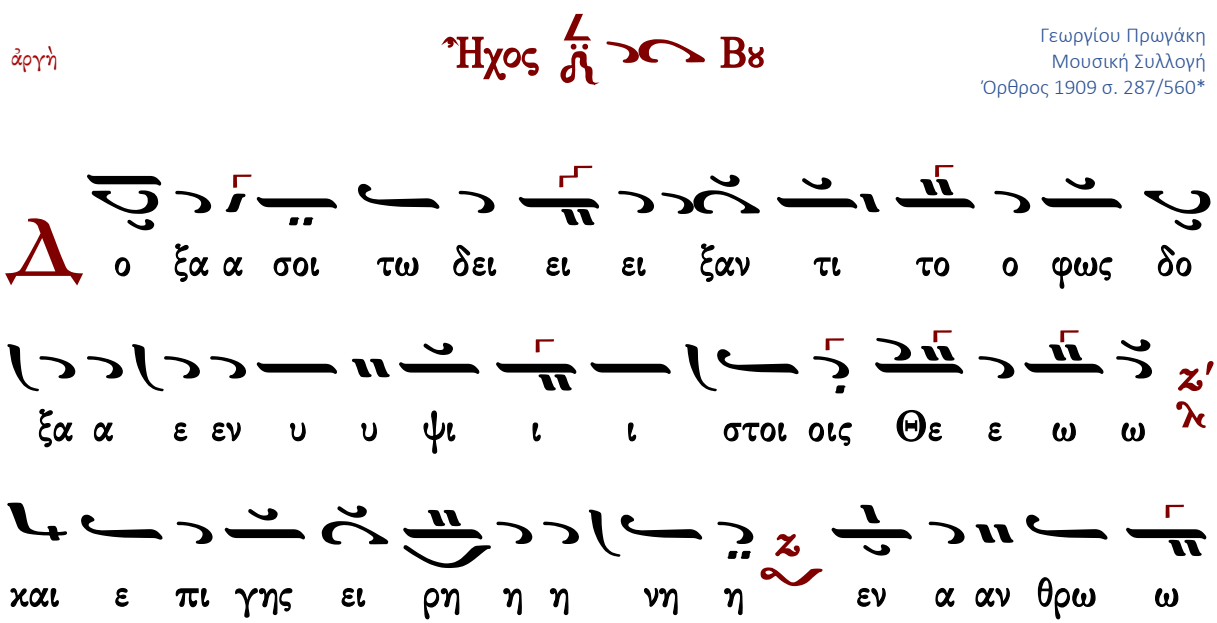

ποις ε ε ευ δο ο χι ι ι ι ι α α

Υ μνου με εν σε ε ευ λο γου με εν σε προσ χυ

νου μεν σε ε δο ξο λο ο γου ου ου ου ου ου

με ε ε εν σε ευ χα ρι στου με εν σοι δι

α την με γα α α λη ην σου δο ο ο ο ο ξα

αν

Κ υ ρι ι ε ε ε ε βα σι ι λευ ε που ρα α α

νι ι ι ε ε Θε ε ε ε πα τε ερ πα αν το

ο χρα α α τορ Κυ ρι ι ε ε Υι υι ε μο ο νο γε ε

νες Ι η σου Χρι ι στε ε και α α α γι

ο ον Πνε ε ευ μα α

Κυ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος ο α μνο ο ος

του Θε ε ου ου ου ο Υι υι ο ο ος του ου Πα

α α τρος ο αι αι αι ρω ων την α α μα αρ

τι ι ι α α αν του ου ου χο ο ο ο ο

σμου ε λε ε η η σον η η μα ας ο αι αι

αι ρω ω ων τας α μαρ τι ι ι α ας του ου χο

ο ο ο ο σμου ου

Προσ δε ε ξαι την δε η η σιν η η μων ο χα θη

με ε νο ος εχ δε ξι ι ω ω ω ω ων του

ου Πα α α τρος χαι ε λε ε ε η η η σο ον

η η η μας

Ο ο τι συ υ ει μο ο νος Α γι ι ος

συ ει μο νος Κυ ρι ι ο ος Ι η σους Χρι ι

στο ος εις δο ο ο ξαν Θε ε ου ου ου Πα α α

τρο ος α α α μην

Κ αθ ε χα α α α στην η με ε ραν ε ευ

λο ο γη η σω ω ω σε χαι αι νε ε ε σω το

ο νο ο ο μα α α σου ου εις τον αι ω ω ω

να α χαι εις τον αι ω ω να α του ου αι αι

ω ω ω ω ω νο ος

Κ α τα ξι ι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε ε εν τη

η με ρα α α τα α αυ τη η α να μαρ τη η

του ους φυ υ λα α χθη η ναι αι η η η μας

Θ υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε

ος των Πα τε ε ε ρω ων η η η μων και

αι αι αι αι αι νε ε τον και δε δο ξα σμε ε ε

νο ον το ο νο μα α α σου ου εις τους αι ω ω

να ας α α α μην

Γ ε ε ε νοι το ο Κυ ρι ι ε ε το ε ε λε

ε ος σου ου ου ε εφ η η η μας κα θα πε ερ
η ηλ πι σα α με ε ε εν ε πι ι σε ε
υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι ε δι δα ξο ο
ον με ε ε τα α α δι και ω μα α α τα α α
σου ου (γ')
υ ρι ι ε ε κα α τα φυ υ γη ε γε νη
η η θη ης η η η μιν εν γε νε ε α α
και αι αι γε ε νε ε ε α ε γω ω ει
πα α α Κυ ρι ι ε ε ε ε ε ε λε ε η η
η σο ο ο ο ον με ι ι α α σαι αι την ψυ

σοι ον ο αρ μα η τι ο ο ου ου μου η η χη

οι

Κ υ ρι ι ε προ ος σε ε χα α α τε ε φυ

υ υ γον δι ι δα α ξο ο ον με ε του ποι

ειν το ο θε ε λη μα α α σου ου ου ο τι

συ υ ει ει ο Θε ε ο ο ος μου ου

Ο τι ι πα ρα σοι πη η γη ζω η ης εν τω

φω τι ι ι σου ο ψο ο ο με ε θα α α

φως

Π α ρα τει ει νο ον το ε ε λε ε ο ο ος σου

ου ου ου τοις γι ι νω ω σχου ου ου σι ι ι ι ι

σε

Δ γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α γι ι ο ο ο ος

Ι σχυ υ ρος Α γι ι ο ος α θα να α τος ε ε

λε ε η η η σο ον η η η μας (γ')

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ι

ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και αι ει εις τους

αι αι ω ω ω να ας των αι ω ω νω ων α

α α μην

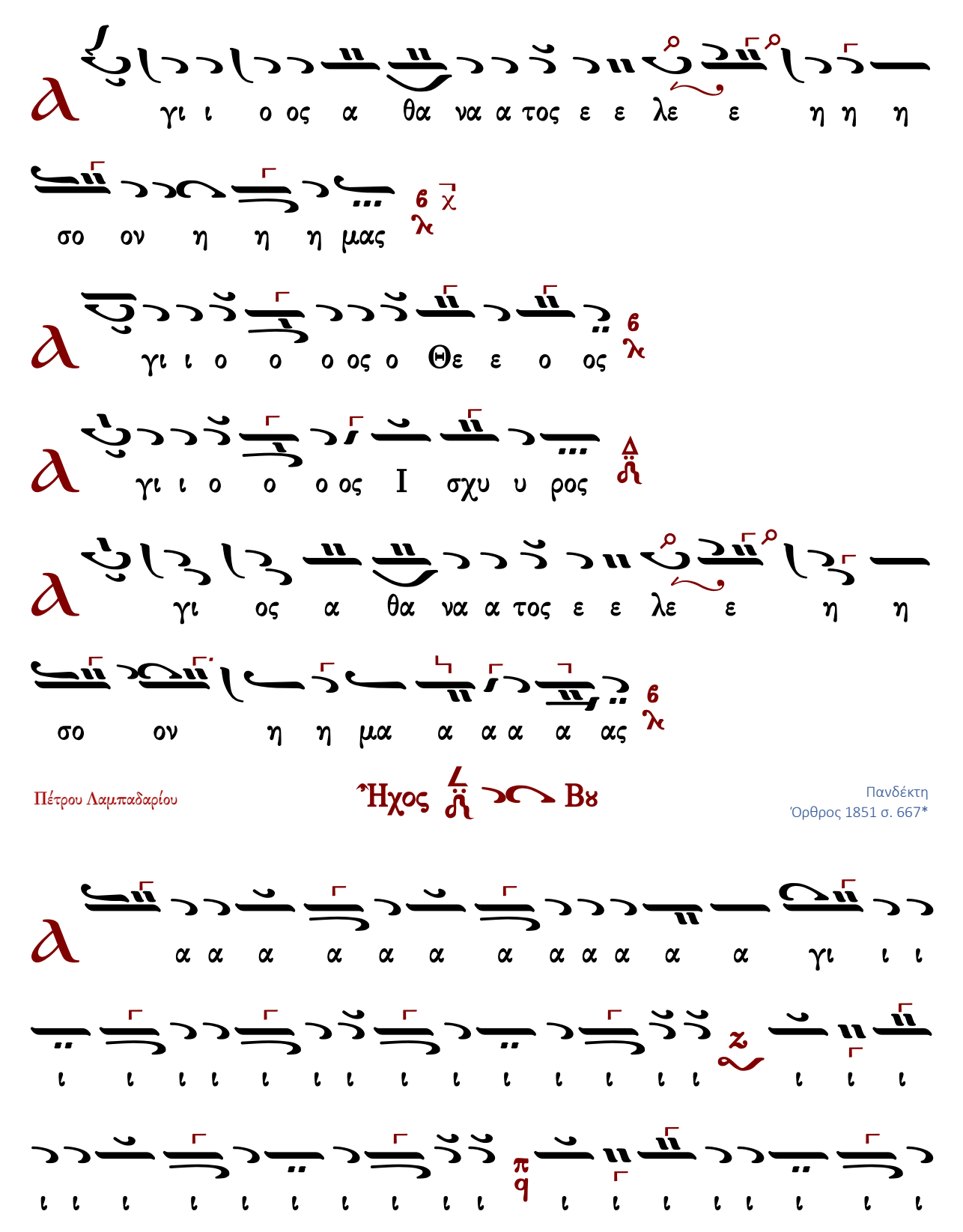
γι ι ο ος α θα να α τος ε ε λε ε η η η
σο ον η η η μας
γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ο ος
γι ι ο ο ο ος I σχυ υ ρος
γι ος α θα να α τος ε ε λε ε η η
σο ον η η μα α α α α ας
Πέτρου Λαμπαδαρίου
Ἦχος Βȣ
Πανδέκτη
Ὄρθρος 1851 σ. 667*
α α α α α α α α α α α γι ι ι

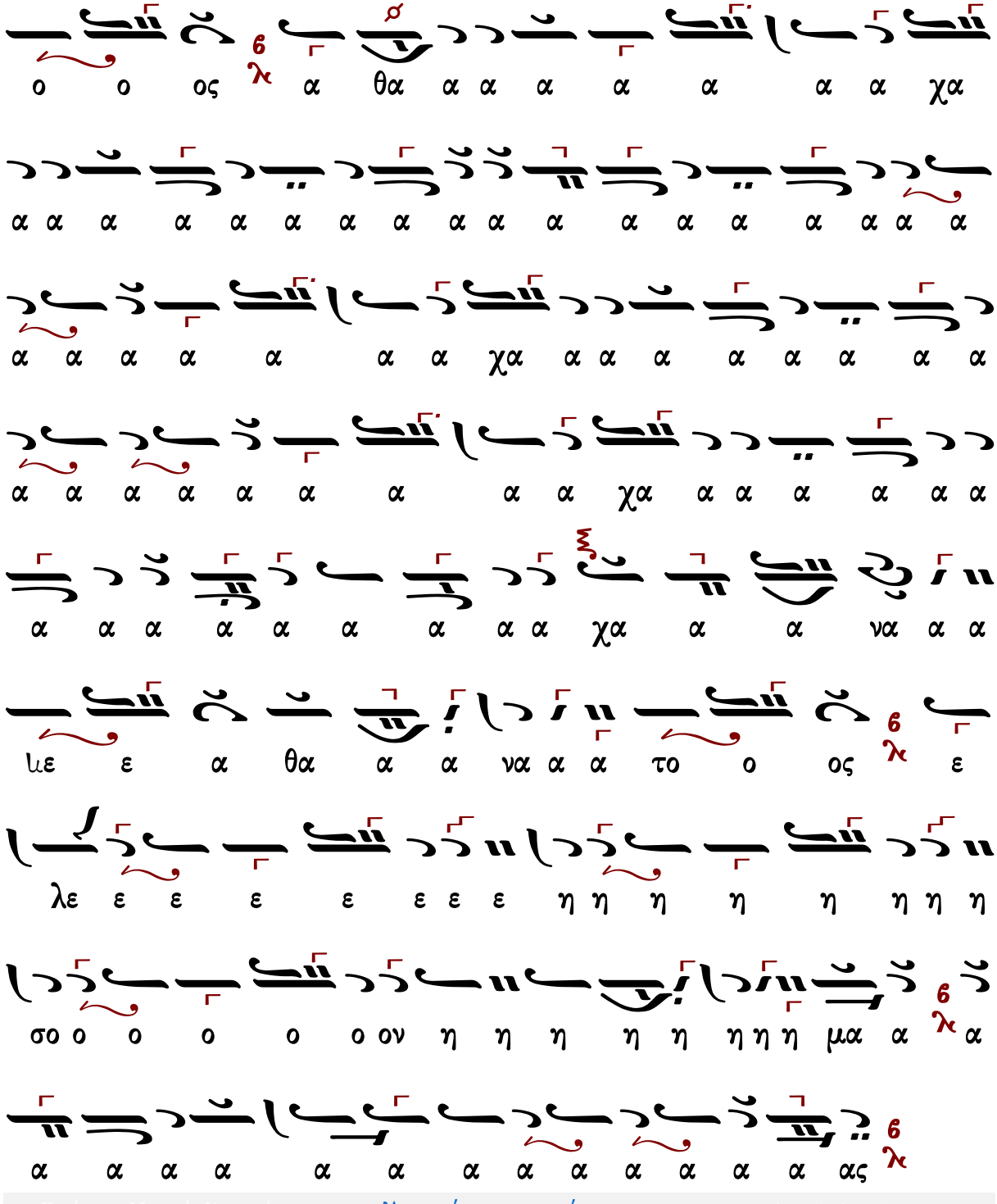

Ἀναστάσιμον τροπάριον

Πέτρου Λαμπαδαρίου του Πελοποννησίου (1730-1777)

Ἦχος Βȣ

Πανδέκτη
Ὀρθρος 1851 σ. 591/1026*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Θεία Λειτουργία | Λουκᾶς Λουκᾶ

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου

Ἦχος Βȣ

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.57*

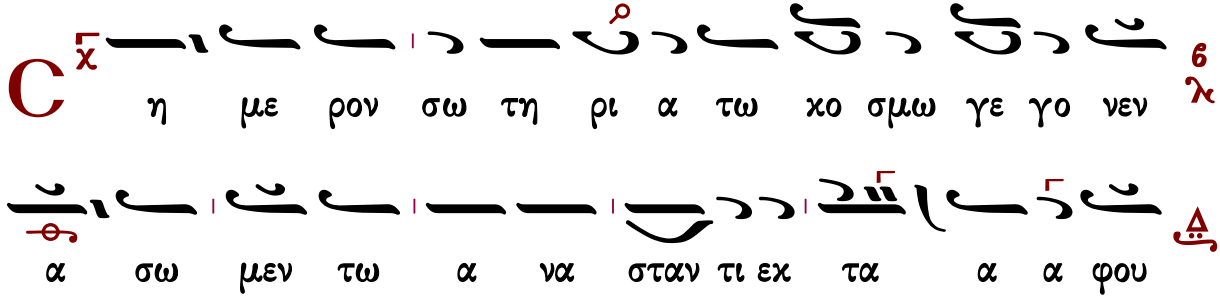

Χρήστου Τσακίρογλου

Ἦχος Δι

Χρήστος Τσακίρογλου#

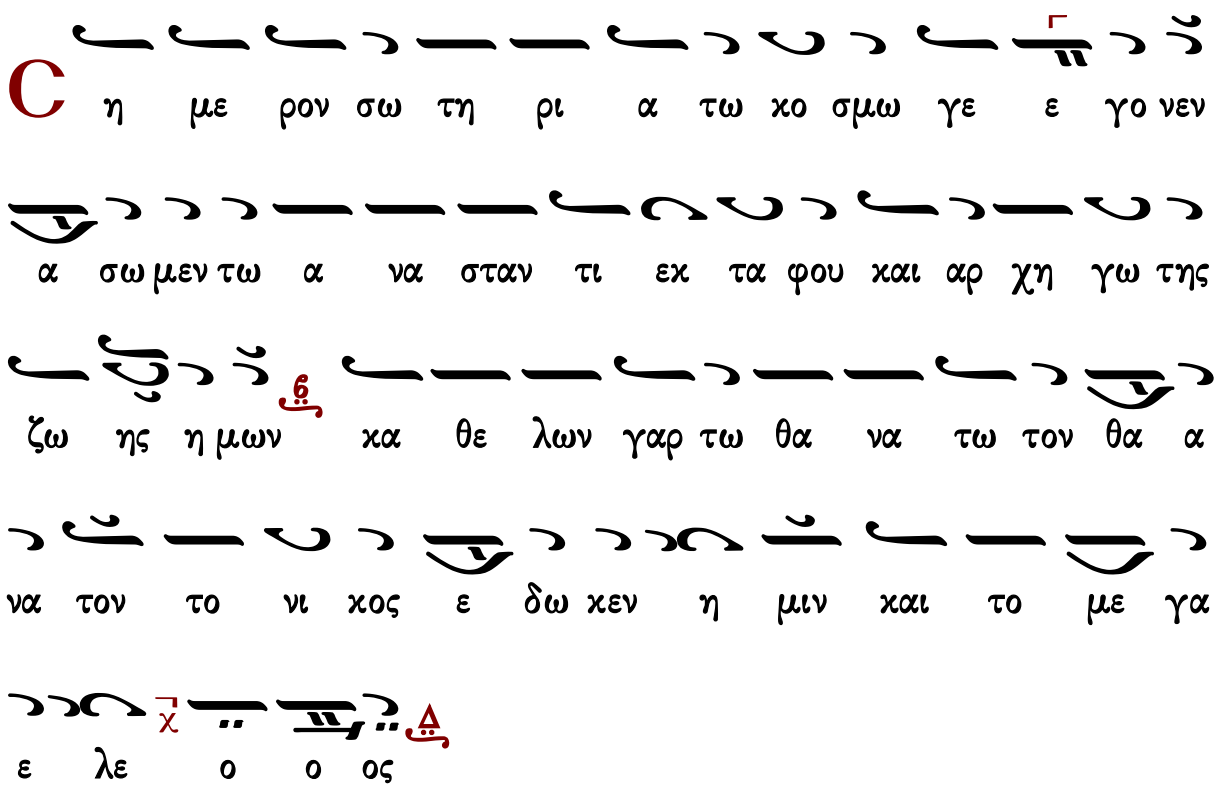

Ἦχος Βου

Ἀγγελικὸς Χορὸς, Ὄρθρος
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας 2001 σ.362*

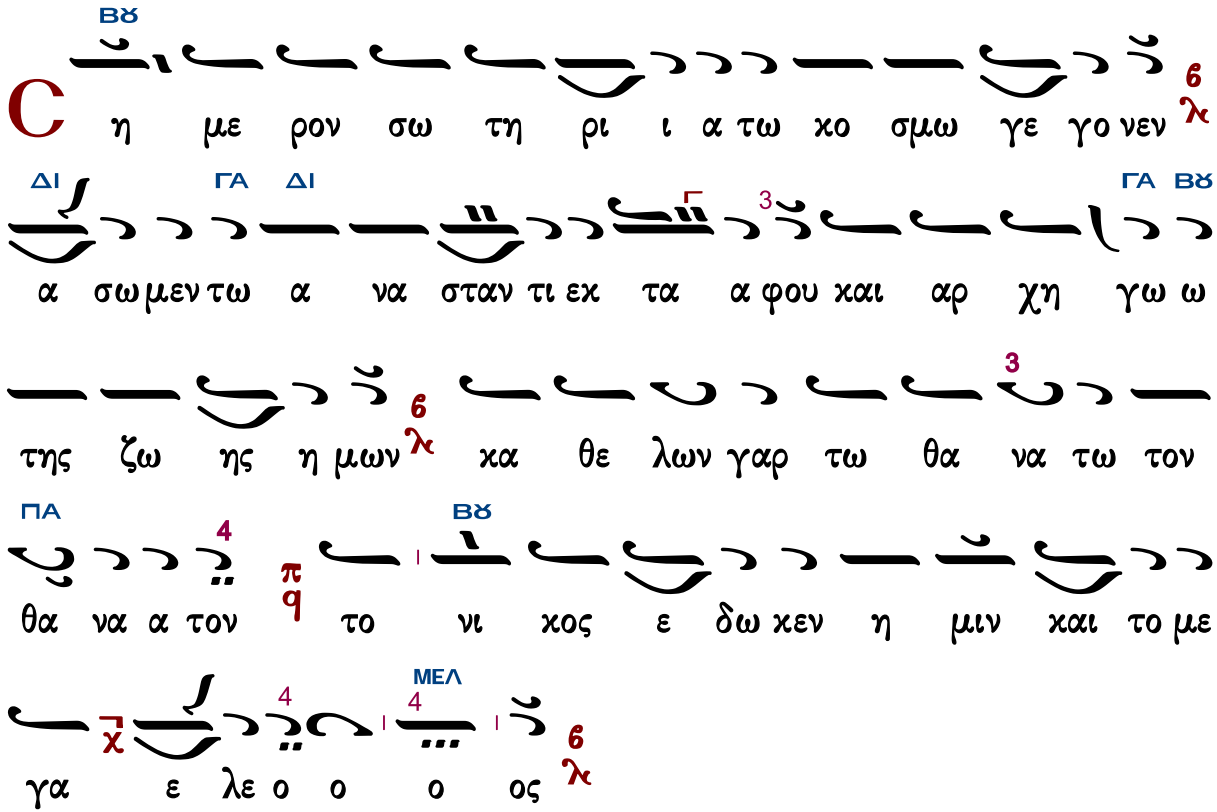

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τυπικά

Ἁγιορείτικης Παραδόσεως

Στάσις Α΄

Ἦχος Νη

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

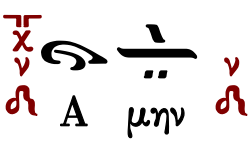

Є υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον ευ λο

γη τος ει Κυ ρι ε ν ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ

ρι ον και πα αν τα τα εν τος μου το ο νο μα σ το α γι

ον αυ του ν

Є υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον π q και μη

ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο δο σεις αυ του ν

Τ ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας α νο μι

ας σου σ τον ι ω με σ νον πα σας τας νο σους σου ν

Τ ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω ην σου π q τον στε

φα νουν τα σε εν ε λε ε σ ει και οι κτιρ μοις ν

Τον εμ πι πλων τα εν α γα θοις την ε πι θυ

μι ανσου πq α να και νι σθη σε ται ως α ε του η νε

ο της σου νℳ

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος και

χρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις νℳ

Є γνω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υ ση πq

τοις Υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του νℳ

Ο ι κτιρ μων και ε λε η μων ο Κυ ρι ος πq μα

χρο θυ μος και πο λυ ε λε ος πq ουκ εις τε ε λος ορ

γι σθη σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει νℳ

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι

η σεν η μιν π/q ου δε κα τα α τας α μαρ τι ας η

μω ων αν τα πε δω κεν η μιν ν

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα νου α πο της

γης 6/λ ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ του

ε πι ι τους φο βου με νους αυ τον ν

Κ αθ ο σον α πε χου σιν α να το λαι α πο δυ

σμων 6/λ ε μα κρυ νεν αφ η μων 6/λ τας α νο μι ας η

μων ν

Κ α θως οι κτι ρει Πα τηρ Υι ους π/q ω κτει ρι σε

Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον ο τι αυ

τος ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χους ε σμεν

Α ν θρω πος ω σει χορ τος αι η με ραι αυ του

ω σει α αν θος του α γρου ου τως εξ αν θη η η

σει

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ υ πα

αρ ξει και ουκ ε πι γνω σε ται ε τι τον το πον αυ του

Τ ο δε ε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι ω

ω ω νος και ε ως του αι ω νος ε πι τους φο βου

με νους αυ τον

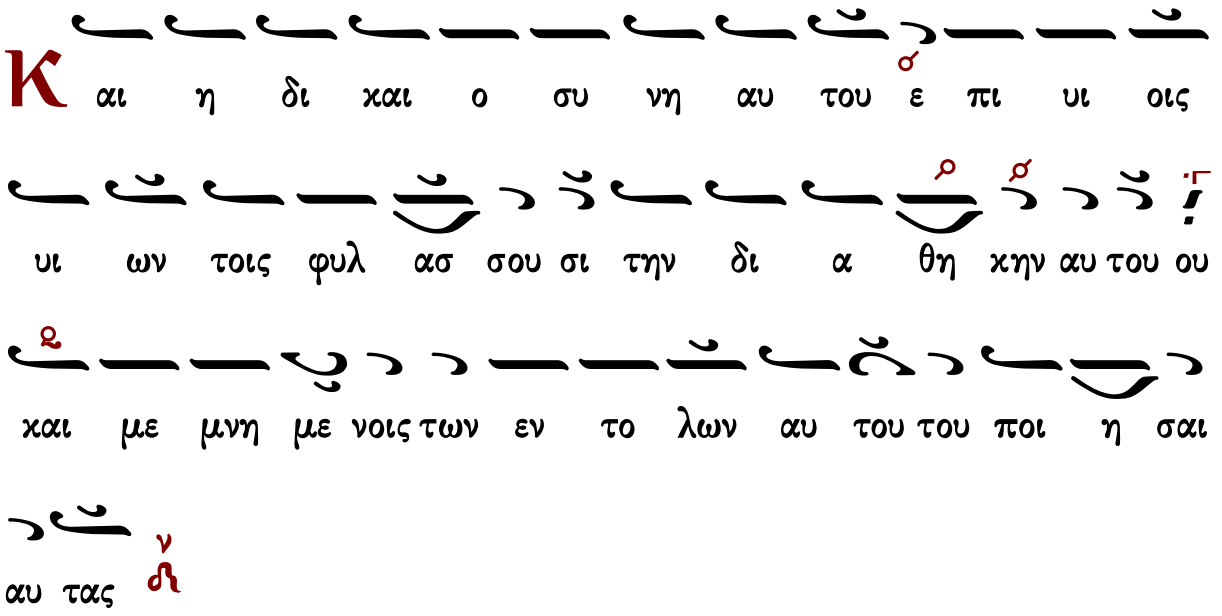
Κ αι η δι χαι ο συ νη αυ του ε πι υι οις
υι ων τοις φυλ ασ σου σι την δι α θη κην αυ του ου
χαι με μνη με νοις των εν το λων αυ του του ποι η σαι
αυ τας

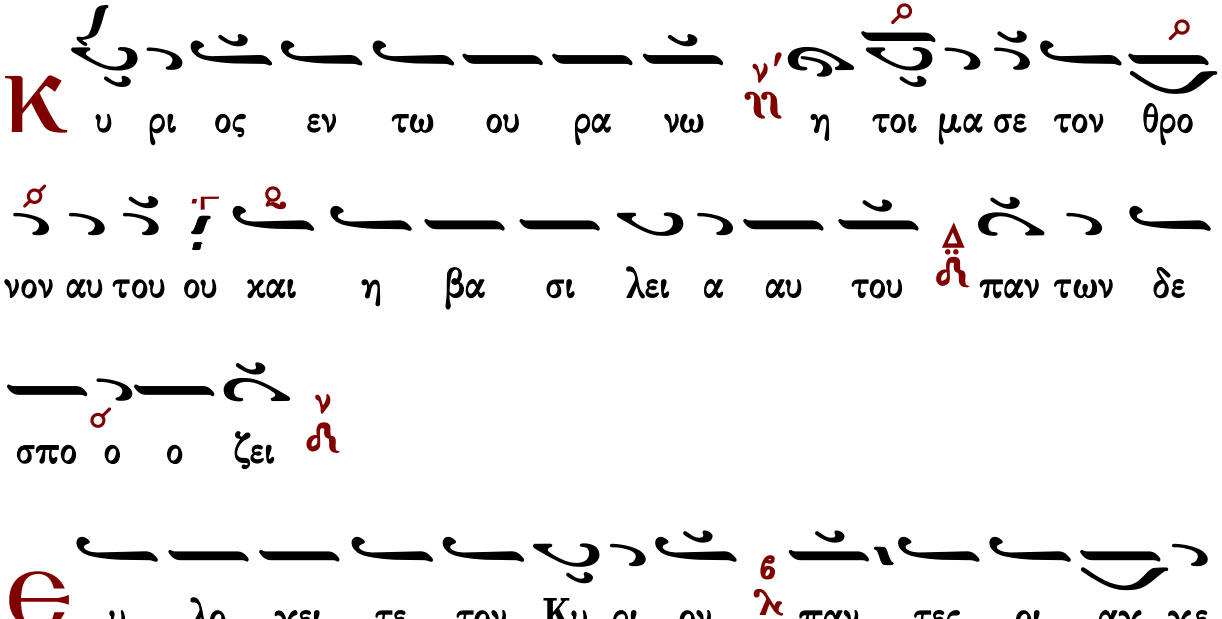
Κ υ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι μα σε τον θρο
νον αυ του ου χαι η βα σι λει α αυ του παν των δε
σπο ο ο ζει

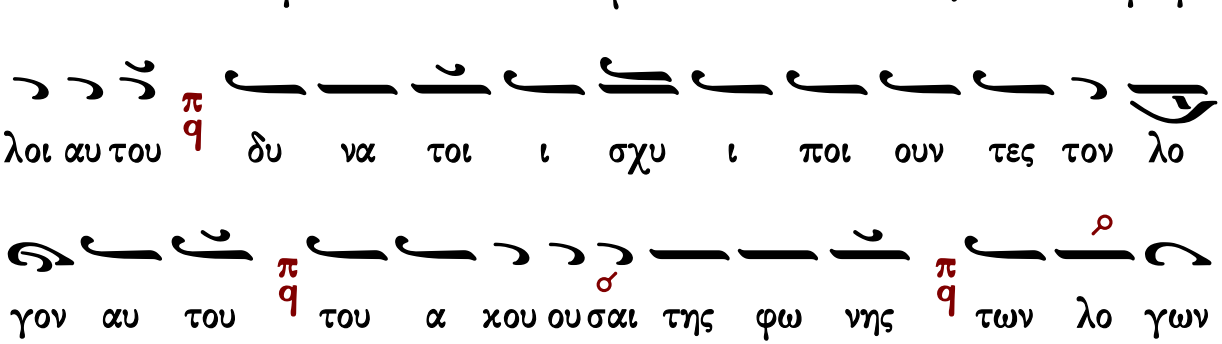
Ε υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες οι αγ γε
λοι αυ του δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον λο
γον αυ του του α κου σαι της φω νης των λο γων

αυ του

Ε υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν σαι αι δυ

να μεις αυ του λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε

λημα αυ του

Ε υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ γα αυ

του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ του ευ

λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των

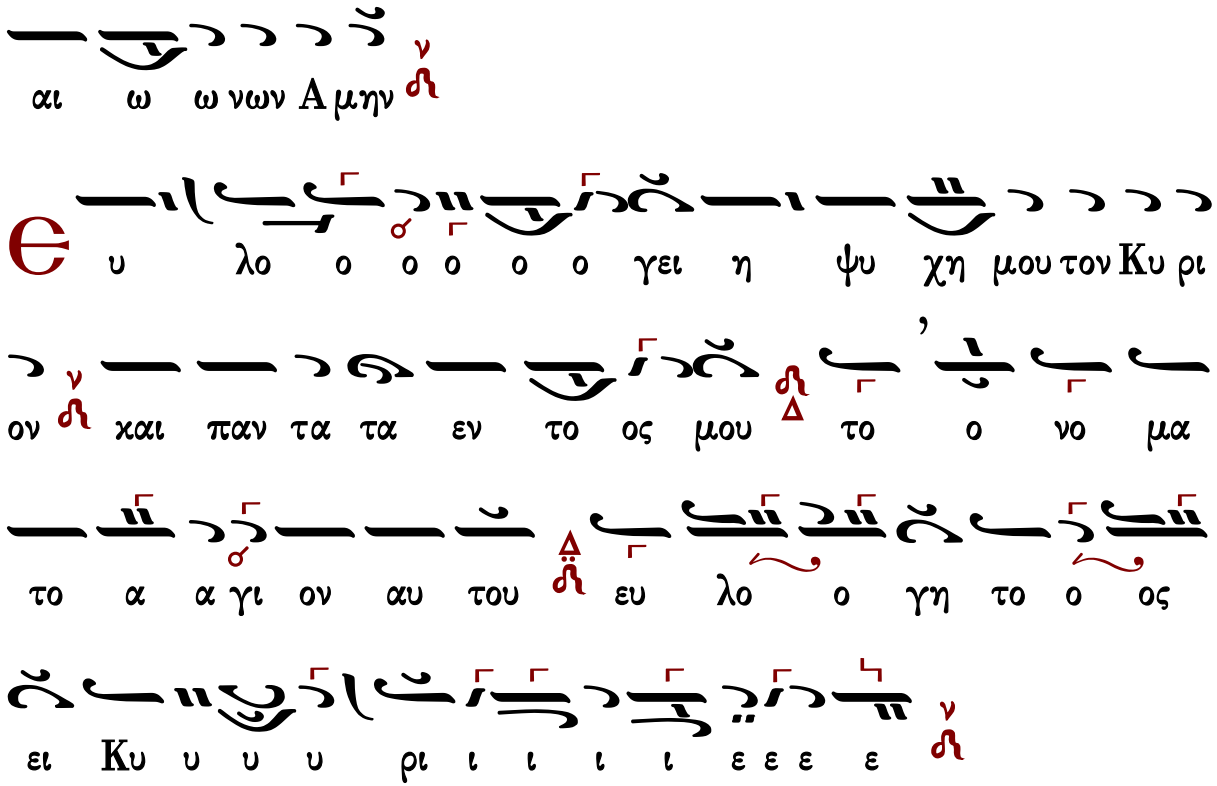

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…

Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοί, Κύριε.
Ἀμήν.

Στάσις Β΄

Ἦχος Βȣ

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

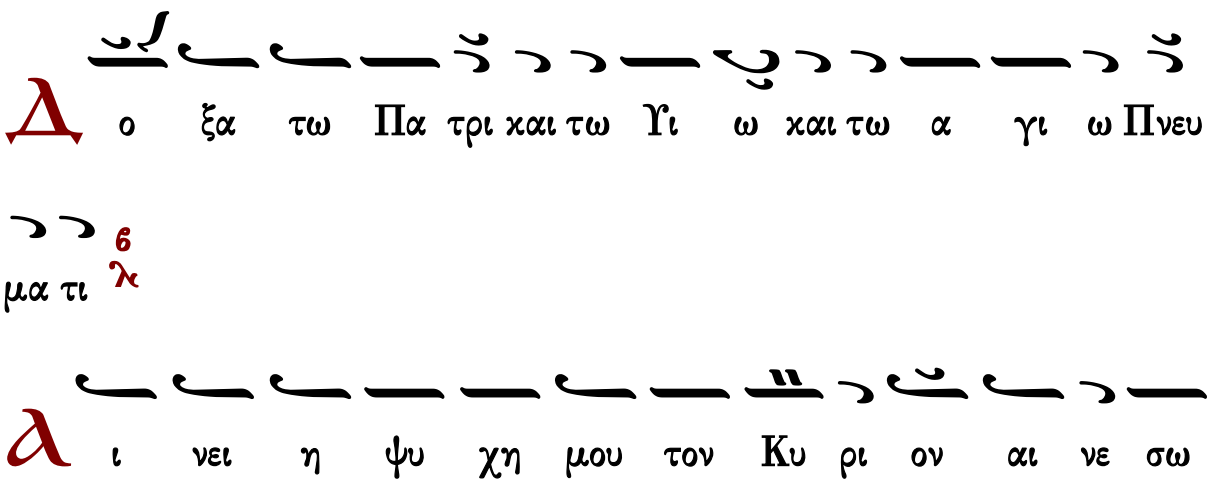

Κυ ρι ον εν τη ζω η ημου ψαλ λω τω Θε ω μου ε ως

υ πα αρ χω 6 λ

Μ η πε ποι θα τε επ α αρχον τας ε πι υι ους αν θρω ω

ω πων οις ουκ ε στι σω τη ρι ι α 6 λ

Є ξε λευ σε ται το πνε ευμα αυ του και ε πι στρε

ψει εις την γην αυ του 6 λ

Є ν ε κει νη τη η με ρα α πο λου ουν ται Δ παν τες

οι δι α λο γι σμοι αυ του 6 λ

Μ α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κωβ βο η θος αυ του

η ελ πις αυ του ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ του 6 λ

Τον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και την γην την

θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις

Τον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω ω να ποι

ουν τα κρι μα τοις α δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φην

τοις πει νω ω σι

Κυ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε νους Κυ ρι ος σο φοι τυ

φλου ους Κυ ρι ος α νορ θοι κα τερ ρα γμε ε νους Κυ

ρι ος α γα πα δι και αι αι αι ους Κυ ρι ος φυ λασ

σει τους προ ση λυ τους

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη η ψε ται και ο

δον α μαρ τω λων α φα νι σ ει λ

В α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ωνα ο Θε

ος σου Σι ων χ εις γε νε αν και γε νε αν λ

К αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας σ των αι

ω νων Α μην λ

О μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου

Α θα να τος υ παρ χων λ και σ κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν λ σ σαρ κω θη ναι εκ

σ της α γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα ρι

ι ας α τρε πτως εν αν θρω πη σας λ σταυ ρω θεις τε

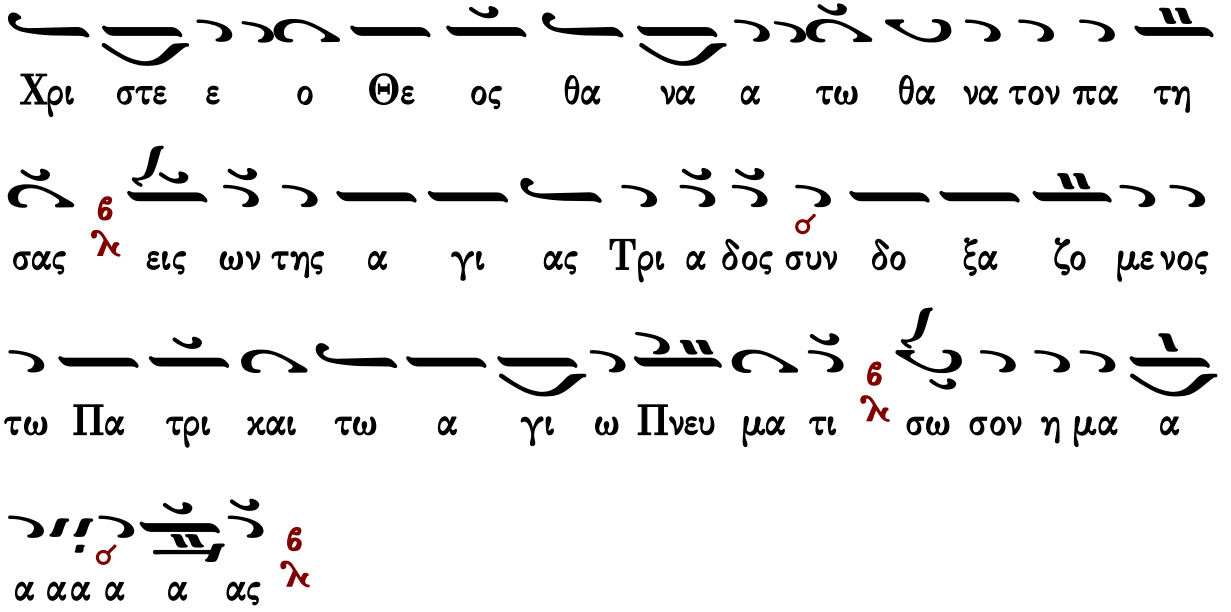

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος…	Ἀμήν.

Πατριαρχικῆς Παραδόσεως

Στάσις Α΄

Ἦχος λ ἡ Νη

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.11*

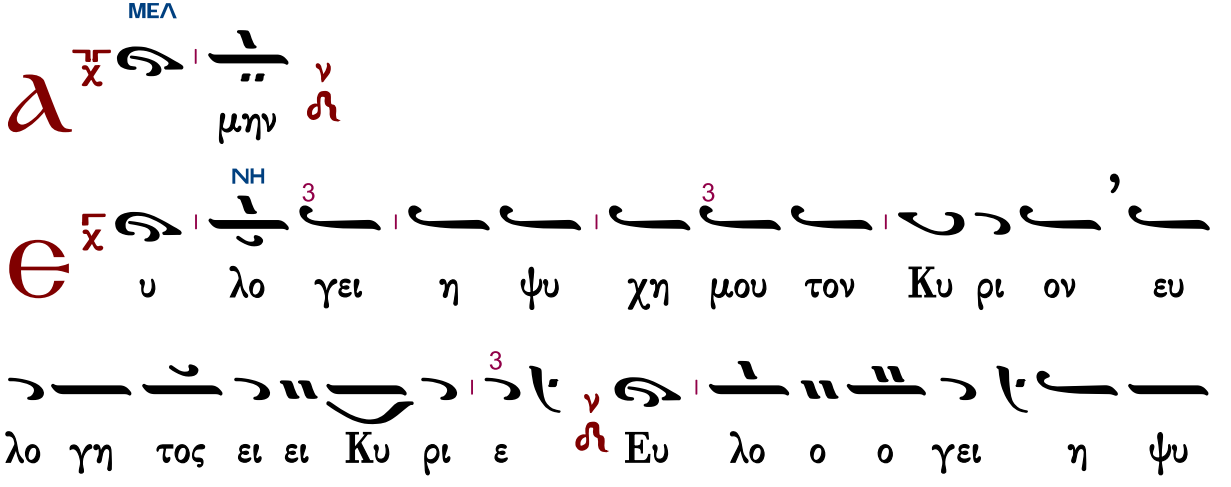

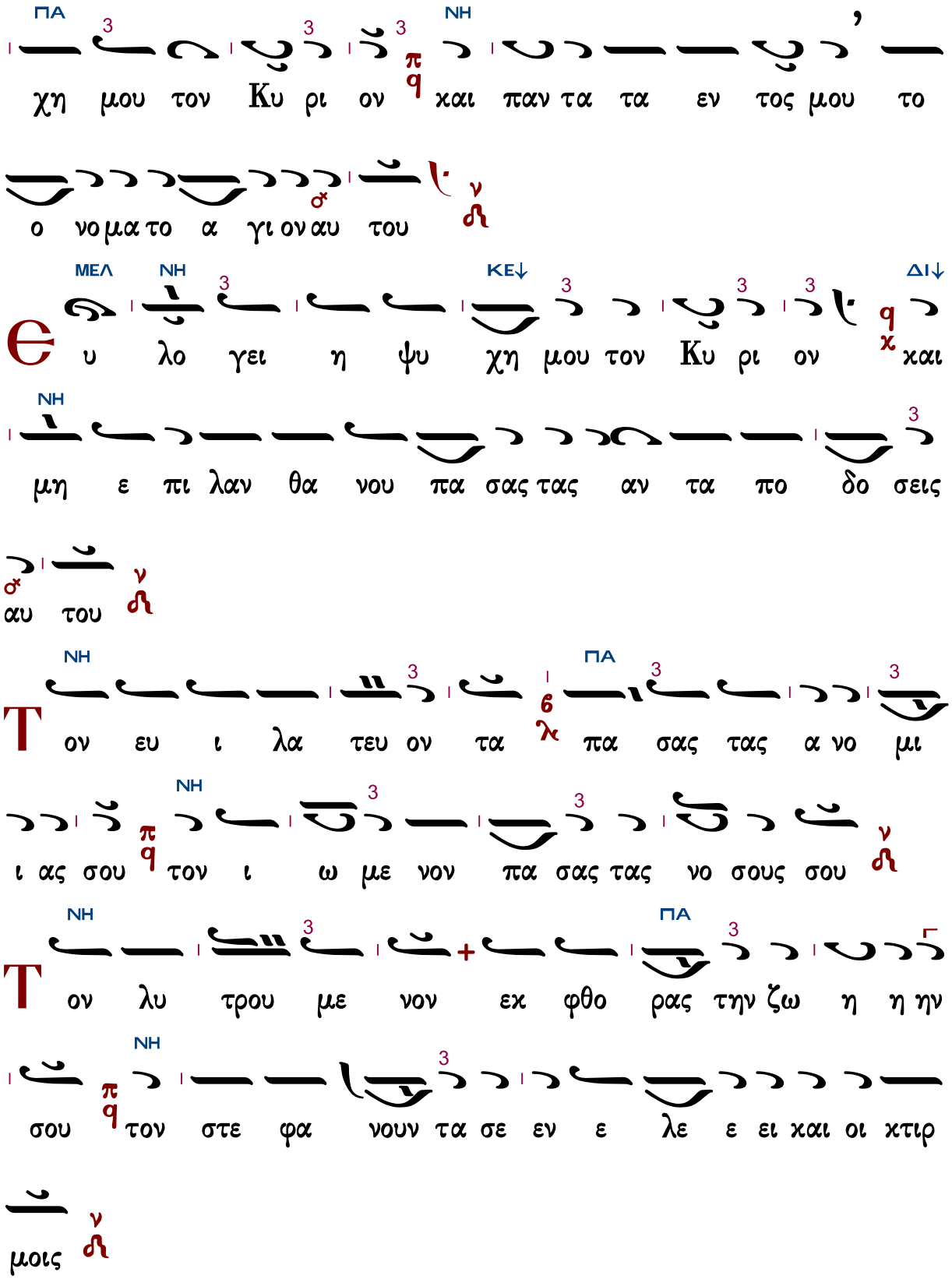
ΠΑ
ΝΗ
χη μου τον Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το
ο νο μα το α γι ον αυ του
ΜΕΛ
ΝΗ
ΚΕ↓
ΔΙ↓
υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και
ΝΗ
μη ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο δο σεις
αυ του
ΝΗ
ΠΑ
Τον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας α νο μι
ι ας σου τον ι ω με νον πα σας τας νο σους σου
ΝΗ
ΠΑ
Τον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω η η ην
ΝΗ
σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε ε ει και οι κτιρ
μοις

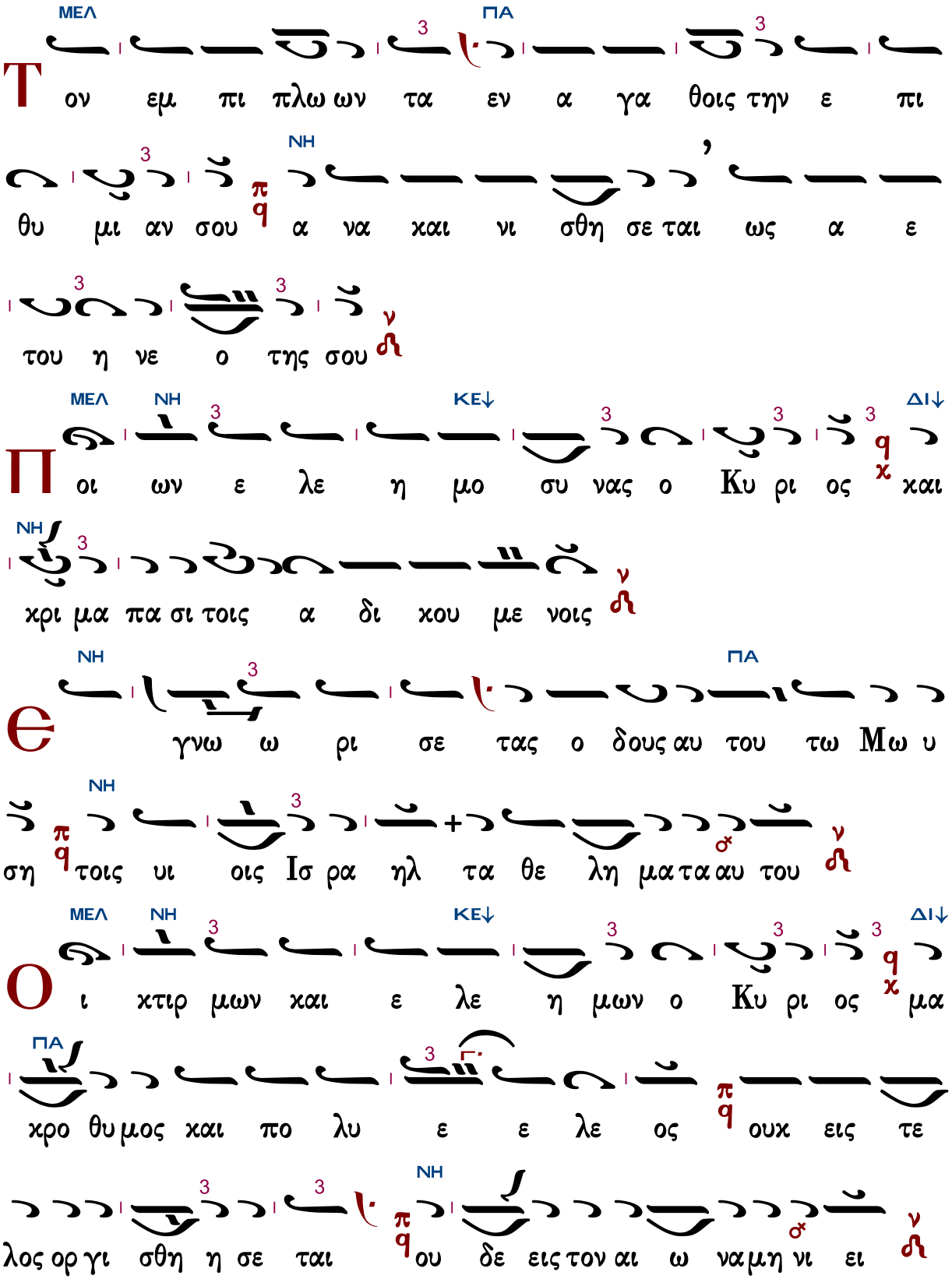
ΜΕΛ ΠΑ
Τον εμ πι πλω ων τα εν α γα θοις την ε πι
ΝΗ
θυ μι αν σου α να χαι νι σθη σε ται ως α ε
του η νε ο της σου
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓
Ποι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος και
ΝΗ
χρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις
ΝΗ ΠΑ
Θγνω ω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υ
ΝΗ
ση τοις υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓
Οι κτιρ μων και ε λε η μων ο Κυ ρι ος μα
ΠΑ
χρο θυ μος και πο λυ ε ε λε ος ουκ εις τε
ΝΗ
λος ορ γι σθη η σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει

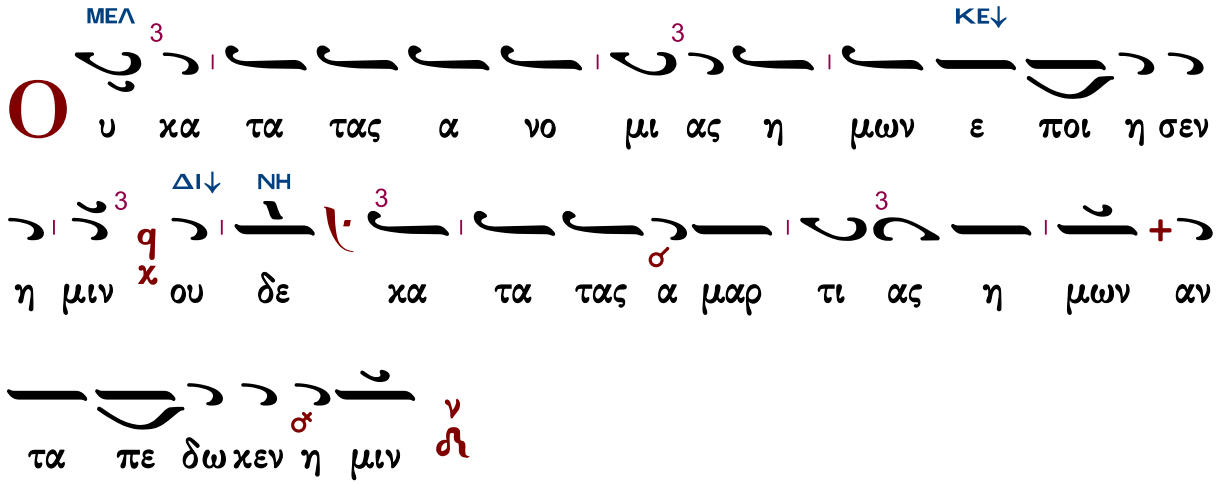
ΜΕΛ
ΚΕ↓
Ο υ χα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι η σεν
ΔΙ↓
ΝΗ
η μιν ου δε χα τα τας α μαρ τι ας η μων αν
τα πε δω κεν η μιν

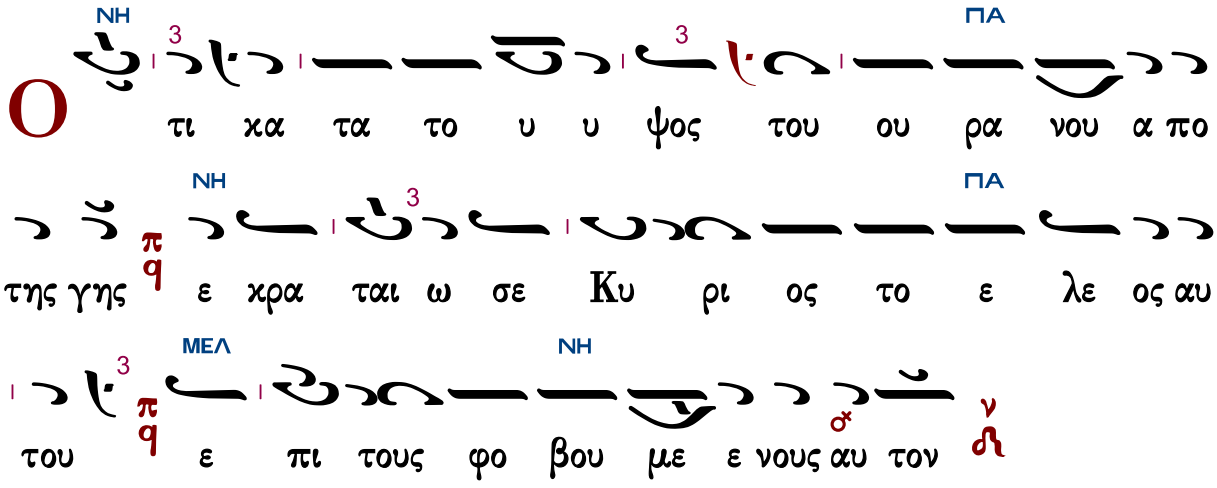
ΝΗ
ΠΑ
Ο τι χα τα το υ υ ψος του ου ρα νου α πο
ΝΗ
ΠΑ
της γης ε χρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ
ΜΕΛ
ΝΗ
του ε πι τους φο βου με ε νους αυ τον

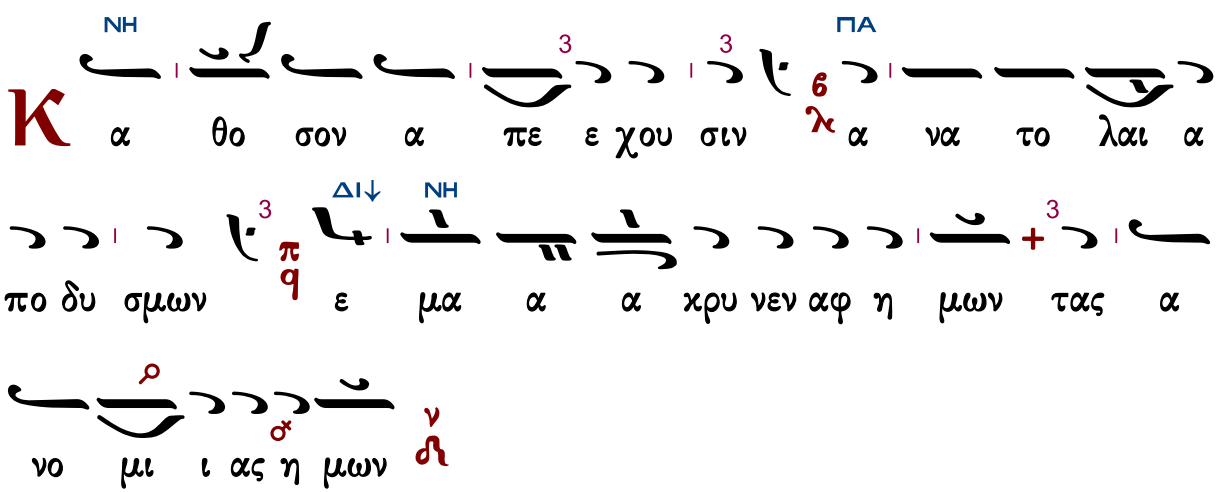
ΝΗ
ΠΑ
Κ α θο σον α πε ε χου σιν α να το λαι α
ΔΙ↓
ΝΗ
πο δυ σμων ε μα α α χρυ νεν αφ η μων τας α
νο μι ι ας η μων

ΜΕΛ
ΝΗ
ΚΕ↓
ΔΙ↓
ΝΗ
Κ α θως οι κτει ρει πα τηρ υι ους ω κτει ρη σε

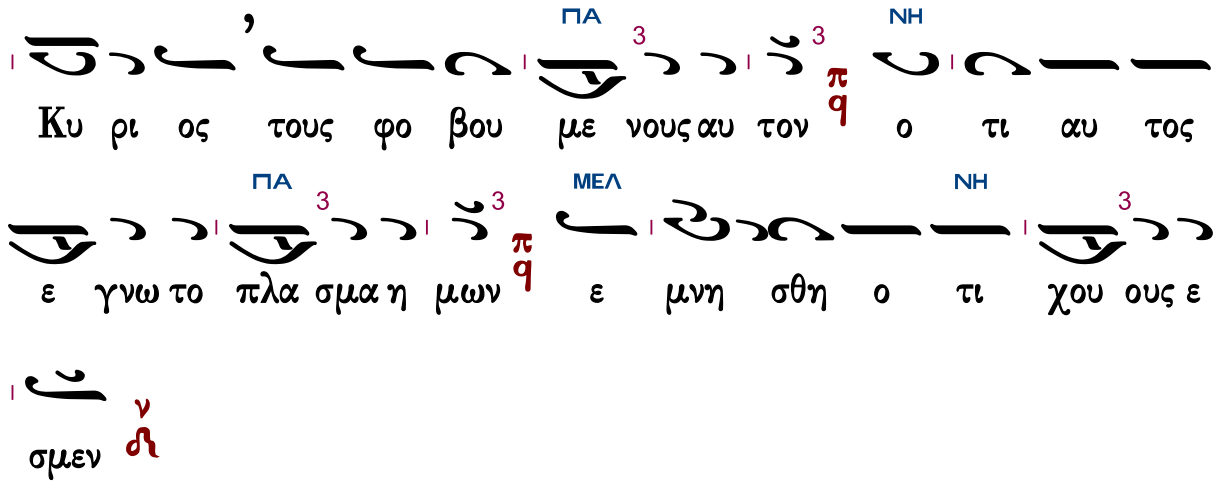
ΠΑ
ΝΗ
Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον ο τι αυ τος
ΠΑ
ΜΕΛ
ΝΗ
ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χου ους ε
σμεν

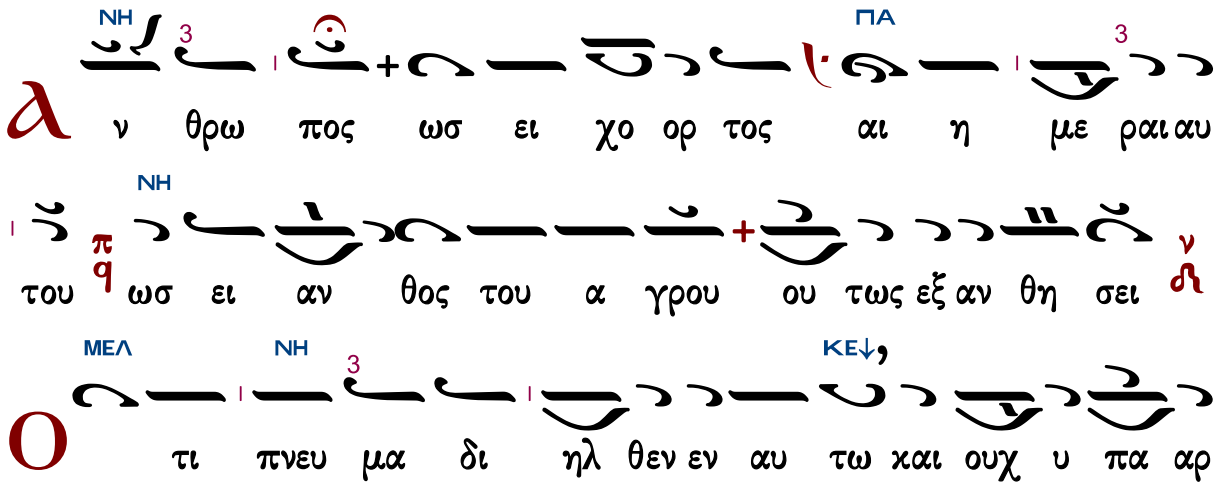
ΝΗ
ΠΑ
Α
ν θρω πος ωσ ει χο ορ τος αι η με ραι αυ
ΝΗ
του ωσ ει αν θος του α γρου ου τως εξ αν θη σει
ΜΕΛ
ΝΗ
ΚΕ↓,
Ο
τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω χαι ουχ υ πα αρ
ΔΙ↓
ΝΗ
ξει χαι ουχ ε πι γνω σε ται ε τι τον το ο πον αυ
του

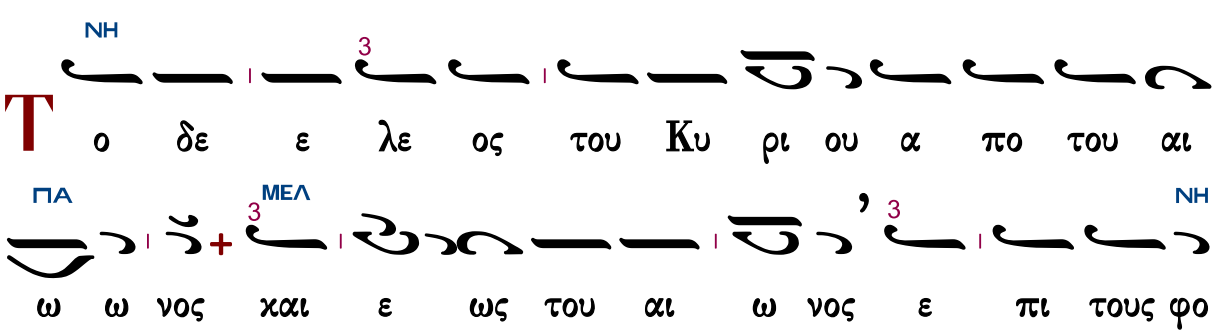
ΝΗ
Τ
ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι
ΠΑ
ΜΕΛ
ΝΗ
ω ω νος χαι ε ως του αι ω νος ε πι τους φο

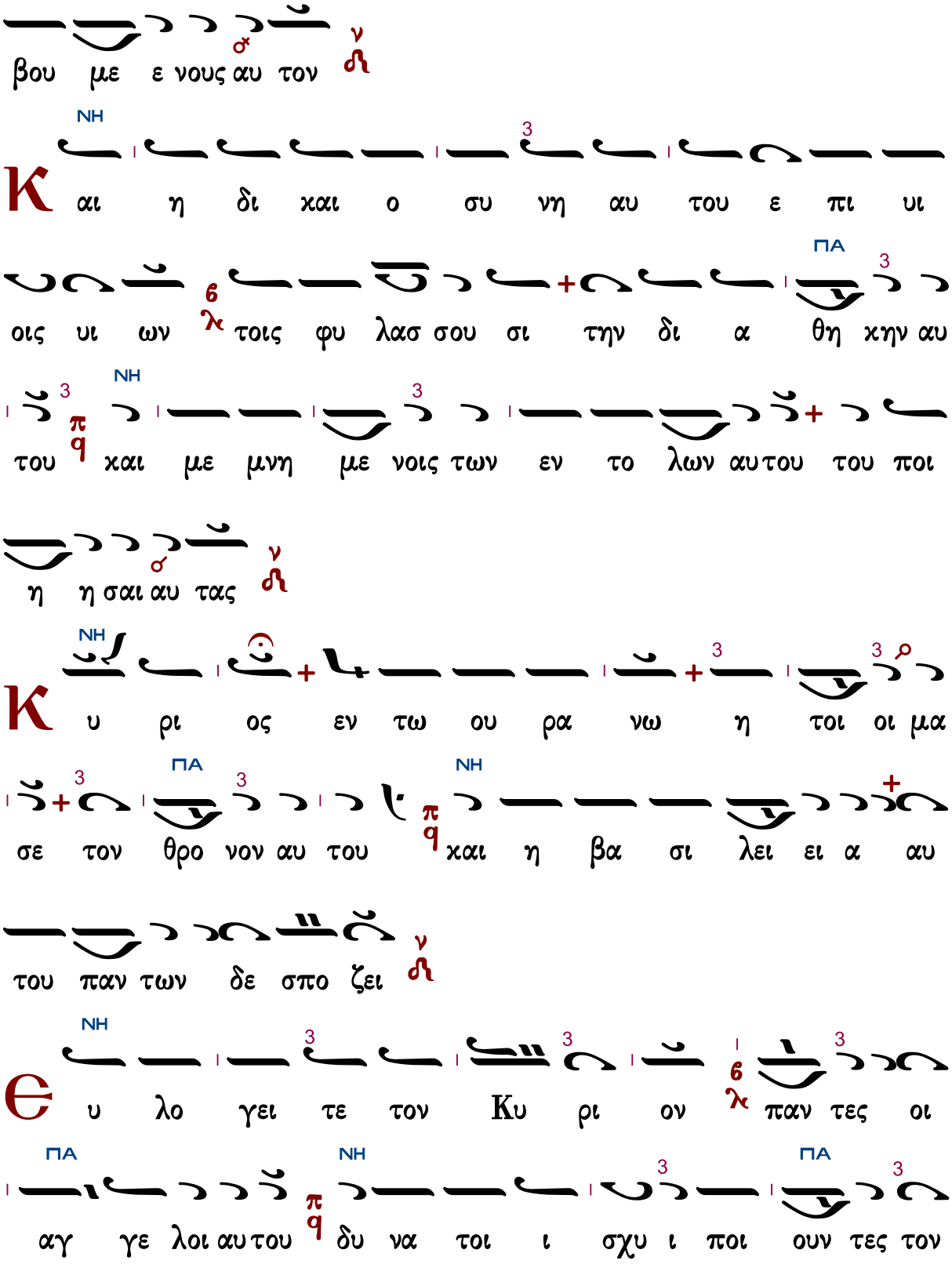
βου με ε νους αυ τον
ΝΗ
Κ αι η δι χαι ο συ νη αυ του ε πι υι
ΠΑ
οις υι ων λ6 τοις φυ λασ σου σι την δι α θη χην αυ
ΝΗ
του π9 χαι με μνη με νοις των εν το λων αυτου του ποι
η η σαι αυ τας
ΝΗ
Κ υ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι οι μα
ΠΑ
σε τον θρο νον αυ του π9 χαι η βα σι λει ει α αυ
ΝΗ
του παν των δε σπο ζει
ΝΗ
Є υ λο γει τε τον Κυ ρι ον λ6 παν τες οι
ΠΑ
αγ γε λοι αυτου π9 δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον

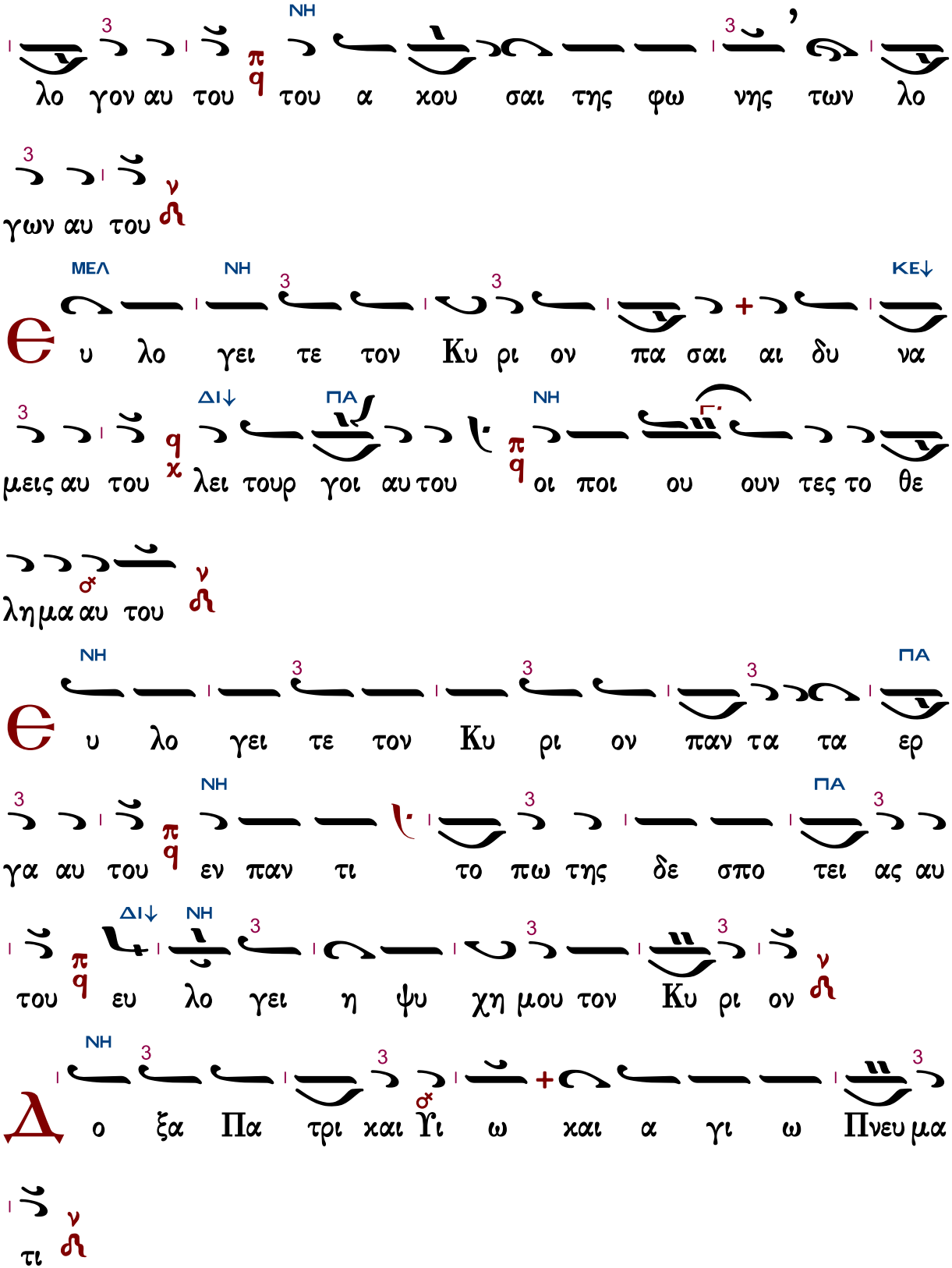
ΝΗ
λο γον αυ του του α κου σαι της φω νης των λο
γων αυ του
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ να
ΔΙ↓ ΠΑ ΝΗ Γ
μεις αυ του λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε
λημα αυ του
ΝΗ ΠΑ
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ
ΝΗ ΠΑ
γα αυ του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ
ΔΙ↓ ΝΗ
του ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον
ΝΗ
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

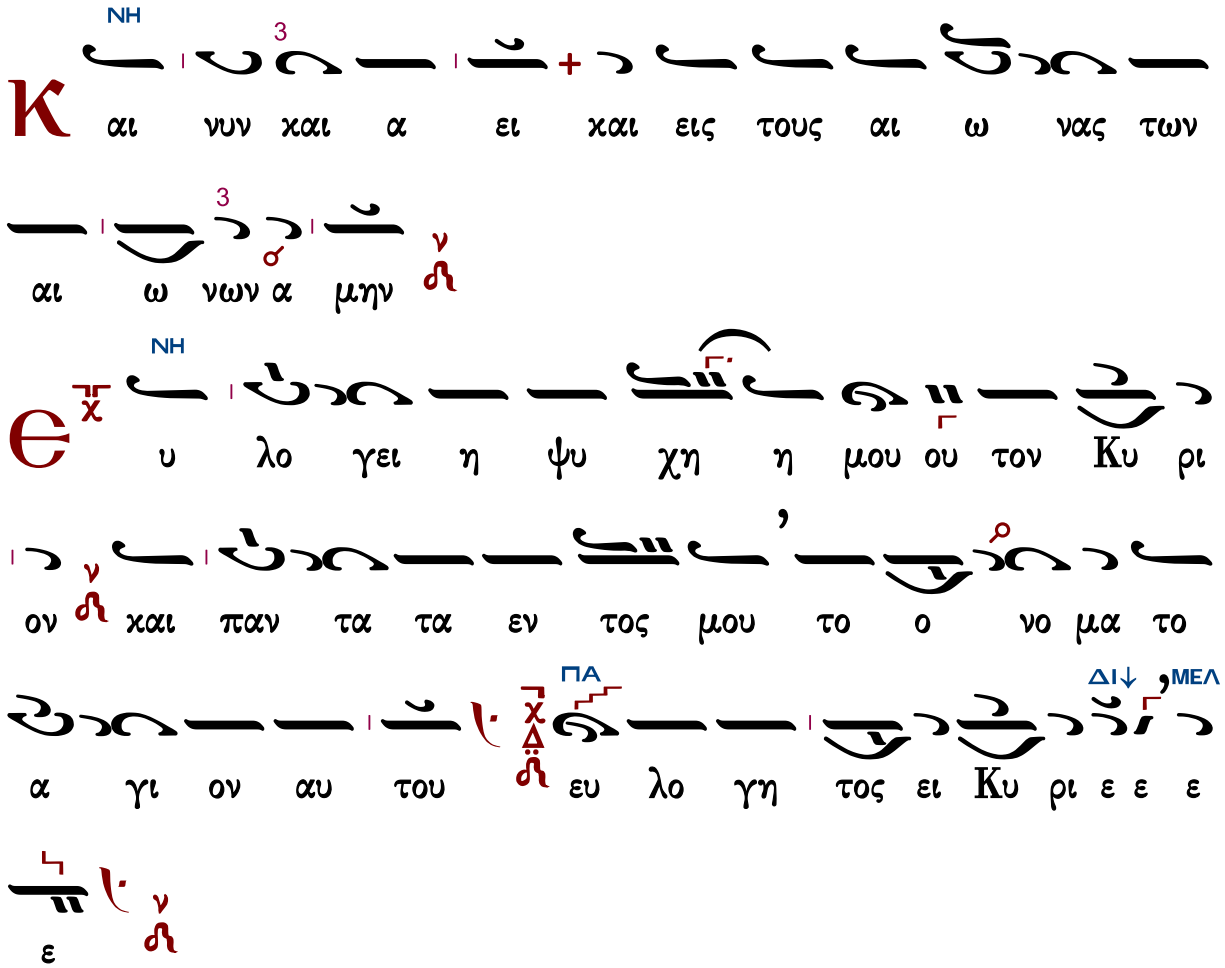

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…

Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοί, Κύριε.
Ἀμήν.

Στάσις Β′

Ἦχος Δι

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.17*

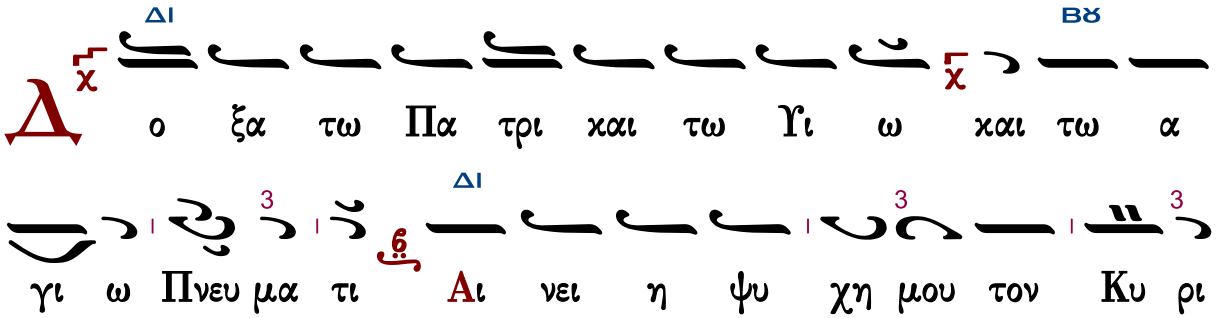

ον αι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου ψα

λω τω Θε ω μου ε ως υ πα αρ χω

Μ η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας ε πι

υι ους αν θρω ω πων οις ουκ ε στι σω τη ρι ι

α

ΜΕΛ ΔΙ

Ε ξ ε λευ σε ται το πνευ μα αυ του και ε

πι στρε ψει εις την γην αυ του

ΔΙ

Ε ν ε κει νη τη η με ρα α πο λουν ται παν τες οι

δι α λο γι σμοι αυ του

ΔΙ

Μ α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κωβ βο η

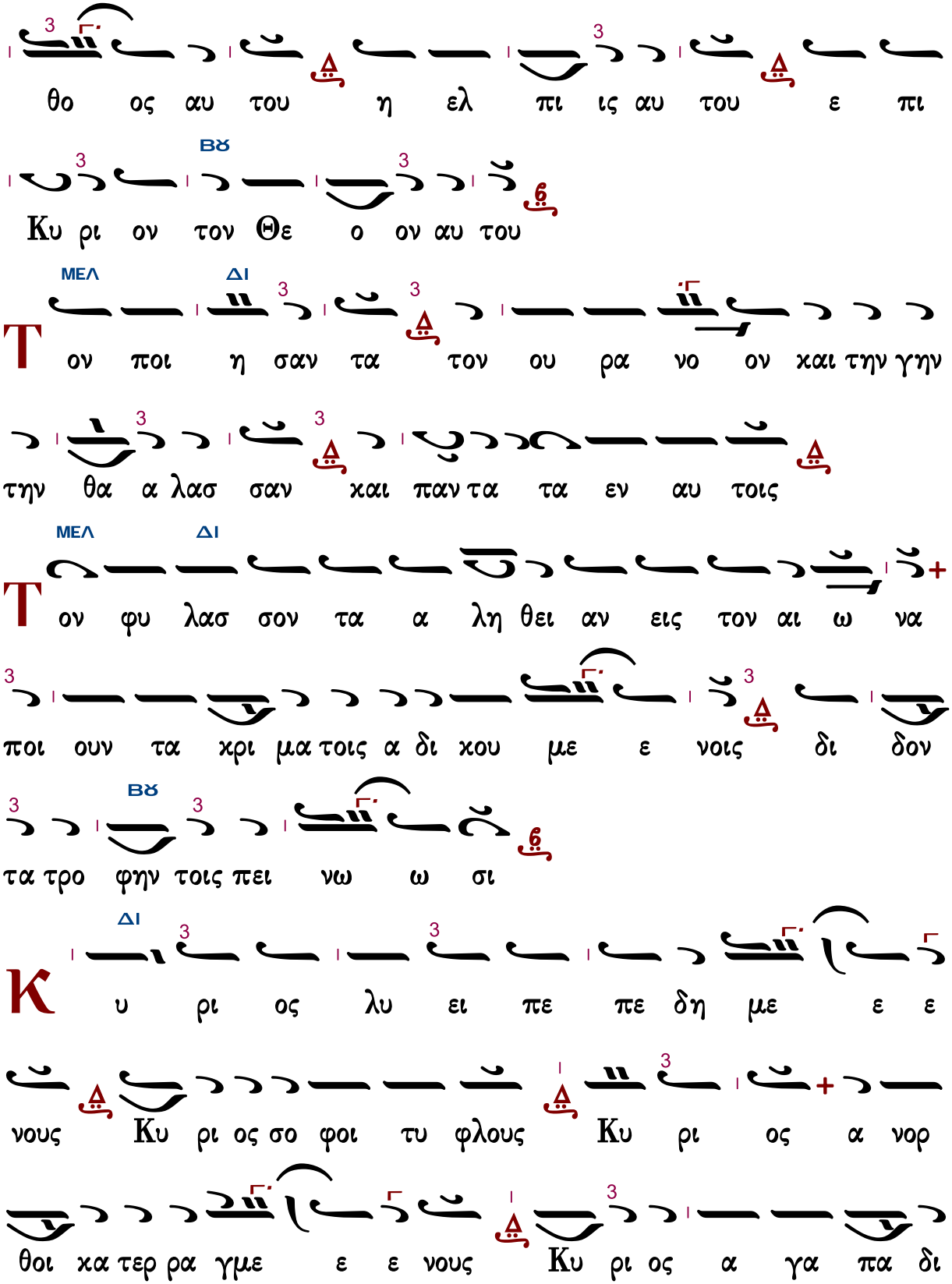
θο ος αυ του η ελ πι ις αυ του ε πι
Κυ ρι ον τον Θε ο ον αυ του
ΒΫ
ΜΕΛ ΔΙ
Τον ποι η σαν τα τον ου ρα νο ον και την γην
την θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις
ΜΕΛ ΔΙ
Τον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω να
ποι ουν τα κρι μα τοις α δι κου με ε νοις δι δον
τα τρο φην τοις πει νω ω σι
ΒΫ
ΔΙ
Κυ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε ε
νους Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α νορ
θοι κα τερ ρα γμε ε ε νους Κυ ρι ος α γα πα δι

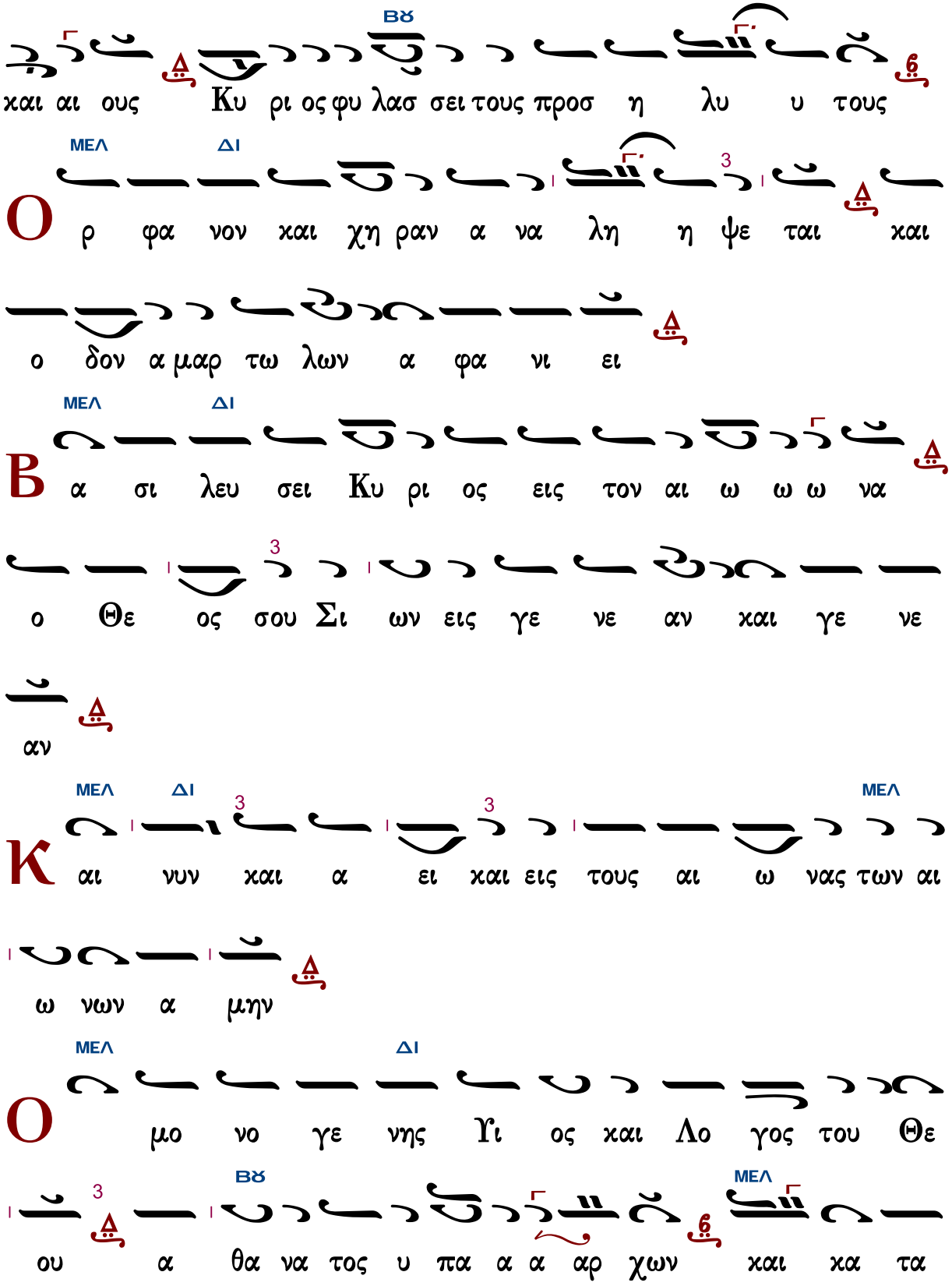
ΒΫ
6
και αι ους Κυ ρι ος φυ λασ σει τους προσ η λυ υ τους
ΜΕΛ ΔΙ
3
Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη η ψε ται και
ο δον α μαρ τω λων α φα νι ει
ΜΕΛ ΔΙ
Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ω ω να
3
ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε
αν
ΜΕΛ ΔΙ
3
3
ΜΕΛ
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
ΜΕΛ ΔΙ
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε
3
ΒΫ
ΜΕΛ
6
ου α θα να τος υ πα α α αρ χων και κα τα

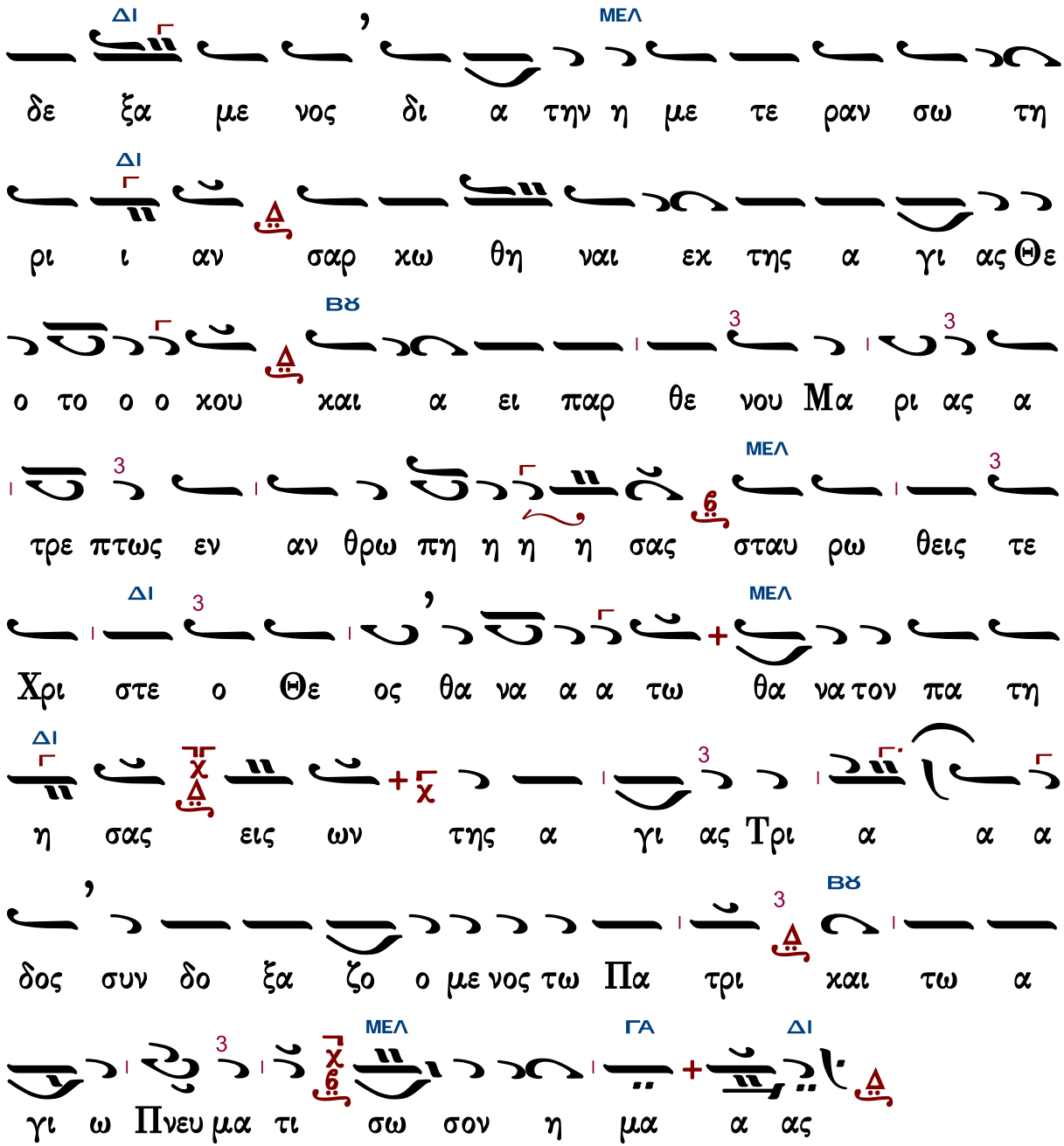

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος… Ἀμήν.

Μακαρισμοὶ

Ἦχος Βȣ

Θ ν τη βα σι λει α σου μνη σθη τι η μων Κυ

ρι ε ο ταν ελ θης εν τη βα σι λει α σου μα

κα ρι οι οι πτω χοι τω πνευ μα τι ο τι αυ

των ε στιν η βα σι λει α των ου ρα νων

Μ α κα ρι οι οι πεν θουν τες ο τι αυ τοι πα

ρα κλη θη σον ται

Μ α κα ρι οι οι πρα εις ο τι αυ τοι κλη ρο

νο μη σου σι την γην

Μ α κα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων τες

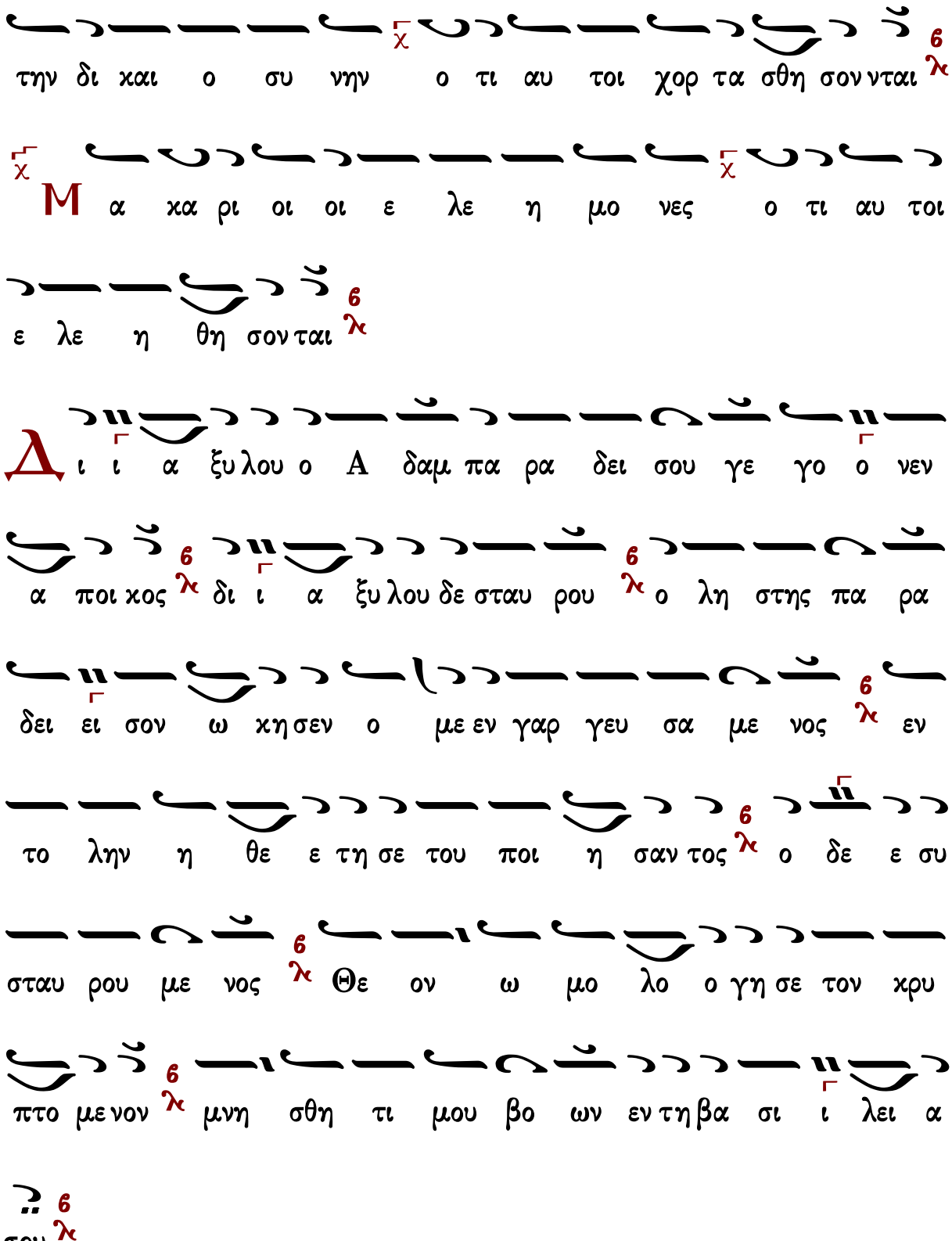
την δι και ο συ νην ο τι αυ τοι χορ τα σθη σον νται
Μα χα ρι οι οι ε λε η μο νες ο τι αυ τοι
ε λε η θη σον ται
Δι ι α ξυ λου ο Α δαμ πα ρα δει σου γε γο ο νεν
α ποι κος δι ι α ξυ λου δε σταυ ρου ο λη στης πα ρα
δει ει σον ω κη σεν ο με εν γαρ γευ σα με νος εν
το λην η θε ε τη σε του ποι η σαν τος ο δε ε συ
σταυ ρου με νος Θε ον ω μο λο ο γη σε τον κρυ
πτο με νον μνη σθη τι μου βο ων εν τη βα σι ι λει α
σου

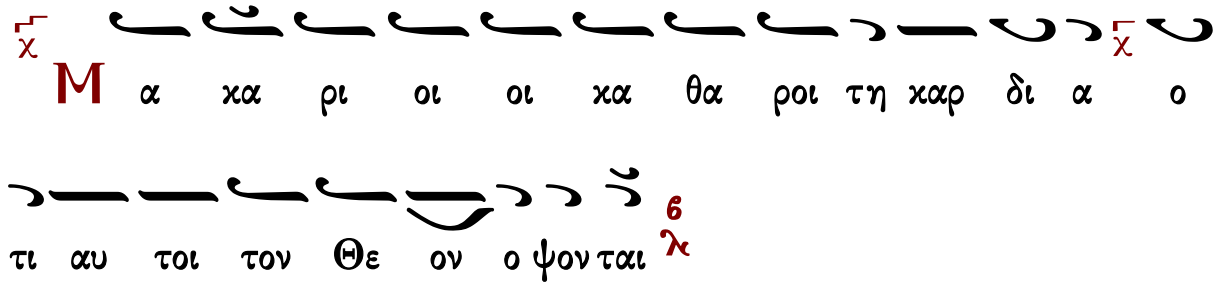
Μα κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ δι α ο
τι αυ τοι τον Θε ον ο ψον ται

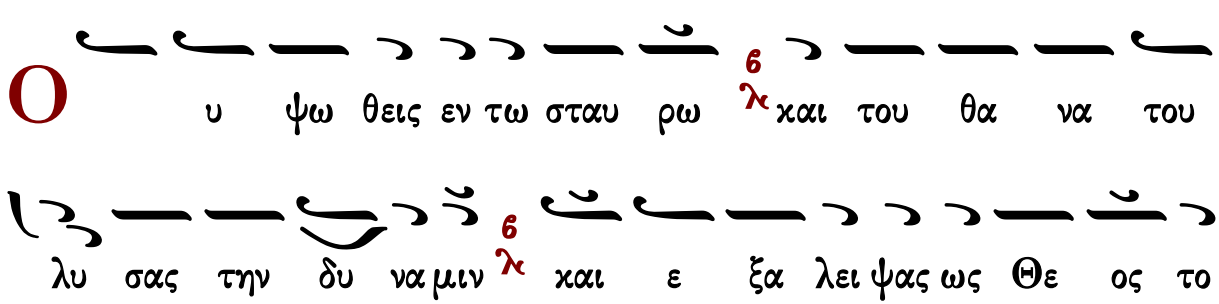
Ο υ ψω θεις εν τω σταυ ρω και του θα να του
λυ σας την δυ ναμιν και ε ξα λει ψας ως Θε ος το

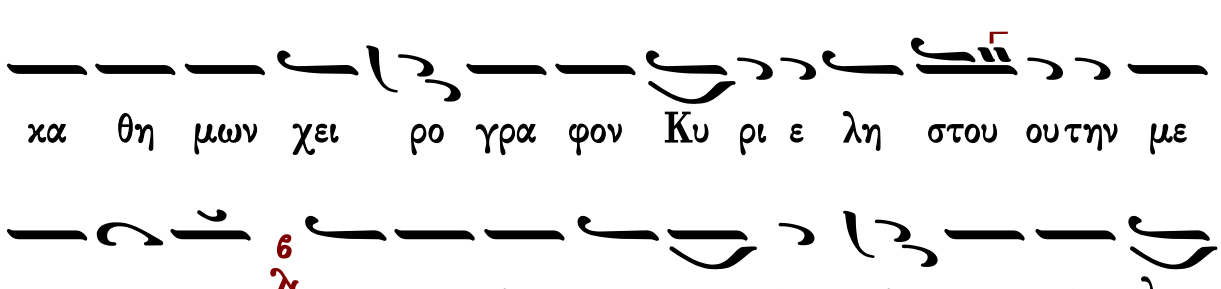
κα θη μων χει ρο γρα φον Κυ ρι ε λη στου ου την με
τα νοι αν και η μιν πα ρα σχου μο νε φι λαν

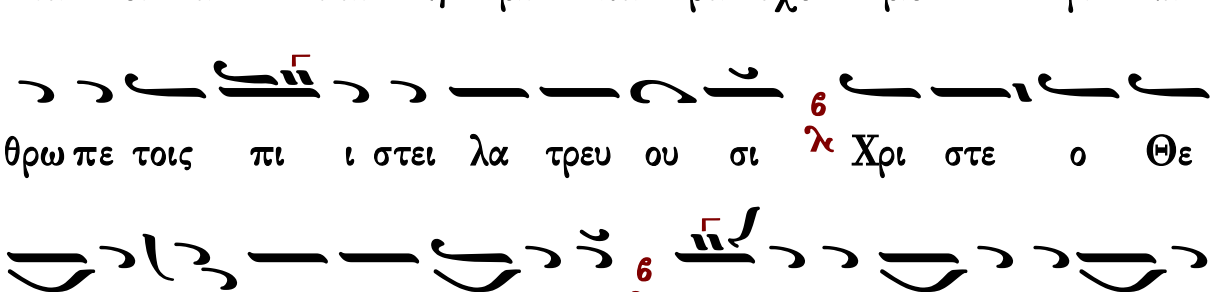
θρω πε τοις πι ι στει λα τρευ ου σι Χρι στε ο Θε
ος η μων και βο ω σι σοι μνη η σθη τι και η μω ων
εν τη βα σι ι λει α σου

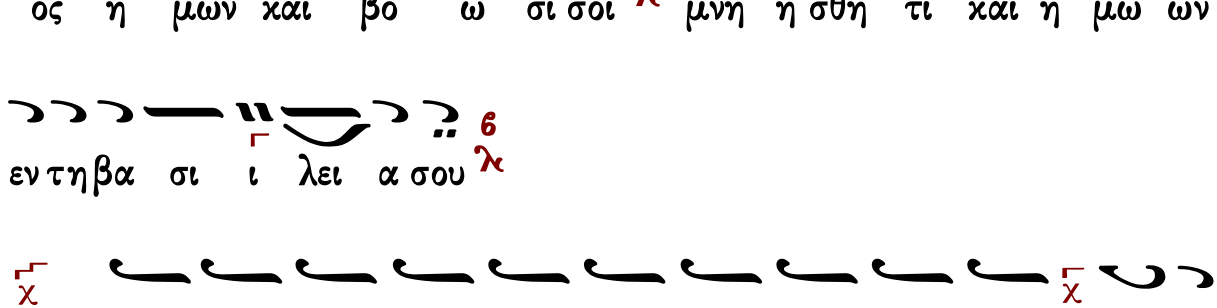
Μα κα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ο τι

αυ τοι υι οι Θε ου χλη θη σον ται

Το χει ρο γρα φον η μων εν τω σταυ ρω τη λογ

χη η δι ερ ρηξας και λο γι σθεις εν τοις νε κροις τον

ε κει σε τυρ ρα α νον ε δη σας ρυ σα α με νος α

παν τας εκ δε σμων του α α δου τη α να στα σει

σου δι η ης ε φω τι σθη μεν φι λαν θρω πε Κυ

υ ρι ε και βο ω μεν σοι μνη σθη τι και η μω ων εν τη βα

σι ι λει α σου

Μα κα ρι οι οι δε δι ω γμε νοι ε νε

κεν δι και ο συ νης ο τι αυ των ε στιν η βα σι

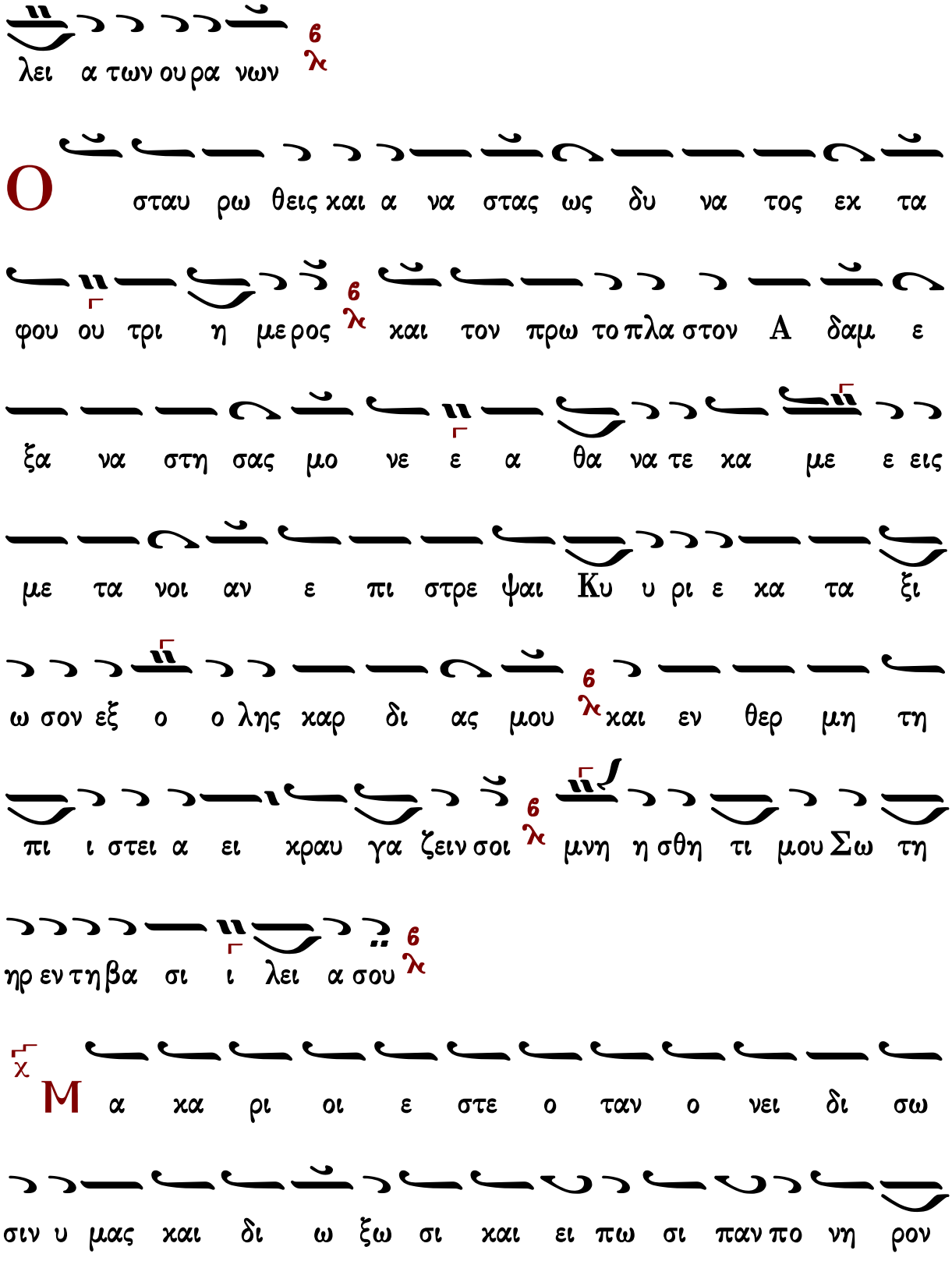
λει α των ου ρα νων
Ο σταυ ρω θεις και α να στας ως δυ να τος εκ τα
φου ου τρι η με ρος και τον πρω το πλα στον Α δαμ ε
ξα να στη σας μο νε ε α θα να τε κα με ε εις
με τα νοι αν ε πι στρε ψαι Κυ υ ρι ε κα τα ξι
ω σον εξ ο ο λης καρ δι ας μου και εν θερ μη τη
πι ι στει α ει κραυ γα ζειν σοι μνη η σθη τι μου Σω τη
ηρ εν τη βα σι ι λει α σου
Μ α κα ρι οι ε στε ο ταν ο νει δι σω
σιν υ μας και δι ω ξω σι και ει πω σι παν πο νη ρον

ρημα καθ υ μων ψευ δο με νοι ε νε κεν ε μου
Δι η μας ο α πα θης πα θη τος ε γε νε ε το
αν θρω πος και ε κου σι ως εν σταυ ρω προ ση λω θεις
η μας ε ξα νε στη σας δι ο ο και δο ξα ζο
μεν συν τω σταυ ρω το πα α θος και την α να στα σιν
δι ω ων α νε πλα σθη μεν δι ων και σω ζο ο με θα
α να κρα ζον τες μνη η σθη τι και η μω ων εν τη βα σι
ι λει α σου
Χαι ρε τε και α γαλ λι α σθε ο τι ο μι
σθος υ μων πο λυς εν τοις ου ρα νοις

Τον α να στα ντα εκ νε κρων 6 και το του α δου κρα

το ος σκυ λευ σαν τα 6 και ο ο ρα θεν τα γυ ναι ξι 6 μυ

ρο φο ροις λε γο ον τα χαι ρε τε πι στοι οι δυ σω πη

σω μεν 6 εκ φθο ρας λυ τρω ω σα σθαι τας ψυ χας η

μων 6 κραυ γα α ζον τες παν το τε 6 λη στου του ευ

γνω ω μο νος την φω νην προς αυ τον 6 μνη σθη τι και η μω ων

εν τη βα σι ι λει α σου 6

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι 6

Τον Πα τε ρα και Υι ον και το Πνευ μα παν τε ες το

α γι ον 6 ο μο φρο νως οι πι στοι δο ξο λο γειν α ξι

ως ευ ξω με θα 6 λ μο να α δα θε ο τη τος 6 λ εν τρι σιν

υ πα αρ χου σαν υ πο στα σε σιν α συ υγ χυ τον με

νου σαν α πλη ην α δι αι αι ρε τον και α προ σι

τον 6 λ δι ης εκ λυ τρου με θα του πυ ρο ος τη ης κο λα σε ως 6 λ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην 6 λ

Τ ην μη τε ρα σου Χρι στε την εν σαρ κι α σπο ρως

τε κου σαν σε 6 λ και αι παρ θε νον α λη θως και με τα το

κον μει να α σαν α φθο ρον 6 λ αυ τη ην σοι προ σα γο

μεν εις πρε σβει αν Δε ε σπο τα πο λυ ε λε ε πται

σμα α των συγ χω ρη σιν δω ρη σαι πα αν το τε τοις

βο ω σι σοι μνη η σθη τι και η μω ων εν τη βα σι λει

α σου ου ου ου ου

Εἰσοδικὸν

Σύντομον (κλασικό)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.27#

Δ ε ευ τε προσ κυ νη σω μεν και προσ πε σω ω μεν Χρι

στω

C ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α

α ας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου ι α

π. Ἀγαθονίκου Λαξόγλου

ἀργὸν

Ἦχος δ΄

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.23*

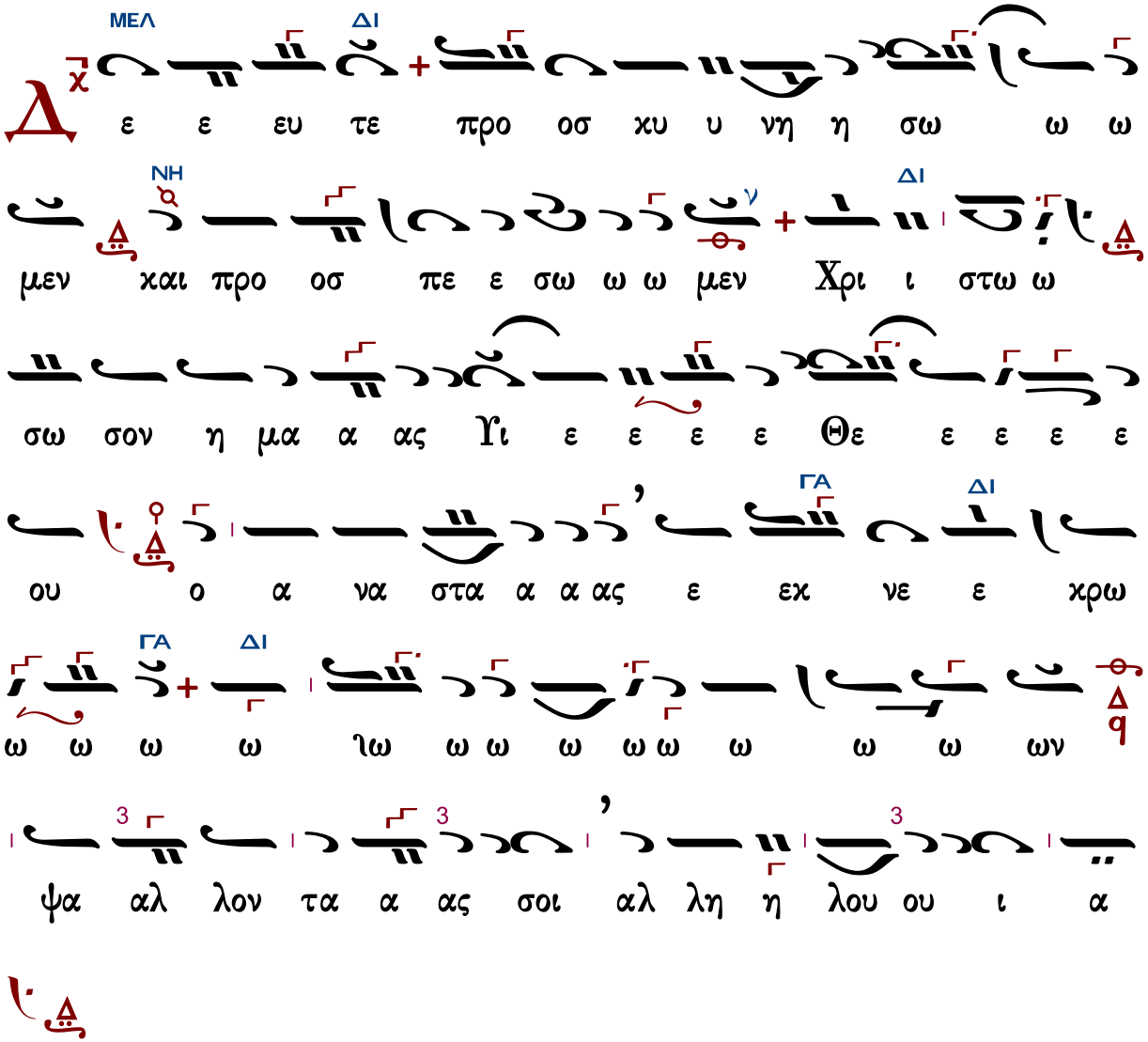

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκια — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κοντάκιον

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος πλ. δ΄

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία
1909 σ.30/704#

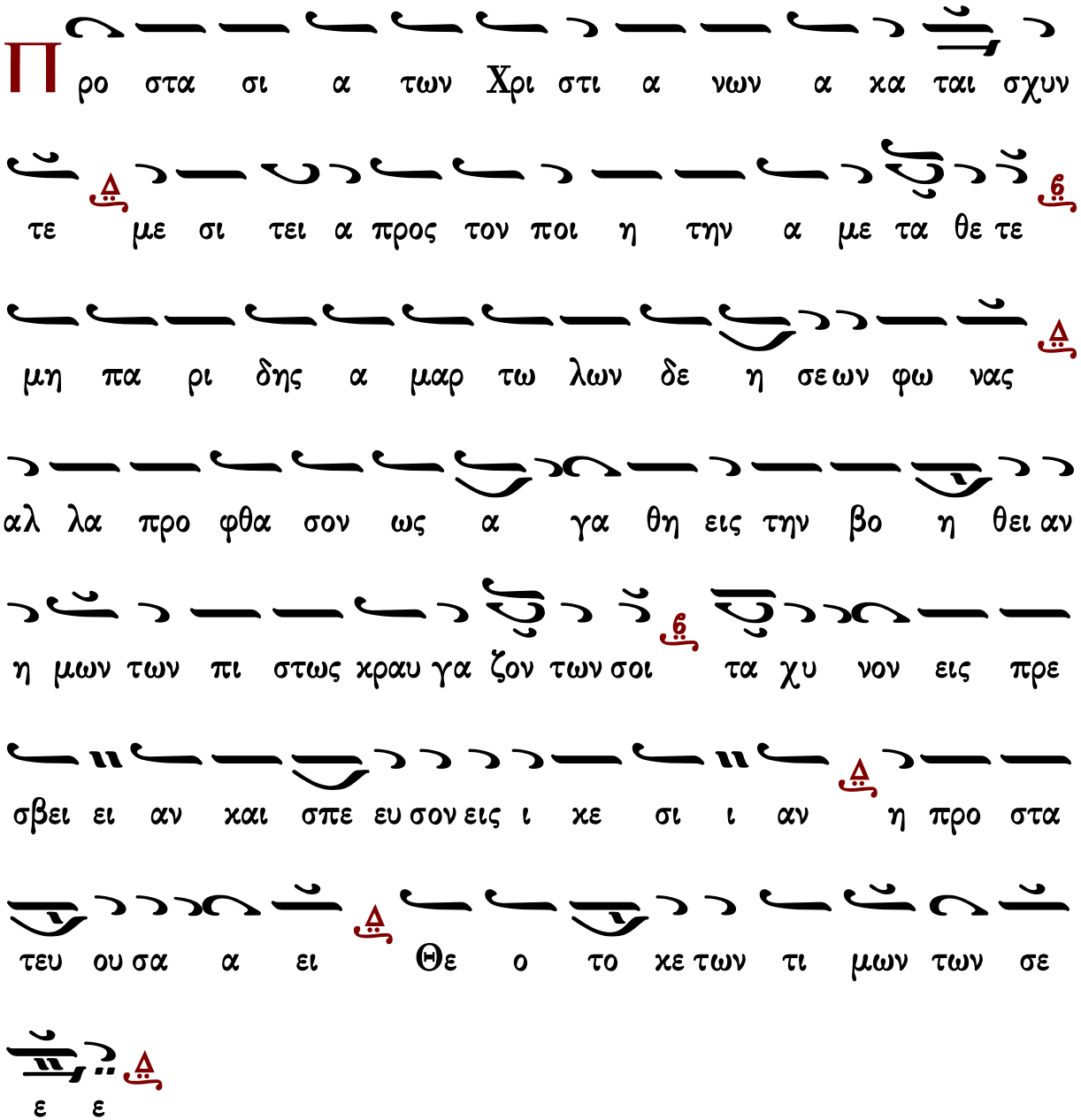

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Τρισάγιος ὕμνος Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.312/2334*

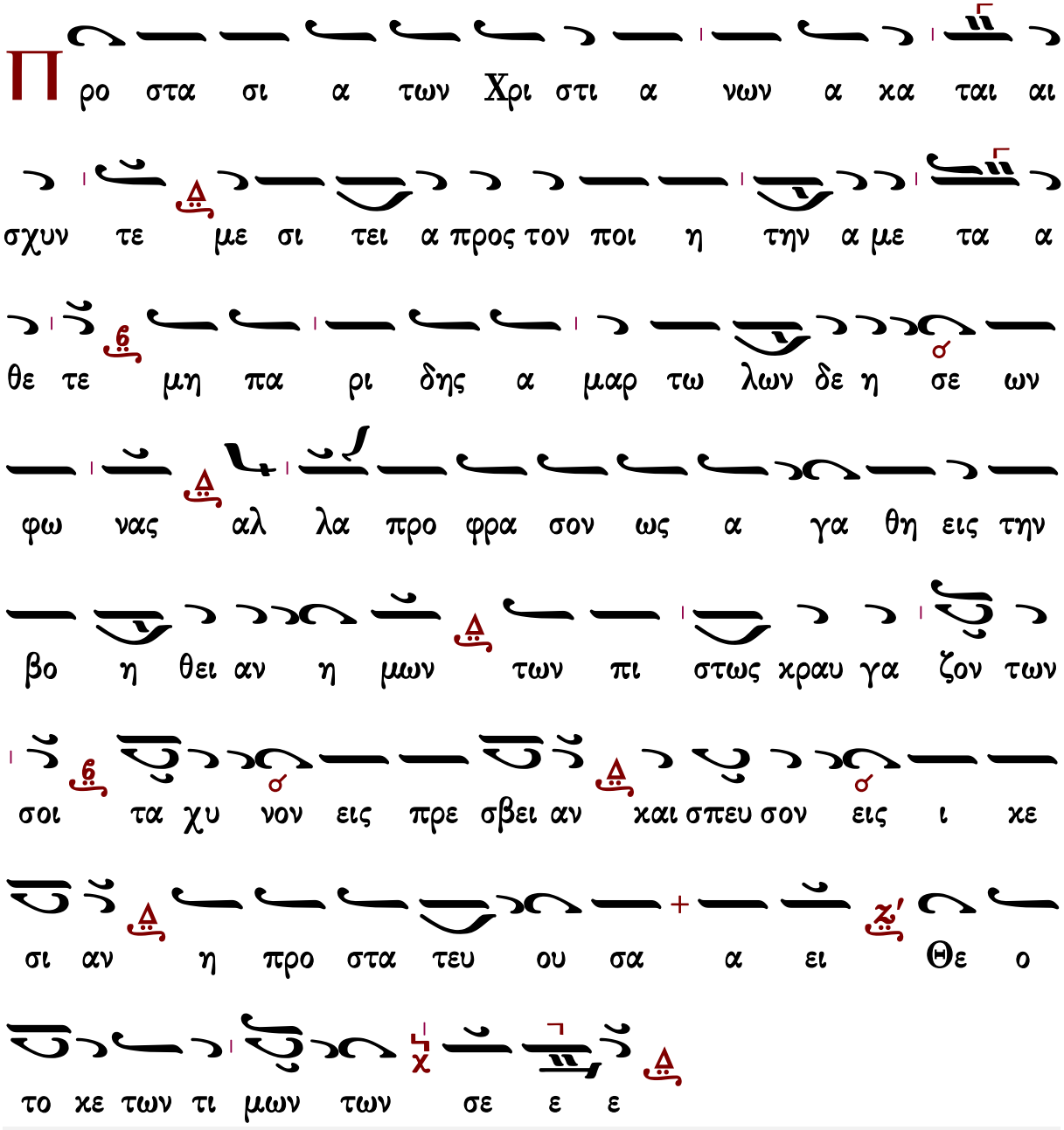

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Τρισάγιος ὕμνος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Τρισάγιος Ὕμνος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

μην α α α γι ι ι ο ο ος ο ο ο
Θε ο ο ο ος α α α γι ι ι ο ο ος ι
ι ι σχυ ρο ο ο ος α α α γι ι ι ος α θα
α α να α α α τος ε λε ε ε η σο ο
ο ον η μα α ας

τὸ τρίτον

γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ος α α γι ι ι
ος α θα α α να α α α τος ε λε ε ε
η σο ο ον η μα α ας

ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ε

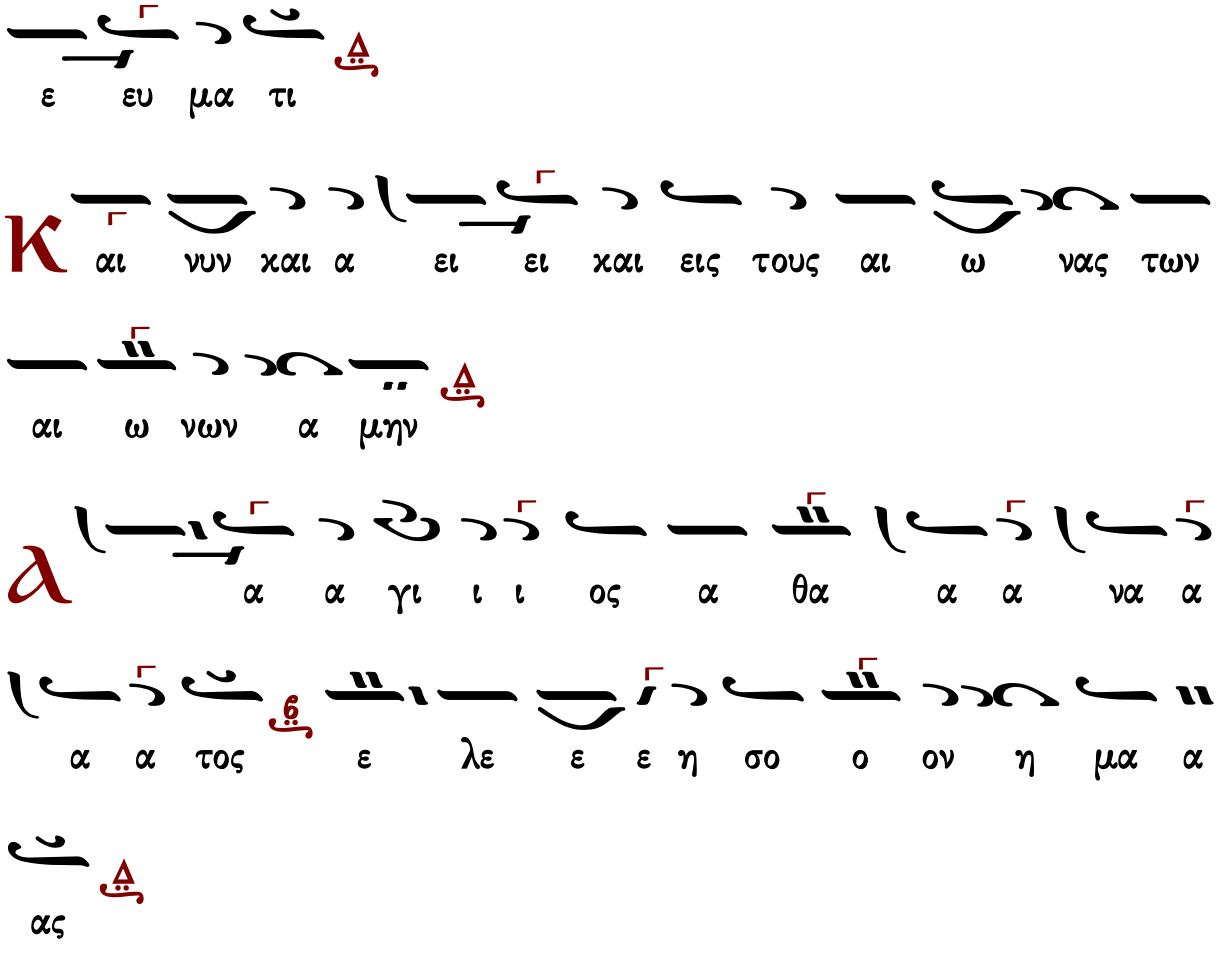

Δύναμις

κλασικὸ	τὸ συνηθισμένον	Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ	Ἰωάννου Παλάση
τοῦ βήματος	ἕτερον τοῦ βήματος	Νηλέως Καμαράδου	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς

Κλασικὸ

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

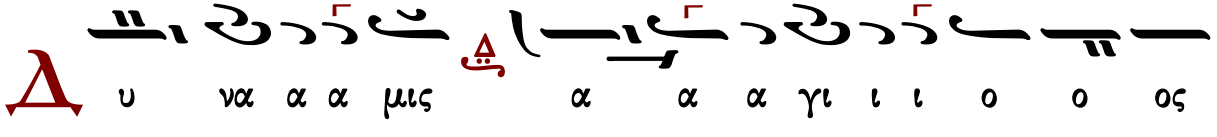

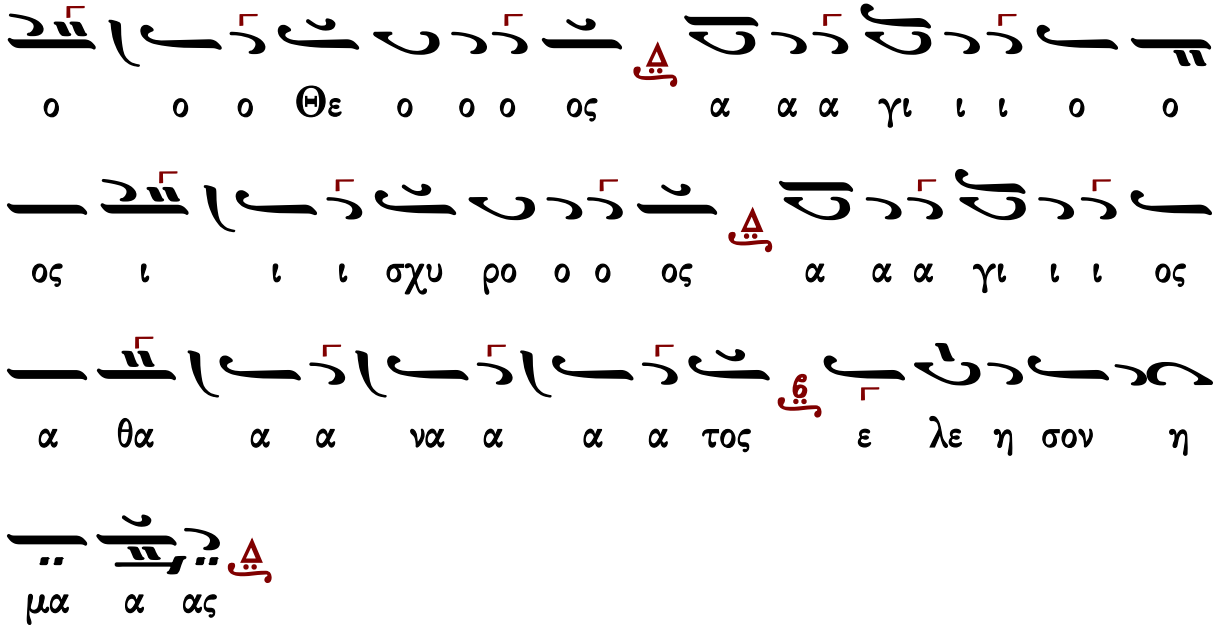

τοῦ βήματος ὡς ψάλλεται συνήθως

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.34*

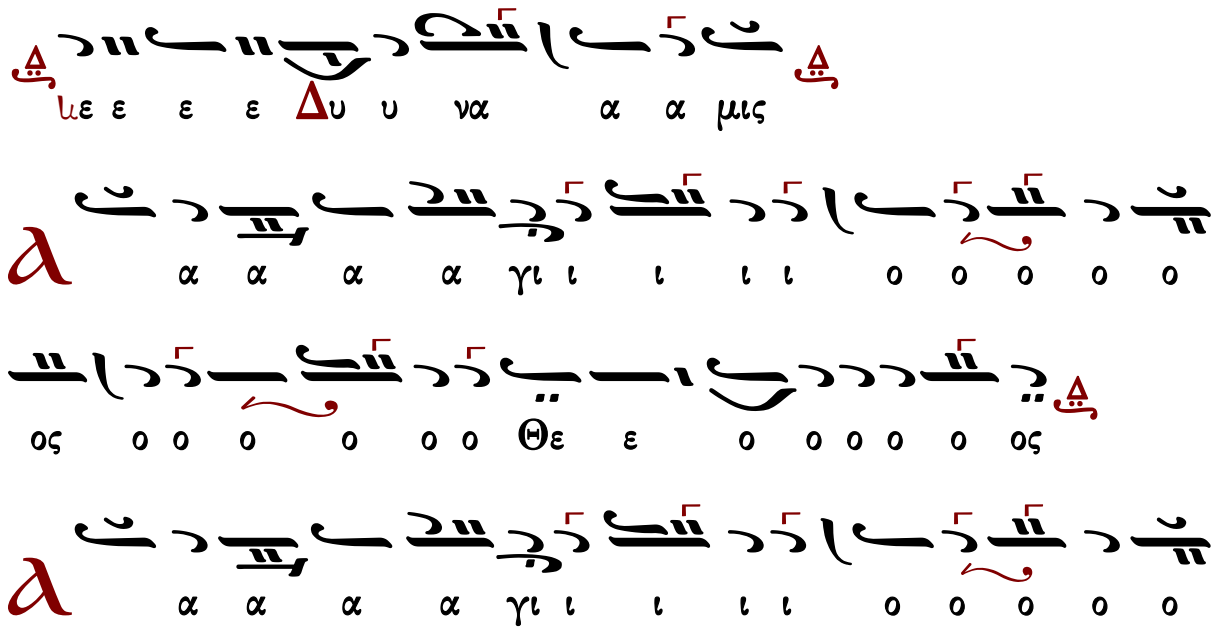

τό συνηθισμένον

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.37*

ἕτερον τοῦ βήματος

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.43*

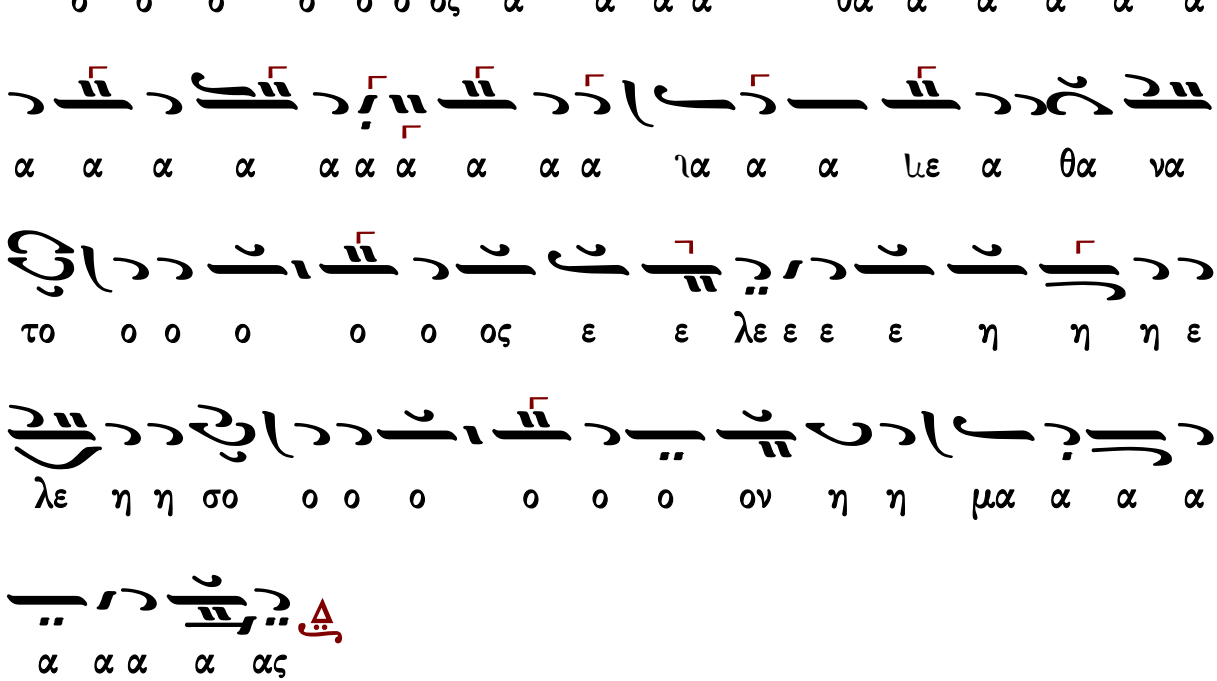

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ (1839-19..)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θεία Λειτουργία
1992 σ.38*

ΔΙ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΔΙ

NH
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ

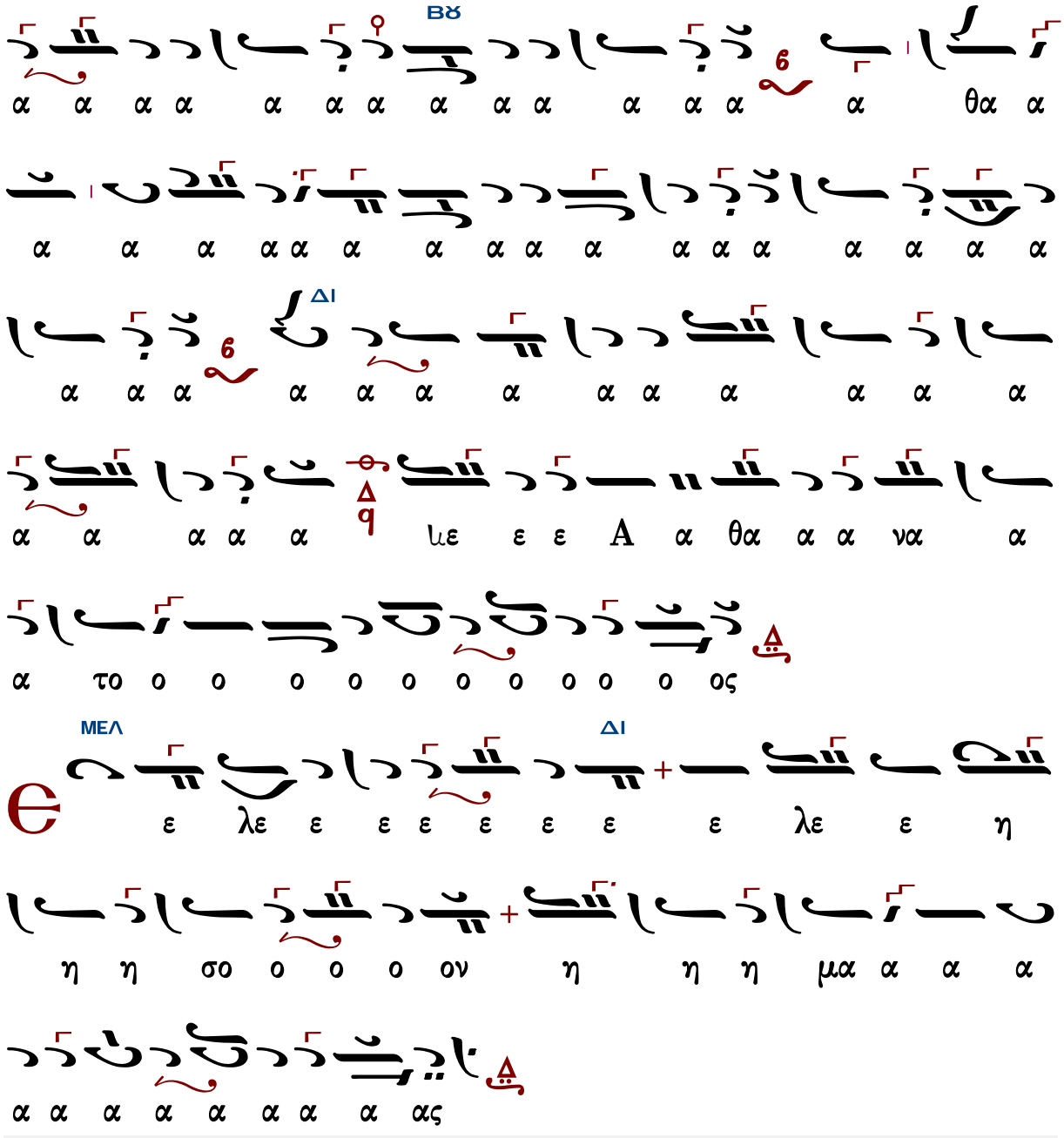

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Νηλέως Καμαράδου (1847-1922)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Θεία Λειτουργία
1909, σ. 41*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Παλάσκη (1891-1942)

Ἦχος Δι χ

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.42*

ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΔΙ

Γεωργίου τοῦ Κρητὸς (ἀκμὴ περ. 1790-†1815)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.35*

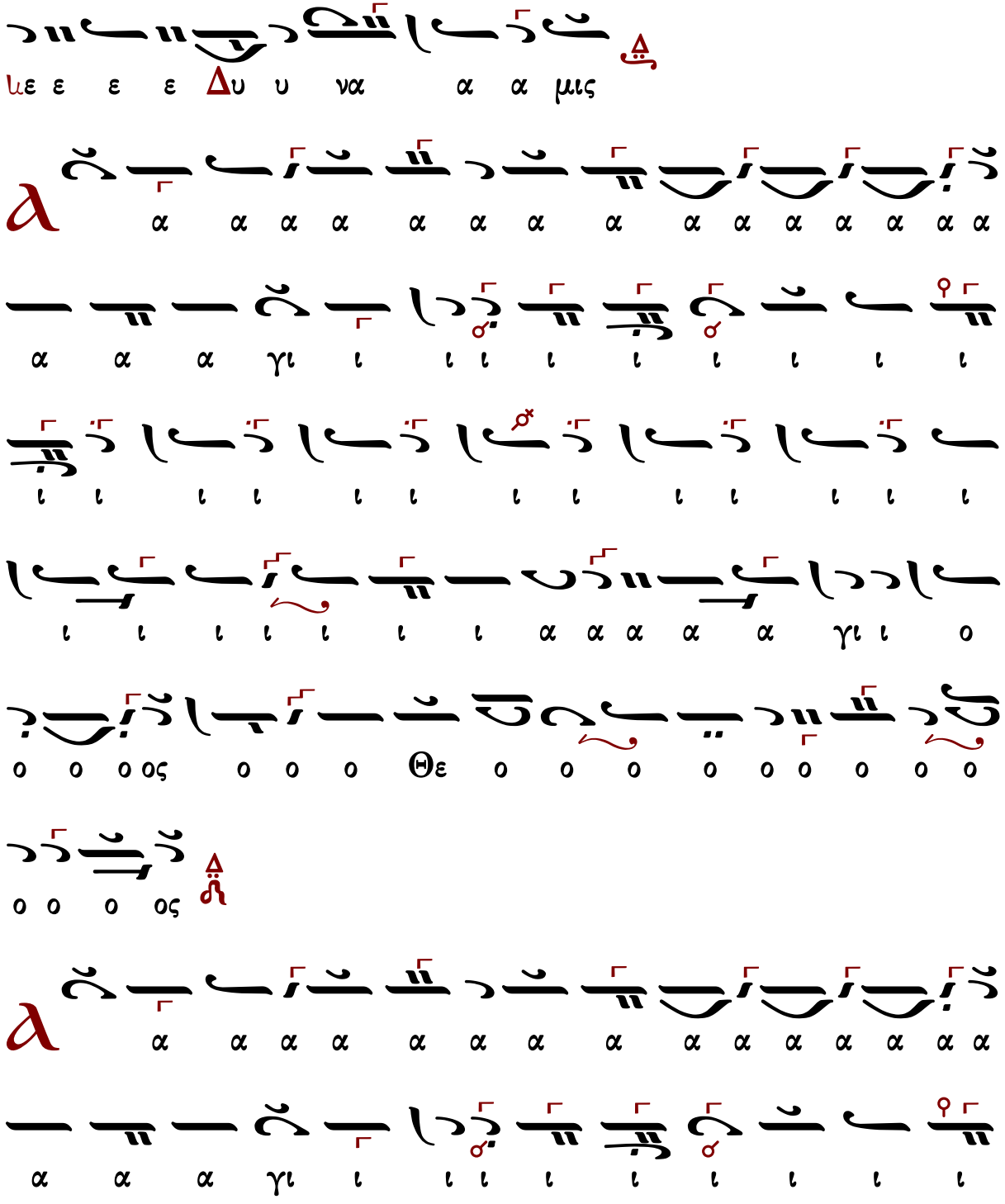

Τρισάγιος Ὕμνος σύντομος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.35*

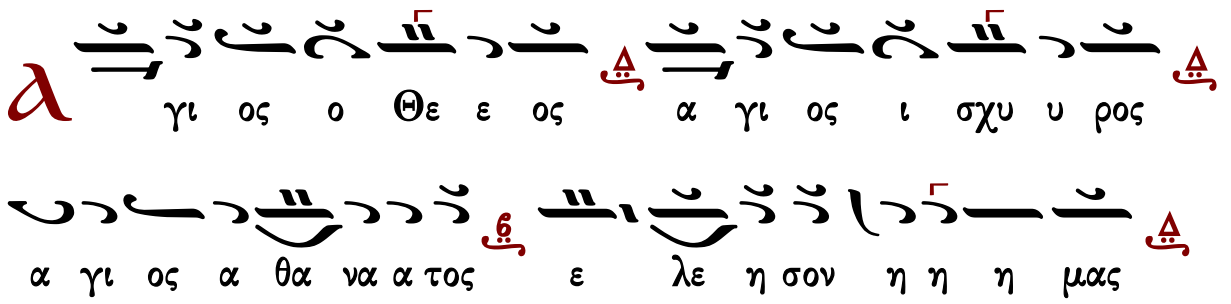

τὸ τρίτον

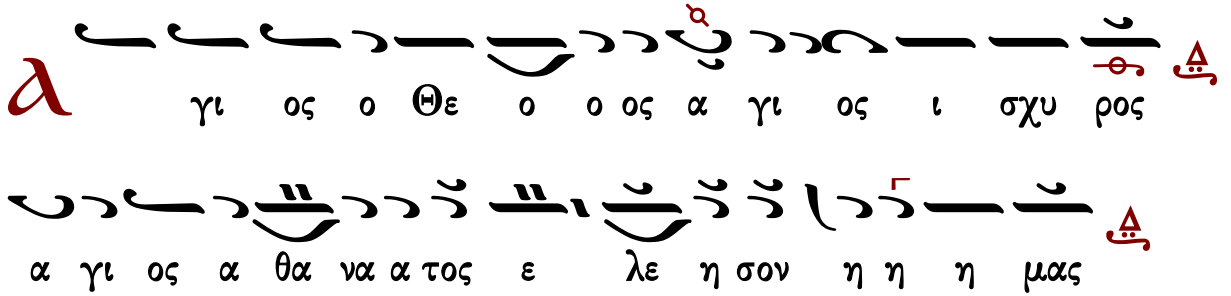

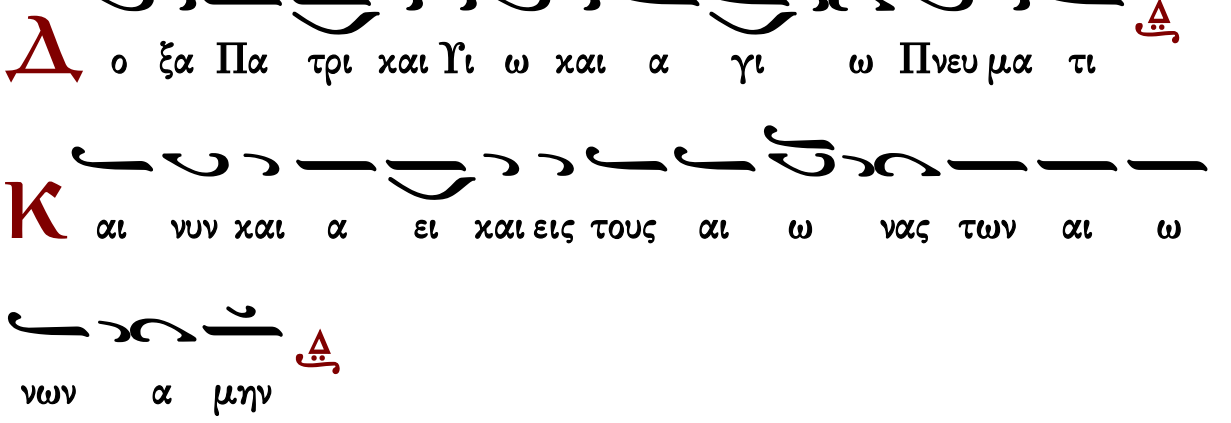

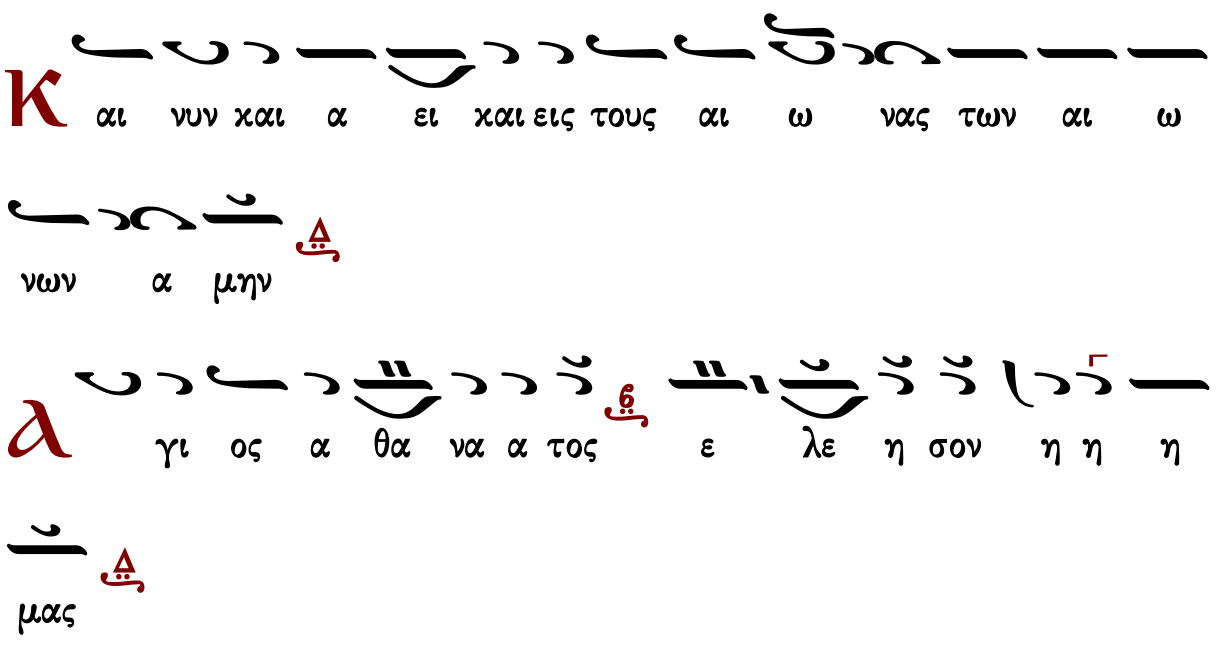

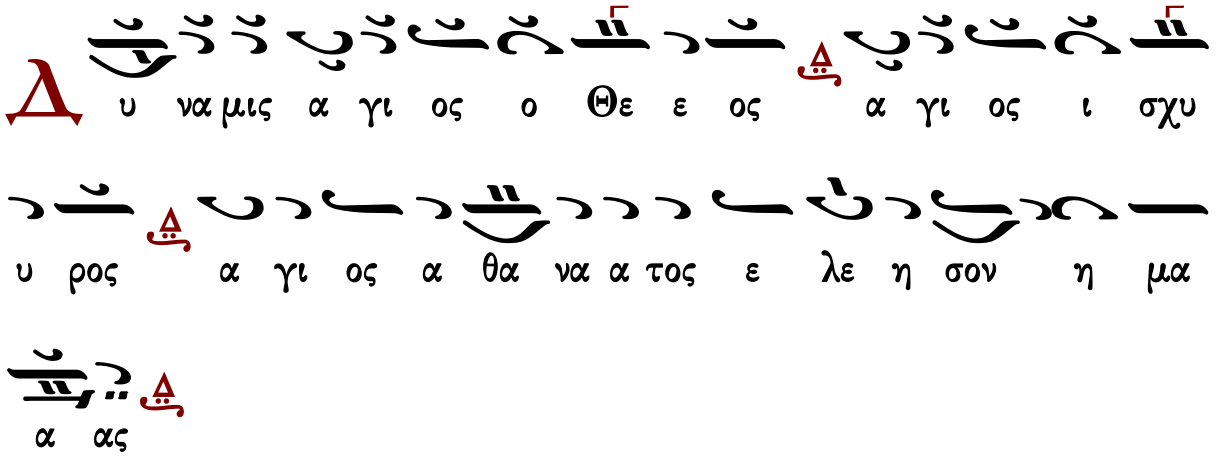

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.263*

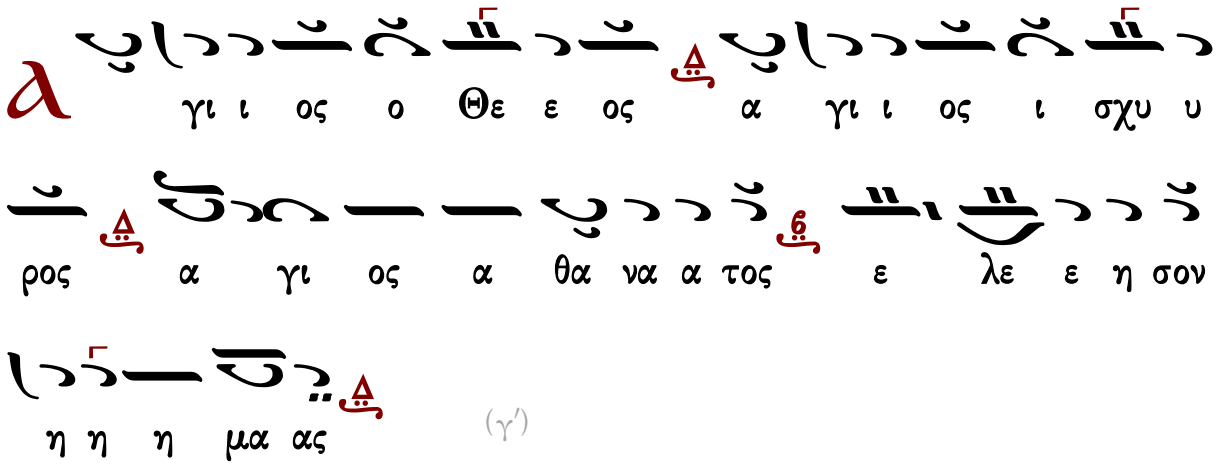

(γ΄)

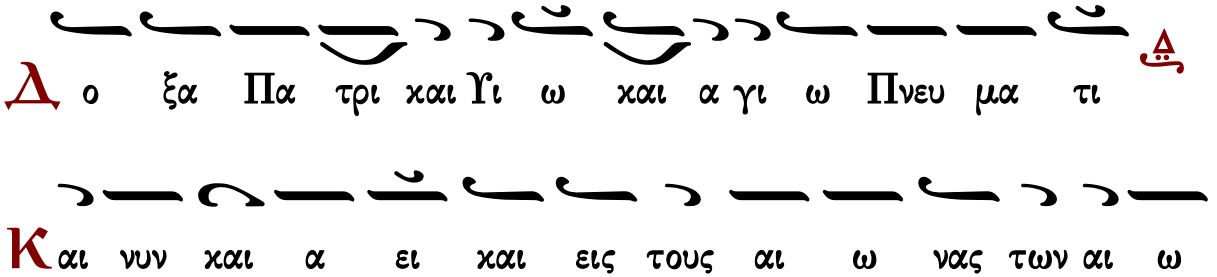

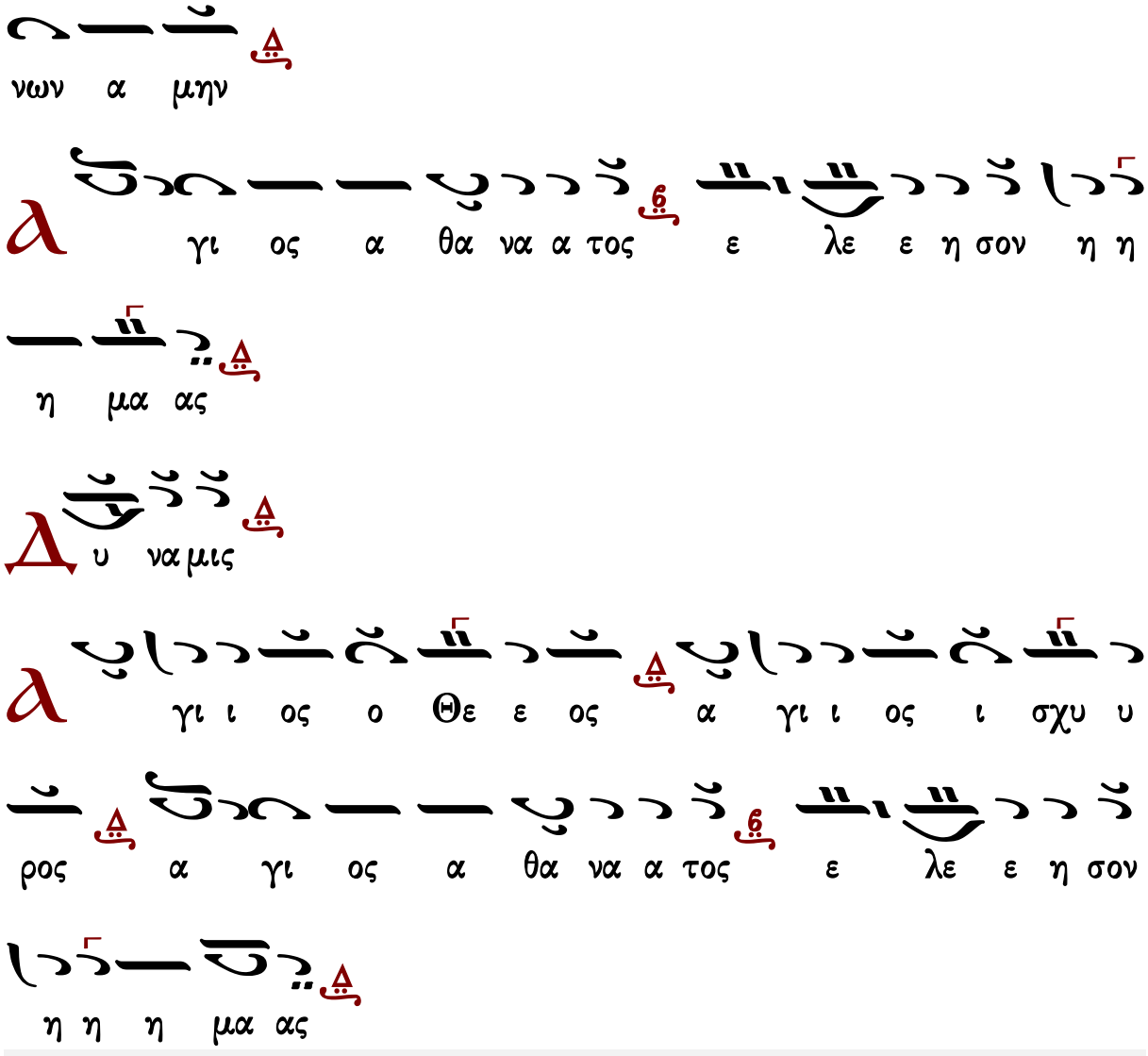

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου

Ἦχος Δι

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Λειτουργία
Ι.Μ.Φιλοθέου 1987 σ.64*

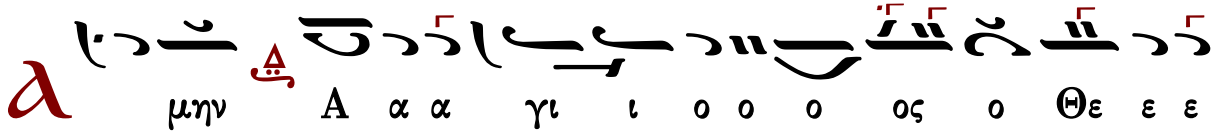

τὸ τρίτον

τὸ τρίτον καὶ ἄλλως

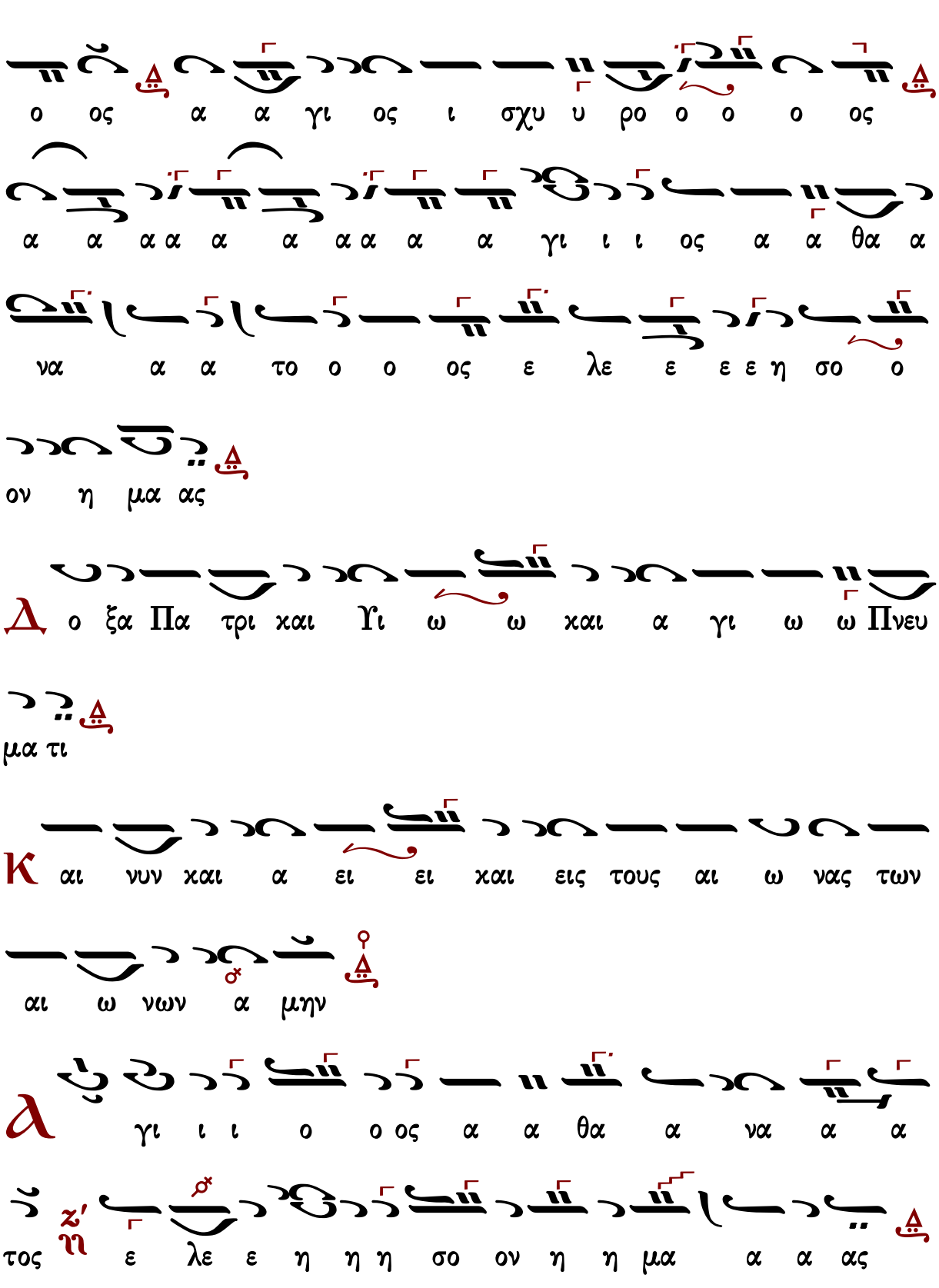
ο ος α α γι ος ι σχυ υ ρο ο ο ο ος
α α α α α α α α α α γι ι ι ος α α θα α
να α α το ο ο ος ε λε ε ε ε η σο ο
ον η μα ας
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
Α γι ι ι ο ο ος α α θα α να α α
τος ε λε ε η η η σο ον η η μα α α ας

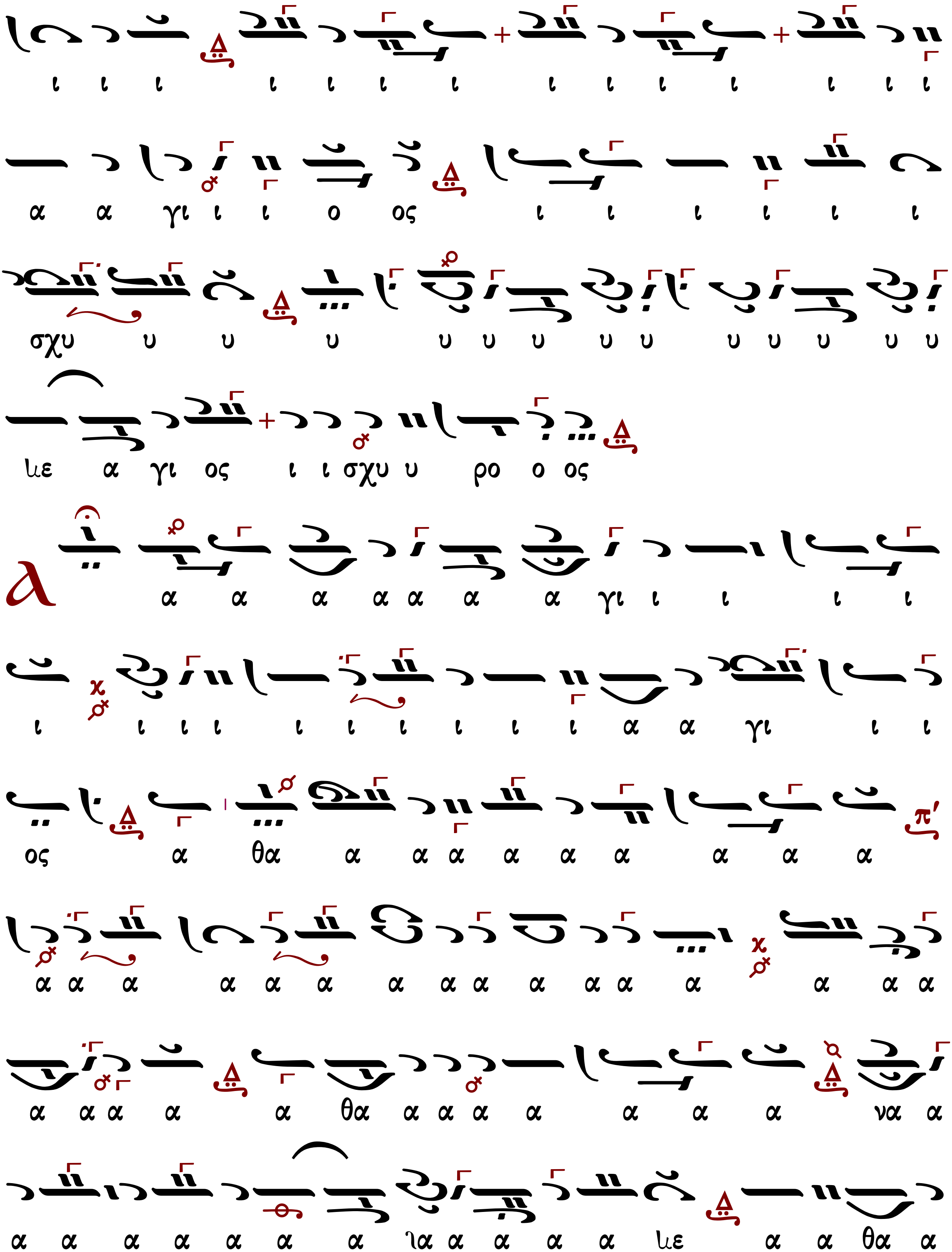
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
α α γι ι ι ο ος ι ι ι ι ι ι
σχυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
λε α γι ος ι ι σχυ υ ρο ο ος
λ α α α α α α α γι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α γι ι ι
ος α θα α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α θα α α α α α α α να α
α α α α α α α ια α α α α λε α α θα α

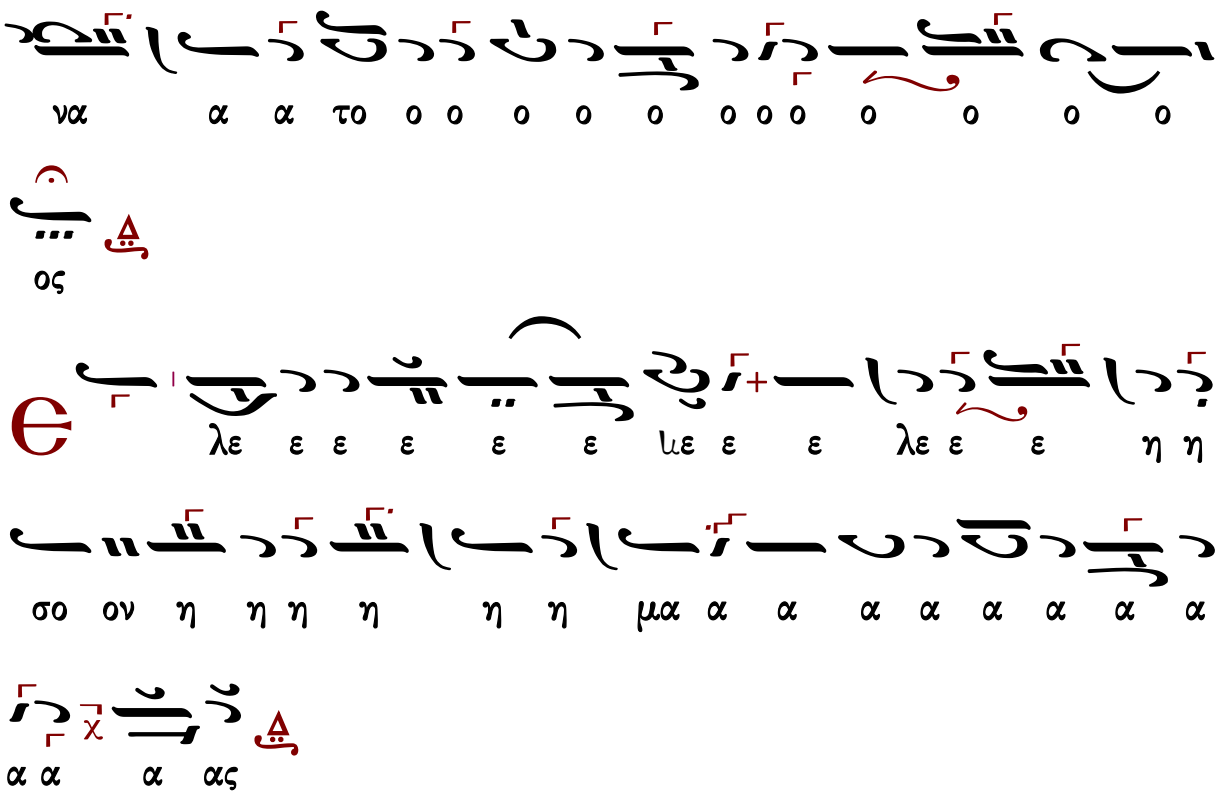

Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος Βϋ

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.28*

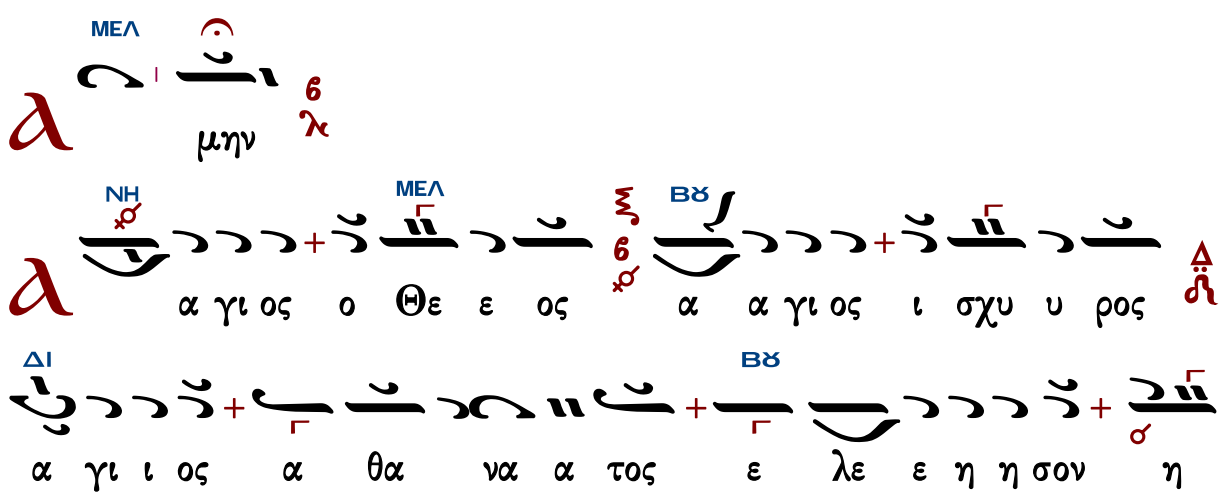

η μας

(β′)

Δι

γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ υ ρο ος α

Βϛ

α γι ι ος α θα να α τος ε λε ε η η η

σον η η μα ας

ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω νων α μην

Δι

γι ι ος α θα να α τος

Βϛ

ε λε ε η η σον

ΒΡ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΒΡ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΒΡ

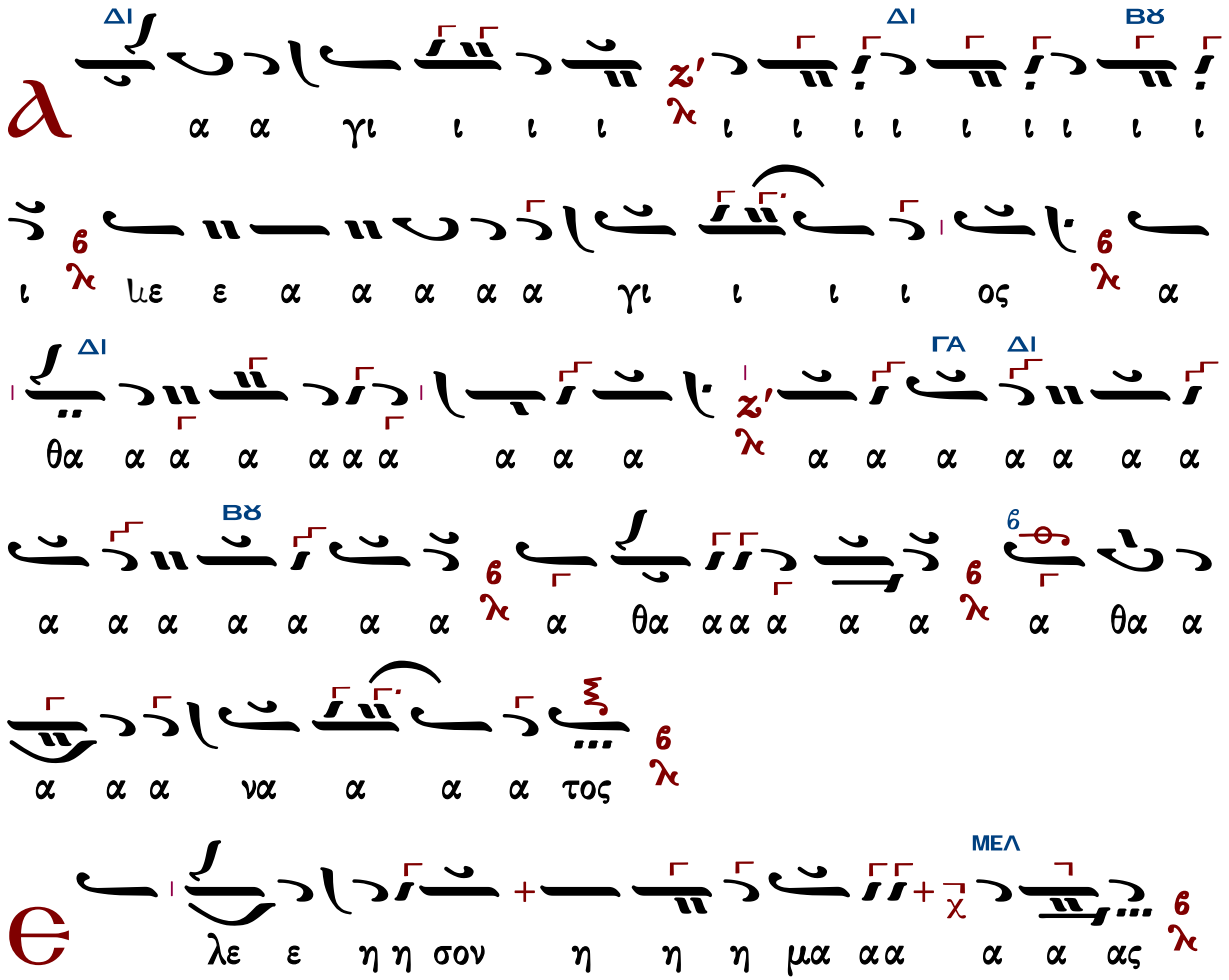

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Θρασυβούλου Στανίτσα

φθορικὸς

Ἦχος

Θεία Λειτουργία
Θρ. Στανίτσα Θεσσαλονίκη 2014*

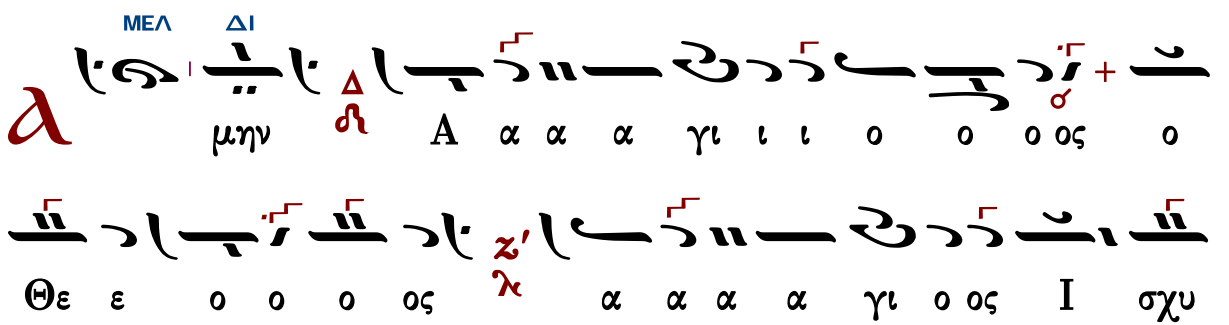

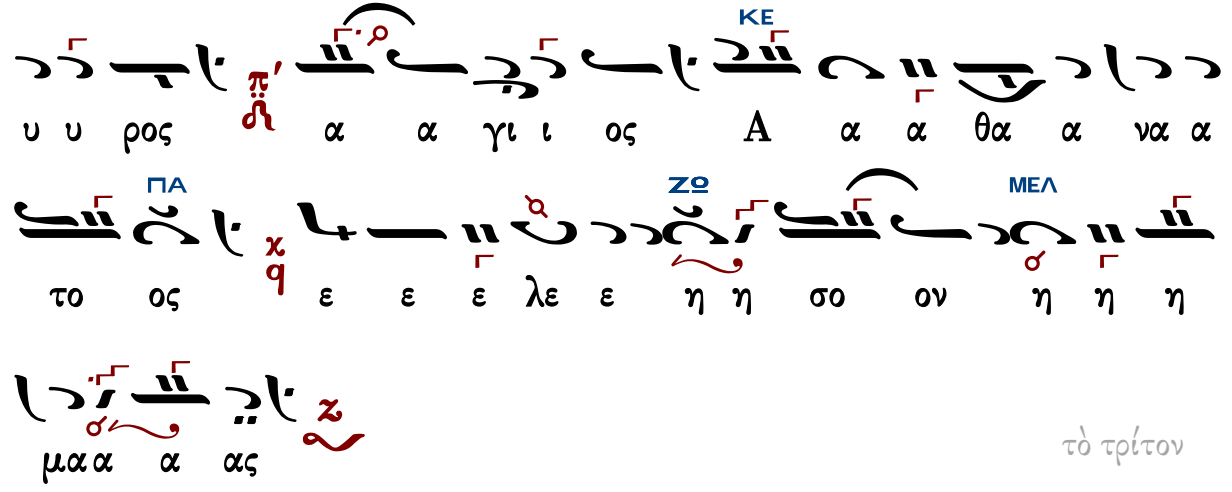
ΚΕ
ΠΑ
ΖΩ
ΜΕΛ
υ υ ρος α α γι ι ος A α α θα α να α
το ος ε ε ε λε ε η η σο ον η η η
μα α α ας

τὸ τρίτον

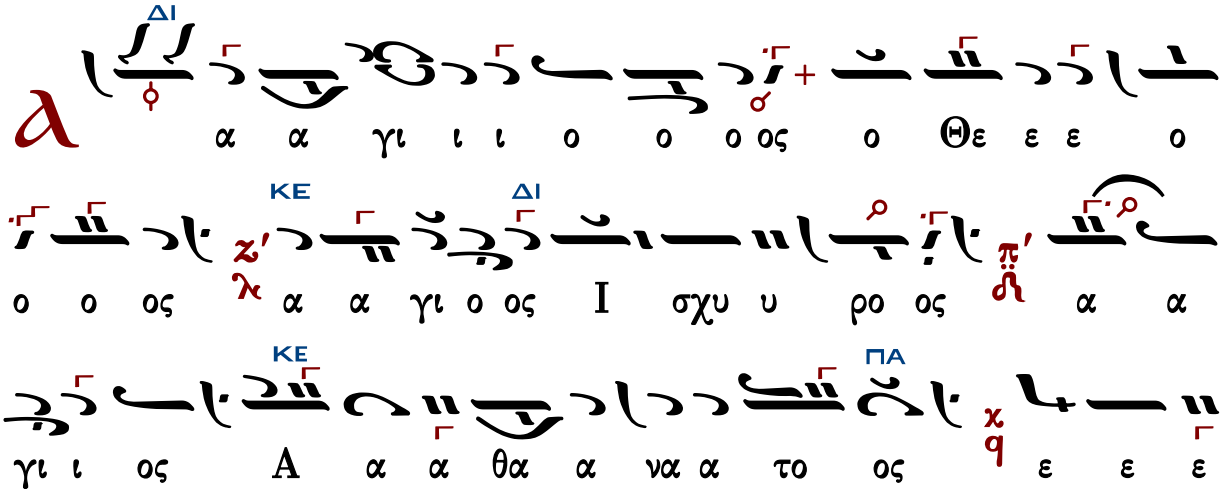
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΖΩ
ΜΕΛ
α α γι ι ι ο ο ο ος ο Θε ε ε ο
ο ο ος α α γι ο ος I σχυ υ ρο ος α α
γι ι ος A α α θα α να α το ος ε ε ε
λε ε η η σο ον η η η μα α α ας

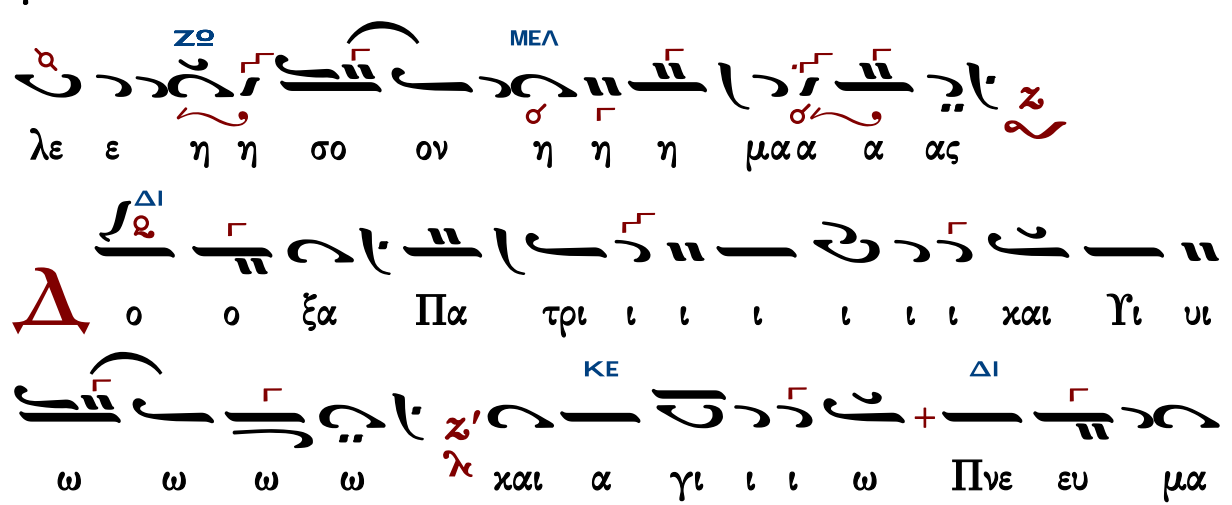
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ο ο ξα Πα τρι ι ι ι ι ι ι και Υι υι
ω ω ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα
α τι ι

ΚΕ
ΔΙ ΚΕ
ΠΑ
ΖΩ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΚΕ
ΠΑ
ΖΩ
ΜΕΛ
ΔΙ
Δ
Δ

ΚΕ
ΔΙ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΚΕ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΖΩ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΝΗ
ΔΙ
ΚΕ

ΠΑ
ΖΩ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ
ΖΩ
ΔΙ
ΠΑ
ΖΩ
ΜΕΛ

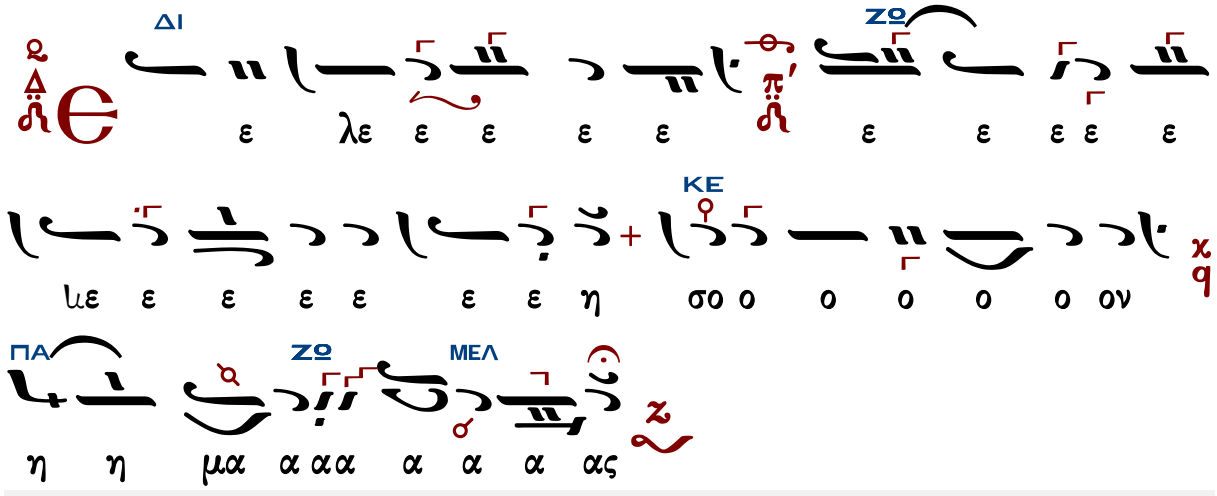

Χερουβικὸν

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1777)

ἑβδομάδος

Ἦχος ἡ Δι

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία 1851 σ.66#

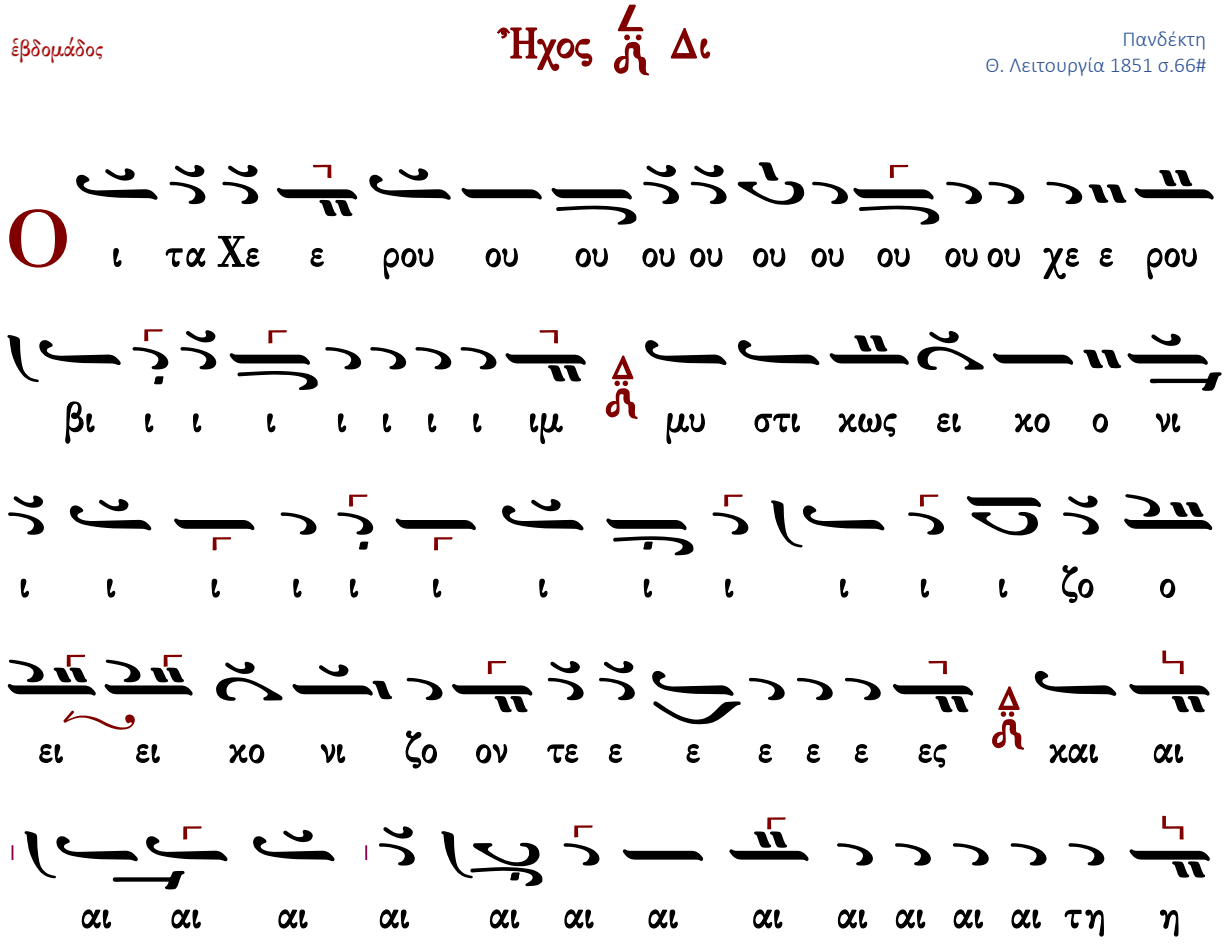

η η η η η η η η η η η η ζω ω ω ω

ω ω ω ω ιω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ποι οι

ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω

ω Τρι ι ι α α α α α α α α α α α

α α α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι το ον τρισ α α

α α α α α ια α α α α α α α α α γι ι

ι ο ον υ μνον προ οσ α α α α α α α υ

μνο ο ον προ οσ α α α δο ο ον τε ες πα α σαν

την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι

ο τι χη η η η η η ην α πο θω με θα

α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι
ι ι ι ι με ε ρι μνα α α α α α α αν
ω ω ω ω ω ως το ον βα α σι ι ι το ον βα
σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε χε ε
ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ιε
ε βα σι λε ε α α α α α α α των ο ο ο
ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι οι
Τ αις α αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι χαι αι αι αι αι
αι αι αις α ο ρα τως δο ρυ φο ρου με νον τα α

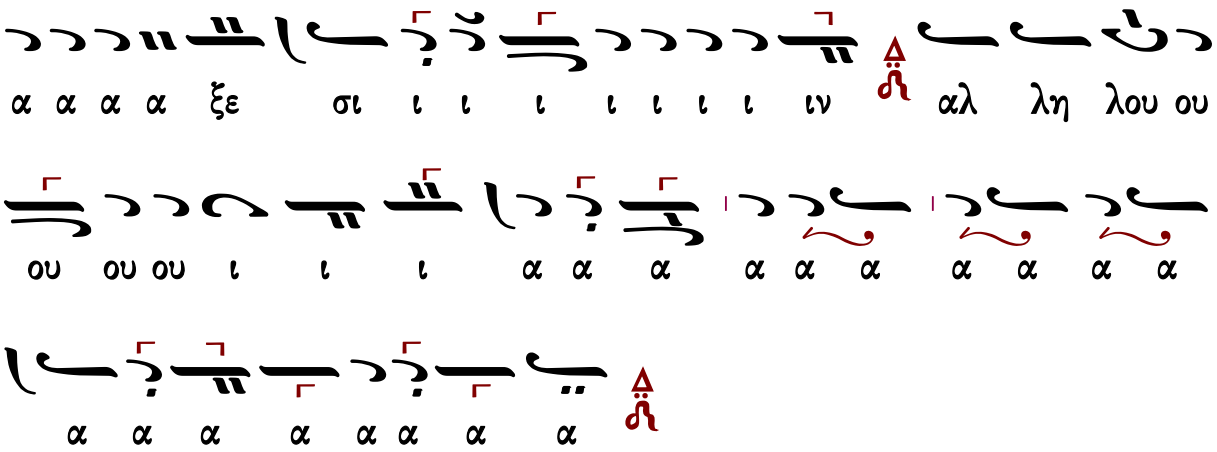

Πέτρου Ἐφεσίου (†1840)

Ἦχος Δι

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός
της Λειτουργίας Α' 1931 σ.332#

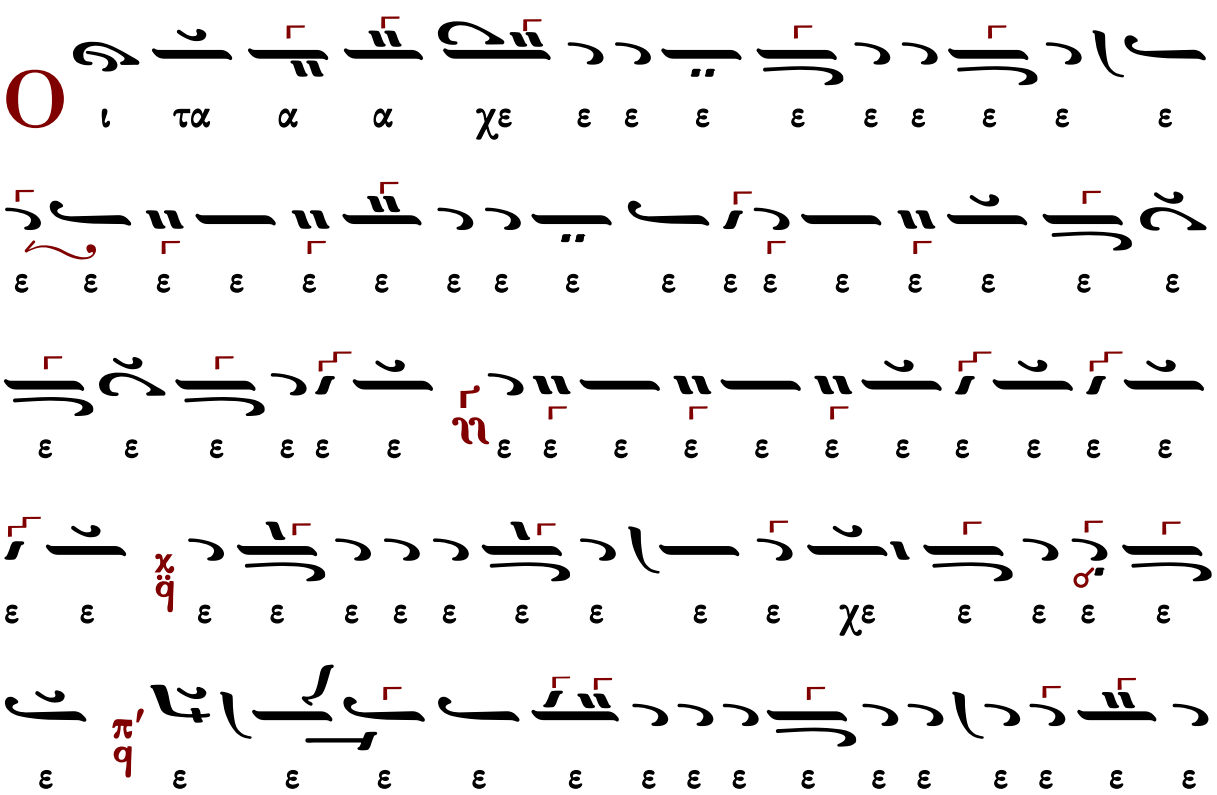

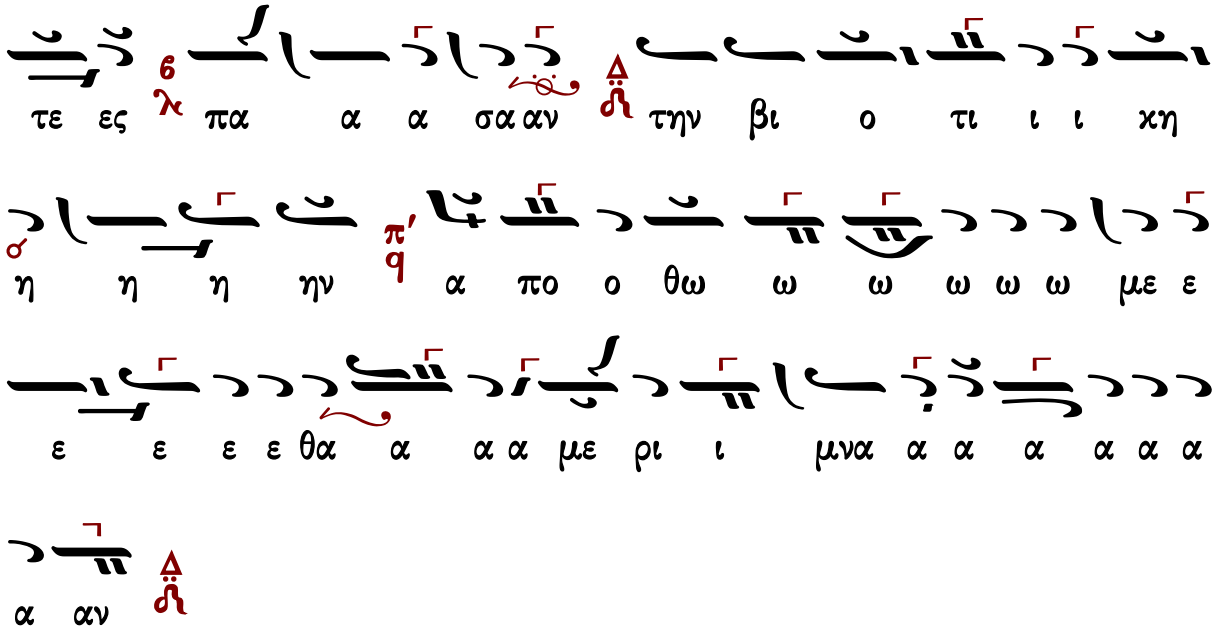

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος Δι

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός
της Λειτουργίας Α' 1931 σ.154#

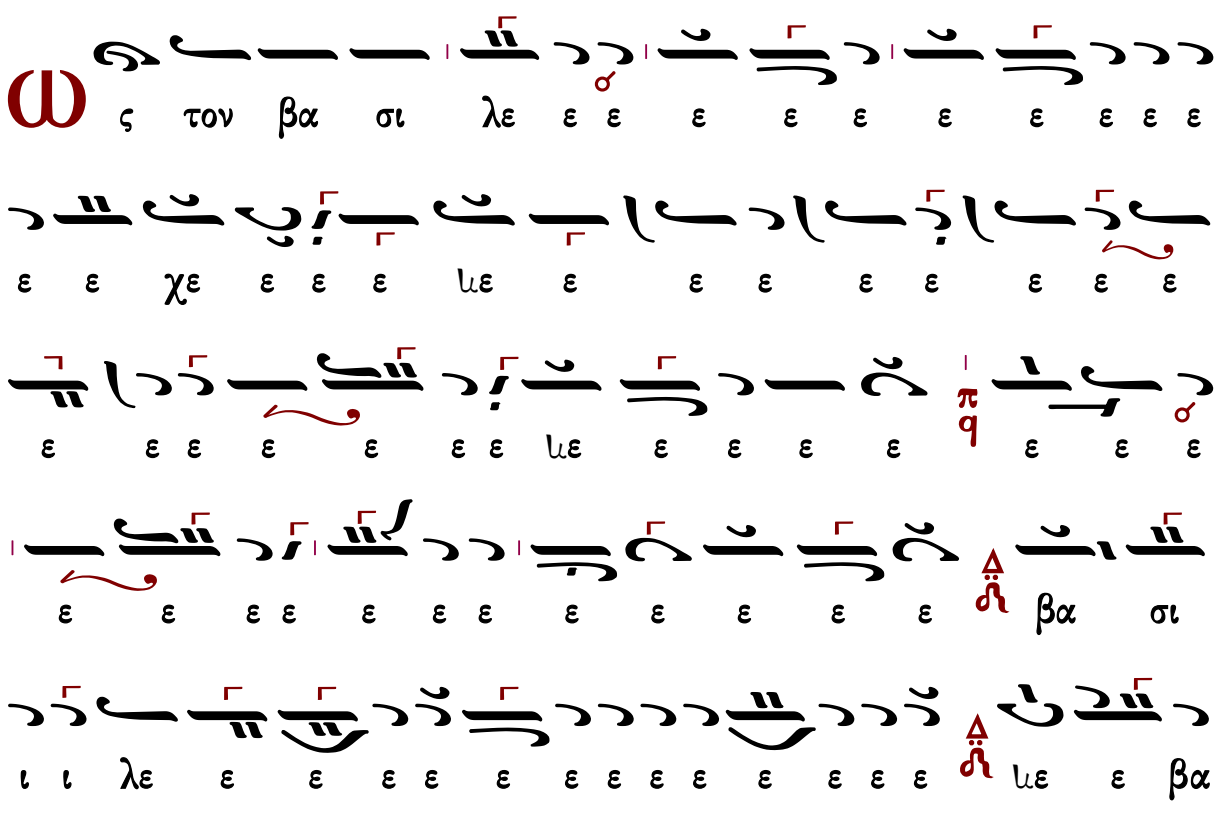

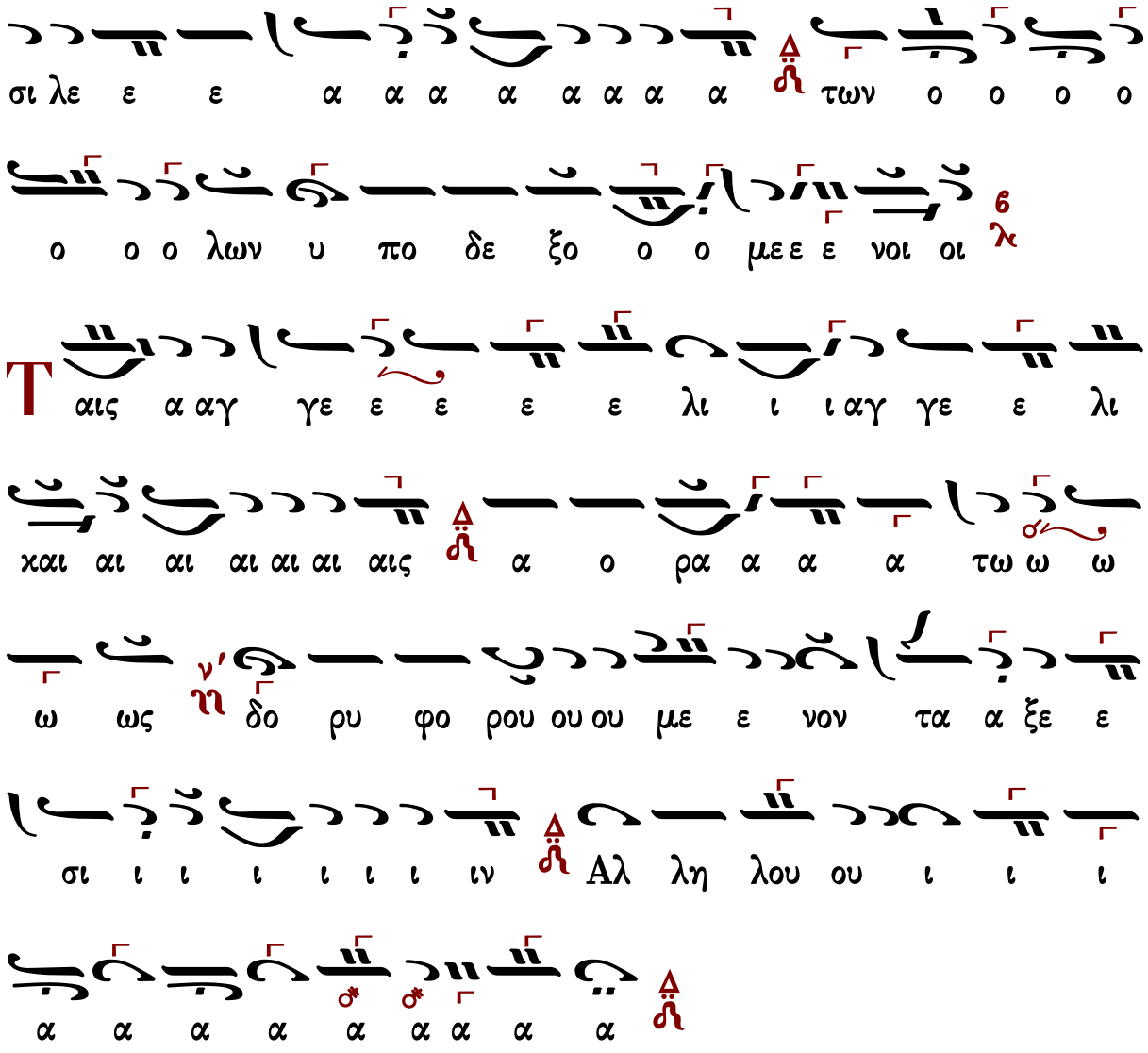

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

Ν-Γ′

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.72#

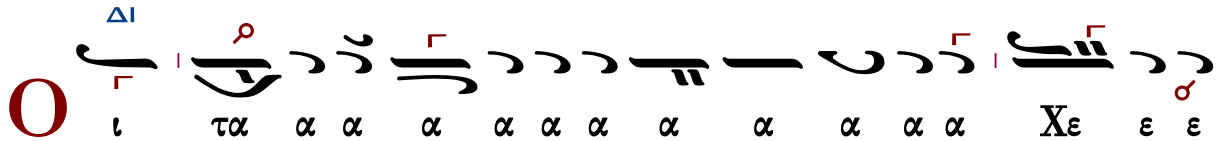

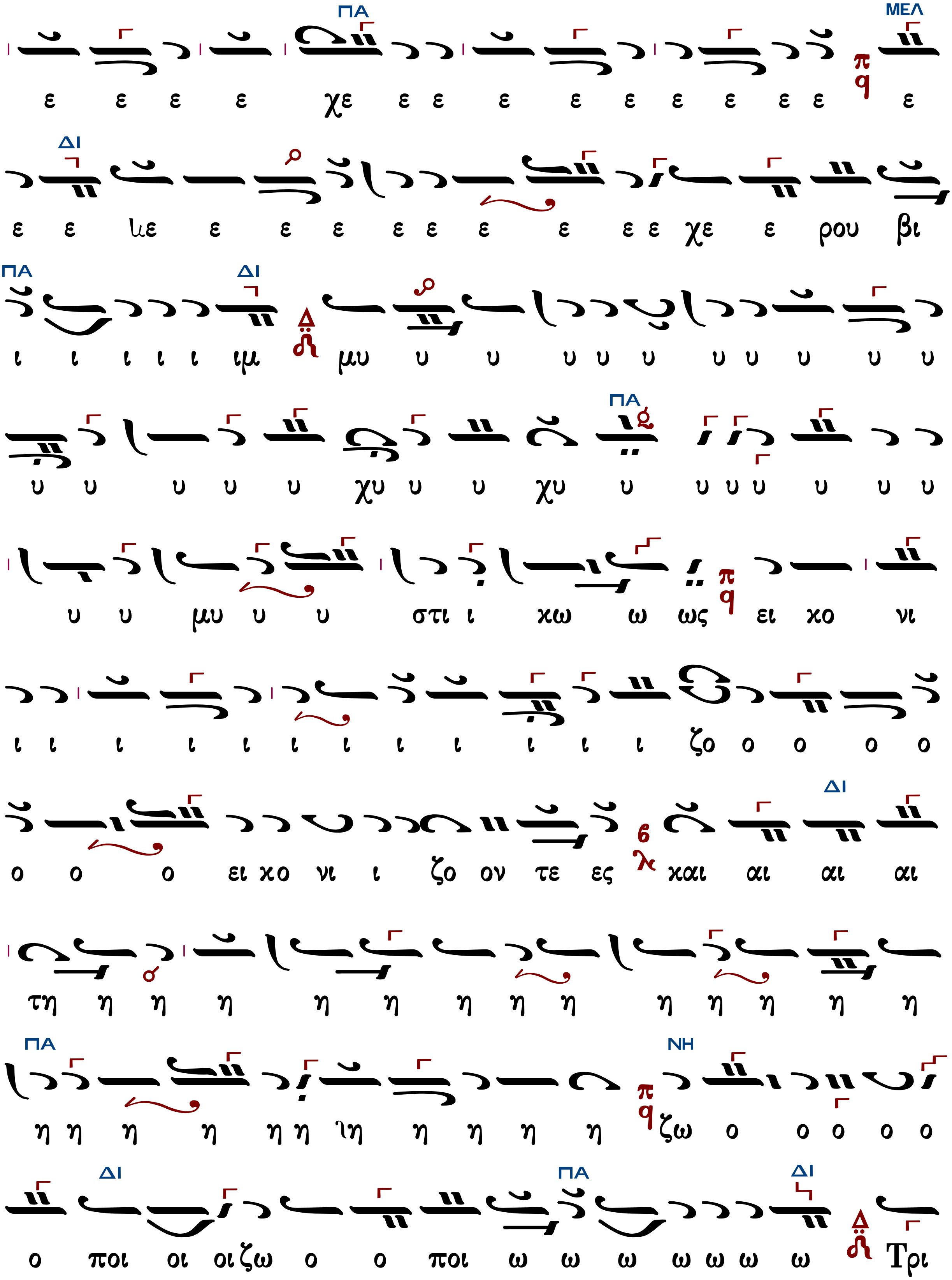

ΠΑ ΜΕΛ
ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΔΙ
ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ρου βι
ΠΑ ΔΙ
ι ι ι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ΠΑ
υ υ υ υ υ χυ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ μυ υ υ στι ι κω ω ως ει κο νι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο
ΔΙ
ο ο ο ει κο νι ι ζο ον τε ες και αι αι αι
τη η η η η η η η η η η η η η
ΠΑ ΝΗ
η η η η η η ιη η η η η ζω ο ο ο ο ο
ΔΙ ΠΑ ΔΙ
ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α τρι

α α α α α δι ι τον τρισ α α α α α α γι

ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

μνο ο ο υ υ μνο ο ον προσ α α δο ον τε ε

ε ε ε ε ε ε ες πα α α α α α α α α α α

α α α α α α α σαν την βι ο ο ο ο τι

ι ι βι ο ο τι κη η η η η η ην α πο ο ο

θω ω ω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε ε ε θα

με ε ε ε ε ε ε ρι μνα α α α α α α αν

Ω

ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε ε

π q

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι

ι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε με ε βα

σι λε ε ε α α α α α α α α των ο ο ο ο

ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε ε νοι οι

6 λ

Τ αις α αγ γε ε ε ε ε λι ι ι αγ γε ε λι

χαι αι αι αι αι αι αις α ο ρα α α α τω ω ω

ω ως ν' η δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α ξε ε

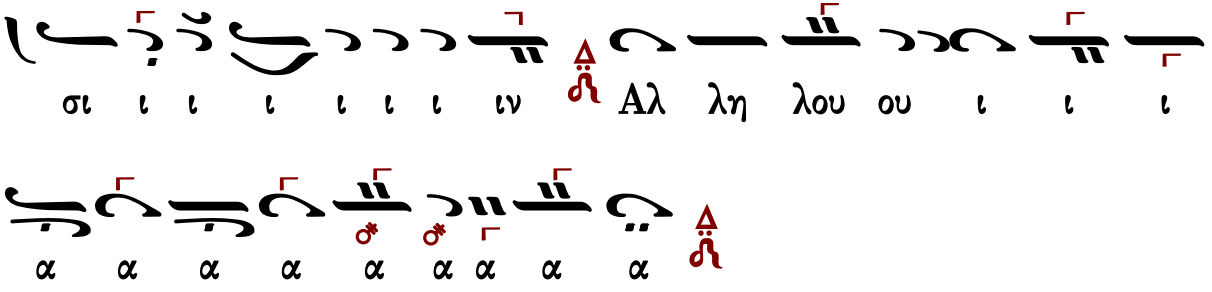

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος Δι

Ταμείον Ανθολογίας
Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
1846 σ.44#

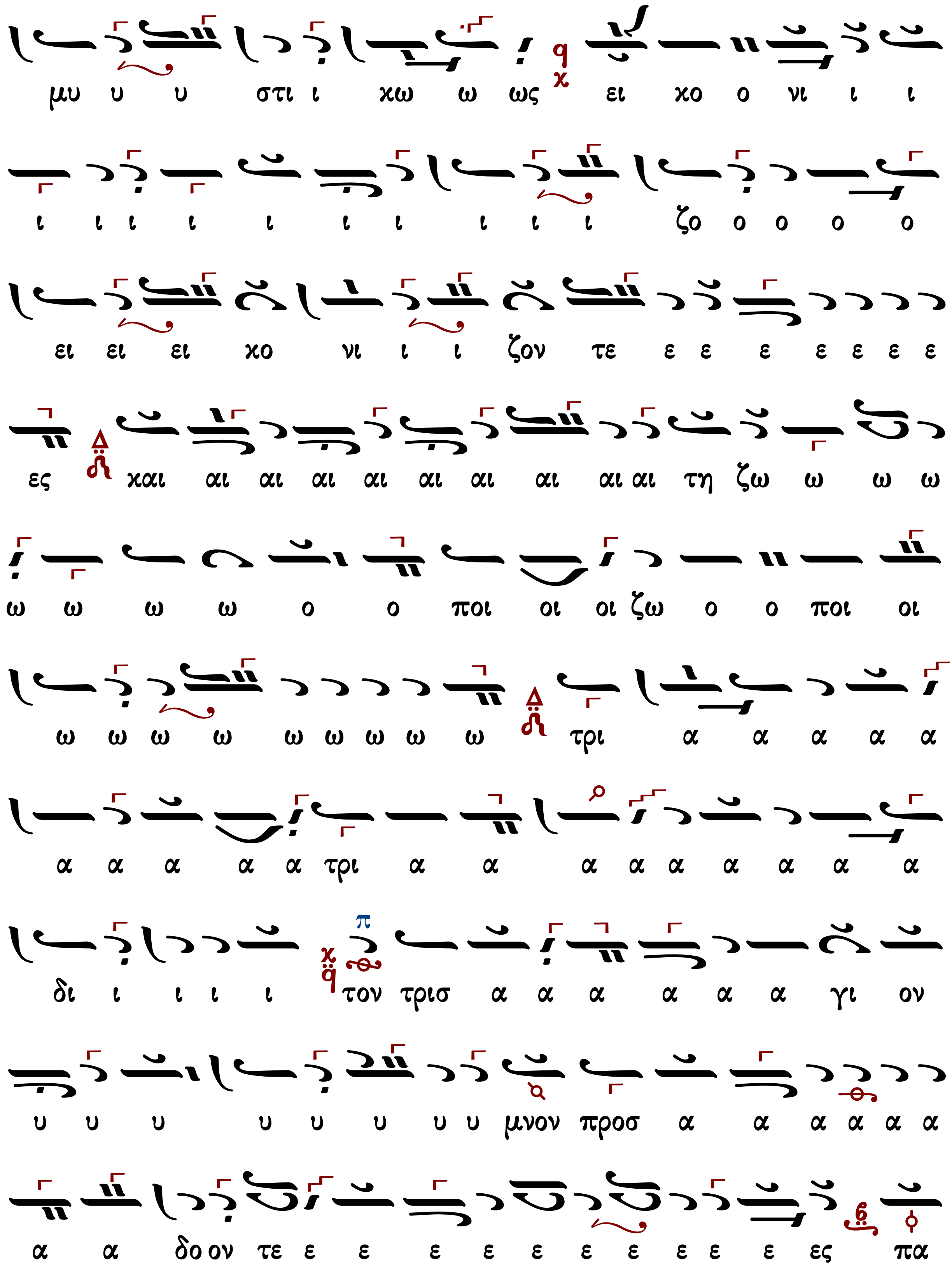
μυ υ υ στι ι χω ω ως ει χο ο νι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο
ει ει ει χο νι ι ι ζον τε ε ε ε ε ε ε ε
ες και αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ω ω ω
ω ω ω ω ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι οι
ω ω ω ω ω ω ω ω ω τρι α α α α α
α α α α α τρι α α α α α α α α α
δι ι ι ι ι τον τρισ α α α α α α γι ον
υ υ υ υ υ υ υ υ μνον προσ α α α α α α
α α δο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες πα

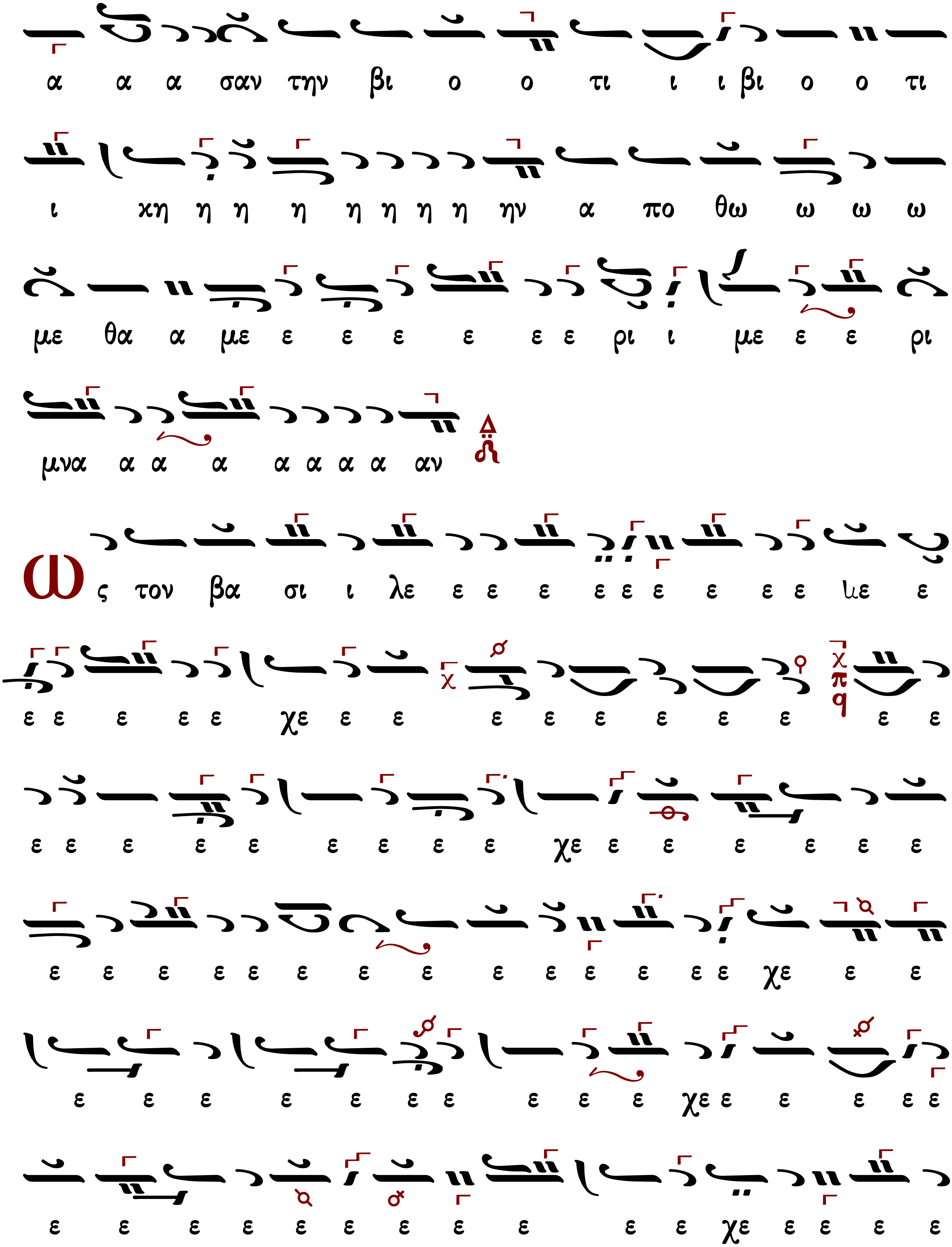
α α α σαν την βι ο ο τι ι ι βι ο ο τι
ι χη η η η η η η η ην α πο θω ω ω ω
με θα α με ε ε ε ε ε ε ρι ι με ε ε ρι
μνα α α α α α α α αν
Ως τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε
ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε

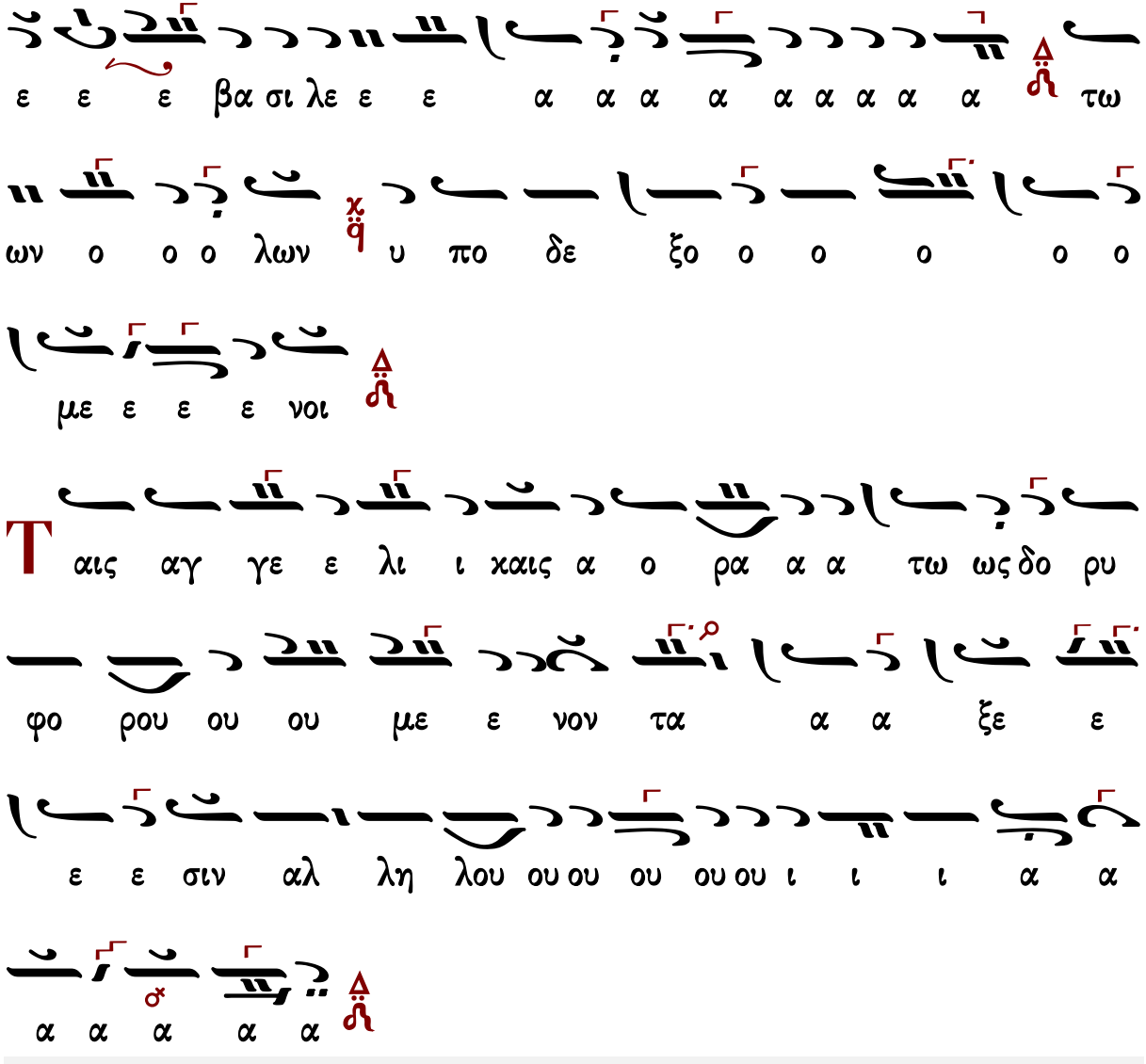

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος Δι

Αντωνίου Αλυγιζάκη
Μελωδήματα Ασκήσεων Λειτουργικής
1992 σ.99#

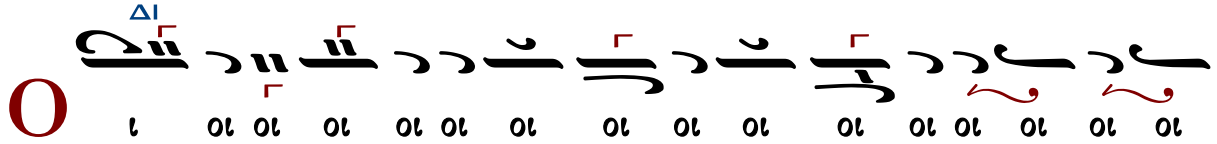

ΔΙ
ΠΑ
αι αι αι αι αι τη η η η ζω π ο ο ο ο ο ο
ποι οι οι ζω ο ο ποι οι ω ω ω ω ω ω ω ω
ω Τρι α α α α α α α α α α α α
α α α α α α Τρι α α α α α δι ι τον
ΔΙ
τρισ α α α α α γι ο ον λ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ μνο ον προσ α α δο ο ον τε
ΠΑ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες πα α α σαν την βι
ΔΙ
ο ο ο τι ι ι βι ο τι χη η η η η η η η
ην α πο θω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε
θα α α με ε ε ρι μνα α α α α α α α

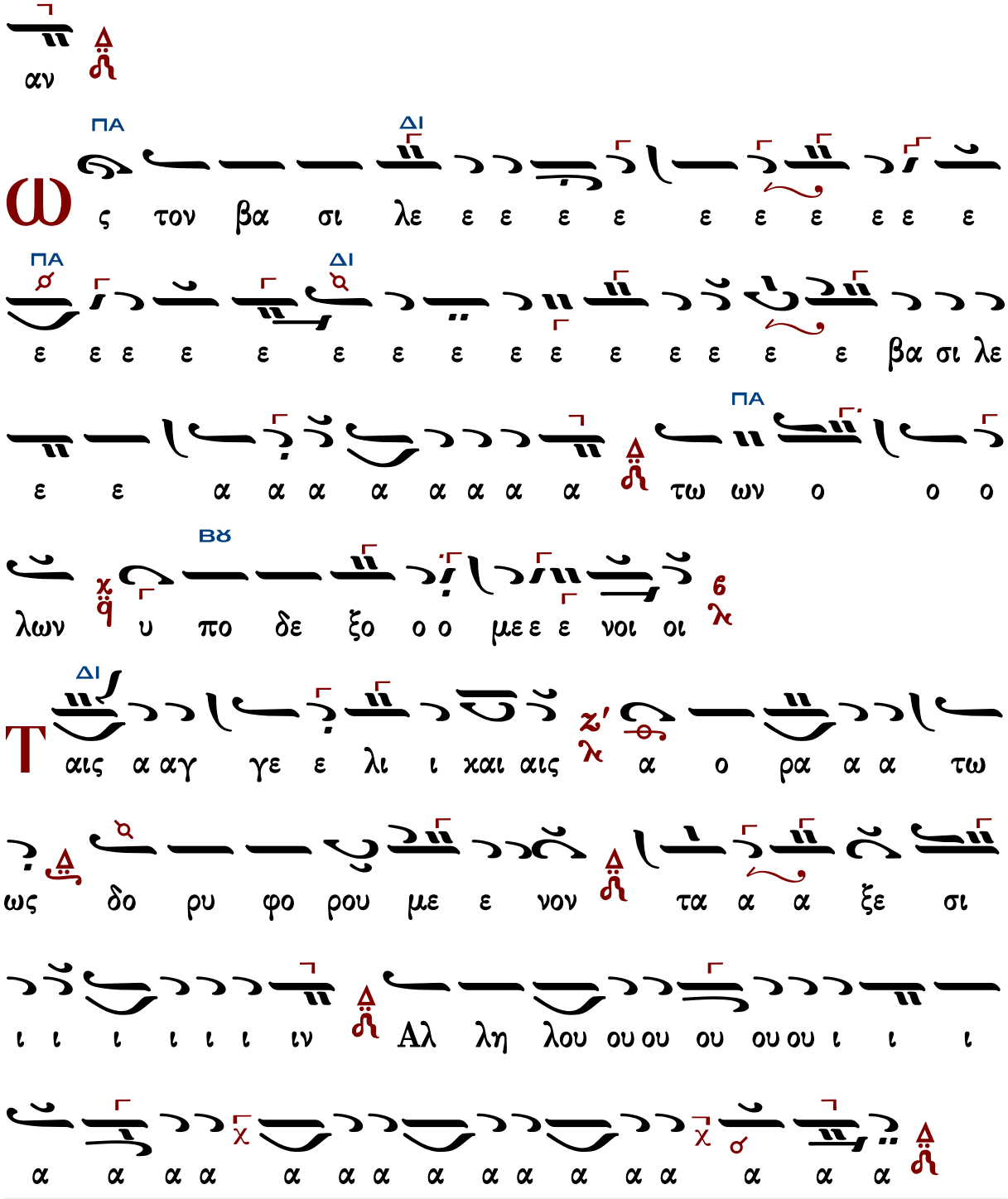

Παναγιώτου Κηλτζανίδου (†1896)

Ἦχος ζ΄ Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Εκκλησιαστικόν Απάνθισμα
1861 σ.145*

ι ζο ο ον τε ες χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι τη ζω ω ω ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι

ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α

α α α χα α α α α α α α α χα α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α χα α α

α α α χα α α α α α α α τρι ι α α α α α α α α δι ι τον τρισ α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α τον τρισ α α

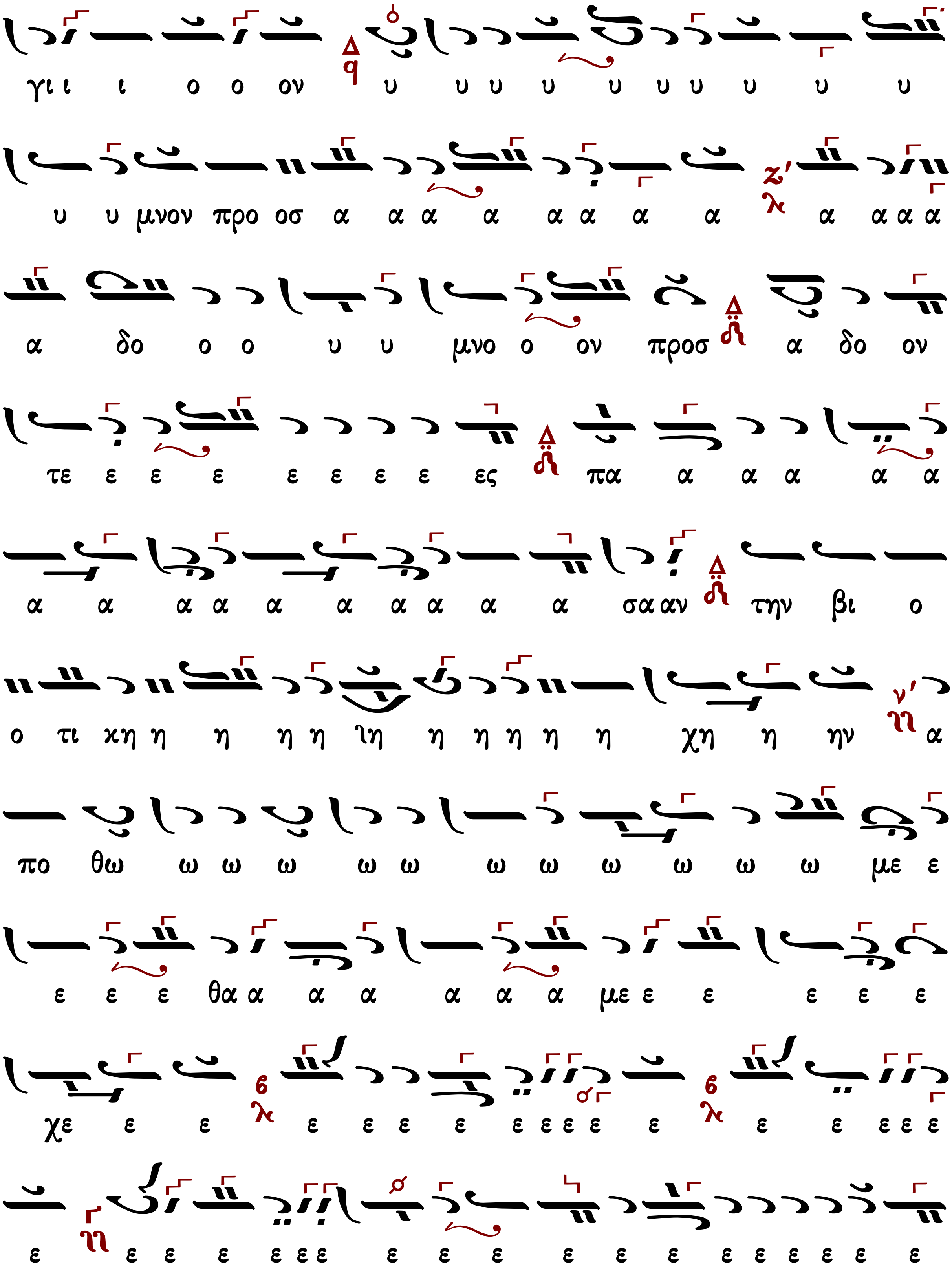
γι ι ι ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ μνον προ οσ α α α α α α α α α α α α
α δο ο ο υ υ μνο ο ον προσ α δο ον
τε ε ε ε ε ε ε ε ες πα α α α α α
α α α α α α α α α α σα αν την βι ο
ο τι χη η η η η ιη η η η η η χη η ην α
πο θω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε
ε ε ε θα α α α α α α με ε ε ε ε ε
χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι

μνα α α α α α α α αν

ω ς τον βα σι λε ε ε ε χε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε α α

α α α α α α α των ο ο ο ο ο ο ο λων

υ πο δε ξο ο ο ο ο με ε ε νοι οι

Τ αις αγ γε ε ε λι ι ι αγ γε ε λι χαι αι

αι αι αι αι αι αι αις α ο ρα α α α τω ω ω

ως δο ρυ φο ρου ου ου ου ου ου ου με ε νον

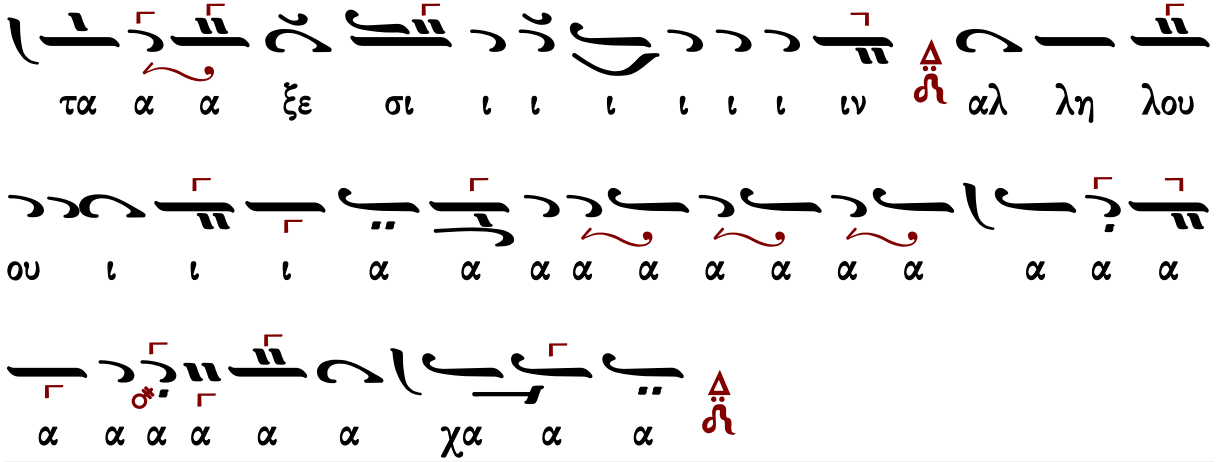

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος δ΄ Δι

Αλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον
1900 σ.41#

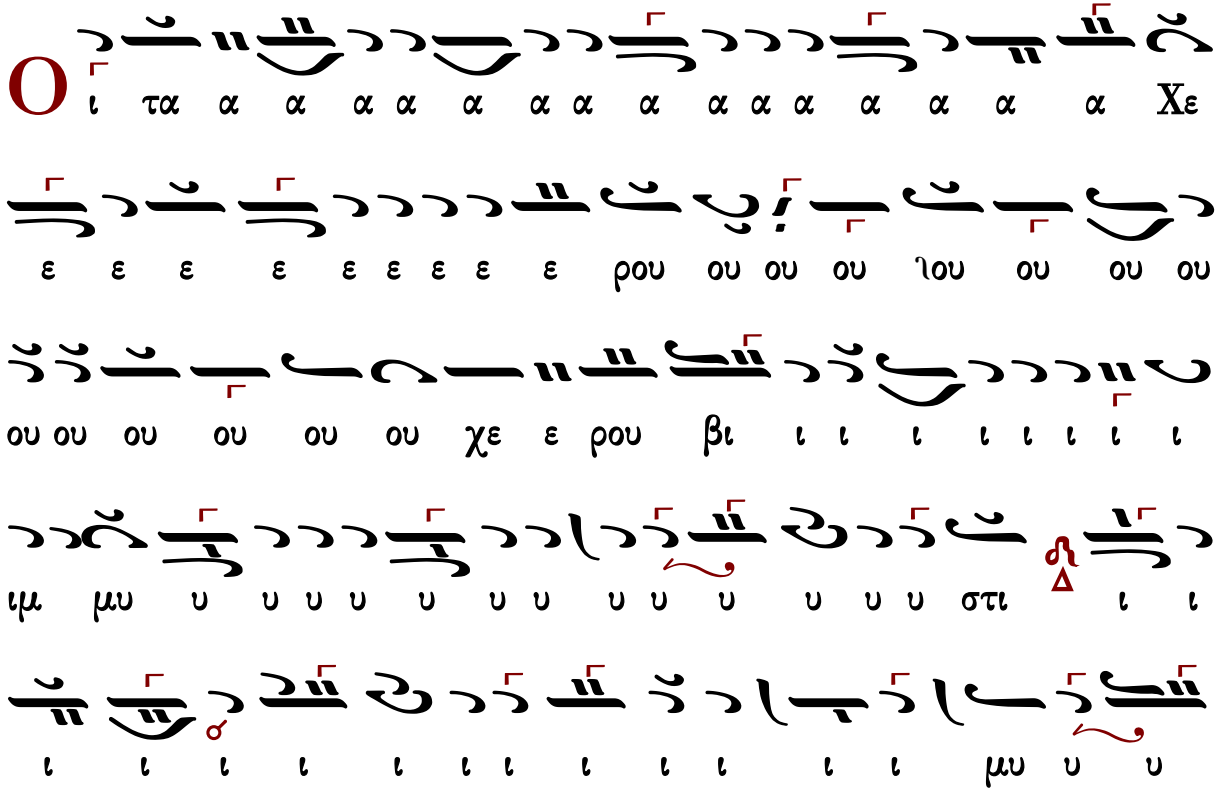

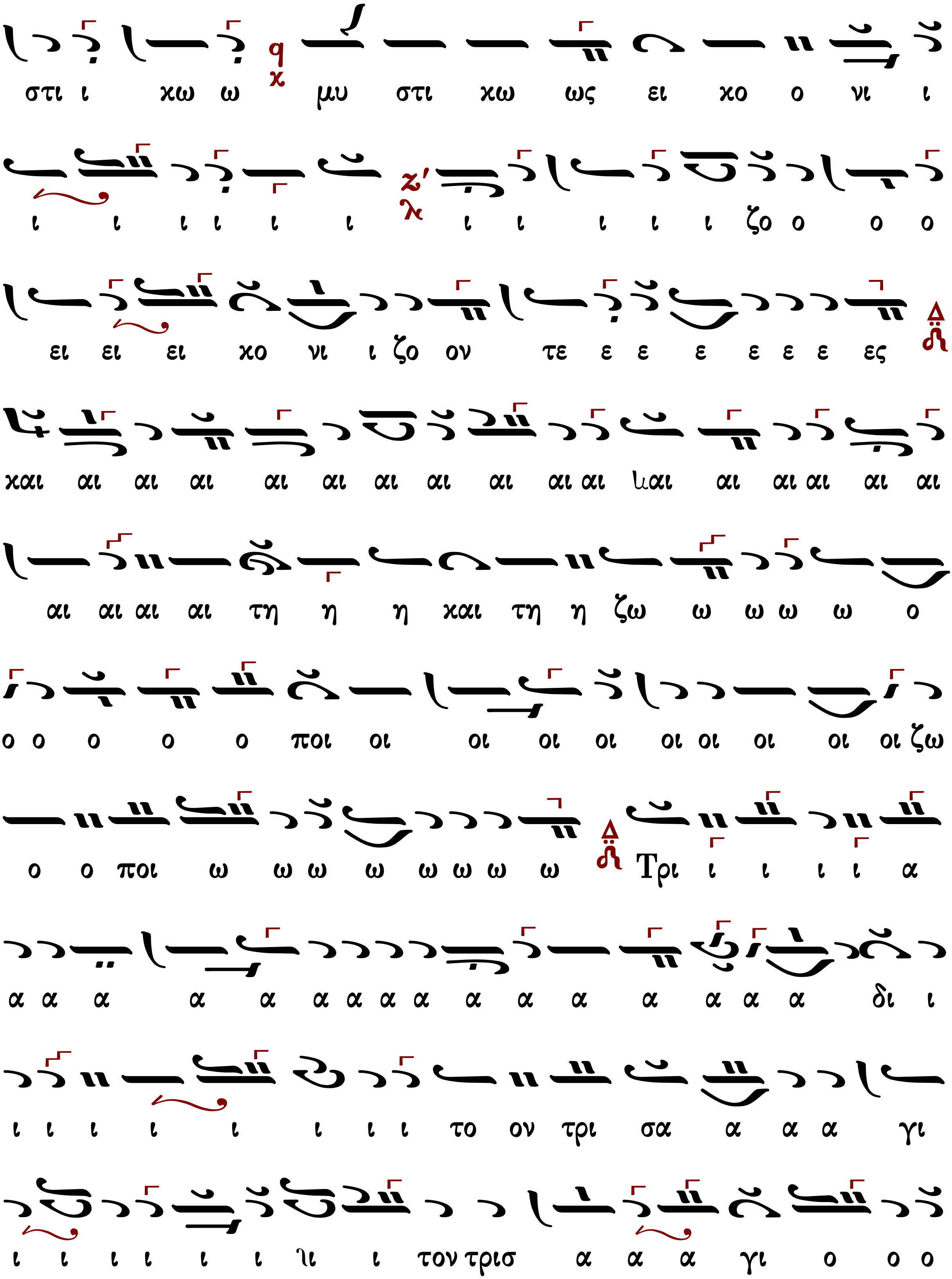
στι ι χω ω μυ στι χω ως ει χο ο νι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο
ει ει ει χο νι ι ζο ον τε ε ε ε ε ε ε ες
και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ιαι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι τη η η και τη η ζω ω ω ω ω ο
ο ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω
ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι ι α
α α α α α α α α α α α α α α α α δι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι το ον τρι σα α α α γι
ι ι ι ι ι ι ιι ι τον τρισ α α α γι ο ο ο

ο με ε ε νοι οι
των ο ο ο λω ων υ πο ο ο δε ε ξο ο
ς τον βα σι λε ε ε α α α α α α α α
ι μνα α α α α α α α α αν
ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι με ρι
πο θω ω ω με ε θα α με ε ε ε ε ε ε
η η ην α πο θω ω ω ω ω ω με α
τε ες πα σα αν τη ην βι ι ο τι ι ι χη η
υ μνο ο ο υ μνο ον προ οσ α α α α α δο ο ον
ιο ο ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ ιυ υ υ

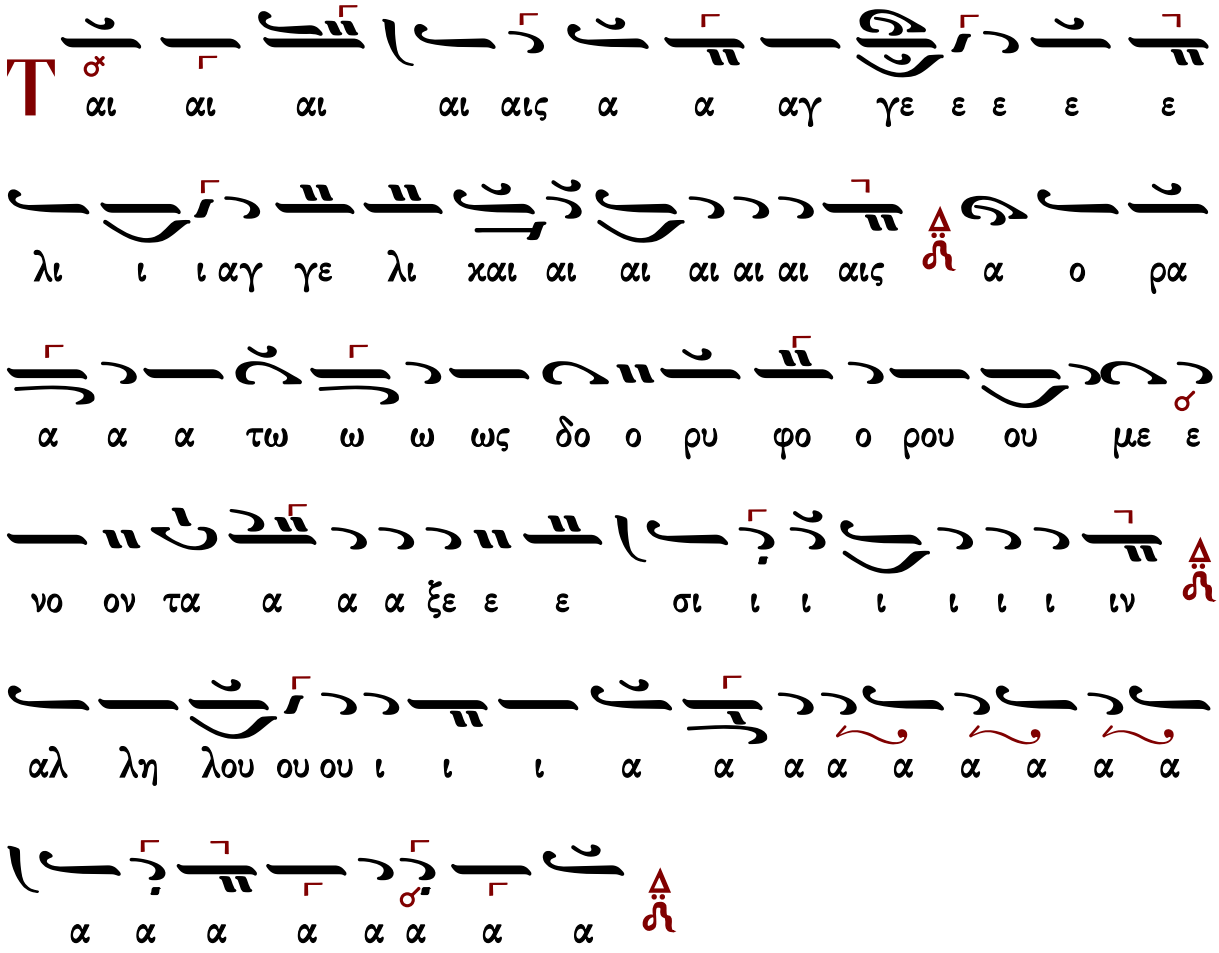

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα (†1958)

Ἦχος Δι

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Βυζαντινά Μελωδήματα
2011 σ.22#

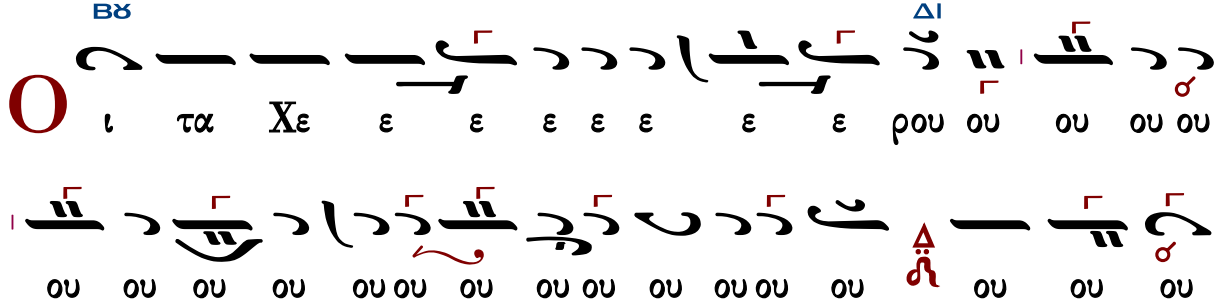

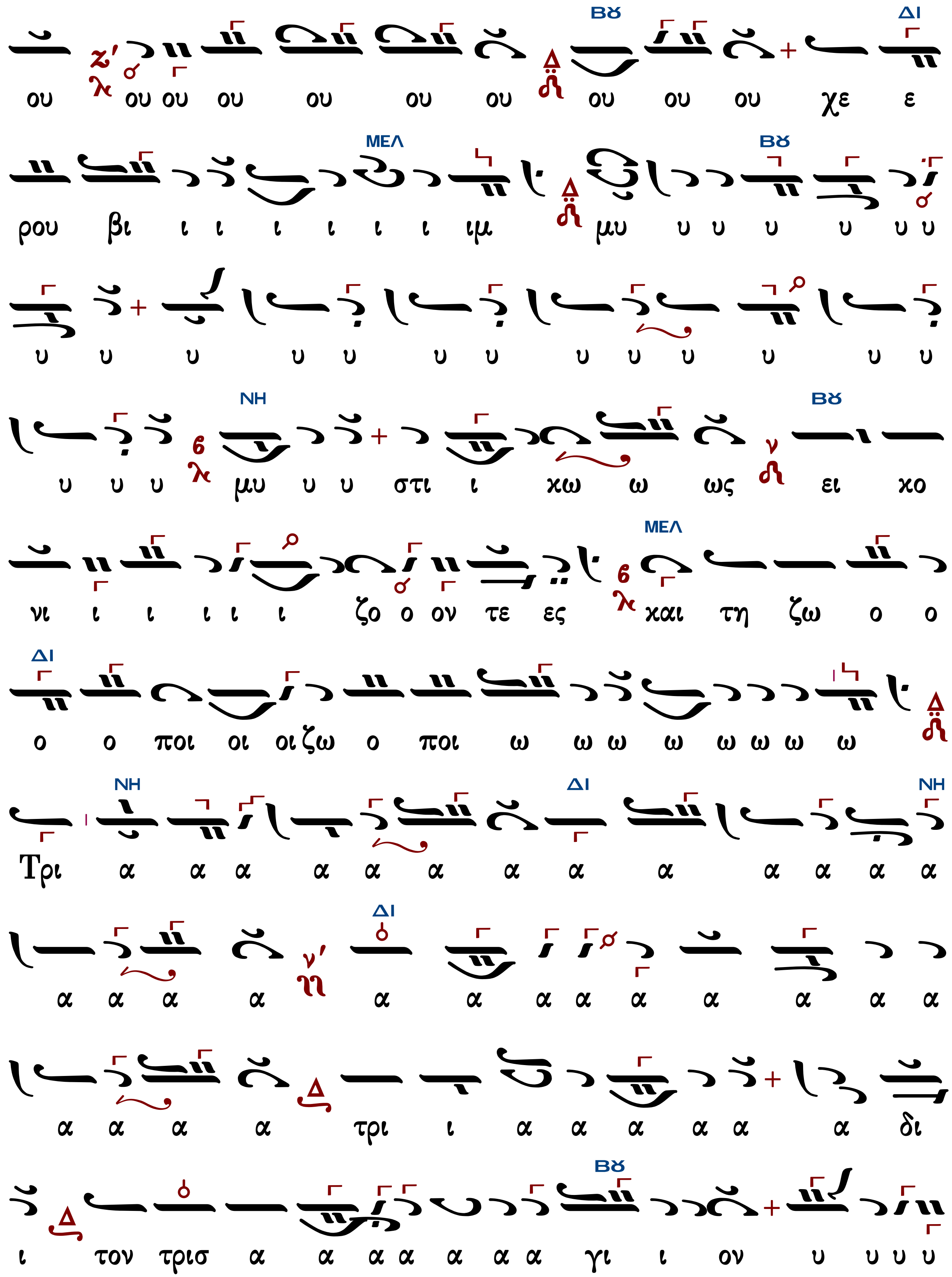
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χε ε
ρου βι ι ι ι ι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ μυ υ υ στι ι χω ω ως ει χο
νι ι ι ι ι ι ζο ο ον τε ες και τη ζω ο ο
ο ο ποι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω
Τρι α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α
α α α α τρι ι α α α α α α δι
ι τον τρισ α α α α α α α γι ι ον υ υ υ υ

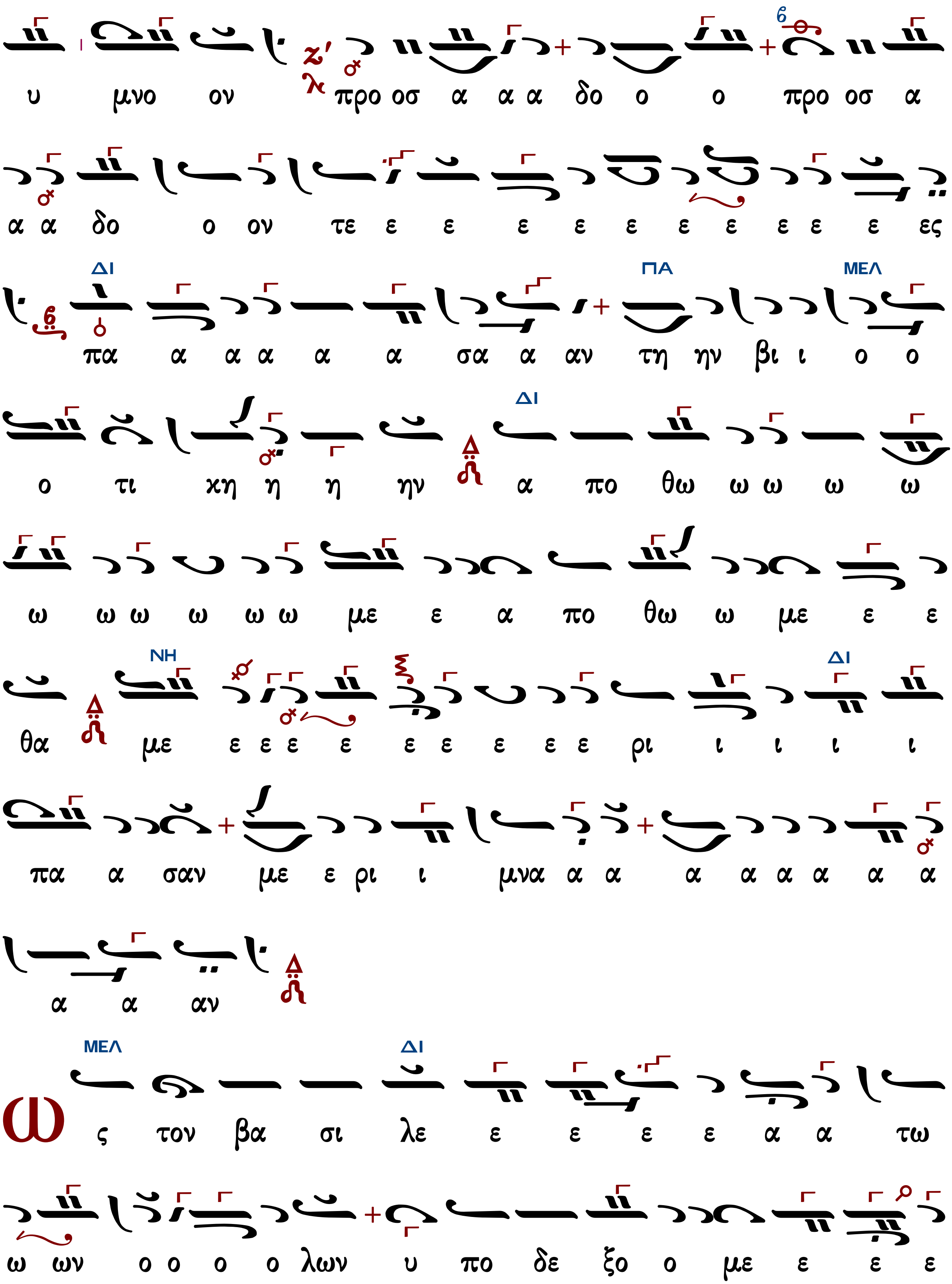
υ μνο ον προ οσ α α α δο ο ο προ οσ α
α α δο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες
ΔΙ ΠΑ ΜΕΛ
πα α α α α α σα α αν τη ην βι ι ο ο
ΔΙ
ο τι χη η η ην α πο θω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω με ε α πο θω ω με ε ε
ΝΗ ΔΙ
θα με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι
πα α σαν με ε ρι ι μνα α α α α α α α α
α α αν
ΜΕΛ ΔΙ
Ως τον βα σι λε ε ε ε ε α α τω
ω ων ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε ε

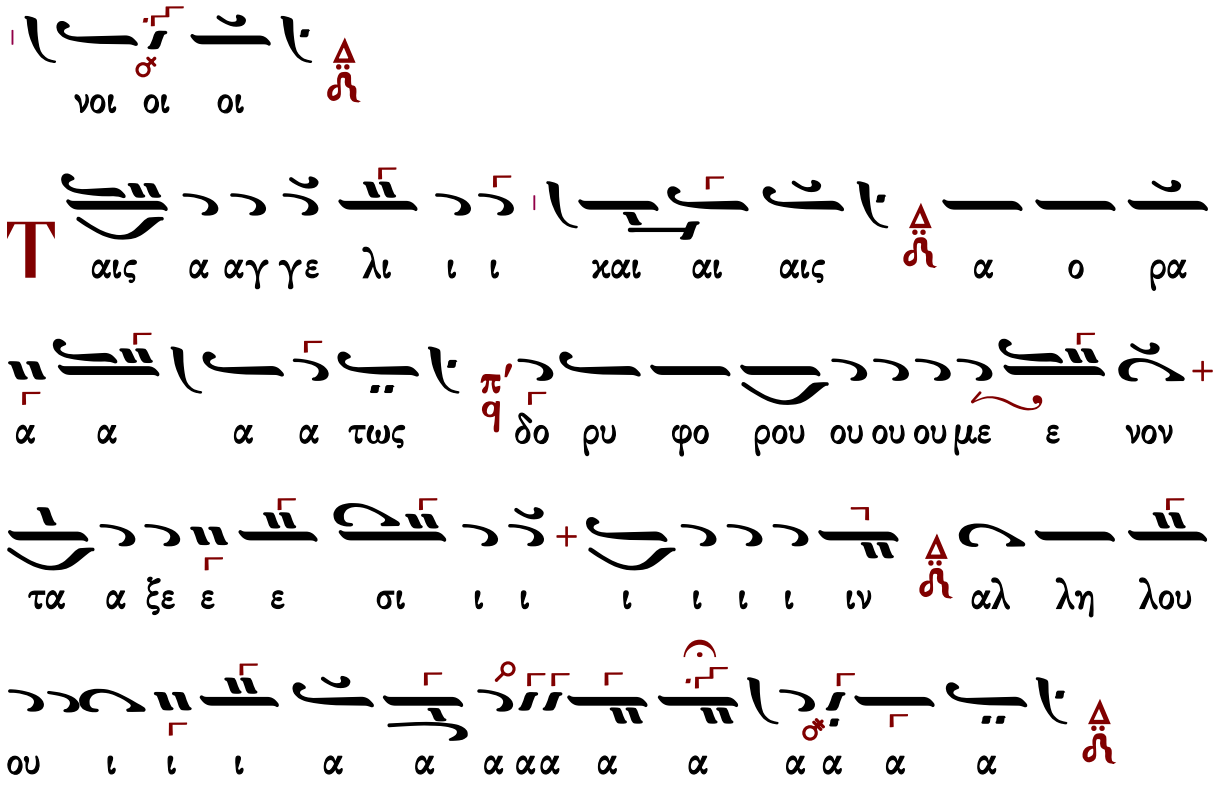

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965) ἅγια

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
1991 σ.297#

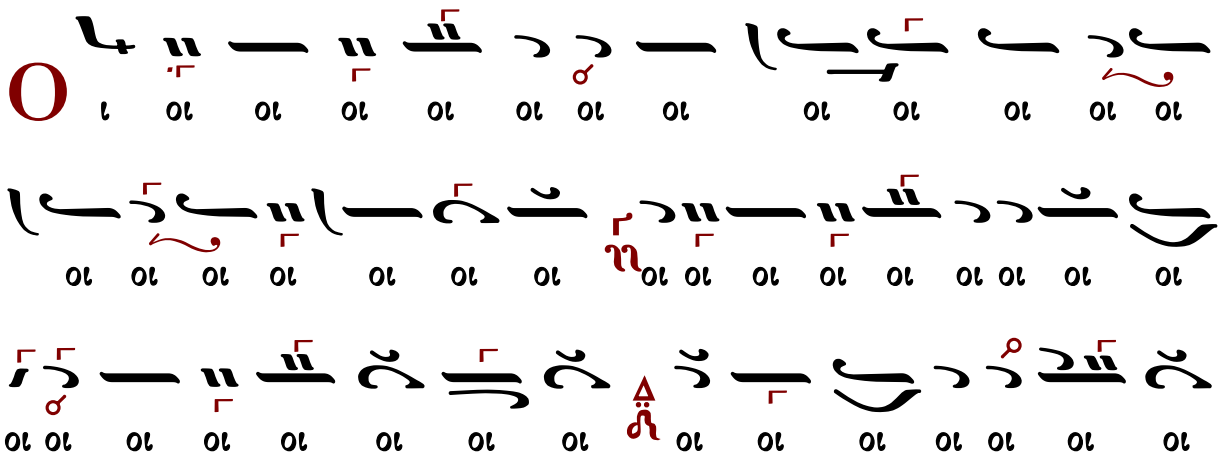

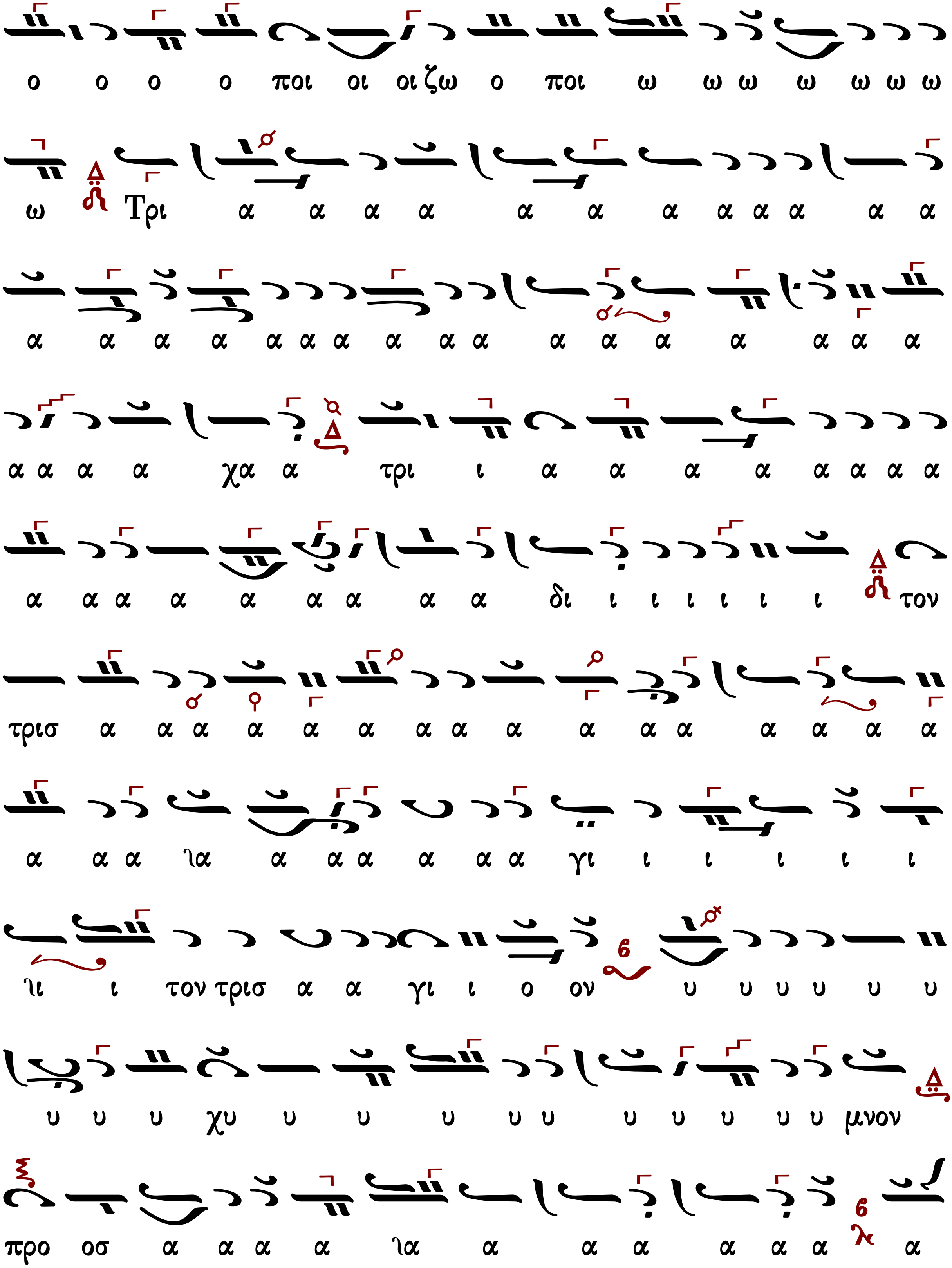

ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω
ω Τρι α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α χα α τρι ι α α α α α α α α
α α α α α α α α α δι ι ι ι ι ι ι τον
τρισ α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α ια α α α α α α γι ι ι ι ι ι
ιι ι τον τρισ α α γι ι ο ον υ υ υ υ υ υ
υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνον
προ οσ α α α α ια α α α α α α α

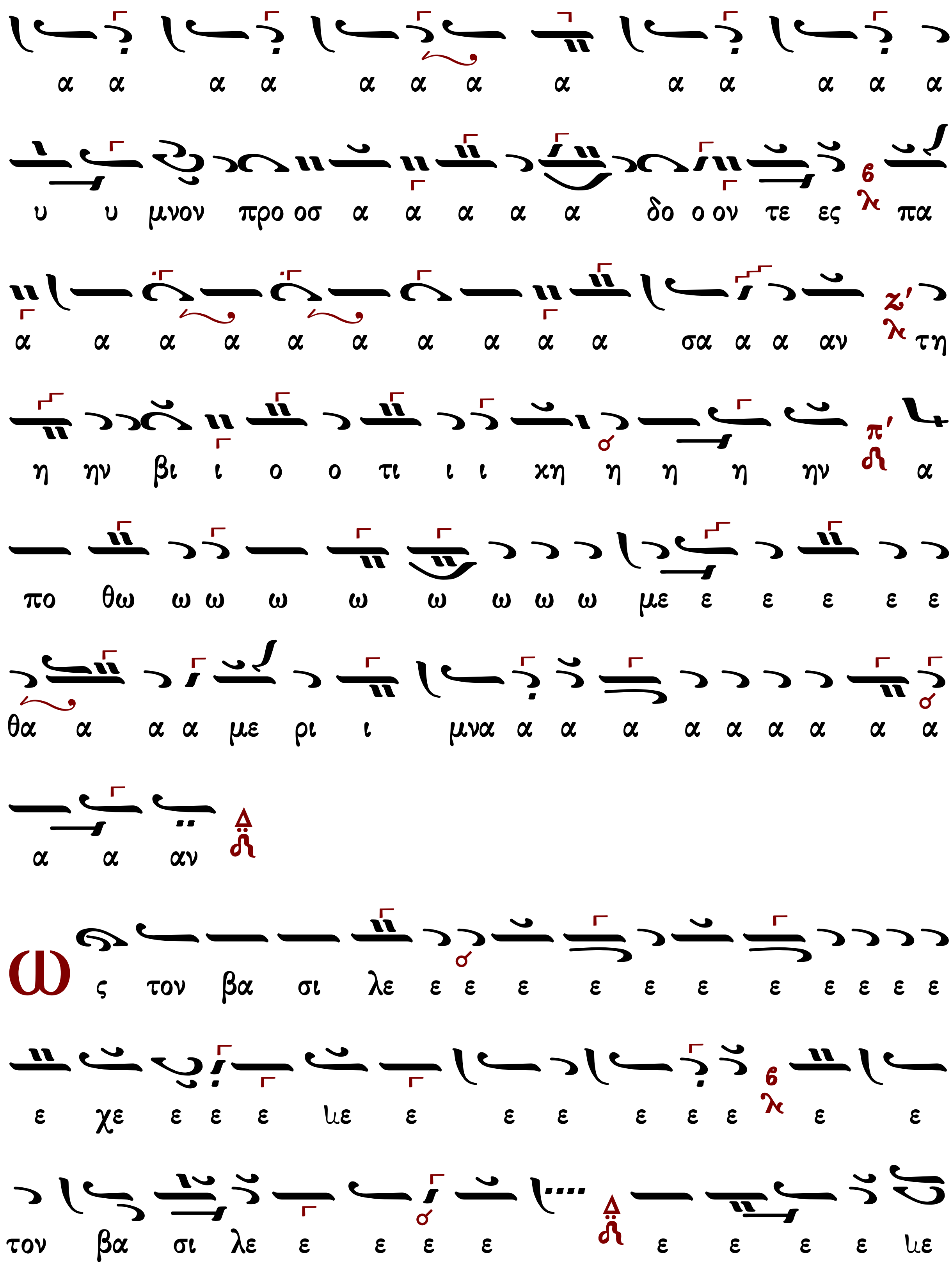
α α α α α α α α α α α α α
υ υ μνον προ οσ α α α α α δο ο ον τε ες πα
α α α α α α α α α α σα α α αν τη
η ην βι ι ο ο τι ι ι χη η η η ην α
πο θω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε
θα α α α με ρι ι μνα α α α α α α α α α
α α αν
Ω ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε χε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε
τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ιε

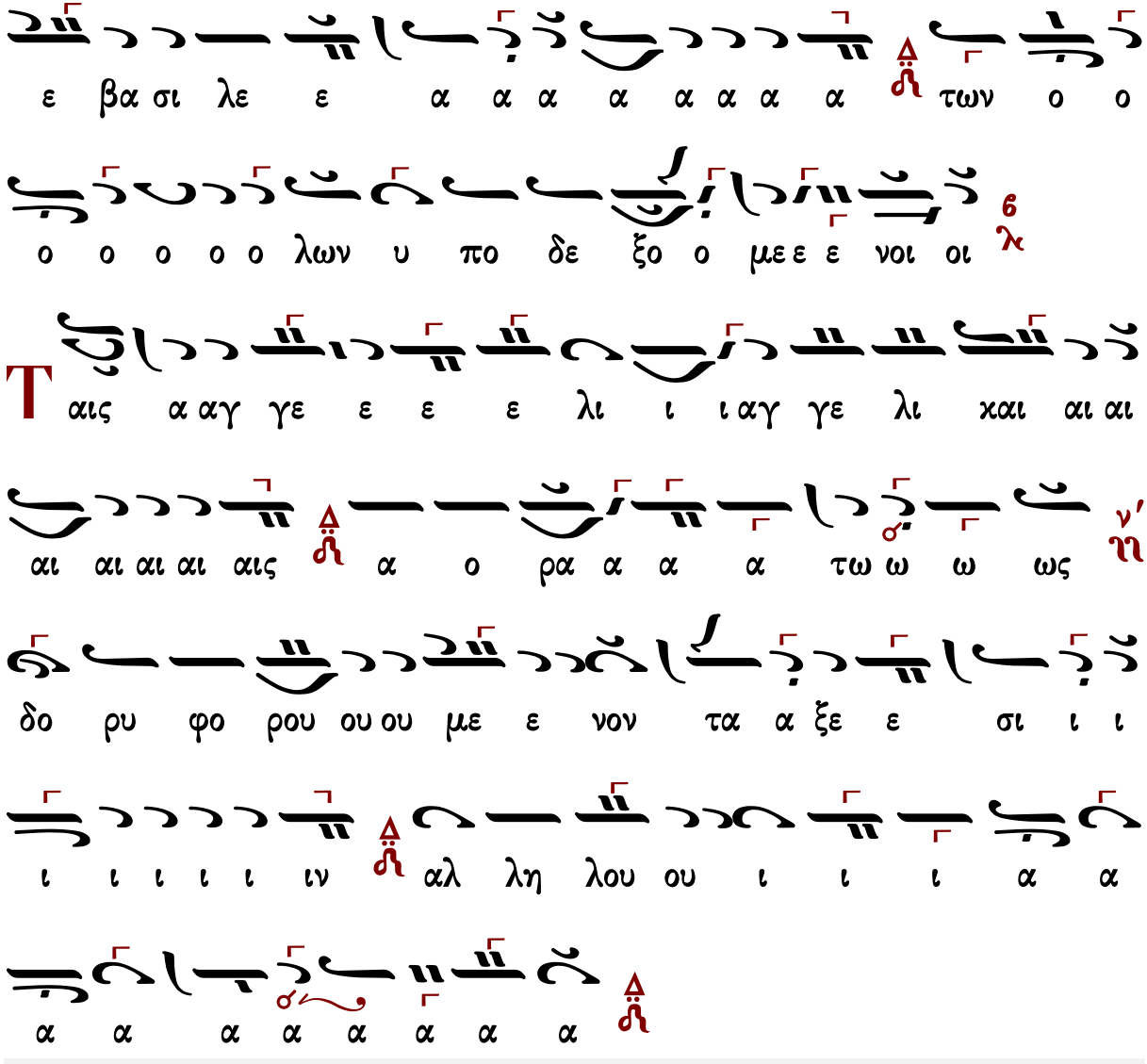

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965) λέγετος

Ἦχος Βȣ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.555*

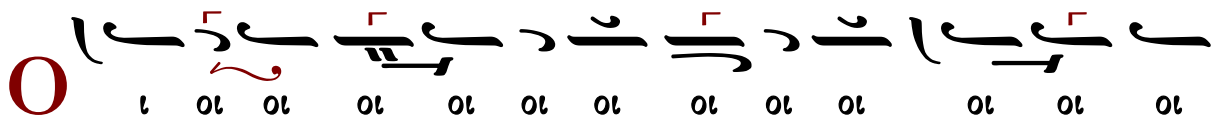

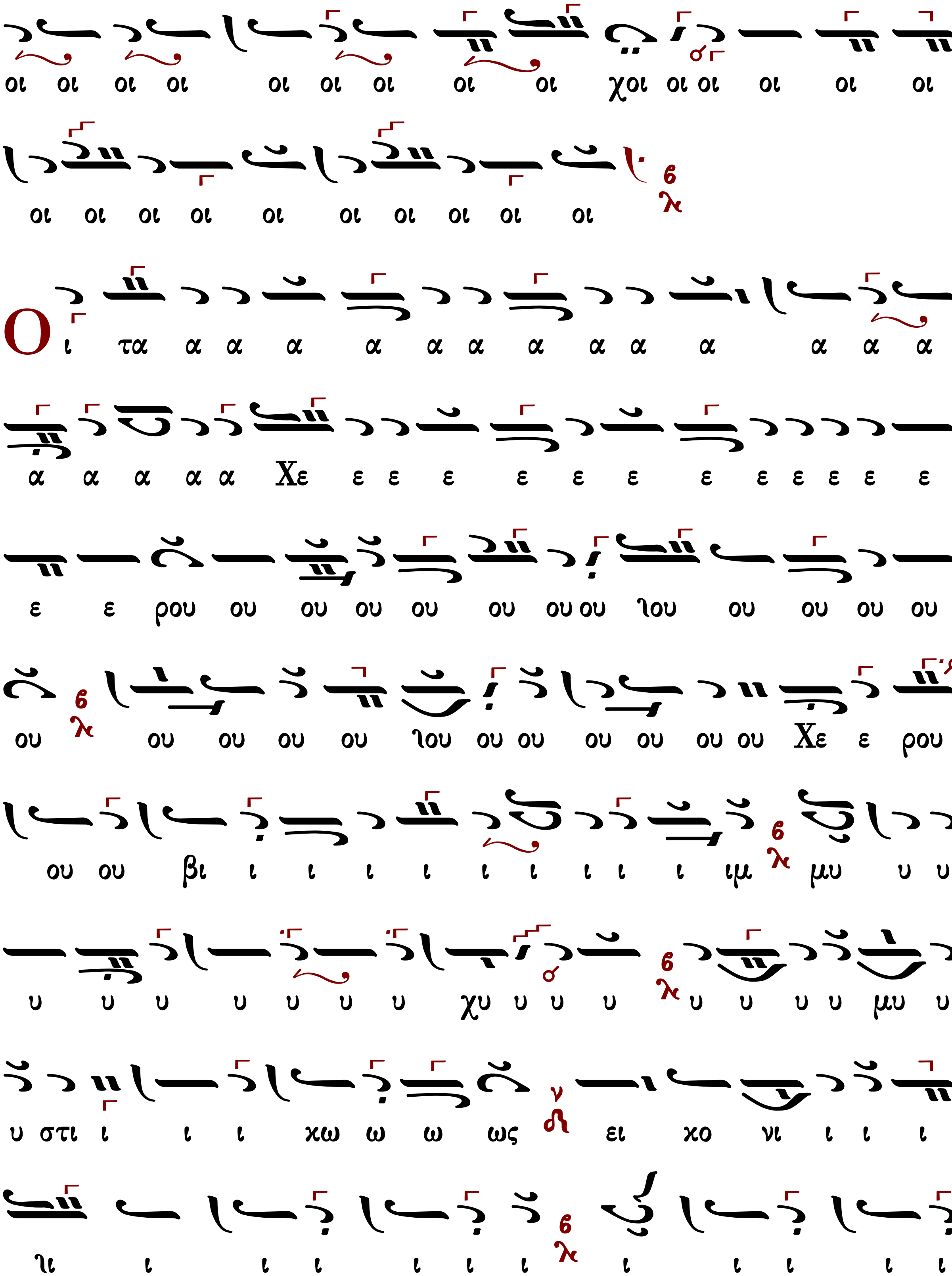

οι οι οι οι οι οι οι οι οι χοι οι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
Οι τα α α α α α α α α α α α α α
α α α α α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ϡου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ϡου ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου
ου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιμ μυ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ μυ υ
υ στι ι ι ι χω ω ω ως ει χο νι ι ι ι
ϡι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

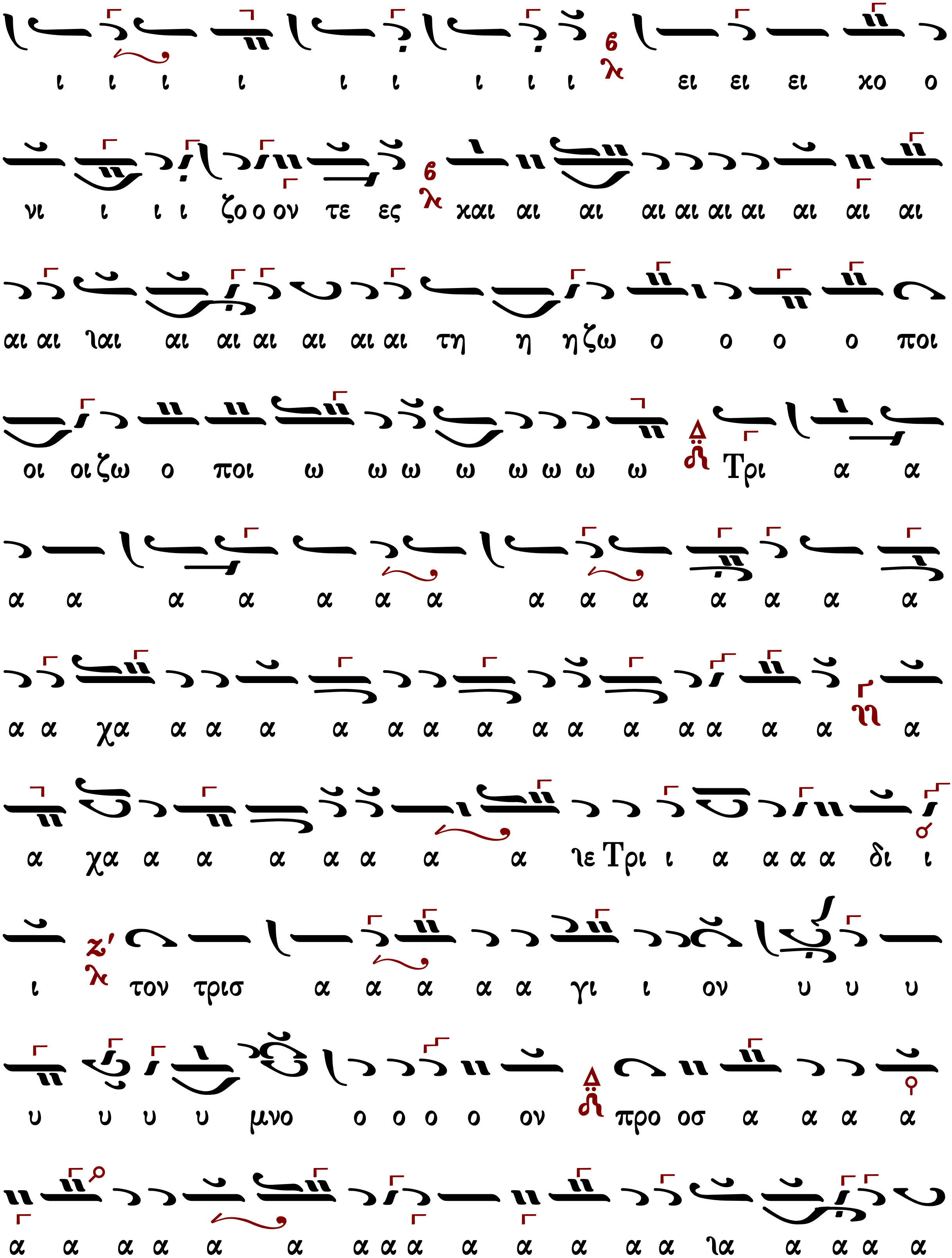
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ει ει ει χο ο
νι ι ι ι ζο ο ον τε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι λαι αι αι αι αι αι αι τη η η ζω ο ο ο ο ποι
οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α
α α α α α α α α α α α α α α
α α χα α α α α α α α α α α α α α α α
α χα α α α α α α α α λε Τρι ι α α α α δι ι
ι τον τρισ α α α α α γι ι ον υ υ υ
υ υ υ υ μνο ο ο ο ο ον προ οσ α α α α
α α α α α α α α α α α α α α λα α α α α

α α δο ο ο ο ο ο ο υ υ μνον προ οσ α α
α α α δο ο ον τε ες πα α α α α α α α
α α α σα α α αν τη η ην βι ι ο ο τι ι ι
χη η η η ην α πο θω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω με ε θα α α με ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ρι ι ι μνα αν
ς το ον βα α α σι ι λε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ιμε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

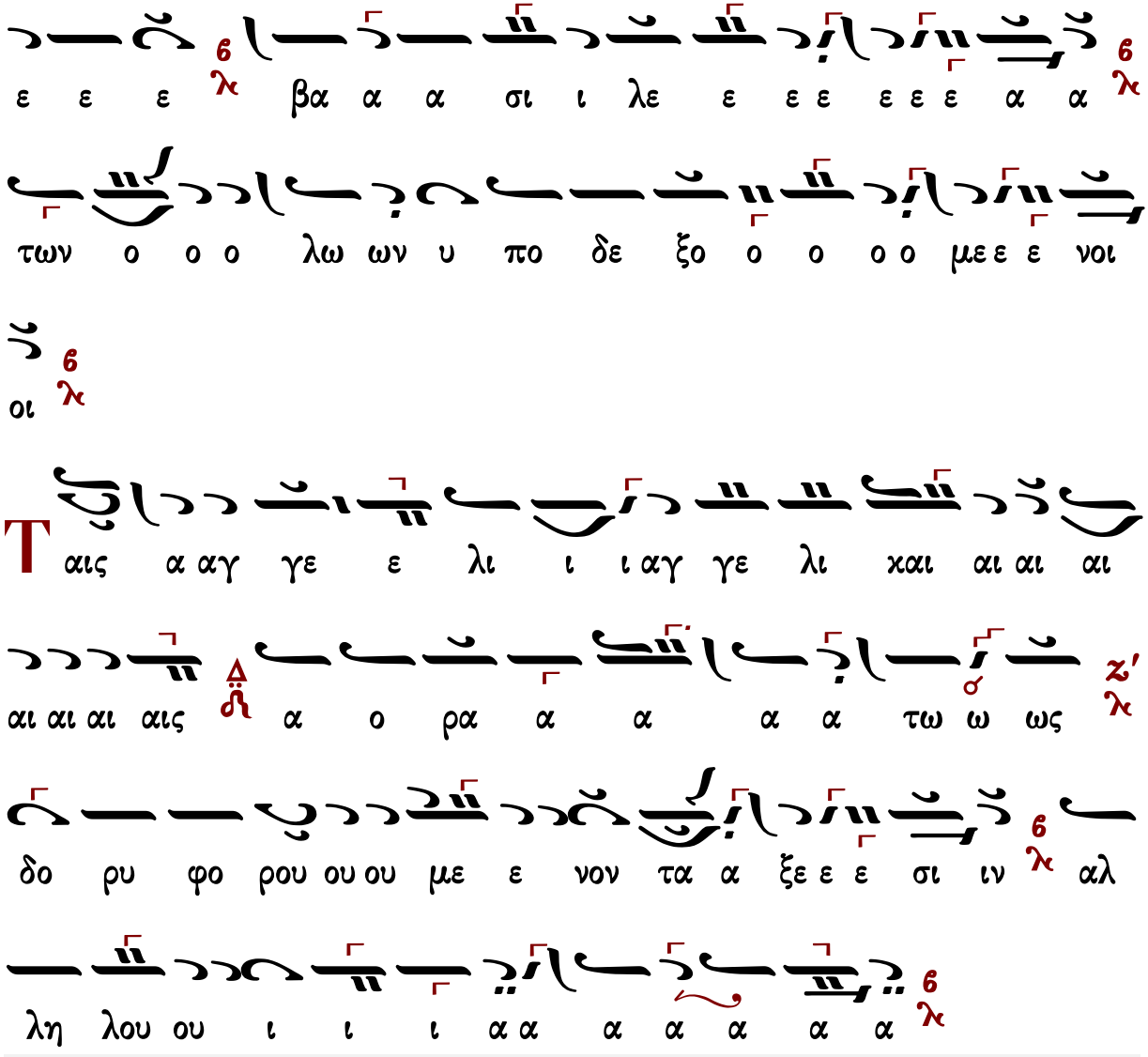

Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

σύντομον

Ἦχος Δι

Θρασυβούλου Στανίτσα
Συλλογή Μουσικών Χειρογράφων
Θεία Λειτουργία σ.87#

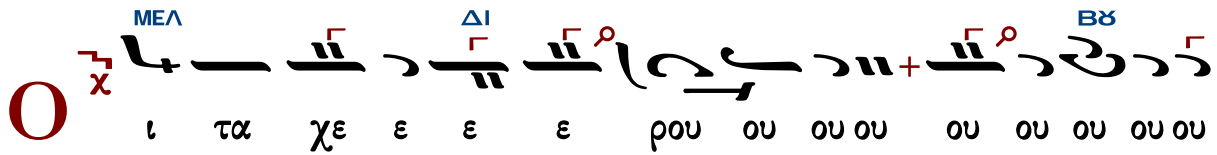

ΜΕΛ ΔΙ

ου ου λ6 ου ου ου ου ου χε ε ρου ου βι ι ι

ΜΕΛ ΒΘ ΠΑ

ι ι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ λ6 υ υ

ΝΗ ΔΙ

υ υ υ υ μυ υ υ στι ι χω ω ως ν ει χο ο

νι ι ι ζον τε ε ε ε ε ε ες χαι αι αι

αι αι τη ζω ω ο ποι οι οι ω ω ω ω ω ω

ΠΑ ΝΗ ΔΙ ΓΑ ΜΕΛ

ω Τρι α α α α α α α α α α

ΓΑ ΔΙ ΝΗ

ΜΕΛ ΔΙ

α α α α α α α α α α α α τρι α

α α α α δι ι ι ι τον τρισ α α γι

ι ο ο ον υ υ υ μνο ον προσ α α α α α

ΓΑ ΔΙ

ΒΘ ΜΕΛ ΔΙ

α δο ο ον τε ες λ6 πα α α α α α α α σαν

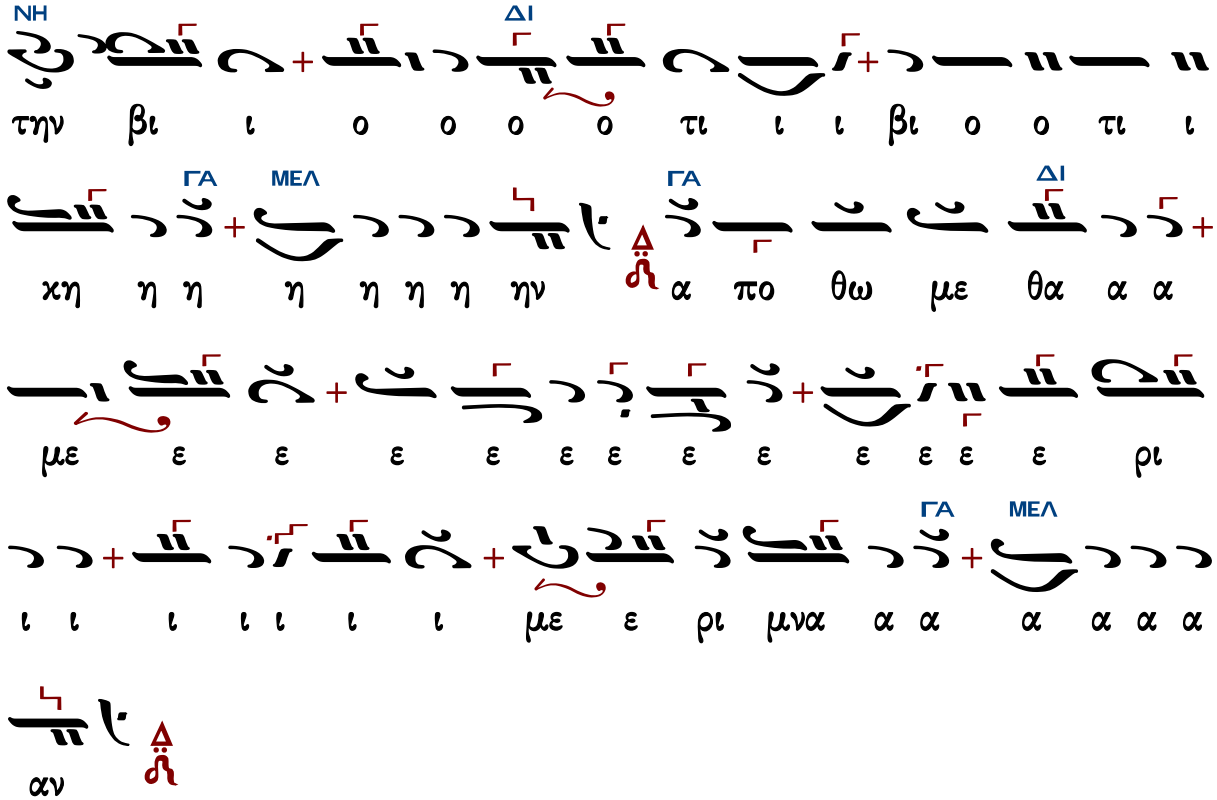

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος Δ΄ Δι

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.211#

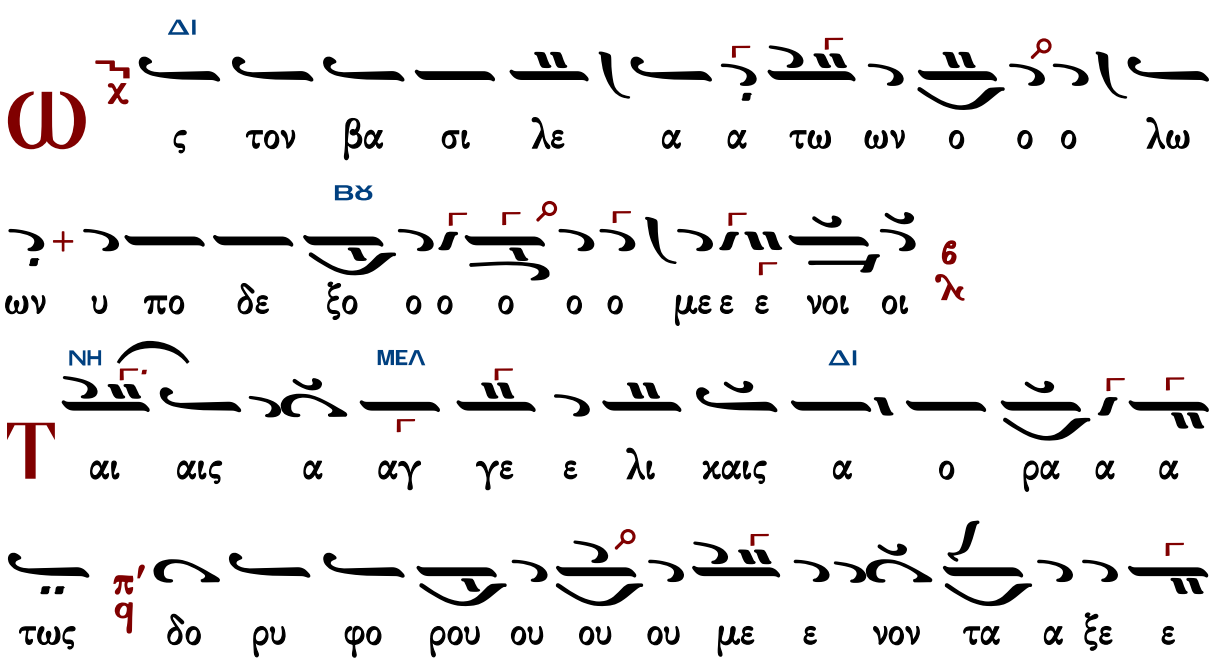

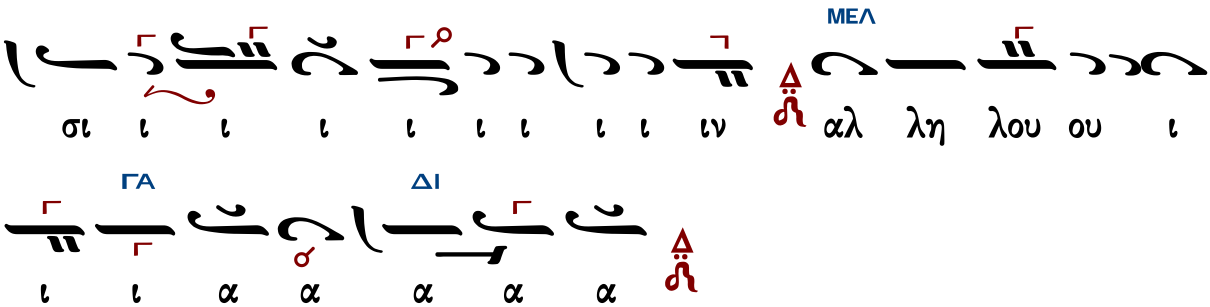

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.54*

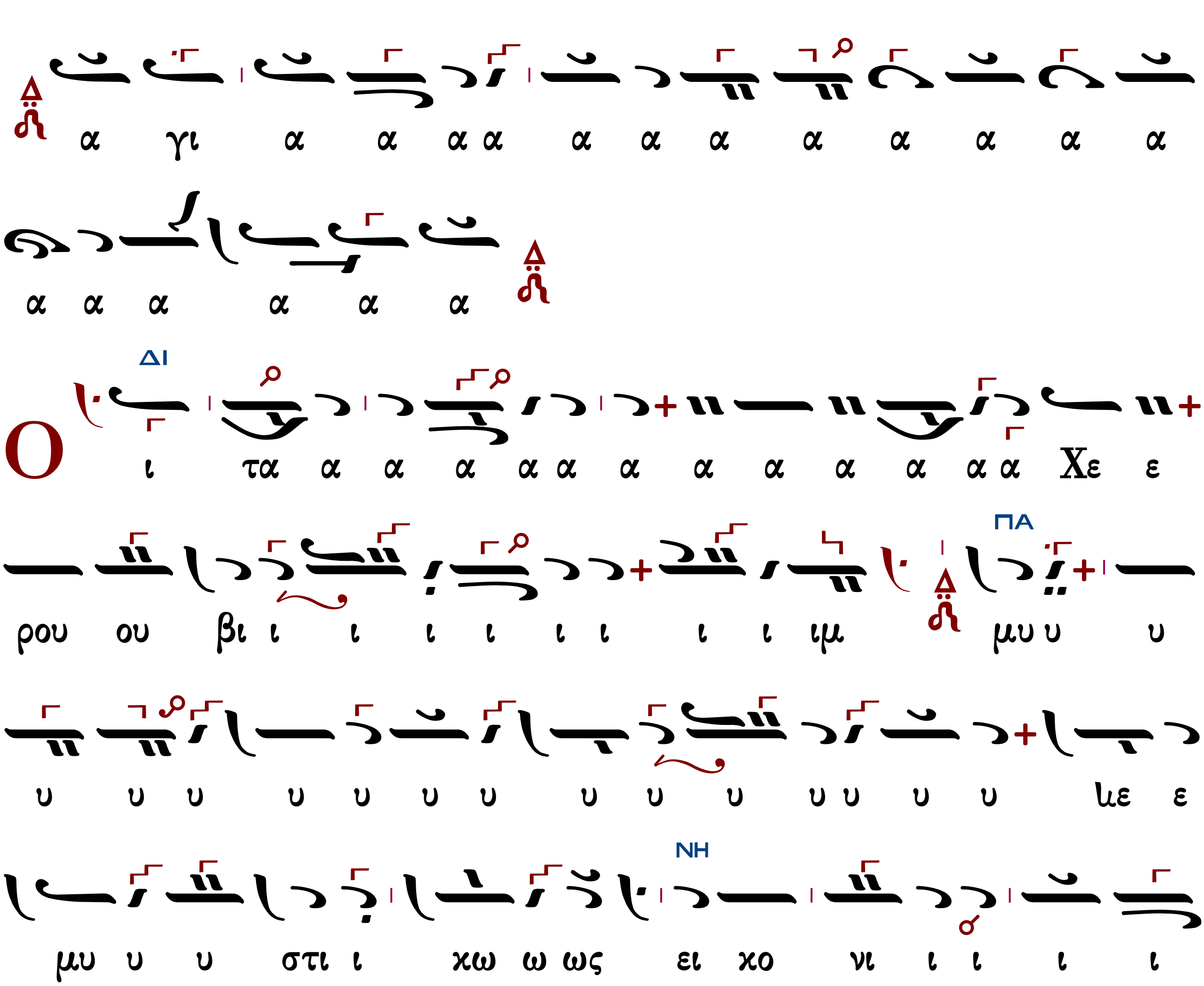

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ΒΡ ΝΗ ΒΡ

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ΜΕΛ ΔΙ

ι ι ζο ο ον τε ε ες χαι αι αι τη ζω ω ο ο

ΔΙ ΒΡ ΔΙ

ο ο ποι οι οι ζω ο ο ο ποι ω ω ω ω ω ω

ΝΗ

ω ω ω Τρι α α α α α α α α α α

ΔΙ

α α α α α α α α α α α α α α α

ΔΙ ΓΑ

α α α α Τρι α α α α α δι ι ι τον

τρισ α α α α α α γι ο ο ον υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο

υ μνο ον προσ α α δο ον τε ε ε ε ε ε ε

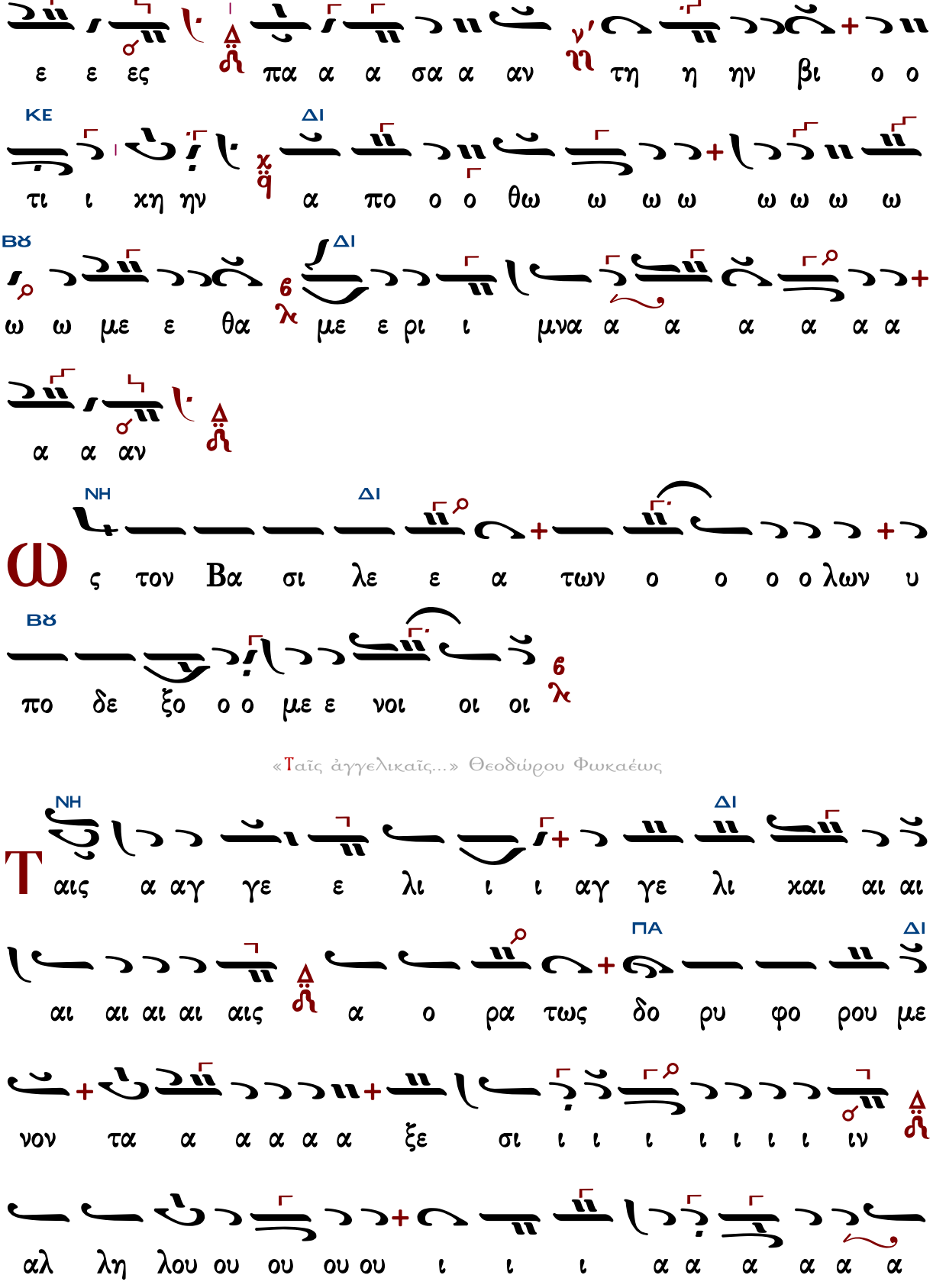
ε ε ες πα α α σα α αν τη η ην βι ο ο
ΚΕ ΔΙ
τι ι χη ην α πο ο ο θω ω ω ω ω ω ω ω
ΒΫ ΔΙ
ω ω με ε θα με ε ρι ι μνα α α α α α α
α α αν
ΝΗ ΔΙ
Ω ς τον Βα σι λε ε α των ο ο ο ο λων υ
ΒΫ
πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι
«Ταῖς ἀγγελικαῖς...» Θεοδώρου Φωκαέως
ΝΗ ΔΙ
Τ αις α αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι χαι αι αι
ΔΙ ΠΑ
αι αι αι αι αις α ο ρα τως δο ρυ φο ρου με
νον τα α α α α α ξε σι ι ι ι ι ι ι ιν
αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι α α α α α α

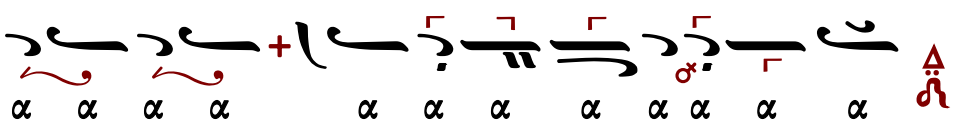

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος Δι

Λειτουργικὰ π. Δοσιθέου
Ι.Μ.Αγ. Κυπριανού & Ιουστίνης
1990 σ.35#

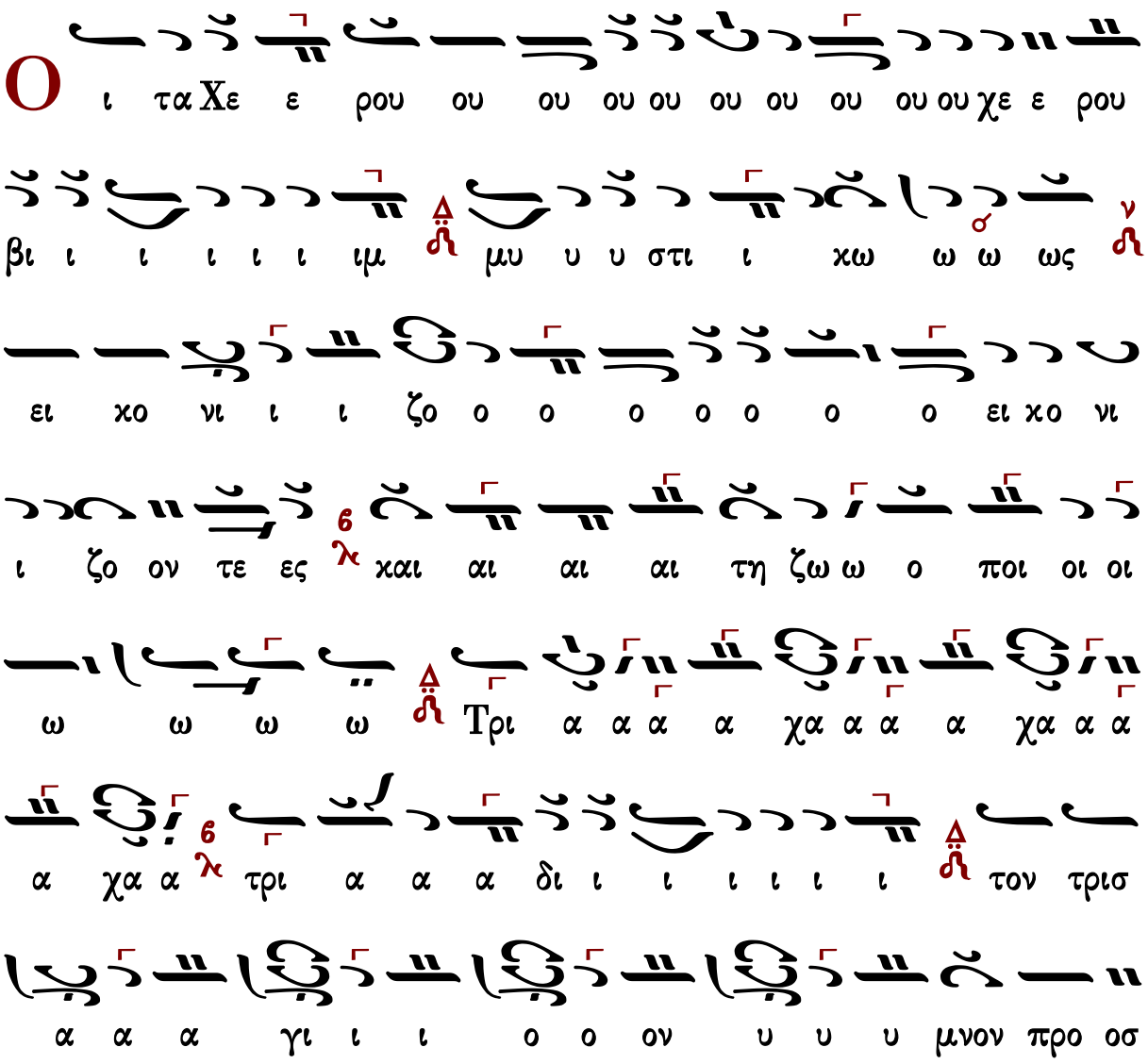

α α α δο ον τε ες πα α α α α σαν τη ην βι ι

ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο ο τι

κη η η η η η ην α πο θω ω ω ω με θα με ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α

α α α α αν

Ως τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε βα α σι λε

ε α α α α α α α των ο λων υ πο δε ξο ο με ε

νοι οι

Ταις αγ γε λι ι καις α ο ρα α α α τω ως δο

ρυ φο ρου με ε νο ο ον τα ξε ε σι ι ι ι ι ι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

Ν-Γ′

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλατζή
Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
1992 σ. 124#

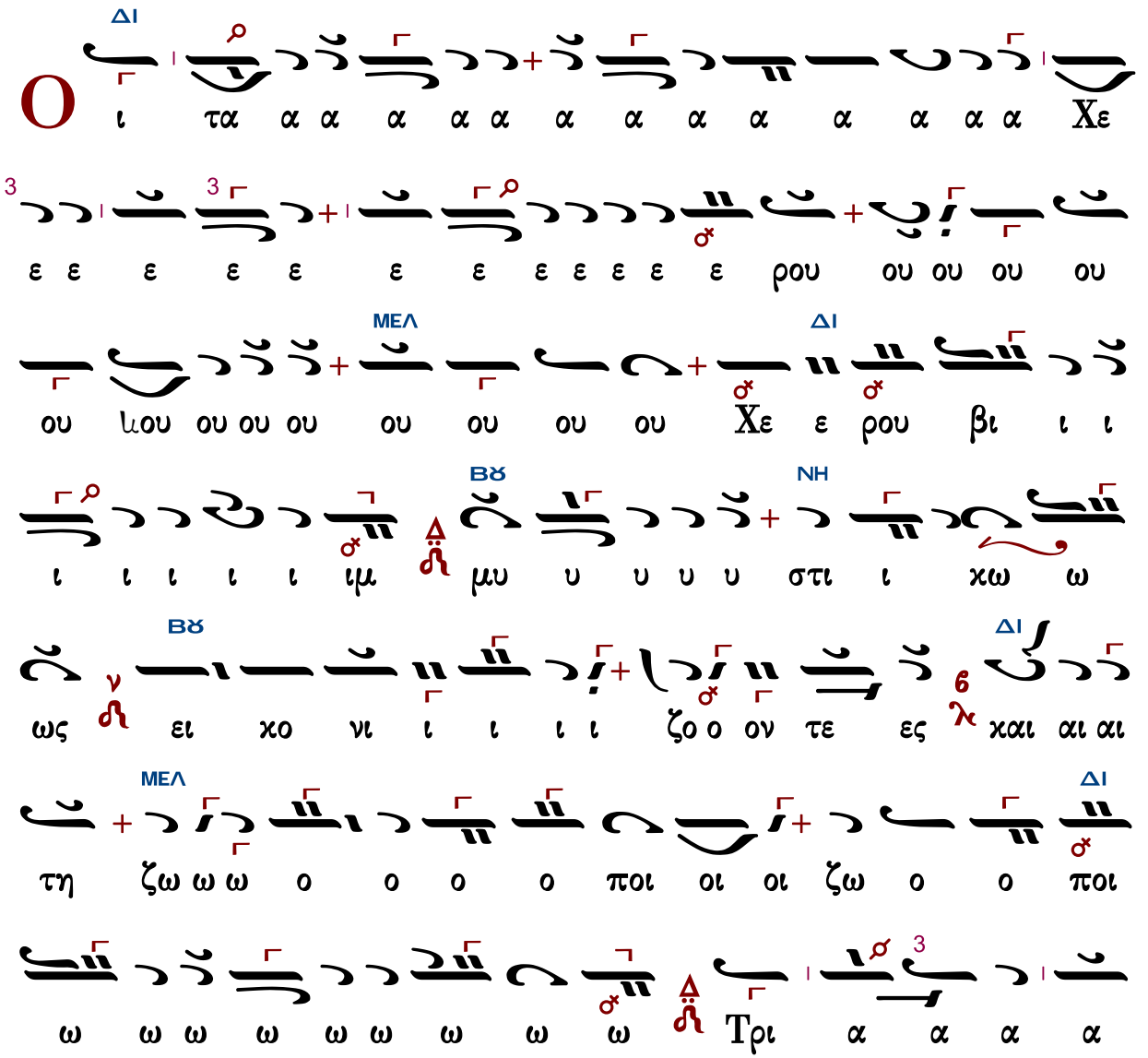

α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α Τρι α α α α α α δι ι τον τρισ α α α

ΒΘ

α α α α α α α α α ια τον τρισ α α α γι ι ι

ΔΙ

ο ον υ υ υ υ υ μνον προ οσ α α α δον

τε ε ε ε ε ε ε ε ες πα σα αν τη ην βι ο

ΚΕ ΔΙ

ο τι χη η ην α πο θω ω ω ω ω με ε ε

ε ε ε θα α με ε ε ρι μνα α α α α α

α α αν

ω ως τοον βα σι ι λε ε ε α των ο ο

ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε νοι οι οι

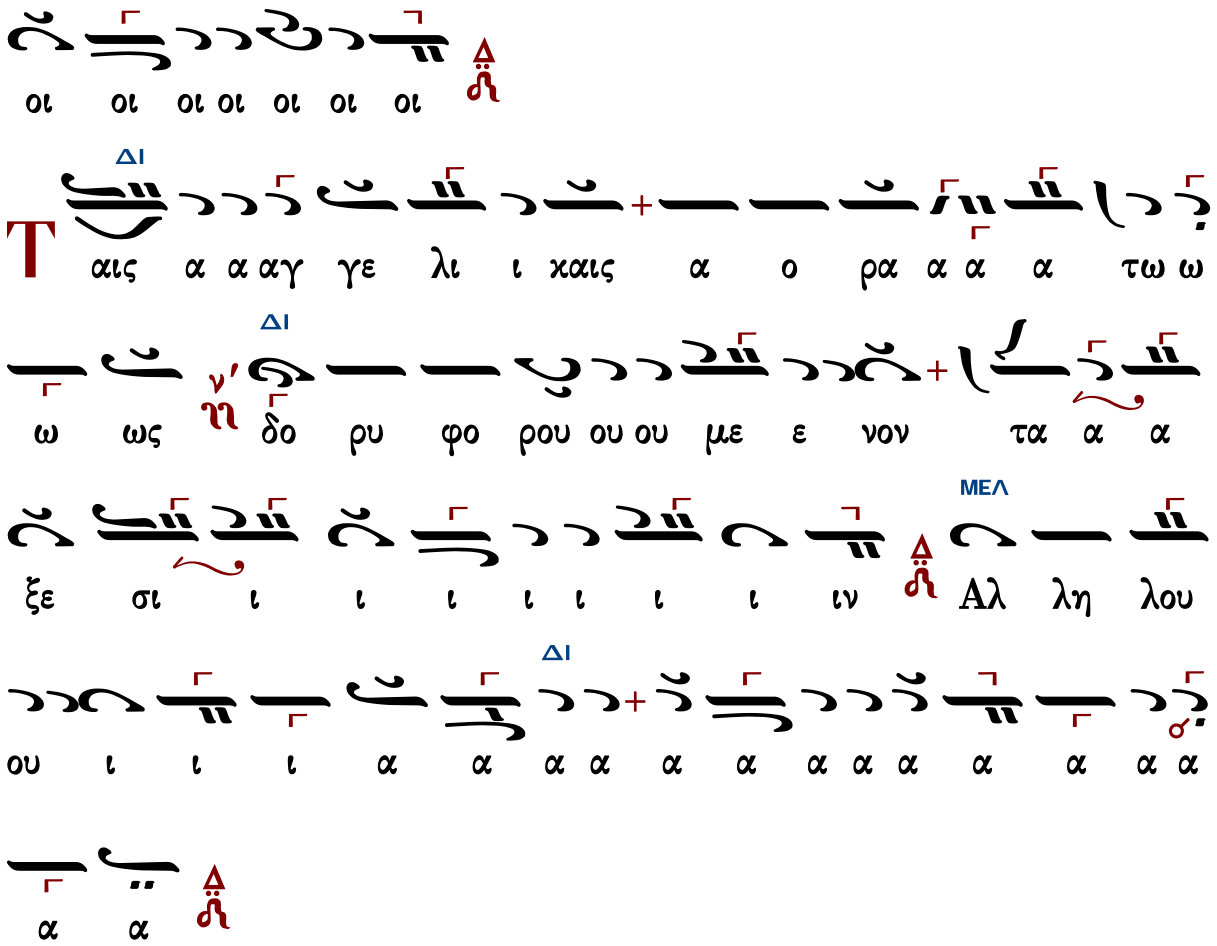

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.339#

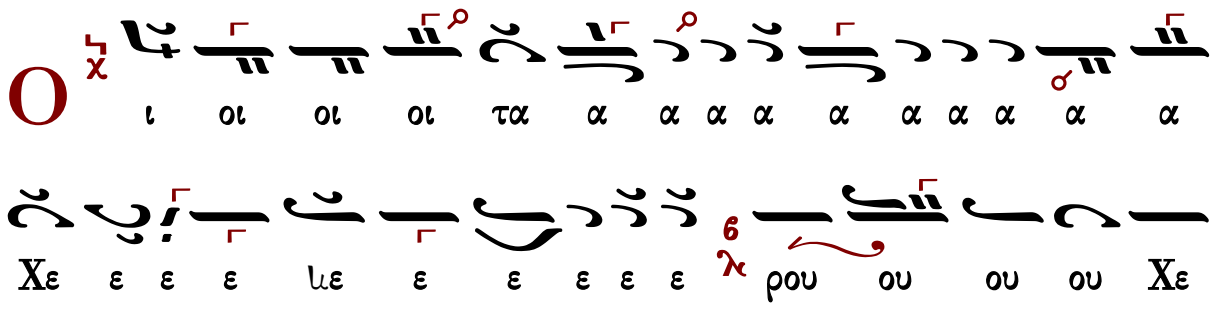

ε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ιμ μυ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ μυ υ υ στι ι χω ω ως ει χο
νι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ει χο νι ι ζο
ον τε ες χαι αι αι αι τη η η η η η η η ιη
η η η η ζω ο ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο
ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α
α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α Τρι α α α α α
δι ι τον τρισ α α α α α α γι ο ο ον υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο

υ μνο ον προσ α α δο ον τε ε ε ε ε ε ε ε

ες πα σαν τη ην βι ο ο τι κη η ην α

πο ο ο θω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε θα με ε

ρι ι μνα α α α α α α αν

ς τον βα σι λε ε ε ε α των ο ο ο ο ο

ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε ε νοι οι

αις αγ γε λι ι ι καις α ο ρα α α α

τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα

α ξε ε σι ι ι ι ι ι ι ιν αλ λη λου ου ι

ι ι α α α α α α α

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος δ΄ Δι

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ΄
Θεία Λειτουργία σ.209*

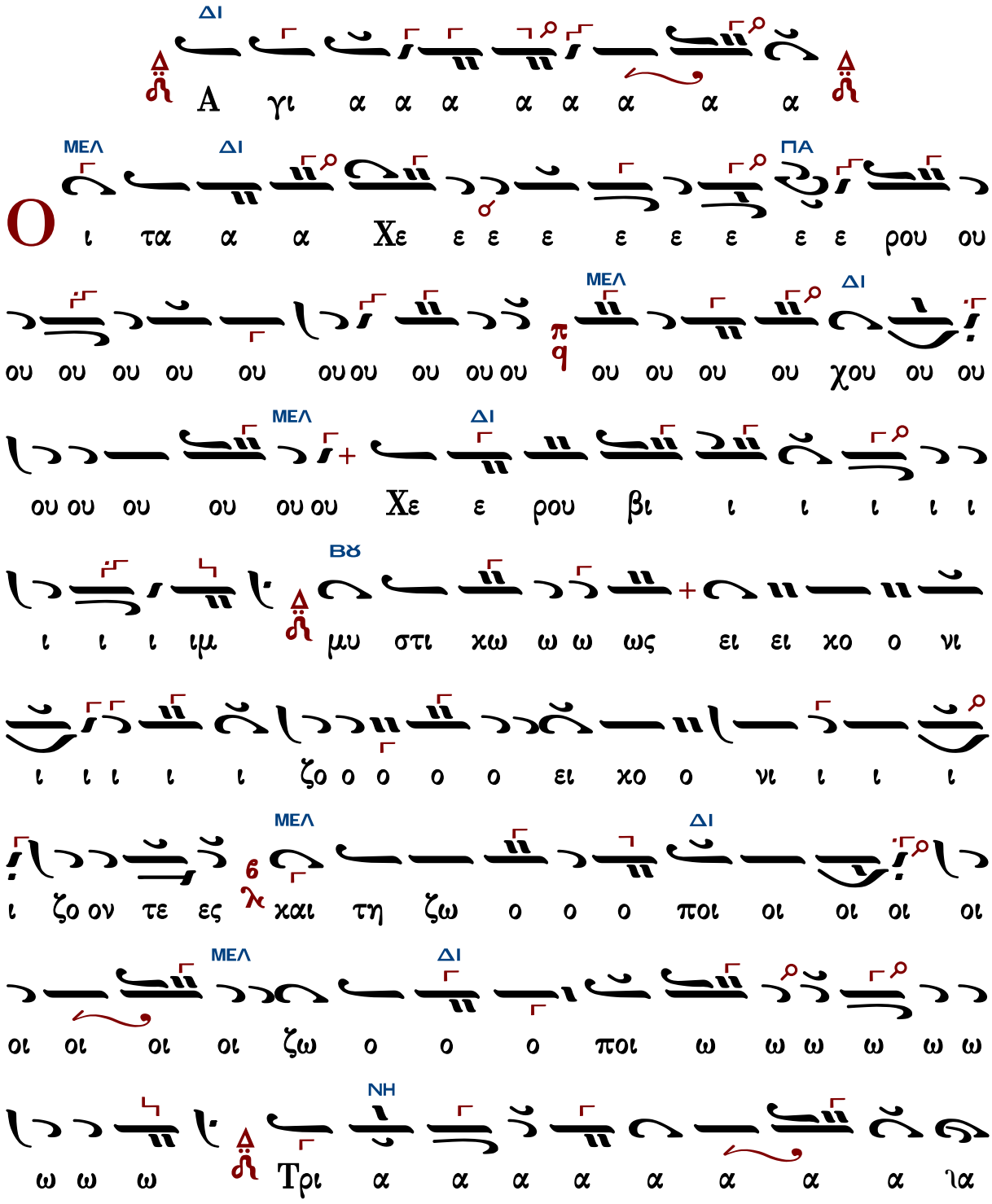

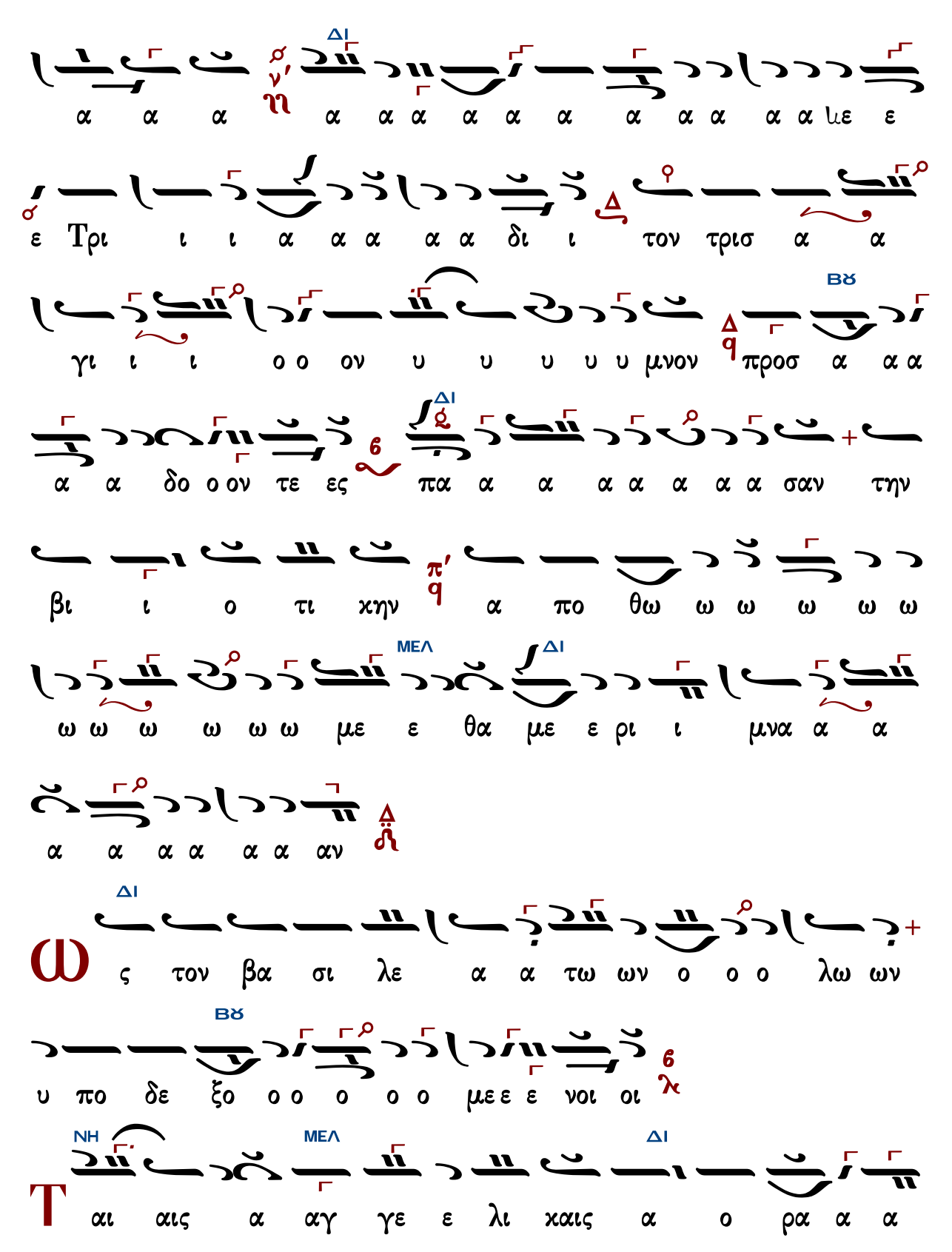
ΔΙ
α α α η α α α α α α α α α α α με ε
ε Τρι ι ι α α α α α δι ι τον τρισ α α
ΒΫ
γι ι ι ο ο ον υ υ υ υ υ μνον προσ α α α
ΔΙ
α α δο ο ον τε ες πα α α α α α α α σαν την
βι ι ο τι χην α πο θω ω ω ω ω ω
ΜΕΛ
ΔΙ
ω ω ω ω ω ω με ε θα με ε ρι ι μνα α α
α α α α α α αν
ΔΙ
ς τον βα σι λε α α τω ων ο ο ο λω ων
ΒΫ
υ πο δε ξο ο ο ο ο ο με ε ε νοι οι
ΝΗ
ΜΕΛ
ΔΙ
αι αις α αγ γε ε λι χαις α ο ρα α α

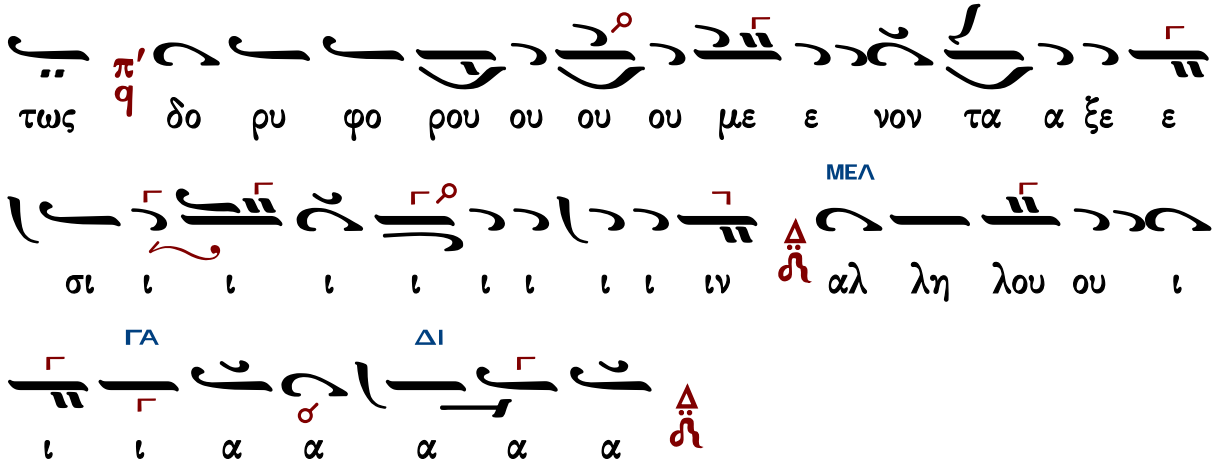

Κωνσταντίνου Λάμπρου (ἅγια)

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.56*

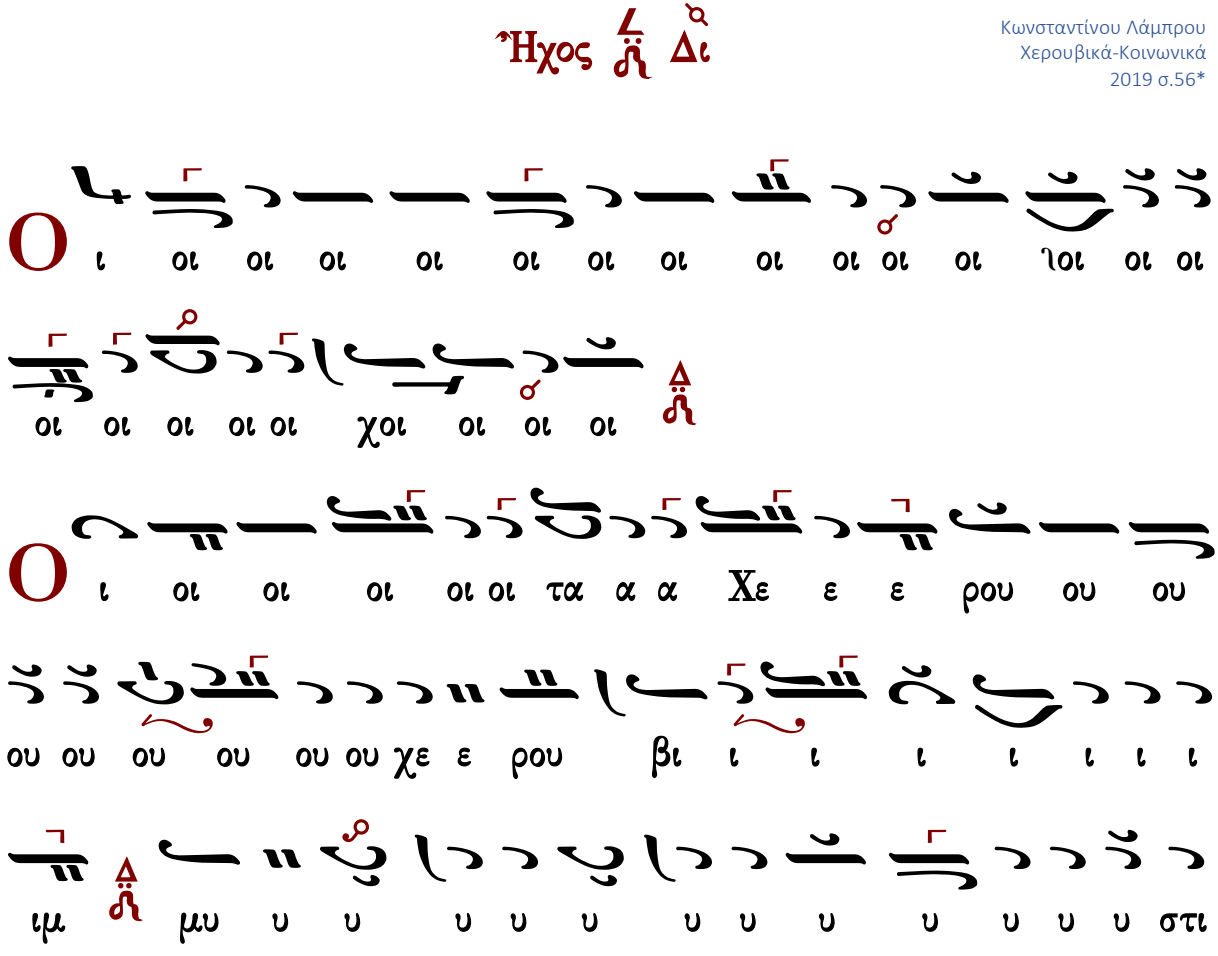

ι χω ω ω ως ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ο ο ει χο νι
ι ζο ον τε ες και αι αι αι τη η η η ιη
η η η η η η η η η η η η η η η ζω
ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι
ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α δι ι ι ι ι ι
το ον τρισ α α α α α α α ια α α α α γι
τον τρισ α α α α α α α γι ον υ υ υ υ

υ υ υ υ υ μνον π q προσ α α α α α α α α υ

μνο ο ον προ οσ α α α δο ο ον τε ες λ 6 πα α α

α α α α α σαν ν ρ την βι ο ο ο τι ι ι ι ι

ι ι ι ι βι ο ο τι κη η η η η η η η ην Δ ρ

α πο θω με θα α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι με ε ρι ι

μνα α α α α α α α α αν Δ ρ

ω ς τον βα σι λε α των ο ο ο λων υ πο δε

ξο ο ο με ε ε νοι οι λ 6

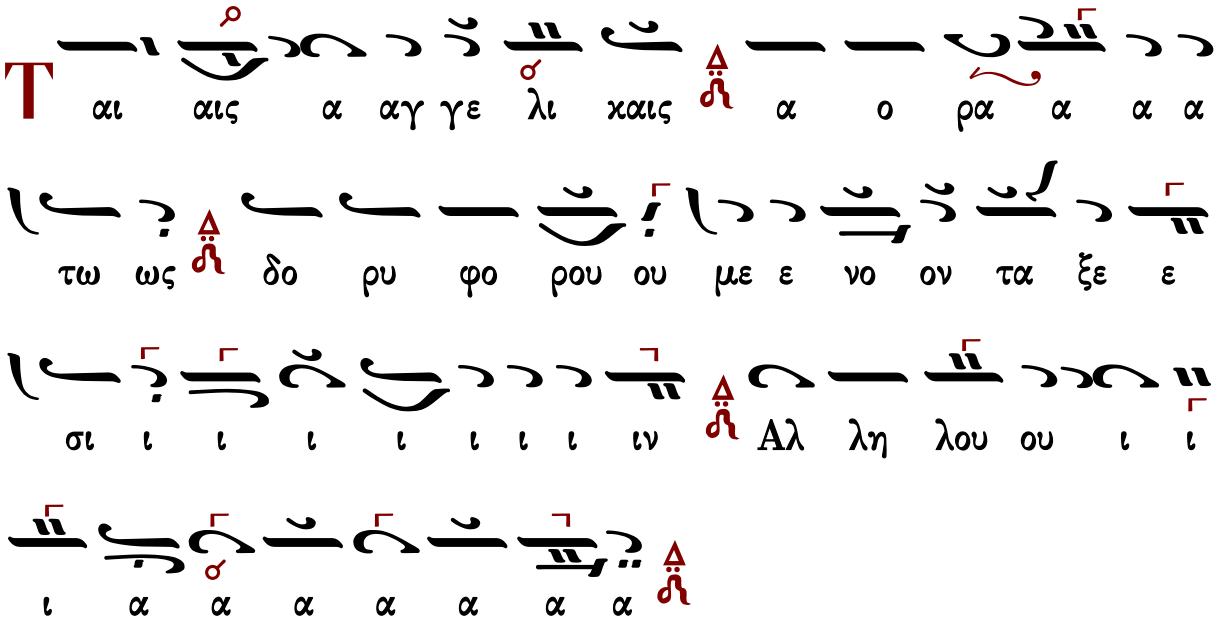

Κωνσταντίνου Λάμπρου (λέγετος)

Ἦχος Βγ

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.65*

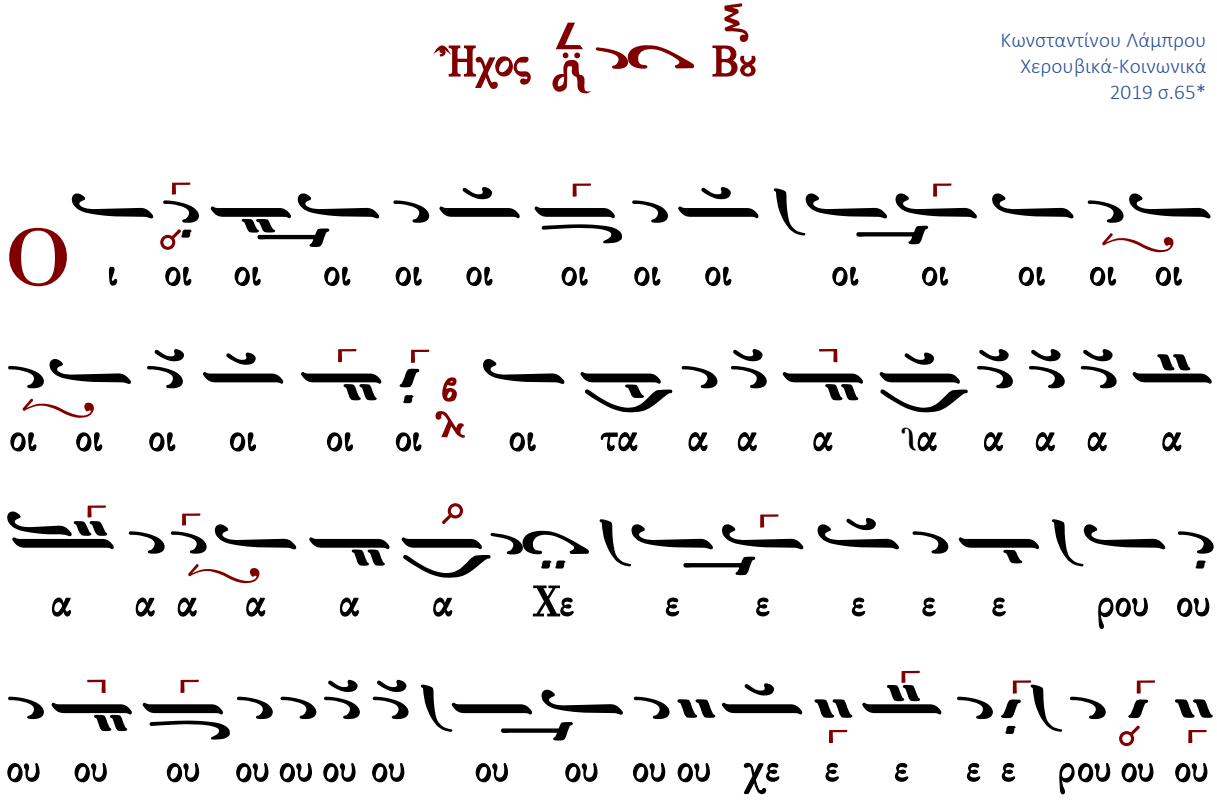

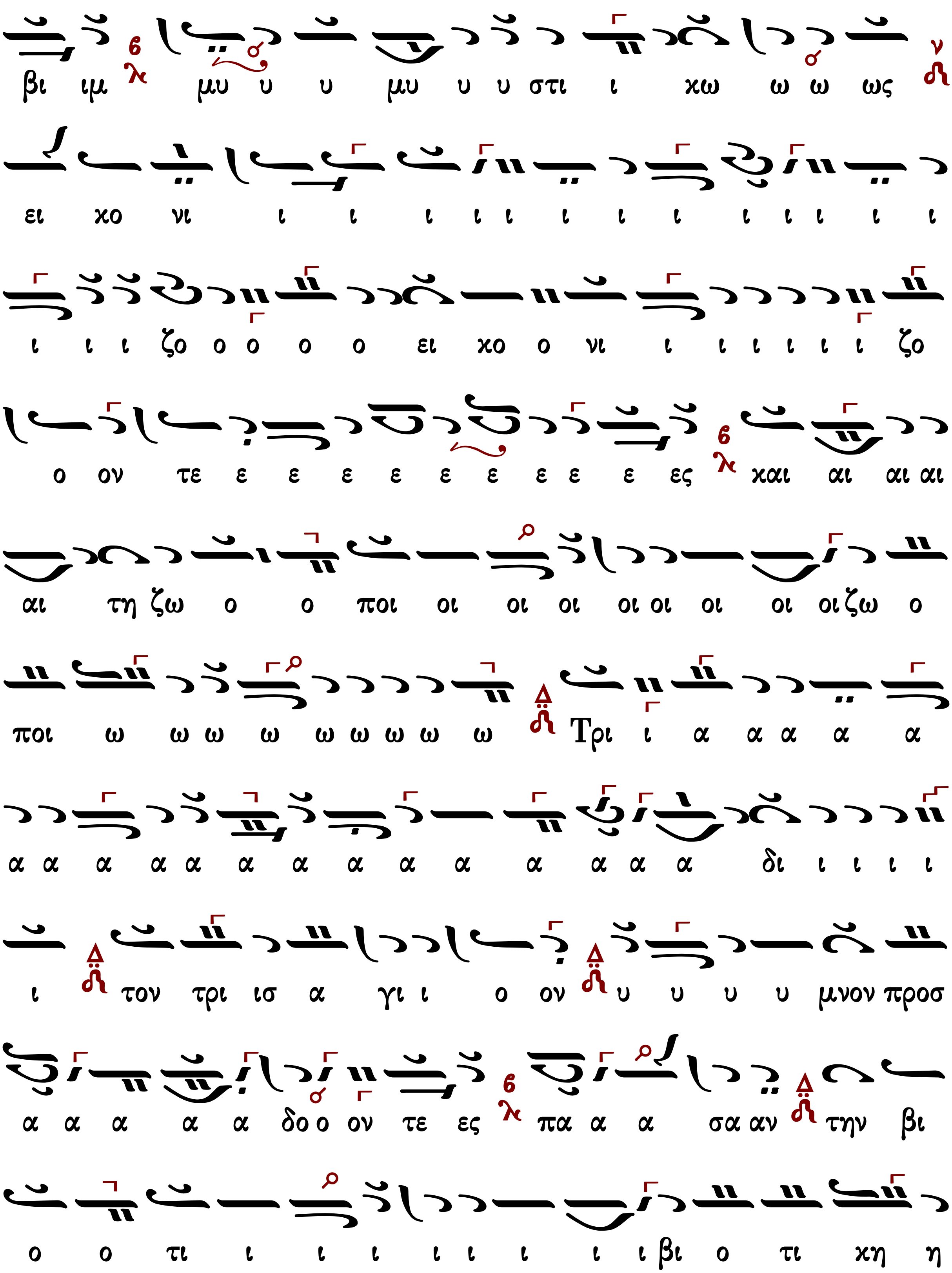
βι ιμ μυ υ υ μυ υ υ στι ι χω ω ω ως
ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ζο ο ο ο ο ει χο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο
ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
αι τη ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οιζω ο
ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α δι ι ι ι ι
ι τον τρι ισ α γι ι ο ον υ υ υ υ μνον προσ
α α α α α δο ο ον τε ες πα α α σα αν την βι
ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι χη η

η η η η η η ην α α α πο θω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω με θα με ε ε ε ε ε

ε ρι ι ι μνα αν

Ω ς τον βα σι λε α των ο ο ο λων υ πο

δε ξο ο με ε νοι οι

Τ αι αις α αγ γε λι χαις α ο ρα α α α

α α α τως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νο ον τα

ξε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ι ι ιν Αλ

λη λου ου ι ι ι α α α α α α α α α α

α

Λειτουργικά

Βασιλείου Νικολαΐδου

Ἦχος δ΄ Δι χ

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Κ. Μαυράγκανος
Βέροια 2013 σ.60#

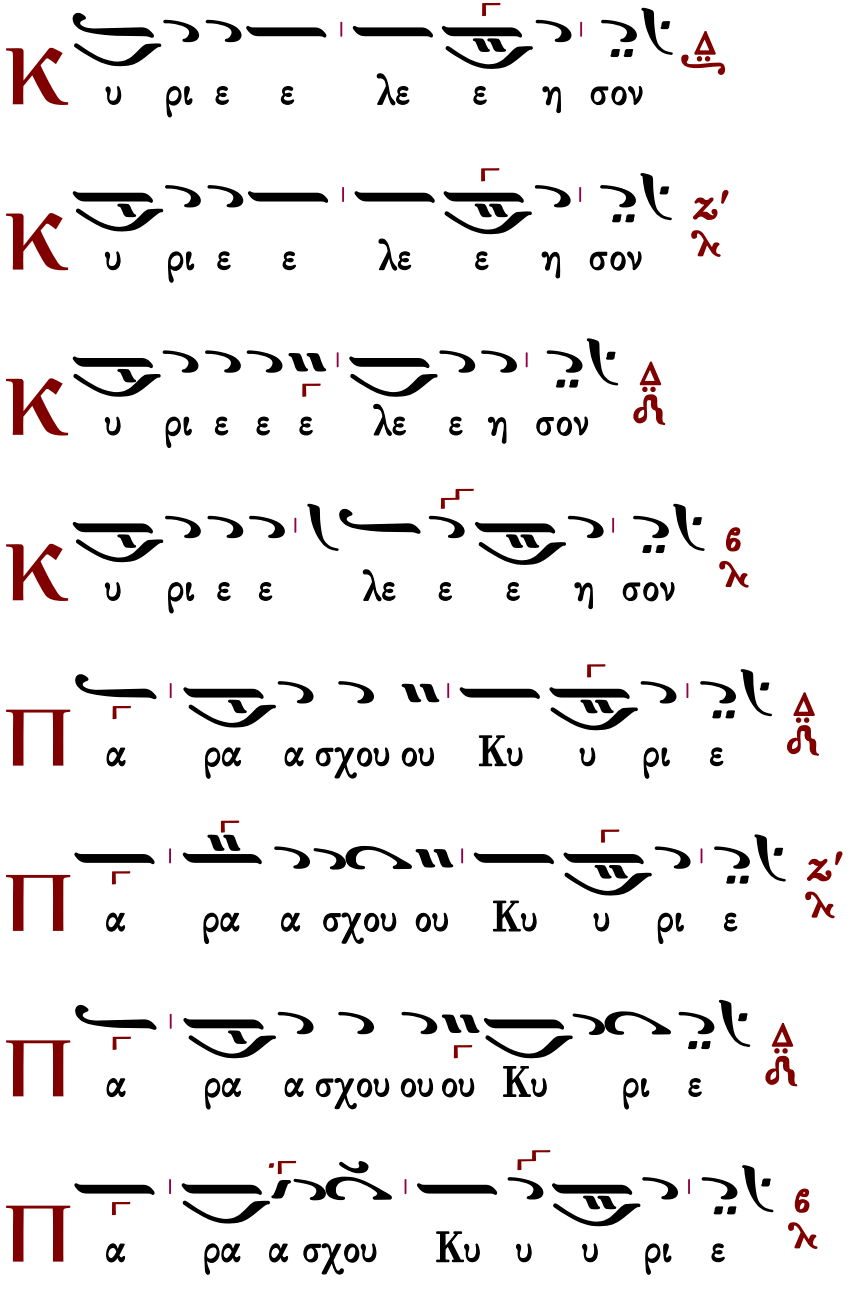

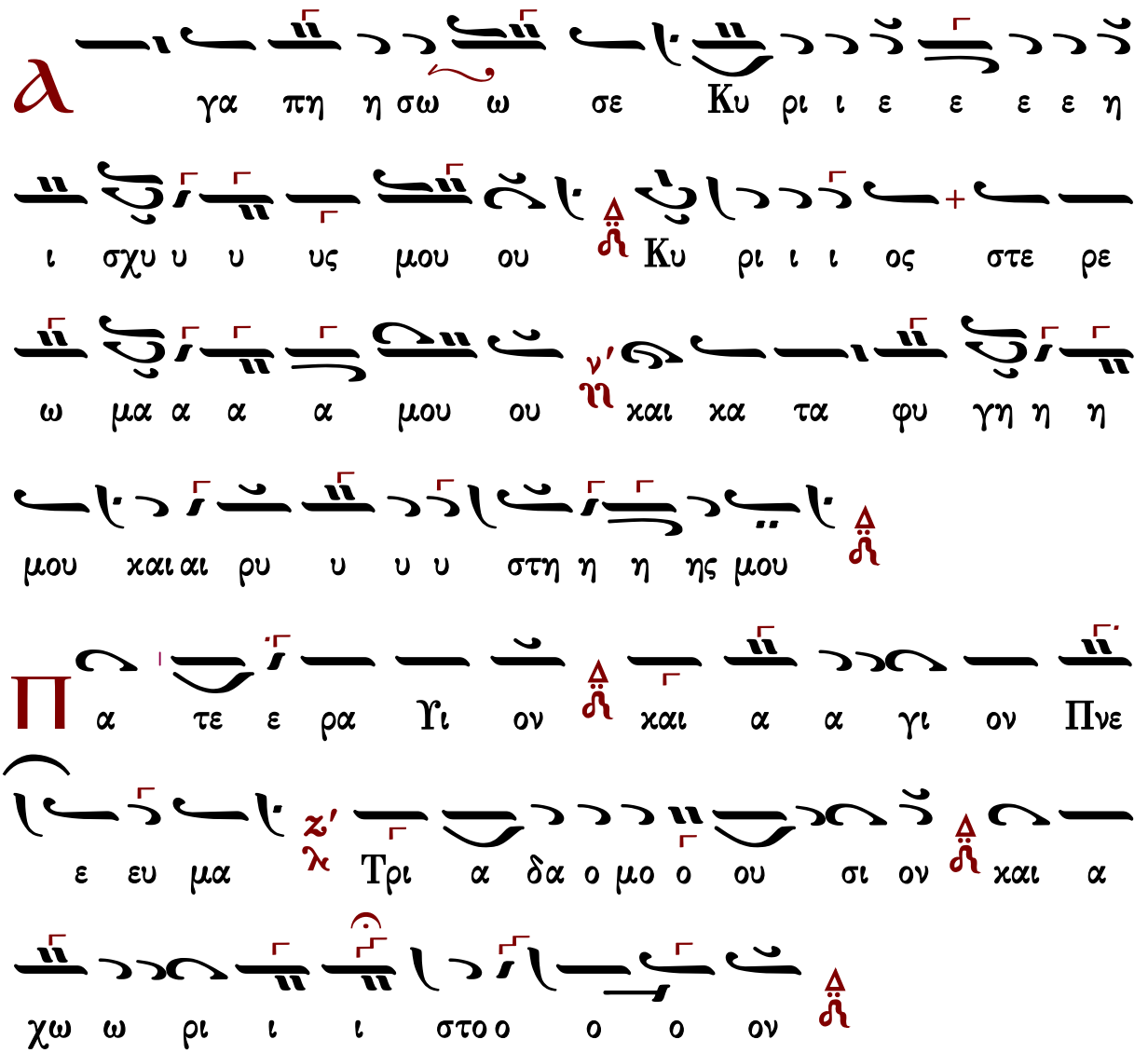

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

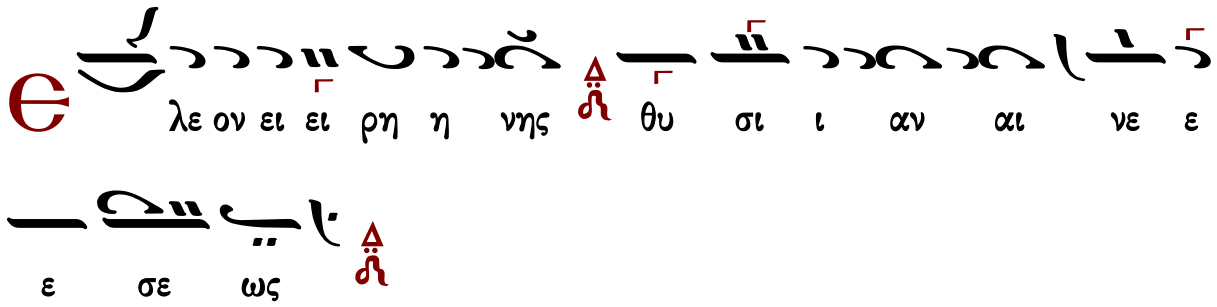

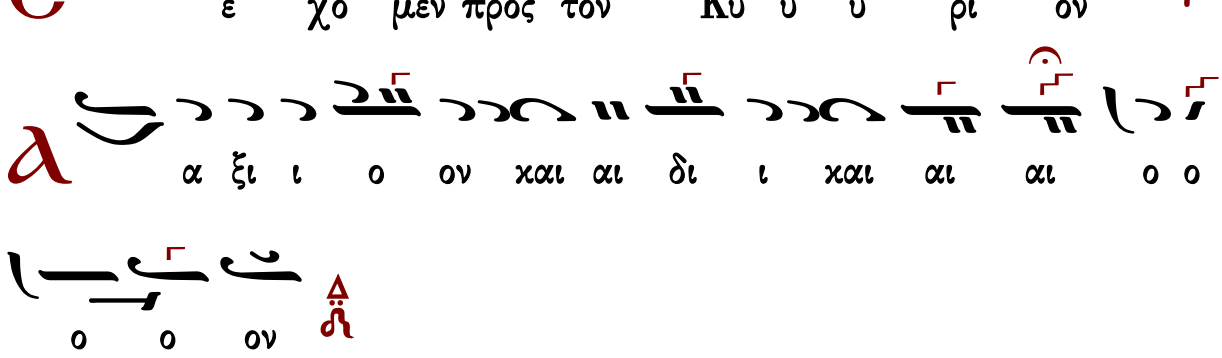

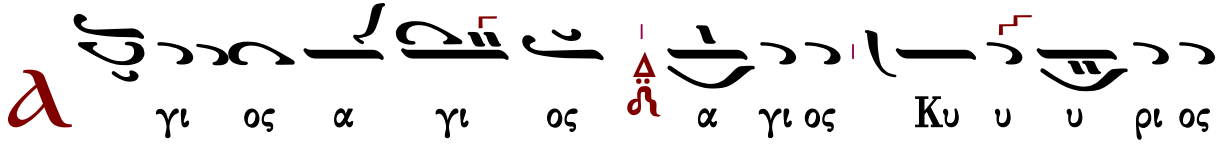

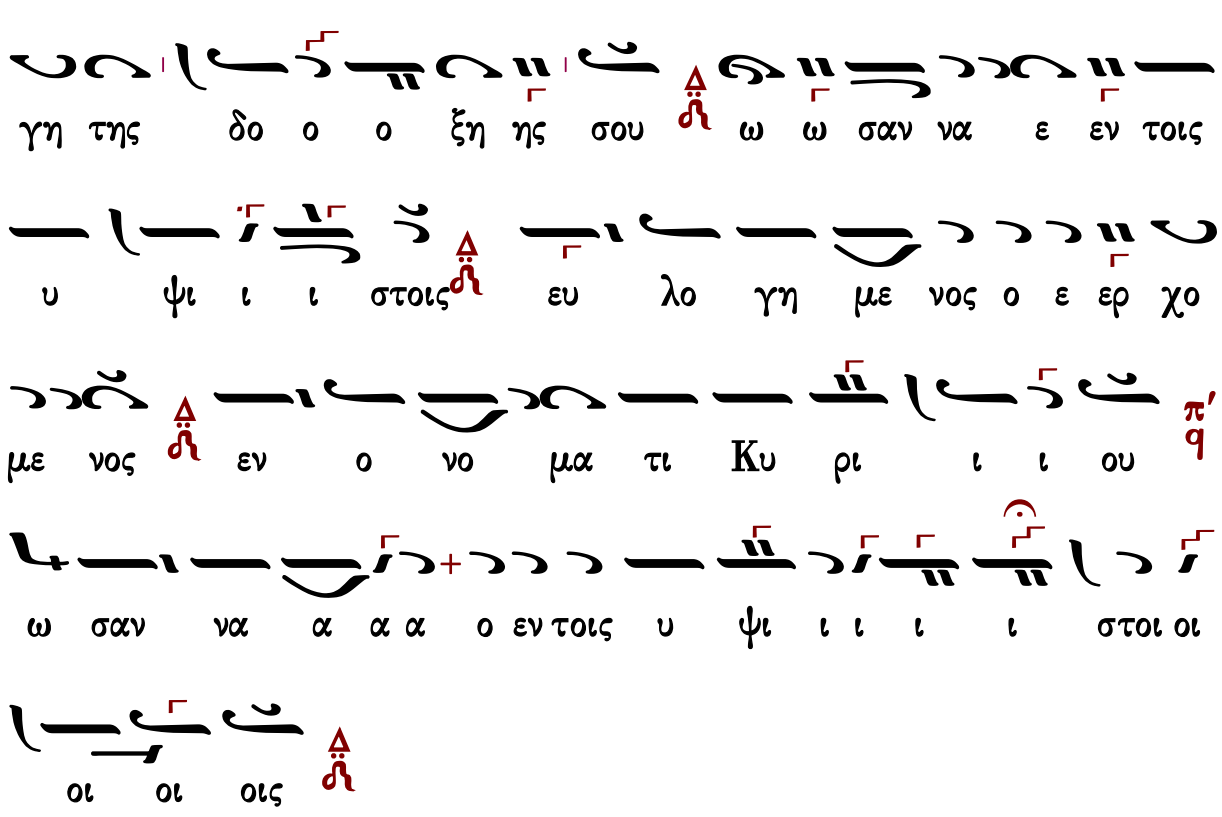
Σα βα ωθ πλη η ρης ο ο ου ρα νος χαι η
γη της δο ο ο ξη ης σου ω ω σαν να ε εν τοις
υ ψι ι ι στοις ευ λο γη με νος ο ε ερ χο
με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου
ω σαν να α α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι στοι οι
οι οι οις

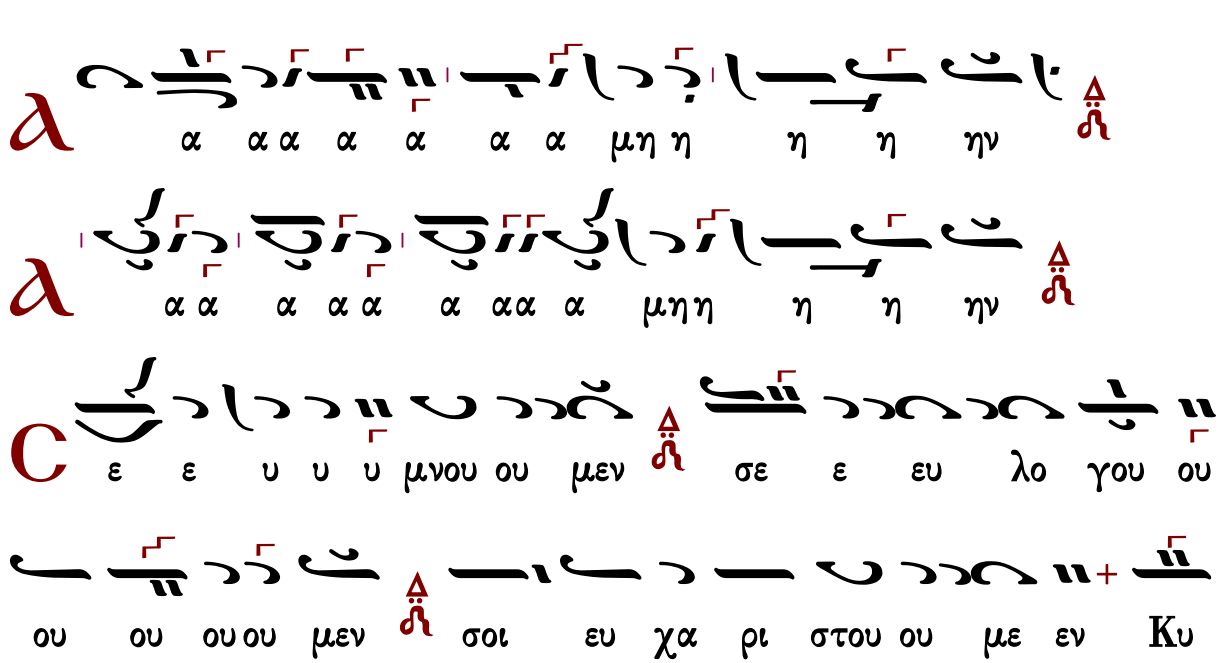
α α α α α α α μη η η η ην
α α α α α α αα α μη η η η ην
ε ε υ υ υ μνου ου μεν σε ε ευ λο γου ου
ου ου ου ου μεν σοι ευ χα ρι στου ου με εν Κυ

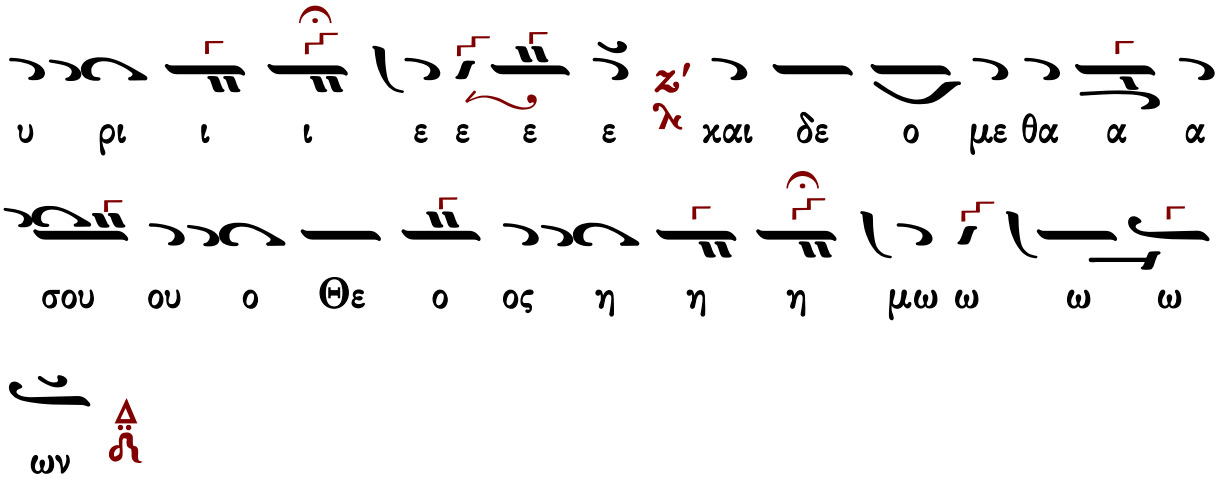

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν... (ἅγια)

Βασιλείου Νικολαΐδου	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	Θεοδοσίου Γεωργιάδου
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος		Ἰωάννου Ἀρβανίτη

Βασιλείου Νικολαΐδου

Ἦχος

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Κ. Μαυράγκανος
Βέροια 2013 σ.60#

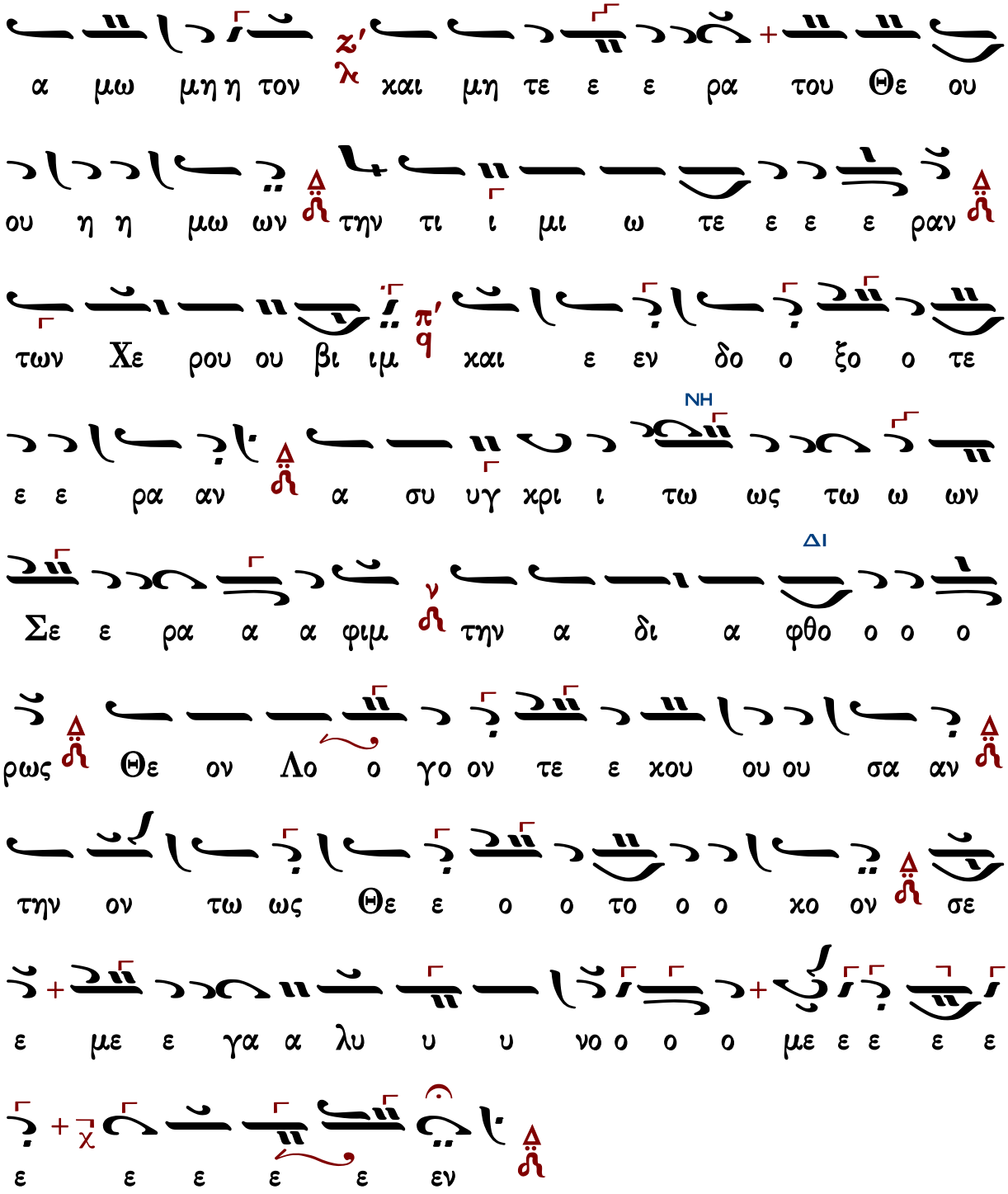

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἐν πρώτοις, μνήσθητι | Λουκᾶς Λουκᾶ

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία 1851 σ.448#

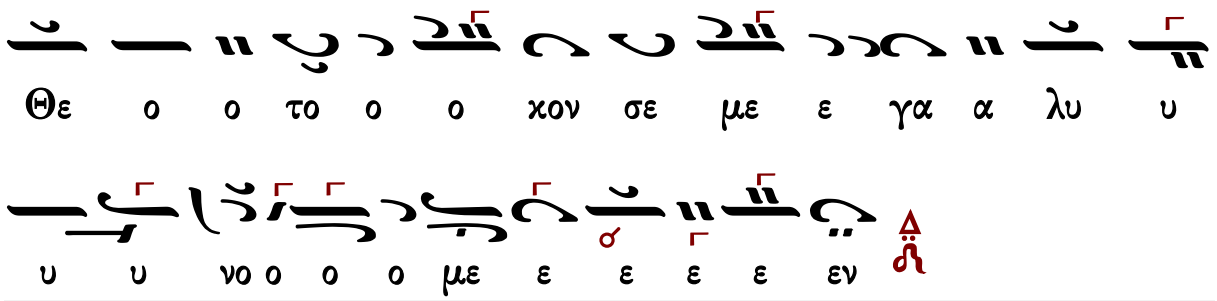

Θεοδοσίου Γεωργιάδου

ν 6′ λ

Ἦχος Δι

Ι.Μ.Γρηγορίου, Ἅγιον Ὄρος
Συλλογή Λειτουργικών#

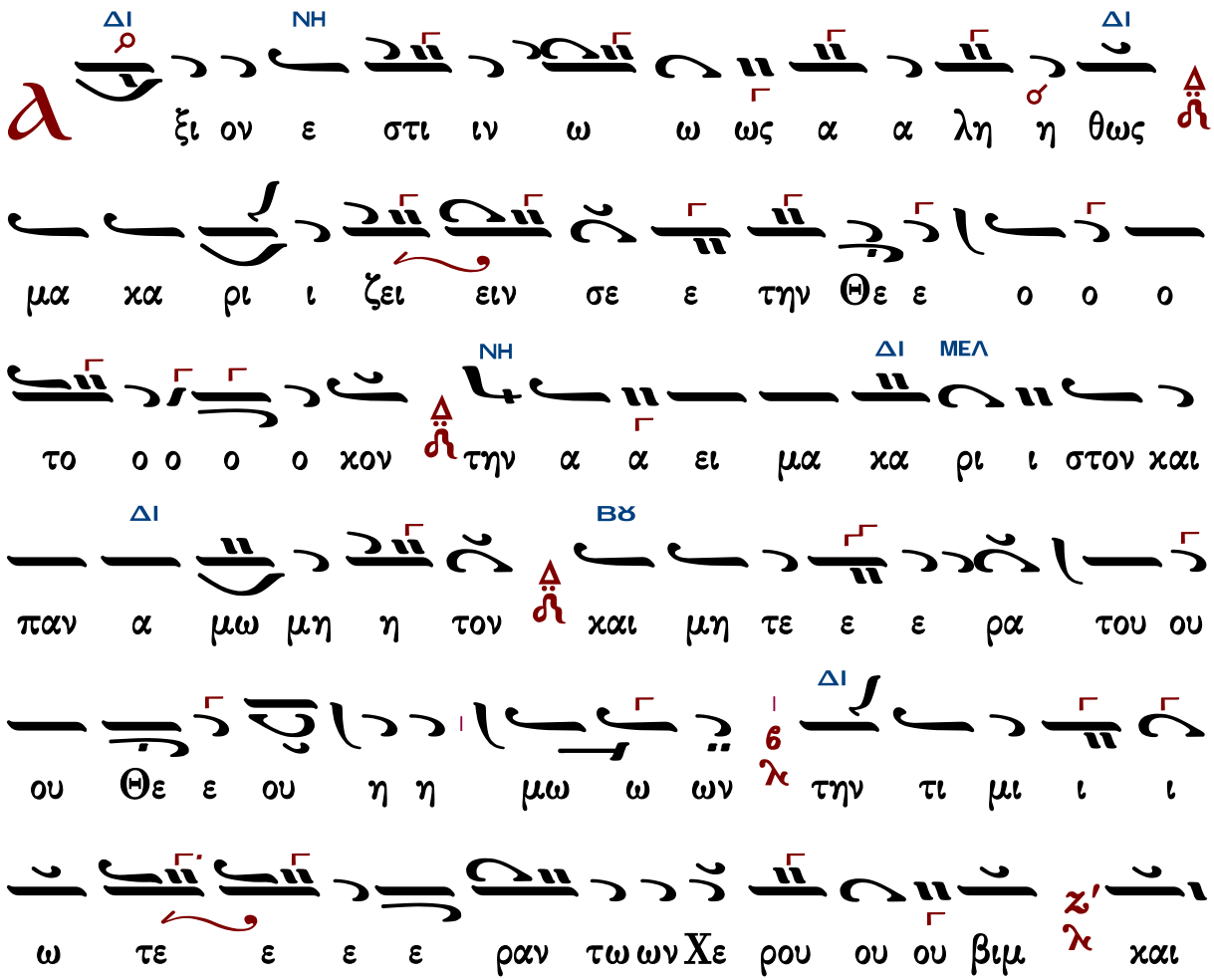

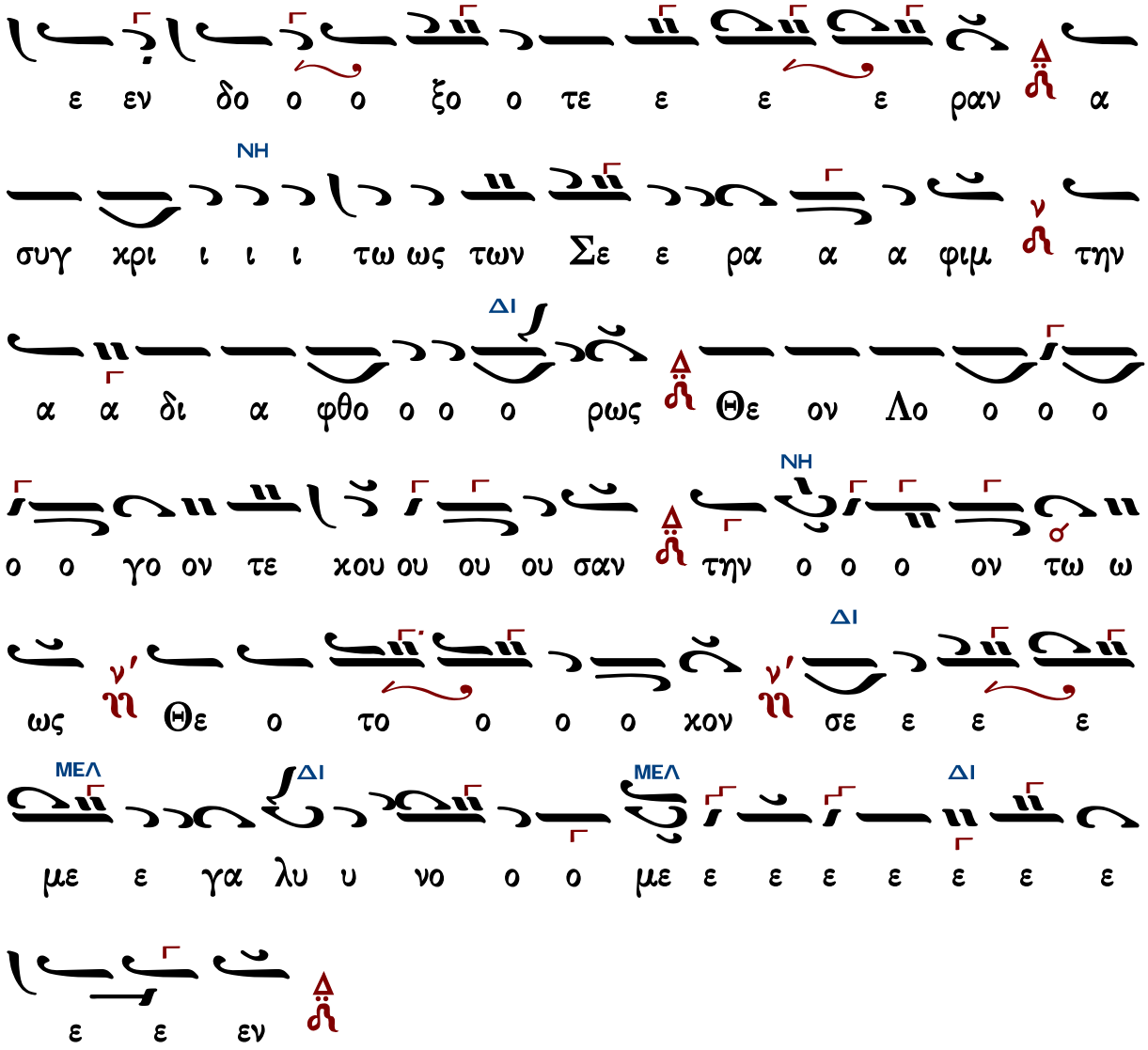

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ἦχος Πα

Ιερατικόν Εγκόλπιον
Παν. Κηλτζανίδου
1870 σ.47#

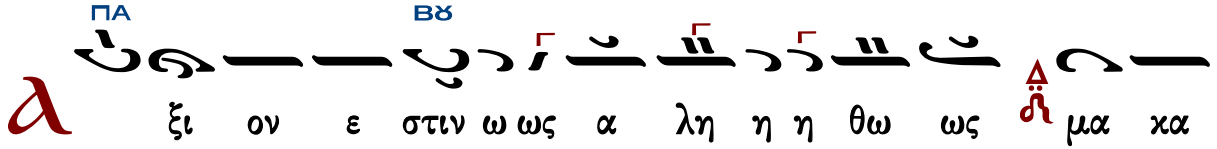

ΠΑ

ρι ζει ει ειν σε ε την Θε ο το ο ο ο χον

ΒΫ

την α ει μα χα α ρι ι ι στο ον και παν

ΠΑ

α α μω μη η το ον και μη τε ρα του ου Θε ε

ΒΫ

ου ου ου η η η η μων την τι μι ω τε ε ραν

ΔΙ

των Χε ρου ου ου βι ιμ και εν δο ξο ο τε ε ε

ΠΑ

ε ρα α αν α συγ χρι ι ι ι ι τως τω ω ων Σε

ΒΫ

ε ρα α α φι ιμ την α δι α α φθο ο ο ο ο

ΔΙ

ρω ω ως Θε ο ον Λο ο ο ο γο ον τε ε ε

χου ου ου ου ου σαν την ο ο ο ον τω ως Θε ο ο

ΒΫ

το ο ο ο χο ον σε με ε γα λυ υ νο ο ο με

Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος δ΄ Δι

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.126#

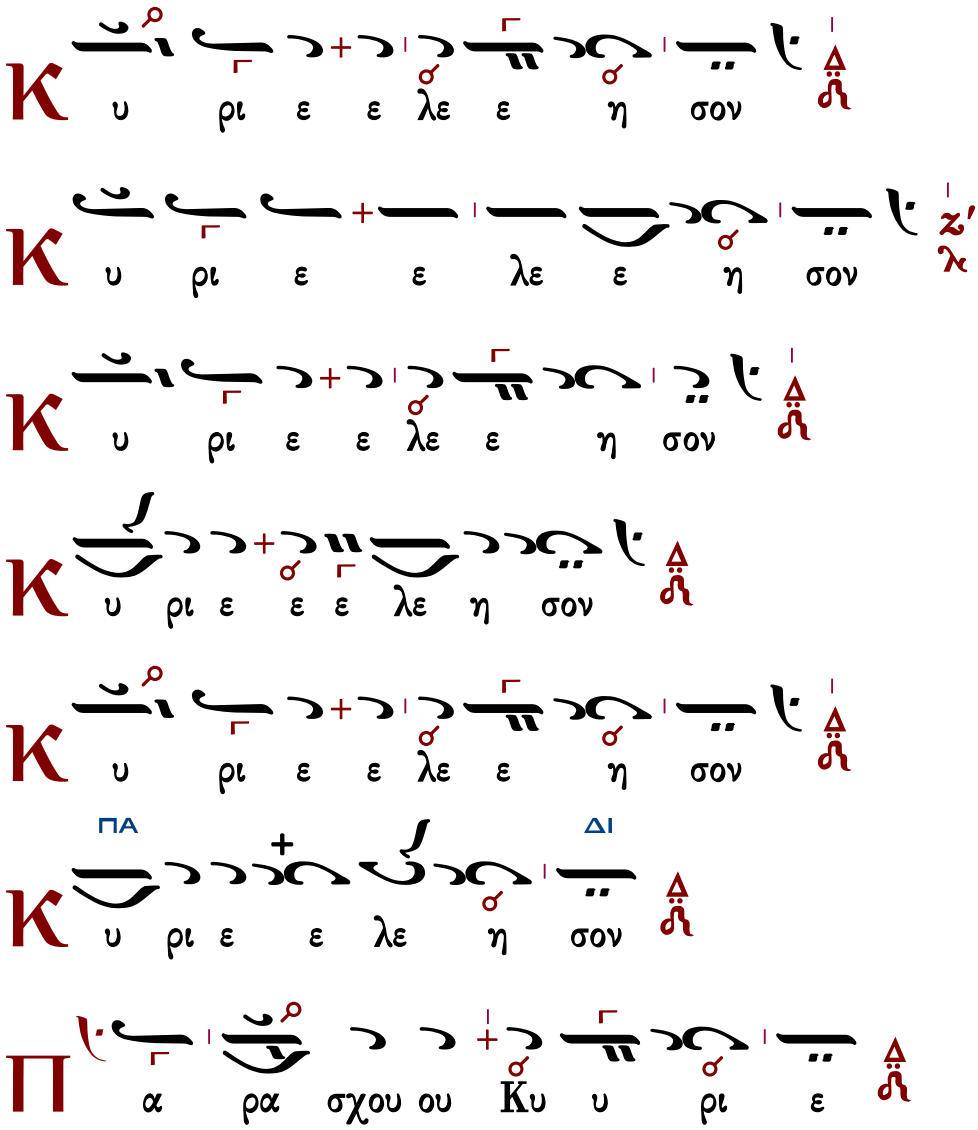

Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε

ΠΑ ΔΙ

Π α ρα α σχου ου Κυ ρι ε

Π α ρα σχου Κυ ρι ε

C οι Κυ ρι ε

ϧ μην

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι ι σου

ΔΙ ΒΘ

ϧ γα πη σω ω ω σε Κυ υ ρι ι ε

ΔΙ

η η ι ι σχυ υ υ υς μου Κυ ρι ος στε ρε ω

ω μα α α α μου ου ου χαι χα τα φυ

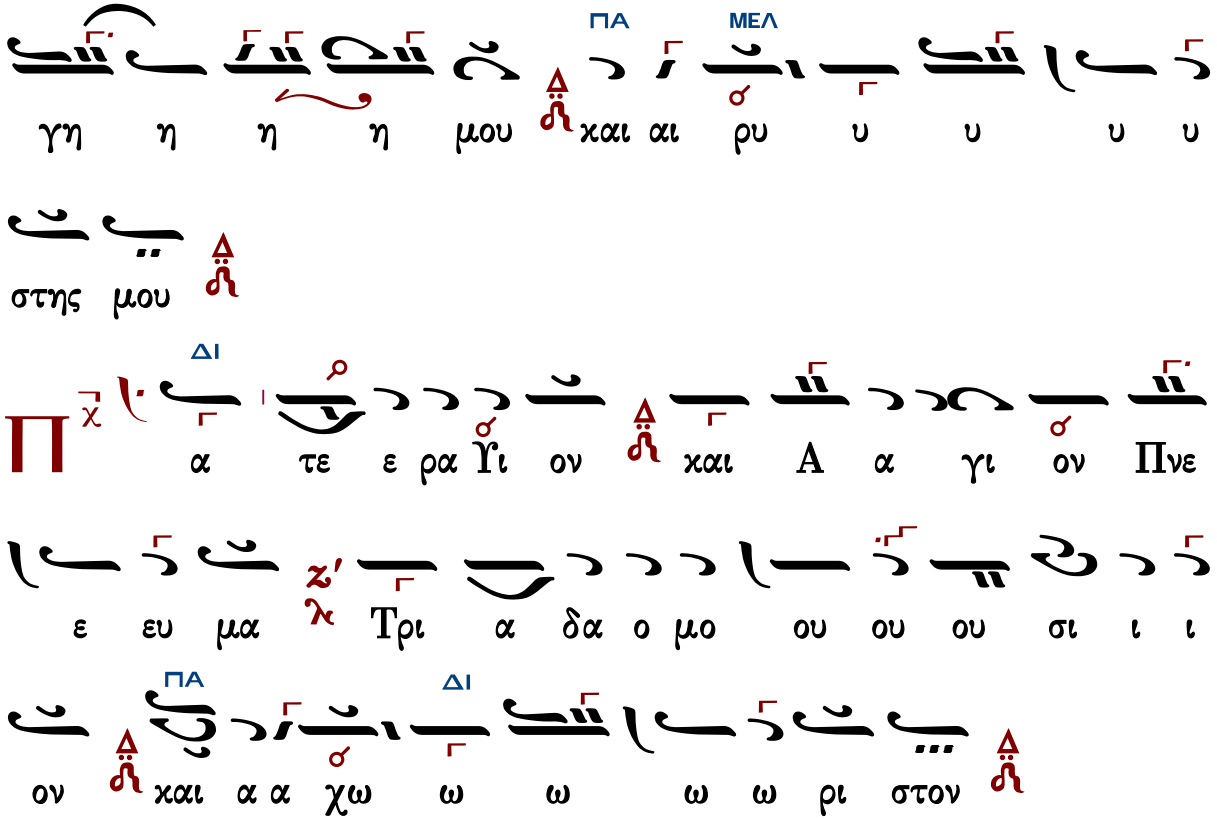

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

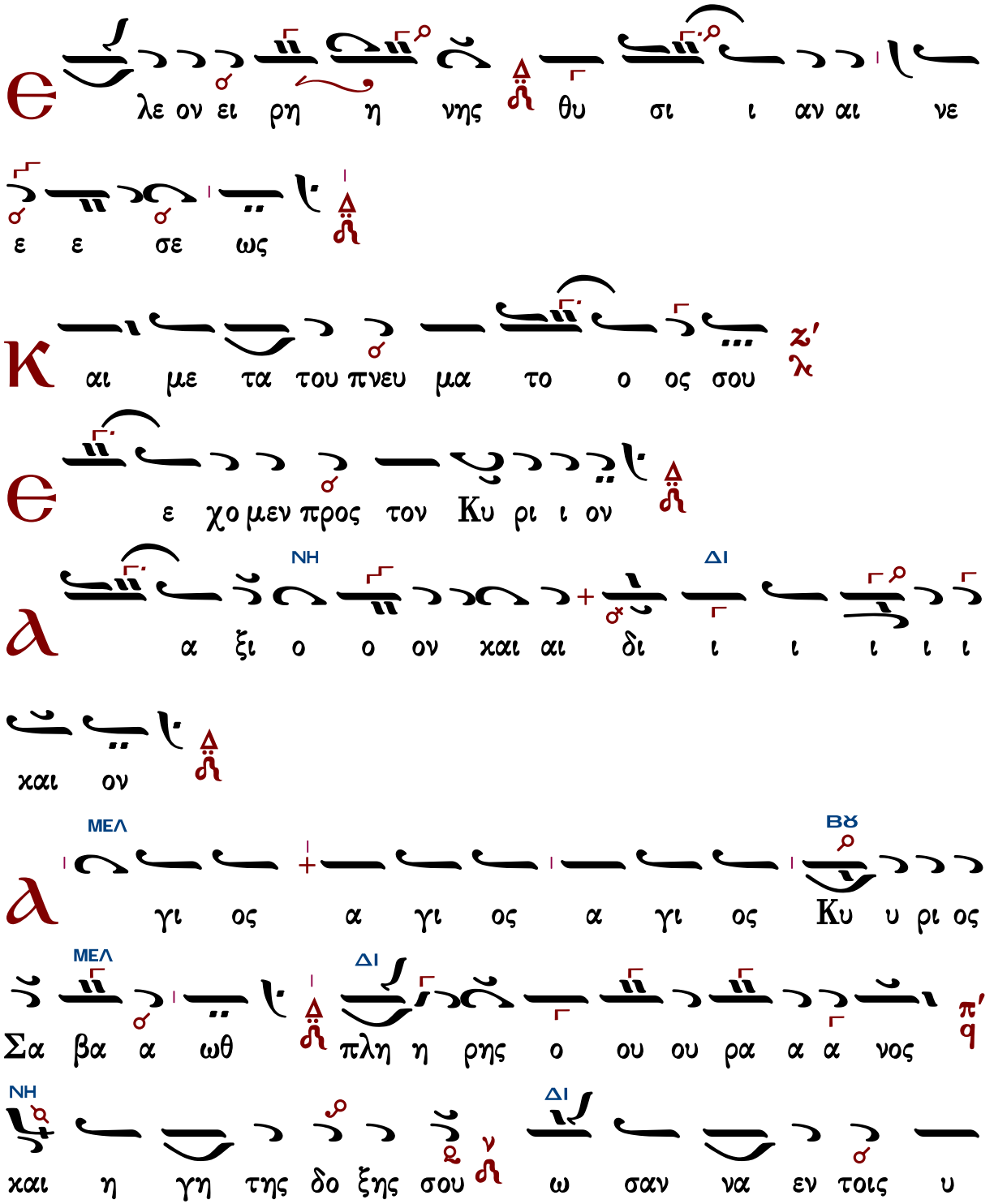

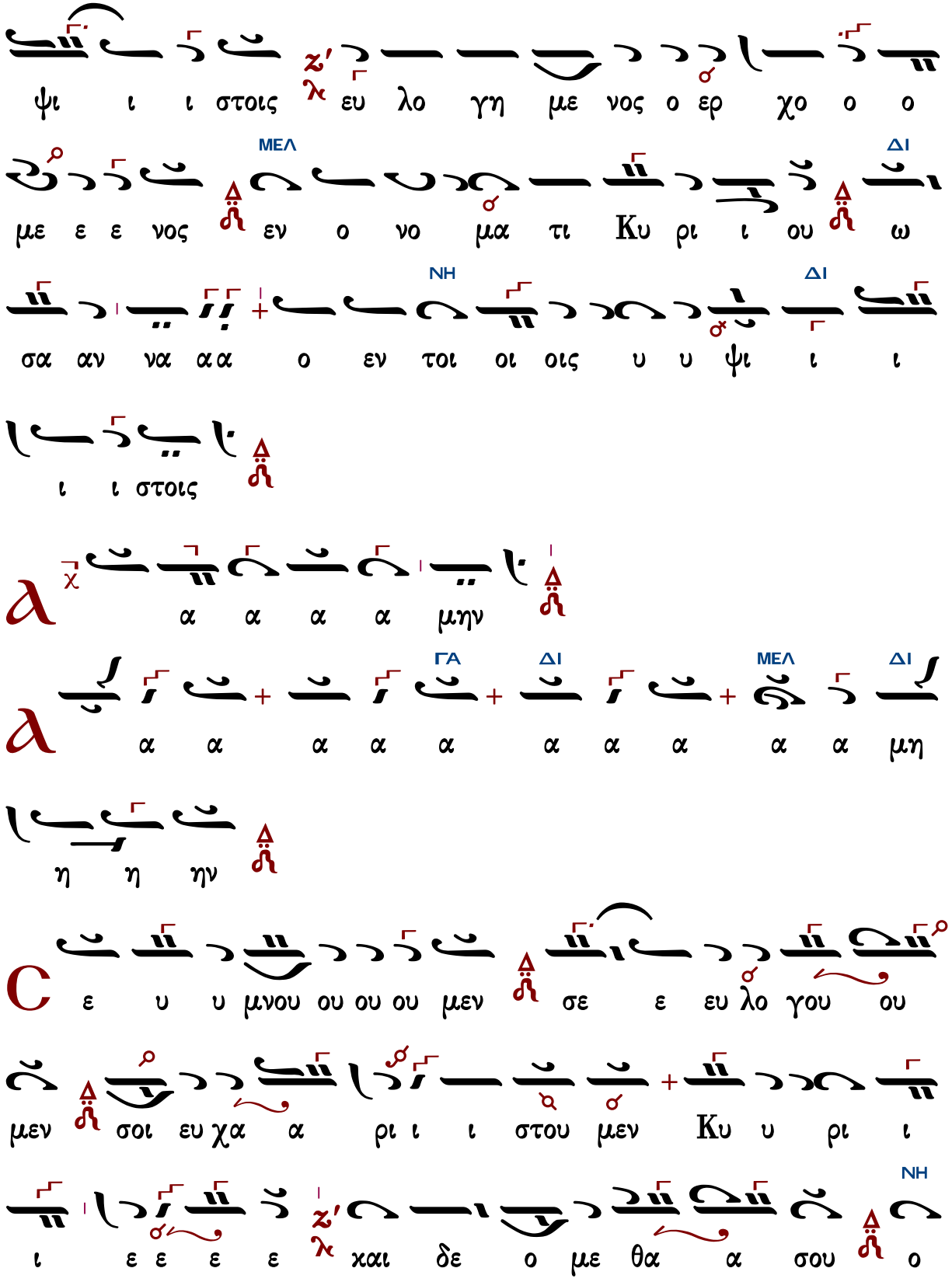
ψι ι ι στοις λ εν λο γη με νος ο ερ χο ο ο
ΔΙ
με ε ε νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ω
ΔΙ
σα αν να α α ο εν τοι οι οις υ υ ψι ι ι
ΝΗ
ι ι στοις
α α α α μην
α α α α α α α α α α μη
ΔΙ
ΔΙ
ΗΔ
ΜΕΛ
η η ην
ε υ υ μνου ου ου ου μεν σε ε ευ λο γου ου
μεν σοι ευ χα α ρι ι ι στου μεν Κυ υ ρι ι
ΝΗ
ι ε ε ε ε χαι δε ο με θα α σου ο

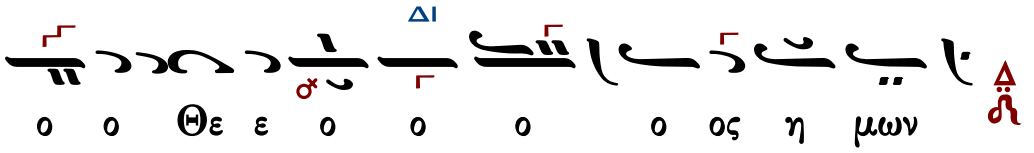

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

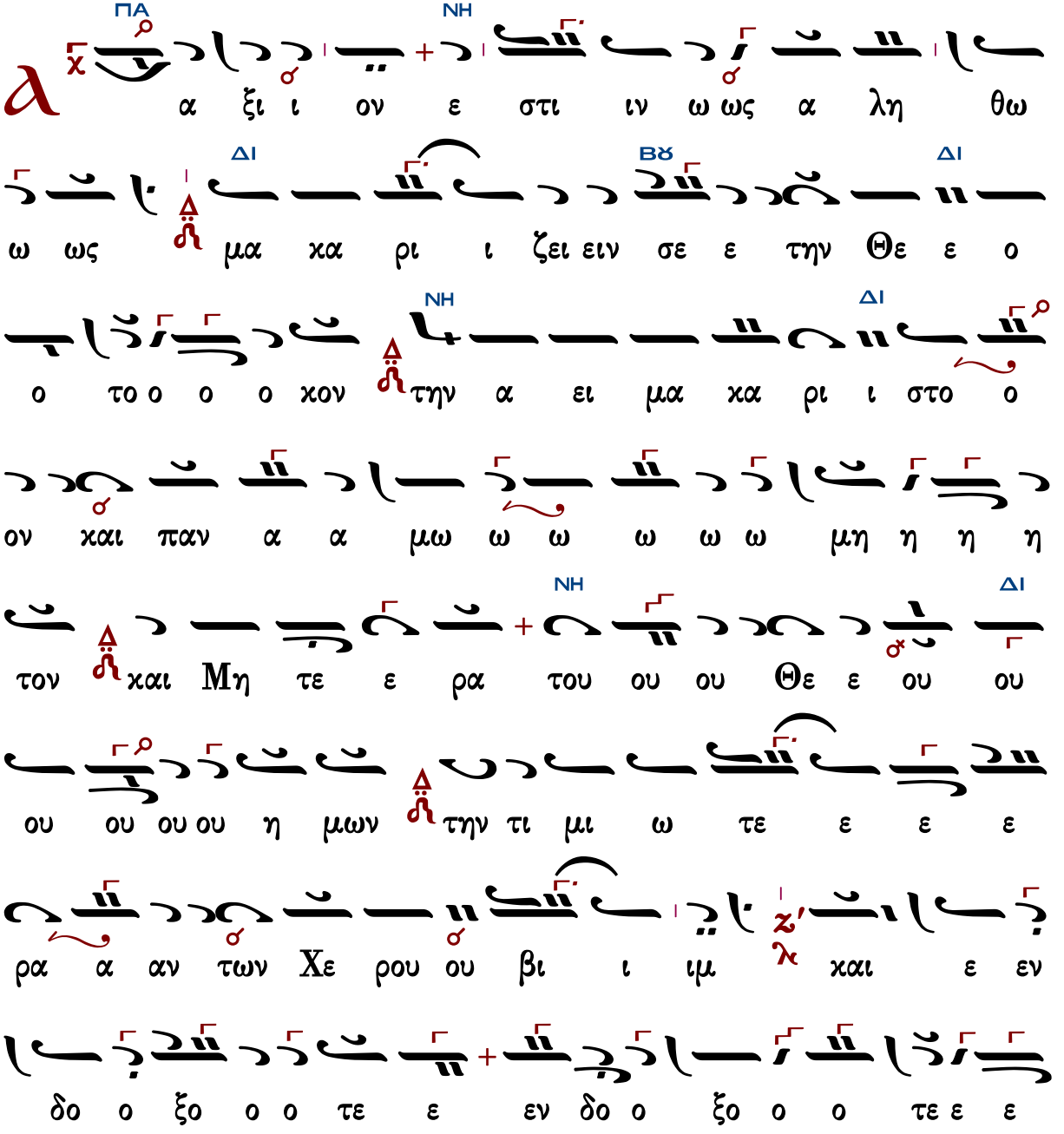

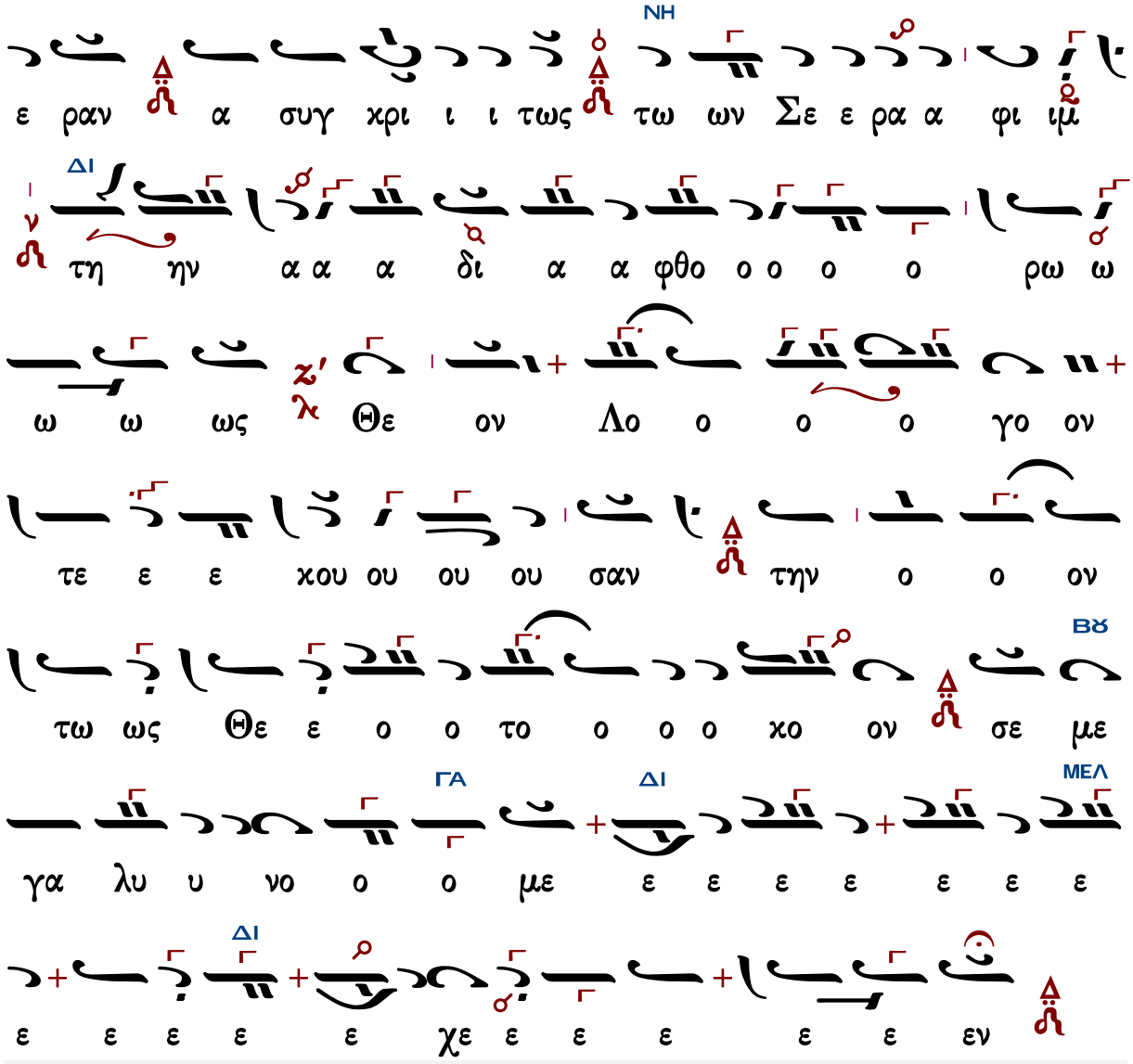

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.298#

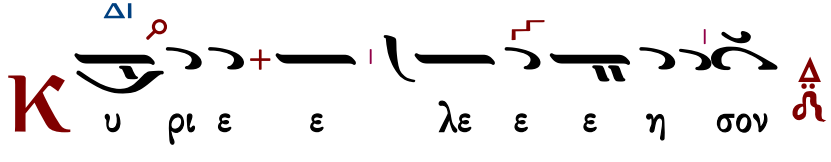

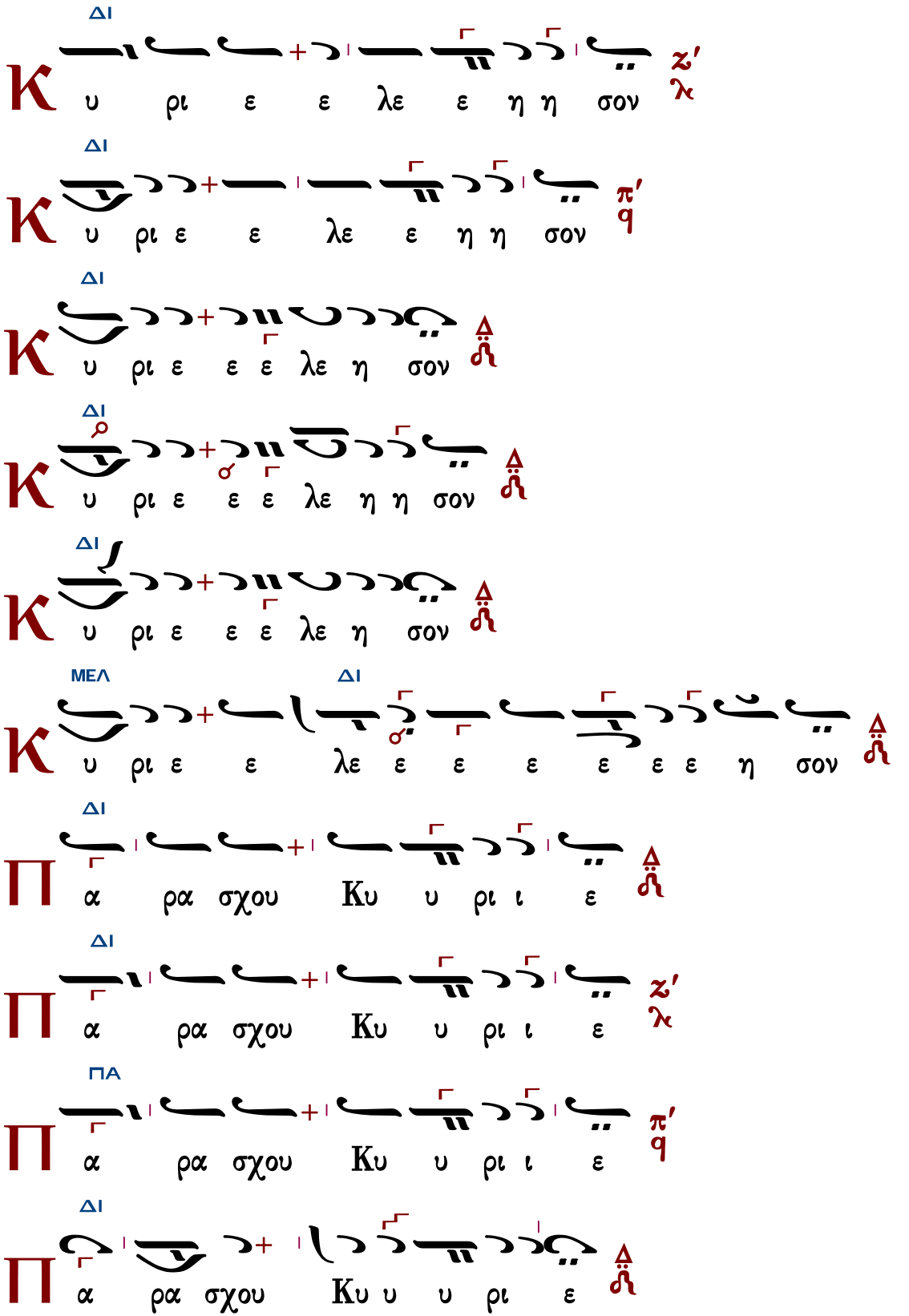
ΔΙ
Κ υ ρι ε ε λε ε η η σον ζ' λ
ΔΙ
Κ υ ρι ε ε λε ε η η σον π' q
ΔΙ
Κ υ ρι ε ε ε λε η σον
ΔΙ
Κ υ ρι ε ε ε λε η η σον
ΔΙ
Κ υ ρι ε ε ε λε η σον
ΜΕΛ ΔΙ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε ε ε ε η σον
ΔΙ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ε
ΔΙ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ε ζ' λ
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ε π' q
ΔΙ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε

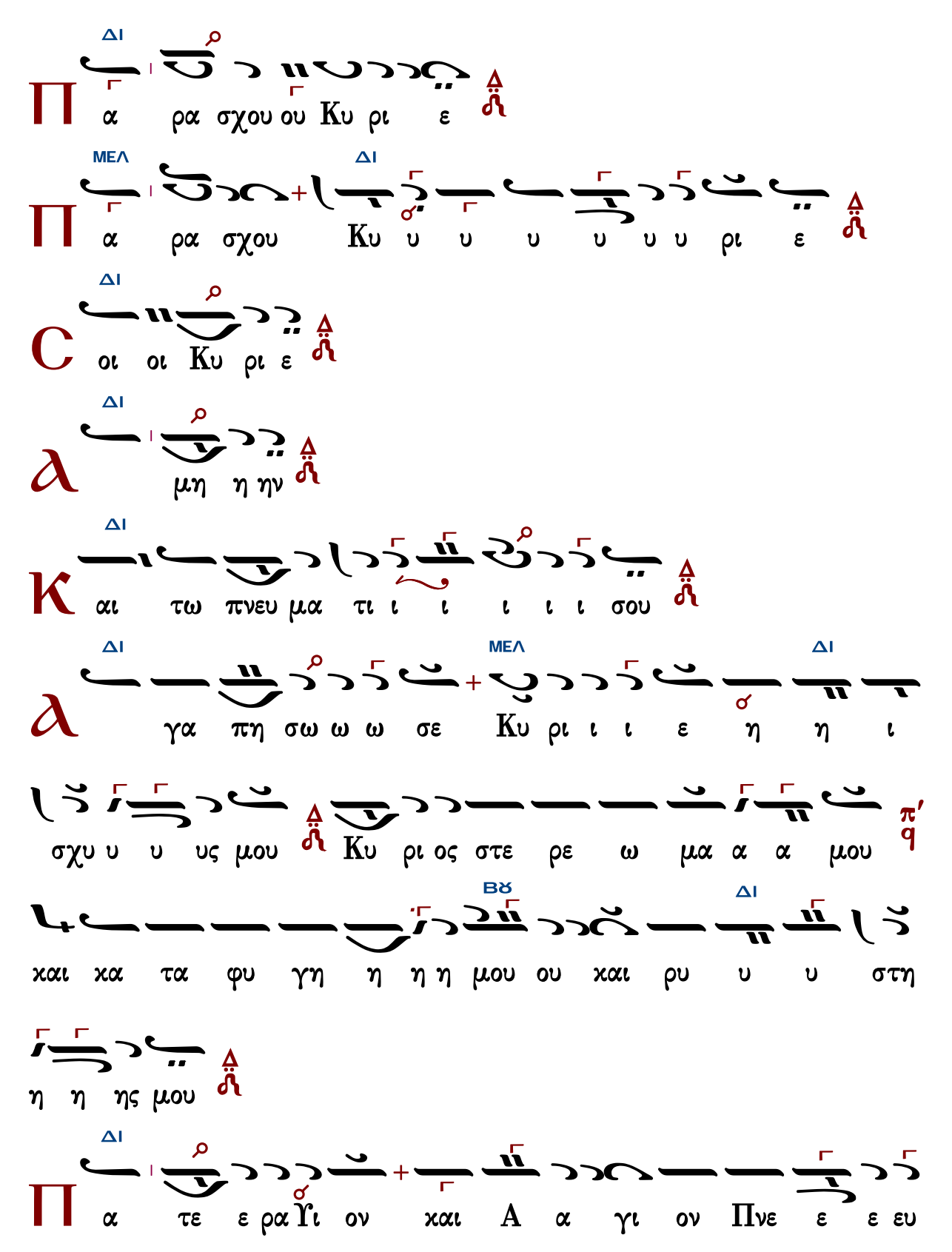
ΔΙ
Π α ρα σχου ου Κυ ρι ε
ΜΕΛ ΔΙ
Π α ρα σχου Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ε
ΔΙ
C οι οι Κυ ρι ε
ΔΙ
ⲁ μη η ην
ΔΙ
Κ αι τω πνευ μα τι ι ι ι ι ι σου
ΔΙ ΜΕΛ ΔΙ
ⲁ γα πη σω ω ω σε Κυ ρι ι ι ε η η ι
σχυ υ υ υς μου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α μου π′ q
ΒΘ ΔΙ
χαι χα τα φυ γη η η η μου ου χαι ρυ υ υ στη
η η ης μου
ΔΙ
Π α τε ε ρα ϒι ον χαι Α α γι ον Πνε ε ε ευ

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

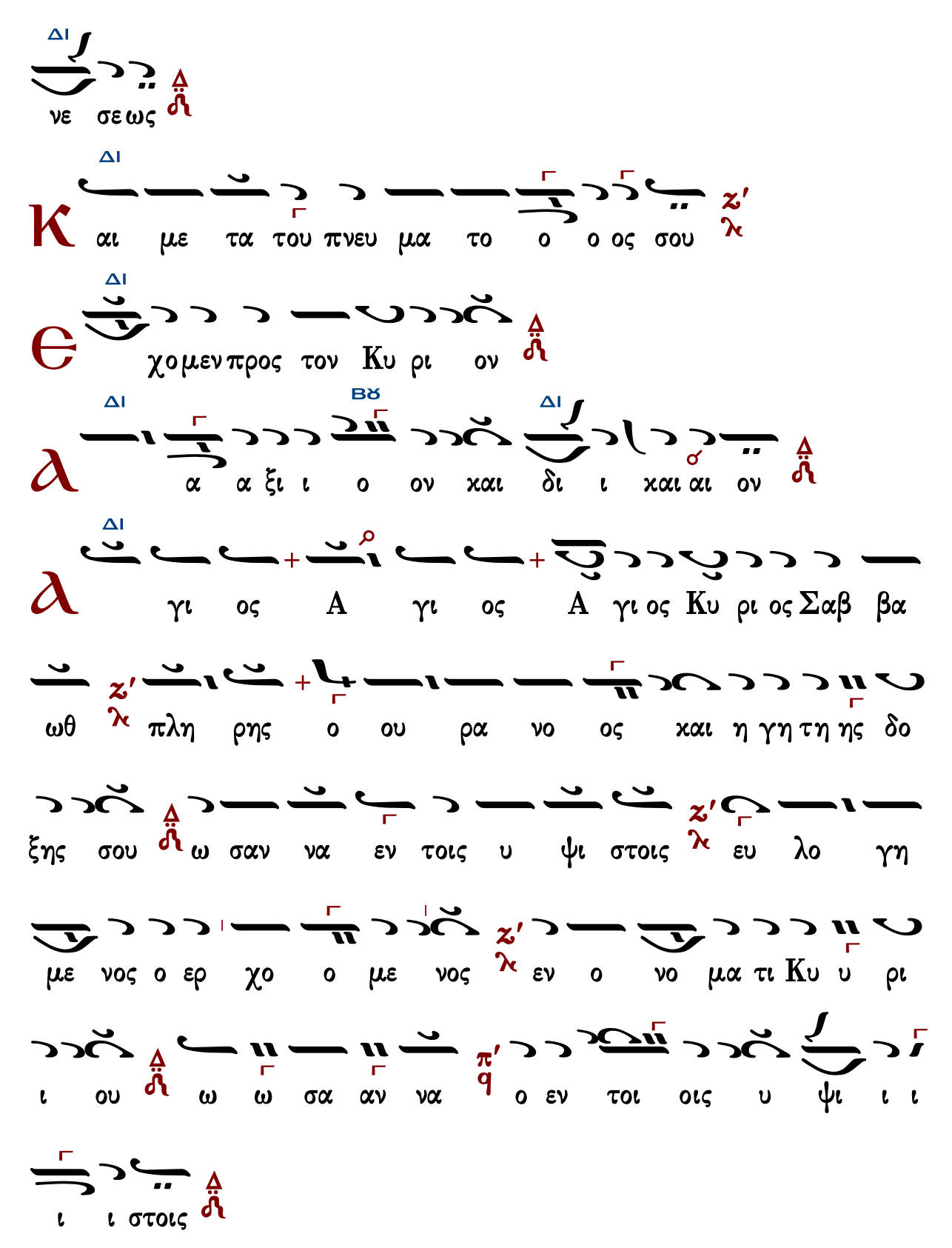
Δι
νε σε ως
Κ
αι με τα του πνευ μα το ο ο ος σου
Θ
χο μεν προς τον Κυ ρι ον
Βϛ
α α ξι ι ο ον χαι δι ι χαι αι ον
γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα
ωθ πλη ρης ο ου ρα νο ος χαι η γη τη ης δο
ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι στοις ευ λο γη
με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ υ ρι
ι ου ω ω σα αν να ο εν τοι οις υ ψι ι ι
ι ι στοις

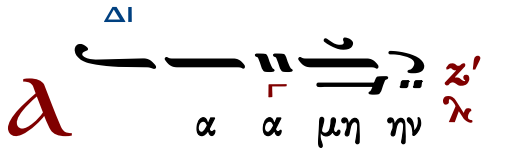

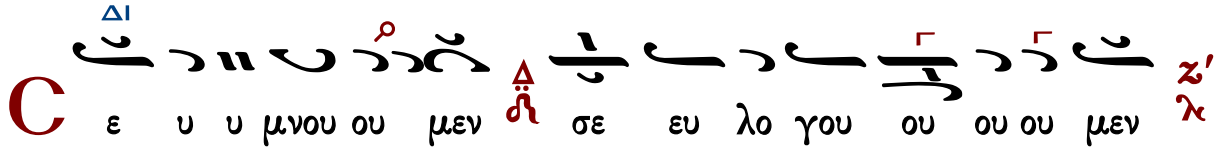

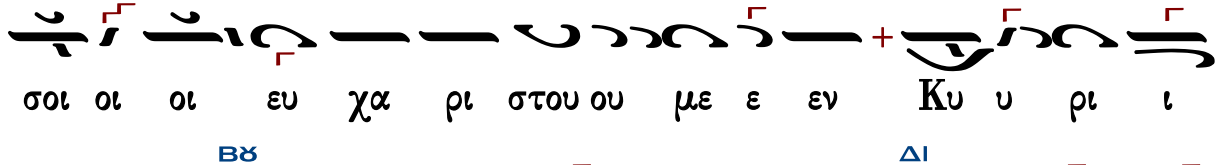

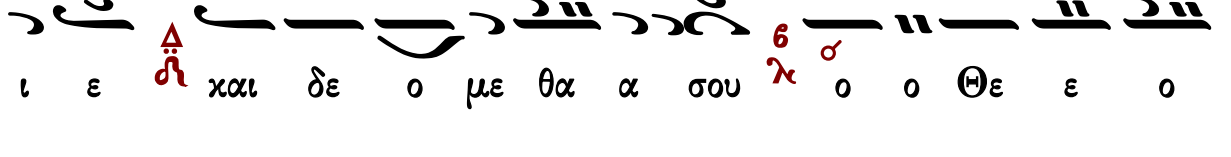

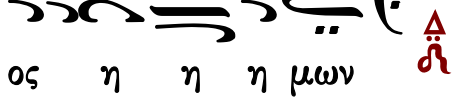

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

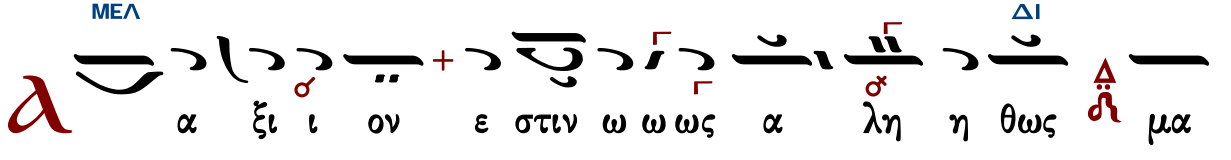

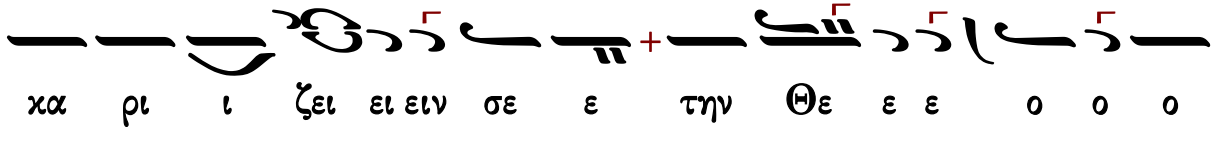

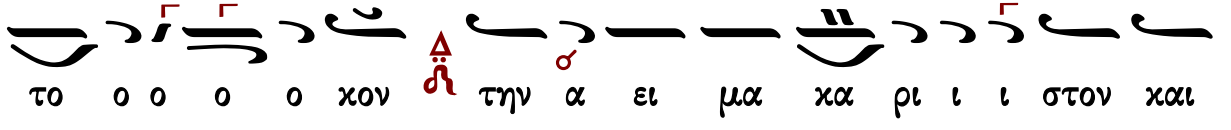

πα να μω μη η τον χαι μη τε ε ε ρα του ου
Θε ε ε ου ου η η η μων την τι μι ω τε
ε ε ε ραν τω ων Χε ρου ου βιμ χαι εν δο ξο τε ε
ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι ι τω ως των Σε
ε ρα α α φιμ την α δι α φθο ο ο ο ο ρω
ω ως Θε ο ον Λο γο ον τε ε ε χου ου ου ου ου
σαν την ον τως Θε ε ο ο το ο ο χον σε ε με
γα λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε
ε ε εν
ΜΕΛ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΒΘ
ΔΙ

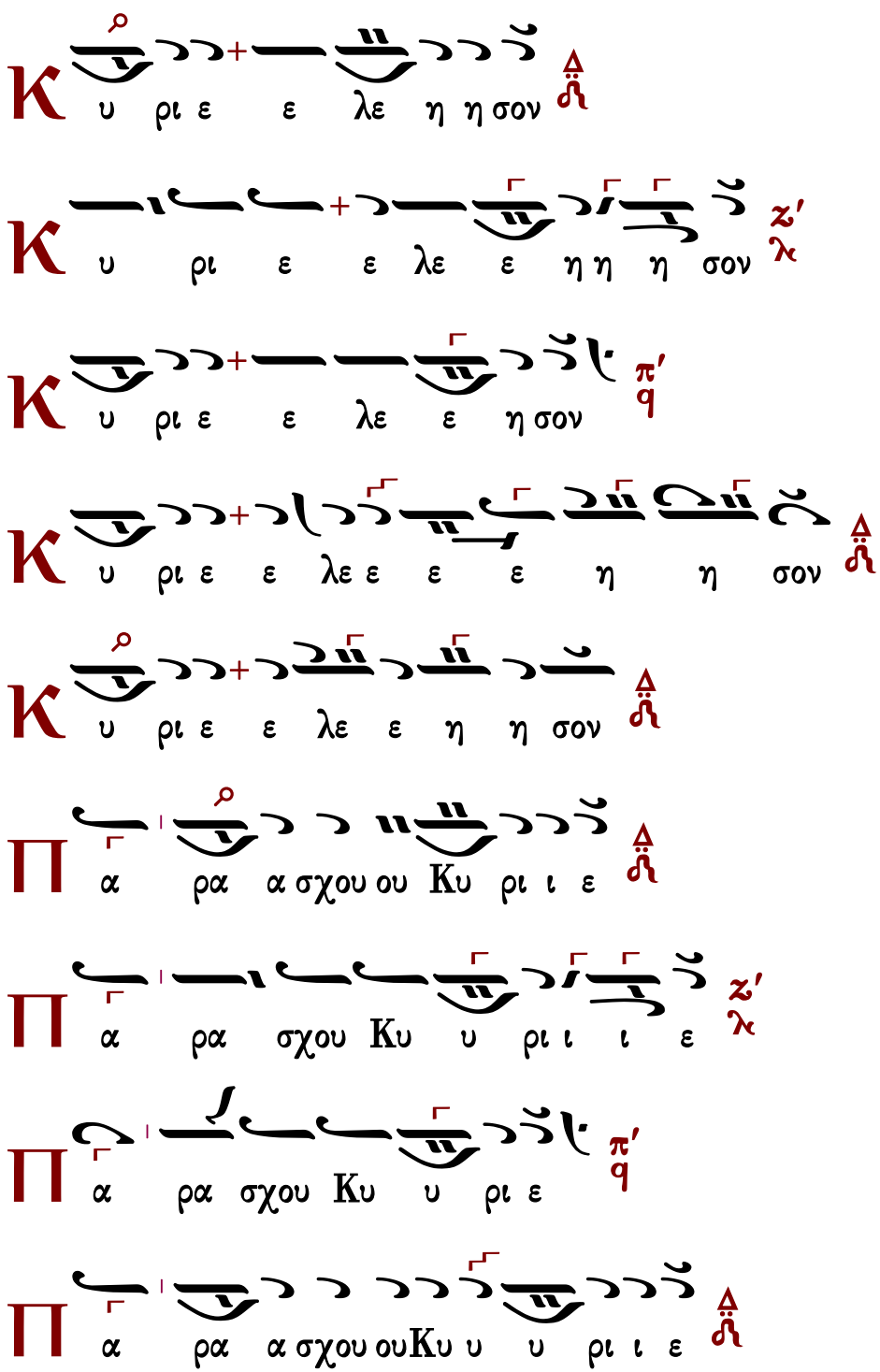
Κ υ ρι ε ε λε η η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η η η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η η σον
Π α ρα α σχου ου Κυ ρι ι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχου ου ου Κυ υ ρι ι ι ε

Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ υ υ ρι ε

C οι οι Κυ υ ρι ι ε

Ѧ μην

K αι τω πνευ μα τι ι σου

Ѧ α γα α πη η η η η σω ω ω ω σε Κυ υ

ρι ι ε η η ι ι σχυ υ υ υς μου Κυ

υ υ υ υ υ υ Κυ υ ρι ι ι ος στε ρε ε ω ω μα

α α α μου και κα τα α α φυ γη η η η

μου και ρυ υ υ υ υ στη η η ης μου

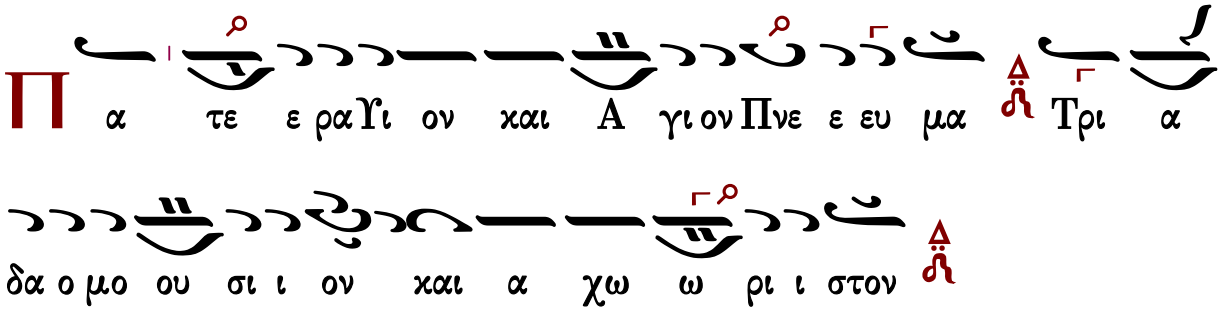

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

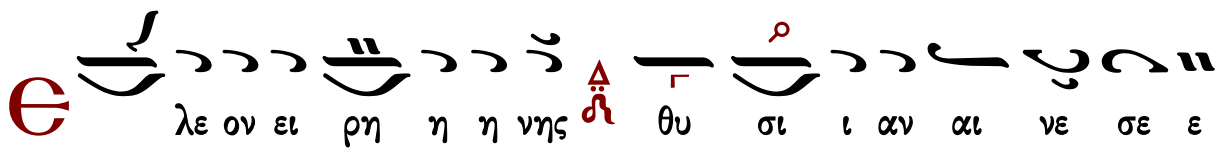

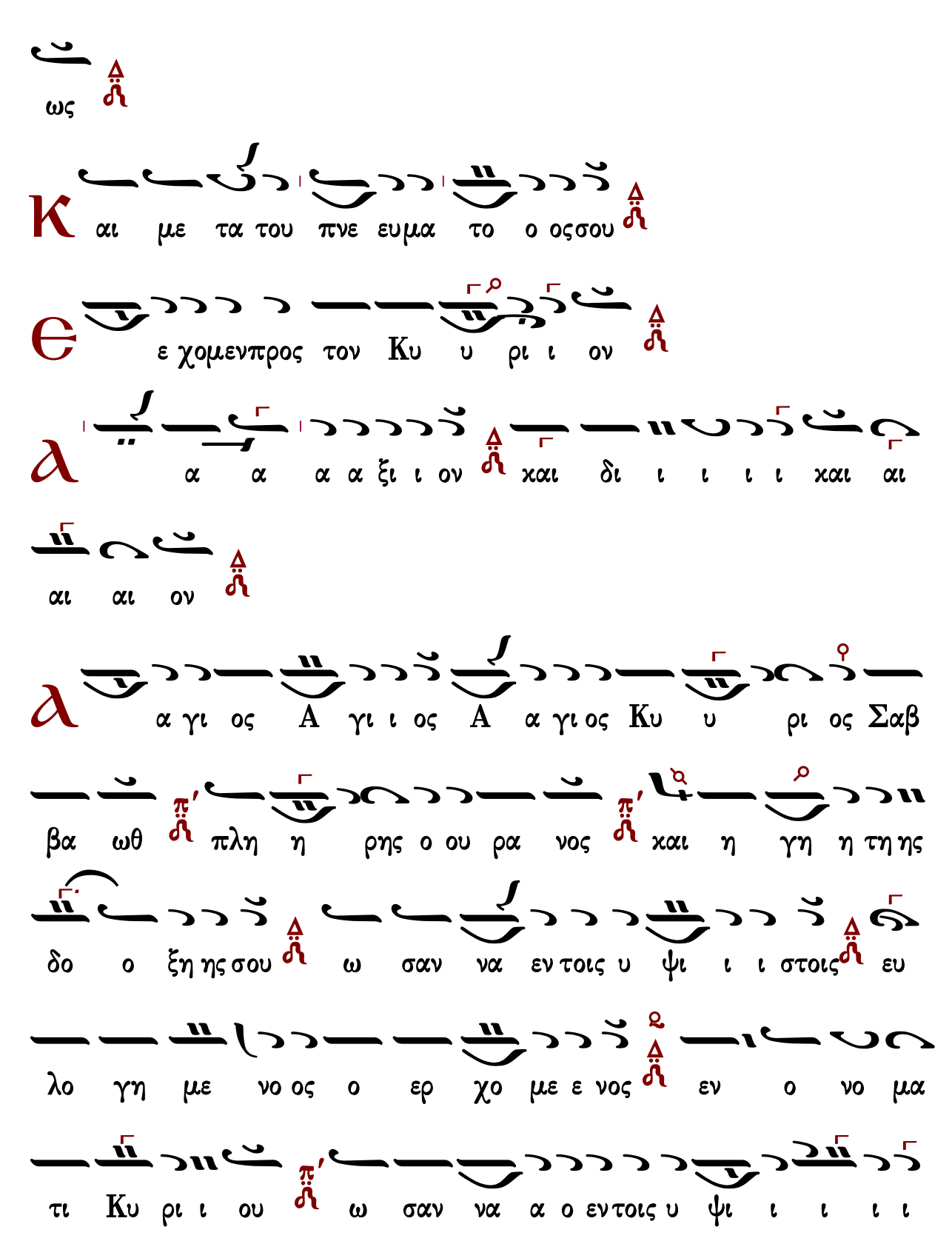
ως
Και με τα του πνε ευμα το ο οςσου
Ε χομενπρος τον Κυ υ ρι ι ον
Α α α α α ξι ι ον και δι ι ι ι ι και αι
αι αι ον
Α α γι ος Α γι ι ος Α α γι ος Κυ υ ρι ος Σαβ
βα ωθ πλη η ρης ο ου ρα νος και η γη η τη ης
δο ο ξη ης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ
λο γη με νο ος ο ερ χο με ε νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ου ω σαν να α ο εν τοις υ ψι ι ι ι ι

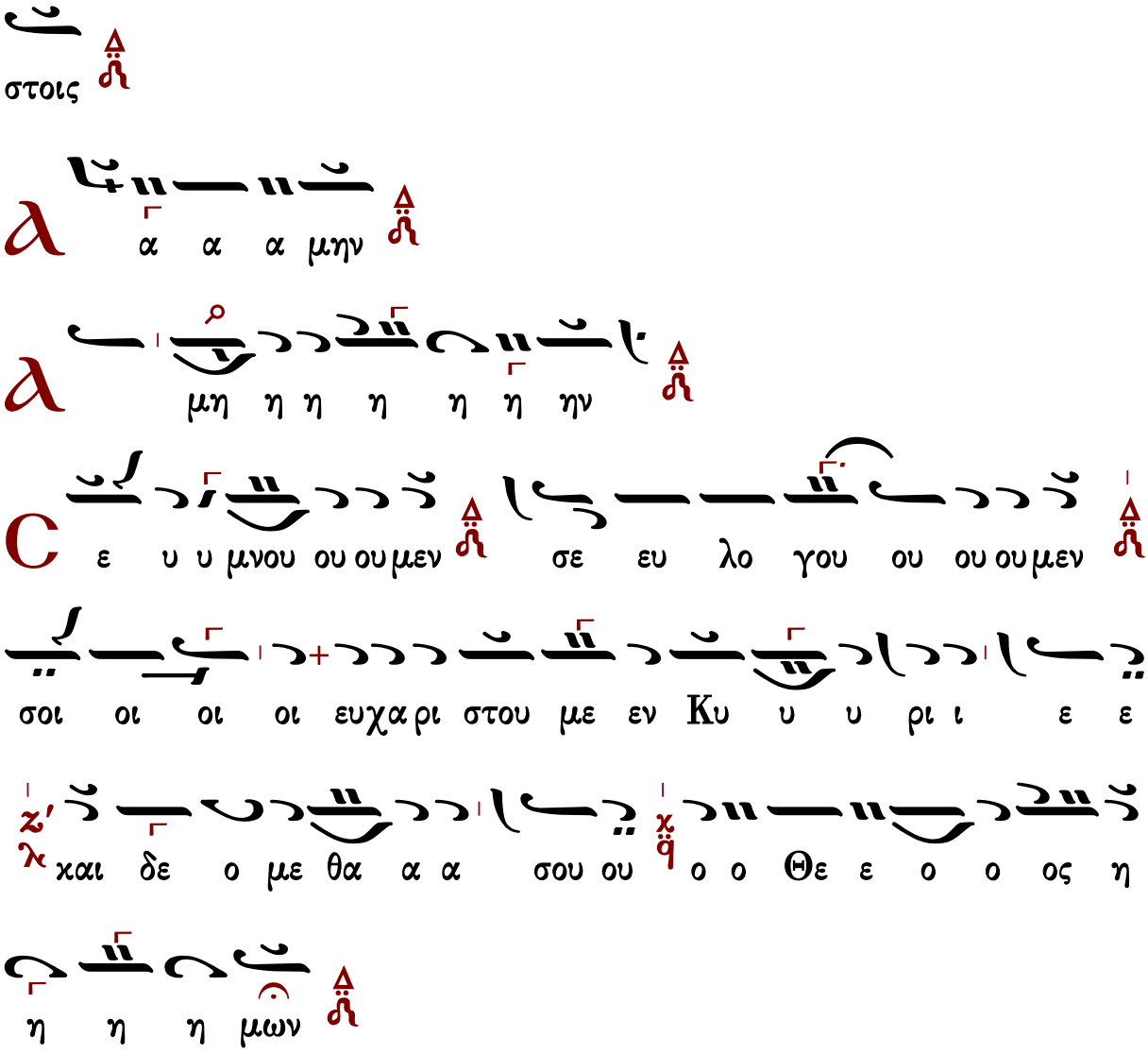

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν... Ἰωάννου Ἀρβανίτη

Ἦχος Δι

Ιωάννης Αρβανίτης
χειρόγραφο 24 Ιουλίου 1994, ια*

ζει ι ι ρι χα μα ως ω ω ω θω

χον ο ο ο το ο ο Θε την σε ειν ει ει

ι ρι α α α α χα α μα ει α τη ην

ο ο το η η μη ω μω α α παν αι χαι στον ι ι

ου ου ο Θε του α α α ρα ε ε τε μη χαι

ω ω μι τι α ην τη η η η μων η η η ου ου ου

μι ι ι ι βι ου ρου Χε ων ων τω ραν ε ε τε

αν α α α ρα α ε ε τε ο ξο δο εν ε αι χαι

ε ε ε Σε ων τω ως ω ω τω ι ι χρι συγ α

ο ο φθο α α δι α ην τη φιμ α α α α ρα

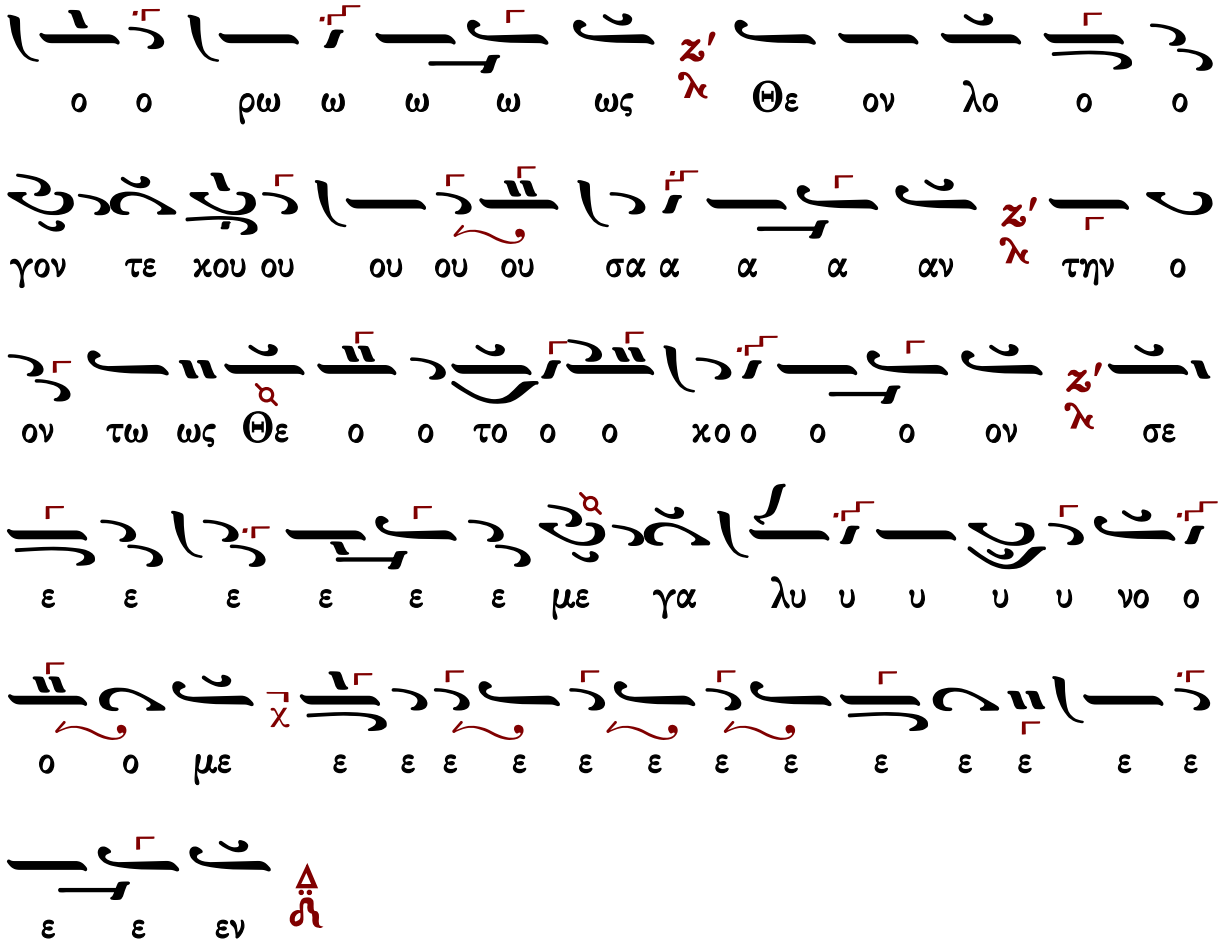

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος Δ΄ Δι

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ΄
Θεία Λειτουργία σ.229*

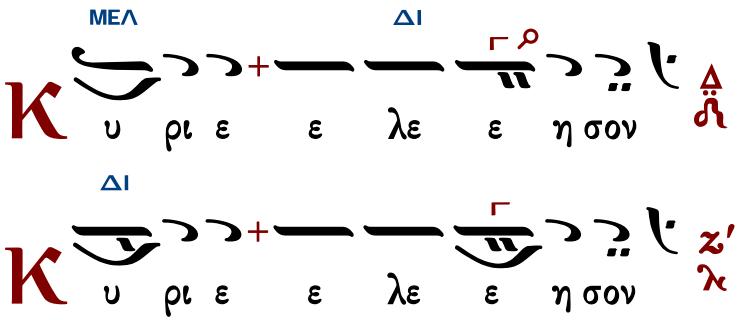

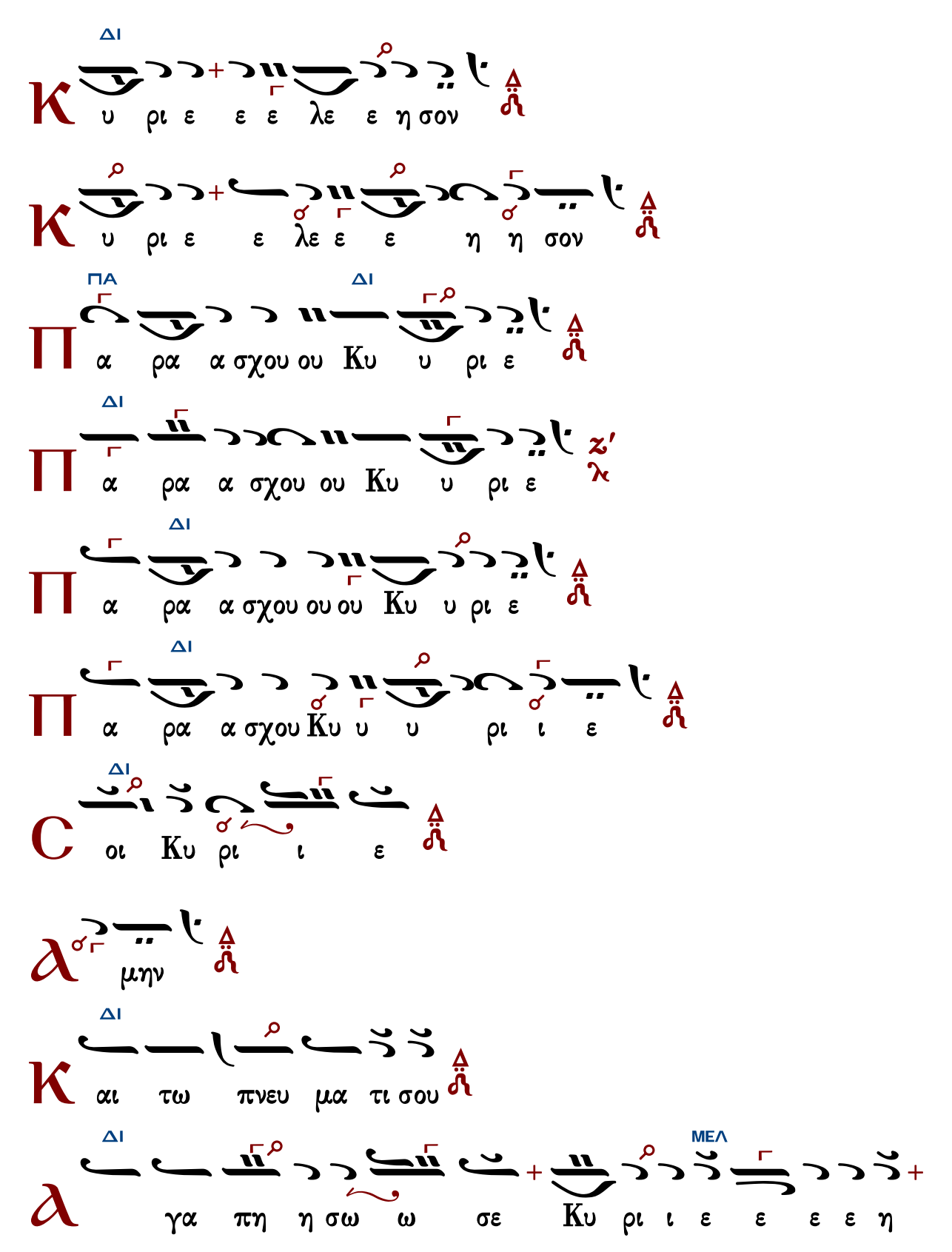
ΔΙ
Κ υ ρι ε ε ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον
ΠΑ ΔΙ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
ΔΙ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου ου ου Κυ υ ρι ε
ΔΙ
Π α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ι ε
ΔΙ
C οι Κυ ρι ι ε
μην
ΔΙ
Κ αι τω πνευ μα τι σου
ΔΙ ΜΕΛ
γα πη η σω ω σε Κυ ρι ι ε ε ε ε η

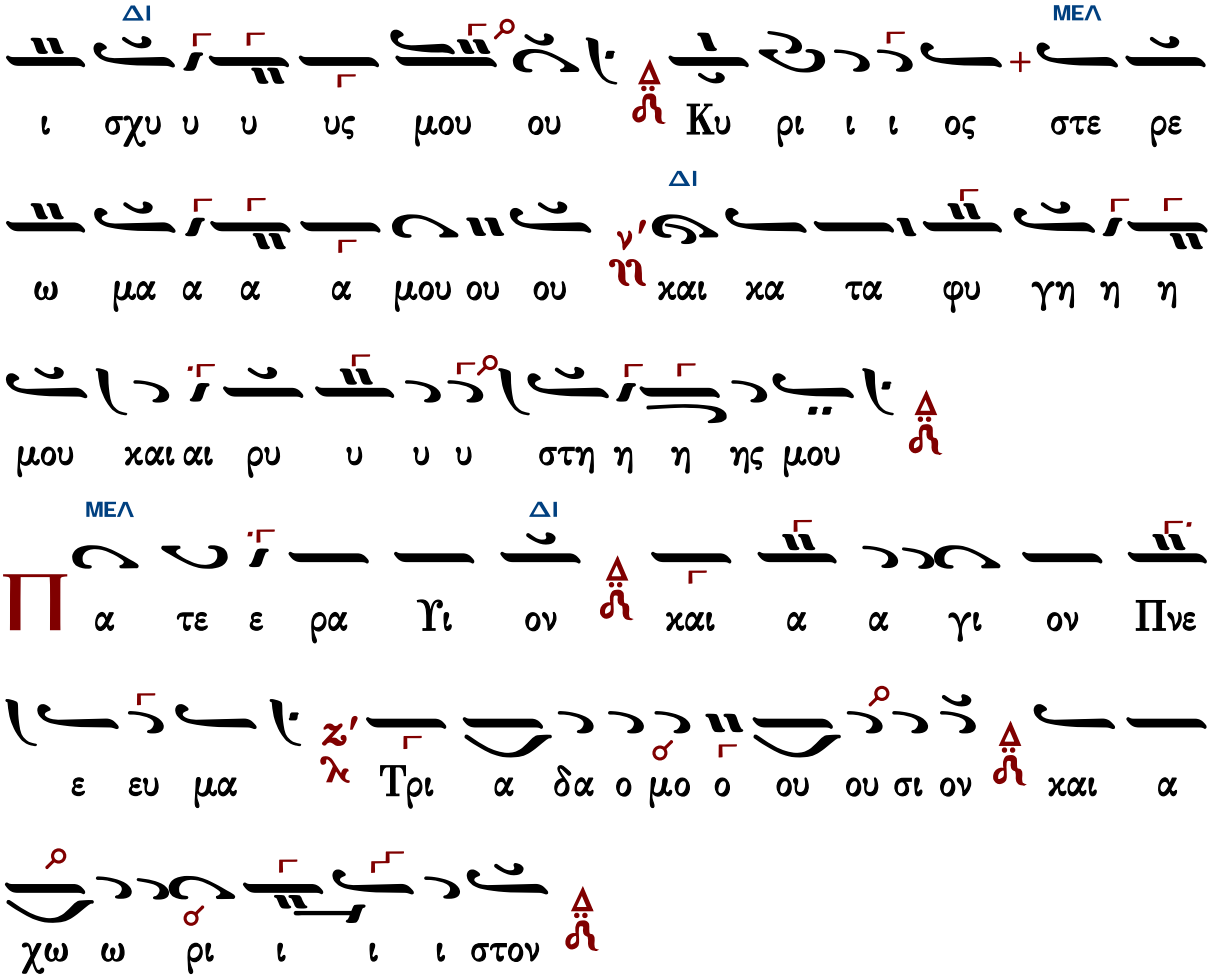

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ

σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

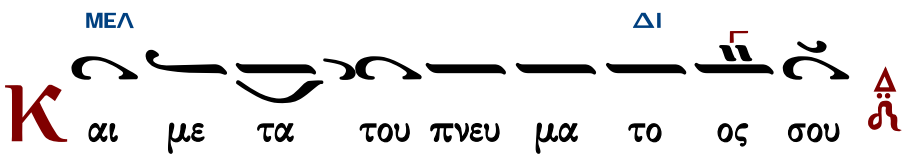

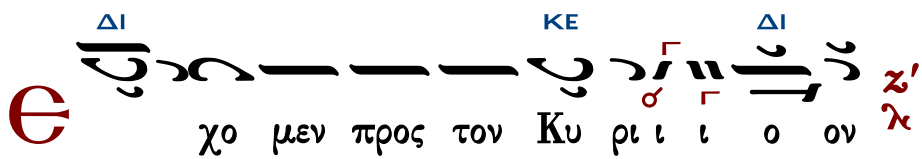

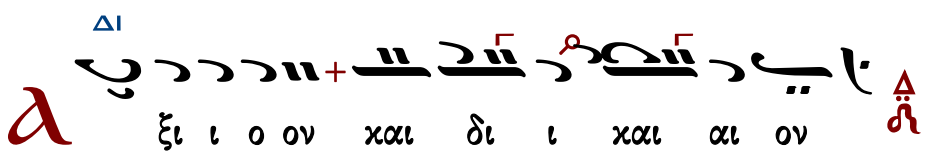

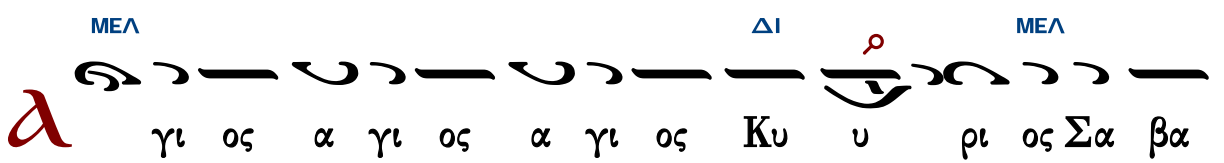

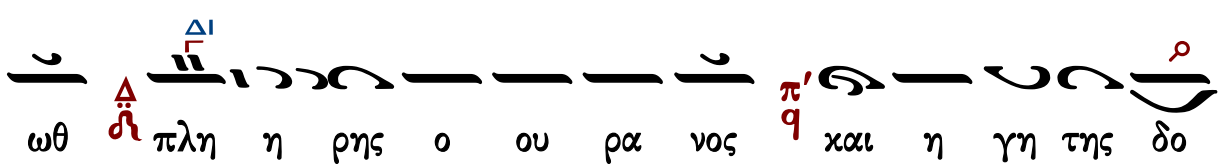

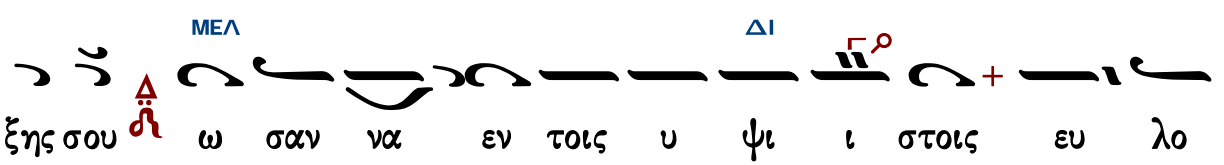

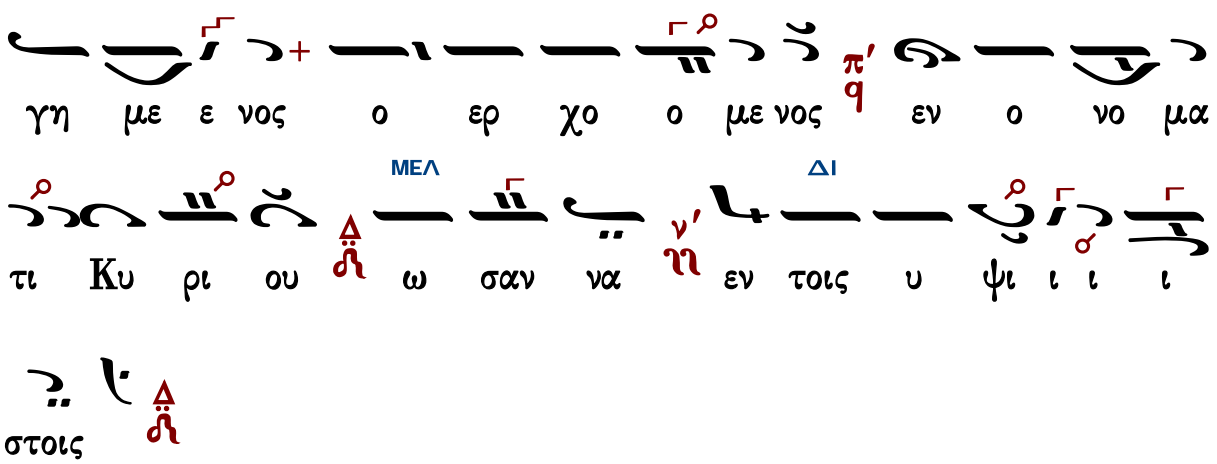

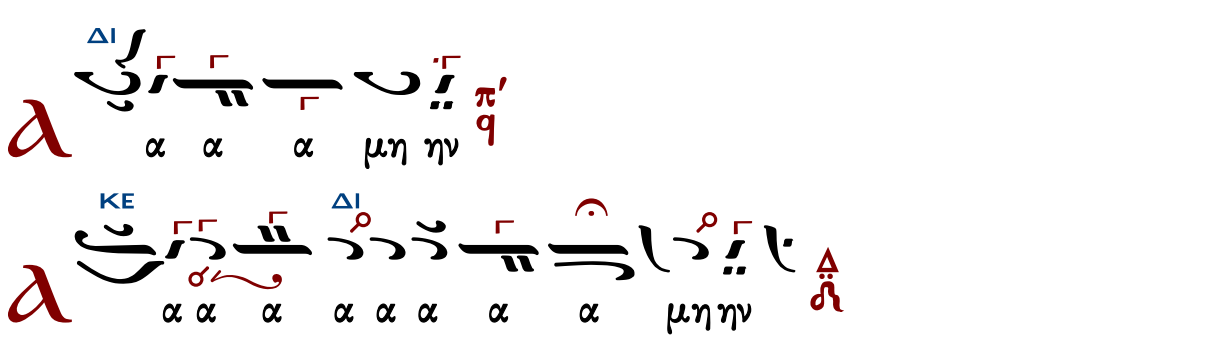

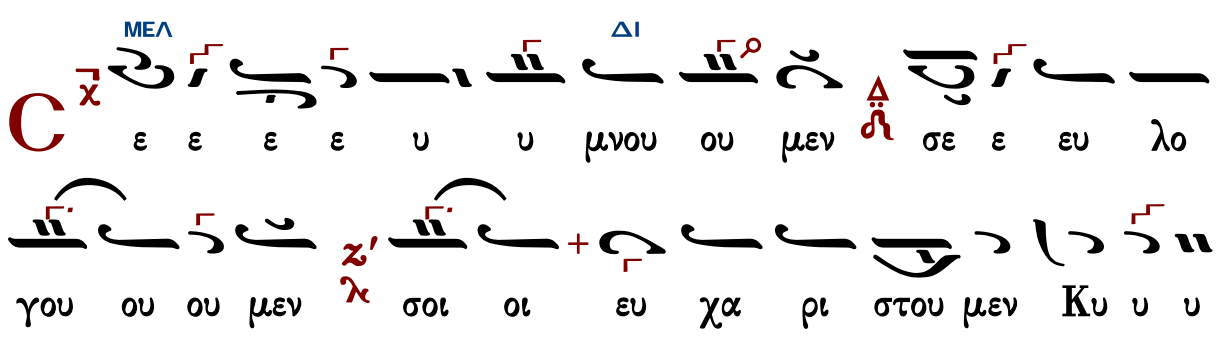

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΓΑ ΒΘ ΔΙ

α ξι ι ον ε στιν ω ως α λη θως μα κα

ρι ζει ειν σε την Θε ε ε ο ο το ο ο κον

ΜΕΛ ΔΙ

την α ει μα κα ρι ι στον και παν α μω ω μη

η τον ζ' λ' και μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η μω

ΜΕΛ ΔΙ

ων τη ην τι ι μι ω τε ε ε ραν των Χε ρου

ΔΙ ΚΕ

ου βι ιμ π' q' και ε εν δο ο ξο ο τε ε ε ρα αν

ΝΗ

α συγ χρι ι ι τως τω ων Σε ε ρα α φι ιμ ξ' γ' την α

ΔΙ

δι α φθο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο γο ον τε ε

κου ου ου σα αν την ο ον τω ως Θε ε ο ο

το ο ο ο κον σε ε με ε γα α λυ υ υ νο ο ο

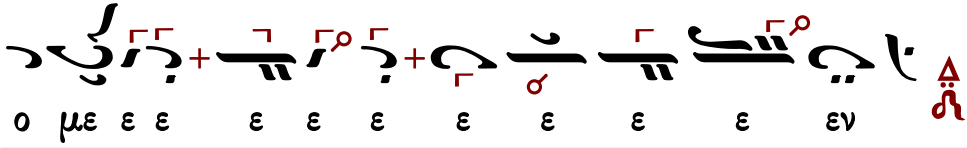

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἦχος δ΄ Δι χ΄

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ΄ Θεία Λειτουργία 2006 σ.300*

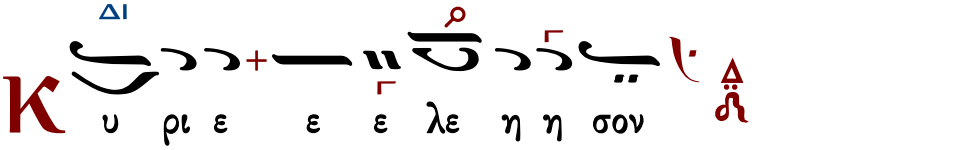

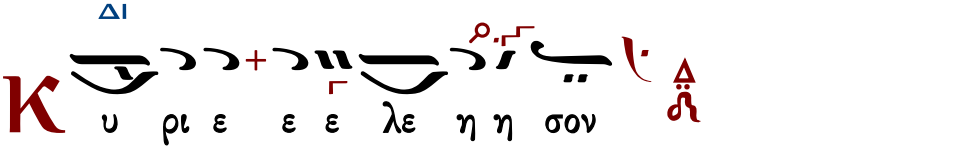

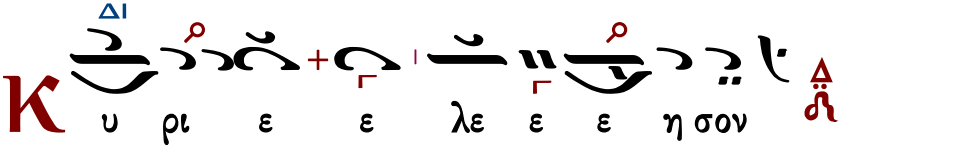

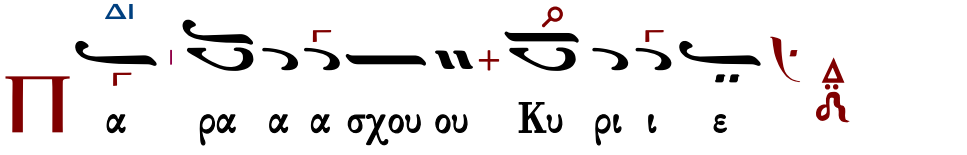

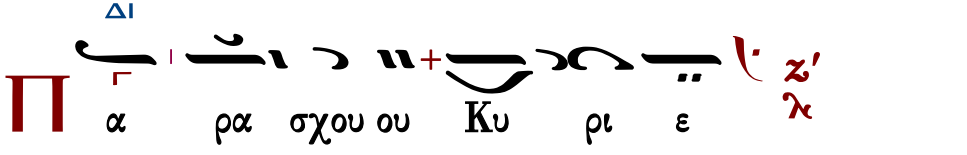

Π α ρα α σχου ου ου Κυ ρι ι ε

Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ι ε

C οι οι Κυ ρι ι ι ε

Α μην

Κ αι τω πνευ μα α τι ι ι σου

Α γα πη σω ω σε ε Κυ υ υ ρι ι ι ε η

ι ι σχυ υ υς μου Κυ ρι ος στε ρε ε ω ω μα α α α

μου χαι κα τα φυ γη η η η μου ου χαι

ρυ υ υ υ υ υ υ στης μου ου ου ου

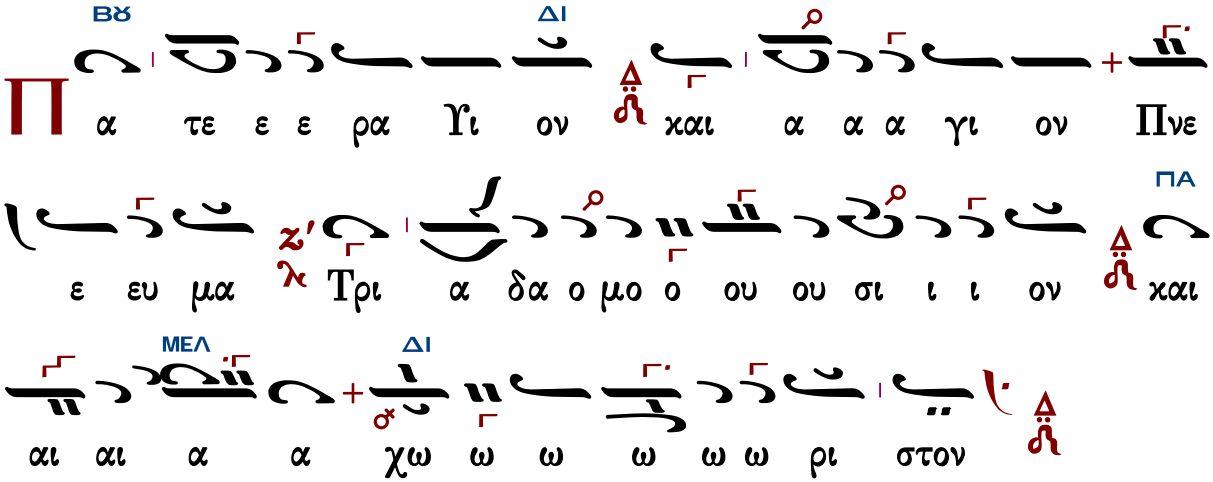

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

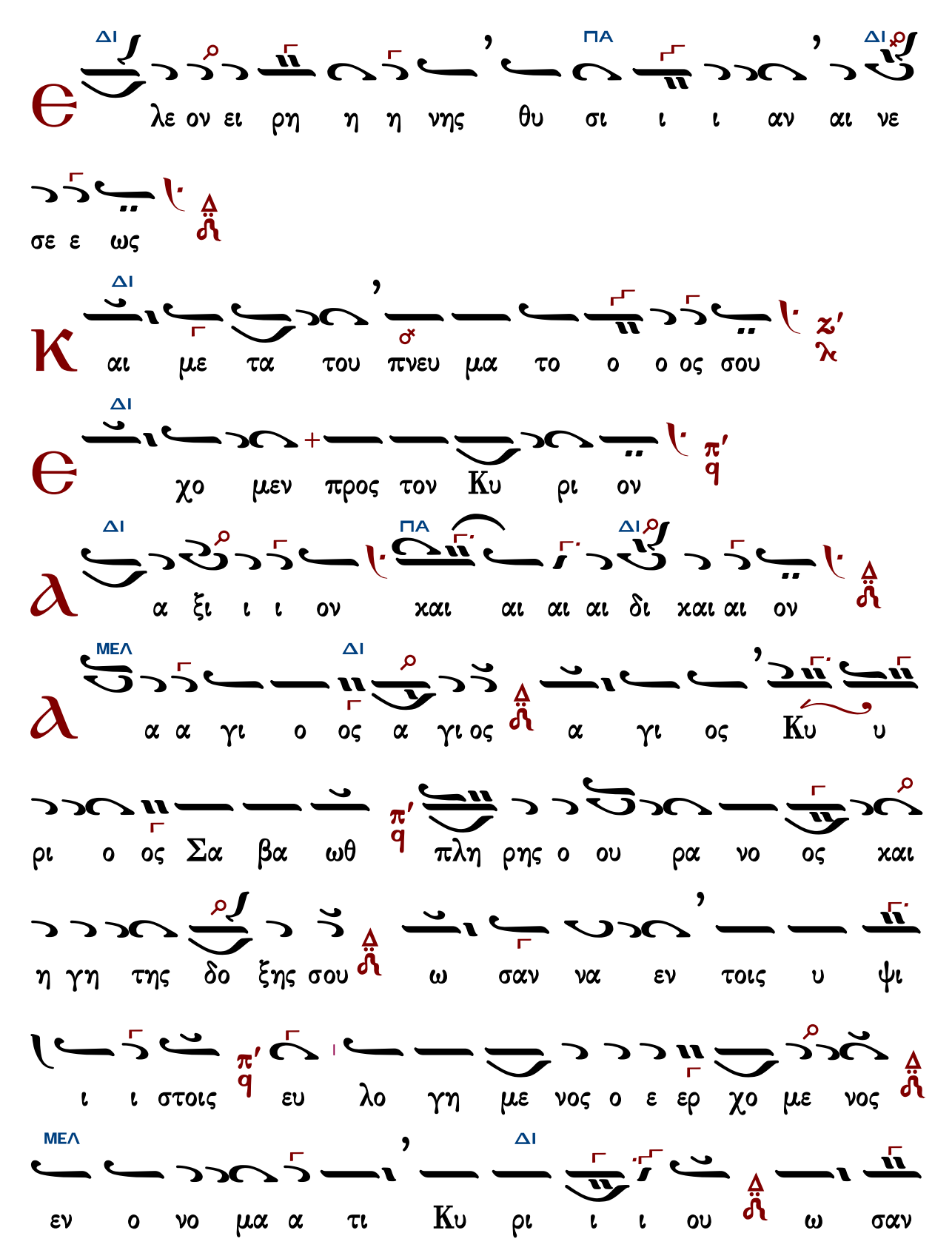
ΔΙ ΠΑ ΔΙ
λε ον ει ρη η η νης θυ σι ι ι αν αι νε
σε ε ως
ΔΙ
αι με τα του πνευ μα το ο ο ος σου
ΔΙ
χο μεν προς τον Κυ ρι ον
ΔΙ ΠΑ ΔΙ
α ξι ι ι ον χαι αι αι αι δι χαι αι ον
ΜΕΛ ΔΙ
α α γι ο ος α γι ος α γι ος Κυ υ
ρι ο ος Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νο ος χαι
η γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι
ι ι στοις ευ λο γη με νος ο ε ερ χο με νος
ΜΕΛ ΔΙ
εν ο νο μα α τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν

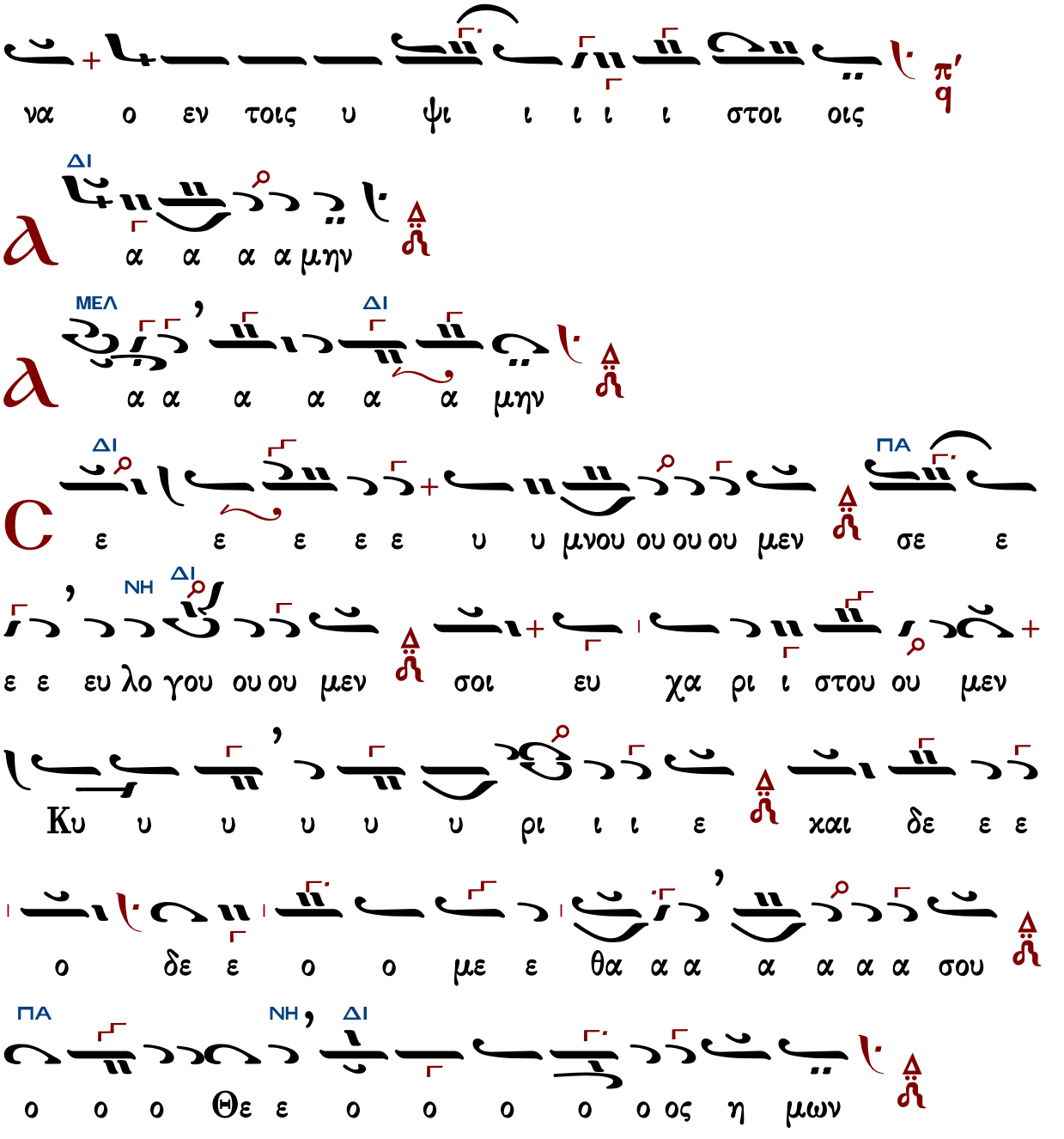

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

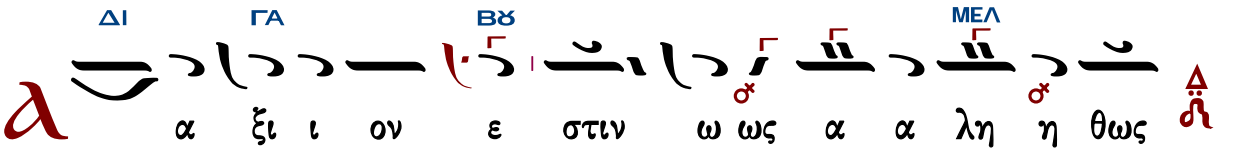

ΔΙ ΠΑ ΝΗ

μα χα ρι ι ζει ει ειν σε την Θε ε ε ο ο

ΔΙ ΝΗ

το ο ο χο ον την α ει μα χα α α ρι

ΔΙ

ι στον χαι παν α μω ω μη η η τον χαι μη

τε ε ρα α α α του Θε ε ου η η μω ων

την τι μι ω τε ε ε ε ε ραν των Χε ε ρου ου βι ι

ιμ χαι αι εν δο ξο τε ε ε ε ε ραν α συγ

ΠΑ ΝΗ ΔΙ ΜΕΛ ΝΗ

χρι ι ι ι τως τω ωων Σε ε ρα α φιμ την α δι α

ΔΙ

α φθο ο ο ο ο ρως Θε ε ε ον Λο ο ο ο

ΝΗ

ο ο ο ο γον τε ε χου ου ου ου ου σαν την ο ο ο

ΚΕ

ον τω ω ως Θε ο το ο ο ο ο χο ον

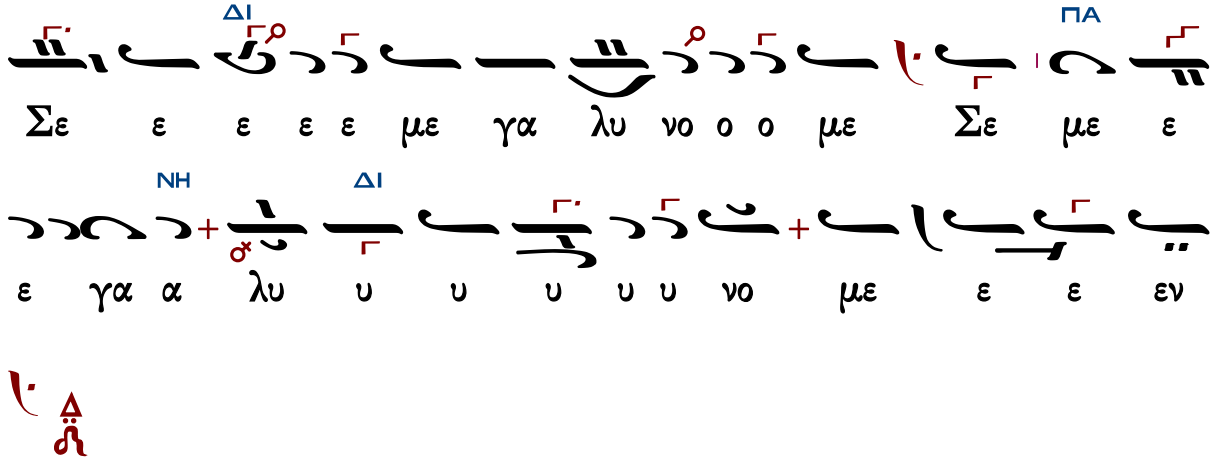

Χαραλάμπους Παπανικολάου

«Κύριε ἐλέησον» Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Βȣ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.292#

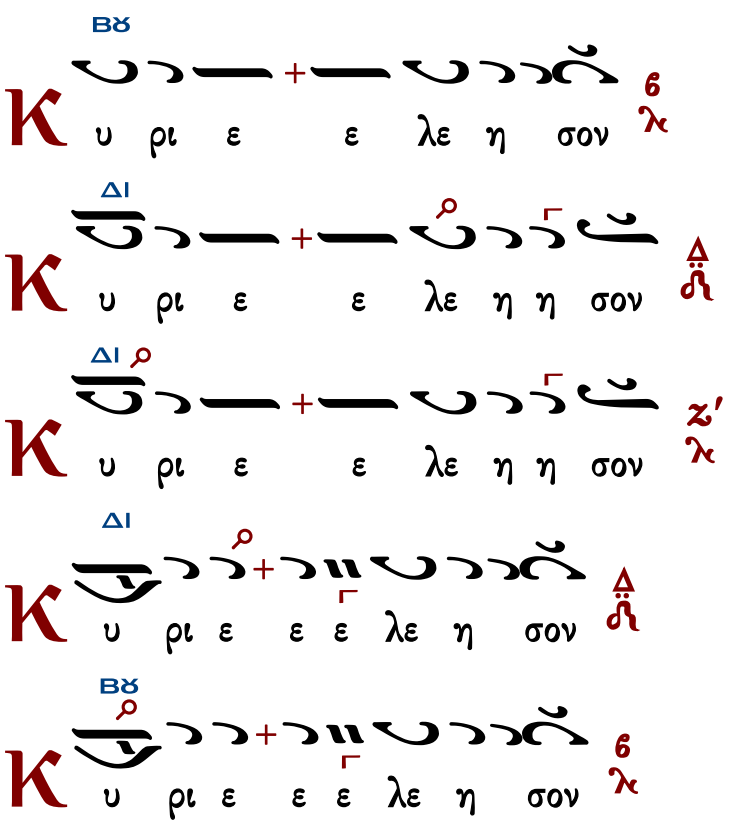

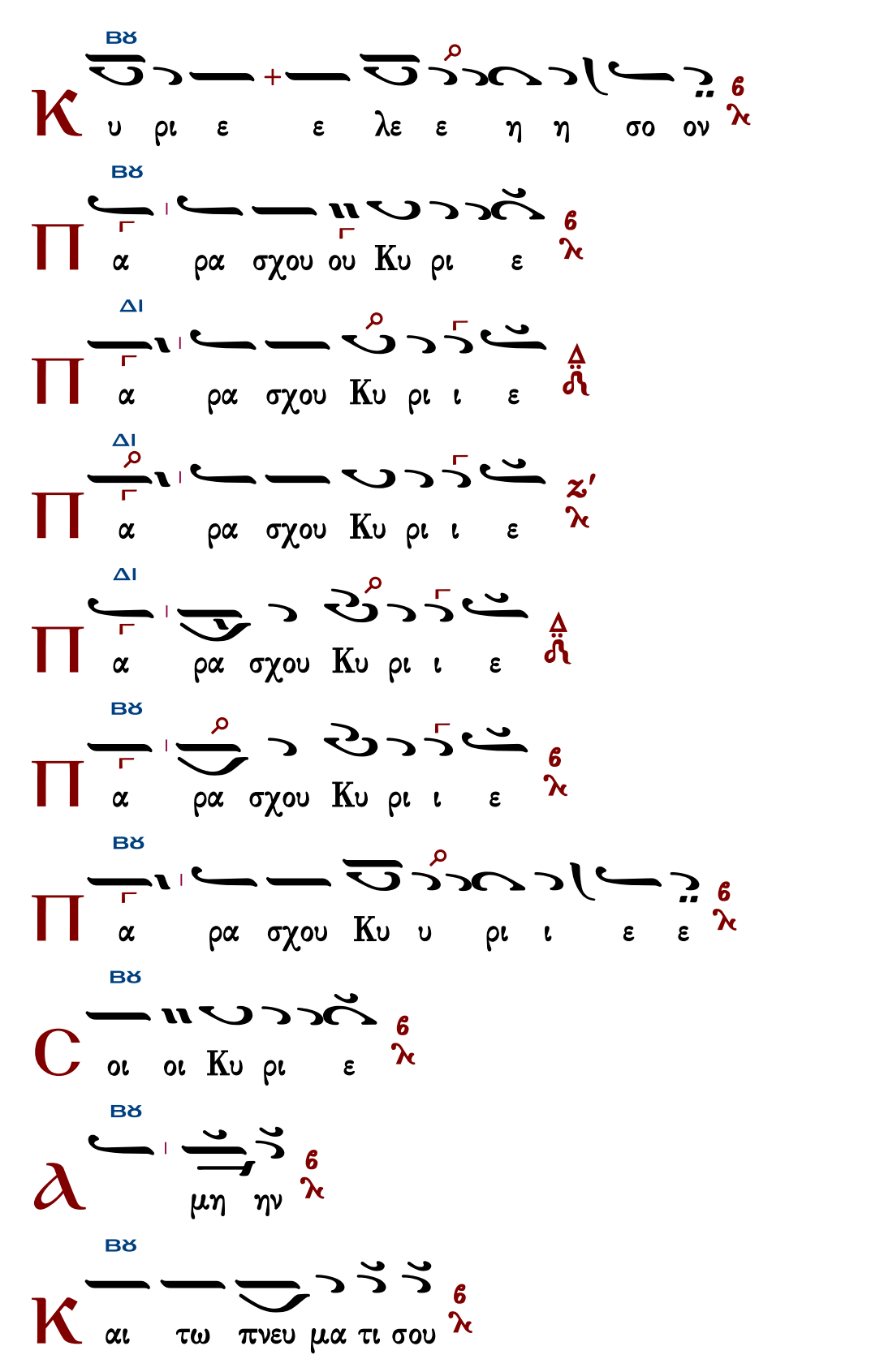
Κ
υ ρι ε ε λε ε η η σο ον
Π
α ρα σχου ου Κυ ρι ε
Π
α ρα σχου Κυ ρι ι ε
Π
α ρα σχου Κυ ρι ι ε
Π
α ρα σχου Κυ ρι ι ε
Π
α ρα σχου Κυ ρι ι ε
Π
α ρα σχου Κυ υ ρι ι ε ε
C
οι οι Κυ ρι ε
a
μη ην
Κ
αι τω πνευ μα τι σου

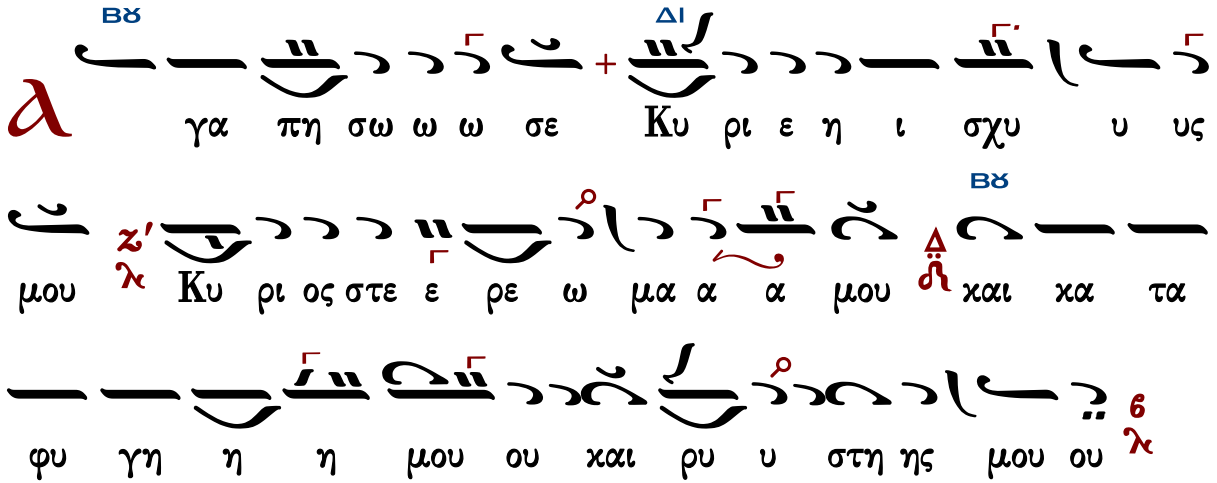

Χαραλ. Παπανικολάου

Ἦχος Βȣ

Χαραλάμπους Παπανικολάου
Ανθοδέσμη Εκκλησιαστικής Μουσικής
1905 σ.146#

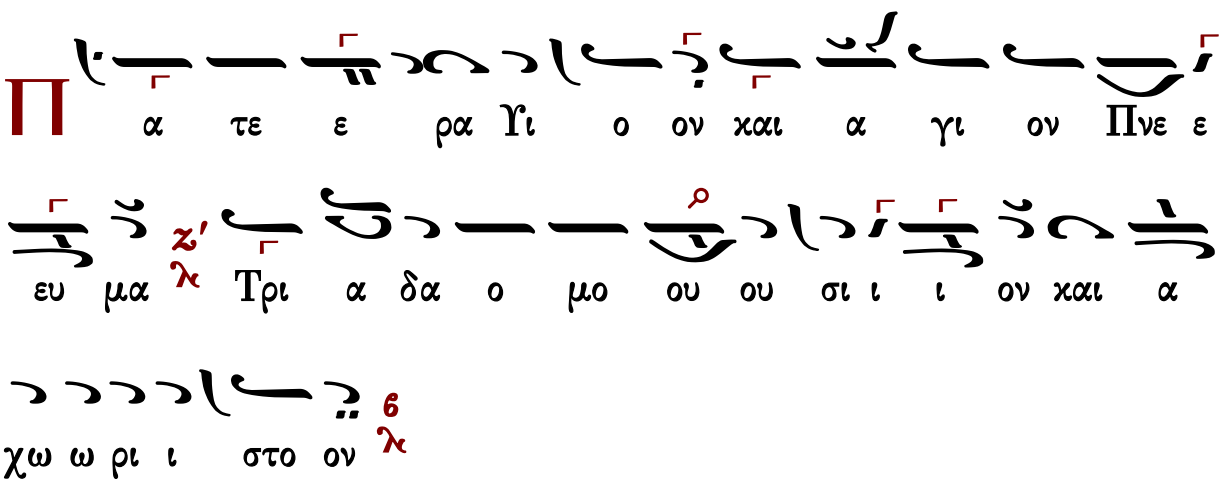

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

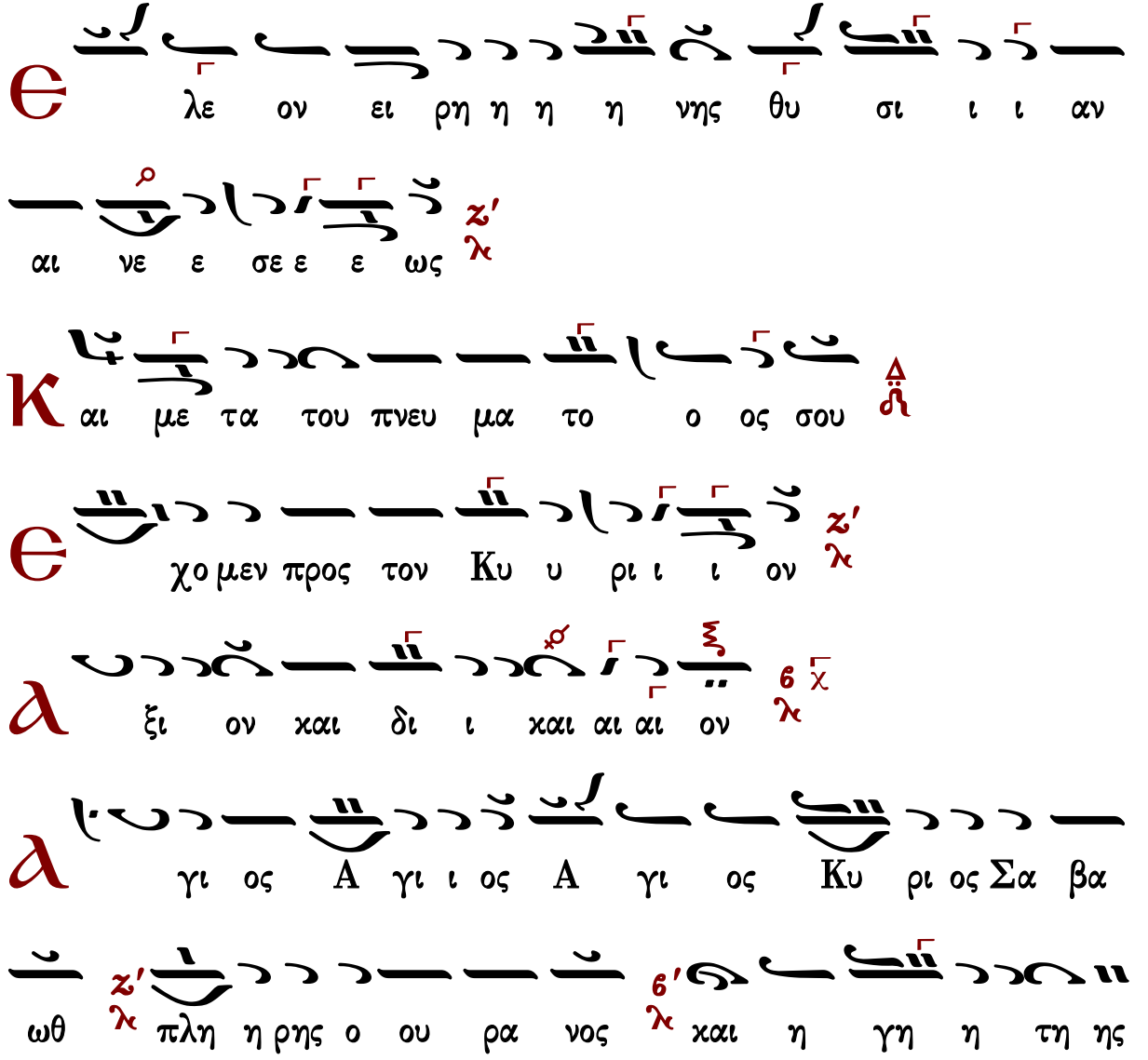

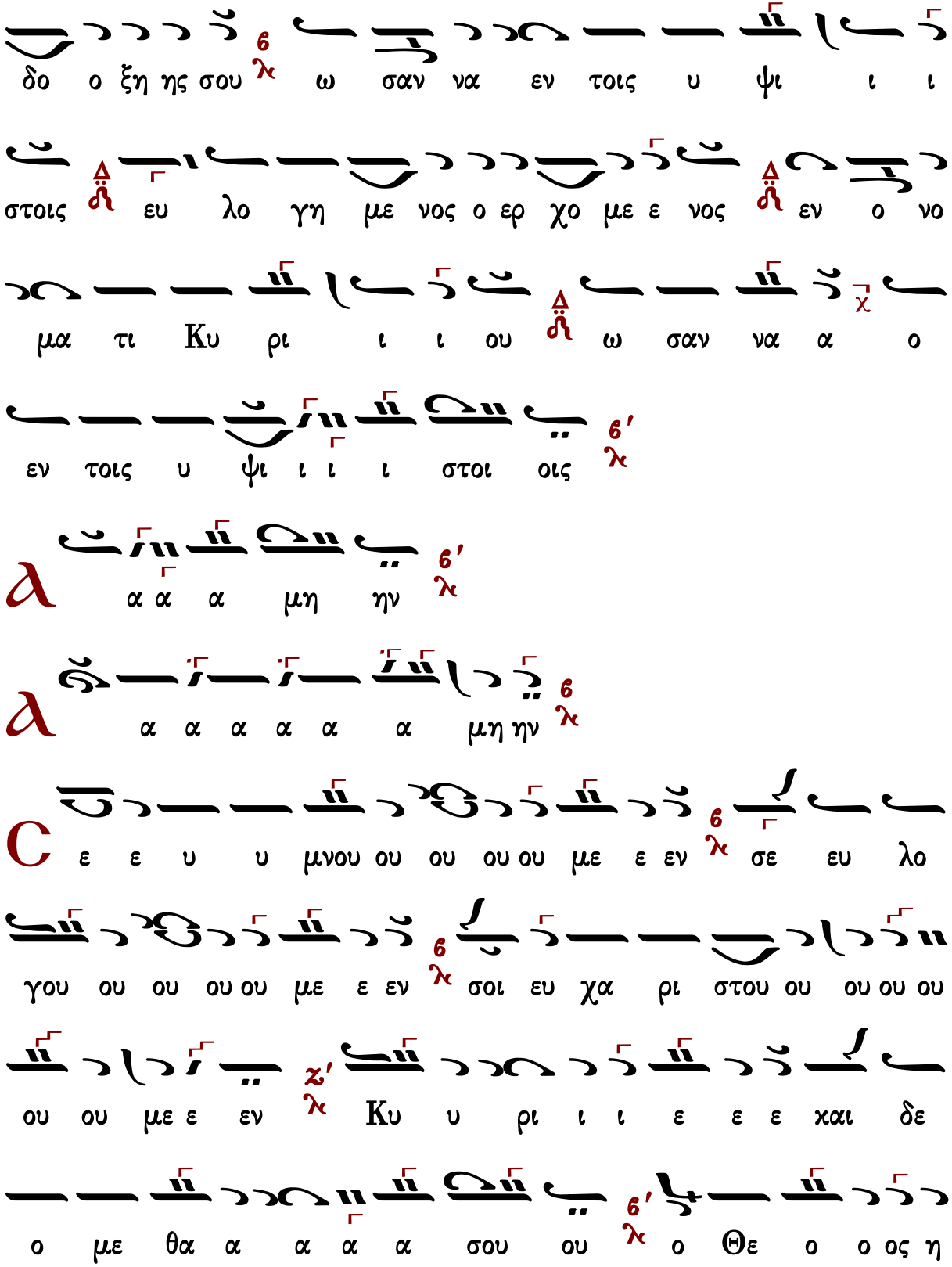
δο ο ξη ης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι
στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο με ε νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν να α ο
εν τοις υ ψι ι ι ι στοι οις
α α α μη ην
α α α α α α μη ην
ε ε υ υ μνου ου ου ου ου με ε εν σε ευ λο
γου ου ου ου ου με ε εν σοι ευ χα ρι στου ου ου ου ου
ου ου με ε εν Κυ υ ρι ι ι ε ε ε χαι δε
ο με θα α α α α σου ου ο Θε ο ο ος η

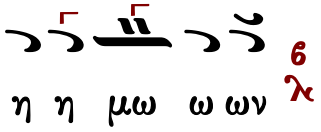

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν... (λέγετος)

Θεοδώρου Φωκαέως	Κυριαζῆ Χρυσοπολίτου

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος Βȣ

Θεοδώρου Φακαέως
Ταμείον Ανθολογίας
Θ. Λειτουργία 1834 σ.300#

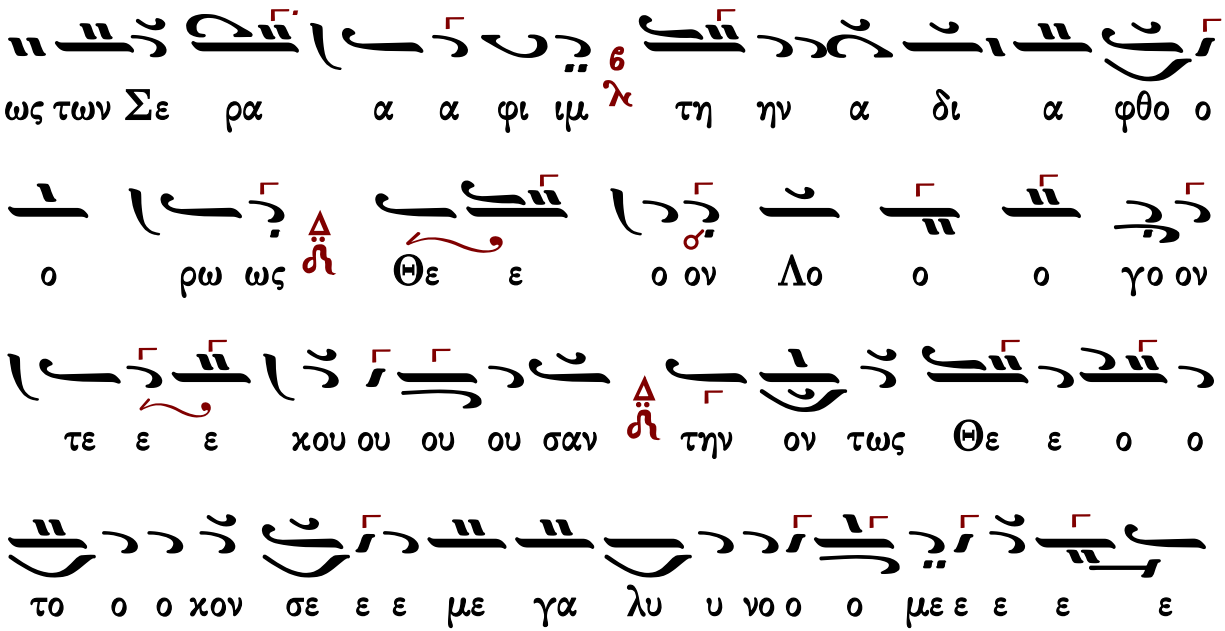

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κυριαξῆ Χρυσοπολίτου

Ἦχος Βȣ

Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Αἱ δύο Μέλισσαι
Κωνσταντινούπολη 1906 τ.Β σ.510*

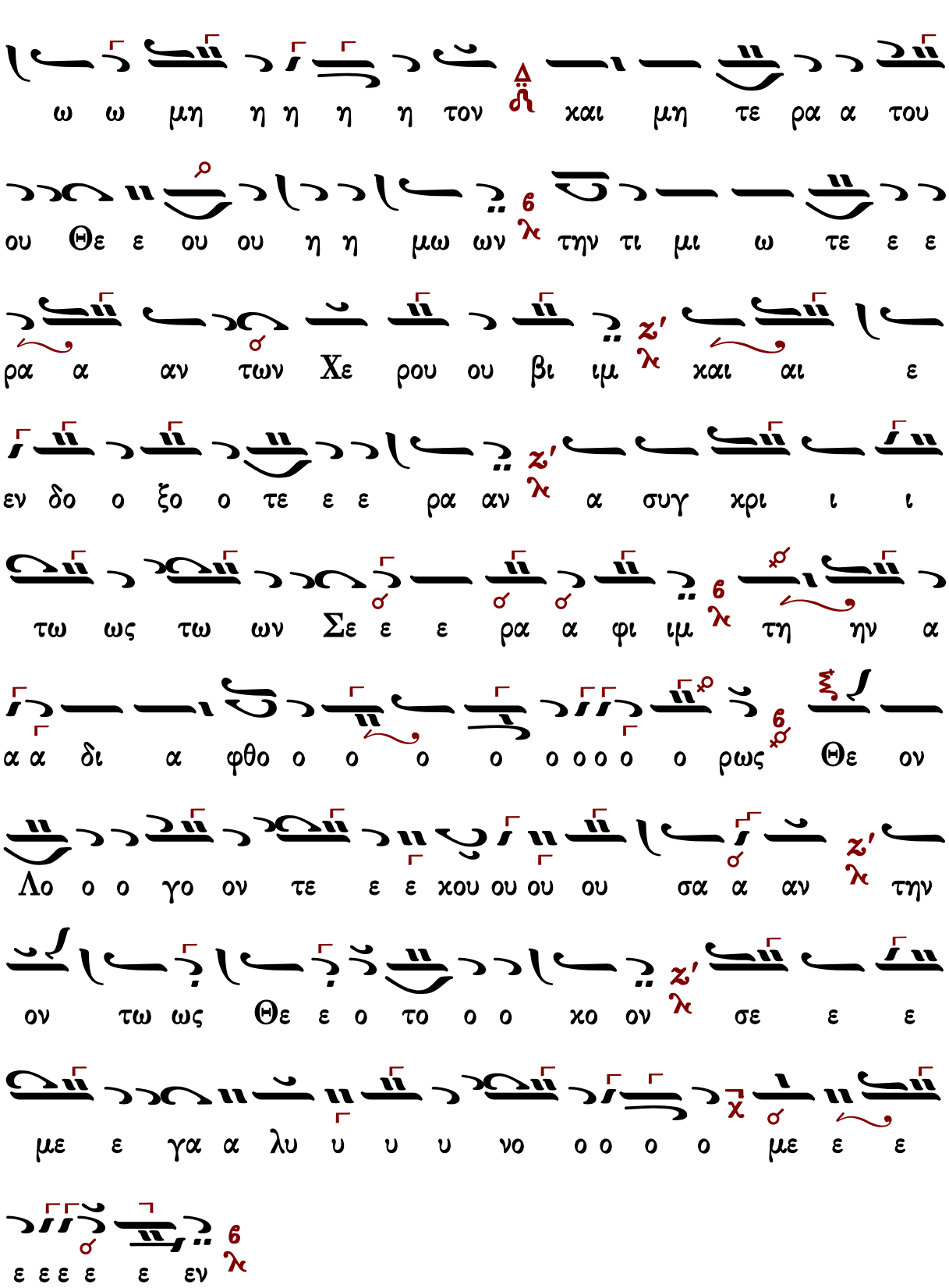
ω ω μη η η η η τον χαι μη τε ρα α του
ου Θε ε ου ου η η μω ων την τι μι ω τε ε ε
ρα α αν των Χε ρου ου βι ιμ χαι αι ε
εν δο ο ξο ο τε ε ε ρα αν α συγ χρι ι ι
τω ως τω ων Σε ε ε ρα α φι ιμ τη ην α
α α δι α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ρως Θε ον
Λο ο ο γο ον τε ε ε χου ου ου ου σα α αν την
ον τω ως Θε ε ο το ο ο χο ον σε ε ε
με ε γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε
ε ε ε ε ε εν

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος λ΄τος Βου ξ χ

Βασίλειου Μαυράγκανου
Ανθολογία Λειτουργικών
Βέροια 2013 σ.53*

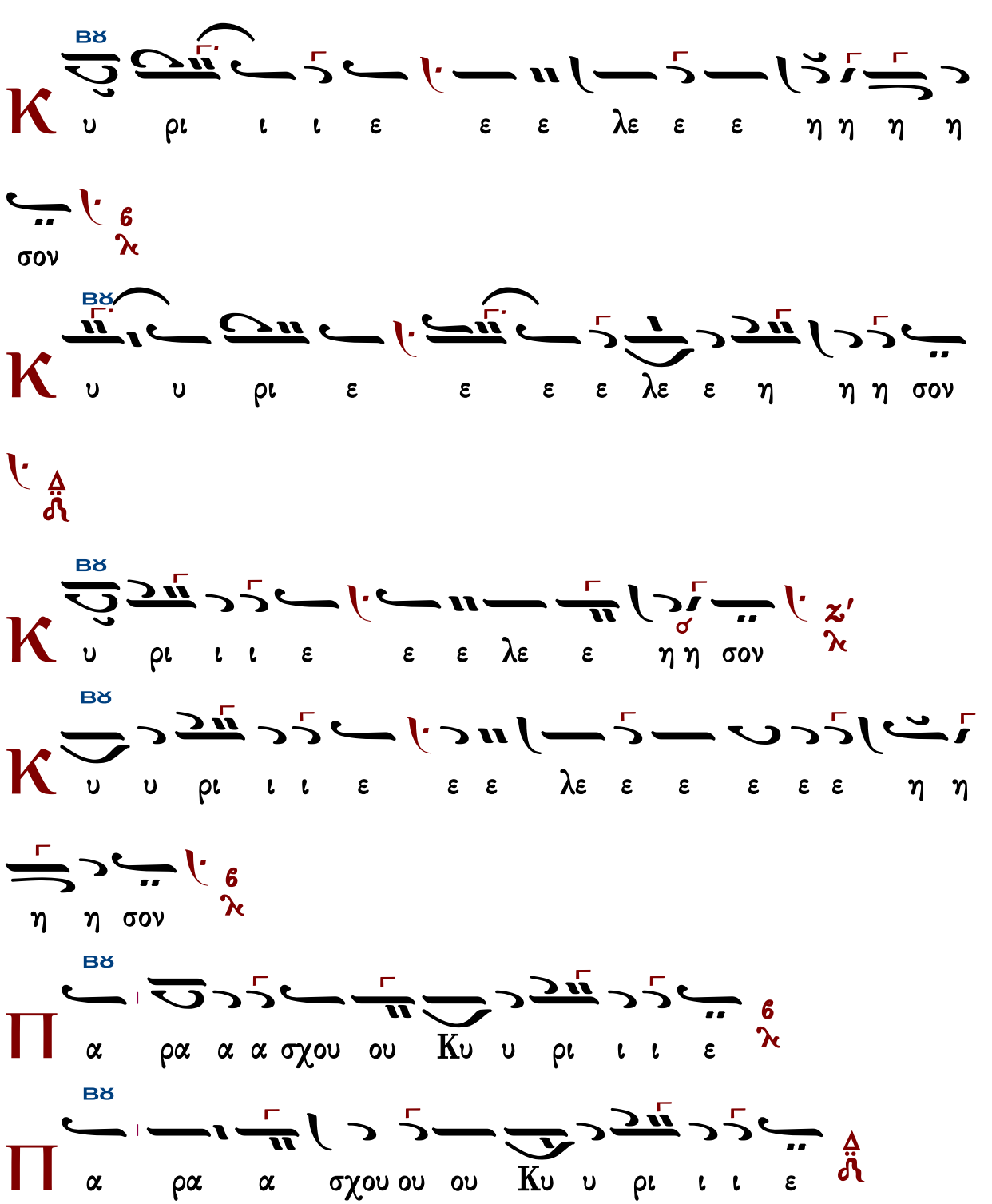

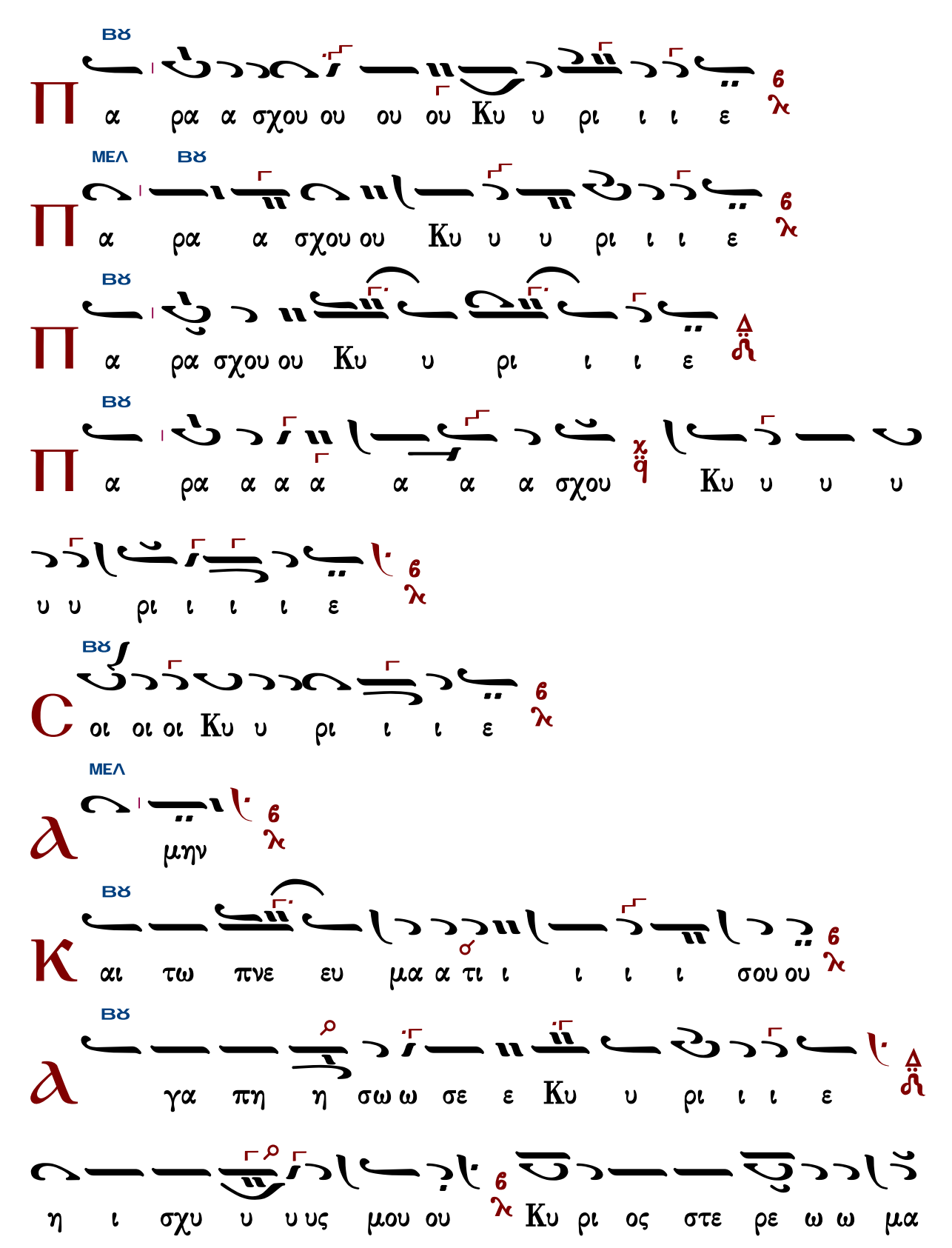
ΒΘ
Π α ρα α σχου ου ου ου Κυ υ ρι ι ι ε
ΜΕΛ ΒΘ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ι ι ε
ΒΘ
Π α ρα σχου ου Κυ υ ρι ι ι ε
ΒΘ
Π α ρα α α α α α α σχου Κυ υ υ υ
υ υ ρι ι ι ι ε
ΒΘ
C οι οι οι Κυ υ ρι ι ι ε
ΜΕΛ
d μην
ΒΘ
K αι τω πνε ευ μα α τι ι ι ι ι σου ου
ΒΘ
d γα πη η σω ω σε ε Κυ υ ρι ι ι ε
η ι σχυ υ υ υς μου ου Κυ ρι ος στε ρε ω ω μα

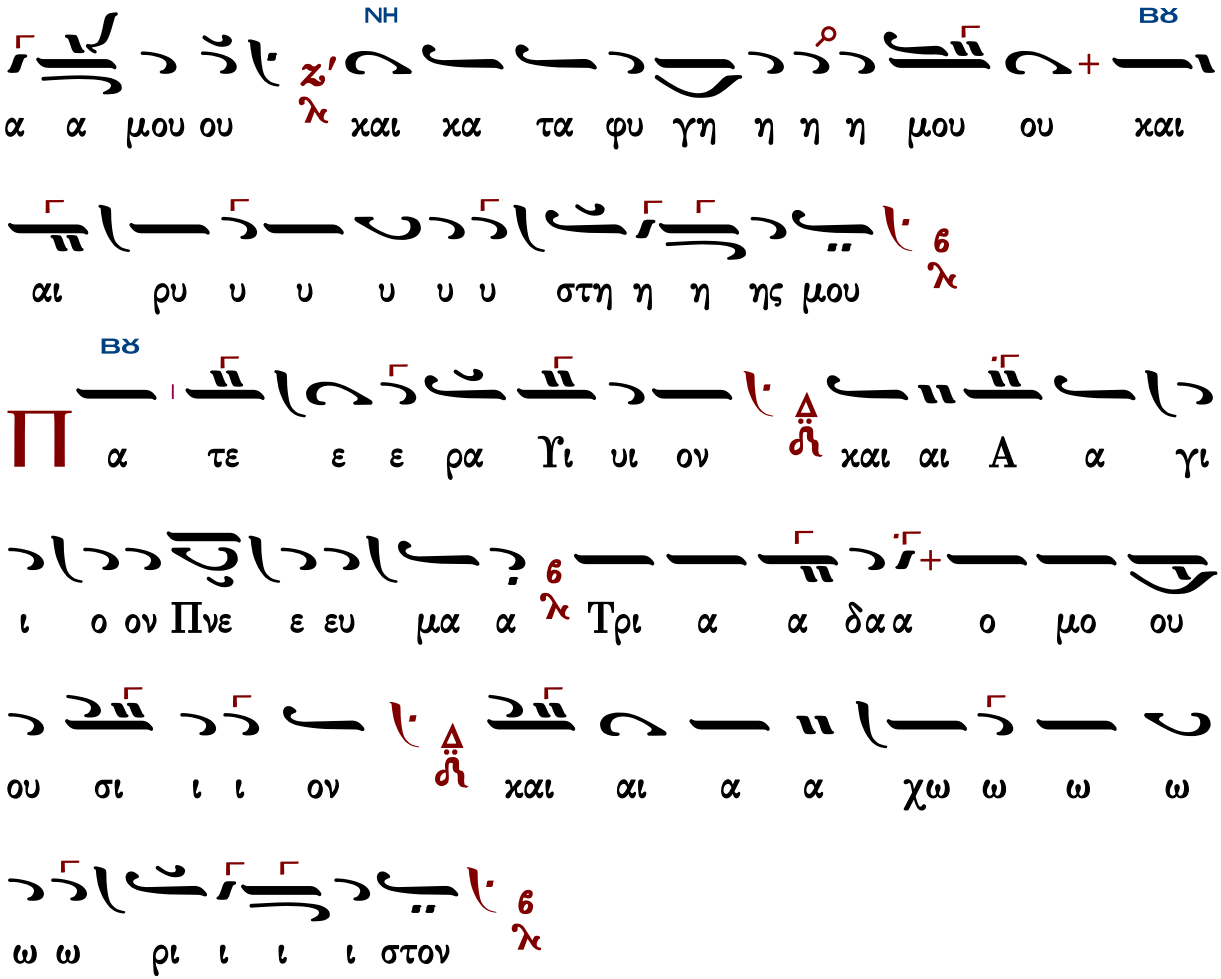

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ

σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

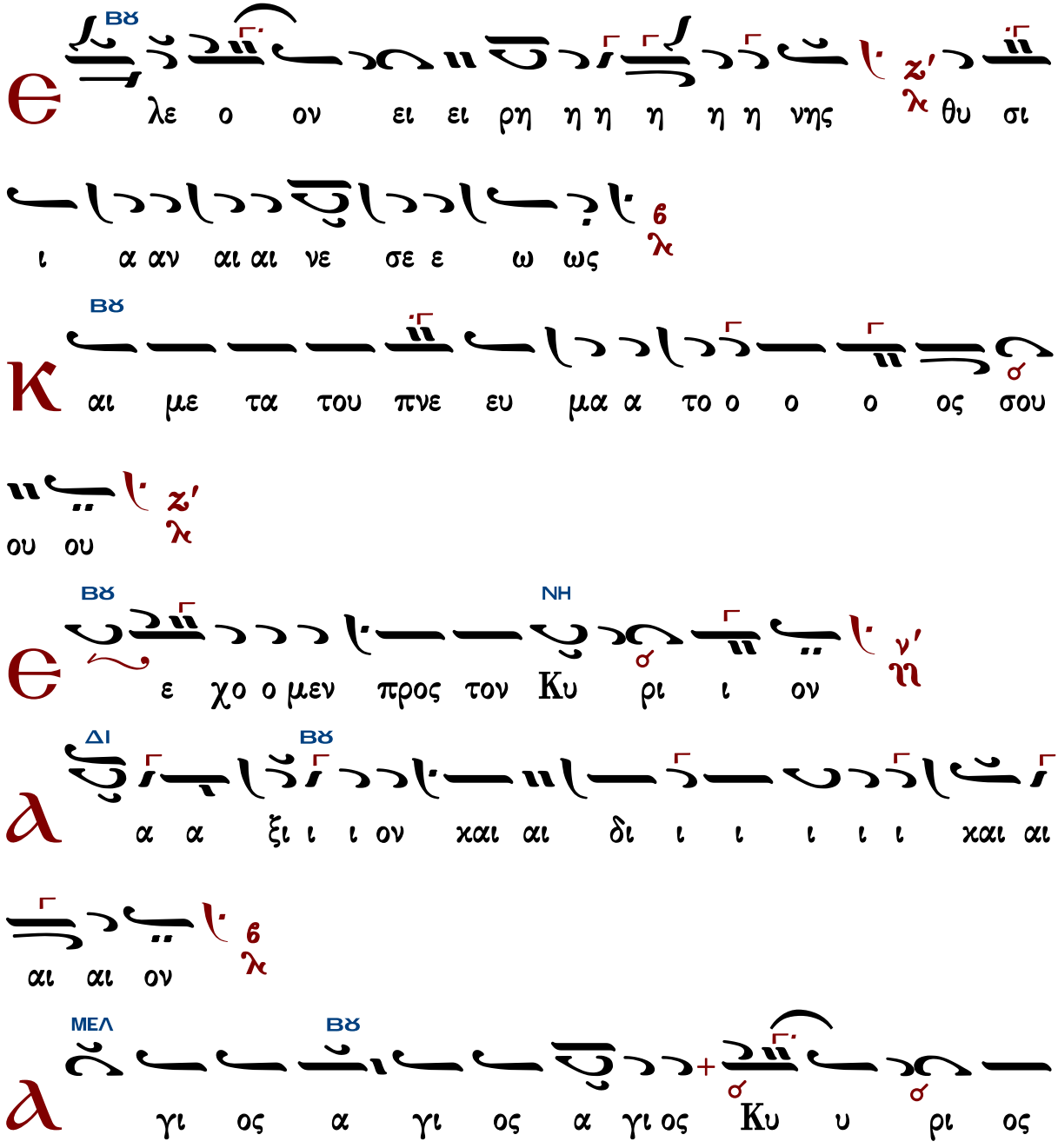

Σα βα α α ωθ πλη η η η ρης ο ου ρα

νο ο ο ο ος χαι η γη τη η ης δο ο ξη η ης

σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι στοις

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο ο με ε ε νος

εν ο ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν να

α α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι στοις

α α α α α α μη ην

α α α α α α α α α α α μη

ην

ε υ μνου ου ου ου ου ου μεν σε ε ευ λο

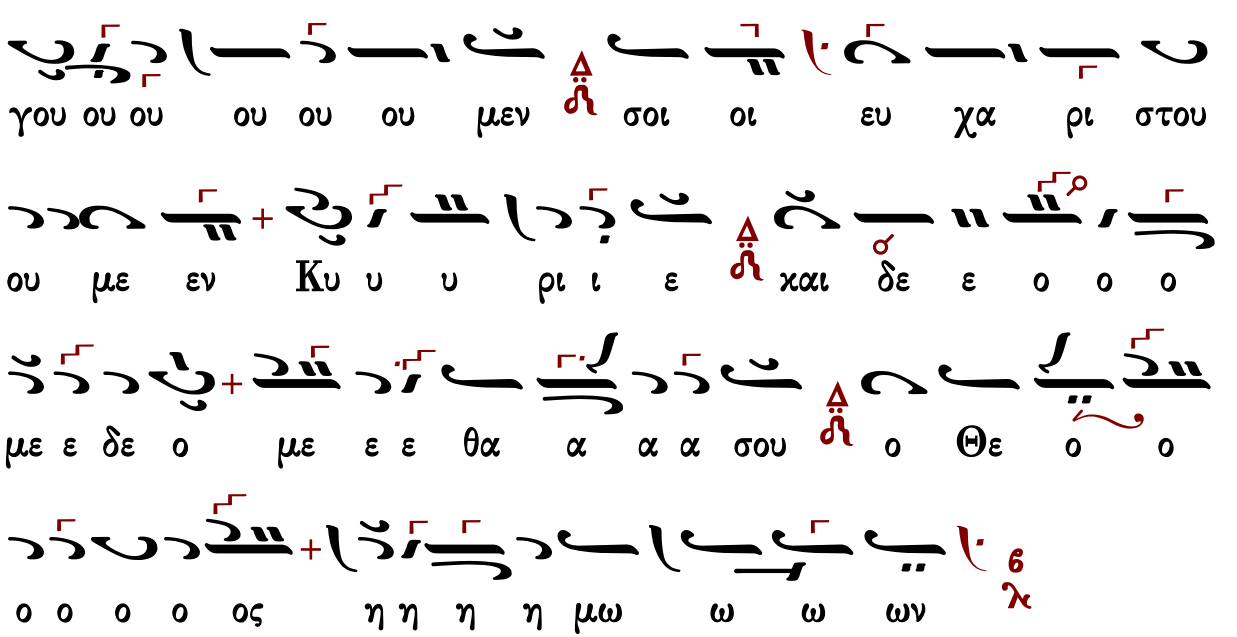

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος γ΄ τος λ΄ Βʒ ξ

Βασίλειου Μαυράγκανου
Ανθολογία Λειτουργικών
Βέροια 2013 σ.58*

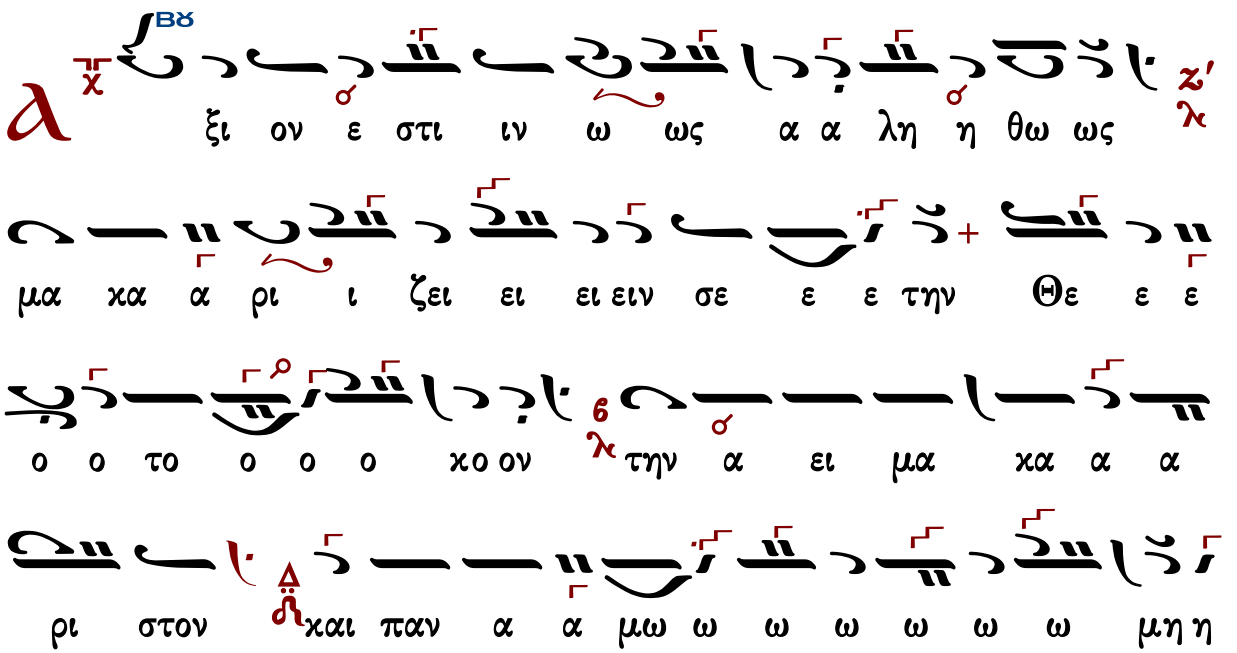

η η τον χαι μη τε ε ε ε ε ε ε ρα

μη τε ρα του ου ου Θε ε ου ου ου ου

ου ου η η η η μων την τι μι ω τε ε ε ε ραν

των Χε ρου ου βι ιμ χαι εν δο ο ο ο ο ξο

ο τε ε ε ε ε ραν α συ υγ χρι ι ι ι ι ι

ι τως τω ω ων Σε ε ρα α α φι ιμ την α

δι α φθο ο ο ο ο ο ρω ως Θε ον Λο ο

ο ο γο ον τε ε ε χου ου ου ου ου ου σαν την ο ον

τως Θε ε ο ο ο ο το ο ο ο χον σε ε

ε με σε με ε γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο με

Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος Βȣ

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.135*

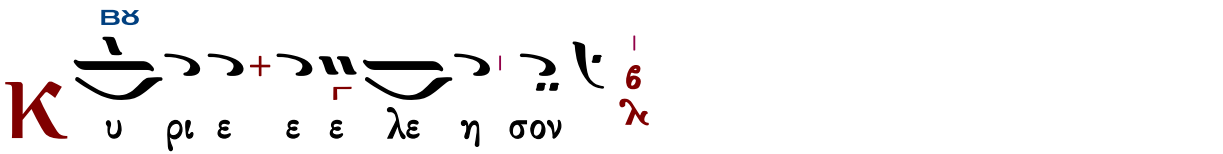

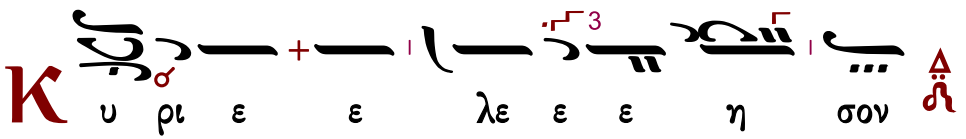

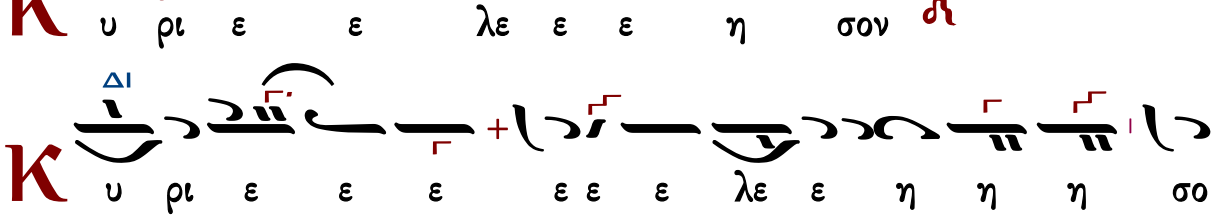

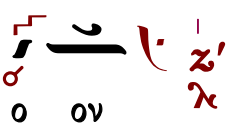

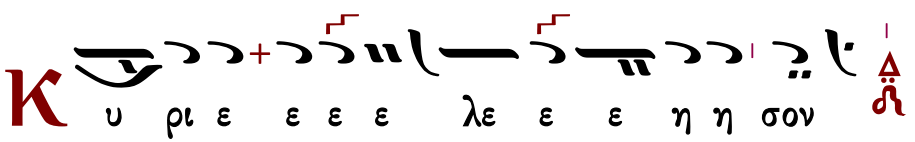

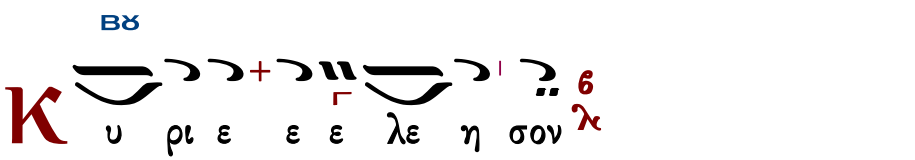

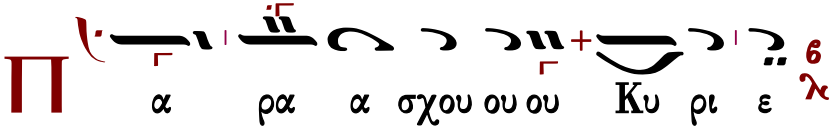

Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε

Δι

Π α ρα α σχου ου ου Κυ υ ρι ι ι

ε ε ε

Π α ρα α σχου ου ου Κυ ρι ι ι ε

Βϛ

Π α ρα α σχου ου ου Κυ ρι ε

C οι οι Κυ ρι ε

Α μην

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι ι σου

Βϛ

Α γα πη η σω σε ε ε Κυ ρι ι ε ε ε

Δι

ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μου ου ου ου ου Κυ

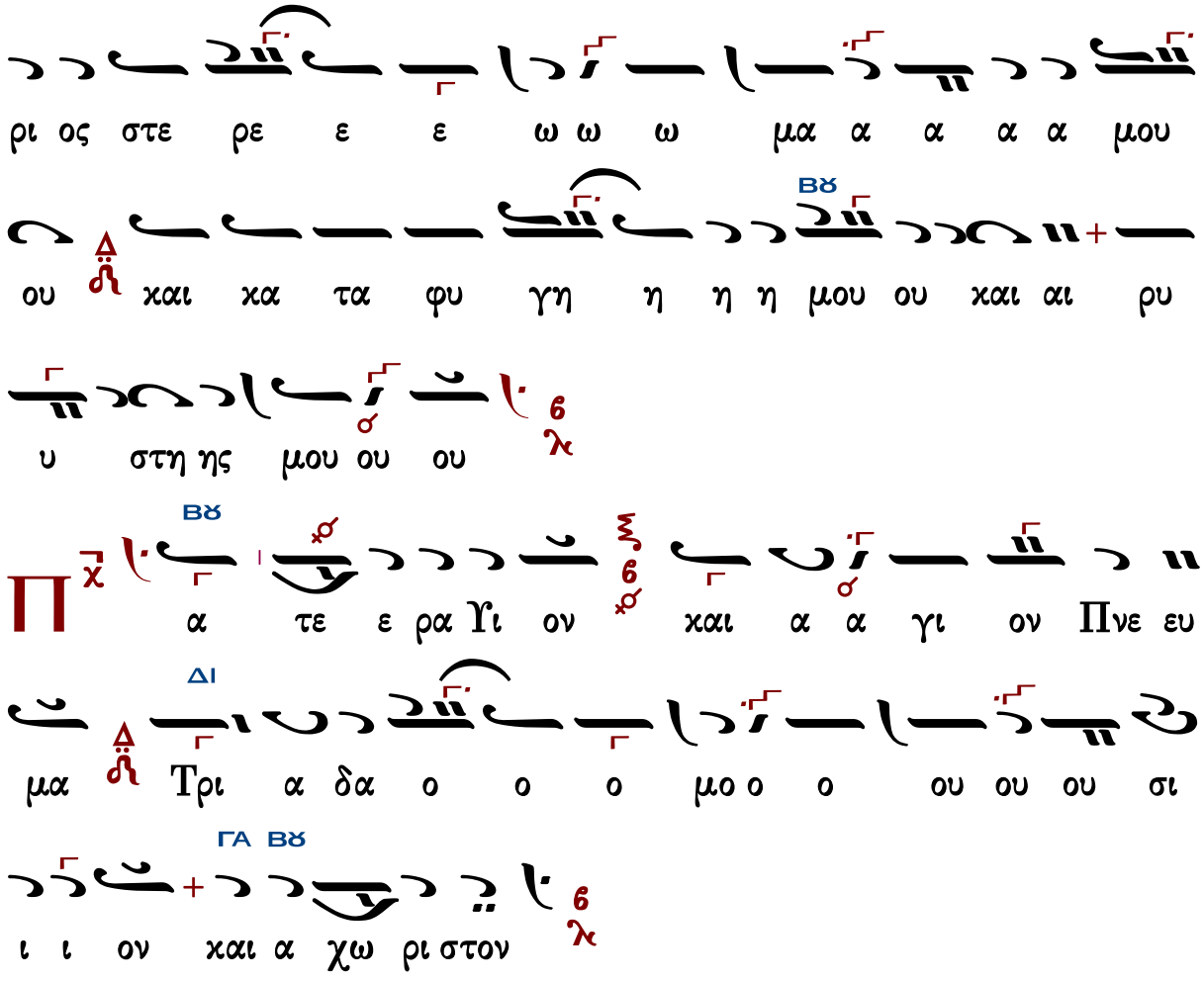

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ

σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

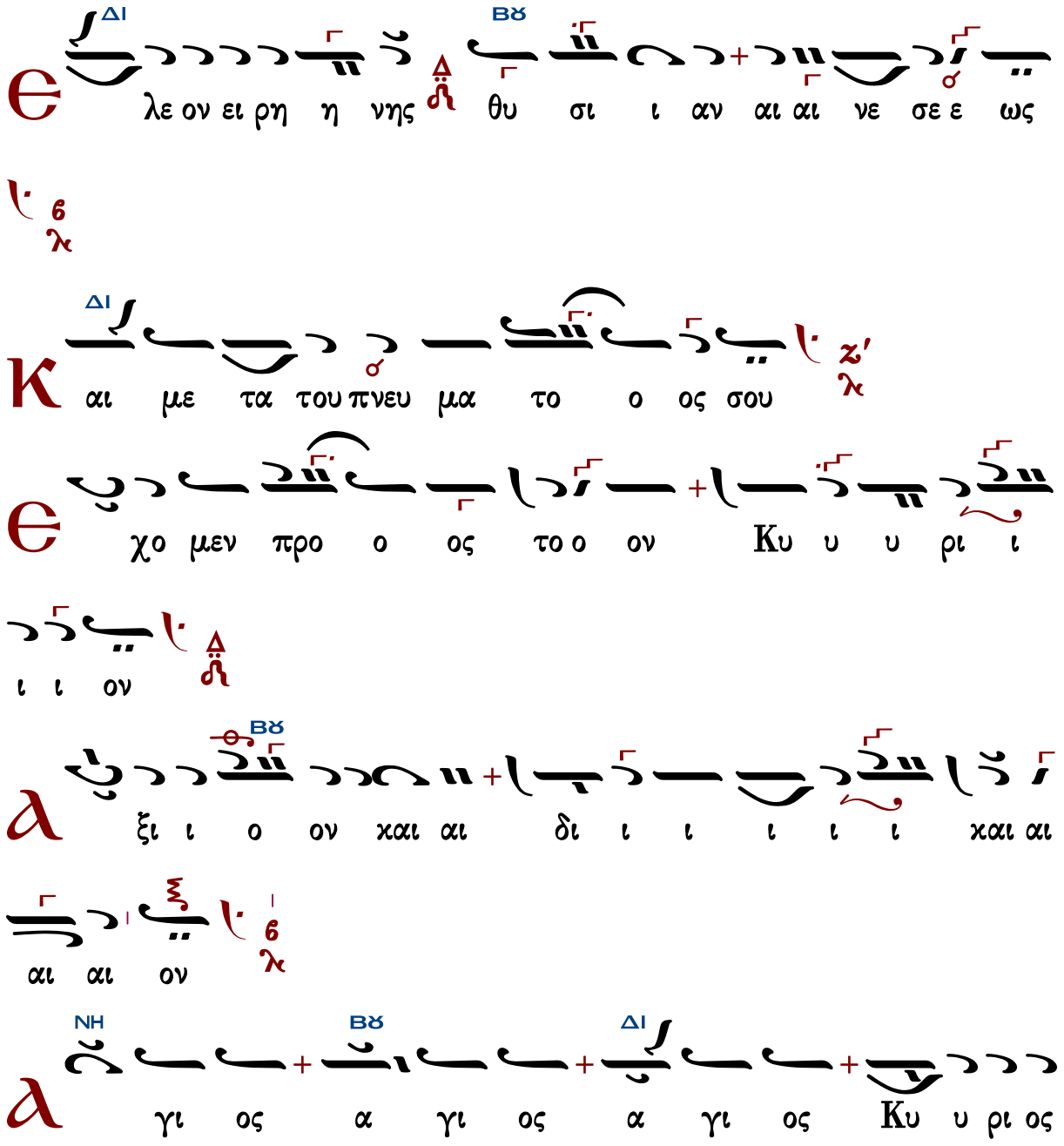

Σα βα α ω ωθ πλη η ρης ο ου ου ρα α νο ο

ος και η γη της δο ξης σου ΒΘ ΔΙ ω σαν να εν τοις

υ ψι ι ι στοις ευ λο γη με νος ο ε ε ερ χο

με ε ε νος εν ΓΑ ΒΘ ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ΔΙ ω

σα αν να α αα ΒΘ ο εν τοις υ ψι ι ι στοις

α α α μην ΔΙ

α α α ΓΑ α α α ΔΙ α α α ΒΘ α α α α α μην

C ΒΘ ΠΑ

ε υ υ μνου ου ου ου με ε εν σε ε ε

ΒΘ ΔΙ

ευ λο γου ου μεν σοι ευ χα ρι στου ου ου με ε

εν Κυ υ ρι ι ε ε ε ΜΕΛ ΔΙ και αι δε ε ο

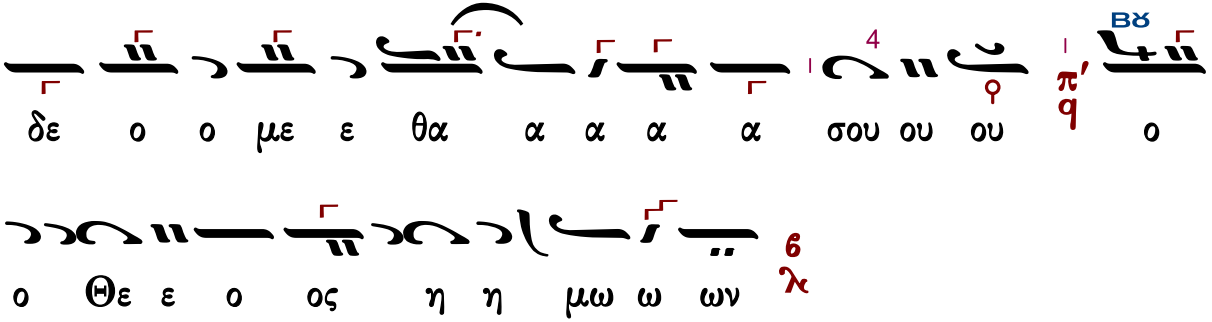

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

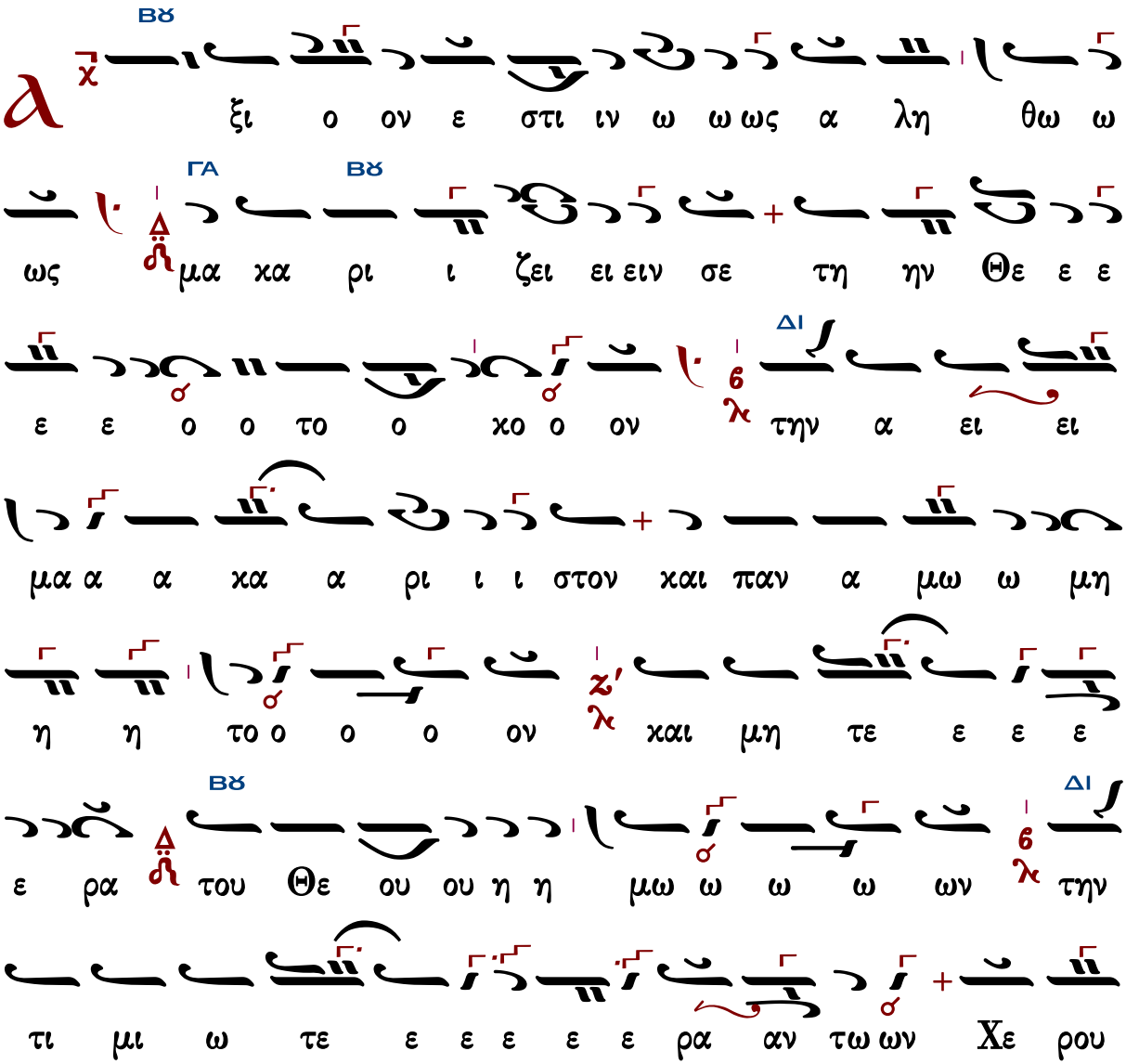

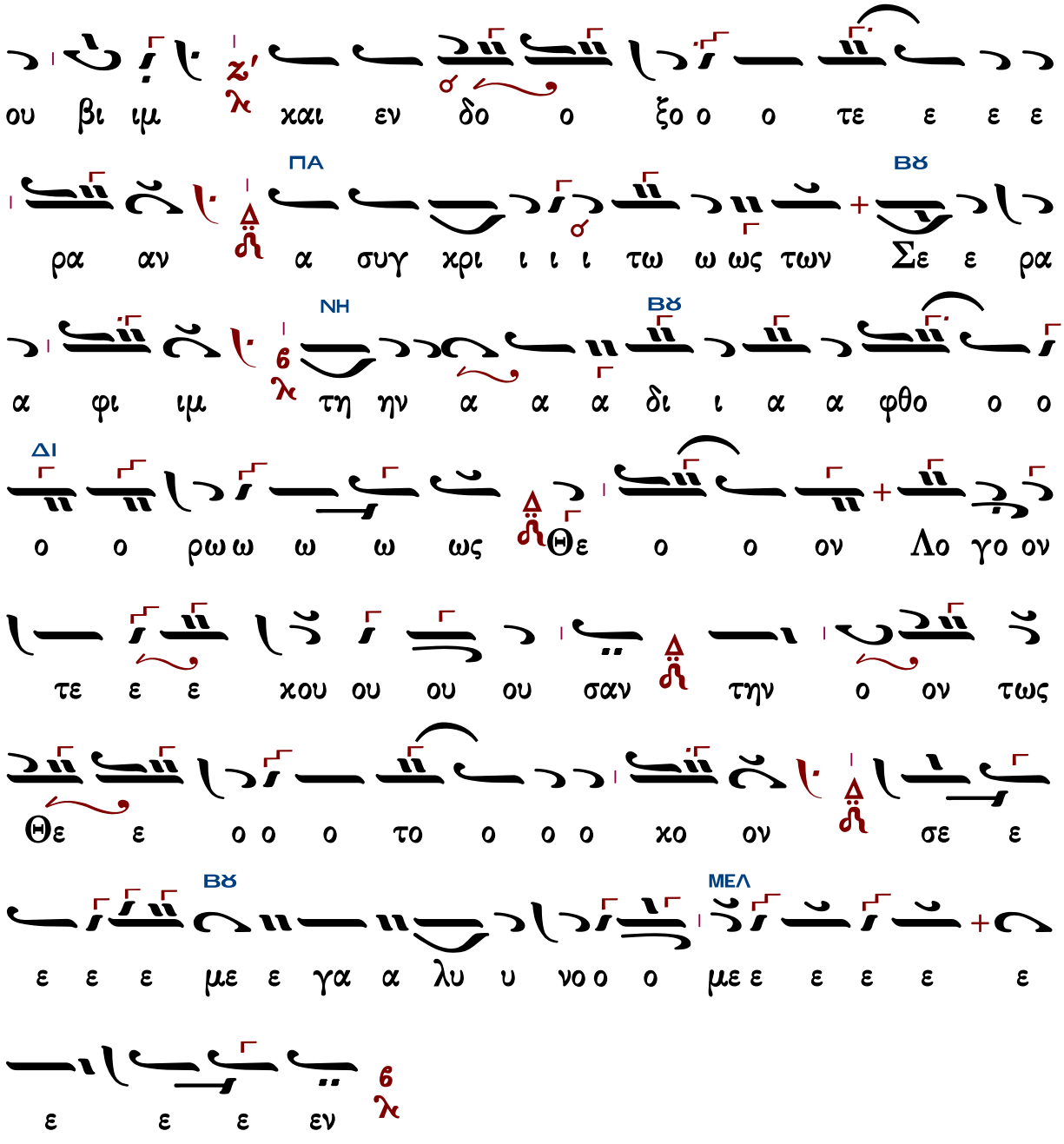

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Βϋ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.340#

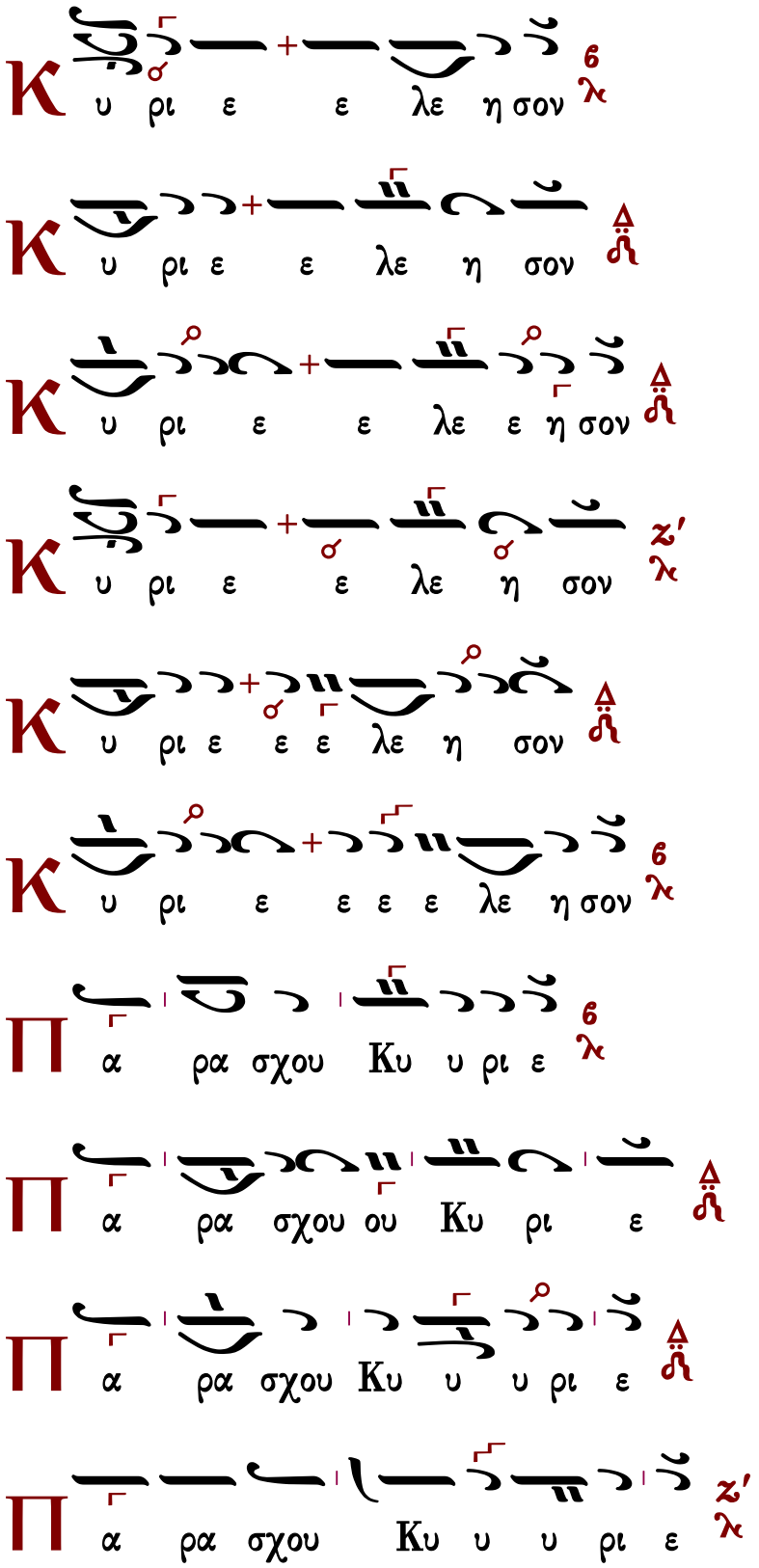
Κ υ ρι ε ε λε η σον 6 λ
Κ υ ρι ε ε λε η σον Δ ȣ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον Δ ȣ
Κ υ ρι ε ε λε η σον ζ' λ
Κ υ ρι ε ε ε λε η σον Δ ȣ
Κ υ ρι ε ε ε ε λε η σον 6 λ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε 6 λ
Π α ρα σχου ου Κυ ρι ε Δ ȣ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε Δ ȣ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε ζ' λ

Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε

C οι οι οι οι οι Κυ ρι ε

ȡ μη η ην

K αι τω πνευ μα τι ι σου

ȡ γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υ υς

μου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α μου και κα τα φυ γη

η μου και ρυ υ στη ης μου ου

☜ ἐκ χειρογράφου 24.10.2002*

Π α τε ε ρα Υι ον και α α γι ον Πνε

ε ευ μα Τρι α δα ο μο ο ου σι ο ον και α

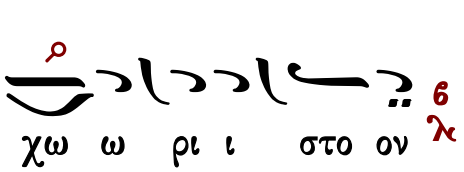

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

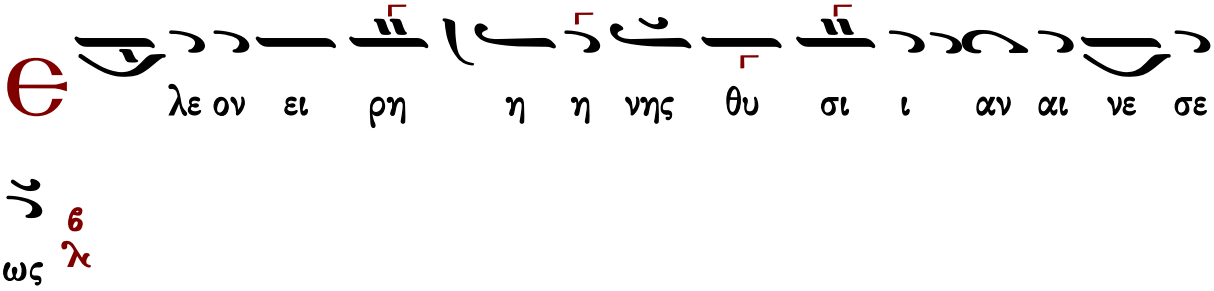

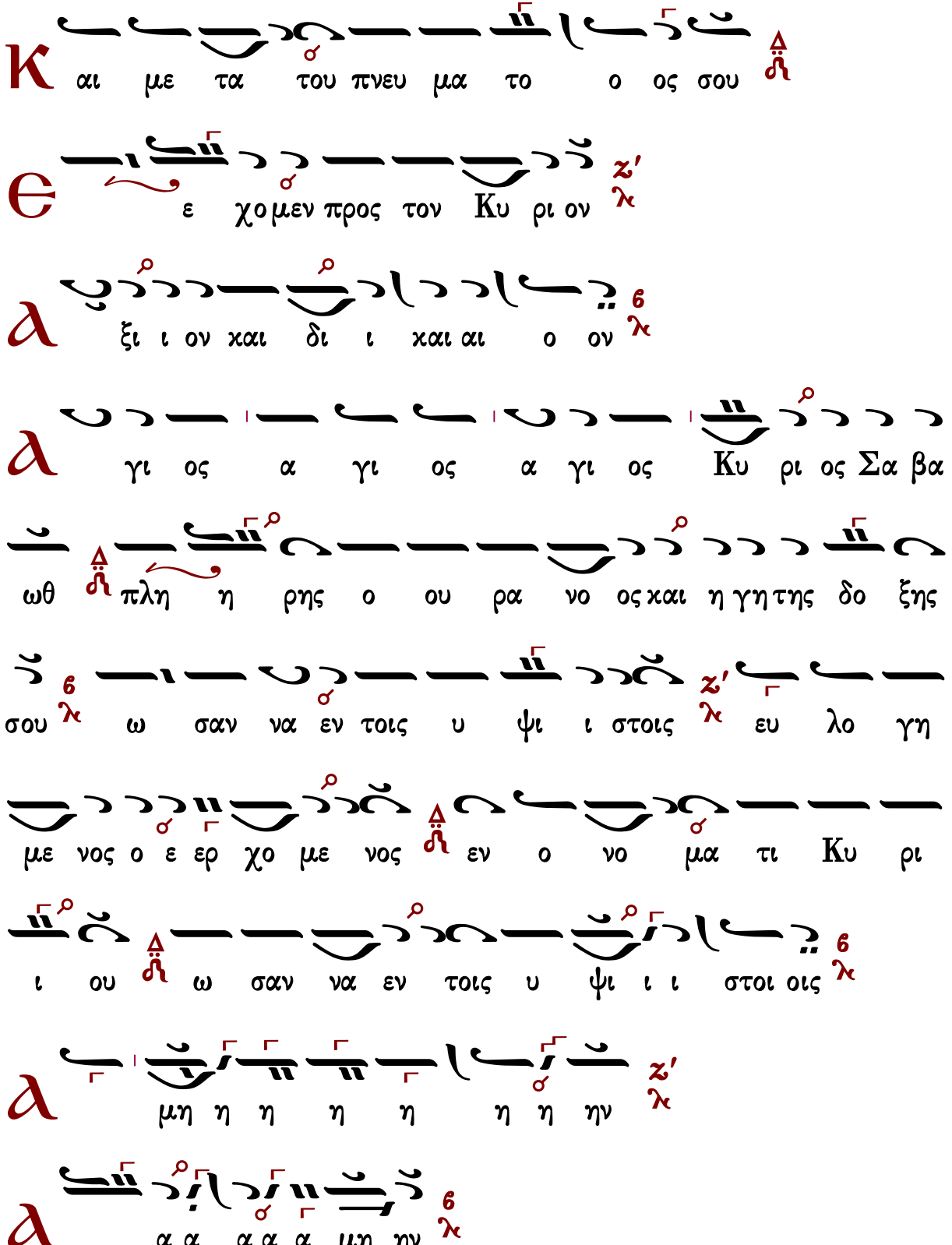
κ αι με τα του πνευ μα το ο ος σου
ε ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον
α ξι ι ον και δι ι και αι ο ον
α γι ος α γι ος α γι ος Κυ ρι ος Σα βα
ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ος και η γη της δο ξης
σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη
με νος ο ε ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ι ου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοι οις
α μη η η η η η η ην
α α α α α μη ην

C

ε ε υ υ μνου ου ου μεν σε ε ε ευ λο γου

ου ου μεν σοι ευ χα ρι στου ου με εν Κυ ρι ε και

δε ο με θα α α σου ο Θε ο ος η η μω

ων

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

α

ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως μα χα ρι

ζει ειν σε ε την Θε ο το ο ο χο ον την α

ει μα χα ρι ι στον και παν α μω ω ω ω

ω ω μη η η η η τον και μη τε ρα α του ου Θε

ε ου ου η η μω ων την τι μι ω τε ραν των Χε

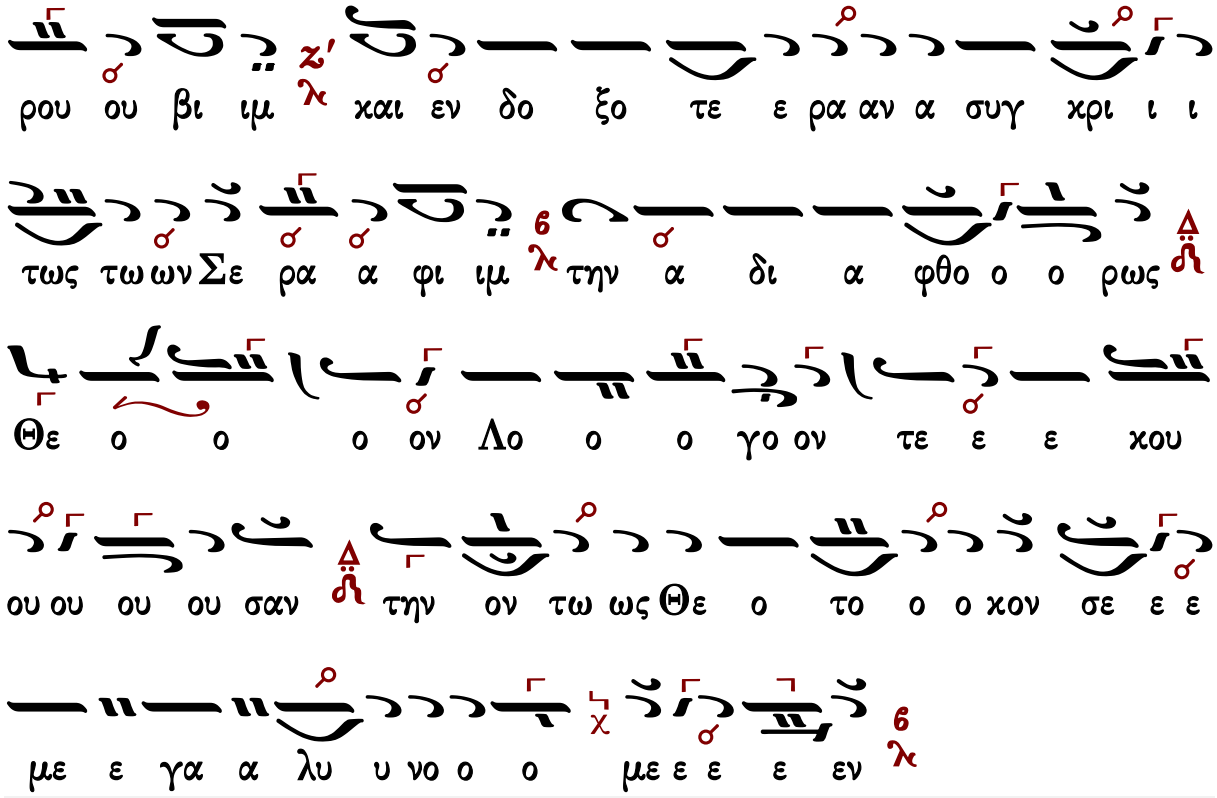

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος Βʋ

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.235*

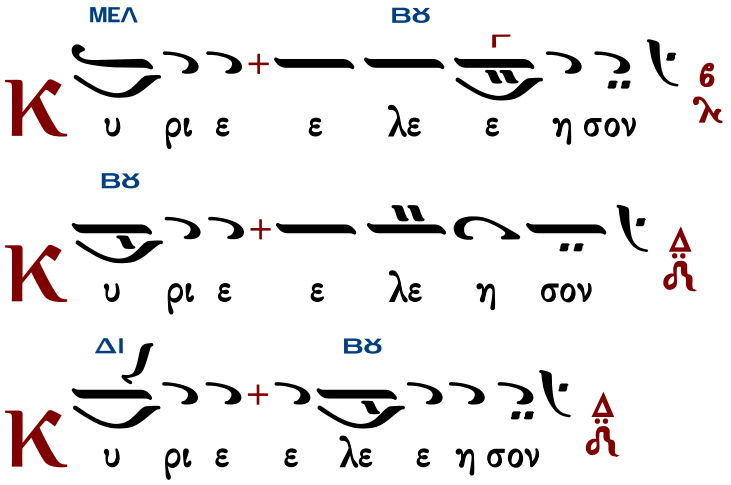

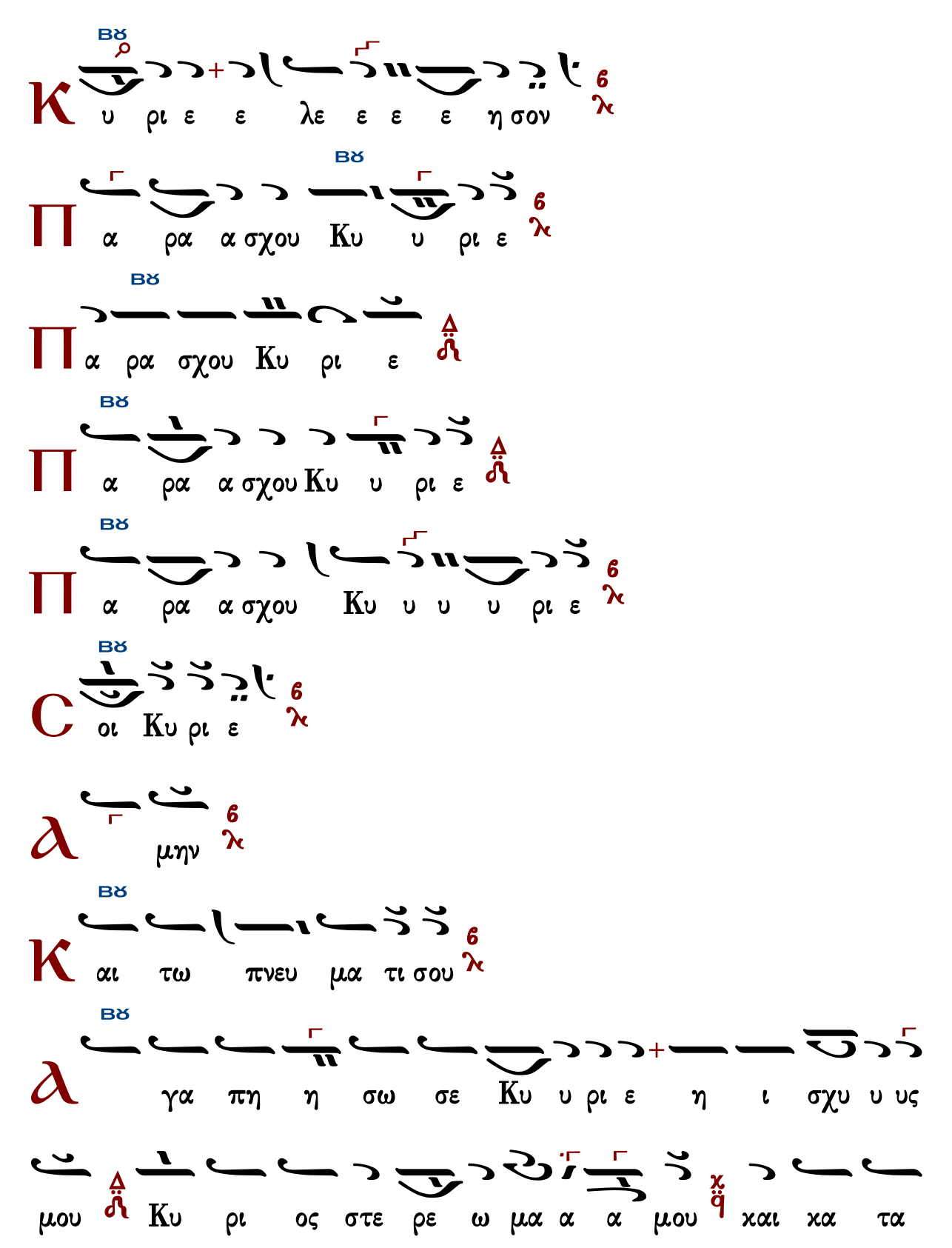
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
Π α ρα α σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ υ υ υ ρι ε
C οι Κυ ρι ε
α μην
Κ αι τω πνευ μα τι σου
α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υ υς
μου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α μου χαι χα τα

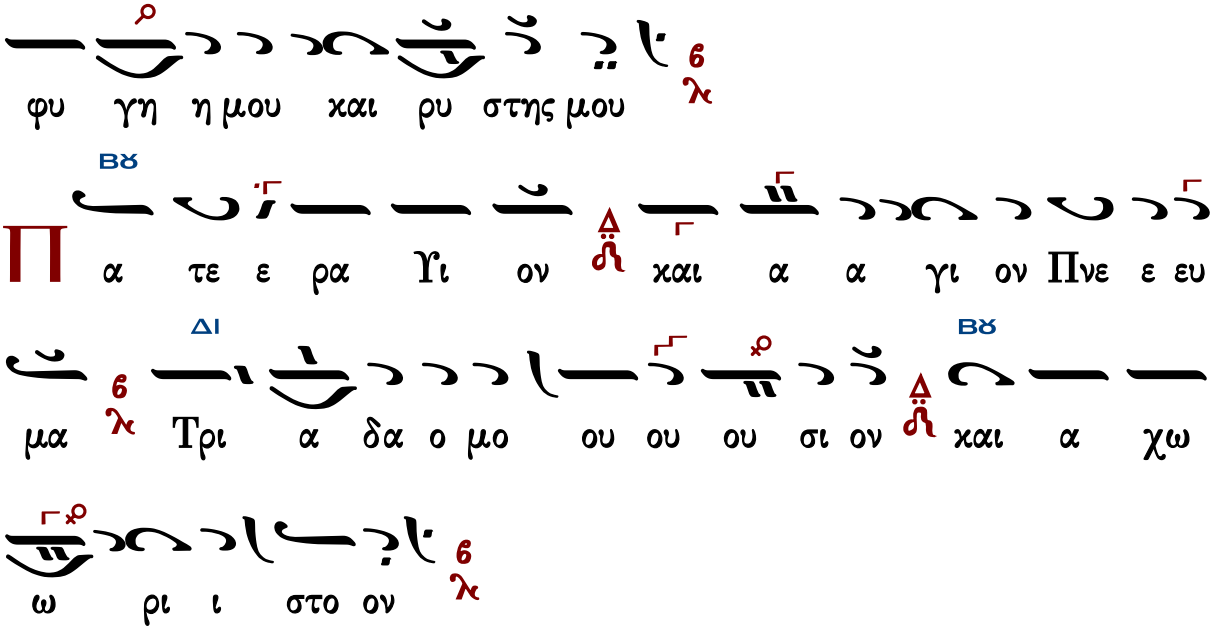

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

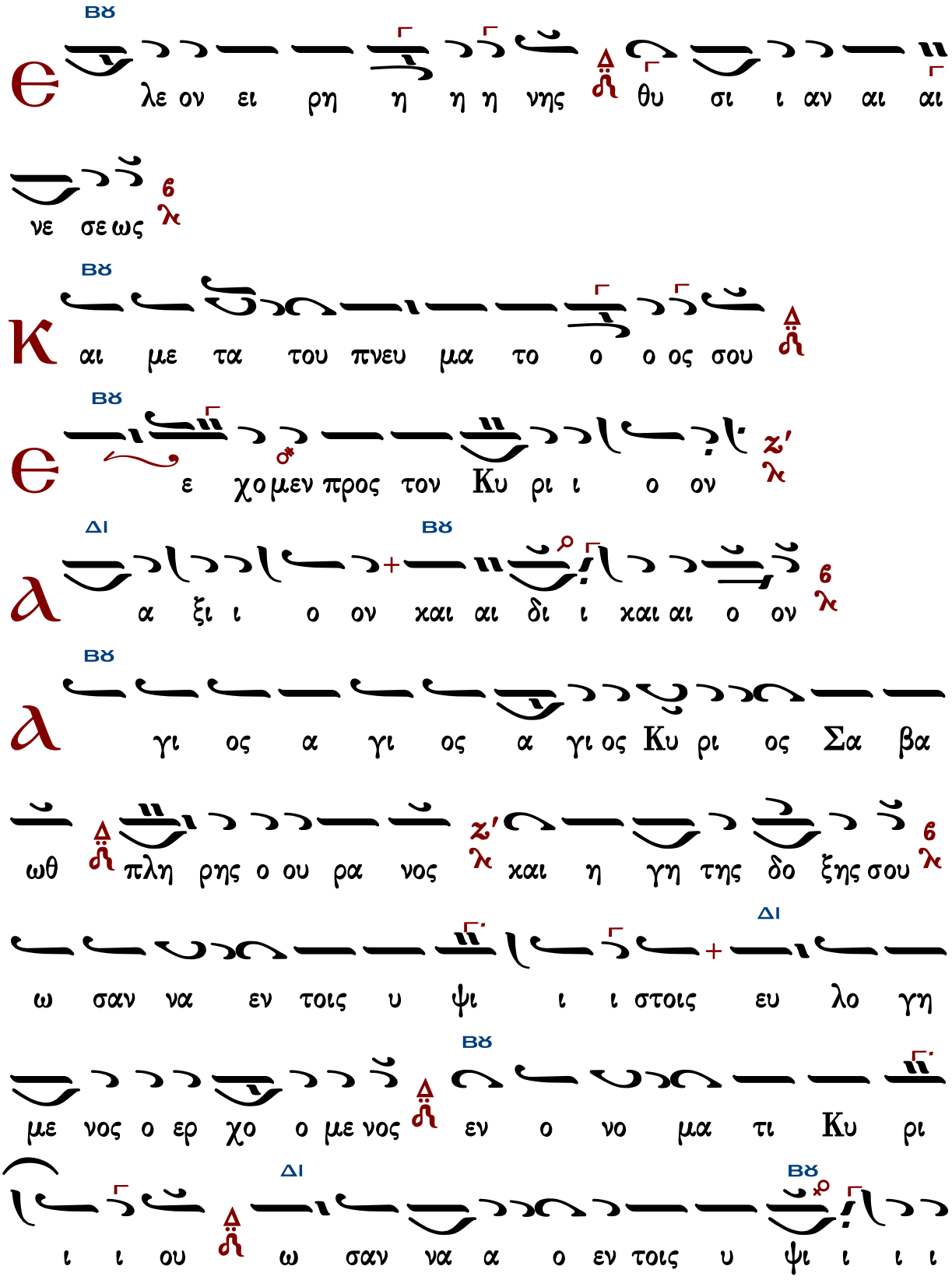

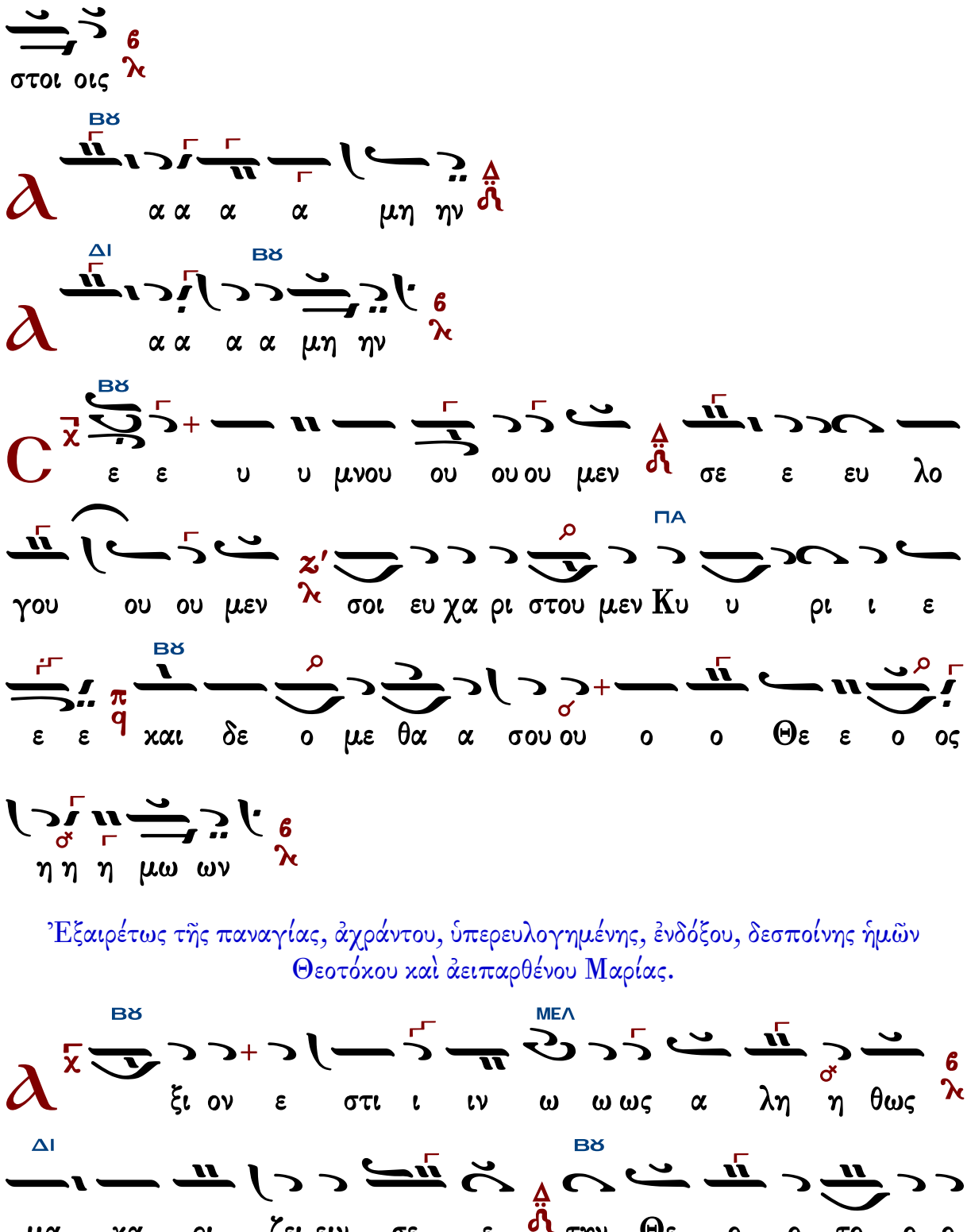

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

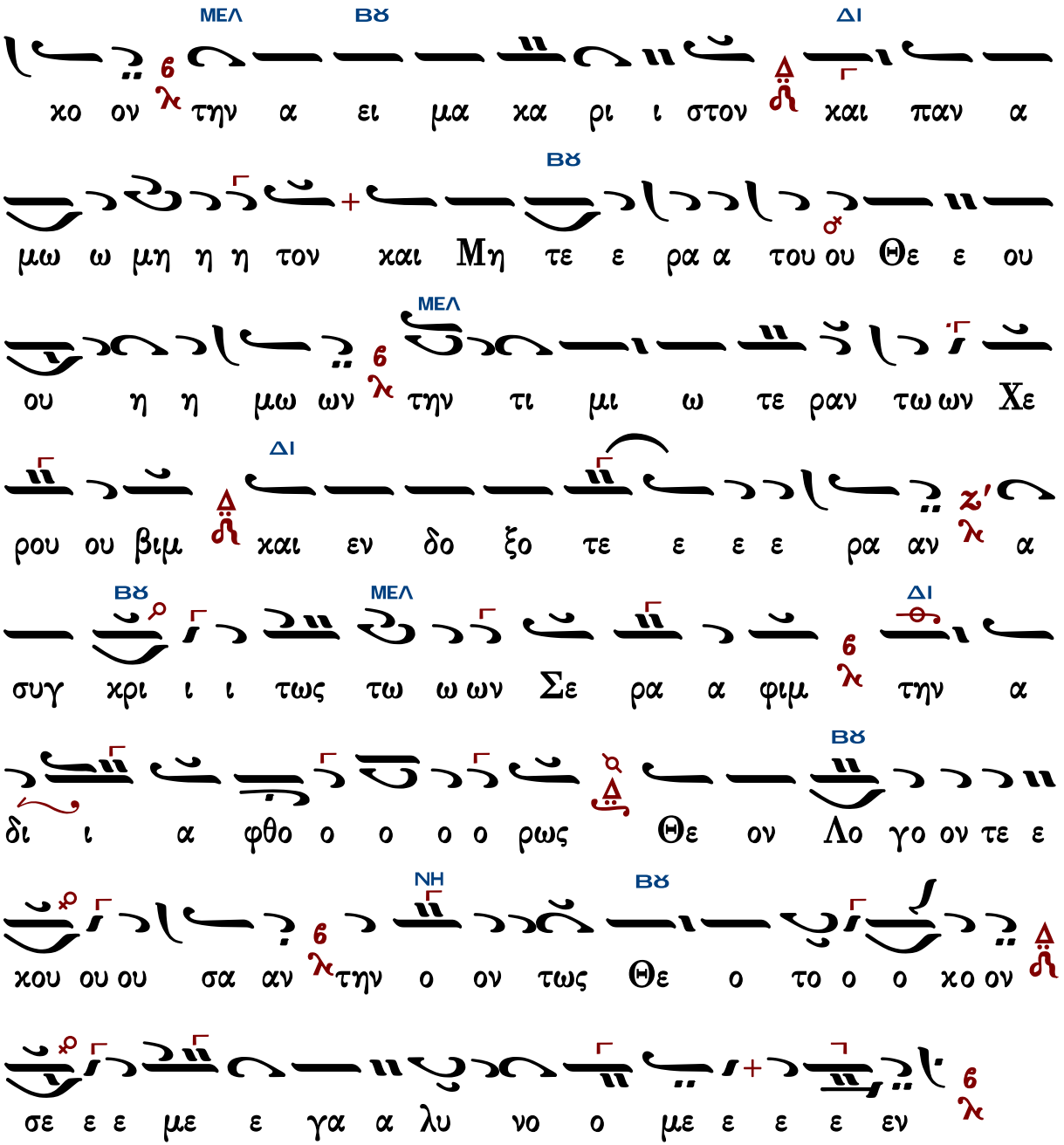

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἦχος Βϋ

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ΄ Θεία Λειτουργία 2006 σ.295*

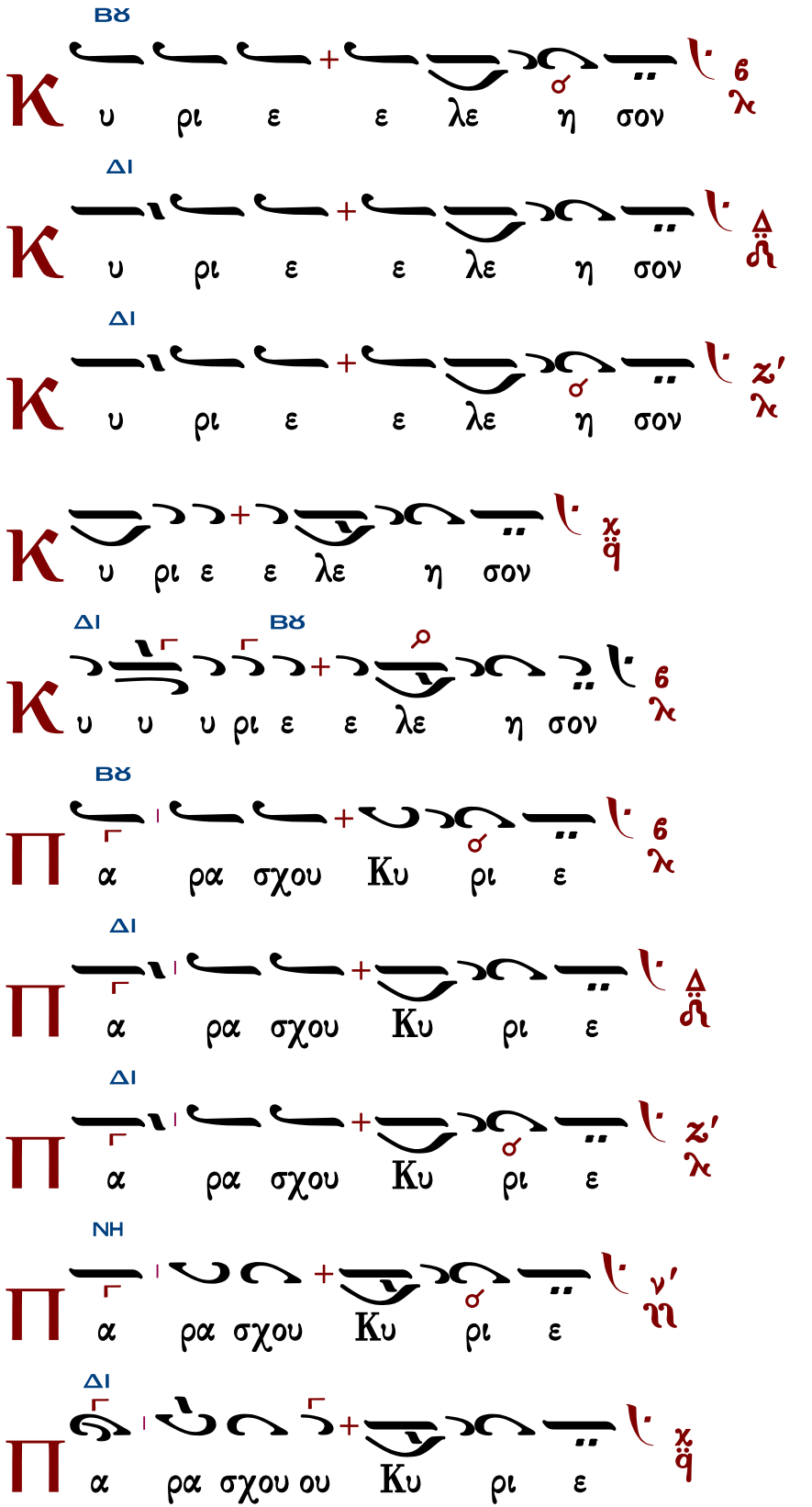
ΒΘ
Κ υ ρι ε ε λε η σον
ΔΙ
Κ υ ρι ε ε λε η σον
ΔΙ
Κ υ ρι ε ε λε η σον
Κ υ ρι ε ε λε η σον
ΔΙ ΒΘ
Κ υ υ υ ρι ε ε λε η σον
ΒΘ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΔΙ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΔΙ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΝΗ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΔΙ
Π α ρα σχου ου Κυ ρι ε

Π α ρα α α σχου ου Κυ ρι ε

C οι Κυ ρι ε

Α μην

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σου

Α γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υ

υς μου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α α μου και

κα τα φυ γη η η η η μου και αι ρυ υ στη ης

μου ου

Π α τε ε ρα Υι ον και α α γι ον Πνε

ευ μα Τρι α δα ο ο μο ο ο ου ου σι

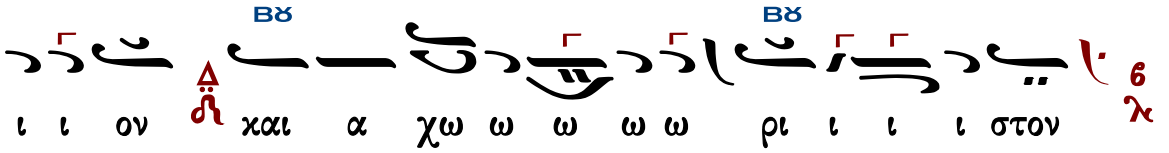

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

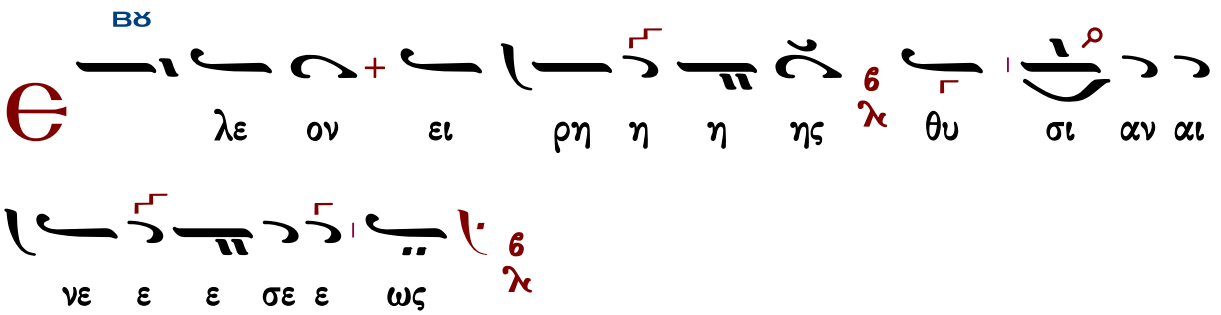

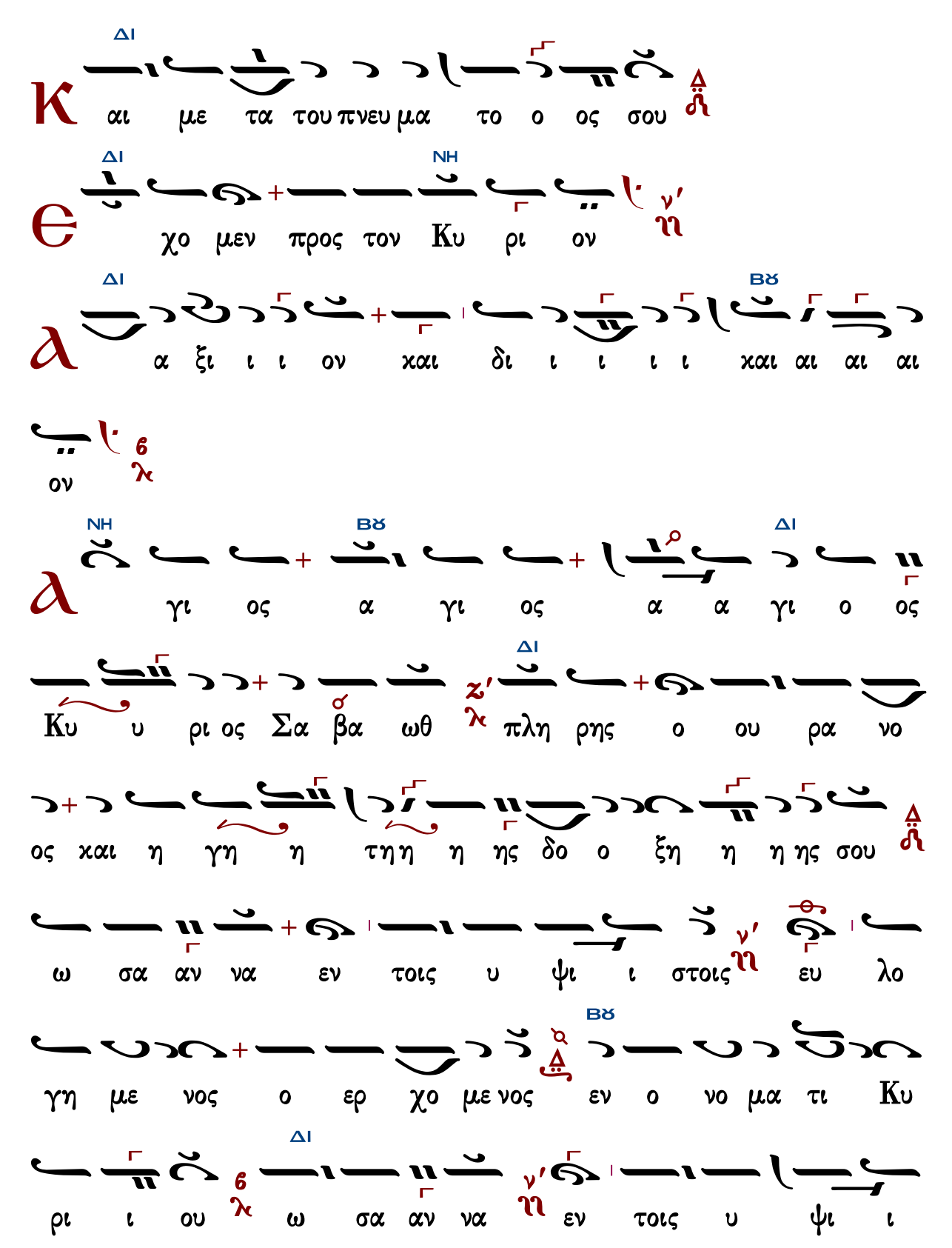
ΔΙ
αι με τα του πνευ μα το ο ος σου
ΔΙ ΝΗ
χο μεν προς τον Κυ ρι ον
ΔΙ ΒΘ
α ξι ι ι ον και δι ι ι ι ι και αι αι αι
ον
ΝΗ ΒΘ ΔΙ
γι ος α γι ος α α γι ο ος
Κυ υ ρι ος Σα βα ωθ ΔΙ πλη ρης ο ου ρα νο
ος και η γη η τη η η ης δο ο ξη η η ης σου
ω σα αν να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ΒΘ
ΔΙ
ρι ι ου ω σα αν να εν τοις υ ψι ι

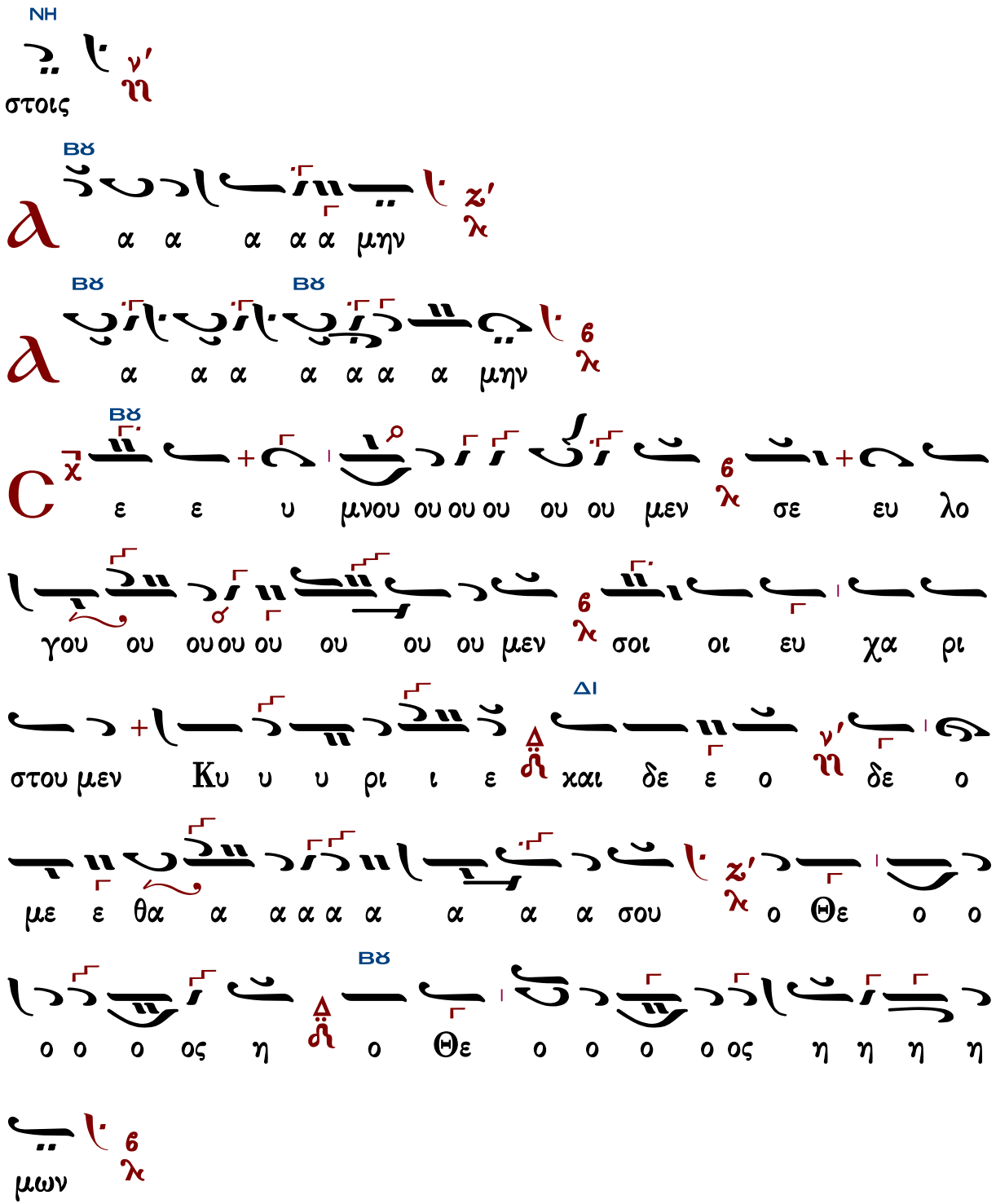

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

α

ξι ον ε στιν ω ω ως α λη η η θως μα

κα ρι ι ζει ει ει ει ει ειν σε την Θε ο

το ο ο ο ο κο ον την α ει μα κα ρι ι ι

στον και παν α μω μη η η τον και μη τε ε ε ε

ε ε ε ρα του Θε ου ου ου η η μω ων

την τι μι ω τε ε ε ραν των Χε ε ρου ου ου βιμ

και εν δο ξο τε ε ε ραν α συγ κρι ι ι ι ι

τως των Σε ε ε ρα α φι ιμ την α δι

α φθο ο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο ο

ο ο γον τε κου ου ου ου ου σα αν την ο

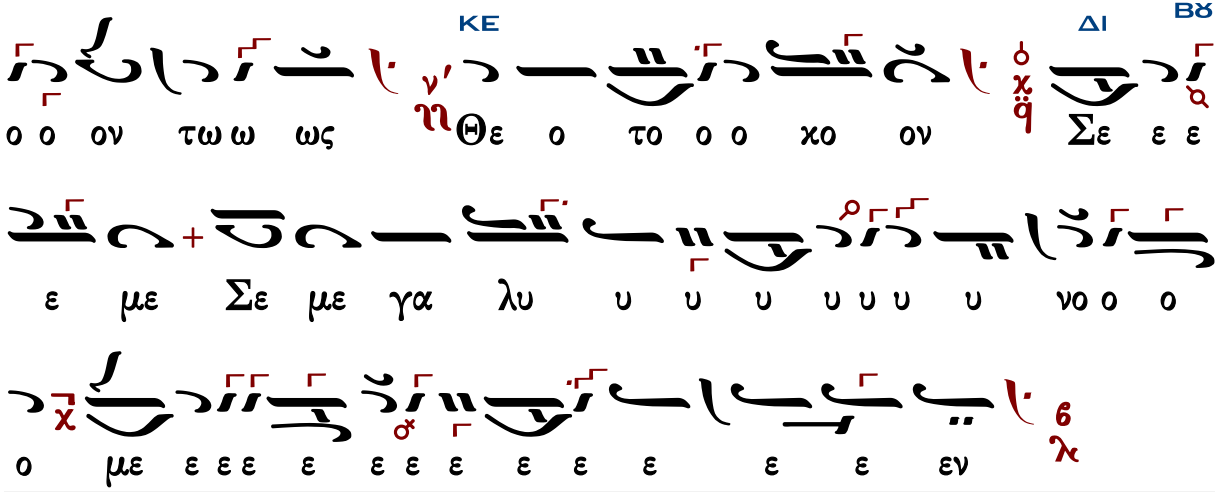

τὰ κατὰ παράδοσιν

Ἦχος Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

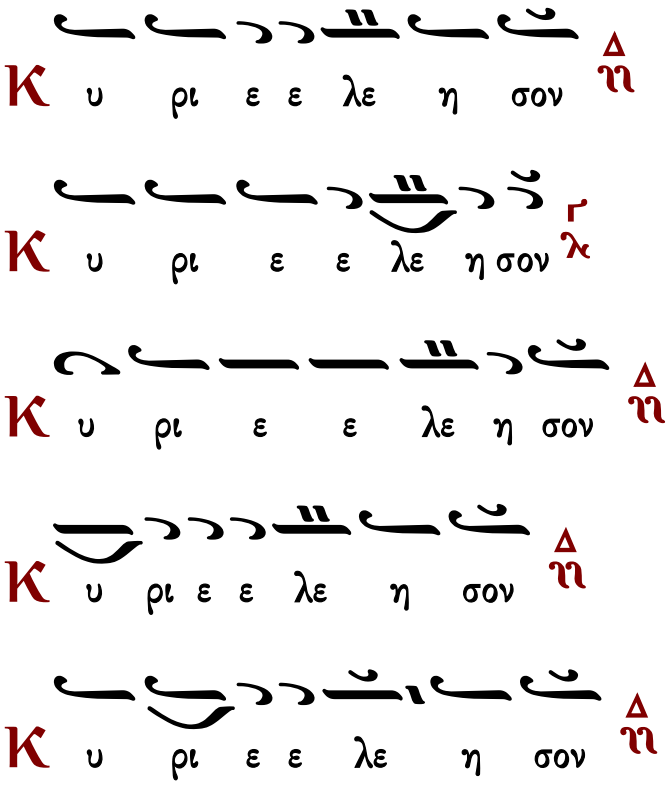

Π α ρα α σχου Κυ ρι ε ⲛ̀

Π α ρα σχου Κυ ρι ε ⲗⲕ

Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε ⲛ̀

Π α ρα α σχου Κυ ρι ε ⲛ̀

Π α ρα α σχου Κυ ρι ε ⲛ̀

C οι οι οι Κυ ρι ε ⲛ̀

ⲁ μην ⲛ̀

Κ αι τω πνευ μα τι ι σου ⲛ̀

Π α τε ρα Υι ον χαι α γι ον Πνε ευ

μα ⲛ̀ Τρι α δα ο μο ου σι ον χαι α χω ρι στον

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
έκ χειρογράφου 24.10.2002*

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἦχος Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

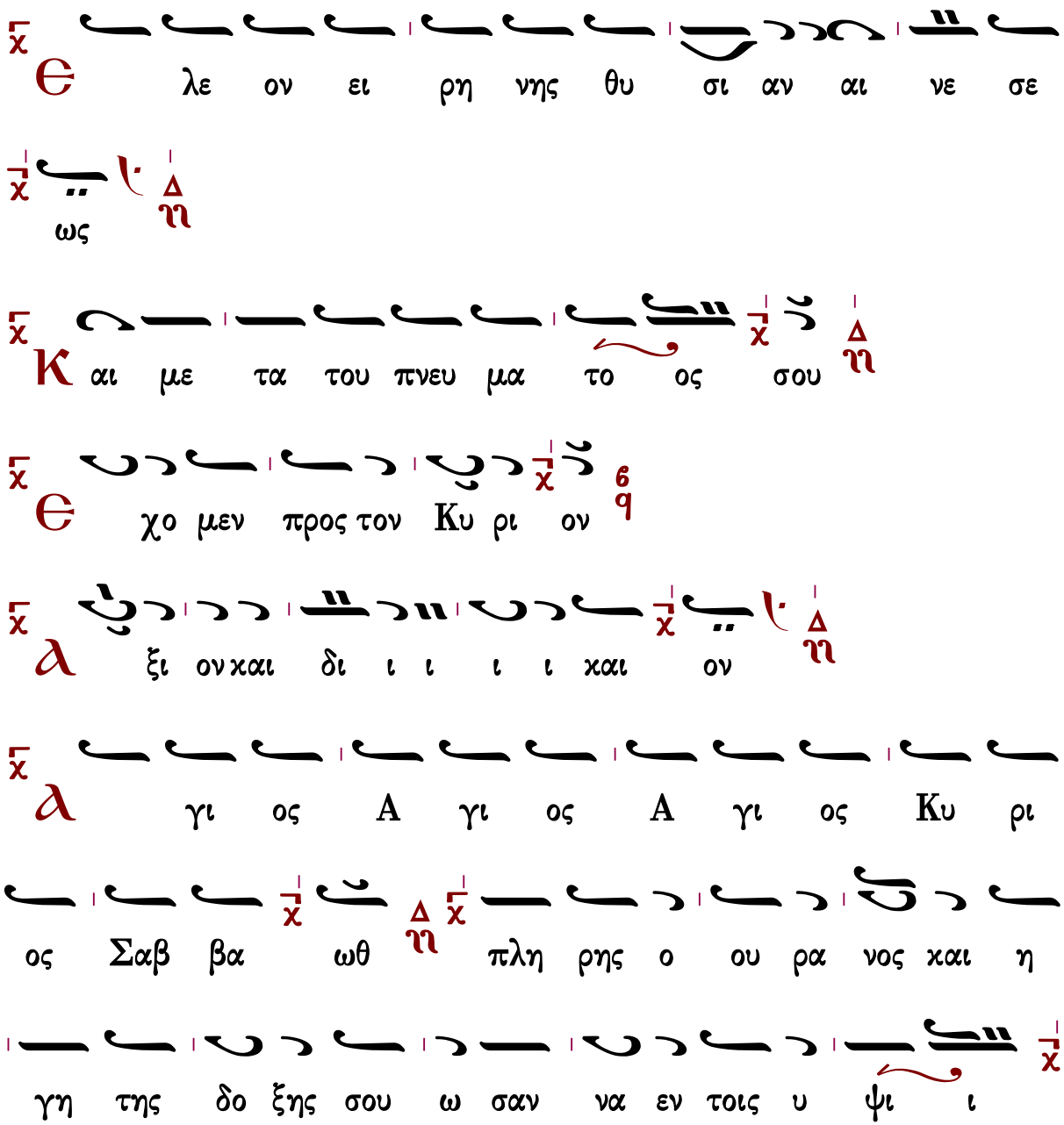

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

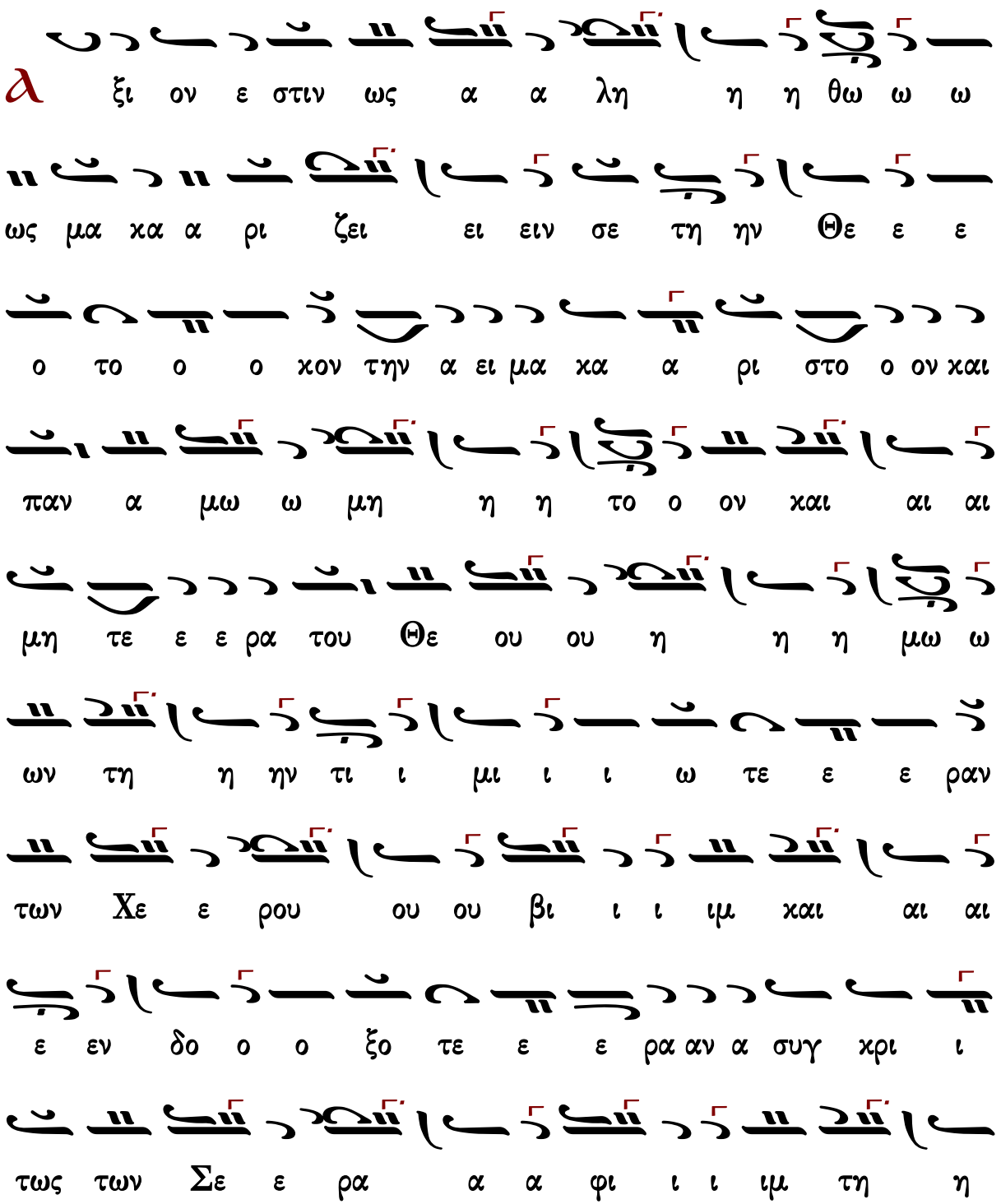
α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω
ως μα κα α ρι ζει ει ειν σε τη ην Θε ε ε
ο το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
παν α μω ω μη η η το ο ον και αι αι
μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω
ων τη η ην τι ι μι ι ι ω τε ε ε ραν
των Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι
ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ρα αν α συγ κρι ι
τως των Σε ε ρα α α φι ι ι ιμ τη η

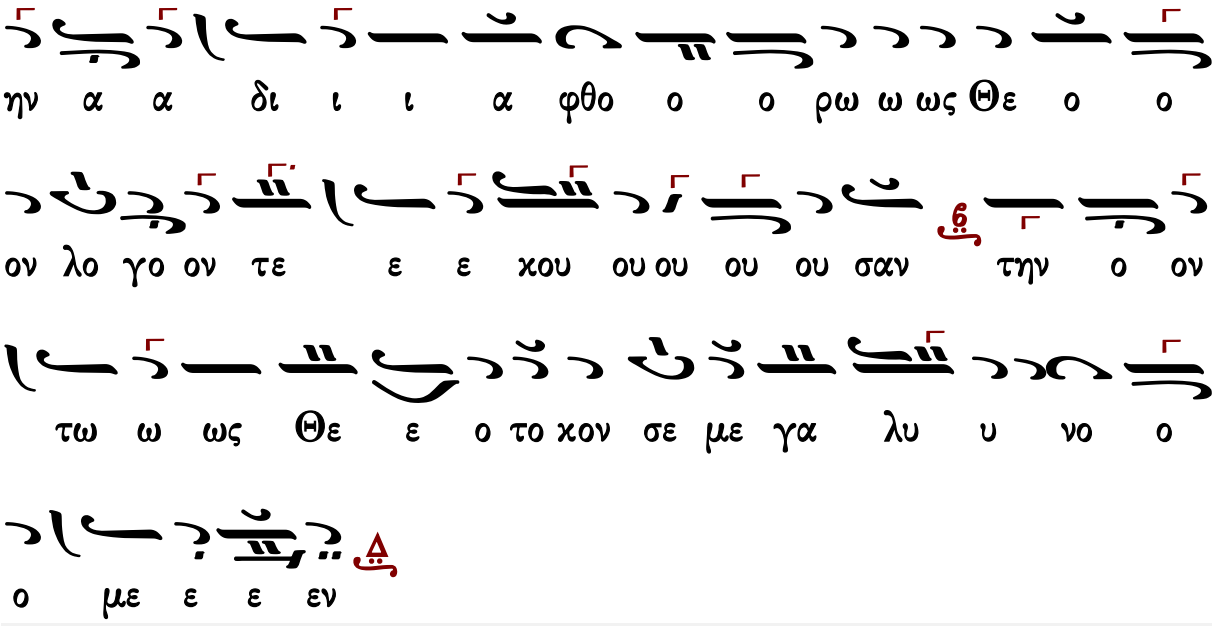

Κοινωνικόν

Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ (ιδ' αἰών)

ἐκ τοῦ χειρογράφου 705 μετοχίου Παναγίου Τάφου
ἐν Κωνσταντινουπόλει 1829

Ἦχος Δι

Κοινωνικά παλαιών διδασκάλων Α
Ψαλτική Παράδοσις 2014 σ.73#

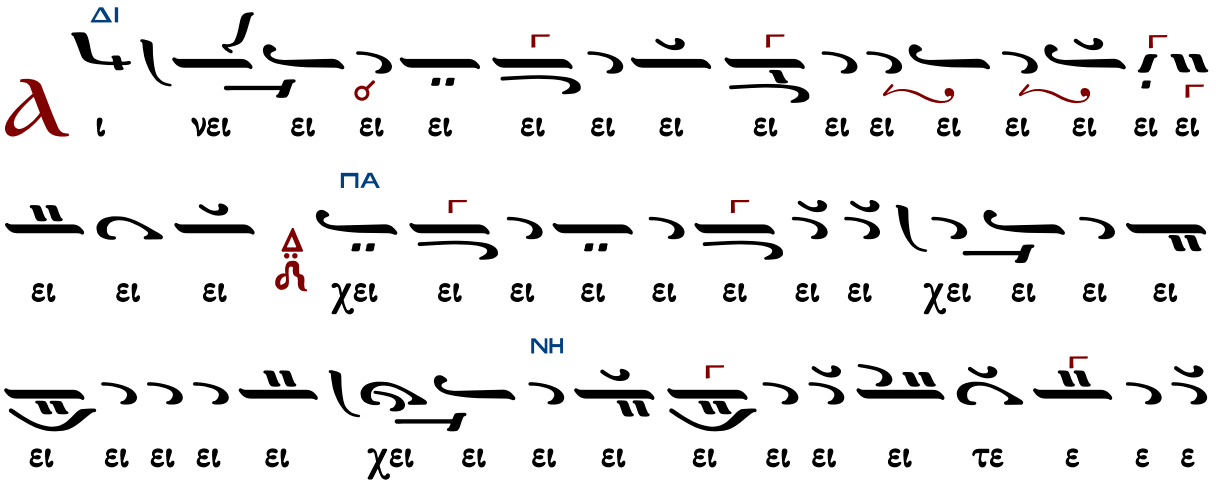

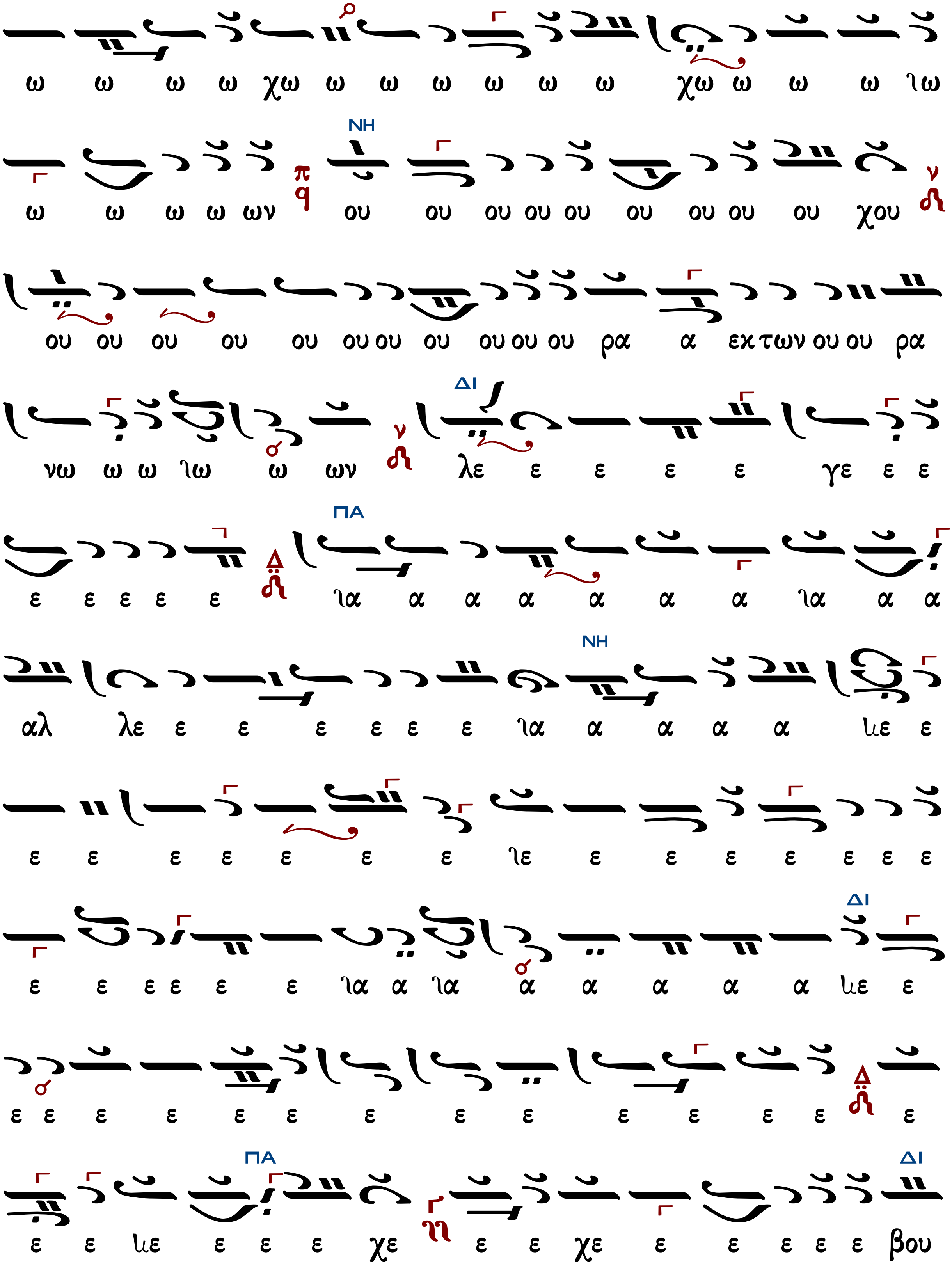
ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ιω
NH
ω ω ω ω ων ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ρα α εκ των ου ου ρα
ΔΙ
νω ω ω ιω ω ων λε ε ε ε ε γε ε ε
ΠΑ
ε ε ε ε ε ια α α α α α α ια α α
NH
αλ λε ε ε ε ε ε ε ια α α α α ιε ε
ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε
ΔΙ
ε ε ε ε ε ε ια α ια α α α α α ιε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΠΑ ΔΙ
ε ε ιε ε ε ε χε ε ε χε ε ε ε ε ε βου

ΝΗ
ΔΙ
ΚΕ
ΚΕ
ΠΑ
ΠΑ

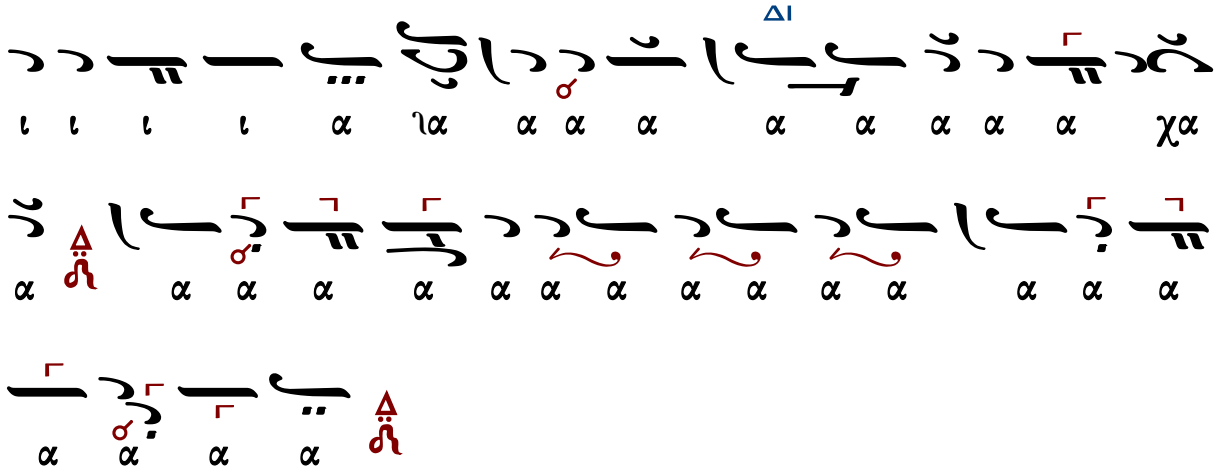

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου Ι (1730-1777)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.482#

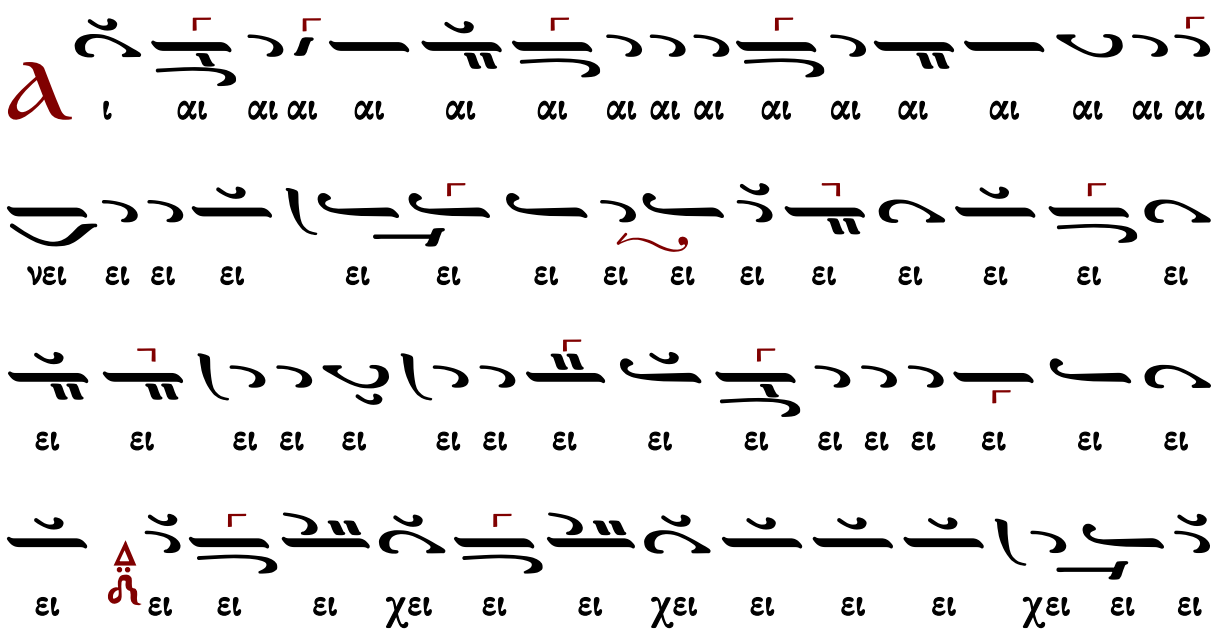

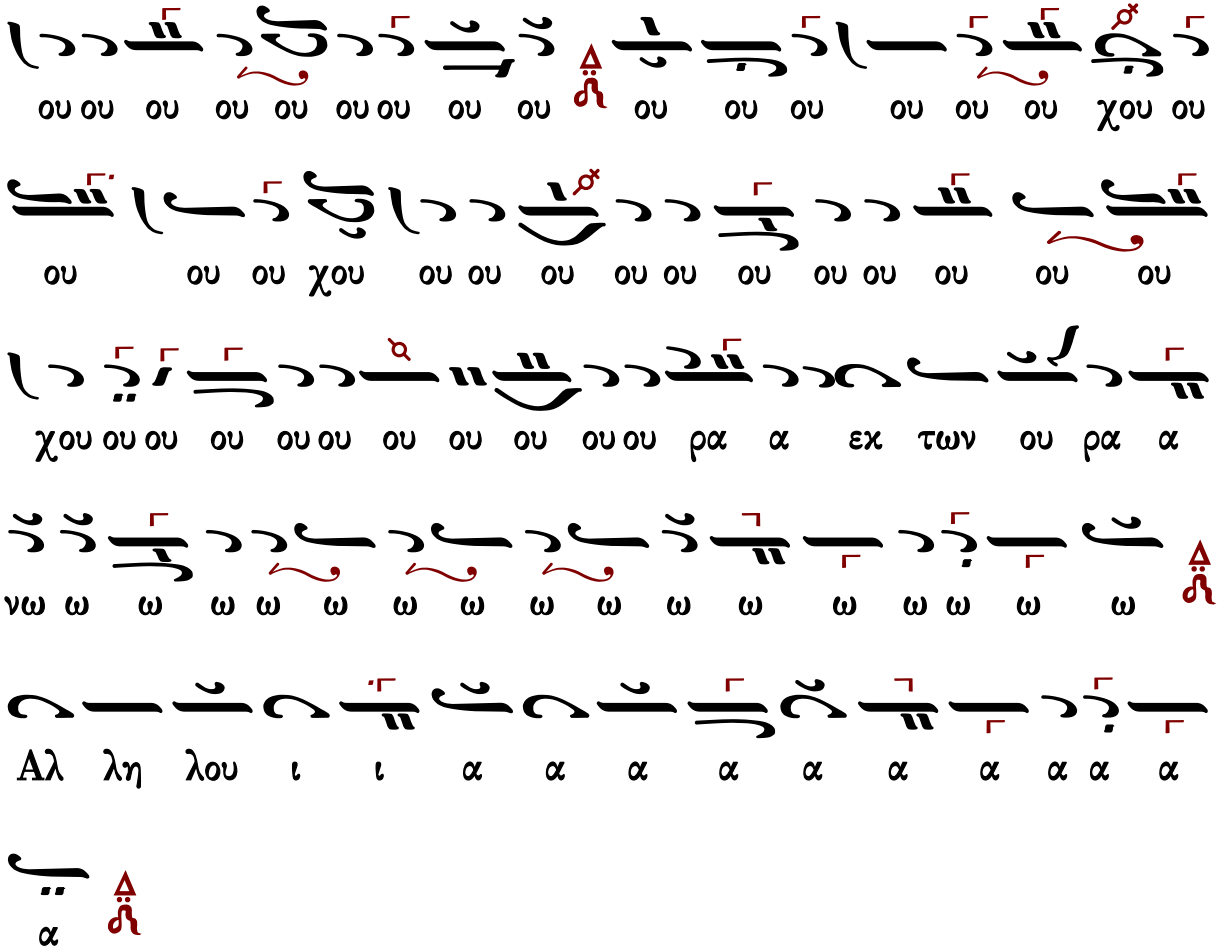

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου II (1730-1777)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.497#

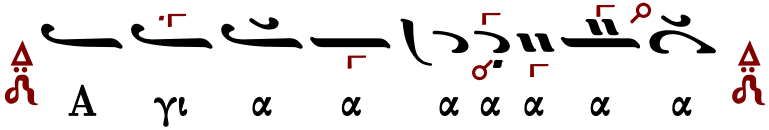

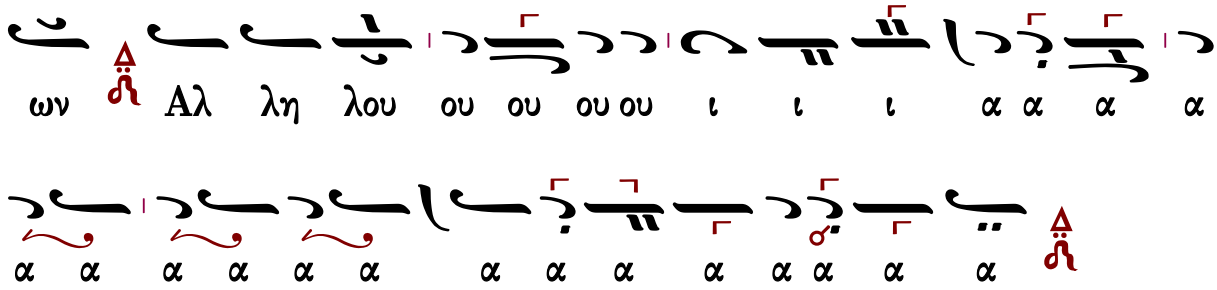

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου III (1730-1777)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.514*

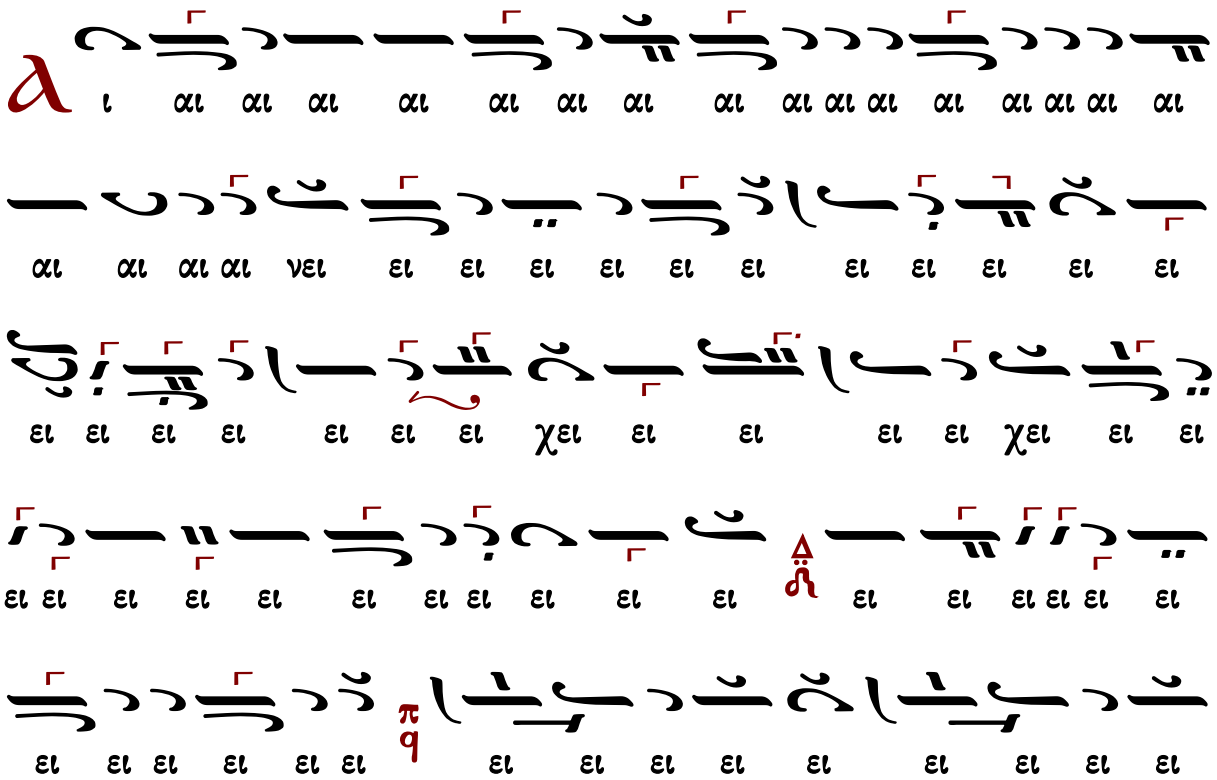

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δανιήλ Πρωτοψάλτου (†1789)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.464#

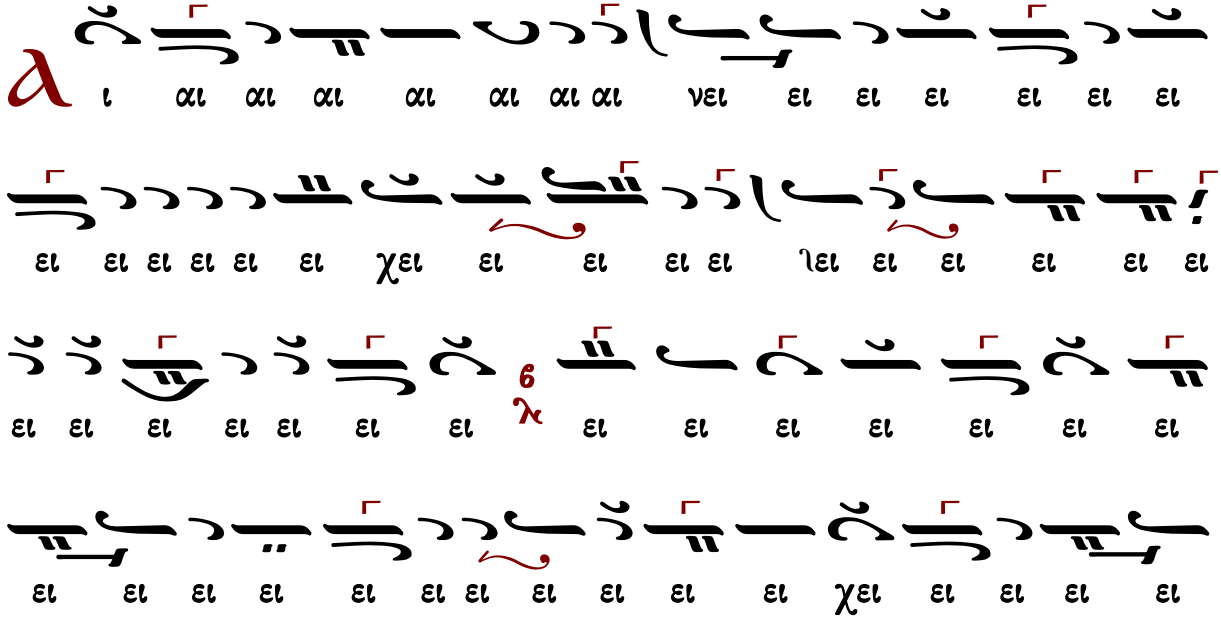

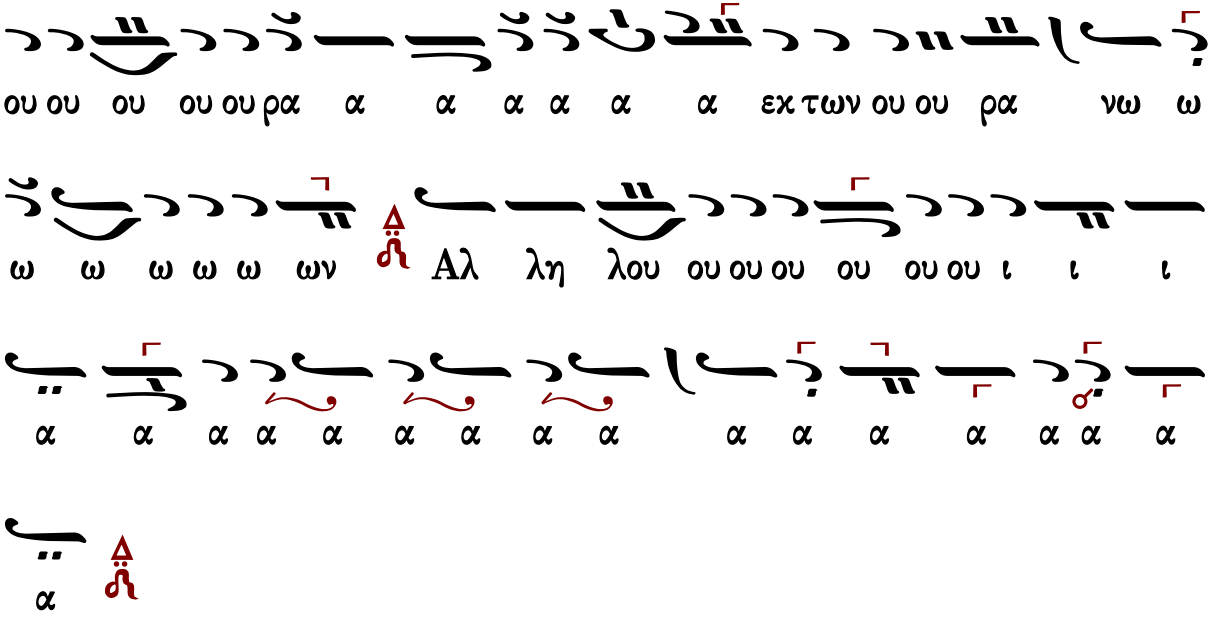

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Βυζαντίου (†1808)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.543#

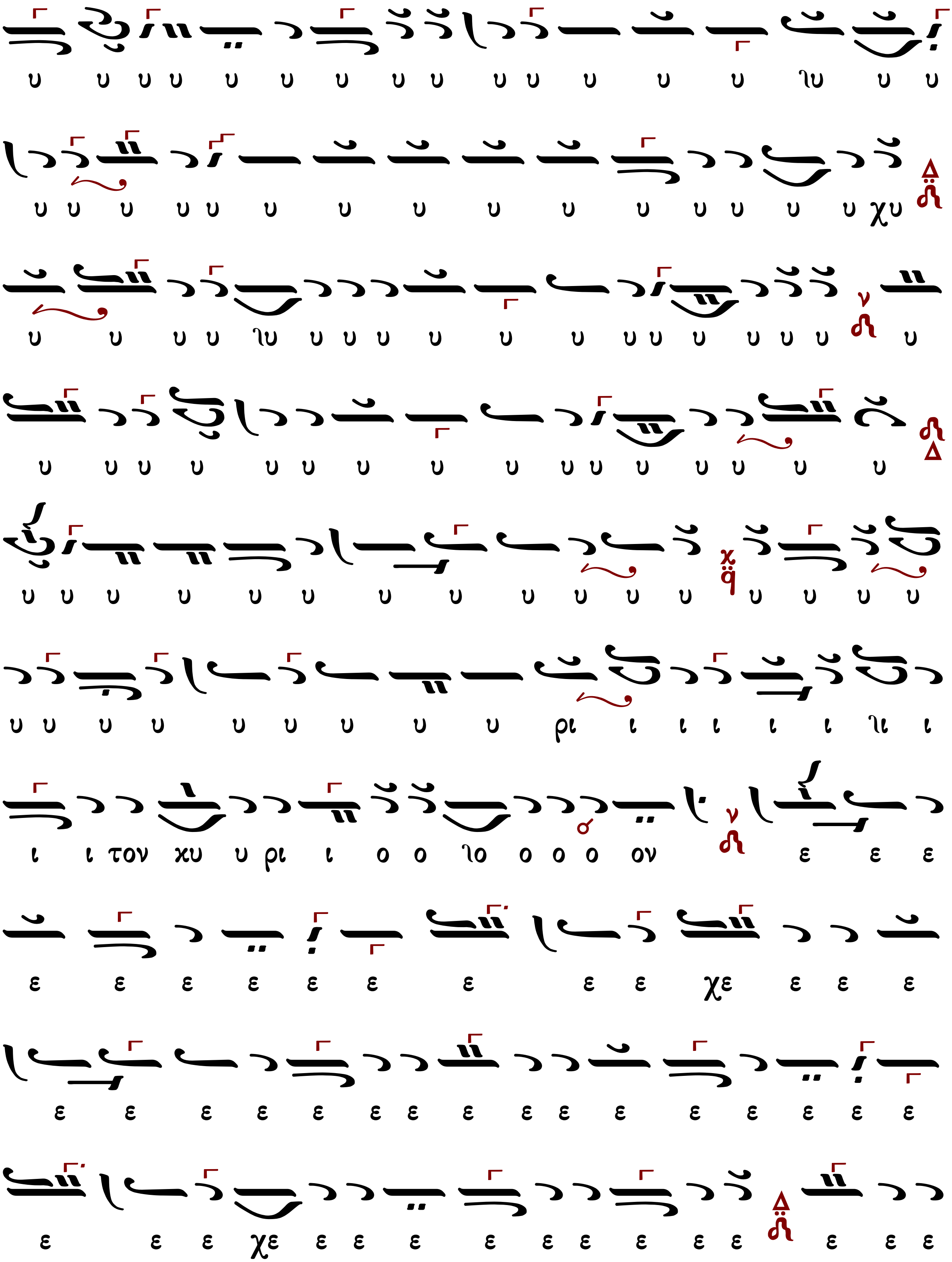
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ηυ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ χυ
υ υ υ υ ηυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ηι ι
ι ι τον χυ υ ρι ι ο ο ηο ο ο ο ον ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

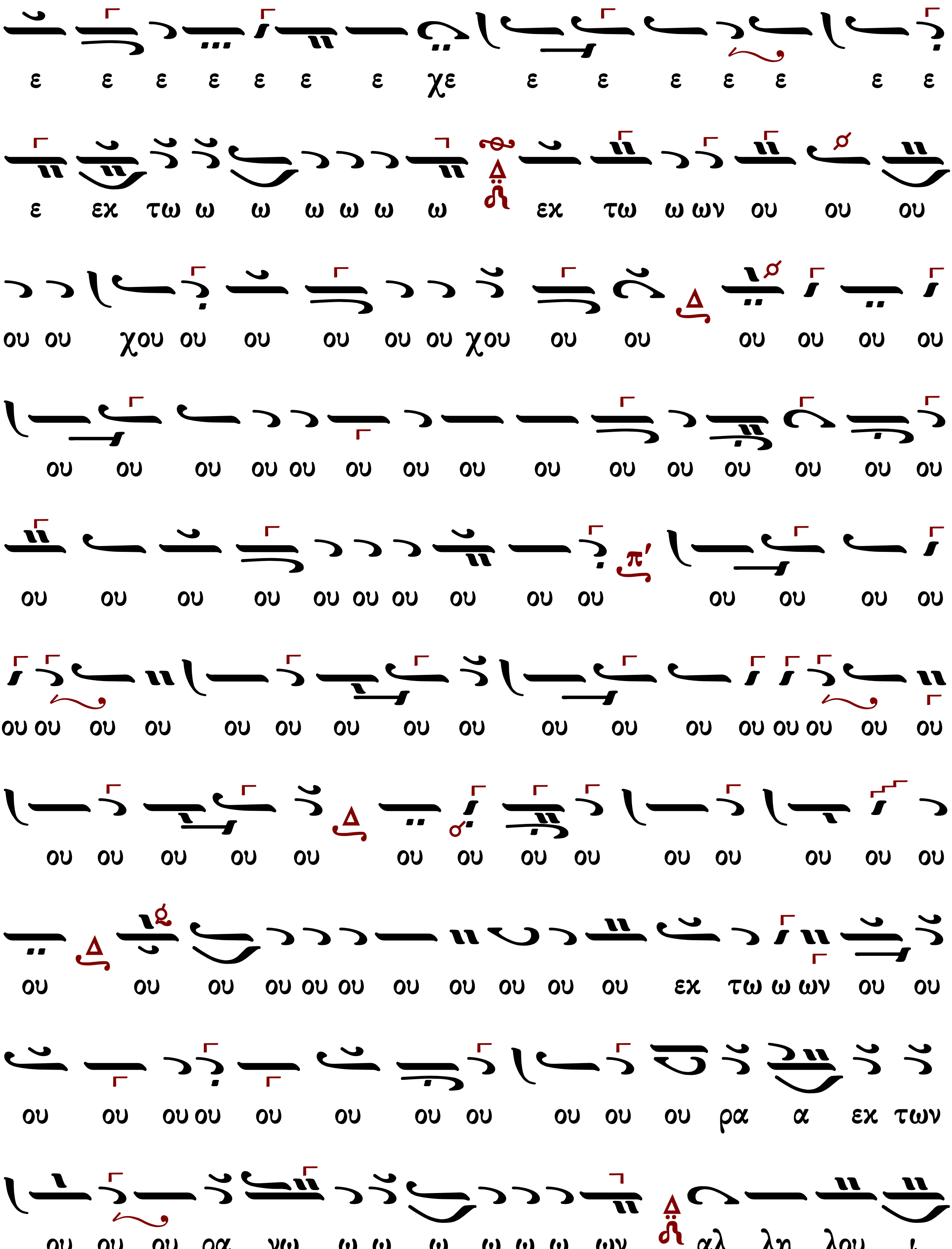
ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε
ε εχ τω ω ω ω ω ω ω εχ τω ω ων ου ου ου
ου ου χου ου ου ου ου ου χου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου εχ τω ω ων ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ρα α εχ των
ου ου ου ρα νω ω ω ω ω ω ω ων αλ λη λου ι

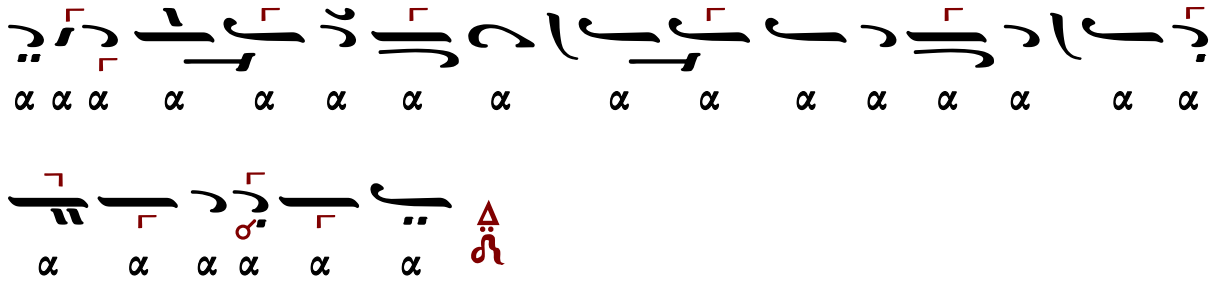

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

Ἦχος Δι

Ταμείον Ανθολογίας Β
1834 σ.298
Πανδέκτη 1851 σ.568#

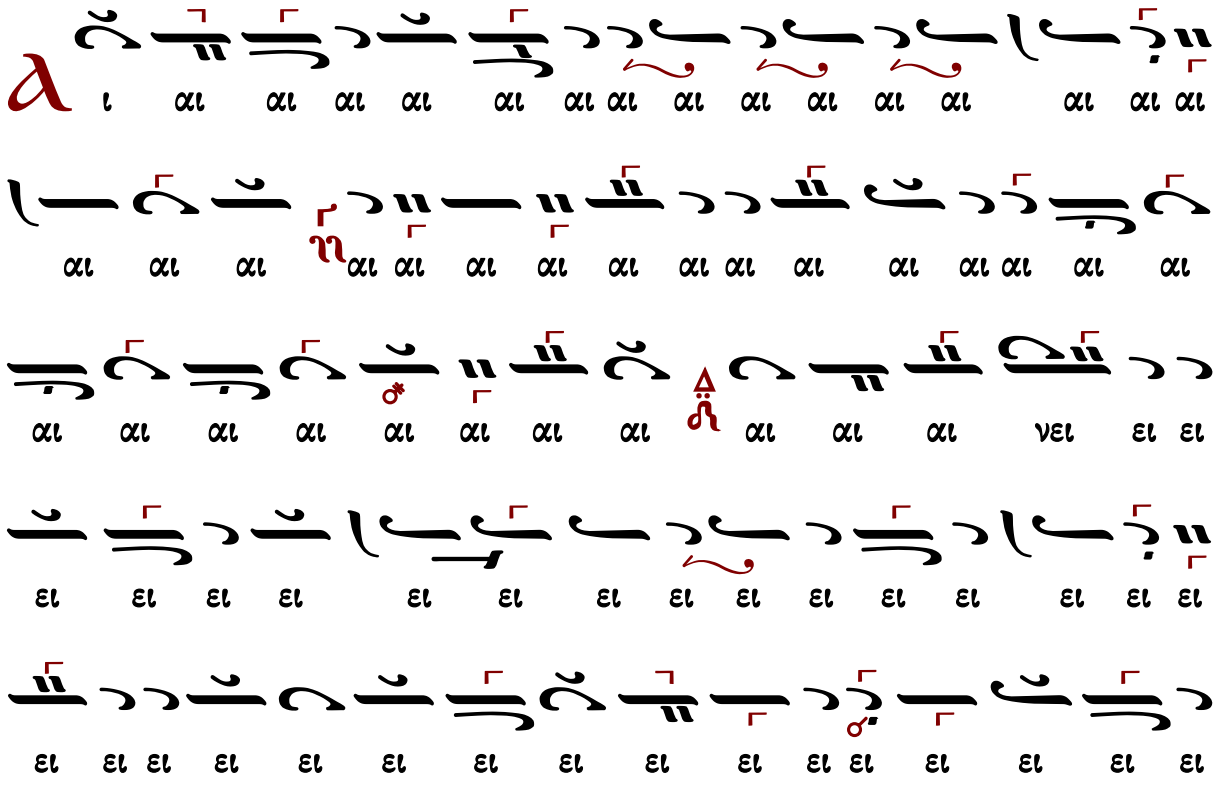

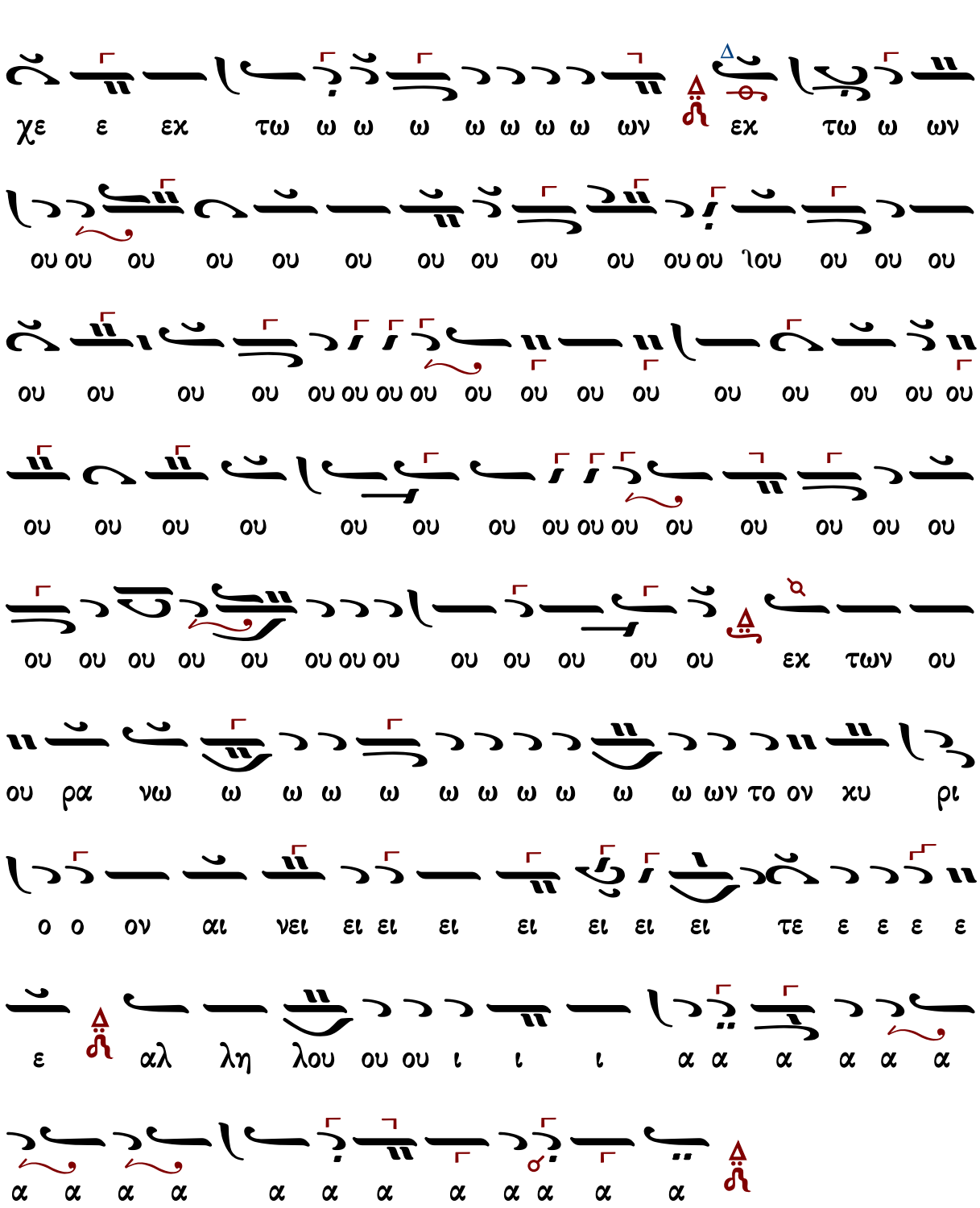

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

Ἦχος ⲁ̈ Δι

Ταμείον Ανθολογίας
Θεοδώρου Φωκαέως
τόμος Γ' 1869 σ.466#

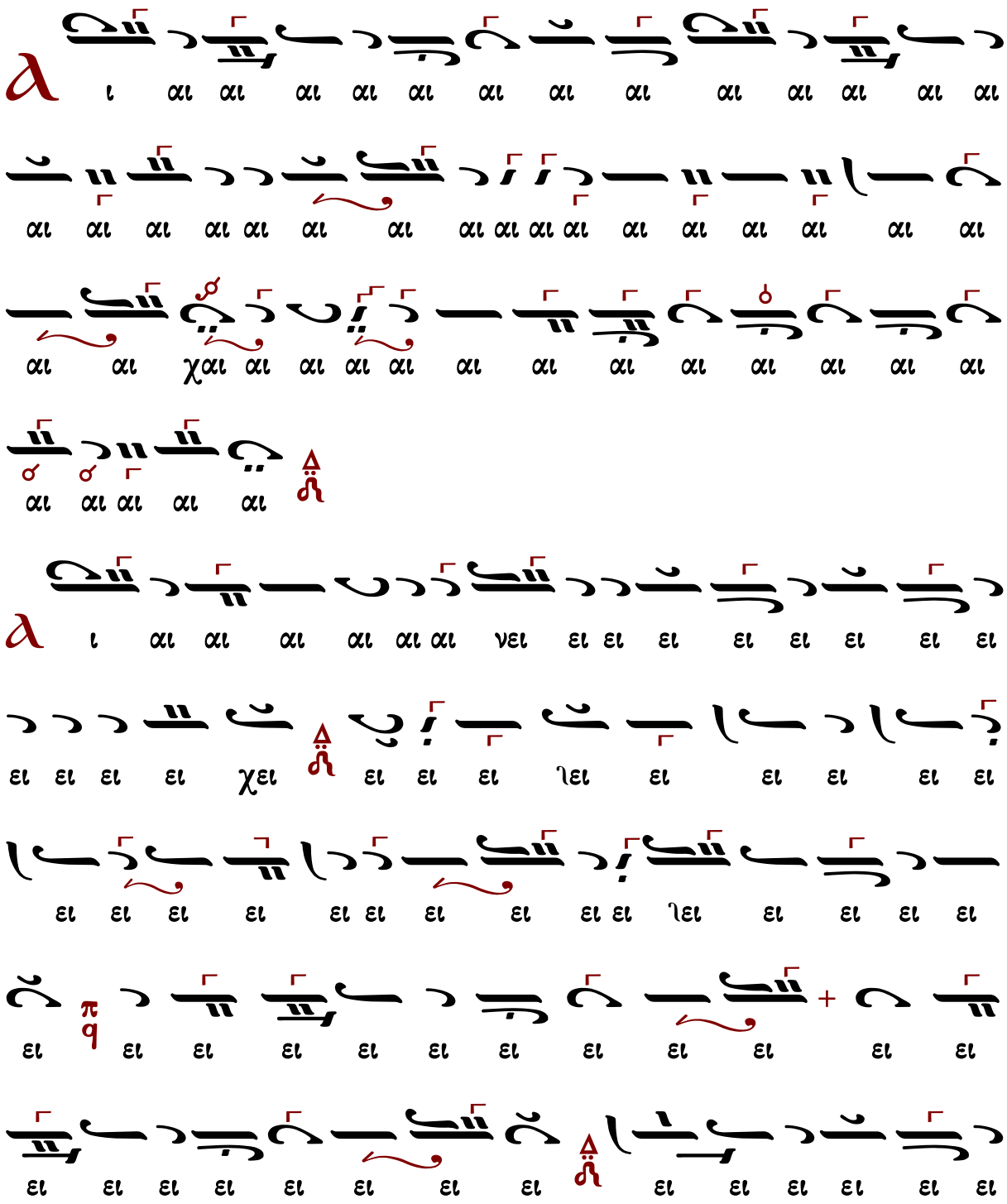

ο Κυ ριε ελ εη σον με κατα το μεγα λε ος σου και κατα το πλη θος των οι κτι ρμων σου εξα λει φον το ανο μημα μου

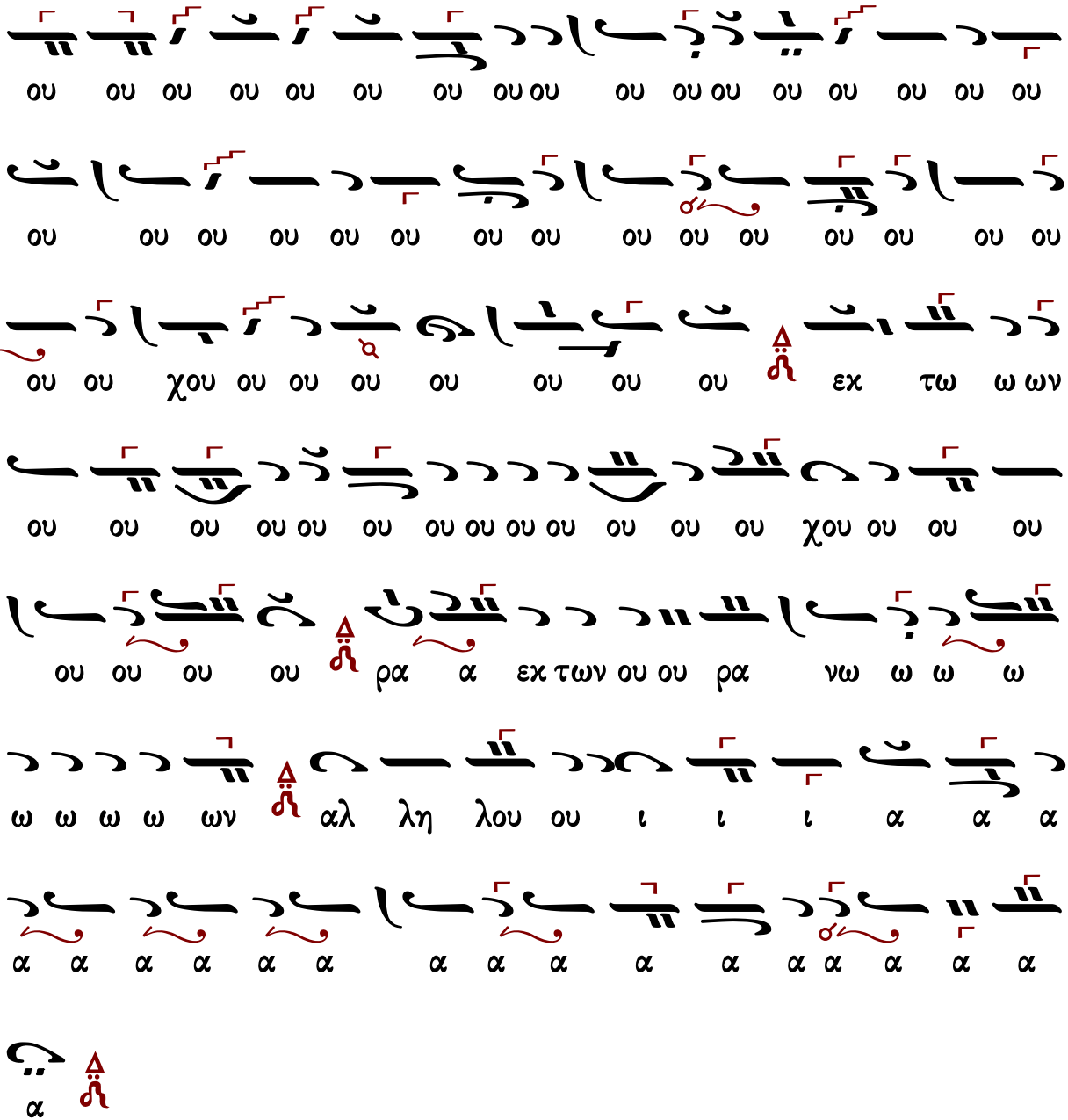

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἰωάννου Λαμπαδαρίου (†1866)

Ἦχος δ΄ Δι

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.594#

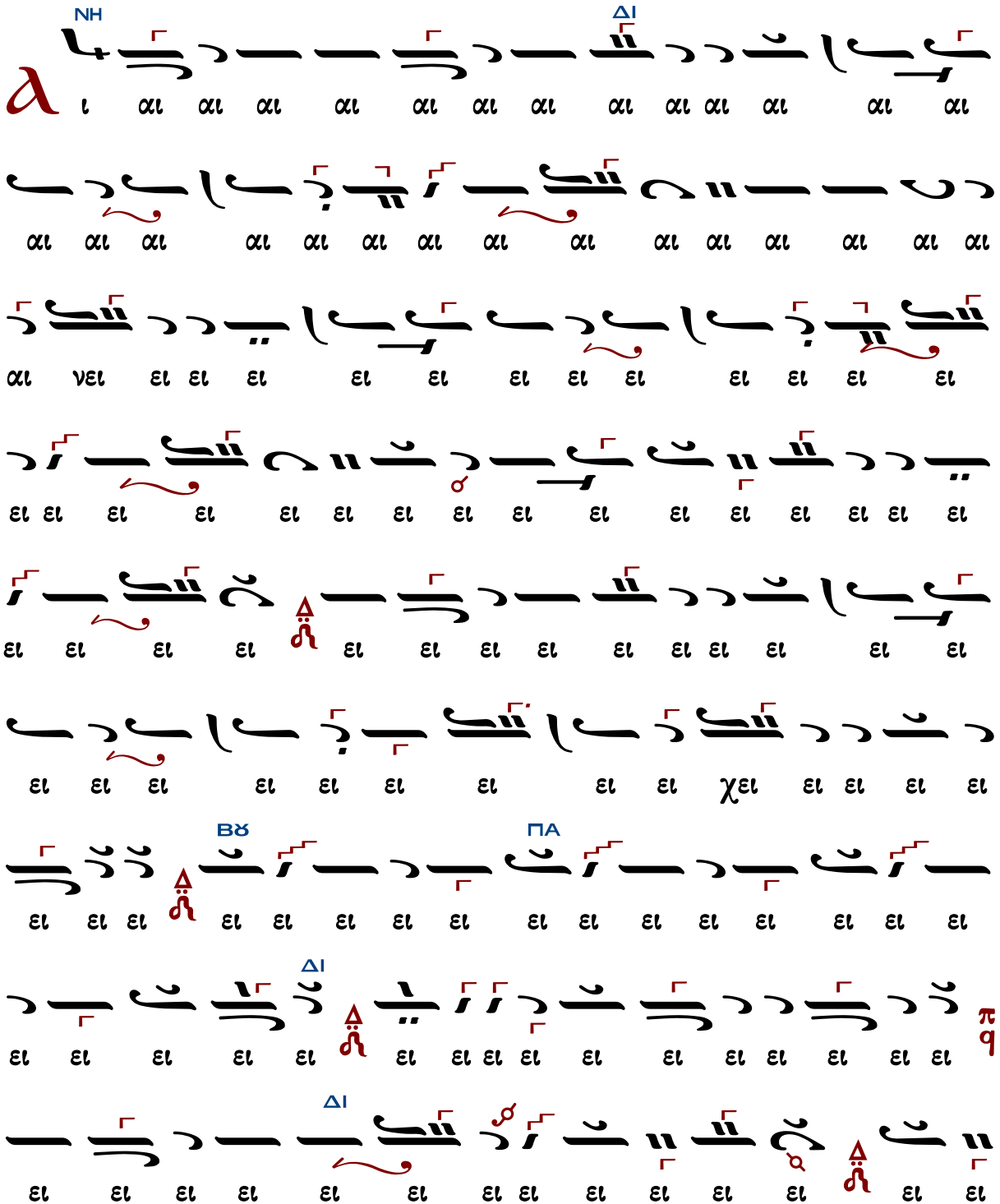

NH
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΓΑ
ΒΫ
NH
ΒΫ
ΔΙ
ΓΑ
ΒΫ

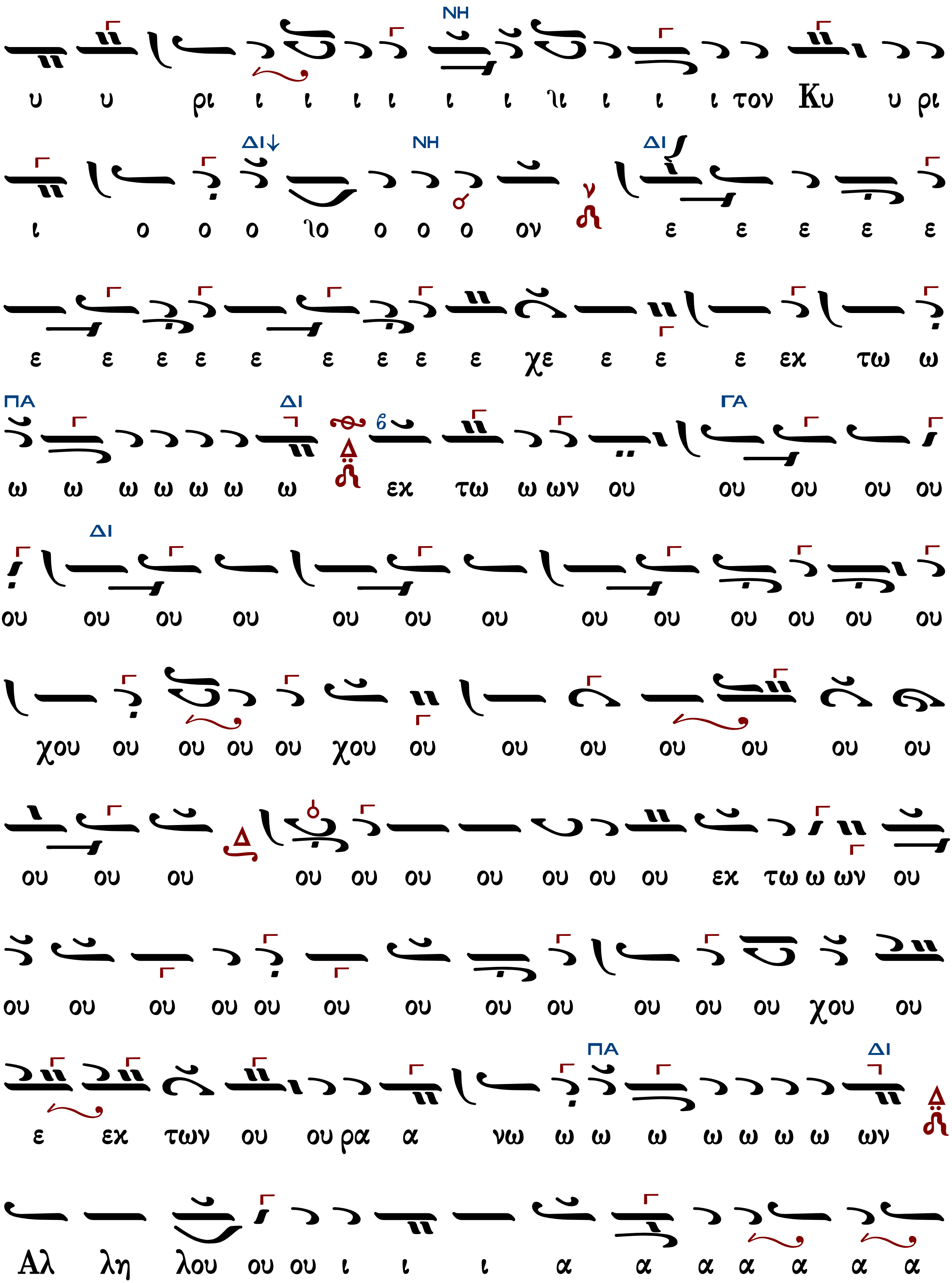

υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ιι ι ι ι τον Κυ υ ρι
ι ο ο ο ιο ο ο ο ον ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε εχ τω ω
ω ω ω ω ω ω ω εχ τω ω ων ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
χου ου ου ου ου χου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου εχ τω ω ων ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου ου
ε εχ των ου ου ρα α νω ω ω ω ω ω ω ω ων
Αλ λη λου ου ου ι ι ι α α α α α α α

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος Δι

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.109*

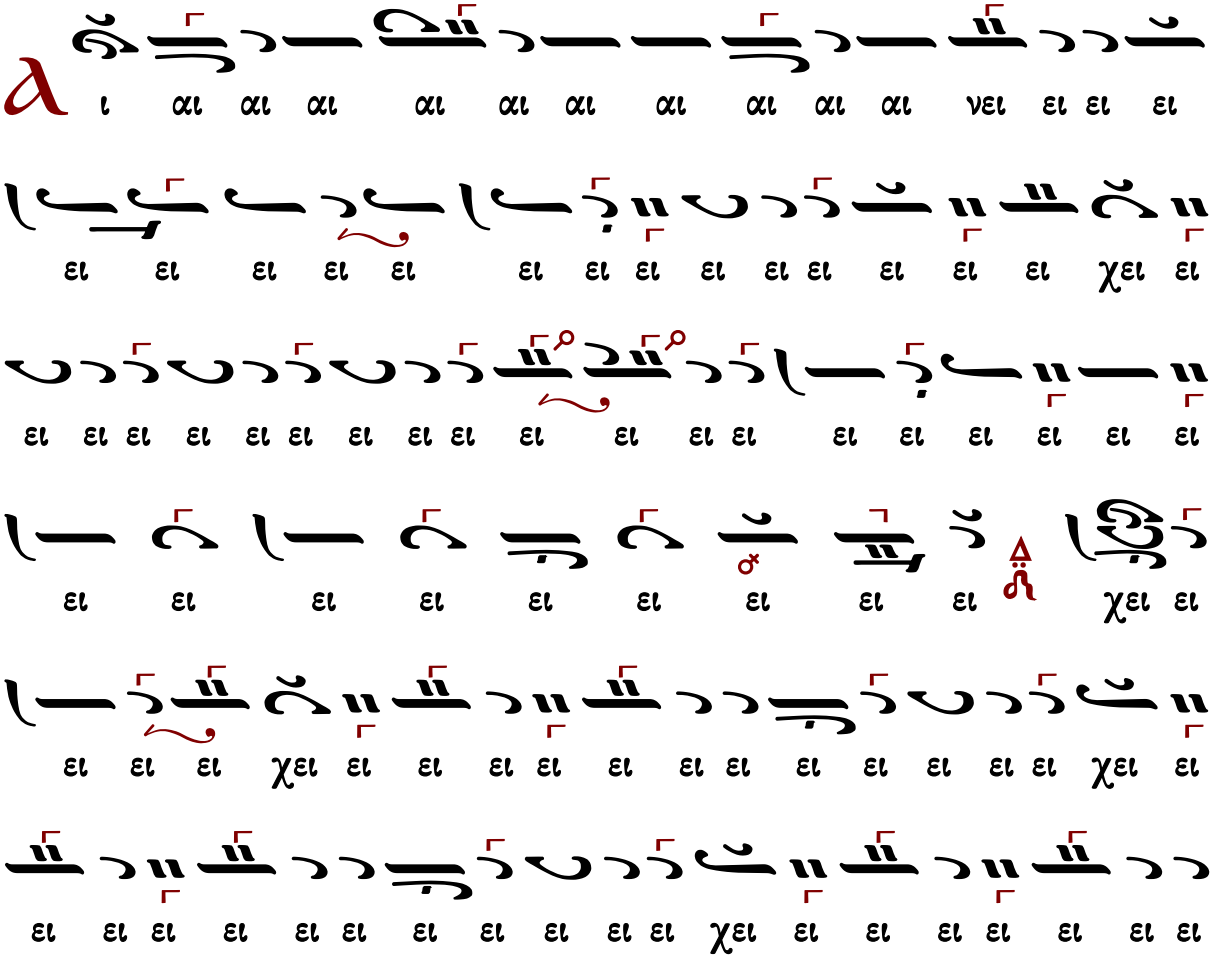

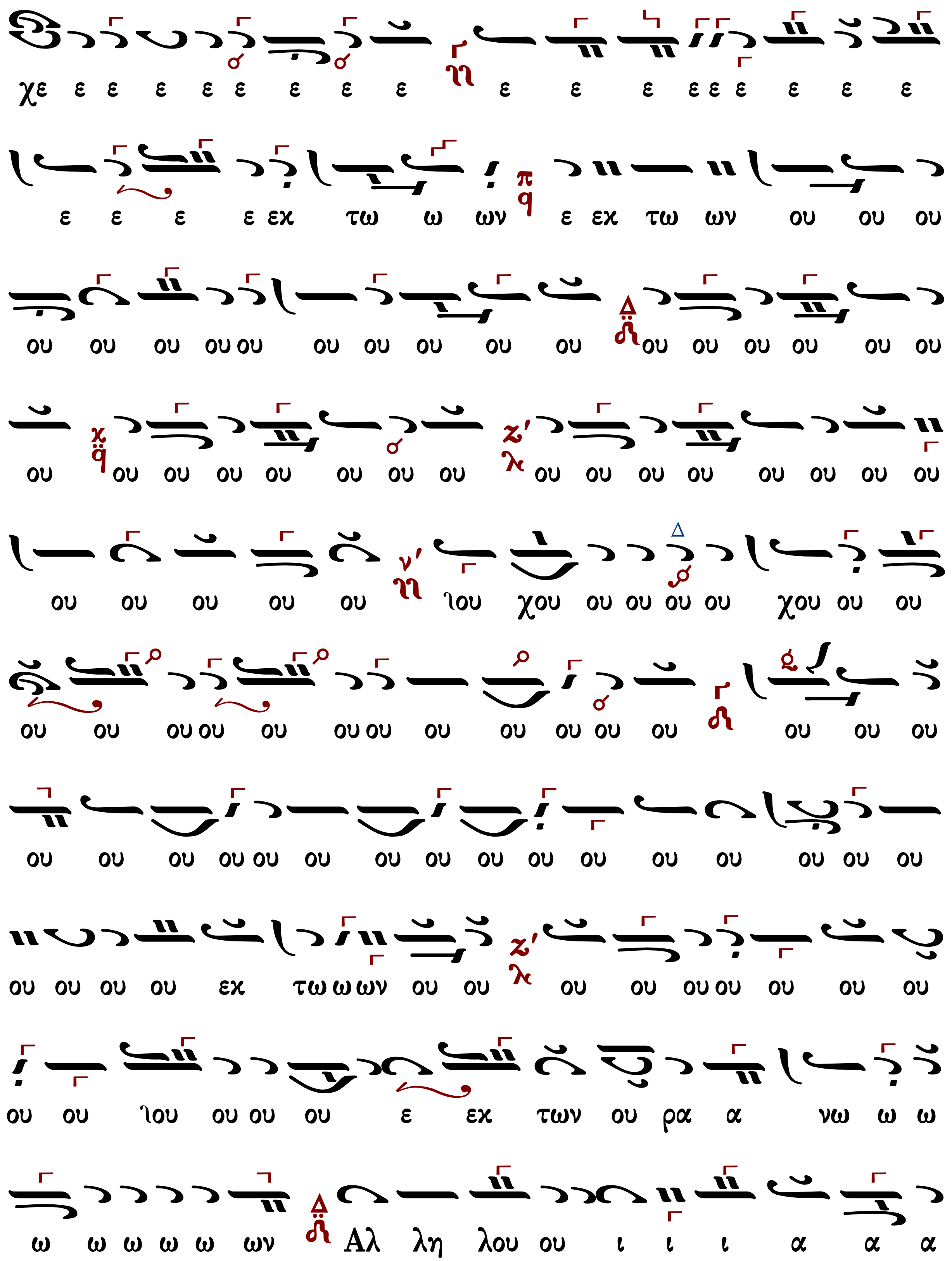
χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε εχ τω ω ων ε εχ τω ων ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ιου χου ου ου ου ου χου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου εχ τω ω ων ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ιου ου ου ου ε εχ των ου ρα α νω ω ω
ω ω ω ω ω ων Αλ λη λου ου ι ι ι α α α

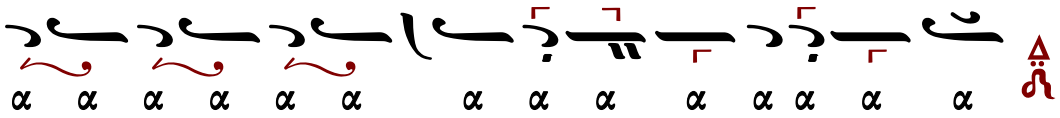

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Καρακάση (†1988)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.210#

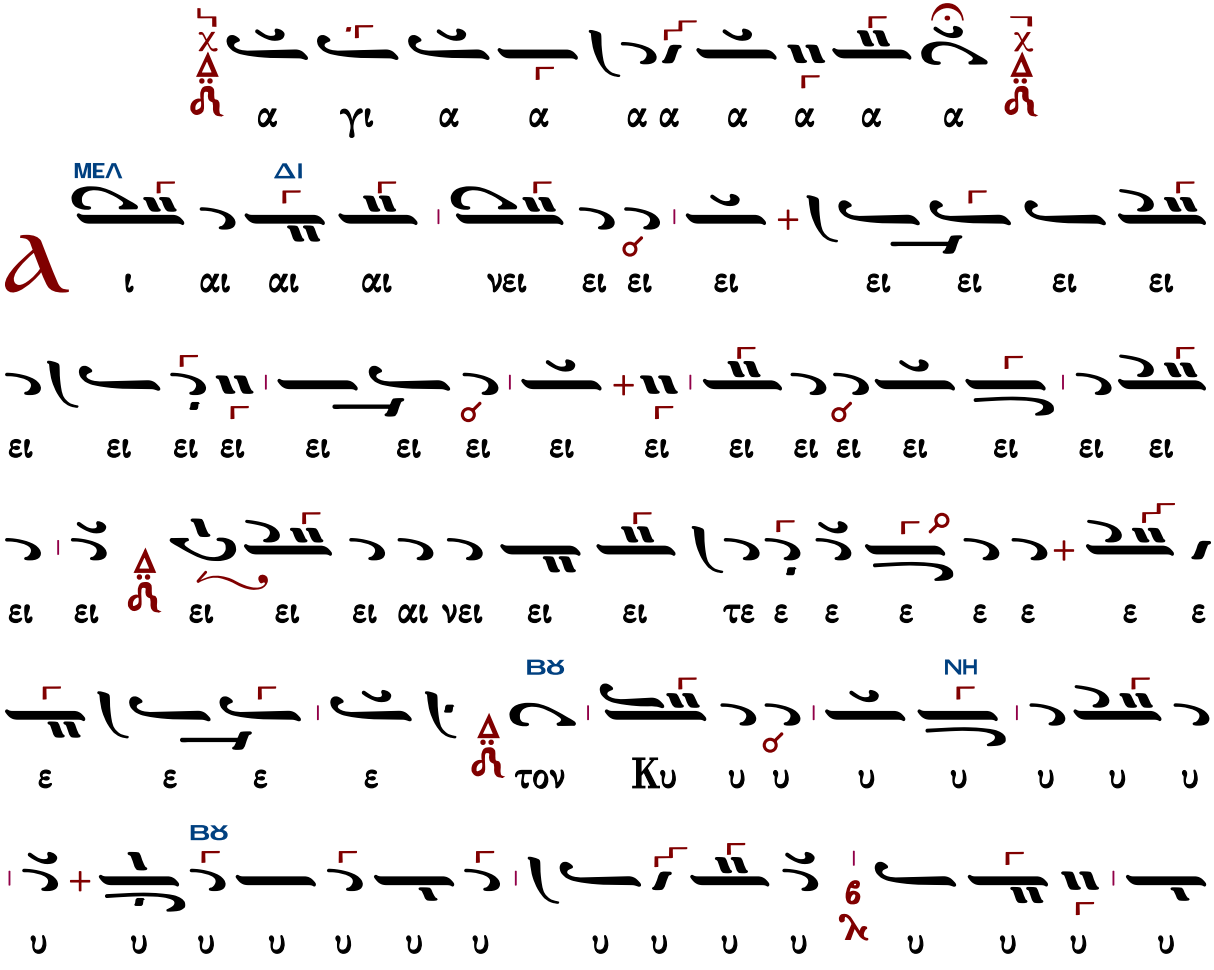

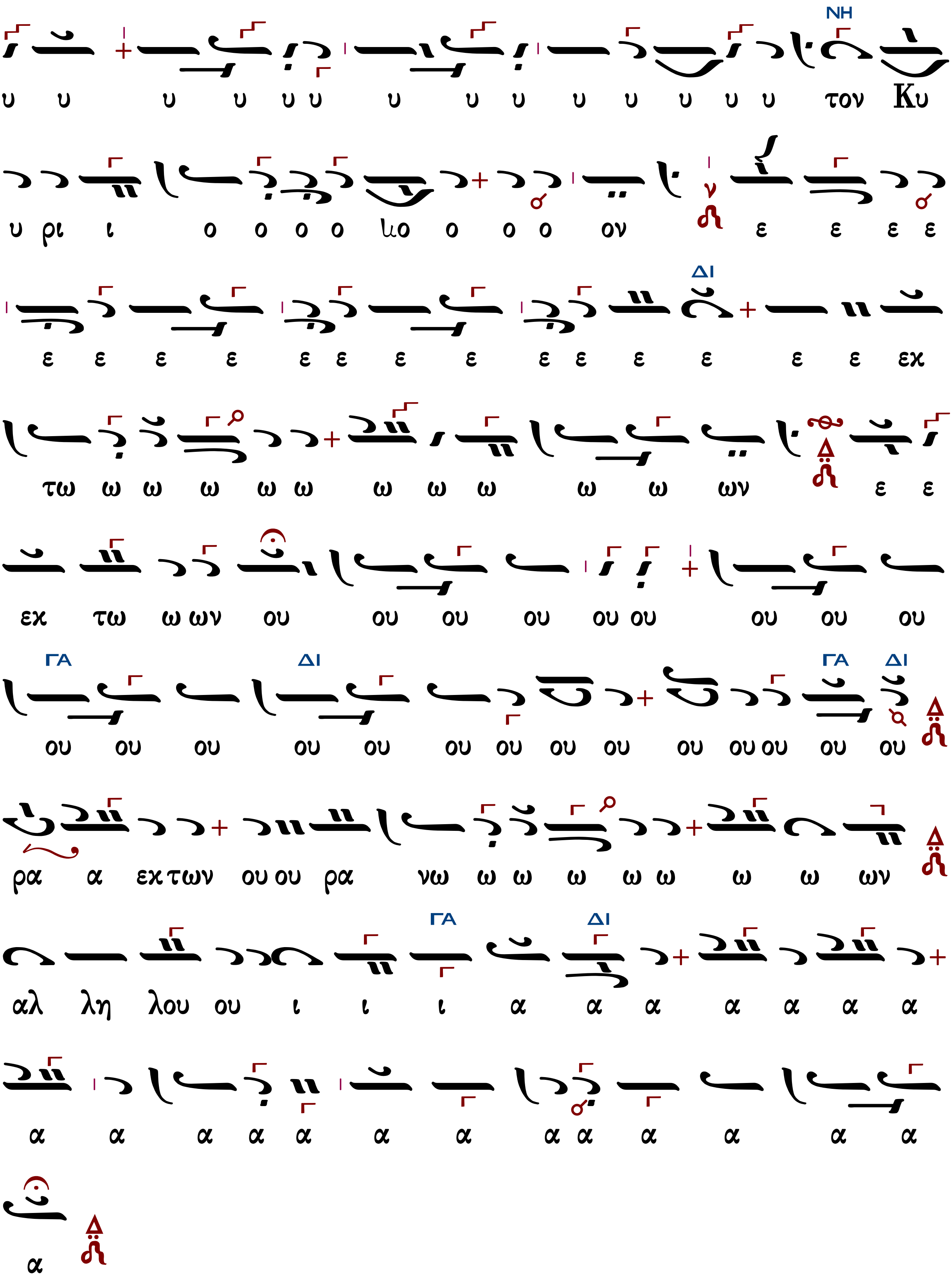
NH
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ τον Κυ
υ ρι ι ο ο ο ο ιο ο ο ο ον ε ε ε ε
ΔΙ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ
τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ων ε ε
εκ τω ω ων ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ΓΑ ΔΙ ΓΑ ΔΙ
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ρα α εκ των ου ου ρα νω ω ω ω ω ω ω ω ων
ΓΑ ΔΙ
αλ λη λου ου ι ι ι α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α
α

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος Δ΄ Δι

Δοσιθέου Κατουνακιώτου
Λειτουργικὰ 1990 σ.252#

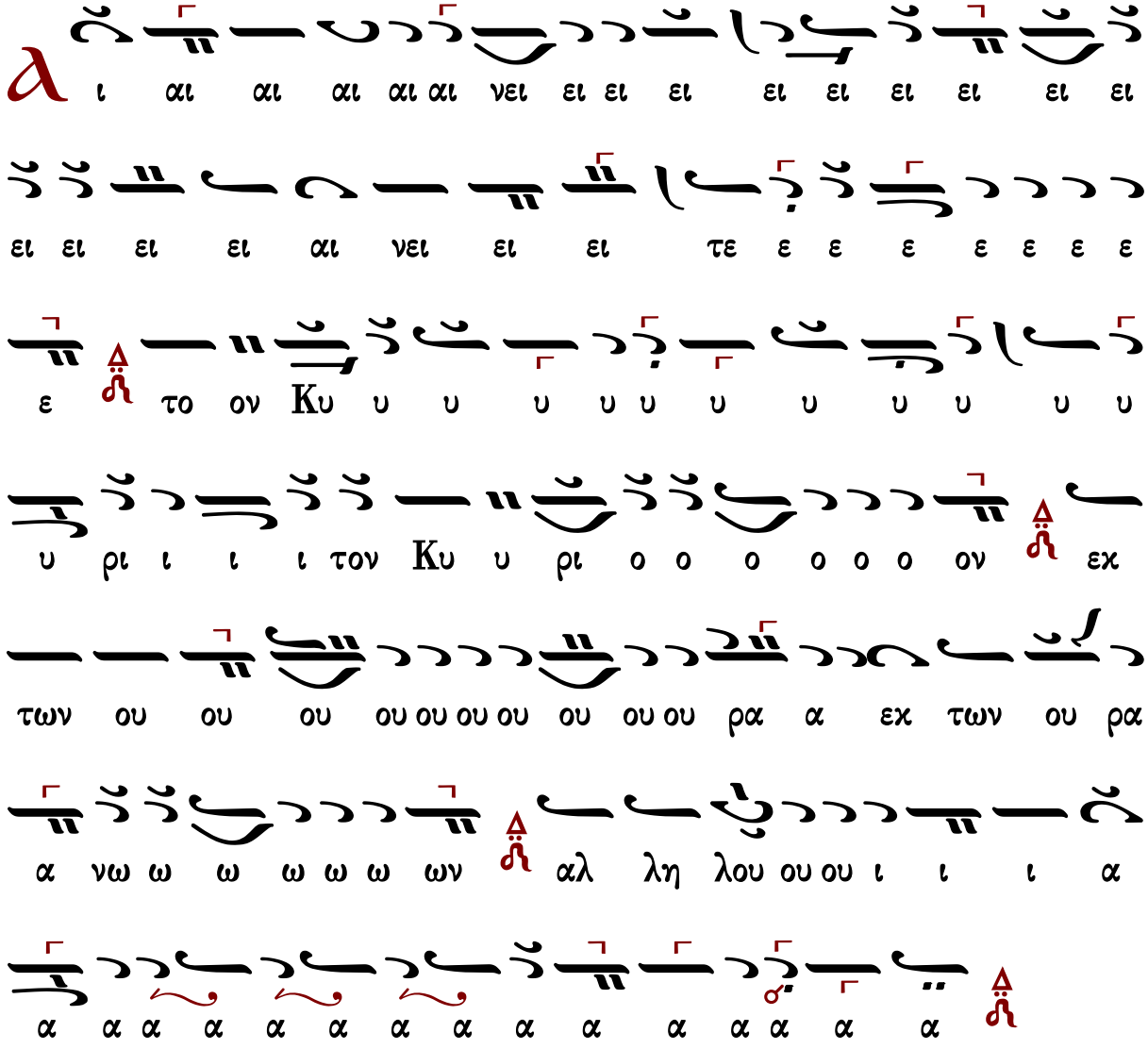

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.478#

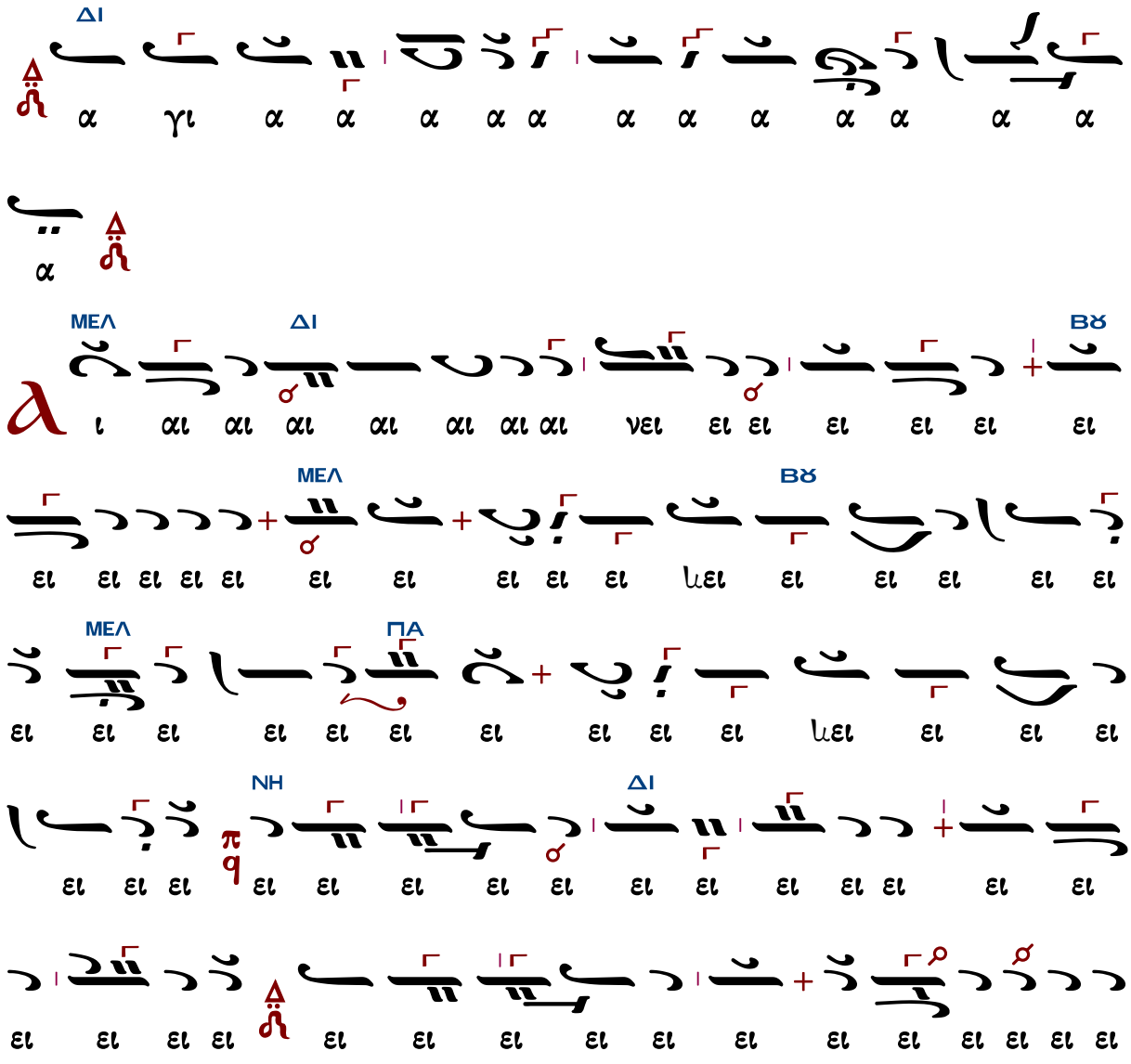

ΔΙ
ΜΕΛ
ΒΘ
ΔΙ
ΒΘ
Ku
ΔΙ
Ku
ΝΗ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ

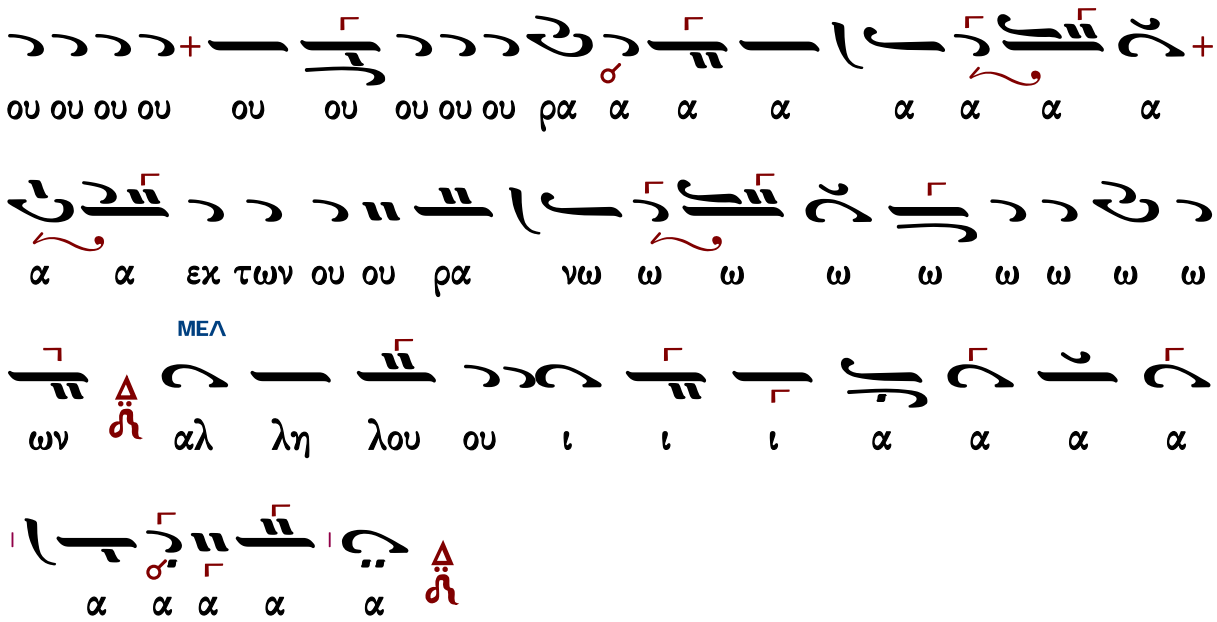

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἀθανασίου Καραμάνη (†2012)

Ἦχος Δι

Ἀθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Συλλογή
τόμος Β' 1955 σ.283#

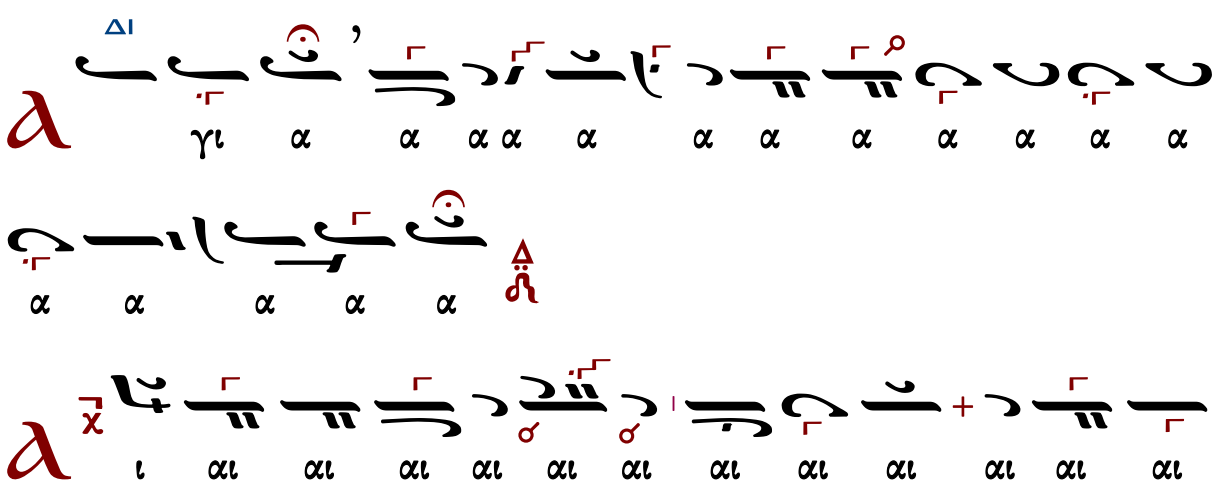

ΔΙ
ΜΕΛ
ΠΑ
Ku
τον

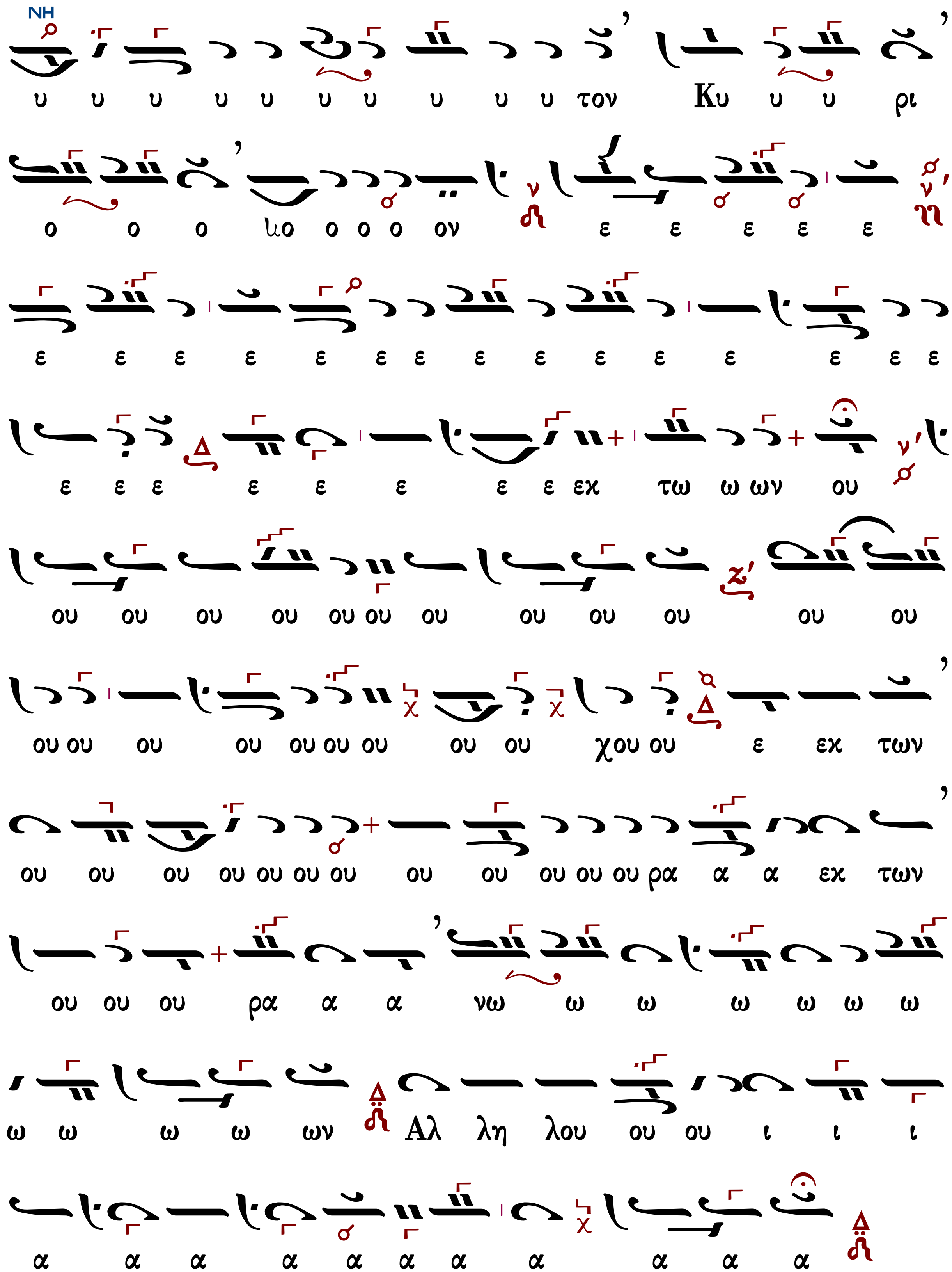
NH
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ τον Κυ υ υ ρι
ο ο ο ιιο ο ο ο ον ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε εχ τω ω ων ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου ου ε εχ των
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ρα α α εχ των
ου ου ου ρα α α νω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ων Αλ λη λου ου ου ι ι ι
α α α α α α α α α α α

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.177*

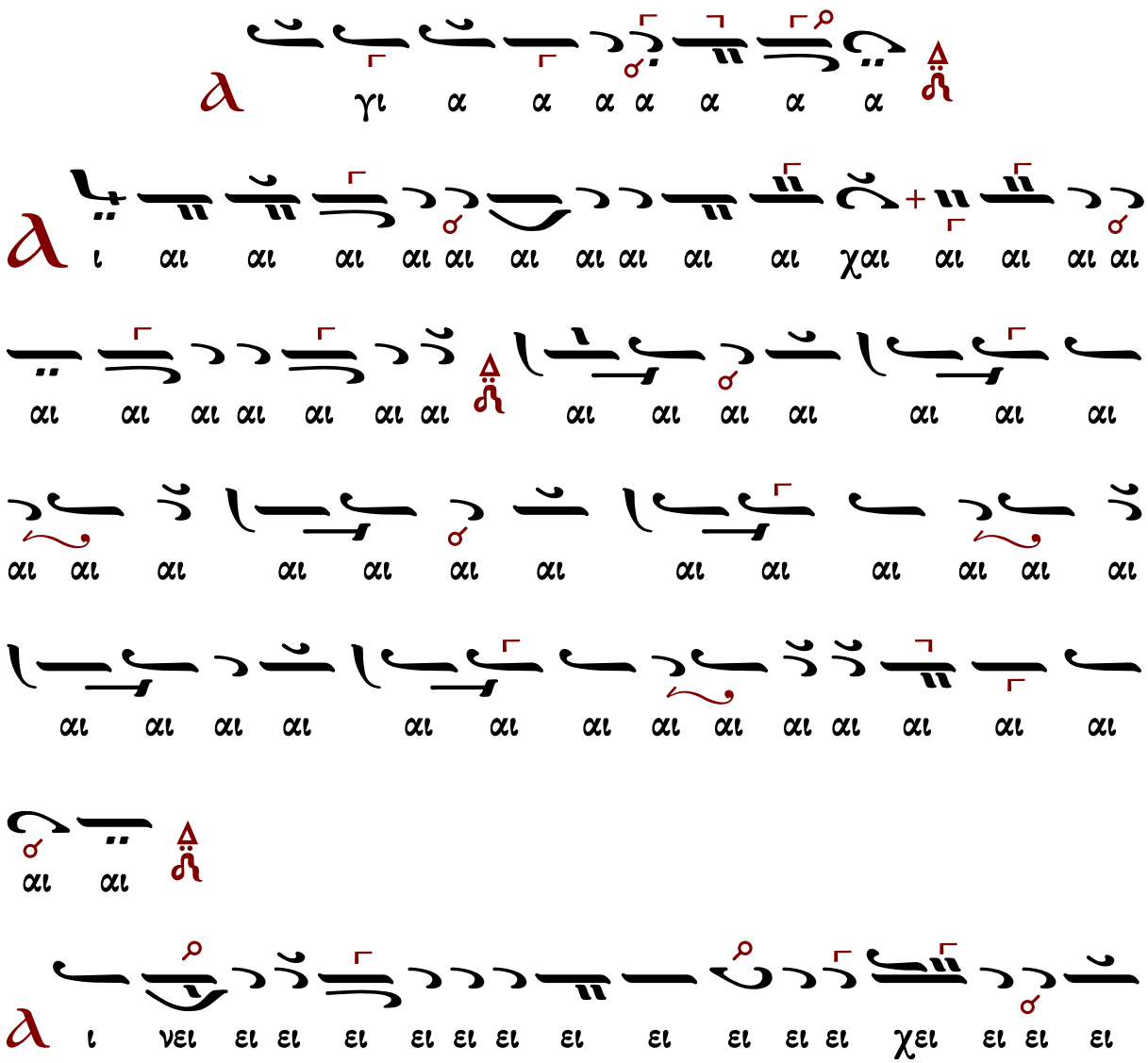

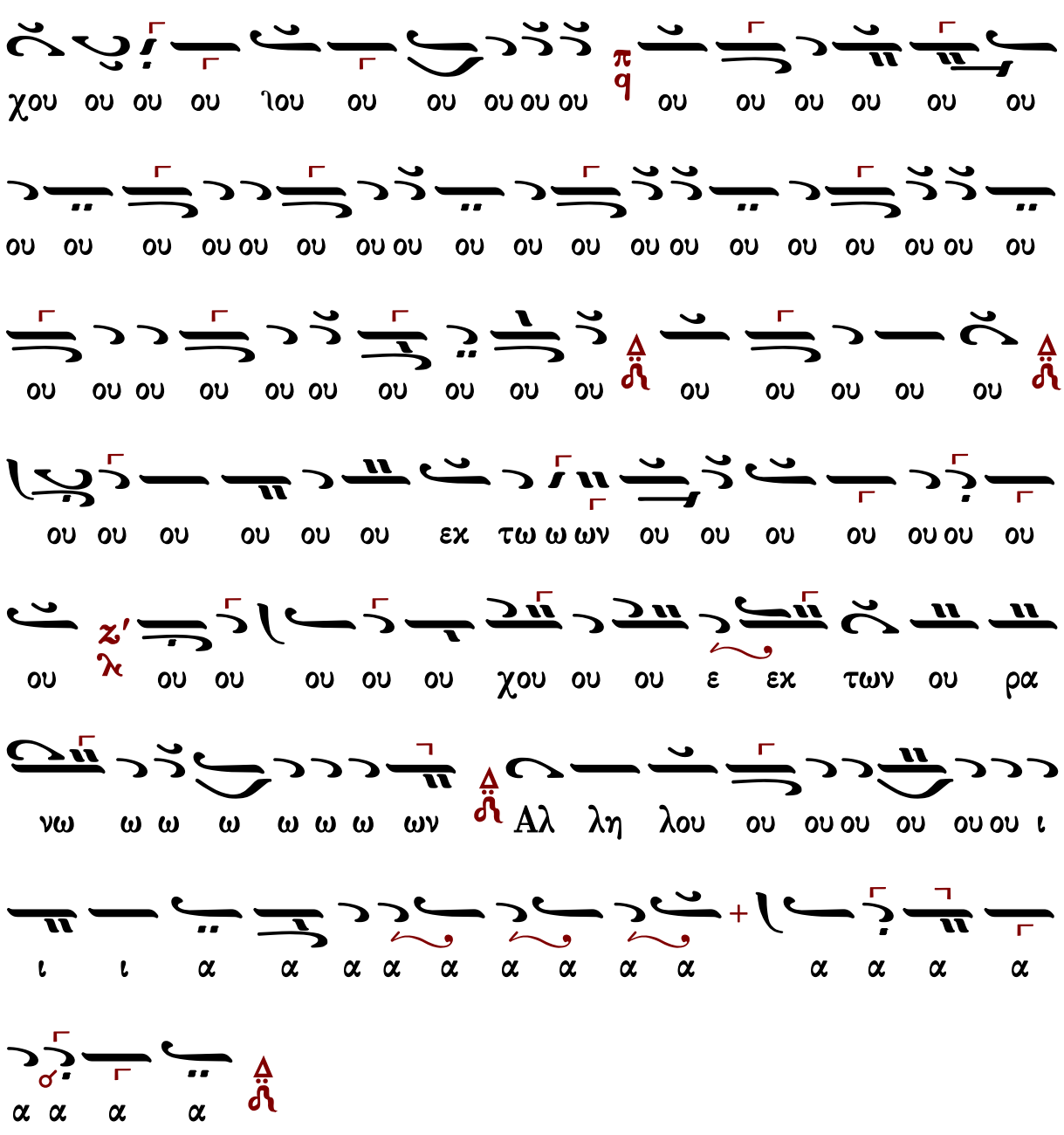

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Μανουήλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.288*

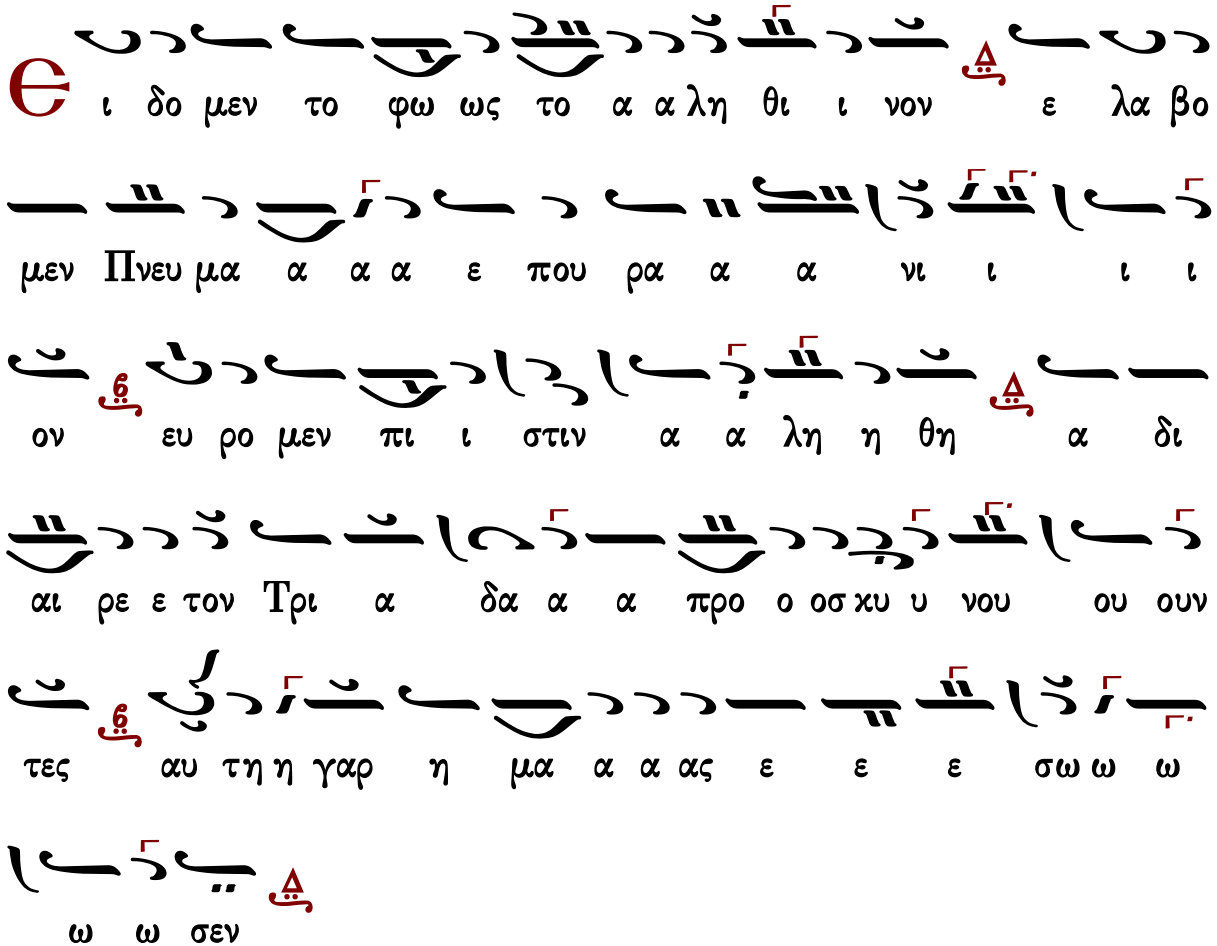

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.489*

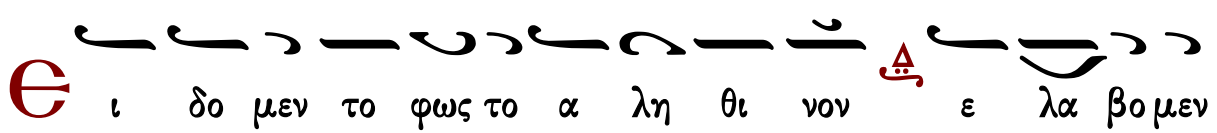

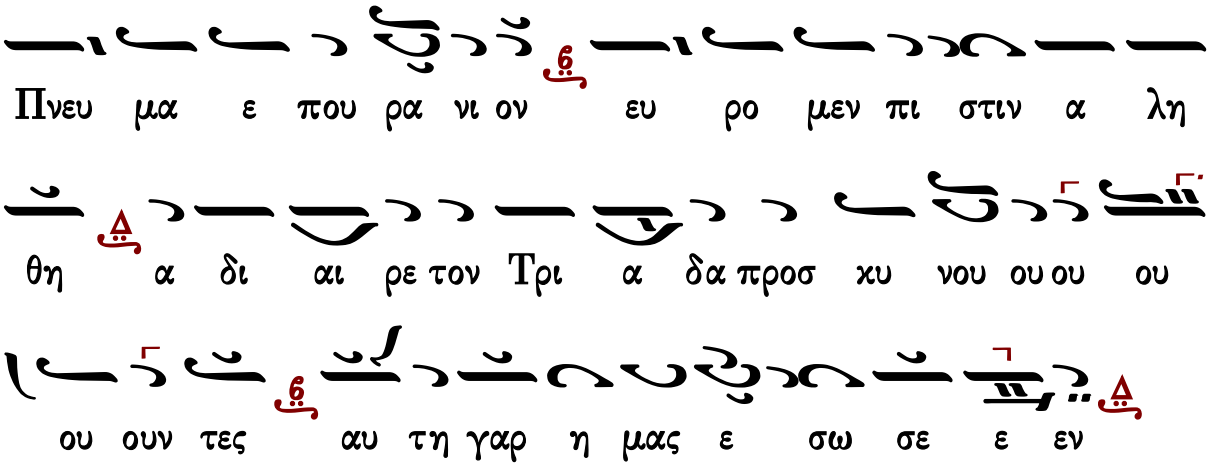

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

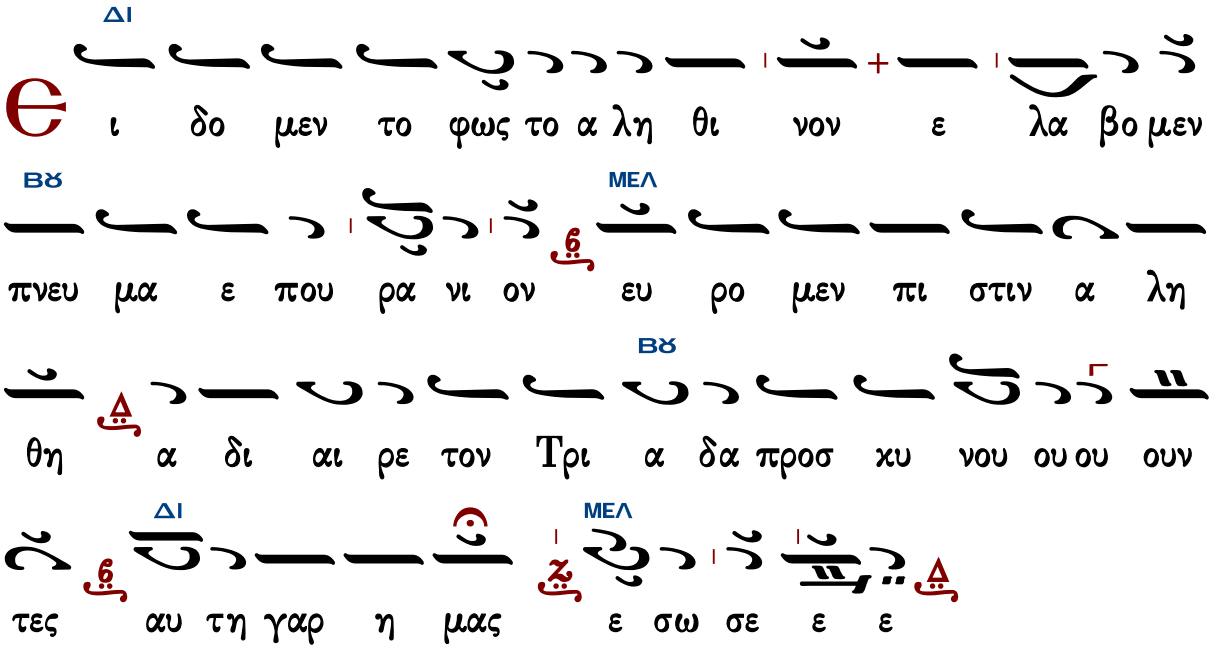

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.522*

Ἦχος Δι

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο μεν

Πνευ μα ε που ρα α νι ον ευ ρο μεν πι στιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προσ κυ νου ου ου ουν

τες αυ τη γαρ η μας ε σω σε ε εν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πληρωθήτω

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ἦχος Δι

Ι.Μ.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

Α μην α μην α μην εις α φε σιν α μαρ τι ων

χαι εις ζω ην την αι ω νι ον

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι νε σε ως

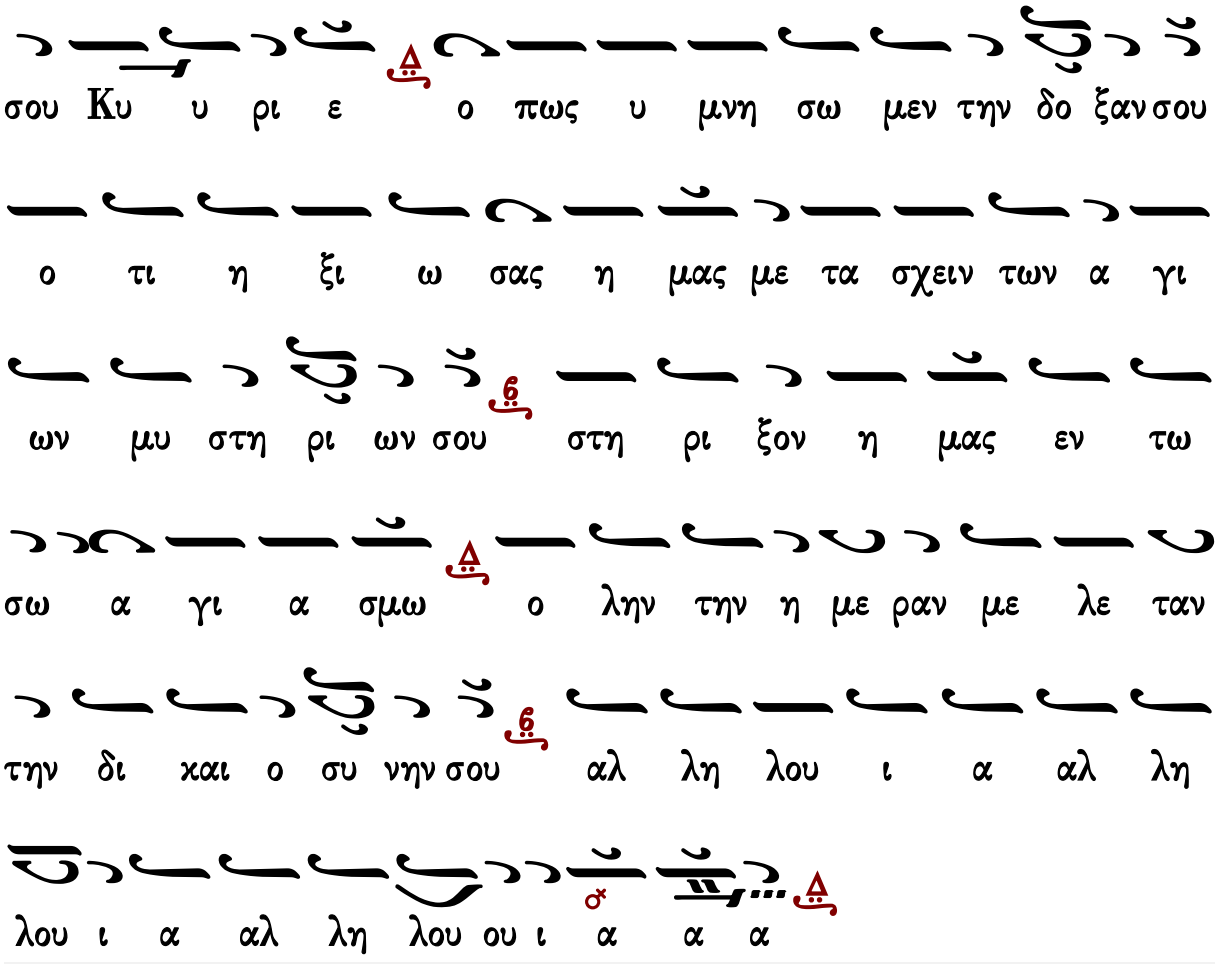

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι

Ἦχος Δι χ

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.301*

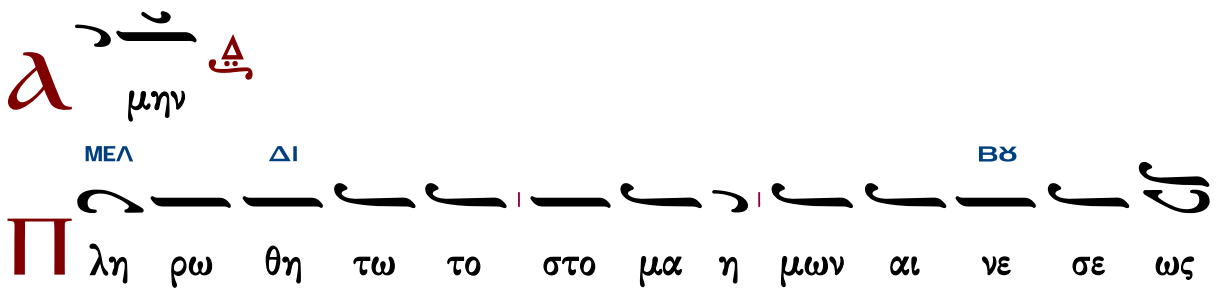

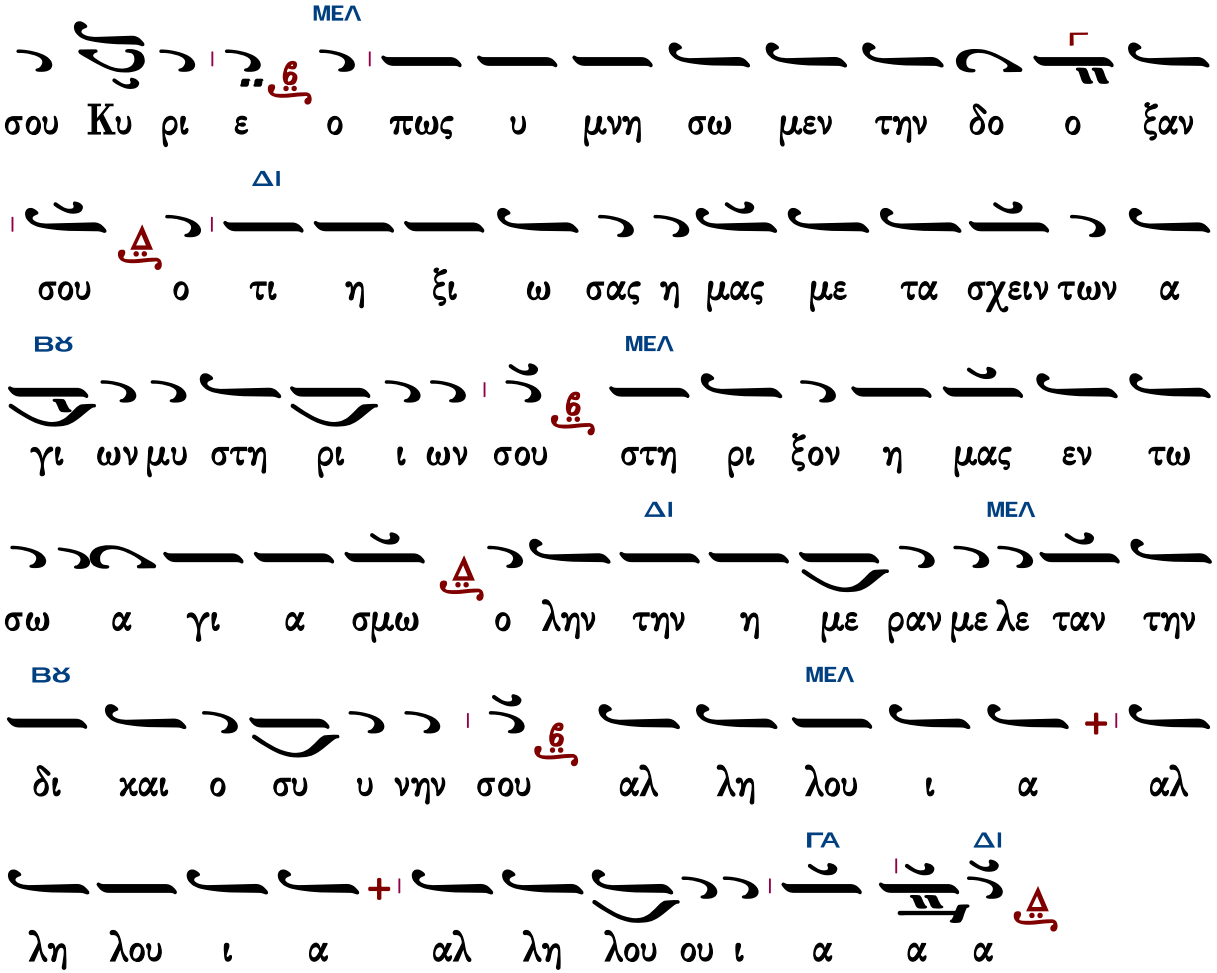

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ὀρθοί. Μεταλαβόντες — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ἦχος λ ϋ Κε χ

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.302*

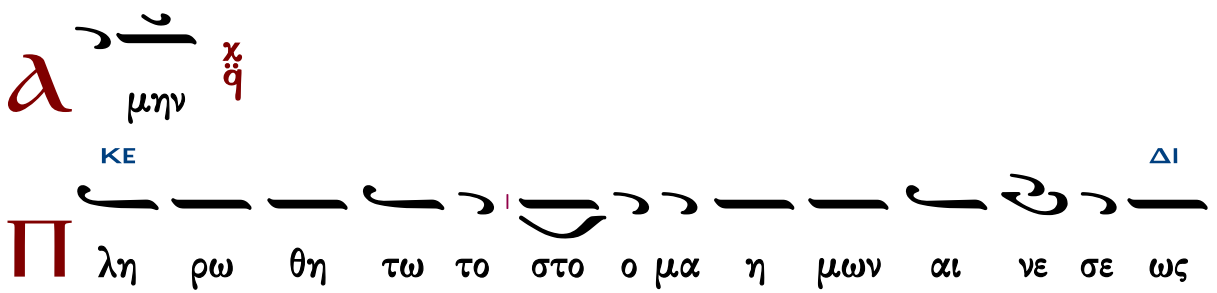

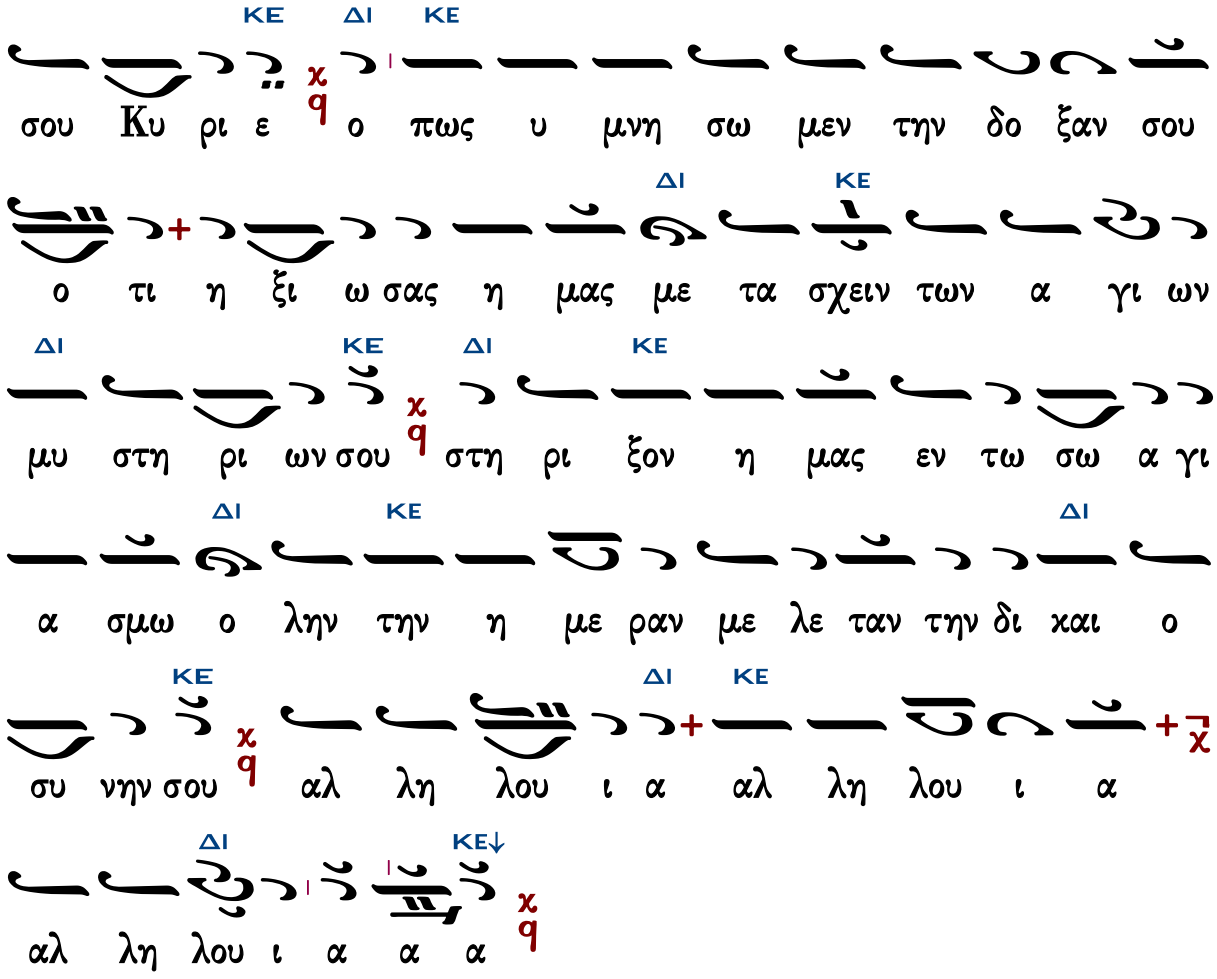

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ὀρθοί. Μεταλαβόντες — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεῖε τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.174*

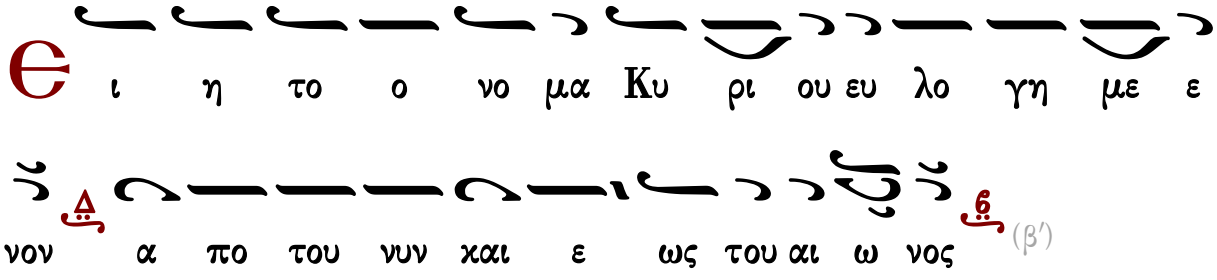

(β΄)

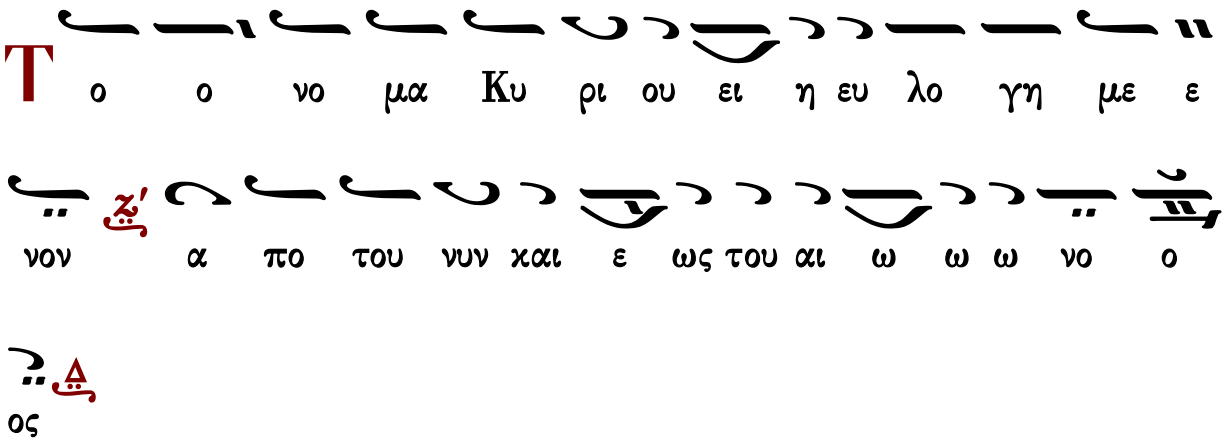

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

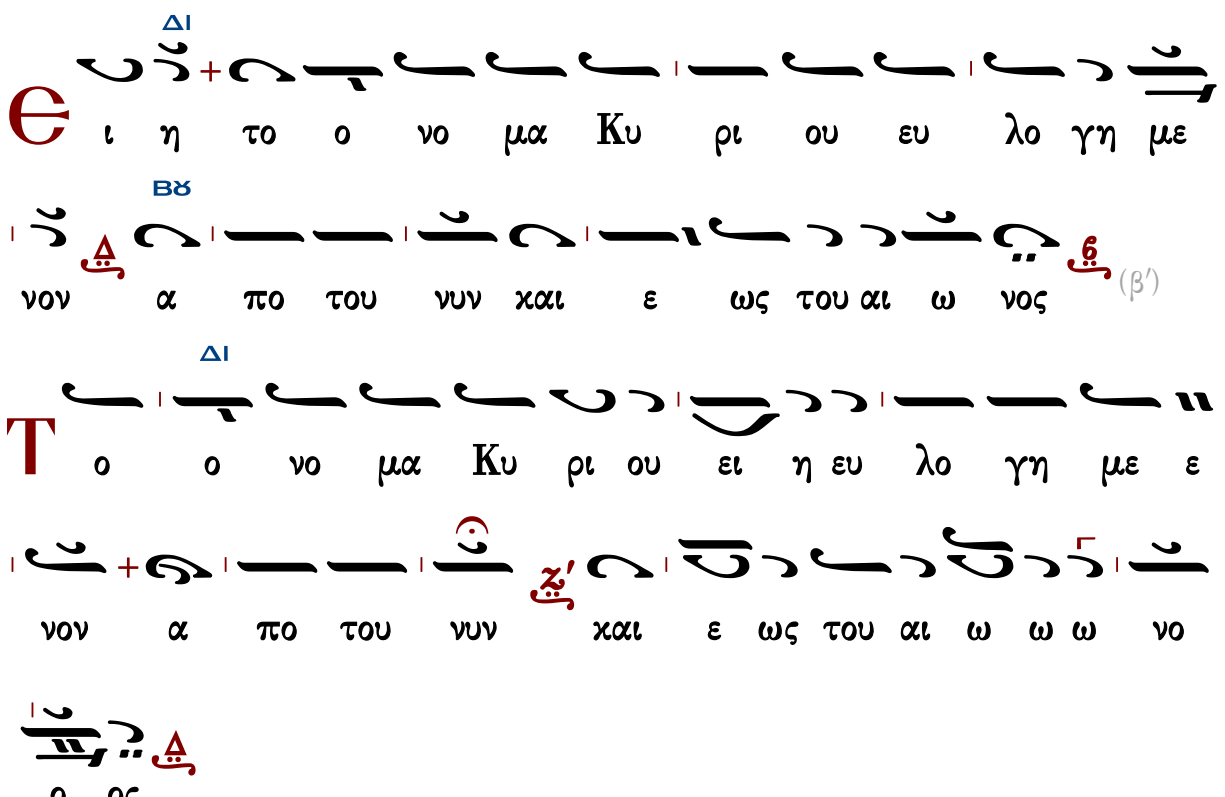

Τάξις ἀρχιερατικῆς χοροστασίας

Θὶς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.1#

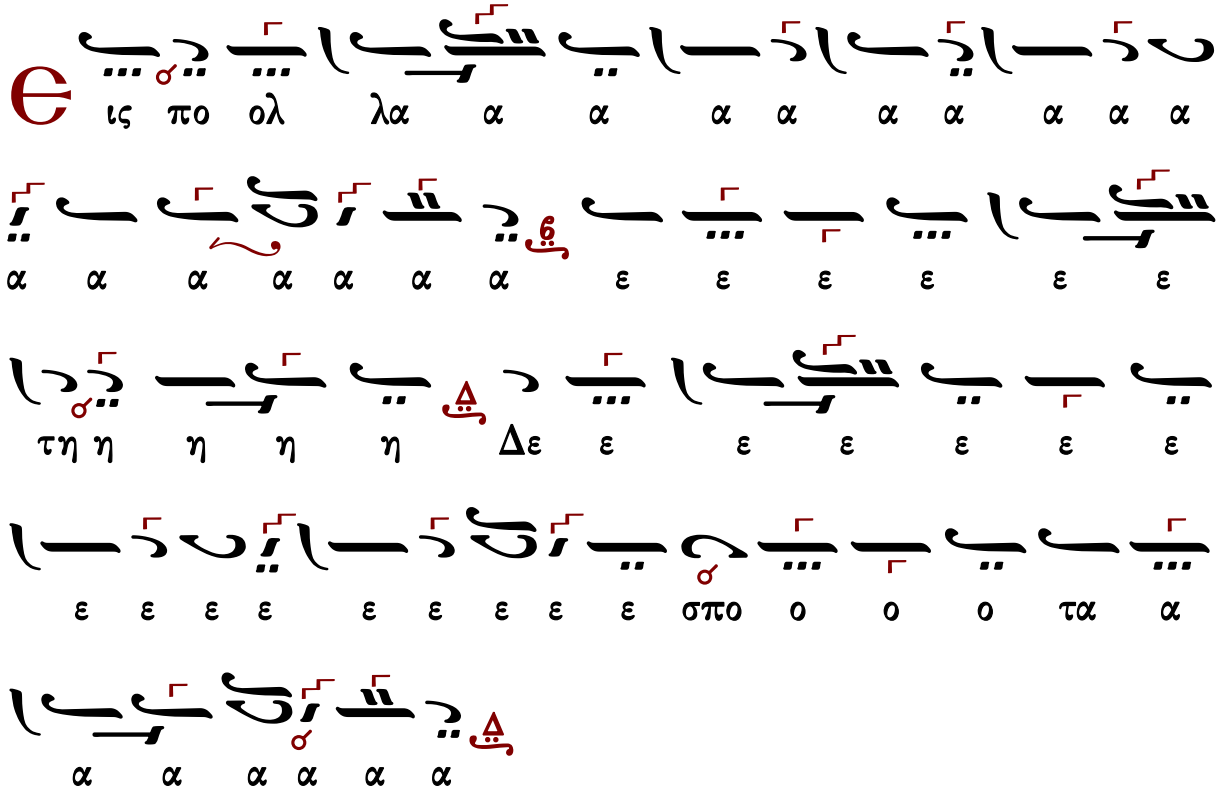

Προοιμιακὸς ψαλμὸς | Καταβασίαι

Θὶς τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνων ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.197/471*

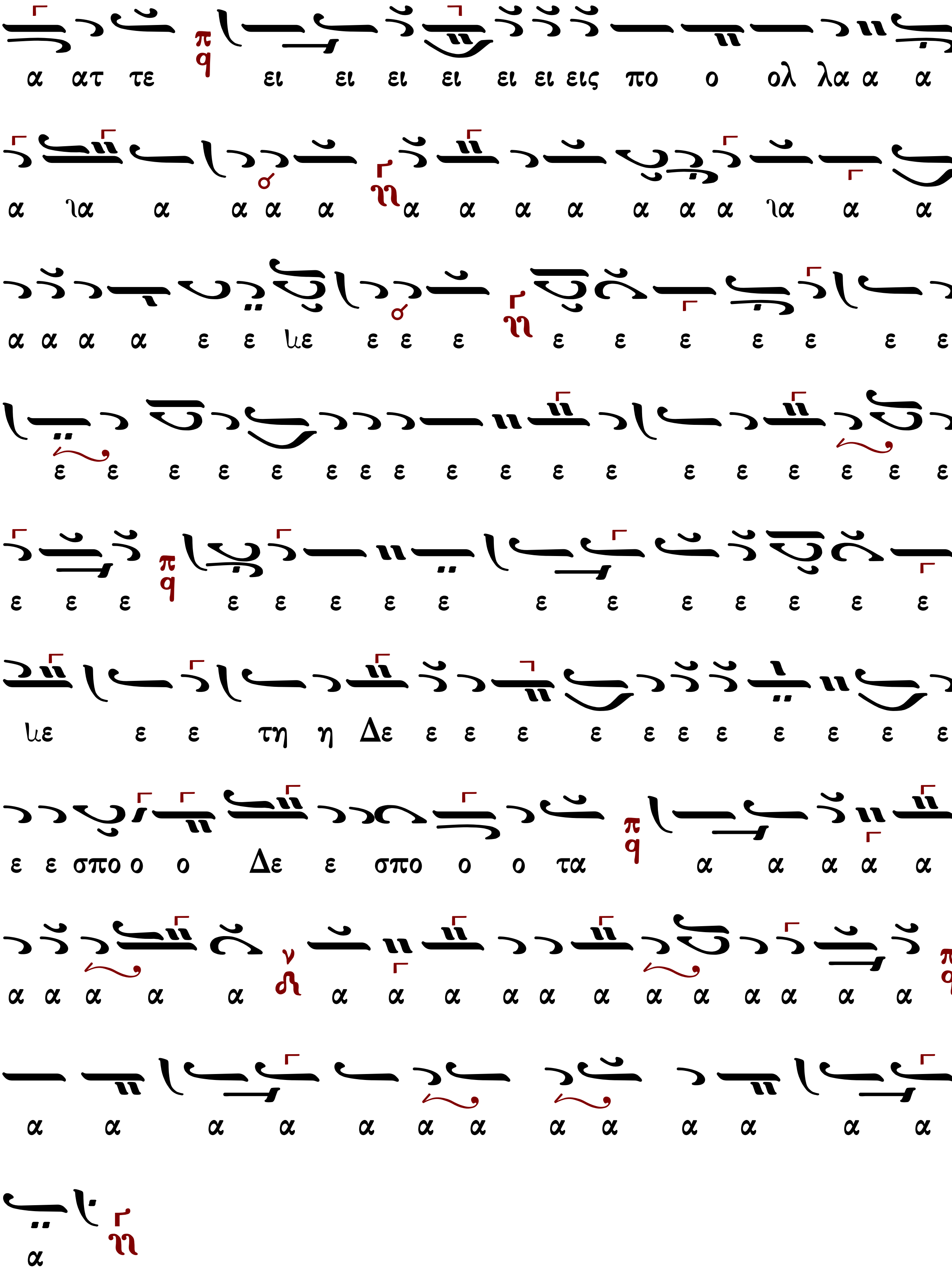
α ατ τε ει ει ει ει ει ει εις πο ο ολ λα α α
α λα α α α α α α α α α α α λα α α
α α α α ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
λε ε ε τη η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε σπο ο ο Δε ε σπο ο ο τα α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α
α

Ἦχος Ζω χ

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
τομ. Ε' Επιλογαί 2001 σ.273*

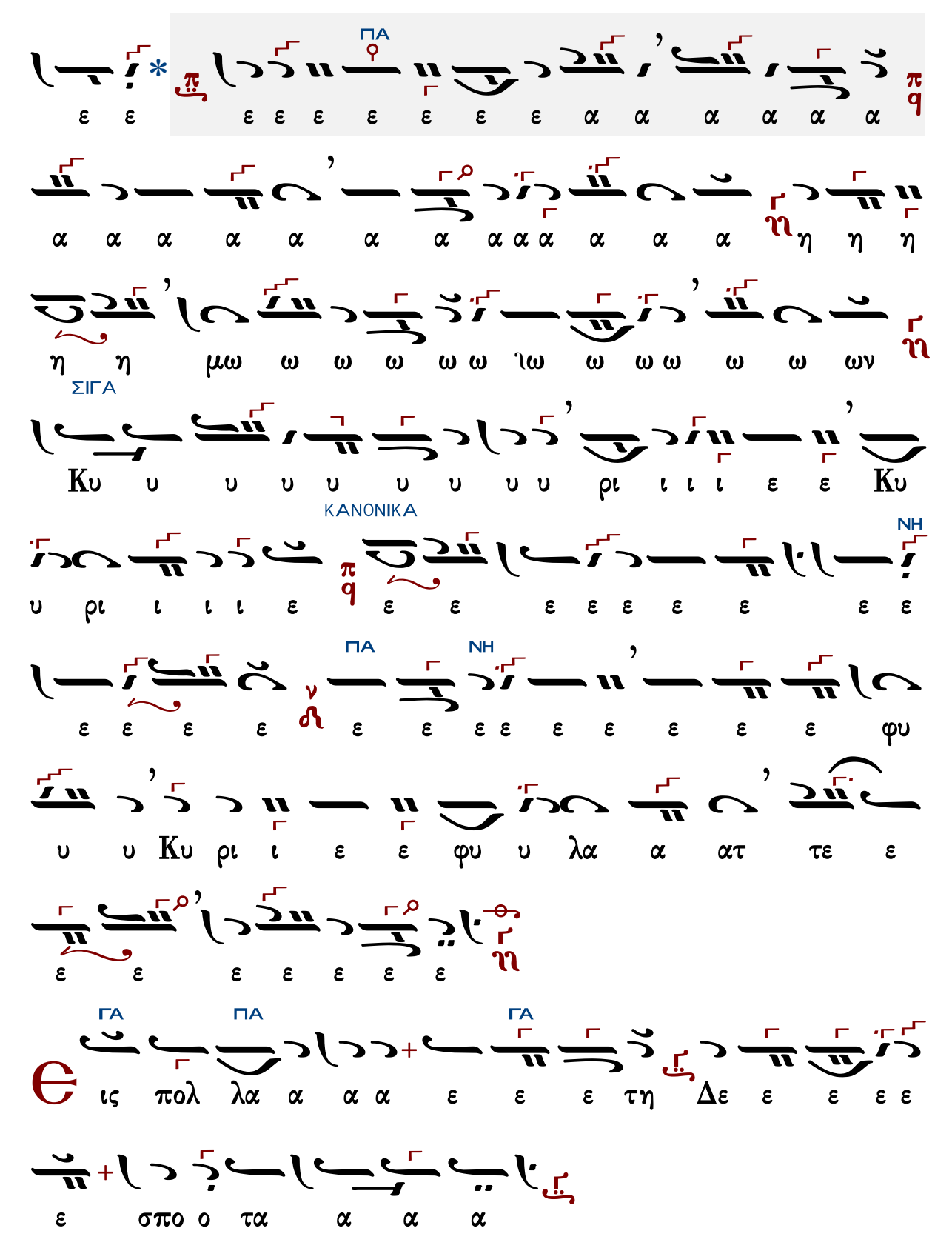
ΠΑ
ΣΙΓΑ
ΚΑΝΟΝΙΚΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΓΑ
ΠΑ
ΓΑ

Ἄνωθεν οἱ προφῆται

Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη, συντμηθὲν παρὰ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.200/473*

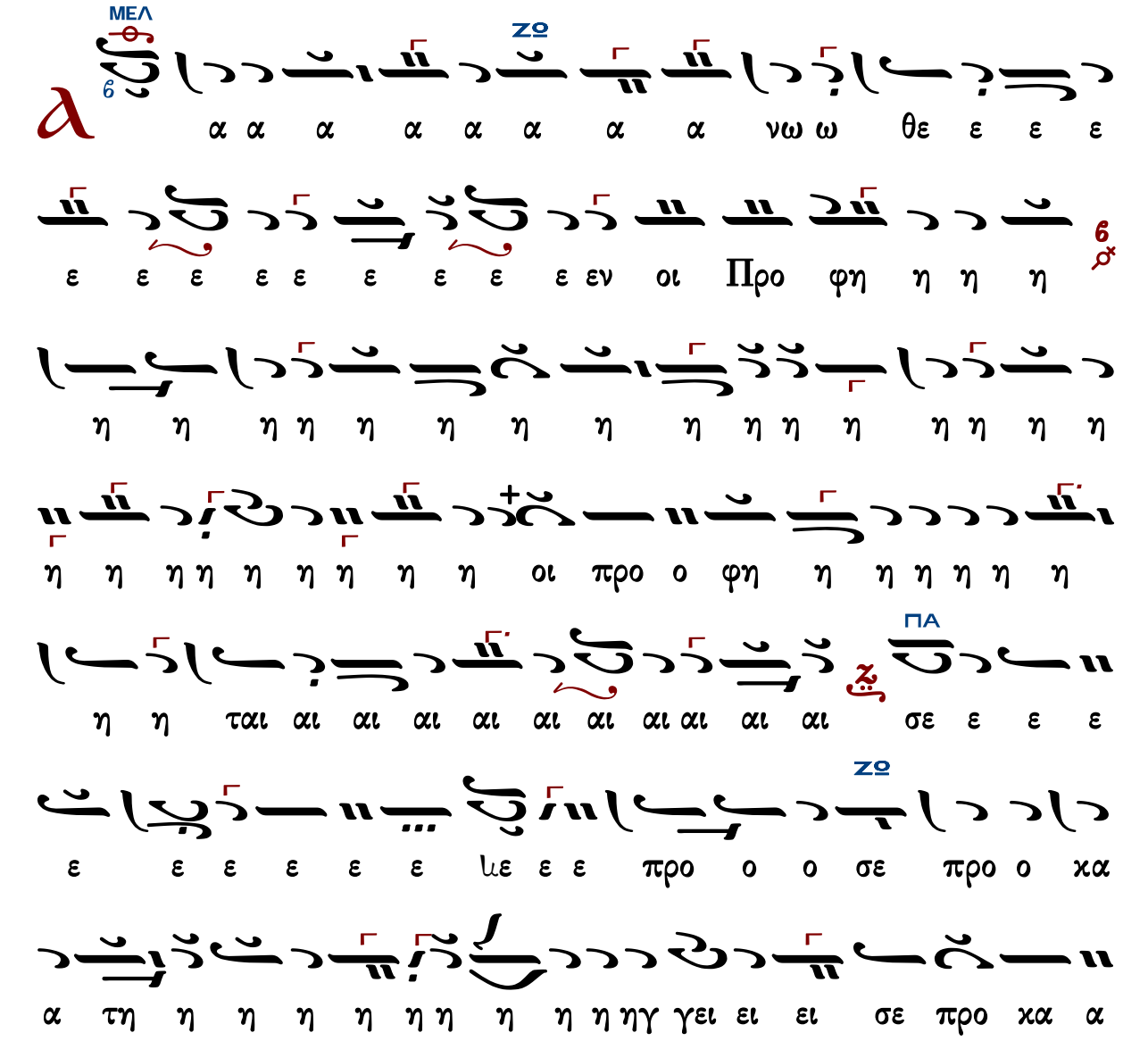

τη η η η η ηγ γει ει ει λα α α α α α α
α α α αν στα α α α α α μνο ο στα μνο
ο ον ρα α α βδο ον πλα α α α α α α α α ραβδον
πλα α α κα α α α α α α α α κι ι
ι ι ι ι ι ι βω ω ω ω κι ι βω το ο ο
ον λυ υ υ υ υ υ χνι ι ι ι ι α α α α
α α α ια α α α α α α α α α α αν
τρα α α α α α α α α α α πε ε ε λυ χνι α αν
τρα α α α α α α α α α πε ζα α α α α α
α α α α α αν ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΠΑ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΖΘ

ΔΙ
ΜΕΛ
ΚΕ
ΠΑ
ΓΑ
ΝΗ
ΖΩ
ΜΕΛ
ΖΩ
ΔΙ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Στιχολογία Λουκᾶς Λουκᾶ

Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς

Ἦχος λ ἡ

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.55/729*

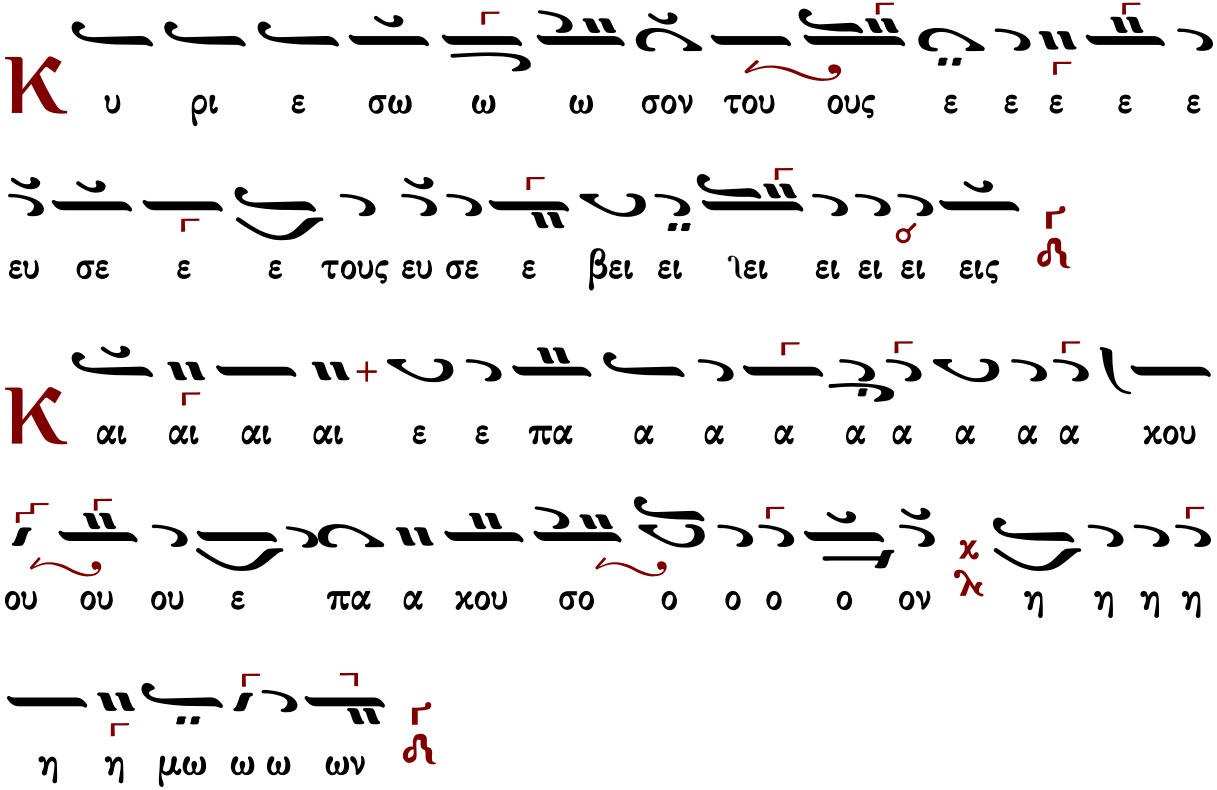
υ ρι ε σω ω ω σον του ους ε ε ε ε ε
ευ σε ε ε τους ευ σε ε βει ει ιει ει ει ει εις
αι αι αι αι ε ε πα α α α α α α α χου
ου ου ου ε πα α χου σο ο ο ο ο ον η η η η
η η μω ω ω ων